

சுன்னபத் துணை.

தெய்வப் பிள்ளைமே

திருவள்ளுவநாயனார்

அருள் செய்து

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருளையும்.

இவை

இராஜநாதபிரகாசம், துணை

ம. ஈ. ஈ. சீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின் படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பண்டிதருபங்களைகொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்

வாணிமிகேதனவச்சுக்கடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துன்மதிவால் வைகாசிமீ.

Copyright

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவிதவானாகிய

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்வா

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெழலடியாசிரியவிருத்தம.

பொன்பூத்தமகரநதபபுதுமதுவச்செழுங்கமலப்பொகுட்டுவாழீவான
றென்பூத்தநானமுக்கத்தோனலலைமுககீடானேதெளிமினென்னக
கொன்பூத்ததமிழவழங்குநீலதநிநறமினிதெழுநதுகுதிக்கொண்டாட
மின்பூத்தசெங்கநிநவளஞவொன்றொருநாமமேவதத்தோன்றி. ௧

பொலிநாமுன்னுணர்ந்தமறைபகத்தமைநதவறமுதநூறபொருளுமேனமே
லொலிதரமற்றநானகுமொருமுநாநிண்டகயினேறெழுக்கியாங்கு
மெலிதரலிலவரைமுத்தபேருடுவொருநிறமுடியகமவிளங்கனமான
நலிதரநீரிலவொலலிபலபொருளுருசெறித்தூநவைநணனோதக. ௨

மொழிசுருங்கலப்பொருளவிளங்கனமொழியவினிதாதனலமொழிபுணாததல
வழியமமையோசையிறப்பொலி, லாழி, ச'ருத' னமுறைநிறுவனமலைவுதீர்தல
பொழிவிழுமியதுபயத்தலகாட்டாநலிபத்தம்பொலியவாயநத
கழிப்பொருளுக்கருத்தணியுநோககுமிடநதொலுங்கிடலுக்களிப்புச்செய்ய. ௩

மையேறுபொழின்மதுரைமாநகரத்தருட்புலமைமாட்சியாமுன
கையேறுதிருமுலாகமச்சோதிமறைமுனைத்தகனிவாயவிண்பு
பையேறுமணிப்பொருமோதுநிகவிசொற்றிடப்பணரும்பரவிப்போற்ற
வையேறுதிருக்குறளென்றொருநூலசெயதுலகுப்பவளித்தானாக. ௪

அன்னநூறப்பெருமையுணர்ந்தானறபாணிநிபுநிதவரியநூலுக்க
கினனநீர்பதஞ்சலிப்போறபலருகாயுமவியாப்பியமாபிடுக்கநாளு
முன்னவாம்வியாபகமேயாகநூறகருத்தணாரந்தேமொழிநதாரொன
நன்னாவானபுகழப்பரிமேலழகருகாயியற்றவைதநாடியாரும். ௫

ஏட்டுவரைநதெடுத்தணர்நதுவருநாளிலெங்கணுஞ்சாலெழுத்துக்குற்ற
மோட்டுமவகையுணராராயப்பரமபரையொன்றேகருதியொழிநதாரத்தோ
மாட்டுவெனதுணர்நதனையமுலமுமபேருகாயுமுனமவகுத்தவாறே
தீட்டுதல்லாவெழுத்திலியைவியெனயுலகுபுகழ்செம்பிடான. ௬

ஓதுபதியாயவிராமீசா திருவருளானீருநி ததவைப்பிற
கோதுபதியாதகலவற் தழைநதுவிளங்கிடச்செங்கோலகைக்கொண்ட
சேதுபதிமானேசரதிகாரந்தாததுசெய்சிங்கஞ்செம்பூ
மாதுபதியாயவுயிரப்பவுலகமுழுவதுமபுரககுமவளளறகோமான. ௭

கறபகத்தினறளிர்ணையமெனனிற்றமுஞ்சங்கினூடுகமலகோகை
யுறபவமுமொருசாயிச்செருத்தனமுலைகி காவிரலுமொளிப்பொன்னுழி
யிறபதியொணசுடாமணிபுமெயதுதலாற்றருநிசூயிராணிதெயவப
பொறபமைபாவருணமணி பிவவைவநதுஞ்சோந்தாயவெனும்புரவுககையான. ௮

பாருநெடுவிச்சமபுமதுவெங்குளெனனூராயப்பரந்தமாபா
னூருமுணரவுடையார்பாறபெருக்கருணைமடைத்தந்தாலொத்தசண்ணுன
வாருமிளநகையருமபயினிபாமுகமலாததுமொழிமதுரவாயான .
மேருவென்பபுடைபரநசுபகைவாநிலைகலங்கவெழுவீ வகுநநோளான. ௯

சிவஞானதேவாவாபிரசாதபாலனருளசெநிபூபாலன
பவஞானமுமுதொழியக்கோபாலனெஞ்ஞான மபணிகாபாலன
றவஞானநீற்றொளியெபொடாபாலனபலககாணத்தகாபின்பால
னவஞானமறுததுனாரத்தமுப்பாலன்போவையெனவமைசோப்பாலன. ௧௦

ஒருகாவிததுவசத்தானொளிசாள்வமாலிகையானுனாவானமீக்கூந
தருகாவிததுவசத்தானுறபெருஞ்சிவஞானமடங்கவுயக்கஞ
கருகாவிததுவசத்தானபலககாணத்தகாபின்பாலன
துருகாவிததுவசத்தானபுணர்பானசெயகாயமெனவுகாகுமவாளாவ. ௧௧

கநதுகத்தானமபரவுமாறுபொழிந்தெழுக்களிற்றுகருதாரமேறபாய
கநதுகத்தானமபரவுகுடியடிபானவாயிறகட்டிததுங்குரு
கநதுகத்தானமபரவுமாதாவெனதுயிரகருகிக்கரிசெலாமி
கநதுகத்தானமபரவுவமாதநீங்கவறங்கைக்கொண்டினளான. ௧௨

தரைசெய்தவப்பயனூயைமைந்தபெருவளபபுதுவைத்தலைமையோன்பொன
வகாசெயநிதிப்பெருவாழகைகமாக்கனவானபெருமபுலவாமறவாதெனது [1]
முரைசெய்பெருமபுழம்பொன்னுச்சாமிநீரோதிரானமகிழகூநதுரைப்பக்கேட
நரைசெயவிடையேறுயாதநம்பிராண்டிசகனபேயககுநலலோன. ௧௩

மனனுபெருநதமிழ்ப்பாடையிலக்கணமுமிலகயமுமவரம்புகண்டோன
பனனுசுவபுராணங்களபலெரிநீதேனசுவாகமதுறபரவைமுழுகி
யுனனுமனுபூதியெறமலிலைவரமயிலாமணிகையுறககொண்டினளா
னினனுயகுணத்தினனூபகசைபமெனுமபயிவளரககுமெழிலிப்போலவான. ௧௪

நீடுபுகழத்திருநீகச்சிசாரநீருக்கோணசலமிநநிலவாநினற
நாடுபுகழத்தலம்பொலியாறப்பாணத்தநலலூவாவாழநகராக்கொண்டோன
நேடுபுகழருவமைநதகத்தவேடவததுதித்தசெலவனயாரும
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவவாறசசிற்றபதிபித்தானே. ௧௫

மகாவிதவானாகிய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

மீ னு ட சி சு ந் த ர ி பி ள னை மா னு க க ரு ம்
சிதம்பரச்செட்டியார குமாரருமாகிய

திரியாகராஜச் செட்டியார்
இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளா தெய்வச் செழுமறை யவாத—முருவளா செங்கையுதக மவாவிக்க
—கருங்கடன முகட்டிற் செங்கேழை பரப்பி—மரகதம பழுத்த குரகத் மோரோ
ழ—சோதர யாதத் வோகால வையத்—தமார்தினி தெழுஉ வகலிடம புதை
தத்—செறியிருள் விழுங்குரு செஞ்சுடா வானவ—னலங்கொளி விரிககு நல
ங்கொள கரங்க—உண்டிடத் திறக்கு மாண்டகு புரவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர
நிலா வெறிகுரு—தரளங் குயிறறிய தமணியக் கோயி—லரசுவீற நிருந்திவ
வகில மீனற—நானமறை முழங்குநன் னுவுடைக கடவுள்—பெருகுபே ரருளா
ற நிருவள ஞவராய—மகிந்தலத் துதித்து மன்னுறு மகக—ளறமுத னுன்குந்
திறமுற வுணரவு—நன்கை யெங்கணு நனிசிறந் சோங்கவும—புனமை யடை
ப புகழ்ச்சொ யொழியவுரு—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ—னுள்ள
ம பெருங்கனி கொள்ளை கொள்ளவுற — தவலரும் புகழ்சால் சங்கத் தமார
த—துவலரும் புலவாசொ னுண்பொரு னுலெலாந்—திருப்பெறு கலவி நிரப
புறு வோசொல—பருப்பொரு னுலாய விருப்பற ரெழியவுரு—சிறறளவின
தாயப் பெரும்பொரு ளடக்கி—புறறவிந் தூலினி துணாவோ யாரு—நன்கு
சொற சவையொயி நருப்பொருட சுவைகவாந்—தனுவினமா மேரு வடக்கத்
துணியவு—நறறமிழ்ச் செல்வம் பெற்றநன் னுட்டினமுன்—மறறைய பன்மொ
ழி புறறபுன் னுடெலா—மன்பொரு னுடையாமுன் வறியவா போல—வென்
செய வாமென நேக்கறறு நிறகவு—மெழுத்து முசலாய விலக்கண மெல்லாம
—பழுததின் னுறறவுகும பள்ளி யாகவு—மினறி யமையா வினன்னம் பலவுற--
துனறின கிடந்து துன்பெறத் திகழவு— திருவுளந் துனனிந் தருவாய மலா
ந்து—பொருவறப் புகன்ற புகலருந் தெய்வத்—திருக்குற ளென்துரு செத்த
மிழ் வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருயாப புலமெத் தரு
மாமுன் னாய—பாடலசால் சிறப்பிற பதினமா செய்த—நாபிற முகைகளுட
பீடமைந் தோங்கும—பரிமே லழகா பண்ணிய வுளபொயி—விரிகடல சூழ
புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிற பகிததுத் தருகெனக்—கற்பகச் சோ
லை ககனத் துறமென்ப—பொறப்புறு புலவா புகலுவு ருது — நம்போன மா
ரு நலவள முடைத்தெனி—லம்பாச சென்றினி தறிய லாமென்—வெண்ணிச
சென்றாங் கெழிலுற வளாந்து — விண்ணுற நிவந்த விபன்மாம பொழிறகட்
—சிவந்தழை மனத்துச் செவவியோரக் கிடமாய்க—கவினறிகழ காராக கா
லவ தரித்த—வமமைந்ரு வுளங்கனிந் தடியார்க கனித்த—கணிகெகதி ராகக்
கண்ணுத் தருளிய—வினித்ததே மாங்கனி யிப்பொழிற கனியே — யென்னக்
கிளைதொறுந் துணிக் கனிந்த—வெண்ணிலாக் கணிகளை யுண்ண விருமபி—
வாவிப் புகுந்தின மந்திக ளெல்லா—மேவியத் தருக்கண மீயிசை யிரு—து—

தாவிப் புகுந்த தருணியேறி—யோவிலக கனிகவாந துணவலி யினறிக—
 கூனடை வெரிசின மேனமயி ரொலாமுதார—திருகண குழியா வெனபெலாம்
 வெளிப்பட்ட—டகடுற வொட்டி யடுபசி வருதத—வண்ணைது நோக்கி நண்ணி
 யிருக்கு—முதுபெரு மந்திகண முன்னாமுன னுகுதது — வெறுத்திட ளுட்டி
 விழைந்துபின் னுண்டு—தாமுயன றுண்ணுந தகுவலி யில்லா—வுறவினாக கூ
 ட்டியுண னறவனா நிகாககு—நலமலி செமபி நனனு டிடையான—மேருவொ
 ன நென்று விளமபுதல பொய்யென—ரூரு மியமப வளவற வுயாநது—செம்
 பொனூ னியனறபல செழுமணி மாடத்—துமப ருலாவு மொளியீழை மடவா
 —ரனபுறு மாடவ ரணுந நோக்கி— யினபுற முயங்க வெண்ணுநக காதல்—
 குறிப்பிற புலப்படக கொழுங்கனி யிதனைச— செவவாய்ப் பைருசிறைச சிறு
 கிளி யூட்டப—புகுவே னென்று புதுமதி மழுங்கப—பளிங்கரிந தமைதது வி
 ளங்கறை புகுபு—பிததிகைத் தலத்தி லொத்துத தோனது — நீழற பஞ்சர
 நோசென்று திறத்தல—பின்படா காதல ரனபுற நோக்க — வுறநா ன்றெடுந
 கைத் தோடித் தழுவும—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாளு சாரா
 தகலுற வகறரிச—சிவமெலாம புனைநத சிவஞானத தேவா—பவமெலா மு
 வந்து பண்ணிய மாபபெருா—தலமெலாந தீரனடொரு தனயனா யுதித்தோ
 ன—பூவிஊந திசையிலும புகலுறு மறறைய—தீவிதீ மிருசடா திரிதரும பெ
 ரிய—கோவிஊந தீருசவை கொழிக நத தமிழவிலாரா—நாவிஊம பாவி—
 டிககும புகழா—நுணமைபு நூலுணா நுணமைபும வறுமைகொல — வண
 மையுங் காட்சிக கெணமையும் பகைசெய — துணமைபுங் கத்தரவா மொண
 மையு மதியவாந—தணமையுங் கணமையுந தழைசரு செல்வன—வண்டினங்
 குழுமிக் கொணடினி தேறிக—கணடிடப பருமுறை வினடின னறவ—மண
 டிப பெருக வுண்டு தெவிட்டிந— தண டொடை புனையுந தினடோள வலியா
 —லோதிகழந திலங்குங் காமமுடி புனைநது—சோபெற வுயாந — நேருறக கீழ
 போய—நீரநிறைந தமைநத வாகடல உளைநத — பாரநி நின்ற மேருவை
 வென்றே—னென்று தீரைப்புனல சுறரிய வசுநதநா—யுறறநன னூலகன மு
 றறுற வாயநது—கறறநா வலாகன சொடறபாக கனைமி— திறிஃ திறநெ
 ன மறறுணா புலமைபான—மலாபொதுள சோலை சலவற வுதித்தி—யுலகெ
 லாம புகழ நிலவுதென கூட—லில்குபொற சலச மலாதட மமாநத—நலமலி
 சங்கப பலகையை வென்றேன—கரவுறு பிறவியு மரணமு மொழிந த—வர
 னுறு மேனமை விரவுமெபகு ஞானத—திரமுறு முத்தி தாவல தாய—வரவு
 று சடிபப பாசில பகதிபால—விண்ணுறு மியமப் பெண்ணமா பாகத—நண
 னலை யருசசனை பண்ணுற வொருநாட—டணணறுங் கமலமொன நெண்ணு
 றக குறைதலிற—கணணிநந தட்டகார வண்ணனை வென்றே—னெவ்வெந
 நலங்கட கொஃதெஃ துரித்தோ—வவவந நலங்களா லதையதை வென்றேன
 —சுநதா மணியோ நாநாச சரபியோ — தெய்வத்தருவோ பெய்யுமா முகி
 லோ—விருநிதி யோவிவ வுருவெதித் ததுதா—னலமபுனை யிதுவெனப புலந
 துணி விலமெனத—தலமபுகல பொனனுச சாமி நனோதிர— னனிபுள மகிழ
 நது நவினநன னுக—வினிதினி தென்று முனிவற நயப்பற — நிவனிகை நி
 றைநத துவலரு மறனெலாந— தணனுறு காட்டா மனனுறக கொளுதான—
 முதுபே ருலகி விதுவே யாதலி— னறைநதது சால வமைபுமென துணனி—

நிறைநதி யாககணு நிலவுறப் பதிததனன— விடையதத்திற் பரகஞந தடையறு மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியினை வைக்குந—தனமை யுயிரக்குத் தானறி வுறுத்தப்—பாரிட மெங்கும் படர்பா கீர்திப்—பெருமபுனல சுருக்கிச் சிறுதுளி யாககி—பொனியுறு சடைமுடி மிளிர்நர வைக்கு— மூவா முதலவ னோவா தமருந—தாவாப் பெருநதவ மேபா விளங்கிக—கவினமலி தனனைக் கண்டவா கொடுமபவங—காணு தருடிருக கோணு சலமுங—குலவுறு நலமு யிர கலவுற மலவளி—கா 7 ம பெருநி 2 க 1 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

மஹாவிததுவானுகிய ம. 10. 10. ஸ்ரீ

மீனாட்சி சுந்தரபதிஸ்ரீமாரணககரும்

சங்கரலிங்கப்பிள்ளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்வா

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவள்ளர் மருமத துருவளா பெருமா—ஊர்தியந தாமரை யந்தி லமாரது —புரிமுறுக் குடைநது முருகுக்கொப் புளிப்ப—வள்ளித முவிழக்கும் வெள்ளி தழீக் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமனைக கிழத்தியை — மனஹ நா ளுந தனனுறு நாவிந— செநநிநந திரிநது வெண்ணிறம் பயப்ப — மருவுற வைத்த வொருபெருந தேவ— னருமறைப் பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த —மனப்பதை கட்டுகலா மின்புற வுணாதத—வுள்ளத துள்ளிக கொள்ளுந தெ யவ—வுருவங் கரரது திருவள்ளர் ஞவராய—மாநிலத் துறறு மேனிலத் தவரு —மவாவுற வெணறுந தவாரல மமைத்துப்—பனமலை யுள்ளுயா பொன்மலை யென்னப்—பன்னு லுள்ளுயர் நன்னு லாகப்—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ

ருளசோ—தெய்வக திருக்குறண மெய்மலி தூலைப்— பொற்பமா தருக்களு
 ட் கறபக மென்னப்—பலருகா யுளரு நிலவுற விளங்கும் — பரிமே வழகா
 புரியுரை யோடு— நயகது மசசில் வயகதித் தருகென—வானினங் களினு
 யா தேனு வென்ன—முற்றுற வாய்ந்து கற்றவா குழுமிக—கறபம புகலினு
 மறபமுங் குறைபாப—பெருவள னமைநது மருவியிப் புவியிற் — பம்புபன
 னுட்டியா செம்பின் னுட—னநதா மணிகளுட சிந்தா மணியென்ப—பொன
 னியல் புரிசை தென்னுற வுதித்து—நன்னகா பலலினுட பினனுடீர பெற்று—
 முதுபுகழ் சுமந்துயா புதுவைமா நகரான — சலஞ்சலத் துதித்த நலம்புரி
 முத்தெனத்—தவஞாலம் புகழுஞ் சிவஞானத். தேவா—பிறக்குமா தவத்திற
 சிறக்கவந் துதித்தோன — பெருநிதி களினுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலாக
 கெல்லாம வராயாது கொடுக்கும்—வள்ளற குழாங்க ளுள்ளுயா வள்ளல
 —பன்னக கேடக வுன்னத் தெவிட்டாச— செந்தமிழ்ச் சுவைதெரி சுந்தரக்
 குரிசில்—கற்றாக கெல்லா நற்றா யிலலந — தூயமை மிகுக்கும் வாய்மைப்
 பௌவந—தெருட்குரித் தாய வருடபெருங் குறை—முத்தி தருஞ்சிவ பத்தி
 பபிண்ட—நன்னலம் பலவுற துன்னுறு முறையுள் — பெருமபுயா சலத்திற
 சுருமபமாந் துண்ணுந—தாமமார பொன்னுச சாமி மகிபன—கழிந்தபே ரு
 வகையின் மொழிந்தன னுக்க—களங்கமற வாய்ந்து விளங்குறப் பதித்தன
 —னமபரத் திலங்கு செம்பொன னுடைந—தோழ னெனக்கொளு மீழ்நன
 னுட்டி—ணைமார தொளிராயுழ பாணத் துறற— வளமலி செலவ வள
 கை நிகாக்கும—விலலூர் மாட நலலூர் வான—னெழுத்தமுத லாக வழ
 த்திலக கணமெலாங்— கடைபோக வுணர்ந்த தடையறு மறிஞ்சு— நராத
 லம் புகழ்சிவ புராணச செலவஞ— சமையங் களினுயாந் தமைவுபெற ரே
 றுகித்—தெய்வத் திறம்பொலி னசவ மென்னப்—பலபல கலையெலா நிலவுற
 வுணர்ந்த—புலவரி னுயாந்தொளிர நலமலி பெருமான — புகலருஞ் சீரத்தி
 பொத்துஞ்—சகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவித்துவானுத்ய ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

{ மீ னு ட சி சு ந த ர ப பி ள னை மா னு க க ரு ம

வீரச்செட்டியார குமாரருமாகிய

சோடசாவதானம்

சுப்பராயச் செட்டியார்

இயற்றியது.

நெரிசையாசிரியப்பா.

மலாதலை யுலகிற குலவுயிாத் தொகைக — டினனிய வினைவழி மனனிய
 போகந—தனைவிழைந் தருந்த நனைமலாக கோதை— மலைமக ளொருபா னீ
 லைதர வமைத்த—சிவபிரா னருளின நவலரு வலியாற—பாறபடு மூண்டப் ப
 ரப்பினை நொடியினுள்—கீற்றுமீற றுக் விழுத்தக் வகுத்த—தேன்முகப் பது
 ம நான்முகப் புத்தேள்—வனபட ரகனறு மனபதை யனைததும— விதிவில
 க் குணாநது கதிபெற்ற குவரது—சீரிய தெய்வ வாரிய மொழியா— னலகி

ய வளமை மலகிய சிறப்பிற—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத— திபகை
 கரககப் படுபொரு ளாதலி—னுலையா மாயி னிலைபெற வமமறைப்—பருப்பொ
 ரு ளொருவி விழுப்பொரு ளொருங்கு — மயிழ்தினு மினிய தமிழினிற தரு
 வான்—பவாசடைப் பனவா துவலருரு சோசா—லிகலது தவதகிறற பகவமா
 முனிவரன்—செயசவப் பயலுன மைதப் வந்து—மாண்டநல லருட்கொடை
 பூண்டகா ரணத்தாற—றெயவப் புலமைத் திருவள னுவரொனு—நிகரிலபோ
 மேறகொண்ட கலிட முயயத—துண்பக லறமபொரு ளினபமவீ டெனனு—
 நார்பொருள ப்யகரு மேறபுடைத் தாகுத—சுப்பா தருநிய முப்பான மருவி
 ய—திருருகுற ளெனணை தெய்வமா மணயொடு—கருமா முதலிய சாலினா
 வகுத்த—திருநிலிபே ருணாகரு—சிறந்து நிலையு—வரிமே லயலபுகழப் பரி
 மே லழக—ருளங்கனிர் தியற்றிய வளங்கனி யுனாயினேத—தோச்சியின மிக
 கோா சிந்தைநன் குவப்பக—கரவிசி தங்கனான விரவிய வழக்களைந—துரு
 விய லசசிற தருகென்ப பல்லைப்—பன்னகரு சமந்த பன்னக வகாப்பிற—
 குணங்குளைப் புரவி வணங்கல ளோறு—வெறுப்பற ஷலகம பொதுக்கடிந த
 ளிகரும்—வலமுறு மிராச குலகு டாமணி—கழகுகி புகாமுகக கடவுணல
 வேழம்—விழைதரு கழக மெனகுழை நொடுதது—வானரேய நறுஞ்சுவ
 த தேனரேயத் தருநதப் புழைக்கர நீட்டப் பழிப்பறு தேனிற—றுறுமிய
 சந்தனச சூழல்வாயக குலவுரு—செறுபுல னுடைய குறுமுனி தனபா—லர
 நதைகெட துவன்று வரப்பெறு பாகருக—ருணடுபிடு நீராருகளை குடைநதர
 மகளி—ரரககலா கரமவிசித் திரப்பதை நிகாப்ப— வடுப்பாசு காந்தட டிடு
 பபலா கருலிய—முதியசெந் தமிழகமழ பொடியமால் வொயான—விரவிய
 விண்ணவா பரவலீ ரடியான—முவுல களந்த மேவரு நெடுமால்—வனதிற
 ற பருவாய வனதிரி னுருக்கொளீடு—யருவமண புருந்து துருவியுற காணு
 —வருளா பசுகொடி யொருபாற படாந்த—முககட கருமின செககம
 லத்தாள—சகாயினி ரேயநது புரைதப் மணக்க—நலத்தகு கவுணியக கு
 லகொழும் திட்ட—பழமறை தன்னகத் தனவளாய மணகரு—தெய்வவெ
 ண டிசாபெறி வைகையா நதியான—வரியளி மிதிப்பப் புரிமுறுக கவிழந
 த—மணங்கம மும்புய மணங்கயா ருநாககு — மகனமாந துதவுந் தகவினா
 கடுப்ப — முகனமாந தொழுகரு துகளறு செந்தே—னுவடெறிந் தினக
 ளைப் படப்பைபிற புருது—சுரிமுகச சங்குமுல வரிமடை யுடைப்ப—மட
 டியல பூநதுகள் கொட்டிச சிறைசெயுங— கவிழதுணாத தேமாம பொழில
 புடை யுடுதத—பமபிய வளம்பொலி செம்பிரை னுடன்—புனத முளி மா
 னத்த தடமெனத—தேவரு மயிப்பப் பூவளை யங்களை—வெண்ணிறச சிறக
 ரணணிய மரான—மருந்திட வென்றும் விருந்திடு மணித்தந — துதைதரு
 செல்லப் புடவைமா நகரா—னுலம்பொரு மறுவில வலம்படி புயத்தி—னுறை
 தரு கொற்றவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமபிய தொப்ப விருமபிய வ
 னை, —வளியடை கிடகருந தனவமா லிகையான—மாவுரி யந்தணை மறு
 ததுமுட சினப்பிற—றகைகருந் திறனலன சிகைக்ககல கொழிகருங—குலி
 சவாட படையுடைக் குரிசிலைன துணாகுற—றனனவன றனைநீத் திருநகாப
 போந்த—துசசைச சிரவலீ துணமையே யாமெனக — கண்டவா பலருமவா
 ய் விண்டிடச் சிறந்து—விழிகவா வனப்பிற சுழிகொளவாம பரியான—றன

ஊட ஊடனறமா தாக்கிய தெய்வக — கொன்னுறை வயிரவாட கோட்டுமா
 னினங்க—ளகைப்பொடி வாய்வீஇத திகைத்தோட டெய்துச—செலவுழி
 யின்றித திசைதொறு மிமைபா—நாட்டமொடு வட்கி வாட்டமொடு நிறப—
 வயங்கொடிது மாநது தயங்கிமதங் கவிழ்தது— நிகரிகந துவவும் புகாமுக
 க் களிற்றான— கடையுத்த தெழுந்த கருங்கட லெனனப— பகையொடு து
 வன்றிய வகையல ருடையா—நெஞ்சுபறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விளாப்ப—
 வேற்றிடி போல விடையறு திரட்டுங்—கூறறுற மெறுழவலி யேறறுரி முர
 சினன்—பலப்பல வரசா நலப்பமே லுபாதத—பைங்கொடி யடங்கலும பணி
 செய்ய நிறபத—சிகழ்ந்துமே லோங்கிச சிறந்தெழிற சயமக— ளாவிச கிணை
 யதாங் காவிக் கொடியினேன—பீடா ருலகங் கோடா நெறியினிற—குலவு
 ற நடாத்து நிலவுசெங் கோலினன்— றணணிய நலங்கெழு புணணிய மேரு
 —நிறைதரு கருணைக் குறைபுணல லினபு—தினாயெறி கலவிக் கரைபொரு
 கடனறுந—தணணளி யருமயிப புணணிய மலாநது—நனநிபல பழுத்து நி
 னறகுண தாரு— நித்திங் வருட்சிவ பத்தியின பைங்குழ —புகழ்தரு மிரவ
 லர் நிகழ்தரு குறிப்பிற—துதவிடு சோசா லதுலசந தாமணி—விளங்குறு மு
 யினொனு மிளங்கோ தணங்கர்— கூட்டமிட டருநதி யேப்பமிட் திவப்பக்—
 கணணிய வினசுவை நணணிய வருடபா—லேமமொடு சுரககுங் காம தேனு
 —பொயவகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சை
 வ சிகாமணி —யெனறுபற பலரு மெய்ததினி தியமபக—குணறலி னிலமகன்
 குதுகலிப பெயத்த—தவநூ னமபெறு சிவநூன தேவ—ரியறறிய தவத்தா
 னயககத தோனறியோன —பொதியவீழ் கடுககையொடு மதிதவழ் சடில—
 மனனு சாயிதன மலாககழல பழிச்சும—பொன்னு சாயிமால புகனறன ளு
 க—வடங்கிய தழன வடங்கலு நிமித்தனெத—தனிரத்தளி மொயப்பத து
 ளித்தலா தேமான—கனிசிறு வரியாற கமலமென பொகுடடிற— றுக்குறீஇ
 யுடைநது வாககுறு பைந்தே— னீரந்த நிரப்பு நீழ்நன னுடி—னிமகண்
 முகமெனக் குலவுமயாழப் பாணத—ததிவளரு செறிநது பொதிதலிற பலக
 லை—வலலோர புகழு நல்லூ ராளி—நந்தலி னலங்கெழு கந்தவேட குரிசில
 —பெரிதுவந துருறறிய வரியமெயத தவத்தாற—பொறையருள சாநத நிறை
 கொடை வாயமையென— நினைநற குணங்கனோ மன்னிய வருக்கொடு—
 வந்ததென நியாவரும் வழங்கிட வந்தோன— கலவியங் கடலைக் கடப்பவர்
 தமக்கோ—சொலவியன புணையெனத துரிசற நிற்பா—னிருவகைப் பிரம
 சரியநன் னெறியின—மபறறலை புகுத்தா நயிடிக் நிலையின—கற்பனை கட
 நத சிற்பரஞ் சுடாதாள—கனவினு நனவினுங் கழலாக கருத்தினன்—பழிதரு
 முத்திப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரின்ப மளிககுறு முத்தியை—
 யெளிதினிற நெறித்துப் பன்கிலின புறுத்துஞ—சைவசித தாநத மெயதரு ப
 னுவலை—பையந திரிபற வகத்தினன் குணாநதோன—கையற விகநத கருணை
 யங் கடலோன—கூறசோ புணையு மாறுமுக நாவலன்—பரவிய வுப்பயிற பதி
 த்தனன்—விரவிய வலகம் விளங்குதற பொருட்டே.

பாலியல்திகாரவகராதிக்கள்.

பால்.	பககம்.	அதிகாரம்.	பககம்.
அறத்துப்பால்.	க	உடபகை.	உருச
காமத்துப்பால்.	கூக0	உழவு.	உகூரு
பொருட்பால்.	கககூ	உறுப்புநலனழிதல்.	கூருரு
இயல்.	பககம	ஊககமுடைமை.	கஎச
அங்கவியல்.	கஅச	ஊடலுவகை.	கூஅக
அரசியல்.	கககூ	ஊழ்.	கக0
இலலறவியல்.	கரு	ஒப்புரவறிதல்.	கூ0
ஒழிபியல்.	உஎரு	ஒழுக்கமுடைமை.	ச0
களவியல்.	கூக0	ஒற்றூடல்.	கஎக
கறபியல்.	கூகக	கடவுள்வாழ்த்து	உ
துறவறவியல்.	கூஅ	கண்ணோட்டம்.	ககூஅ
அதிகாரம்.	பககம்,	கணவீதுப்பழிதல்.	கூகூஅ
அடக்கமுடைமை.	கூஎ	கயமை.	கூ0எ
அமைச்சு.	கஅச	கல்லாமை.	கஉ0
அரண்.	உககூ	கலவி.	கககூ
அருளுடைமை.	கூஅ	கள்ளாமை.	எகூ
அலரறிவுறுத்தல்.	கூஉஅ	கள்ளுண்ணுமை.	உகூரு
அவாவயினவிதுமபல்.	கூகூகூ	கனவுநிலையுரைத்தல்.	கூசகூ
அவாவறுத்தல்.	க0கூ	காதற்சிறப்புரைத்தல்.	கூஉஉ
அவையஞ்சாமை.	உக0	காலமறிதல்.	கசகூ
அவையறிதல்.	உ0எ	குடிசெயலவகை.	உகூகூ
அழுககாருமை.	சஎ	குடிமை.	உஎரு
அறன்வலியுறுத்தல்.	கஉ	குறிப்பறிதல்.	உ0ரு
அறிவுடைமை.	கஉரு	குறிப்பறிதல்.	கூககூ
அன்புடைமை.	உச	குறிப்பறிவுறுத்தல்.	கூகூஎ
ஆள்வீனையுடைமை.	கஎகூ	குற்றங்கடித்தல்.	கஉஅ
இகல்.	உசகூ	கூடாநடப்பு.	உகூஅ
இடனறிதல்.	கசரு	கூடாவொழுக்கம்.	எகூ
இடுக்கணழியாமை.	கஅஉ	கேள்வி.	கஉஉ
இரவச்சம்.	கூ0ச	கொடுங்கோன்மை.	ககூஉ
இரவு.	கூ0க	கொல்லாமை.	கூக
இலவாழ்ககை.	கரு	சான்றணுமை.	உஅஉ
இறைமாட்சி.	கககூ	சிறறினஞ்சேராமை.	ககூச
இணியவைகூறல்.	கூ0	சுற்றந்தழால்.	கருச
இன்னுசெய்யாமை.	அஅ	சூது.	உகூஅ
ராகை.	கூஉ	செங்கோன்மை.	ககூ0

அதிகாரம்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
செய்நன்றியறிதல.	௩௨	பிறனிலவிழையாமை.	௪௨
சொலவன்மை.	௧௮௮	புகழ்.	௬௫
தகையணங்குறுததல.	௩௧௦	புணர்ச்சிமகிழ்தல.	௩௧௬
தவம்.	௭௩	புணர்ச்சிவிதும்பல்.	௩௬௬
தனிப்படாய்குதி.	௩௪௪	புதலவரைப்பெறுதல்.	௨௧
திருடபு.	௨௩௫	புலவி.	௩௭௫
திவினையசசம்.	௫௭	புலவிநுணுககம்.	௩௭௮
துறவு.	௬௮	புலானமறுததல்.	௭௧
துது.	௧௬௬	புலலறிவாணமை.	௨௪௩
தெரிநதுசெயலவகை.	௧௩௬	புறங்கூறமை.	௫௨
தெரிநதுதெளிதல.	௧௪௮	பெணவழிச்சேறல.	௨௫௬
தெரிநதுவினையாடல.	௧௫௧	பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.	௧௩௧
நடுவுநிலைமை.	௩௫	பெரியாரைப்பிழையாமை.	௨௫௭
நடபாராய்தல.	௨௩௦	பெருமை.	௨௮௦
நடபு.	௨௨௭	பேதைமை.	௨௪௧
நலம்புனைந்துரைத்தல.	௩௧௬	பொச்சர்வாமை.	௧௫௭
நல்குரவு.	௨௬௮	பொருள்செயலவகை.	௨௧௬
நன்றியிலசெலவம்.	௨௮௮	பொழுதுகண்டிரங்கல.	௩௫௨
நாடு.	௨௧௩	பொறைபுடைமை.	௪௫
நாணுடைமை.	௨௬௦	மடியினமை.	௧௭௬
நாணுத்தறவுரைத்தல.	௩௨௫	மருந்து.	௨௭௧
நிலையாமை.	௬௫	மனனரைச்சேர்ந்தொழுகல.	௨௦௨
நிறையழிதல.	௩௬௦	மானம்.	௨௭௭
நினைந்தவாபுலம்பல.	௩௪௬	மெய்யுணர்தல்.	௧௦௨
நீததார்பெருமை.	௬	வரைவின்மகளிரா.	௨௬௨
நெஞ்சொடுகிளத்தல.	௩௫௭	வலியறிதல.	௧௪௦
நெஞ்சொடுபுலத்தல.	௩௭௨	வாயமை.	௮௩
பகைத்திறநதெரிதல.	௨௫௧	வாழ்ககைத்துணைநலம்.	௧௮
பகைமாடசி.	௨௪௬	வான்சிறப்பு.	௬
பசப்புறுபருவரல்.	௩௪௧	விருந்தோம்பல்.	௨௭
படர்மெலிந்திரங்கல.	௩௩௫	வினையெயலவகை.	௧௬௬
படைச்செருககு.	௨௨௪	வினைத்திட்டம்.	௧௬௩
படைமாடசி.	௨௨௧	வினைத்தூயமை.	௧௬௧
பண்புடைமை.	௨௮௫	வெகுளாமை.	௮௫
பபனிலவொல்லாமை.	௫௫	வொக்காமை.	௫௦
பழைமை.	௨௩௩	வெருவந்தெய்யாமை.	௧௬௫
பிரிவாற்றமை.	௩௩௧		

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் ப்தங்களும் அநதமிலின்பத்தழிவில் கீழி ம் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாநதர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்கப்பட்ட பொருள நானகு: அவை அறம், பொருள, இன்பம், வீடென்பன.* அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செலலா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையற கூறப்படுவதலலது இலக்கணவகையற கூறப்படாமையின், தூல்களாற கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய தூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத தண்டமென மூவகைப்படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று; அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழவாதொழுக்குதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முணமாதுபட்டு அப்பொருணமேறசொல்வது. அது கடன்கோடன்முதற பதினெட்டிப்பதத்தூதும்.‡

* அறம் பொருள இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத தண்டமெனபனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமெனபா.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்படல், கல்கியதைகல்காகை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லாள்விறல், விற்றுகொடாகை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதரடலுயர்நருமம், தாயபாகம், வள்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, குது, ஒழிபு எனவிலை.

கண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழிஇயிற் றி அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தவீரவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதியுத்பத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதா ம் தூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதியானுர தேயவியற்கையானும் அறியப்படுத லானும், அவறறையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாப் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையி ன், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தவிற பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இலலறந தறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக் கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கறபுடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதா கலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மி ன்னிதுமுடிதற்பொருட்டிக் கடவுள்வாழ்த்துத் கூறுகின்றார்.

பா யி ர ம் .

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொரு ட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவறறள் இவ்வாழ்த்து ஏறபு டைக்கடவுளையெனவறிக; என்னை? சததுவமுதலிய குணங்களான மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்டு அவற்றான மூவராகிய முதறகடவுளோடு இயையுண்டாக லான். அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுறறாக்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினொ னவுணர்க.

க. அகர முதலாயின மாதி

பகவன் முதலாயின க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாந் முதல்— எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:— உலகமே ஆதிபகவன் முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்தி. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத்தலைமை வி காரத்தானன்றி நாதமாத்திகையாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்கு த்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் மூன்றுமுணாதலானு

ஐசுவரியம், வீரியம், புசும், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறு க்கும் பகமென்னும் பெயருடையபால், பகவனென்பதற்கு இவ்வறுகுணங் கையுமுடையோனென்பது

ந் கொள்க. தமிழ்முத்திற்கேயன்றி, வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நேரக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் ஏன்னுமிருபெயரோட்டுப் பண்புதொகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டியிர்கண்மேன்றது. காண்புடைய உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின, ஆதிபகவன் முதற்மேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினானும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

உ. கற்றதனூ லாய பயனென்கொல வாலறிவ
எற்றொ டொழாஅ ரொனின். உ

இ-ள். கற்றதனூ ஆய பயன் என்—எல்லாநூல்களையும் கற்றவர்க்கு அக் கல்வியறிவாய பயன யாது— வாலறிவன நறமுள தொழாரொனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாளகளைத் தொழாராயின்? எ.று.

எவனென்னும் வினாபெயர என்னென்றும், ஈண்டினமை குறித்ததுின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருநதாகலின, நறமுளென்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றனைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனூ கூறப்பட்டது. (உ)

ஈ. மலர்மிசை யேகினான் மாண்டி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ வார். ஈ

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே மிசை நறவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகினகண அழிவின்றி வாழ்வார். எ.று.

அன்பானினவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவா நினைநத வடிவோடு வினாந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார்; என்னை? “வாராக் காலத்து நீகமும் காலத்து—மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற கிளவி—பிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— வினாநத பொருள வென்மறா புலவர்.” என்பதோத்தாகலின். இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர் பெயாபற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்—இடைவிடாது நினைத்தல். (ஈ)

ச. வேண்டிதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை ஓலி. ச

இ-ள். வேண்டிதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ.று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தனைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருவனபங்களர். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமினமையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (ச)

ரு. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ரு

இ-ள். இரள் சேர் இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை நலவினையென்று பிரணவினையும் உள்வாகா— இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டி— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினிடத்த. ௭-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவாறுங் கூறப்பட்டாமையின் அவிச்சையை இறுவென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேராவென்றுங் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிராயினுரை உடையொன்க் கருதி அறிவிவார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (இ)

கூ. பொறிவாயி லைநதவந்ததான பொயத் லொழுகக

. நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். கூ

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்த அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்றும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது — பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்— மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் வருவாது நின்றார்— நீடு வாழ்வாரா— பிறப்பினறி எக்காலத்தும் ஒருதன் மையராய் வாழ்வார். ௭-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவு மைநதாயிறறு. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானுரை சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுபு செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது, கபிலரது பாட்டி என்பதுபோல. இவைநானகு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநின்றவனுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவொன்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒருவாறனுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தானைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது, — மனக்கவலை மாற்றல அரிது— மனத்தின்கண்கழுந் துன்பங்களை நீக்குதல உண்டாகாது. ௭-று.

“உறற்பால-தீண்டா விடுத லரிது.” என்றற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தான் சேராதார் பிறவீக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறநது அவற்றின் வருநதுன்பங்களுள் அழுகதுவொன்பதாம். (எ)

• ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாவையவாய துறக்க வின்பமுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையையன்றித் தீவினைபோல அது நிகழ்வொட்டாது தடைசெய்து நின்றவமுடையனவாரம். ஆதலால், இந்நலவினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்தப் பந்தமுறுத்தநகண பொனவிலைமுகம் இருப்பவிலைமுகம்போலத் தம்முனொப்பனவாமென்க; சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்றென்க.

அ. அறவாழி யந்தணன் முன்சேர்ந்தார்க்கல்லாது
பிறவாழி நீந்த லரிது.

இ-ள். அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்—அந்தக்கடல்கி ய அந்தணனது தள்ளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது—பிற ஆழி நீந்த லி அரிது—அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்திற் மூன்றிப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுயின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. ப லவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையதாக லின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனெனறுரைப்பாருமுள். அப்புணையைச் சேராதார் க ளை காணாது அவறமுள்ளே யமுறுவராகலின, நீந்தலரிதென்றார். இஃதேக தேசவுருவகம். (அ)

ஆ. கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யெண்குணத்தான்
முனை வணங்காத் தலை.

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல்—தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையிலலாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல—எண்குண த்தான தானை வணங்காத தலை—எண்வகைப்பட்ட குணங்கையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தினால், அபவூடம்பினினால், இயற்கை யுணர்வினினால், முறறுமுணர்நல், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல், பேரூ ளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரமபிலின்பமுடைமை எனவிலை. இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவைமுதலாகவுடையனவென் ழும், கடையிலாவறிவைமுதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுள். காணு த கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத் துக் கூறினார்; கூறினானும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நரக்களும் அவ்வாறே

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது “எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி — லெட்டி வான்குணத் தீசெனம் மான்றனை—யெட்டி மூர்த்தி யு மெமயிறை யெம்முளே—யெட்டி மூர்த்தியு மெமு ளொடுங்குமே.” என லுந்திருநாவுக்கரசாராயனார் தேவாரத்தானும் “இரும்புயாரத மூவிலைய சூல த்தி னனை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தி னனைச்—சரும்புயார த் கொணறையொரி அமதியரு சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெ ழுஞ் சடரை—யரும்புயாரத வரவிர்த்தத் தனிமலர்க ளேறி யின்னங்கள் வி னையொரி மகன்றுறையி னருகே—கரும்புயாரத பெருஞ்செநெ நெருங்கிவி னை கழனித் காளுட்டி முள்ளூரிற் கண்டிதொழு தேனே.” என்னுஞ் சந்திர மூர்த்திராயனார் தேவாரத்தானும் உணராக.

† அணிமா முதலிய என்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகி மா, பிராத்தி, பிராகாசியம், ஈசுதை, வசுதை எனவிலை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலானீரியம், கடையிலாவியம், நாமபின்மை, கோத்திரயின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிலை. இவ்வாறு ஆருகத்தால் ிற் கூறப்பட்டது.

உ ம் அதி.— வான்சிறப்பு.

பயனைவென்பது உங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வரமுத்தலும் வணக்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

க0. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா

ரிறைவ னடிசேரர் தாரா. க0

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்— இறைவனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்:— சேராதார் நீந்தா— அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளமுந்துவர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் களையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தான்பது சொல்லெச்சம. உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைப்பாக்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதமுமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உ ம் அதி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதானையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருளினபங்களும் நடத்தறகேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்

றாமழித்த மென்றுணரற் பாறறு. க

இ-ள். வான் நினது உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறுது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,— தான் அமிழ்தமென்று உணரற்பாறறு— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பானமையை யுடைத்து. எ-று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டியிர்களை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையறுமையின ளுஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டா சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்ததுகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணராவென்றார். (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கிக் துப்பார்க்குத்

துப்பாய தூஉ மழை. 2

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வுணவுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயது உம் மழை— அவற்றையுண்கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய நிற்பது உம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்தினை மேல் வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலுடையவாயினவென்பதாம். (2)

கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்

துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

ங

இ-ள். வின் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்கூல்த்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடறமும் பசி— நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனூற் பயனில்லை பென்பார், விரிநீர் வியன்களைத் தென்றார், உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறகருமென்பதாம். (க)

கசு. ஏரி னுழாஅ^௩ நுழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். ச

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுமுதலைச்செய்யார்,— புயல் எனலும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனலும் வருவாய தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைந்ததென்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (ச)

கரு. கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதுஉ மெல்லா மழை. ௩

இ-ள். கெடுப்பதுஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதுஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்று ஆங்கே எடுப்பதுஉம்— அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாப்ப பெய்து முன்கெடுத்தார்போல எடுப்பதுஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கணவந்தது. ஆங்கென்பது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதற்குரியார மக்களாதலின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது அமமக்கணமுயறசி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாங் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.* மழையினதாறறல் கூறிப்பவாறு. (ரு)

கசு. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. ச

இ-ள். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது— மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசம்பு ஆகுபொயர். மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (சு)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிவி
தானல்கா தாகி விடின். எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநின்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வட்டூலார் அத்தியாகாரமென்பார்.

உம்மை சிறப்பும்மை, தன்னியலபு குறைதவாவது நீவாமுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைததலென்றது முகத்தலை; அது “கடல்குறைபடுத்தீர்.” “கடல்குறைபடவெறிந்து” எனபதனானும அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம். இவையே முபாட்டானும் உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (௭)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோக்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது— தேவர்கட்கும் இவ்வலகின் மக்களாற செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது, — வானம் வறக்குமேல்— மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

ரைமீத்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாகலின், கெல்லாதென்றார். உம்மை சிறப்பும்மை, நித்தியத்திறழும்வுதீரச் செய்வது ரைமீத்திக* மாதலின், அதனை முற்கூறினார். (அ)

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். ச

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின் கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா, — வானம் வழங்கா தெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்காக்கு உவகையோடு கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறறப்பொருட்டு வீரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (க)

உ௦. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க௦

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமைபாது எனின்— எவ்வகை மேம்பாட்டாக்கும் நீராயினி உலகியல் அமைபாதாயின், — ஒழுக்கு வான் இன்று அமைபாது— அந்நீர் இடையறாதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையினி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறாதொழுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின் றமையா துலகென்பது எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின் றமையா துலகெனினென்றார். இதனை நீராயினி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையினி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க௦)

* ரைமீத்திகம்— சிபித்தந்தாலாவது.

ந. ம. அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முறத்ததறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வானளி ரப்பினபின் வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுககத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து வேண்டிம பனுவற றுணிவு. க

இ-ள். ஒழுககத்து நீத்தார் பெருமை—தமகருரிய ஒழுககத்தின்கணணே நினறு துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்து வேண்டிம பனுவறறுணிவு— விழுமிய பொருள்கள பலவறறுளறும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் னூ ல்களது றுணிவு. எ-று.

தமகரு உரியவொழுககத்தின்கணணே நினறு துறந்தலாவது, — தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைகருமுரிய ஒழுககங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரு ம, அறம் வளரப பாவரதேயும், பாவரதேய அறியாமை நீங்கும், அறியா மை நீங்க நித்தவநித்தவங்களது வேறுபாட்டுணாவும் அழிதன்மாலையவாய இ மமை மறுமையினபங்களினுவாபபும் பிறவித்தனபங்கருந தோனறும், அ வை தோன்ற வீட்டினகணைசயுண்டாம், அஃதுண்டாகப பிறவிக்குக் கார ணமாகிய பயனின் முபறசிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிறகுக் காரணமாகிய யோ க முயறசியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பறறுகிய என் தென்பதும் அகப்பறறுகிய யானென்பதும் விடும், ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையேயுவாதது விடுதலெனக் கொள்க, பனுவலென்ப பொ துபபடக் கூறியவதனை, ஒன்றையொன்றெவ்வாத சமயநூல்களெல்லாவற நிறகும் இஃது ஒத்த துணர்வென்பது பெறறும். செயதாரது துணிவு பனுவ னமேலேறறப்பட்டது. (க)

உஉ. துறந்தார பெருமை துணைககூறின வையத் திறந்தாரை யெண்ணிககொண டறறு. உ

இ-ள். துறந்தார பெருமை துணைக கூறின— இருவகைப் பற்றினையும் வி ட்டாரது பெருமையை இவ்வளவெனறு எண்ணற கூறியறியலுறின, அளவுப டாமையான—வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக கொண்டு அறறு—இவவுலகத் துப பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இததுணையொன அறியலுறறறப்போலும். எ-று முடியாதென்பதாம். கொண்டாலெனனும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நினறது. (உ)

உஉ. இருமை வகைதெரிந தீண்டறம் பூண்டார் பெருமை பிறங்கிற றுலகு. ந

இ-ள். இருமை வகை தெரிநது— பிறப்பு வீடெனனும் இரண்டனது துன் பவினபக் கூறுபாடுகளை ஆராயநதறிநது— ஈண்டு அறம் பூண்டார பெரு மை—அப்பிறப்பறுததற்கு இப்பிறப்பின்கண துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெ ருமையே— உலகு பிறங்கிறறு— உலகினகணுயாரநது. எ-று.

“தெரிமான டமிழமுமமைத நென்னம் பொருப்பன்” எனபுழிப்போல இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்கனின்றது.* பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றெருக்கது, இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுமுதாண்ட அரசா முதலாயினா பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீதகாபெருமையே எல்லாப்பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோ வித்து. ச

இ-ள். உரன் எனனும் தோட்டியான் ஓரைந்தும காப்பான்—திண்மையென்ற தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைநதனையும் தத்தம் புலங்கண்மேற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன் எனனும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து—எல்லாநிலத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும வீட்டுநிலத்திற்கு ஓர்வித்தாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ஈண்டறிவினமேற்றது. அந்நிலத்திற்கென்று முனைததலின், வித்தென்றோ. ஈண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லெனப்பதாம். (ச)

உரு. ஐந்தவித்தா னுறற லகலவிசம்பு ளாகோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ரு

இ-ள். ஐந்து அவித்தான் ஆறறல்—புலன்களிறசெல்கின்ற அவாவைநதனையும் அடக்கினுந்து வல்க்கு—அகலவிசம்பு உள்ள கோமான இரத்திரனே சாலும்கரி—அகறை வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இரத்திரனே அமையுஞ்சானது.எ-று.

ஐந்துமென்னும் முறறுமமையும் ஆறறற்கென்னும் நான்குருபும் செய்யுள் விகாரத்தாற் றெருக்கன். தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தவனதாறறல் உணாதகினுக்கலின், இரத்திரனே சாலுங்கரியென்றோ. (ரு)

உசு. செயற்கரிய செயவா பெரியா சிறியா
செயற்கரிய செயகலா தா. சு

இ-ள். செயற்கரிய செயவா பெரியா—ஒத்த பிறப்பினராய மககளுள் செயதற்கெளியவற்றைச் செய்வாறு அரியவற்றைச் செய்வா பெரியா—செயற்கரிய செயகலாதா சிறியா—அவ்வெளியவற்றைச் செயது அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதா சிறியா. எ-று.

செயற்கெளியவாவன் மனம் வேண்டியவாறே அகனைப் பொறிவழிகளால் புலன்களிற செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன் இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகையோகவுறுப்புகள, நீரிற்பலகான் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிறறுபதபக்கமென்பாருமுளா,† அவை நியமத்துள்ளே அடங்கலின், நீததாரது பெருமைக்கேலாயயறிக. (சு)

* ஈண்டு இருமைபென்பதனுள் மைவிகுதி, தன்மையுணாததாது தன்மையுடையொருளையே யுணாததலின், பகுதிப்பொருள் விசுதியென்னுஞ் சுவாரத்த பாவ தத்திதப் பிரத்தியம்.

† நீரிற்பலகான்மூழ்கல் முதலியவெட்டிம “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத தோலுடையாச—சோசடை தாழ்ச சுடரோம்பி - யூரடையா—கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்—வானகத் துயக்கும் வழி.” எனனும் வெண்பாவானுணாக.

உள். சுவையொளி யூரேசை நாறறமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடடே புலகு. எ

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாறறம் என்ற ஐந்தின வகை—சுவையும் ஷாயும் ஊறும் ஓசையும் நாறறமுமென்று சொல்லப்பட்ட தனமாத்திரைக் கைந்தனது கூறுபாட்டையும்—தெரிவான கடடே உலகு— ஆராயவானறிவின கண்ணதே உலகம். எ-று.

அவற்றின கூறுபாடாவன பூதங்கடகு முதலாகிய அவைதாமைந்தம், அவற்றினகடடோன்றிய அபபூதங்களைந்தும், அவற்றினகூறுகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் கணமேந்திரியங்களைந்தும்மாக இருபதுமாம். வகைதெரிவானகடடென உடம்பொடு புணர்த்ததனால்,* தெரிந்தற புருடனும் அவனறறிதற கருவியாகிய மான† அகங்கார மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றும். தத்துவயிருபத்தைநதநையுந்தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஒன்றிறேனறியதன்மையிற பகுதியேயாவதல்லது விஞ்சியநகார்தெனவும், அதனகடடோன்றிய மாணும் அதனகடடோன்றிய அகங்காரமும் அதனகடடோன்றிய தனமாத்திரைகளுமாகிய ஏழும் தத்தம்ககு முதலாயதனை நோக்க விஞ்சியாதலும் தங்ககடடோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடைய வெனவும், அவற்றினகடடோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கணமேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினும் தங்ககடடோன்றுவனவினமையின விஞ்சியேயாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன தானொன்றிறேன்றும்மையானும் தனகடடோன்றுவனவினமையானும் இரண்டுமல்லெனவும், சாங்கிய ஞாலனோதியவாற்றான ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைந்தும்ல்லது உலகென்ப பிறிதொன்றிலையென உலகினதுணமையறிதலின, அவனறிவினகணனதாயிறவு இவை நான்குபாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிறியும் தத்துவவுணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது. (ஏ)

உஅ. நிறைமொழி மாந்தா பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும அ

இ-ள். நிறை மொழி மாந்தா பெருமை—நிறைந்த மொழியினையுடைய துறந்தாரது பெருமைபை—நிலத்து மறைமொழி காட்டிவிடும—நிலவுலகத்தின்கண அவாரணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண்கூடாகக் காட்டும். எ-று.

நிறைமொழியென்பது அருளிக்கூறினும் வெகுணநி கூறினும் அவ்வப்பயணகளைப் பயந்தேவிடும மொழி. காட்டிலு பயனானுணர்த்துதல். (அ)

உஊ. குணமென்னுங் குணநேறி நினறா வெகுளி
கணமேயுங் காதத லரிது. ச

* உடம்பொடுபுணர்த்தலென்பது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபிய வின இறுதிசூத்திரத்திற கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலாரா நிபாந்தமென்பார்.

† மான—மகத்தத்துவம். மஹத்தெனனும் வடமொழி எழுவாயொருமை யின மஹந என நிற்கும். அது தமிழின மானெனத் தற்பவமாயிறது.

‡ கண்கூடு— பிரத்தியக்ஷம்.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றா வெகுளி—அறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குணநினைவுகளை நன்றிமுடிவின் கண்ணினை நன்றிமுடிவாக வெகுளி— கணமேயும் காததல அரிது—தானுள்ளவளவு கணமேயாயினும், வெகுளப்படாராத நடுத்தல அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வருவகஞ்செய்தார். குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிகுமாக்கலின் கணமேயுமெனறும், நிறைமொழிமாந்தராகலின் காததலரிதெனறும் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (க)

௩௦. அந்தண லென்போ ரறவோமற நெவ்வுயிரககுரு
செந்தணமை பூண்டொழுக லான். க0

இ-ள். எவ்வுயிரகும் செந்தணமை பூண்டு ஒழுகலான — எல்லாவுயிரகணமேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான,—அந்தணர் எனப்போ அறவோ — அந்தணனென்று சொல்லப்படுவாரா அறவறத்தினினைவா. எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணனென்பது அழகிய தடபத்தினையுடையானொரு ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையாராமேலனிச செல்லாதென்பது கருத்தது. அவ்வாறானையுடையாராயினும் உயிரகணமாட்டருளுடையனென்பது இதற்கு கூறப்பட்டது. (க0)

ச ம் அதி.— அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அமமுனிவரானுணாததப்பட்ட அமமுனறனுள் ஏனைப்பொருளுயினபமும போலாது, அறன், இமமை மறுமை வீடெனறும் முனறனையும பயத்தலான, அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். “சிறப்புடை மரபிற பொருளு யினபமு— மறத்து வழிப்பீஉந் தோற்றம் போல ” எனரா பிறரும்.

௩௧. சிறப்பினுரு செலவமு மீனு மறத்தினூஉக
காகக மெவதே வுயிரககு. க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீடுபேறறையுந்ரும், —செலவமும ஈனும்—அறககம் முதலிய செலவத்தையுந்ரும், — உயிரக்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆககம் என— ஆதலான உயிரககு அறத்தினயிக்க ஆககம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுரு சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பென்பப்பட்டது. ஆககந்ருவதனை ஆக்கமென்றார். ஆககம் மேனமேலுயாதல். அணியினொன்றது மக்களு

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும் நோனறது நின்றும் பின் ஒருமைப் பன்மை வினையீறுக மேல் வந்து முடிக்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணாததுவது. இதனை வடதூலார சாததியேகவசனமென்பார். “ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன்றி ருத சாதி யொருமையு—மெனவிரு சிறப்பி மிருகினை மருங்கினும்.” “சிவிகை — பொறுத்தாலே ரோந்தா னிடை.” “அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை” எனபுழிப் பொறுத்தான அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதி யொருமை வரும். “தென்புலத்தார தெய்வம்” “குணமென்றுள் குன்றேறி நின்றார்” எனபுழித் தெய்வம் குணம் எனவீறுதோன்றிச் சாதியொருமைவரும்.

யினா, சிறப்புரு செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௩௨. அறத்தினூஉங் காககமு மிலலை யதனை
மறததவி னூங்கிலலை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இலலை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இலலை—அதனை மயக்கத்தான மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காககமுமிலலையென மேறசொல்லியதனையே அனுவதித்தாரா,* அதனாகேடுவருதல கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல கூறப்பட்டது. (௨)

௩௩. ஒல்லும வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லுமவா யெல்லாரு செயல. ௩

இ-ள். ஒல்லும வகையான—தத்தமக்கியலுந்நிறத்தான—அறவினை ஒவாதே செல்லும வாய எல்லாம செயல— அறமாகிய நலவினையை ஒழியாதே அஃதெய்துமிடத்தானெல்லாரு செயல. எ-று.

இயலுந்நிறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கை நிலைக்கேற்பவுருசெய்தல. ஒவாமை இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன மனம் வாகுக் காயமென்பன. அவற்றை செய்யும் அறங்களாவன முறையே நற்சிறத்தையும் நற்சொல்லும நற்செயலுமெனவிலை. இதனால் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல — அவ்வாற்றான அறஞ்செய்வான தன்மனத்தின்கட குற்றமுடையனல்லாதக, —அனைத்து அறன்— அவ்வளவே அறமாவது,—பிற ஆகுல நீர—அஃதொழிந்த சொல்லும வேடமும் அறமென்பபடா, ஆரவார நீராமைய. எ-று.

குற்றம் தீயனசிறத்ததல. பிறநிதலவேண்டிசு செய்கின்றனவாகலின், ஆகுலநீரவென்றா. மனத்துமாசுடையனாயவழி அநன்வழியவாகிய மொழி மெய்களாறசெய்வன பயனிலவென்பதூஉம பெறப்பட்டது. (௪)

௩௫. அமுககா றவாவெகுளி யினனாகுசொன னான்கு
மிமுககா வியன்ற தறம. ௫

இ-ள். அமுககாறு— பிறராககம் பொருமையும்—அவா—புலன்கண்மேற செல்கின்ற அவாவும்—வெகுளி— அவையேதுவாகப் பிறபாலவரும் வெகு

* அனுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அனுவாதமாவது முன்னாபபெறப்பட்டதொன்றனை வேறென்று விதித்தறப்பொருட்குப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலென்னுகுற்றமாகாத வழிமொழிதலென்றயிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னாப் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பா வடதூலாரா. ராண்குப் புரோவாதம் “அறத்தினூஉங் காக க மெவனோ ” எனபது.

ளியும்—இனசைசொல— அதுபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லமாகிய— நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்—இந்நான்கினையுங் கடிந்து இடையறாது நடந்து அறமாவது. எ-று.

இதனை இவற்றோடு விர்வியியன்றது அறமென்பபடாநென்பது உங்கொள்க. இவை யீரண்பிடாட்டாரும் அறத்தினதில்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

கூசு. அன்றறிவா மெனது நறஞ்செய்க மறந்து
பொன்றுங்கார பொன்றாத துணை. ௩௩

இ-ள். அன்று அறிவாம எனது அறம் செய்க — யாம் இதுபொழுதீளைய மாகவின் இறக்கருளன்று செய்துமெனக்க கருநாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க, — அது பொன்றபகால பொன்றாத துணை—அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர்போங்கலத்து அத்தகு அழிவில்லாத துணையாம். எ-று.

மறநென்பது அசைநிலை. பொன்றாத துணையென்றால், செய்தவுடம்பறியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனை இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை நிலையாத யாகக்க நிலைப்பொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

கூசு. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்ததாயே நோந்தா னிடை எ

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவையாம் உணர்ந்தலவேண்டா, — சிவிகை பொறுத்தாடுவி ஊாந்தான இடம்—சிவிகையைக் காவுவாடுவி செலுத்துவானிடையகாட்சியளவையெனவே உணரப்படும. எ-று.

பயனை ஆற்றென்றால், பின்னதாகவின். எனவென்னுமெச்சு நகறச்சொல்லாகிய பயவாகமவளவையும், பொறுத்தாடுவித்தானிடையென்றதன்றி காட்சியளவையும் பெற்றும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இத்தகு பொன்றாத துணையாதல் தெளிவிகையப்பட்டது. (எ)

கூசு. வீழ்நாளா படாஅமை நன்றாயி ன்ஓர்நொருவன
வாழ்நாளா வழியடைக்குங் கல். ௩௪

இ-ள். வீழ்நாளா படாமெ நன்று ஆற்றின்— செய்பாது கழியும் நாளுநா வாகாமல் ஒருவன் அறத்தாசை செய்யுமாபின், — ஆஃக ஒருவன் வாழ்நாளா வழி அடைக்கும் கல்—அச்செயல் அவன் யாகக்கயோபி கூறி நாள வருமவழியை வாராமலடைக்குங்கலலாம் எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தானவநம் இருவகைவினையுமுள்ள துணையும் உயிர யாகக்க யோதிங்கூடிநின்று அவவினைகள்கிருவகைப்பயனையும் துக்குமாகலான, அநநாண்முழுவதும் வாழ்நாளென்பபட்டது. குற்றங்களைநதாவன அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன, இவற்றை வடதூலார பருசுக்கிலேசமென்ப. வினைபிரண்டாவன நலவினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பநதுன்பமென்பன. இதனை அறம் வீழ்பயக்கமுமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூசு. அறத்தான் வருவதே யின்பமற நெலலாம்
புறத்த புக்கு மில. ௩௫

இ-ள. அறத்தான வருவதே இனபம—இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இனபமாவது,— மற எல்லாம் புறத்த—அதனோடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம் இனபமாயினுந் துன்பத்தினிடத்த—புகழும் இல்—அதுவெயுமன்றிப் புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆனருபாணபிடனிசுமசுககண வந்தது, “தூயரு கையா னேவரு நடைய” எனபுழிப்போல. இனபம காமதுகாச்சி, அஃதாமாய காமத்துப்பாலின் முதற்கடசொல்லுதும். இனபத்திறப்புறமெனவே துன்பமாயிறும். பாவத்தானவரும் பிறனிலவிழைவு முதலாயின அககணத்துள்ளிப்பமாயத்தோனறுமாயினும் பினறுன்பமாயவினைதலன், புறத்தவெனரா. அறத்தோடு வாராசன புகழுமில்வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெறரும். இதனால் அருசெயவாரோ இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவொன்பது கூறப்பட்டது. (௧)

சு0. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற
 குயற்பால தோரும் பழி ௧0

இ-ள. ஒருவறகுச செயற்பாலது அறனே— ஒருவனுக்குச செயற்பானமையது நலவினையே,— உயற்பாலது பழியே—ஒழிசற்பானமையது தீயினையே. எ-று.

ஒருமென்பன விண்ணம் அசைநிலை. தோற்றேகாரம் பினனுக்கூடப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியெனரா. இஃதான செய்வதுமொழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (௧0)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இ ல் ல ற வி ய ல் .

ந ம் அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறகு செயற்பகுரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின், இஃதறனவலியுறுத்தலினபின வைக்கப்பட்டது.

சு௧. இல்வாழ்வா னென்பா னியலபுடைய மூவர்க்கு
 நல்லாற்றி னின்ற துணை. ௧

இ-ள. இல்வாழ்வான என்பான— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான—இயலபு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின நின்ற துணை—அறவியலபினையுடைய ஏனைமூவர்க்கும் அவா செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண நிலைபெற்ற துணையாம். எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனைமூவராவா ஆசாரியனிடத்தினினேரூதுதலும்

* என்பப்படுவானென்றபாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணாததும் படு விசுதி தொககு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டா பிரயோகவிவேகநூலாரும் தொல்காப்பியச சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலா நயதகு என்பார்.

விரதங்காத்தலுமாய பிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இலலைவிட்டி வனத்தின கட்டியொடு சென்று மனையார் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும், முறறத்தறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவா, இவருள முன்னையிருவவா யும் பிறாமதமேற்கொண்டி கூறினா. இவா இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடிய சசெலலுமளவும் அசசெலவிறகுப பசி நோய குளிர் முதலியவற்றான இடை யூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுதவி அவ்வவநெ றிகளின வழுவாமற்செலுத்துதலான, நல்லாறறிவினற துணையெனரா. (க)

சஉ. திறநதாாககுந துவவா தவாககு மிறந்தாாககு மிலவாழவா னென்பான துணை. உ

இ-ள். திறநதாாககும — களைகணைவராதறுககப்பட்டாாககும— துவ வாதவாககும— நல்கூர்நதாாககும— இறநதாாககும— ஒருவருமினறித த னபால வநதிறநதாாககும— இலவாழவான எனபான துணை—இல்வாழவா னென்று சொல்லப்படுவான துணை. எ-று.

திறநதாாககுப் பாவமொழிய அவா களைகணைய நின்று வேணிவன செய தலானும், துவவாதவாககு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறநதார்க்கு நீர்க்கடனமுதலிய செயது நல்லுலகின்கடசெலுத்தலானும், துணையெனரா. இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திறகுமுரித்தாதல கூறப்பட்டது. (உ)

சக. தென்புலத்தார தெயவம விருந்தொகக முனென்றங கைமபுலத்தா ரோமப றலை. ஈ

இ-ள். தென்புலத்தார தெயவம விருந்து ஓககல் நான என்ற—பிதிராதே வா விருந்தினா சுறந்ததார தானென்று சொல்லப்பட்ட—ஐம்புலத்த ஆறு ஓம்பல தலை— ஐந்திட்டதஞ்செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற்செய்தல இல் வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ-று.

பிதிராவார படைபுககாலத்தது அயறாபடைககப்பட்டதோர் கடவுடசா தி, அவர்க்கிடம தெனறியசையாதலின, தென்புலத்தாரானரா. தெயவமென றது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை, அஃது ஈண்டாகுபெயராயப புதியராய வந்தாரமேனினறது, அவா இருவகையா, பண்டறிவுணமையிற கு றித்தது வந்தாரும், அஃகினமையிற குறியாது வந்தாரும்மென. ஓககல் சுறறத் தார. எல்லாவறங்களும தானுளைய நின்று செய்யவேண்டிதலின, தன்னையோம்பலும் அறனாயிறது. எனறவென்பது விகாரமாயிறது. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தறகிடனாகலின, ஐம்புலமெனரா. அரசனுக்கு இறை பபொருள ஆறினொன்றுயிறது, இவ்வமைப்புலத்திறகும ஐந்து கூறுவேண்டித் தலானென்பதறிக. (ஈ)

சச. பழியஞ்சிப் பாத்தா ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ச

இ-ள. பழி அஞ்சிப் பாதது ஊண வாழககை உடைததாயின்— பொருள செய்புஙகால பாவததையஞ்சி* யீட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் மு தலாயினாக்கும் தென்புலத்தாரா முதலிய நாலவாக்கும் பகுததுத் தானுண்ட லை ஒருவனிலவாழககை உடைததாயின், — வழி எஞ்ஞானமும் எஞ்சல இ ல— அவனவழி உலகத்தெஞ்ஞானமும் நிறறலலலது இறத்தவில்லை. எ-து. பாவததானவந்த பிறன்பொருளைப் பகுததுணணின, அறம பொருளுடையா ராமேலும் பாவந தன்மேலுமாய் நினது வழியெஞ்சுமாக்கலின், பழியஞ்சியெ னரா. வாழ்வானதுடைமை வாழககைமேலேறறப்பட்டது. (ச)

சநி. அன்பு மறனு முடைநதாயி னிலவாழககை
பண்பும பயனு மது. நி

இ-ள. இலவாழககை அன்பும அறமும் உடைததாயின்— ஒருவனிலவாழக் கை தனறுணைவிமேறசெய்யத்தகும அன்பின்பும பிறாககுப் பகுததுண்டலா கிய அறத்தின்புமுடைததாயின், — அது பண்பும பயனும்— அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும பயனுமாம எ-து.

நிரனிறை. இல்லாடகுற கணவறகும நெஞ்சொன்றாகாவழி இல்லறம் கடை போகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று, அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் இன்னிலையினின்றான அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட் டது. (நி)

சகூ. அறத்தாறறி னிலவாழககை யாறறிற் புறத்தாறறிற் ,
போலுயப் பெறுவ தெவன. கூ

இ-ள. இலவாழககை அறத்தாறறின ஆறறின— ஒருவன இலவாழககை யை அறத்தின் வழியே செலுத்துவாயின், — புறத்தாறறில் போயப் பெ றுவது எவன— அவன அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போயப் பெறும் பய ன யாது? எ-து.

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுததுண்டலும், அன்புடைமையுமென மே றசொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லைவிட்டு வனத்தகச் செலுநிலை. அநிலை யின் இது பயனுடைத்தென்பாரா, போயப்பெறுவதெவனென்றாரா, (கூ)

சஎ. இயலபினை னிலவாழககை வாழ்பவ னென்பான்
முயலவாரு ளெல்லாந தலை. எ

இ-ள. இலவாழககை இயலபினை வாழ்பவன் எனபான்— இலவாழககை க்கணினது அதற்குரிய இயலபோடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவா ன— முயலவாருள எல்லாம தலை— புலனகளை விட முயல்வாரெல்லாருள னும் மிக்கவன. எ-து.

முறறத்தாறநதவா விட்டமையின், முயலவாரொன்றது மூன்றுகிலையினின்ற றார். அநிலைதான் பலவகைப்படுத்தலின் எல்லாருளருமெனவும், முயலாதுவை த்துப் பயனெயதுதலின் தலைபெனவுற கூறினார். (எ)

* பழியஞ்சியென்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலா மென்பது “அச்சக் கிளவிக கைநது மிரண்டு—மெச்ச மிலவே பொருளவயி னை,” எனநூற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிசு.

ச௮. ஆற்றிய னொழுக்கி யறனிழுககா விலவாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து. ௮

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன இழுக்கா இலவாழ்க்கை — தவஞ்செய்வா
ரைபுந தத்தநெறியினகனொழுக்கப்பணனித தானுந தனனறத்திறவறகுத இல
வாழ்க்கை— நோற்பாரின நோனமை உடைத்தது— அத்தவஞ்செய்வா நிலை
யினும் பொறையுடைத்தது. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின, ஆற்றினொழுக்கியெனறா. நோற்பாரொ
ன்பது ஆகுபெயர். நோற்பாநிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற நோயலலது இலவா
ழ்வாநிலைபோற பிறறாயுற்ற நோயும் பொறுத்தலினமையின, நோற்பாரினோ
னமையுடைத்தென்றா. (௮)

சகூ. அறனெனப பட்டதே யிலவாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப ப நிலலாபி னன்று. ௯

இ-ள். அறன எனப்பட்டது இலவாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் தூ
ல்களான அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இலவாழ்க்கையே: —
அஃதும் பிறன பழிபபது இல்லாயின நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின,
அதுவும் பிறறாப்பழிக்கப்படுவதல்லையாயின, அவ்விலவாழ்க்கையோடு ஒருதன
மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கணவரத்தது, இதறாபிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின,
அஃது என்னுஞ்சுட்புபெயா அதனமேனினறது. பிறன்பழிப்பதெனறது கூ
டாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனததையும் பொறிகளையும் ஒதுத்தடக்க வ
ல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவறறையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின
பங்களாரத தயகுகும் மெனமையுடைய இலவாழ்க்கையோடு அறமென ஒரு
ங்கெண்ணப்படுவதெனறவாருயிறறு. இவ்வரனகுபாட்டானும் இன்னிலையே
பயனுடைத்தென இதனசிறப்புக கூறப்பட்டது. (௯)

௧௦. வையததுள வாழ்வாங்கு வாழ்பவன வானுறையுந
தெயவததுள வைக்கப படும. ௧௦

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையததுள வாழ்பவன— இல்லறத்தோடுகூடி வாழ்
மியல்பிலை வையத்தினகண வாழ்பவன — வான உறையும் தெயவததுள
வைக்கப்படும—வையததானேயெனினும் வானினகணுறையுநதேவருள ஒருவ
ளுக வைத்து நனகுமதிககப்படும. எ-று.

பினறேவறைய அவறப்பயனுகாதல ஒருதலையாகலின, தெயவததுள் வைக்
கப்படுமென்றா. இதனை இன்னிலையது மறுமைப்பயன கூறப்பட்டது. இம்
மைப்பயன் புகழ், அதனையிறுதிககடகூறப. (௧௦)

சூ ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவவில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நனமை.
அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௧. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. ௧

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறத்திறகுத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தனைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள—வாழ்க்கைத் துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறநதார்ப் பேணலும், விருந்தயாதலும், வறியார்மா ட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்கருவேண் டிம பொருள்கள அறிந்து கடைபிடித்தலும், அடமுற்றொழிவனமையும், ஒ ப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முத லையறிந்து அதற்குரியவழித்தல். இதனால் இவ்விரண்டுநனமையுஞ் சிறந்த னவென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

இஉ. மனைமாட்சி யிலலாளக ணிலலாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில. உ

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாளகண இலலாயின்—மனையறத்திறகுத் தக்க ந ற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவனிலலாளிடத்திலையாயின,—வாழ்க்கை எனை மாட்சித்தாயினும் இல— அவவிலவாழ்க்கை செலவத்தான எத்துணைமாட்சி மையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தனது. எ-று.

இலலையெனறா, பயன்படாமையின. (உ)

இஊ. இலலதெ ணிலலவண மாண்பாடு லுள்ளதெ
ணிலலவண் மாணுக கடை. ஊ

இ-ள். இலலவள மாண்பு அனூல இலலது என— ஒருவனுக்கு இலலாள நற்குண நற்செய்கையளாயினக்கால இலலாததியாது— இலலவள மாணுக கடை உள்ளது என— அவள அனனளலலாக்கால உள்ளதியாது! எ-று.

மாண்பெனக குணத்தினபெயா குணமேனினறது. இவையிரண்டுபாட்டா னும் இலவாழ்க்கைக்குவேண்டிவது இலலாளதுமாட்சியே பிறவலலவென்பது கூறப்பட்டது. (ஊ)

இச. பெண்ணிற பெருந்தக்க யாவுள கறபென்னுந
திண்மையுண டாகப பெறின. ச

இ-ள். பெண்ணின பெருந்தக்க யா உள்— ஒருவனெய்தும் பொருள்களு ள இலலாளினமேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள்,—கறபு எனனும் திண்மை உண்டாகப பெறின— அவணமாட்சிக கறபென்னுங்கலங்காநிலைமை யுண்டா கபபெறின! எ-று.

கற்புடையாளபோல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையி ன, யாவுளவெனறா. இதனற கறபுநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

இ஠. தெய்வந் தொழாஅள கொழுநற ரெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப பெய்யு மழை. ஠

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள பெய் என— பிற தெய்வந்தொழாது தனறையவமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழு வாள்* பெய்யெனறுசொல்ல, — மழை பெய்யும்— மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மணந்தெளிவது துயிலெழுநகாலத்தாகலின், தொழு தெழுவாளென்றா. தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வநதானேவல் செய்யுமென்பதாம். இதனால் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப் பட்டது. (ரு)

ருசு. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோராவிலாள பெண். சு

இ-ள். தற்காத்தது தற்கொண்டாற பேணி—கற்பினினதும் வருவாமற்ற ன்ணைக காத்தது தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற பேணி —தகை சான்ற சொற்காத்து— இருவா மாடநீம நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோரவு இலாள பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற் செய்கைகளினுங் கடைபிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழுமா கற்பாற நன்னைப் புகழ்வது. சோரவு மறவி. இதனால் தற்புகழ்த்திறப்புக கூறப்பட்டது. (சு)

ருஎ. சிறைகாகருங் காப்பெவன் செய்யு மகளிரா
நிறைகாகருங் காப்பே தலை. ஏ

இ-ள். மகளிரா சிறை காகரும காப்பு எவன் செய்யும்— மகளிராத தலை வா சிறையாறகாகருங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்? —நிறை காகரும காப் பே தலை— அவா தமதுநிறையாறகாகருங்காவலே தலையாய காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெருகைக் கற்புநெறியினிதுதலை. காவலிரண்டினும் நிறைக்காவல்லவழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற பயனிலையென்பாரா, நிறைகாகருங்காப்பேதலையென்றா. ஏகாரம் பிரிநிலைக்கணவந்தது. இதனால் தற்காத்திறப்புக கூறப்பட்டது. (எ)

ருஅ. பெற்றாற பெயிற்பெறுவா பெண்டிா பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ

* கொழுநற் தொழுதெழுவாளென்பது எழுந்த கொழுநற்றொழுதுவாளென முன்பின்குப பொருளபர்மென்றா பிரயோக விவேகநூலாரா. அவா கூறுமாறு, — “இனிக் கொழுநற் தொழுதெழுவாள்கொழுதெழுவா வினைவள நீறெழி’ எனனு; திருவள்ளுவரினும் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசிரியரும் தொழாநின்றெழுவாள தொழாநின்றெழுவா எனத்துணைவினையாயுடையாரா. எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவாள எழுந்து தொழுவா என முன்பின்குப பொருளபடுதலன்றி, நகுபு வந்தான ஓடிவந்தான எனப்பெரிதலாத தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாதெனக். வைகறை யாமற் துயிலெழுந்து தானசெய்யு—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ்சிறத்தது வாய்வதிற— நற்கையுந் தாயுந் தொழுதெழுக்” என்பதுபோலத் துயிலெழுந்து பின்நற்கையுந் தாயுந்தொழுது பின் காரியத்திற செலக் வென்ப பொருள் படரிவருதலானும், அவருரை அசம்பாவித்தமெனக்.” நான்காவது திவ்நுப்படலம், து-ம், பா-ரீனா.

இ-ள். பெண்டிர் பெற்றாற் பெறின— பெண்டிர், தம்மையெய்திய கணவனை வழிபடுதல் பெறுவராயின, — புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்பு பெறுவா— புத்தேளிர் வாழ்முலகின்கண அவராத பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவா. எ-று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற்பேணிய மகளிர் புத்தேளிர் பண்பபடுவனென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

ருக. புகழ்புரிந நிலலிலோக கிலலை யிகழ்வாழுள்
 னேறுபோற பீடு நடை. க

இ-ள். புகழ் புரிந்த இல இலோகக்கு— புகழை விருமபிய இல்லாணையிலலாதாகக்கு— இகழ்வா முன ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தம்மையிகழ்ந்துரைக்கும்பகைவாழுள் சிங்கவேறுபோலநடக்கும் பெருமிதநடை இலலை. எ-று.

புரிந்தவெனனும் பெய்சொச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றுககது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையானுவமமாகலின், ஏறுபோலெனரா. இதனால் தகைசானற் சொற்காவா வழிபடுவகுற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

சூ0. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மறந்த
 னன்கல நன்மககட பேறு. க0

இ-ள். மங்கலம் எனப் மனைமாட்சி— ஒருவற்கு நன்மையென்று சொல்லுவா அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை, — அதன் நன்மகம் (என்ப) நன்மககடபேறு— அவைதமக்கு நல்லவணிகலமென்று சொல்லுவா நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை. எ-று.

அறிந்தோனென்பது எஞ்சினின்றது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக்கு ஆவதோரணிநலங்குறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (க0)

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும்* இடலபாகவிறுக்கப்படுககடன் மூன்றனும், முனிவாகடன கேள்வியானும், தேவாகடன வேளவியானும், தென்புலத்தாகடன புதல்வரைப்பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிற்றுத்தற்பொருட்டு நன்மககளைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

சூக. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ திலலை யறிவறிந்த
 மககடபே றல்ல பிற. க

இ-ள். பெறுமவற்றுள்— ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள், — அறிவு அறிந்த மககடபேறு அல்ல பிற— அறியவேண்டிவன் அறித்தற்குரிய மககளைப் பெறுதல்லது பிறபேறுகளை—யாம் அறிவது இலலை—யாம் மதிப்பதில்லை. எ-று.

* இருபிறப்பாளர்மூவரென்றது உபநயனத்திற்கு முன்னொருபிறப்பும் பின்னொரு பிறப்பும் இயைபு இருபிறப்பிடையராயுள்ள அந்தனார், அரசர், வணிகரென்னும் முதன்முன்று வருணத்தாரை. இருபிறப்பாளரென்னும், துவிச்சொன்னுமொக்கும்.

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அததொழினமேனின்றது. காரணமாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிடுமாதலான், அததுணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அறிவறிந்தவென்றதனான, மக்களெனும்பெயர் பெண்ணெழித்துநின்றது. இதனாற் புதலவரைப்பெற்றினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட பெறின. உ

இ-ள். எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா—வினை வயததாற்பிறக்கும் பிறப்பேழின்கண்ணும் ஒருவினையுடையவர்கள் சென்றடையார்— பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கடபெறின— பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்கையுடைய புதலவரைப் பெறுவாராயின. எ-று.

அவன தீவினை உளராது தேயதற்குக் காரணமாகிய நலவினைகளைச் செய்யும் புதலவரைப் பெறுவனாபினென்றவாறுபிறந்து. பிறப்பேழாவன “ஊராவ பதினென்ற மொன்பது மானுட— நீர்பறவை நாரகாலோர பப்பத்தாரு— சீரிய—பந்தமாந தேவா பதின லயனபடைத்த—வந்தமில்சீர்த தாவரநா லைந்து.” தந்தைதாயார் தீவினை தேயுசுறப்பொருட்டி அவரைநோக்கிப் புதலவரையயுந்தான் தருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங்காரணப்பெயர் காரியத்தினமேனின்றது. (உ)

கூங். தம்பொருள் ளென்பதும் மக்க ளவர்பொருள்
டந்தம் வினையான வரும். ங

இ-ள். தம் மக்கள் தம்பொருள் எனப்—தம்புதலவரைத் தம்பொருள்ளென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர்,—அவர் பொருள் தந்தம் வினையான வரும்—அப்புதலவரை செய்தபொருள் தம்மை நோக்கி அவர்செய்யும் நலவினையானே தம்பால் வரும் ஆதலான். எ-று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆறும்வேறுமை முருகனது குறிஞ்சி நிலம் எனபுழிப்போல உரிமைப்பொருட்களைவந்தது. பொருள்செய்த மக்களைப் பொருள்ளென உபசரித்தார். இவையிரண்டுபாட்டானும் நன்மக்கடபெற்றார் பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது. (ங)

கூச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேத்தம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ. ச

இ-ள். அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே—எவையான அமிழ்தத்தினும் மிகவினிமைபுடைத்து—தம்மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ— தம்மக்களது சிறுகையானளாவப்பட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது “இடநிற் தொடடுங் கெளவியுந் துழந்த—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்ந்தல்.”* (ச)

*புறநானூறு— “படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ நிண்ணு— முடைப்பெருகு செல்வ ராயினு மிடைப்படக்— குறுகுறு நடந்த சிறுகை நீட்டி— யிடநிற் தொடடுங் கெளவியுந் துழந்த—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்ந்து— மயக்குது மக்களை யிலலோர்— பயக்குற விலாதாம் வாரூ நாளை.”

௬௫. மககண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மறறவா
சொறகேட்ட லின்பஞ செவிககு. ௫

இ-ள். உடற்கு இன்பம மககள் மெய தீண்டல—ஒருவன் மெயக்கின்பமா வது மககளது மெய்யைத் தீண்டிதல, —செவிக்கு இன்பம அவா சொற கேட்டல—செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல. எ-று.

மற்று வினைமாறறு. மககளது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவா கற்றறிவுடை யராயச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின, பொதுப்பட்ச சொல்லென்றா. தீண்டல கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈன்றிக் காரியங்கலினமே னின்றன. (௫)

௬௬. குழலினி தியாழினி தென்பதம மககண்
மழலைச்சொற கேளா தவா. ௬

இ-ள். குழல இனிது யாழ் இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையி னிதென்று சொல்லுவா— தமமகள மழலைச்சொற கேளாதவா— தம்புதல வருடைய குதலைச்சொறகளைக்கேளாதா, எ-று.

குழல யாழ் எனபன ஆகுபெயா. கேட்டவா அவற்றினும் மழலைச்சொல இனிதென்பொன்பது குறிப்பெச்சம, இனிமைமிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவுகையானுகூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் இமமைப்பயன கூறப்பட்டது. (௬)

௬௭. தீந்தை மகறகாறறு நன்றி யவையதது
முந்தி யிருப்பச செயல. ௭

இ-ள். தந்தை மகறகு ஆறறும் நன்றி—தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் ந ன்மையாவது—அவையத்து முந்தி இருப்பச செயல— கற்றேரவையத்தின கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கலவியுடையதைகுதல். எ-று.

பொருளுடையதைகுதல் முதலாயின துன்பம பயத்தலின, நனமையாகா வென்பது கருதது. இதனால் தந்தைகடன கூறப்பட்டது. (௭)

௬௮. தம்மிறறம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலதது
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. ௮

இ-ள். தம்மக்கள அறிவுடைமை—தம்மக்களதறிவுடைமை—மா நிலதது மன உயிரககெல்லாம தமமின இனிது—பெரியநிலதது மன்னுரினற உயிரக ட்கெல்லாநதம்மினு மினிதாம், எ-று.

ஈண்டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கலவியறிவினை. மனனு யிரொன்றது ஈண்டறிவுடையா மேனின்றது, அறிவுடைமை கண்டின்புறதற் கு உரியா அவராகலின. இதலை தந்தையினும் அவையத்தாருவப்பொன பது கூறப்பட்டது. (௮)

௬௯. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றே னெனக்கேட்ட தாய். ௯

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின பெரிது உவக்கும்—தான் பெற்றபொழுதை மகி ழ்ச்சியினும் மிகமகிழும்— தன்மகனைச் சான்றேன எனக் கேட்ட தாய்—

தனமகனைக கலவி கேளவிகளானிறைநதானென்று அறிவுடையேயா சொல்லக கேட்ட தாய. எ-று.

கவானின்கடகண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேட்ட சிறப்புவுகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமெனவும், பெண்ணியலபாற் றுருகவறியாமையிற கேட்ட தாயெனவுறு கூறினார். அறிவுடையானொன்பது வருவிக்கப்பட்டது, சானறேனென்றறகுரியா அவராகலின். தாயுவுகைகளவினமையின, அஃதிறை பிரித்துக்கூறப்பட்டது. (க)

எ0. மகன்றதைக காற்று முதவி யிவன்றதை யெனறேறறான கொல்லெனுஞ் சொல். க0

இ-ள. தநதைக்கு மகன அறறும் உதவி—கலவியுடையனாகிய தநதைக்கு மகன் செய்யுறு கைமமாறவது— இவன தநதை என நோற்றானகொலஎனும் சொல்—தன்னறிவு மொழுககமுங் கண்டார இவனநதை இவனைபபெறுதற்கு எனன தவருசெய்தான கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ்சொல்லி நிகழ்த்துதல். எ-று

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணத்தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அநவனஞ்சொல்லவொழுகல். இதறை புதலவனகடன கூறப்பட்டது. (க0

அ ம அதி.— அன்புடைமை.

அஃதாவது அவவாழககைத்துணையும் புதலவரும் முதலியதொடாபுடையாகட் காதுடையனாதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிரகணமேல் அருளபிறத்தலும் அன்பினபயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழககைத்துணைமேல் அன்பிலவழி இல்லறமினிது நடவாமை “அறவோக களித்தலும் மரதண ரோமபலுந— துறவோக கெதிராதுந தொல்லோ சிறப்பின—விருந்தெதிர கோடலும் பிறநத வெணை.”* எனபதனும், அதனாலருள பிறத்தல் “அருளெனனு மன்பின குழவி”† எனபதனும் நிக.

எக. அன்பிறகு முண்டோ வடைககுநகா ழாவலா புன்கணீர் பூச நரும. க

இ-ள. அன்பிறகும் அடைகரும் தாழ உண்டோ—அன்பிறகும் பிறறறியாமலடைத்துவைக்குந தாழானதோ—ஆவலா புன்கணீர் பூசல தரும—தம் மாலன்புசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார கண பொழிகின்ற புலவியகண்ணீரோ உண்ணினறவன்பினை எல்லாருமறியத துறறும் ஆதலான். எ-று

உமமை சிறப்பினகண் வரதது. ஆவலரது புனமை கண்கணீரமே லேறறப்பட்டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அனுமான வளவையான வெளிப்படுமென்பதாம். இதலை அன்பினதுணமை யுணர்த்தப்பட்டது. (க)

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† திருக்குறள், எருள.

எஉ. அன்பிலா ரொலலாந் தமககுரிய ரன்புடையா
ரொன்பு முரியா பிறர்க்கு. உ

இ-ள். அன்பிலா எல்லாம தமககு உரியா—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின எல்லாப்பொருளானுந் தமக்கே யுரியா, — அன்புடையார் எனபும பிறர்க்கு உரியா— அன்புடையார அவற்றனையெனநித் தமமுடம்பா ளும பிறர்ககுரியா. எ-று.

ஆளுருபுகளும் பிரிநிதியேகாரமும் விகாரததாற ரெக்கன. என்பு ஆகுபெ யா. எனபுமுரியாராதல தன்னகம புக்க குறுநடைபுறவினறுபுதிகண்டுகுசித துலைபுக்கோன முதலாயினாகடகாண்க. (உ)

எஃ. அன்போ டியைந்த வழககென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடாபு. ஈ

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடாபு— பெறுதற்கரிய மக் களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடாசசியினை— அன்போடு இயைந்த வழககு எனபு—அன்போடு பொருநதுதற்கு வந்த நெறியினபயனென்று சொல்லுவா அறிந்தோர். எ-று.

பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உப சாரவழககு, வழககு ஆகுபெயா. உடம்போடியைந்தலலது அன்புசெய்யலா காமையின, அதுசெய்தறப்பொருட்டு இததொடாசசி யுளதாயிறறென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடாசசிககுப் பயன அன்புடைமையெனறியிறது. (ஈ)

எச. அன்பினு மராவ முடைமை யதுவீனு
நண்பெனனு நாடாச சிறப்பு. ச

இ-ள். அன்பு ஆவமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மா ட்சிச செய்தவன்பு அதனைமையாற பிறாமாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்த ரும்,— அது நன்பு எனனும் நாடாச சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமை தான இவறகுப் பகையும் ரொதுமலுமில்லையாய பாவரும நண்பென்றுசொ லலப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனூதனைமை. யாவருநண்பாதல எல்லாப்பொருளுமெய துதற்கேதுவாகலின, அதனை நாடாசசிறப்பெனறூர். (ச)

எரு. அன்புற நமாநத வழககென்ப வையகத்
நின்புறற ரொயதுளு சிறப்பு. ரு

இ-ள். அன்பு உறறு அமாநத வழககு எனபு— அன்புடையாராய இலலறத் தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவா அறிந்தோர்—வைய கத்து இன்பு உறறூர் எய்தும் சிறப்பு—இவவுலகத்து இலவாழககைக்கணினறு இன்புறகர்நது அதன்மேல துறககத்துச்சென்றெய்தும் பேரினபத்தினை. எ-று.

வழககு ஆகுபெயா. இலவாழககைக்கணினறு மனைவியோடும் மக்களோடு ம் ஒக்கலோடுமகூடியின்புறறூர் தாருசெய்த வேளவித்தொழிலாற்றேவராய ஆண்டுமின்புறவராகலின, இன்புறறூரொயதுளுசிறப்பெனறூர். தவததாறறுன புற்றெய்துற துறக்கவின்பத்தினை ஈண்டுமின்புறறெய்துதல் அன்பானனறியி ல்லையென்பதாம். (ரு)

எசு. ஆறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. சு

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை— ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாக க்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், 'மறத்தைநீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதே துணையென்றார், 'துன்பத்திற கியாரோ துணையாவார்.' எனபுறிப்போல,* இவ்வையநதுபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (சு)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயும்
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும்—என்பிலலாதவுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம்— அன்பிலலாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்பதாஉம், அன்பிலதென்றதனால் உயிரென்பதாஉம் பெற்றும். வெறுப்பினறி எங்குமொருதனமைத்தாகிய வெயிலின்றுன் என்பில்லது தன்னியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அதனமைத்தாகியவறத்தினமூன் அன்பிலலது தன்னியல்பாறகெடுமென்பதாம். அதனைக்காயுமென வெயிலறநகளிளமேலேறறினூர், அவறறிற்கும அவவியலபுணமையின. இவ்வாறு "அலலைவ செயதாக்க கறங்கூறம்"† எனப பிறருங்கூறினார்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்ககை வனபாறகண்
வறறன் மரநதளிர்க் தறறு. அ

இ-ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்ககை— மனத்தினகண்பிலலாத உயிர் இலறறத்தோடு கூடி வாழ்தல— வனபாறகண வறறல மரம தளிர்ந்தறறு— வனபாலினகண வறறலாகியமரந தளிர்க்காறப்போலும். எ-று.

கூடாதென்பதாம். வனபால வனனிலம். வறறலென்பது பாலவிளங்கா வஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். (அ)

எசு. புறத்துறுப் பெலலா மெவன்செய்யும் யாககை
யகத்துறுப பனபி லவர்க்கு. சு

இ-ள். யாக்கையகத்து உறுபபு அன்பு இலவாக்கு—யாக்கையகத்தினகணின்று இலறறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

* "ஆதி சதத்ததால் பூவிற்குச் சென்றான, துன்பத்திற் கியாரோ துணையார் வார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பினிக்குமருநது என்பவறறினகட் பறித்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்துப்பொருளுரைத்தது துமாததமென்பதுங்கொள்க." என்றா பிரயோகவிவேகநூலாரா. காரகபடலத்து "உடனிகழுகின்ற" எனனு ம்பதனொருசெய்யுளுரையிறநானக.

† வாக்குண்டாம், கல்லாத மாநதர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்— மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்— மெல்லிய— வாழைக்கீழ்த் தானீன்ற கர்ய்கூற்றங் கூறமே— யில்லிற் கிசைநதொழுக்காப பெண.

பெல்லாம எவன செய்யும்— ஏனைப்புறத்தினகணின்று உறுப்பாவுண்டெல்லாம் அவவறஞ்செய்தற்கண் எனனவுதவியைச் செய்யும். எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவலசெய்வாருமுதலாயின. அணையொடு கூடாதவழி அவறறறபயனினைமையின், எவனசெய்யுமென்றார். உறுப்புப்புறாவின, உறுப்புப்பென்பட்டன, யாக்கையிற கணமுதலிய உறுப்புக்களெல்லாம எனனபயனைச் செய்யும் மனத்தினகணுறுப்பாகிய அன்பிலாதாக்கெனறுபாப்பாருமுளா. அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லாமையறிக. (க)

அ0. அன்பின் வழிய துயிரிலை யஃதிலராக்
கெனபுதோல போதத வுடமபு. க0

இ-ள. அன்பின் வழியது உயிரிலை—அன்பு முதலாக அதனவழிநின்ற உடம்பே உயிரினைறவுடம்பாவது,— அஃது இலராக்கு உடம்பு எனபு தோல் போதத— அவ்வன்பில்லாதாக்ககு உளவான உடம்புகள எனபினத தோலாறபோததனவாம, உயிரினைறனவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின். இவைநான்குபாட்டானும் அன்பிலவழிப்படுகு குறறங்கூறப்பட்டது. (க0)

சு ம அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார முதலியவைமபுலத்தான முன்னையவிரண்டும் கட்புலனாகாதாரா நினைந்து செய்வனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறாககீதலனமையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய இல்லறங்கட்கு முதலாயிறது. வேறுகாத அன்புடையிருவாகூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யிலவாழ்வ தெல்லாம விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செயதற பொருட்டு. க

இ-ள. இல இருந்து ஓம்பி வாழவது எல்லாம— மனைவியோடும் வனத்திறசெல்லாது இல்லினகணிநுந்து பொருளகளைப் போற்றிவாழுஞ்செய்கையெல்லாம— விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செயதறபொருட்டு—விருந்தினரைப் பேணி அவர்க்குபகாராஞ்செய்தறபொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்யவழி இல்லின்கணிநுத்தலும் பொருளசெய்தலுங்காரணமாக வருந்துன்பசெய்கைக்கட்கெல்லாம பயனில்லையென்பதாம்.

அஉ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டறபாற றன்று. உ

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்— உண்ணப்படும் பொருள அமிாதமேயெனினும்,— விருந்து புறத்ததாத் தான உண்டல்—தண்ணீரோக்கி வரத விருந்து தண்ணிலவன்புறத்ததாத் தானே உண்டல்— வேண்டறபாறறு அன்று—விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்தது. விருந்தினறியே ஒருகாற்றானுண்டலைச் சாவாமருந்தென்பார் உளராயினும் அதனையொழிகவென்றுரைப்பினுமைபும், இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சுறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

அக. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழககை
பருவநது பாழபடுத லினது. ங

இ-ள். வரு விருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழககை—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறந்தருவானதிலவாழ்க்கை— பருவநது பாழபடுதல் இன்று— நலகுரவான வருந்திக் கெறிதல்லலை. எ-று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதறைபொருடொலையாத மேனமேறகிளைக்குமென்பதாம். (ங)

அச. அகனமர்ந்து செயயா னுறையு முகனமாந்து
நலவிருந தோம்புவா னில. ச

இ-ள். செயயாள அகன அமாந்து உறையும் — திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிறதும்— முகன அமாந்து நலவிருந்து ஓம்புவான் இல்— முகமினிய னுயத் தகக விருந்தினரைப் பேணுவானதில்லின்கண. எ-று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செலவம் நலவழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயாதல், பொருள கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாய். (ச)

அரு. விதது மிடலவேணடுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிசசின் மிசைவான புலம். ரு

இ-ள். விருந்து ஓம்பி மிசசில் மிசைவான புலம்—முன்னே விருந்தினரை மிசைவிததுப் பின் மிக்கதனைத் தான மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—விததும் இடல வேணடுமோ— வித்திடுதலும் வேணடுமோ, வேண்டா. எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவையுணர்பாட்டானும் விருந்தோம்புவார இம்மைக்கணையதும் பயன் கூறப்பட்டது. (ரு)

அசு. செல்விருந தோம்பி வருவிருந்து பாரத்திருப்பா
னலவிருநது வானத் தவாககு. சு

இ-ள். செல் விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பாரத்து இருப்பான— தனகடசென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பாரத்துத் தான அதனோடு உண்ணவிருப்பான— வானத்தவாககு நலவிருந்து—மறுபிறப்பிற தேவனாய் வானினுள்ளாராககு நலவிருந்தாம். எ-று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து எய்தாவிருந்து. இதனை மறுமைக்கணையதும்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

அள. இளைத்துணைத் தென்பதொன் றிலலை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேளவிப பயன். ள

இ-ள். வேளவிப பயன் இளைத்துணைத்து எனபது ஒன்று இலலை—விருந்தோம்பலாகியவேளவிபயன் இன்னவளவிறமென்பதோரளவுடைத்தன்று;—விருந்தின துணைத் துணை—அதற்கு அவ்விருந்தின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

ஐம்பெருவேள்விய்* ஞெனறகலின வேளவ்யெனறும, பொருளளவு “தான் சிதி தாயினுந் தக்காரைப பட்டக்கால — வானசிந்திதாப போதது விடும”† ஆகலின், இனைத்துணைதெனப்தொனறிலலையெனறுமகூறினா. இதனூன இ ருமையும் பயததற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப பறறறே மென்பா விருந்தோம்பி

வேளவி தலைப்படா தா.

அ

இ-ள. பரிந்து ஓம்பிப பறறு அறறேம எனபா— நிலையாபபொருளை வருநதிக் காத்துப பின அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம பறறுக்கோடிமலாயினெமெனறிநகுவா— விருந்து ஓம்பி வேளவி தலைப்படாதா—அப்பொருளான விருந்தினையோம்பி வேளவியையினையெனறும பொறியிலாதா. எ-று.

“ஈட்டிய வொண்பொருளைக்—காததலு மாங்கே கடுநதுன்பம்”† ஆகலின், பரிந்தோம்பியெனறா. வேளவி ஆகுபெயா. (அ)

அக. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா

மடமை மடவாக ணுணடு.

சூ

இ-ள. உடைமையுள இனமை விருந்தோம்பல ஓம்பா மடமை—உடைமைக்காலத்தினமையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை,—மடவாகன உணடு—அஃது அறிந்தாராமாடு உளதாகாது, பேதையாராமாட்டேயளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாதனைமை. பொருளாறகொளளுமபயனையிழப்பித்து உடைமையை இனமையாககலின், மடமையை இனமையாகவுபசரித்தா. பேதைமையான விருந்தோம்பலையிகழிற் பொருள நினறவழியும் அதனறபயனிலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப படுகுறறங் கூறப்பட்டது. (க)

க0. மோப்பக குழையு மனிசச முகந்திரிந்து

நோக்கக குழையும் விருந்து.

க0

இ-ள. அனிசசம மோப்பக குழையும் — அனிசசபூ, மோந்துழியனறிக குழையாது,— விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக குழையும் — விருந்தினா முகமவேறுபட்டு நோக்கக குழைவா. எ-று.

அனிசசம ஆகுபெயா. சேயமைக்கட்கணடுழி இனமுகமும, அதுபறறி நண்ணியவழி இனசொல்லும், அதுபறறி உடன்பட்டவழி நனறற்றலுமென விரு

* ஐம்பெருவேளவியாவன பிரமயாகம, தேவயாகம, மானுடயாகம, பிதிர்யாகம, பூதயாகமெனவிலை. அவறறுள, பிரமயாகம வேதமோதல, தேவயாகம ஓமமவளாததல, மானுடயாகம் விருந்தோம்பல, பிதிர்யாகம நீரககடனறறல, பூதயாகம பலியீதல.

† நாலடியார், அறனவலியுத்தல,— உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித்தீண்டி— யிறப்ப நிறுபயந் தாஅற— கறபயனூற—தானசிந்தி தாயினுந் தக்காரைப் பட்டக்கால— வானசிந்திதாப போதது விடும.

‡ நாலடியார், ஈயாமை—ஈட்டலுந் துன்பமற நீட்டிய வொண்பொருளைக்—காததலு மாங்கே கடுநதுன்பம்— காததல—குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற் றுன்பந் துன்பக்— குறைபடி மறறைப் பொருள்.

நதோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இனமுகம் இலவழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின, தீண்டியவழியல்லது வாடாத அனிச்சுப்புவினும் விருந்தினர் மெல்லியொன்பதாம். இதனான விருந்தோம்புவாராககு முதற்கண் இனமுகம் வேண்டிமென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

௧0 ம அதி.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தினகணுவகையை வெளிப்படுபவனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவாராககு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலினபின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧. இன்சொலா லீர மனீஇப படிநிலவாளு
செம்பொருள கண்டாவாய்ச சொல். க

இ-ள். இனசொல்— இனசொலாவன— ஈரம் அனீஇப படிநிலவாறு இலவாறு செம்பொருள கண்டா வாய்ச சொல்—அன்போடு கலந்து வருசனையிலவாயிருக்கின்ற அந்தகினை உணர்நதாவாயிற சொற்கள். ஏ-று.

ஆல அசைநீகை. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிநிலமை வாயமை. மெய்யுணர்நதா நெஞ்சிறகெல்லாரு செம்மையுடைநதாயத தோன்றலின், செம்பொருளென்பப்பட்டது. இலவாளுசொல்லெனவியையும். வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்பயிலாவென்ப தறிவித்தறகு. இதனான இனசொற்க்கைகளைக் கூறப்பட்டது. (௧)

௧௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தினசொல னுகப பெறின. ௨

இ-ள். அகன் அமாநது நதலின நன்று— நெஞ்சுவந்து ஒருவறகு வேண்டியதொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று — முகன் அமாநது இனசொலனுகப பெறின — கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொலையுமுடையனுகப பெறின. ஏ-று.

இனமுகத்தோடுகூடிய இனசொல் நதலபோலப் பொருளவயதத்தன்றித் தன்வயதத்தாயினும், அநநெஞ்சுடையாக்கல்லது இயல்பாகவினமையின, அதனினுமரிதெனனுங்கருத்தான, இனசொலனுகப பெறினெனறா. (௨)

௧௩. முகத்தா னமாந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ லினதே யறம். ௩

இ-ள். முகத்தான அமாநது இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தான விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகத்தான ஆம் இனசொலினதே அறம்— பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம். ஏ-று.

நோக்கியெனும் வினையெச்சம் இனசொலென அடையடுத்தது நின்ற முத

ரண்டிபாட்டானும் இனமுகத்தோடு கூடியவினசொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின விருந்தோம்புதற்குரியதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

கூசு. துன்புறுஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறுஉ மின்சொ லவாக்கு. ச

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறுஉம் இனசொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இனசொல்லையுடையார்க்கு— தன்பு உறுஉம் துவ்வாமை இல்லாகும்—துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நலஞ்ரவு இல்லையாம். எ-று.
நா முதலியபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை துகராமைபுடைமையின், துவ்வாமைபெனறார். யாரமாட்டிமின்புறுஉமினசொலவாக்குப் பகையும் நொதுமலுமினறி உள்ளது நன்பேயாம், ஆகவே, அவா எல்லாச்செவ்வமுமெய்தவொன்பது கருத்தா. (ச)

கூரு. பணிவுடைய னின்சொல தை லொருவந்
கணியலல மறறுப பிற. ரு

இ-ள். ஒருவறகு அணி பணிவு உடையன இனசொலதைல— ஒருவனுக்கணியாவது தனறறமுழப்படுவாராகட்டாழ்ச்சியுடையன எல்லாகண்ணும இனியசொலையுமுடையதைல, —பிற அலல— இவையிரண்டுமனறி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா. எ-று.

இனசொலதைலகினமாகலின, பணிவுடைமையும் உடன்கூறினா. மற்று அசைநிலை. வேறறுமைபுடைமையற பிறவெனவும், இவை போலப பேரமு குசெய்யாமையின அலலவெனவுங்கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறப்பட்டது. (ரு)

கூசு. அலலவை தேய வறமபெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின. கூ

இ-ள். நலலவை நாடி இனிய சொலின — பொருளாற பிறாக்கு நனமை பயக்குஞ்சொற்களை மனததாராயநது இனியவாக ஒருவனசொலலுமாயின, —அலலவை தேய அறம பெருகும்—அவனுக்குப் பாவங்கடேய அறம வளரும். எ-று.

தேயதல தனபகையாகிய அறம் வளர்தலிற நனக்குநிலையினறிமெலிதல். “தவத்தின்முன னில்லாதாம பாவம்.”* எனபதுஉம இப்பொருட்டு. நலலவை நாடிசொலலுங்காலுங் கடியவாகசொலலின, அறனாகாதென்பதாம். இது னுண மறுமைப்பயன கூறப்பட்டது. (சு)

கூஎ. நயனீன்று நன்றி பயககும் பயனீன்று
பணபிற றலைப்பிரியாச சொல. ஏ

நயன ஈன்று நன்றி பயககும் — ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறததையும் பயக்கும்— பயன ஈன்று பணபின தலைப்பிரியாச சொல்—பொருளாற் பிறர்க்கு நனமையைக் கொடுத்தது இனிமைப்பண்பினீங்காத சொல். எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநதுதல். பண்பெனபது ஈண்டதிகாரத்தான இனிமைமேனிநது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைதது. (ஏ)

* நாலடியார், தறவு, — விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன— தவத்தின்முன் னில்லாதாம பாவம்—விளக்குறெய்—தேயவிடத்துச் சென்றிருள் யாயநாங்கு னல்லின— தீர்விடத்து நிறகுமார தீது.

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன மறுமையு
மிமமையு மினபந் தரும். அ

இள். சிறுமையுள் நீங்கிய இனசொல — பொருளாற பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியசொல— மறுமையும் இமமையும் இனபம தரும்— ஒருவனுக்கு இருமையினும் இனபத்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையினபம பெரிதாகலின், முறகூறப்பட்டது. இமமையினபமாவது உலகம் தனவயத்ததாகலான நல்லனவெய்தி இனபுறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

கூகூ. இனசொ ளினிதீன்றல காணபா வெவன்கொலோ
வன்சொல வழங்கு வது. கூ

இ-ள இன்சொல இனிது னாறல காணபான— பிறா கூறிய இனசொற றுணக்கினபம பயத்தலை அனுபவித்தறிகின்றவன—வன்சொல வழங்குவது எவன்கொல—அது நிறகப பிறாமாட்டு வன்சொலலைச சொல்லுவது எனன்பயன கருதி எ-று.

இனிதென்றது வினைகருதிப்புப்பெயா. கடுஞ்சொற பிறாகருமினனாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்தது. (க)

கூ00. இனிய வுளவாக வினனாத கூறல
கனியிருப்பக காயகவாந் தறறு. கூ0

இ-ள். இனிய உளவாக இனனாத கூறல்— அறம பயகரும் இனியசொறாக ளும் தனக்குளவாயிருக்க அவறறைக கூறறு பாவம பயகரும் இனனாதசொறகளை ஒருவன கூறுதல்— கனி இருப்பக காய கவாந் தறறு—இனிய கனிகளும் தனகைக்கணுளவாயிருக்க அவறறைறுகராது இனனாதகாயகளை றுகாந் தத்தனெடொகரும். எ-று.

கூறலென்பதறை சொறகளைன்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்தறின்ற பன்புகள உவமைககணுளுசென்றன. இனியகனிகளைன்றது ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவறறை இனனாதகாயகளைன்றது காஞ்சி ரங்காயபோல நஞ்சாவனவறறை. கடுஞ்சொறசொல்லுதல் முடிவிறறனக்கேயினனாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனனாதகூறலின குறறந கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறா செய்த நனமையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறமவமுறவாதாக்கு உயதிலல குறறம் செயந்நன்றி கோறலையாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதறபொருட்டி, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ0க. செய்யாமற செய்து வுதவிககு வையகரும்
வானகமு மாறற லரிது. க

இள். செய்யாமல் செய்த உதவிககு— தனக்கு முன்னேருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு— வையகரும் வானகமும் ஆற

றல் அரிது—மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைமமாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத் தலரிது. எ-று.

கைமமாறுகளைல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக் கு ஆறறவாயின. செயயாமைச் செயதவுதவியென்று பாடமோகி, மறித்த தவமாட்டாமையுள்ளவிடத்துச் செயதவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

க0௨. காலத்தி னுறசெய்த நனறி சிறிதெனினு

ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. உ

இ-ள். காலத்தினால் செயத நனறி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செயதவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது— தனைநோக்கச் சிறிதாயிருந்தாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுகத்தி னும யிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளைக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலெ ன்பது வேறறுமை மயக்கம். (உ)

க0௩. பயன் றுககார செய்த வுதவி நயன்றுக்கி

னன்மை கடலிற் பெரிது. ௩

இ-ள். பயன் றுக்கார செய்த உதவி நயன் றுககின்—இவர்க்கு இது செய தால இன்னது பயக்குமென்று ஆராயதலிராயச் செயதவுதவியாகிய ஈர முடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதன்னமை கடலினு ம பெரிதாம் எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததூஉம், கால த்தினுற செயததூஉம், பயன்றுக்காராயச் செய்ததூஉம் அளவில்வாதல் கூற ப்பட்டது. (௩)

க0௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்

கொளவர் பயனறெரி வார். ௪

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் திளையளவிறறய உபகா ரத்தை ஒருவன் செய்தானுயினும்,—பனைத்துணையாக் கொளவா பயன் தெ ரிவா—அதனை அவளவிறறகக் கருதாது பளையளவிறறகக் கருதுவா அக் கருத்தின் பயனறெரிவா. எ-று.

தினை பளையெனபன் சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக் கருத்தின் பயனாவது அநவனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன். (௪)

க0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி டுத வி

செயப்பட்டார சாலபின வரைதது. ௫

இ-ள். உதவி உதவிவரைத்தது அன்று—கைமமாறானவுதவி காரணத்தானு ம் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முனசெய்த உதவியள விறறன்று;—உதவி செயப்பட்டார சாலபின வரைத்தது—அதனைச் செயவி ததுக்கொண்டவர்தம் அமைதியளவிறறு. எ-று.

சாலபு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவளவு பெரிதாமென்பார, சா ல்பின வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மூன்று மல்லாத வுதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது.

க0கூ. மறவற்க மாசற்றார கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட பெபாயா நடபு. கூ

இ-ள். துன்பத்துள துப்பு ஆயா நட்புத துறவற்க— துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பறவுக்கோடாயிராது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க—அறிவொழுகக்கங்கனிற் குற்றமற்றாது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேண்மை கேளாநதன்மை. இம்மைக்குறுதிகூறுவார மறுமைக்குறுதியும் உடனகூறினார். (கூ)

க0எ. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
வீழும்ந துடைத்தவா நடபு. எ

இ-ள். தங்கண் வீழும்ந துடைத்தவா நடபு—தங்கனெய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர்—எழுமையினை யுடைய தமமெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பா நல்லோர். எ-று.

எழுமையெனறது வினைப்பயனறொடரும் ஏழுபிறப்பினை, அது வளையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத்தாம். விரைவுதோன்றத துடைத்தவரென்றார். நினைத்தலாவது துன்பநதுடைத்தலான அவாமாடநிளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறுந தொடர்ந்து அன்புடையராதல. இவை யிரண்டுபாட்டானும் நனறி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

க0அ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றலல
தன்றே மறப்பது நன்று. அ

இ-ள். நனறி மறப்பது நன்று அன்று—ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று, —நன்றலலது அன்றே மறப்பது நன்று—அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ-று.

இரண்டும் ஒருவற்றையெய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்தது க்கூறியவாறு. (அ)

க0கூ. கொன்றன்ன வின்கு செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுளளக கெடும. கூ

இ-ள் கொன்று அன்ன இன்கு செயினும்—தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்வா பிசுகொன்றாலொத்த இன்குதவறறைச செய்தாராயினும்,—அவா செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக கெடும—அவையெல்லாம் அவாசெய்த நன்மை யொன்றையும் நினைக்க இல்லைபாம். எ-று.

தீனை துனை பனை துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின, அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாங் கெடுக்க துமைப்பதாம் இதனான நன்றலலது அன்றே மறக்கு மென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

க0கூ. கொன்றி கொன்றாது நயவுண்டா முய்விலீல்
பொய்நன்றி கொன்ற மகற்கு க0

இ-ள். எந்நன்றி கொன்றாக்கும் உய்வு உண்டாம்—பெரியவறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாயிலுண்டாம்;—செய நனறி கொன்ற ம

கற்கு உயவு இல்லை—ஒருவன் செயத நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃ தில்லை. எ-று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிரகருவினைச் சிதைத்தலும், பாபபாரத்தடித்தலும் முதலிய பாதகங்களைச் செயதல்.* இ தனாற செயநன்றிகோறலின கொடுமை கூறப்பட்டது. (௧0)

கட ம அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பெனனும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தி னவருவாது ஒப்ப நிறகு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தாரா மாட்டு அநநன்றியி னை நினைத்தவழிச் சிதைபுமனறே அவவிடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு, செயநன்றியறிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாறப்பட டொழுகப் பெறின. க

இ-ள். தகுதி என ஒன்றே நன்று—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓறமுமே நன்று,—பகுதியான பாறபட்டு ஒழுகப்பெறின—பகை நொதுமல் நண்பெனனும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின. எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றா. “ஊரானோ தேவகுலம்” எனபது போலப் பகுதியானென்புழி ஆனுருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின் றது. பெறினென்பது அவ்வொழுகத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனை ந டிவுநிலைமையதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

ககஉ. செப்ப முடையவ கைகளு சிதைவினறி
யெச்சத்திற கேமாப புடைநது. உ

இ-ள். செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செ லவம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாபபு உடைத்து—பிறாசெல்வம்போ ல அழிவின்றி அவன் வழியினுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்தது. எ-று.

விகாரத்தாற்றுகை எச்சவுமமையான இறக்குநதுணையும் அவனறனக்கும் ஏமாபபுடைத்தென்பது பெற்றும். அறத்தோடு வருதலின, அன்னதாயிறு, தானிறநதுழி எஞ்சிநிற்பதாகலின, எச்சமென்றா. (௨)

கக௩. நன்றே தரினு நடுவிகநதா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல. ௩

இ-ள். நன்றே தரினும்—தீங்கன்றி நன்மையே பயநத்தாயினும்,—நடுவு இகநது ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல்—நடுவுநிறறலையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமையின, நன்றே தரினு மென்றா. இகத்தலானென்பது இக நதெனத் திரிநதுகின்றது. இவைவிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு,—ஆன்முலையறுத்த வறணி லோகரு— மாணிழை மகளி ர் கருச்சிதைத் தோகக்குற—குரவாத தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்—வரு வாய மருங்கிற கழுவாயு முளவே—நிலம்புடை பெயரவ தாயினுமொருவன்— செயதி கொன்றாக் குயதி யிலலென—றறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ.

யான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலும் கூறப்பட்டன. (௩)

ககசு. தீக்கார் தகவில டொன்ப தகரவ

ரெச்சத்தாற காண்ப படும. ச

இ—ள். தக்கார தகவிலர் எனபது—இவா நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடுவுநிலைமையிலொனனும் விசேடம்—அவரவா எச்சத்தால் காணப்படும—அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும. எ-று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலாக்கிலையாதலும் ஒருதலையாகலின், இருதித்ததாயும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

ககரு. கேடும பெருக்கமு மிலலல நெருசத்துக

கோடாமை சானரோர்க கணி. ரு

இ—ள். கேடும பெருக்கமும் இல அல்ல—தீவினையாற்கேடும நலவினையாற பெருக்கமும் யாவாகரும் முன்னே அமைநது கிடந்தன, — நெருசத்துக கோடாமைசானரோககு அணி—அவ்வாறறையறிநது அவை காரணமாக மனத்தினக்கேடாமையே அறிவானமைநதாகரு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலன்றென உண்மையுணர்நது நடுவுநிறல் சால்பினையழகுசெய்தலின், சானரோக்கணியென்றா. (ரு)

ககசு. கெடுவல்யா டென்ப தறிகதன் டெருச

நடுவொரீஇ யலல செயின. சா

இ—ள். தனநெருசம் நடுவு ஓரீஇ அல்ல செயின— ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிறறியெயுழிநது நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான கெடுவல் எனபது அறிக— அநநினைவை யான கெடக்கடவேனென்றுணரும் உறபாதமாக அறிக. எ-று.

நினைத்தலும் செயதலோடொககுமாகலின், செயினென்றா. (சு)

ககௌ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக

நன்றிக்கட டங்கியான ருழவு. எ

இ—ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான தாழவு— நடுவாகநின்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம்—வறுமையென்று கருதார உயாநதோ. எ-று.

கெடுவென்பது முதலிலைத்தொழிற்பெயா. செல்வமென்றுகொள்ளுவொன்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும பெருக்கமுங் கோடுதலான வாராவென்பதுஉம், கோடுதல கேட்டிறகேதுவாமென்பதுஉம், கோடாதவனருழவு கேடனறென்பதுஉம், கூறப்பட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சீர்தூககுங் கோல்போ லமைந்தொருபாற

கோடாமை சானரோக கணி. அ

இ-ள். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோலபோல — முன்னே தான் சமனாகி நின்ற பின் தன்கண வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குநதுலாம்போல— அமைந்து ஒருபால கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி— இலக்கணங்களானமை நது ஒருபக்கத்துக கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமனசெய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாறகோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி, சான்றோசீர்தூக்கலாவது தொடைவிடைகளாகேட்டவற்றை ஊழான உளளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாறகோடாமையாவது அவவுளளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல நடபெனனும் மூன்றுதிறத்தராக்கும் ஒப்பக்கூறு தலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

ககக. சொற்கோட்ட மிலலது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மினமை பெறின. கூ

இ-ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலைமையாவது சொல்லினகட்கோடுதலிலலாததாம், — உட்கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப பெறின— அஃதன்னதாவது மனத்தினகட்கோட்டமினமையைத் திணணிதாகப் பெறின. எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாறகோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின, அறங்கிடநதவாறு சொல்லுதல நடுவுநிலைமையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின அவ்வாறுசொல்லுதல நடுவுநிலைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கஉ௦. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம பேணிப்
பிறவுந் தம்போற செயின. க௦

இ-ள். பிறவும் தம்போல பேணிச் செயின — பிறாபொருளையுநதம்பொருளபோலப் பேணிச் செயயின், — வாணிகம செய்வார்க்கு வாணிகம்— வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தம்போறசெய்தலாவது கொள்வது மிகையுந் கொடுப்பதுகுறையுமாகாமல ஒப்பநாடிச செய்தல. இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிககாரைநோக்கிறது, அவ்விருந்திறத்தாரகும் இவ்வறம வேறுகச்சிறந்தமையின. (க௦)

கக ம் அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள தீரெறிக்கட்செல்லாது அடங்குதலுடையதால். அஃது ஏதிலராகுறறம்போற்றனகுறறமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையாறகாதலின, இது நடுவுநிலைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. அடக்க மமரநு ஞய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ஞய்த்து விடும். க

இ-ள். அடக்கம் அமரநுள் உயக்கும்— ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின் நேவருஸ்கத்துய்க்கும்;— அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்தவிடும் — அடங்காமையாகியபாவம் தங்குதற்கரிய இருளிணகட்செலுத்தும். எ-று.

இருளென்பது ஓரநகவிசேடம். “எல்லாம் பொருளிற்றிறநதுவிடம்” என் றறப்போல உயததுவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய நினறது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கததை யாகக
மதனிநூங் கிலலை யுயிராகு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனை ஊங்கு ஆக்தம் இலலை — உயிர்க்கு அடக்கத் தின்மிகக செலவயில்லை, — அடக்கததைப் பொருளாக காக்க — ஆகலான அவவடக்கததை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமறகாகக. எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது அண்டி மககருயிராமேனினறது, அநி ரதடங்கிப் பயன்கொளவது அதுவேயாகலின. (உ)

கஉ௩. செறிவறிந்து சீமை பயககு மயிவறிந்
தாறறி னடங்கப பெறிந். ௩

இ-ள். அறிவு அறிந்து ஆற்றின அடங்கப பெறிந் — அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன அடங்கபபெறிந், — செறிவு அ றிந்து சீமை பயககும — அவவடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பததைக கொடுககும. எ-று.

இலவாழவானுகு அடங்குநெறியாவது மெயமுதந மூனறும் தனவயத தவாதல. (௩)

கஉ௪. நிலையிற றிரியா தடங்கிவான் றேற்ற
மலையினு மாணப பெரிது. ௪

இ-ள். நிலையின றிரியாது அடங்கியான தோற்றம் — இலவாழக்கையாகிய தனனெறியின வேறுபடாது நினறு அடங்கினவனது உயாசசி — மலையினும் மாணபபெரிது — மலையினுயாசசியினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

றிரியாதடங்குதல பெறிகளாற புலனகளை துகரானினறே அடங்குதல. மலை ஆகுபெயா. (௪)

கஉ௫. எல்லார்க்கு நனறும் பணித லவருள்ளுரு
செலவாக்கே செலவந தகைத்து. ௫

இ-ள். பணிதல எல்லார்க்கும் நனறும் — பெருமிதமின்றியடங்குதல் எல் லார்க்கும் ஒப்ப நனறேயெனினும், — அவருள்ளும் செலவாக்கே செலவந தகைத்து — அவவெல்லாருள்ளுரு செலவமுடையாக்கே வேறொருசெலவமா ள்சிறப்பினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிதத்தினச செயயங்கலவியுங் குடிப்பிறப்புமுடையா அஃதினறி அ வைதம்மானேயடங்கியவழி அவவடக்ககு சிறநதுகாட்டாதாகலின, செலவா க்கே செலவநதகைத்தென்றா. செலவதகைத்தென்பது மெலிநதுநினறது. பொதுவென்பாராயுமுடம்பட்டுச சிறப்பாதல கூறியவாறு. இவையைநதுபா ட்டானும் பொதுவகையான அடக்கதத்து சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

கஉ௬. ஒருமையு ளாமையோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைத்து. ௬

இ-ள். ஆக்தம்போல ஒருமையுள ஐந்து அடக்கல ஆற்றின — ஆக்தம்போல ஒருவன ஒருபிறப்பினகண ஐம்பொறிகளையுடக்கவல்லனாயினர் — எழுமையு

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பினகண்ணும் அரணுதலையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடாபுகுதாமல அடக்குமாறுபோல இவனும் ஐம்பொறிகளையும்பாவம்புகுதாமலடக்கவேண்டுமென்பாரா, ஆமைபோலென்றாரா. ஒருமைக்கட்செய்தவினையினபயன எழுமையுநதொருமென்பது இதனானறிக. இதனை மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது. (சு)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற
சோகாப்பா சொல்லிமுக்குப பட்டு. ஏ

இ-ள். யா காவாராயினும் நா காகக—தமமாறகாகக்கப்பிவனவெல்லாவறறையுங் காககமாட்டாராயினும் நாவொன்றையுங்காக்க, —காவாககால சொல்லிமுக்குப்பட்டுச சோகாப்பா— அதனைக்காவாராயிற சொறகுறறத்தினகட்பட்டித தாமே துன்புறுவா. ஏ-று.

யாவென்பது அஃறிணைபபணமைவிருப்பெயா. அஃறு ஈணடு எஞ்சாமையுணரநின்றது முறறுமமை விகாரத்தாறறொக்கது. சொறகுறறம் சொல்லினகட்டோன்றுங்குறறம். அல்லாப்பா செமமாப்பா எனபன்போலச சோகாப்பா எனபது ஒருசொல. (எ)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீசசொற பொருட்பய னுண்டாயி
என்றாகா தாகி விடும. அ

இ-ள். தீசசொறபொருட்பயன ஒன்றானும் உண்டாயின—தீயவாசிய சொற்களின்பொருள்களாற பிறாகக்குவருநதுன்பமொன்றாயினும் ஒருவனபகக லுண்டாவதாயின, — நன்று ஆகாதாகிவிடும—அவனுக்குப் பிறவறங்களானுண்டான நன்மை தீதாயிவிடும. ஏ-று.

தீயசொல்லாவன தீங்குபயக்கும் பொய, குறனை, கடுஞ்சொல்லென்பன. ஒருவன நல்லவாக்சசொலலுஞ்சொறகளினகண்கணை ஒன்றாயினுந்தீசசொறப்பிம் பொருளினது பயன பிறாக்குண்டாவதாயினென்றுகாப்பாருமுளா. (அ)

கஉசு. தீயினுற் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு. ச

இ-ள். தீயினுல சுட்ட புன உள ஆறும் — ஒருவனையொருவன நீயினாற் சுட்டபுண் மெய்க்கக்கிடப்பினும் மனத்தினகணை அப்பொழுதேயாறும், — நாவினாற் சுட்டவடு ஆறது— அவவாறனறி வெவவுகாயுடையநாவினாற் சுட்டவடு அதனகண்ணும் எஞ்ஞான்றுமாறாது. ஏ-று.

ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறதுகிடத்தலால் நாவினாற்சுட்டதனை வடுவென்றுங்கூறினா. தீயும் வெவவுகாயுஞ் சடுதிறறொழிலான ஒக்குமாயினும், ஆறமையாறநீயினும் வெவவுகாக்கொடிதென்பது போதரலின, இது குறிப்பானவந்த வேறறுமையலங்காரம். இவைமூன்றுபாட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது. (க)

கந0. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்விய
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. க0

இ-ள. கதம் காததுக் கறறு அடங்கல ஆறறுவான செவவி— மனத்தினக ண் வெகுளிதோனமுறமகாததுக கலவியுடையரு யடங்குதலை வல்லவனது செவவியை—அறம பாக்கும் ஆறறின துழைந்து—அறக்கடவுள் பாராநிற கும அவ்ணையடையும் நெறியினகட் சென்று. எ-று.

அடங்குதல் மனம புறத்துப பரவாது அறத்தினகணே நிறறல். செவவி தனகுறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்கன இனியனாங் காலம். இப்பெ றறியானே அறந் தானே சென்றடையுமென்பதாம். இத்தனா மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௪ ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை யுடையராதல். இது, மெயமுதலிய அடங்குகூறக்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையினபின வைக்கப்பட்டது.

௧௩௧. ஒழுக்கம விழுப்பந் தரலா னொழுக்க முயிரினு மோமப படும. க

இ-ள. ஒழுக்கம விழுப்பம தரலான—ஒழுக்கம எல்லாக்குரு சிறப்பினை த் தருதலான,—ஒழுக்கம உயிரினும் ஒம்பப்படும—அவ்வொழுக்கம உயிரினு ம் பாதுகாக்கப்படும. எ-று.

உயாநதாகும இழிந்தாகும ஒப்ப விழுப்பந் தருதலின், பொதுப்படக் கூறினா, கூட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதலை அவ்வனம் விழுப்பந் தருவதாய் து ஒழுக்கமென்பது பெற்றும். உயிர எல்லாப்பொருளினுரு சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினுமோமப்படுமென்றா. (௧)

௧௩௨. பரிந்தோமபிக் காகக வொழுக்கந் தெரிந்தோமபித் தேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். ஒழுக்கம ஒம்பிப் பரிந்து காகக—ஒழுக்கத்தினை ஒன்றினும் அழிவு படாமறபேணி வருந்தியுங்காகக,—தெரிந்து ஒம்பித் தேரினும் துணை அஃதே —அறங்களபலவற்றையுமாராயந்து இவற்றுள் இருமைக்குருதுணையாவது யா தென்று மனத்தைப்பொருக்கித் தோந்தாலும் துணையாயமுடிவது அவ்வொழு க்கமேயாகலான. எ-று.

பரிந்துமென்னுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒழுக்கத்ததுசிறப்புக் கூறப்பட்டது (௨)

௧௩௩. ஒழுக்க முடைமை குடிமையிழுக்க பிழிந்த பிறப்பாய விடும. ன

இ-ள. ஒழுக்கமுடைமை குடிமை—எல்லாக்குரு தத்தம்வருணத்திற்கேற் ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்,—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய வி டும்— அவ்வொழுக்கத்திறவறுதல் அவ்வருணத்திற் குழந்த வருணமாய் விடும. எ-று.

பிறந்த வருணத்தள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலத்தாரவராகலின் குடிமையாமெனலும், உயாநத் வருணத்துப் பிறந்தாரா

யினும் ஒழுக்கத்திற்றணநத் தாழநத வருணத்தாராவாகலின் இழிந்த பிறப் பாய் விடுமென்று கூறினா உளவழிப்படுங் குணத்தினும் இவ்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதென்றவாயு. பயன் இடையீடுன்றியெய்துதலின், அவ்விவையு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்படடன. (௩)

க௩ச. மறப்பினு மோததுக கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குணநக கெடும். ச

இ-ள். ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகும்—சுற்ற வேதத்தினை மறந்தானுமி னும் அவ்வருணங்கொடாமையிற் பினனும் அஃதோதிககொளலாம், — பார்ப்பான பிறப்பு ஒழுக்கம் குணநக கெடும்—அந்நண்ணது உயாநதவருணம் த னனொழுக்கங் குணநக கெடும். எ-று.

மறநதவழி இழிகுலத்தனமாகலின், மறக்கலாகாதெனனுங் கருத்தான, மறப்பினுமென்றா. சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிநதமையின், இஃது ஏனை யவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும. (ச)

க௩ரு. அழுக்கா றுடையான்க ளாகமபோள் றில்லை
யொழுக்க மிலானக னுயாவு. ரு

இ ள். அழுக்காறு உடையான்கண ஆக்கம் போன்று—அழுக்காறுடையா னமாட்டு ஆக்கமில்லாதார்போல—ஒழுக்கம் இலானகண உயாவு இல்லை— ஒழுக்கமில்லாதவனமாட்டும் உயாச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான ஒழுக்கமில்லாதவன சுற்றத்திற்கும் உயாச்சியிலையென்பது பெற்றும், எனனை “கொடுப்பதழுக்கறுப்பான சுற்ற”மும் நலகாதலின். உயாவு உயாசுலமாபல. (ரு)

க௩சு. ஒழுக்கத்தி னெல்கா ருவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக கயிநது. சு

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கா உரவோ—செய்தறகருமைநோக்கி ஒழுக்க த்திற சுருங்கார மனவலியுடையார, —இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறி நது — அவ்விழுக்கத்தால தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறி நது. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்குருக்கம் அதனையுடையாரமேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விர தம் விடாம்பற்றி, உரவோனொன்றா. (சு)

க௩எ. ஒழுக்கத்தி னெயதுவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெயதுவ ரெயதாப பழி. எ

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எயதுவா—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மே ம்பாட்டையெயதுவா, —இழுக்கத்தின் எயதாப பழி எயதுவா—அதனினி ன்றியுக்குதலானே தாம் எயதுதற்குரித்தல்லாத பழியையெயதுவா. எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடு க்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எயதாபபழி எயதுவவொன்றார். இவைஈயந து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இவ்வழிப்படுங் குற்றமு ள் கூறப்பட்டன. (எ)

க௩அ. நன்றிககு வித்தாகு நல்லொழுக்ககந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும. அ

இ-ள். நல்லொழுக்கம் நனறிககு வித்தாகும—ஒருவனுக்கு நல்லவொழுக்கம் அறத்திறகு காரணமாய இருமையினும் இன்பம் பயக்கும,—தீயொழுக்கம் எனறும் இடும்பை தரும்— தீயவொழுக்கம் பாவத்திறகு காரணமாய இருமையினுந் துன்பம் பயக்கும. எ-று.

நனறிககு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திறகு காரணமாதலும், இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பநதருதலும் பெற்றும், ஒன்று நின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின், இதனற பின்விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

க௩க. ஒழுக்க முடையவாக கொல்லாவே தீய
வழக்கியும் வாயாற சொல்ல. சு

இ-ள். வழக்கியும் தீய வாயால் சொல்ல—மறந்தந் தீயசொற்களைத் தம் வாயாற சொல்லுநதொழில்கள— ஒழுக்கமுடையவாககு ஒல்லா—ஒழுக்கமுடையவாககு முடியா. எ-று.

தீய சொற்களாவன பிறாககுத் தீயகு பயக்கும பொயமுதலியனவும் வருணத்திறகு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையாற சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைநதிரக்க வாயாலென வேண்டாது கூறினா, நல்ல சொற்கள பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதனசிறப்பு முடித்தறகு. இதனை வடநூலார தாற்பரியமென்ப. (க)

க௩ஃ. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல பலகறறுங்
கல்லா ரறிவிலா தார. கஃ

இ-ள். உலகத்தோடு ஓட்ட ஒழுகல கல்லாரா— உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலை கல்லாதார,—பல கறறும் அறிவிலாதார—பலநூலகையுங் கறறாராயினும், அறிவிலாதார. எ-று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலாவது உயாந்தோ பலரும் ஒழுகியவாற்றான ஒழுகுதல். அறநூலசொல்லியவறறுங் இக்காலத்திறகு ஏராதனவொழிந்து சொல்லாதனவறறுங் ஏறபன் கொண்டு வருதலான அவையுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கலவிகுப பயன் அறிவும் அறிவிறகுப பயன் ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுகுதலை கல்லாதார பலகறறும்றிவிலாதாரென்றுங் கூறினா. ஒழுகுதலை கறறலாவது அடிப்படுதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றற ரொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (கஃ)

கரு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற பிறனுடையவிலலானே விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையார மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடையென்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத் தறம்பொருள கண்டாக ணில. க

இ-ள். பிறன பொருளாட பெட்டு ஒழுதும் பேதைமை—பிறனுக்குப் பொருளாட*தன்மையையுடையானை காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை—ஞாலத்து அறம் பொருள கண்டாகண இல — ஞாலத்தினகண அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராயநதறிநதாரமாட்டிலை. எ-று.

பிறன்பொருள பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணினரெனுகை தொககுநின்றது. இன்பமொன்றையே நோகுகும் இன்ப நூலுடையார இததீயொழுககததையும் பரகீயமென்று* கூறுவராகலின, அறம் பொருள கண்டாகணிலலென்றா, எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இலகையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறனகடை நின்றொரு ளெலலாம பிறனகடை நினரூறிற பேதையா ரில. உ

இ-ள். அறனகடை நின்றொரு ளெலலாம—காமங் காரணமாகப் பாவத்தினகண நின்றொலலாருளளும்— பிறனகடை நினரூறின பேதையார இல—பிறனிலலானை காதலித்தது அவன வாயிறகடசென்று நின்றாபோலப் பேதையாரிலை. எ-று.

அறத்தின்ககப்பட்டமையின, அறன கடையென்றா. அறனகடை நின்ற பெணவழிச செல்வாரும் வரைவினமகளிரோடும இழிகுலமகளிரோடுமகூடி இன்பநுகாவாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலையனறிப் பிறனகடை நின்றா அசசத்தால தாங் கருதியவின்பமும் இழக்கின்றாராகலின, பேதையாரிலலென்றா, எனவே, இன்பமும்இலையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசக. விளிநதாரின வேறலலா மன்ற தெளிநதாரிற் றீமை புரிநதொழுகு வார. ஈ

இ-ள். மன்ற தெளிநதார இல தீமை புரிந்து* ஒழுதவார—தமமை ஐயுறு தாரிலலானகணனே பாவஞ்செய்தலை விருமபியொழுதுவார,—விளிநதாரின வேறு அல்லா—உயிருடையோளும், இறநதாரோயாவா. எ-று.

அறம் பொருளினபங்களாகிய பயன உயிரொயதாமைபின, விளிநதாரின வேறல்லொன்றும், அவா தீமை புரிநதொழுகுவது இலலுடையவரது தெளிவு பற்றியாகலின தெளிநதாரிலலென்றது கூறினா. (ஈ)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்றா தினைத்துணையுந் தேரான பிறனில புகல. ச

இ-ள். எனைத்துணையராயினும் எனளும்—எத்துணைப்பெருமையுடையராயினும் ஒருவாககு யாதாய முடியும்—தினைத்துணையும் தேரான பிறன இல புகல—காமமயககததால தினையளவுந் தம்பிழையையோராத பிறனுடைய இலவினகடபுகுதலி எ-று.

இந்திரனபோல ளெலாப்பெருமையு மிழநது சிறுமையெய்தல நோக்கி, என னுமென்றா. “எனநீ ரறியாதீர் போல விவைகநி—னினநீர் வலல நெடுந்

* பரகீயம்—பிறற்குரியது.

தகாய” எனபுழிப்போல உயாததற்கட பணமை யொருமை மயங்கிற்று. தேரான பிறனென்பதனைத் தமமை ஐயுறுத பிறனெனறுகாப்பாருமுளா. (ச)

கசடு. எளிதென விலலிறப்பா நெய்துமெஞ ஞானமும் விளியாது நிற்கும் பழி. (ரு)

இ-ள். எளிது என இல இறப்பான—எய்துதலெளிதென்று கருகிப் பின்விளைவு கருதாது பிறனிலலினகணிதப்பான—விளிபாது எஞ்ஞானமும் நிற்கும் பழி எய்தும்—மாயதலெளி எஞ்ஞானமும் நிலைநிற்கும் குடிப்பழியினை யெய்தும். எ-று.

இலலினகணிதத்தல இல்லாளகண் நெறிகடநது சேறல. (ரு)

கசசு. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு மிகவாவா மிலலிறப்பான கண். சு

இ-ள். இல் இறப்பானகண்—பிறனிலலாளகண் நெறிகடநது செல்வானிடத்து—பகை பாவம் அசசம் பழி என நானகும் இகவாவாம்—பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியுமென்னும் இநநானகு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுழித்தல பெற்றும், இவையாறுபாட்டானும் பிறனிலவிழைவானகட குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கசஎ. அறனியலா னிலவாழ்வா நென்பான பிறனியலாள் பெண்மை நயவா தவன. எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழ்வான என்பான—அறனாகிய இயலபோடுகூடி இலவாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான—பிறன் இயலாள் பெண்மை நயவாதவன—பிறனுக்குரிமை பூண்டி அவனுடைய இயலபினகண்ணே நிற்பாளாது பெண்டனமையை விருமபாதவன. எ-று.

ஆணுருபு நண்டிடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. இல்லறஞ் செய்வானென்பபடுவான அவனெயென்பதாம். (எ)

கசஅ. பிறனமனை நோக்காத பேராணமை சானறோக கறனென்றே வானற வொழுககு. அ

இ-ள். பிறன் மனை நோக்காத போ ஆணமை—பிறனமனையான உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை—சானறோககு அறன் ஒன்றே ஆனற ஒழுக்கு—சால்புடையார்ககு அற்றுமாம், நிரம்பியவொழுக்கமுமாம். எ-று.

புறப்பககளை அடக்கும் ஆணமையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அடக்குற்றகருமையின, அதனையடக்கிய ஆணமையைப் பேராணமையெனறா. ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறமும் ஒழுக்கும் இத்தனைச் செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம். (அ)

கசஆ. நலக்குரியார் யாரொளி மூமீர் வைப்பிற பிறற்குரியா டோடோயா தார். சூ

இ-ள். நாம் நீர் வைப்பின—அச்சந த்ருங் கடலாற சூழப்பட்ட உலகத்து—நலக்கு உரியார் யார் எனின—எல்லாநனமைகரும் எய்துத்தகுரியாயா

வொனின, —பிறறகு உரியாள தோள தோயாதா—பிறறெருவனுக்கு உரிமையாகியானுடைய தோனைச சேராதா. எ-று.

- அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான அளவிடப்படாமையின், நாம நீரொன்றா. நலத்திறகென்பது நலக்கென்க குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல்லீறு திரிந்து நின்றது. இருமைவினும் நனமைபெய்துவொன்பதாம். (க)

கடு. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள பெணமை நயவாமை நன்று க0

இ-ள். அறன் வரையான அல்ல செயினும்—ஒருவன் அறத்தைத் தனக்கு ரித்தாகச் செய்யாது பாங்கனைச் செய்யுமாயினும்,—பிறன்வரையாள பெணமை நயவாமை நன்று—அவனுக்குப் பிறனெலகைகணிப்பாளது பெணமையை விரும்பாமையுண்டாயின், அது நன்று. எ-று.

இக்குணமே மேறப்படுத்த தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்கு பாட்டானும் பிறனில் விழையாதானகட் குணங் கூறப்பட்டது. (க0)

ககூ ம அதி.— பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணமபற்றியாதல் மடம்பானுதல் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலையுடையராதல், நெறியினீங்கிப் செய்தாராயும் பொறுக்கவேண்டுமென்றறகு, இது பிறனில்விழையாமையினினை வைக்கப்பட்டது.

கடுக. அகழ்வாராத தாங்கு நிலம்போலத் தமமை யிகழ்வாரப் பொறுத்த றலை. க

இ-ள். அகழ்வாராத தாங்கும் நிலம்போல— தன்னையகழ்வாரா விழாமறறுங்குநிலம்போல— தமமை இகழ்வாரப் பொறுத்தல் தலை— தமமை அவமதிப்பாராப் பொறுத்தல் தலையாயவறம். எ-று.

இகழ்தல் மிகையாயின் செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

கடுஉ. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை மறத்த லதனினு நன்று. உ

இ-ள். எனறும் இறப்பினைப் பொறுத்தல்—பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தறகு இயன்ற காலத்தும் பிறா செய்த மிகையைப் பொறுக்க, — அதனை மறத்தல் அதனிணும் நன்று— அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின, அப்பொறையினும் நன்று. எ-று.

மிகையென்றது மேறச்சொல்லிய இரண்டையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனிணுநன்றென்றா. (உ)

கடுங். இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை. ங்

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஓரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்,— வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை—அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவினமையான மிகைசெய்தாராப் பொறுத்தல். எ-று.

இஃதெடுத்தககாடலிவமை. அறனல்லாத விருந்தொராவு பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவாபபொறையும் மெனமையாகாதே வனமையாமெ னபது கருதது. (ங)

கருசு. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற பொறையுடைமை போறறி யொழுகப படும. ச

இ-ள. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின — ஒருவன் சால்புடைமை தனகண்ணு நீங்காமை வேண்டிவனுயின்,— பொறையுடைமை போறறி ஒ முகப்படும—அவனாற பொறையுடைமையைத் தனகண் அழியாமறகாதொழு கப்படும. எ-று.

பொறையுடையாறகலலது சால்பிலையென்பதாயிற்று. இவைநானகுபாட டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

கருரு. ஒறுத்தாரா யொன்றாக வையாரே வைப்பா பொறுத்தாராப பொன்போற பொதிருது.ரு

இ-ள. ஒறுத்தாரா ஒன்றாக வையாரா— பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழி ப பொறுது அவனையொறுத்தாரா அறிவுடையார ஒருபொருளாக மனத்து ககொள்ளார,— பொறுத்தாராப பொன்போல பொதிருது வைப்பா— அத னைப பொறுத்தாராப பொன்போற பொதிருது கொள்வா. எ-று.

ஒறுத்தவா தாமும் அததீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையா னொன்றா. பொதிருதுவைத்தல சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல.

கருசு. ஒறுத்தாராக கொருநாளை யினபம் பொறுத்தாராகுப பொன்றுந துணையும் புகழ். ச

இ-ள. ஒறுத்தாராகு ஒருநாளை இனபம்— தமக்குத் தீங்கு செய்தவனையொ றுத்தாராகு உண்டாவது அவ்வொருநாளையினபமே, — பொறுத்தாராகுப பொன்றுநதுணையும் புகழ்— அதனைப பொறுத்தாராகு உலகமழியுமளவுமபு கமுண்டாம. எ-று.

ஒருநாளையினபம் அநநாளொன்றினும் கருதியது முடித்தேமெனத் தருக்கி யிருக்கும் பொய்யினபம். ஆகாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன் றுமாகலின், ஏறபுடையுலகென்னுஞ்சொல வருவித்துகைக்கப்பட்டது. (சு)

கருஎ. திறனல்ல தற்பிறா செய்யினு நோநொந தறனல்ல செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள. திறன் அல்ல தற் பிறா செய்யினும்— செய்யத்தகாத கொடியவற் றைத் தனகடபிறா செய்தாராயினும்,— நோ நொநது அறன் அல்ல செய்யா மை நன்று— அவாக்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொநது தான் அறன் லலாத செயலகளைச் செய்யாதிருத்தல ஒருவனுக்கு நன்று. எ-று.

உமமை சிறப்புமமை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது “உமமை — யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வாகொல” * எனறுபரிதல. (எ)

* நாலடியார், தறவு,—தமமை யிகழ்ந்தமை தாமபொறுப்ப தனறிமற— றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா —லும்மை—யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வா கொ லென்று— பரிவதுஉரு சானரோ கடன.

கருஅ. மிகுதியான் மிககவை செயதாராத தாந்தர்
தருதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள், மிகுதியான மிககவை செயதாரா — மனசெருக்காற்றற்கடைய வற்றைச செயதாரா— தாம தந்தருதியான வென்றுவிடல் — தாம தம முடையபொறையான வென்றுவிடுக. எ-று.

தாமும் அவாகடையவற்றைச செயது தோலாது பொறையான அவரின மேம்பட்டு வெலகவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறாசெய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

கருகூ. துறந்தாரிற் றாயமை யுடைய ரிறந்தாராவா
மினஞ்சொ றேறகிற பவா. கூ

இ-ள். துறந்தாரின தாயமை உடையா— இலவாமுககைககணினறையும் துறந்தார்போலத் தாயமையுடையா — இறந்தாராவாய இனஞ்சொல நோற கிறபவா—நெறியைக்கடந்தாராவாயினஞ்சொலலைப் பொறுப்பவா. எ-று.

தாயமை மனமாசினமை. வாயென வேண்டாது கூறினா, தீயசொற்கள பயின்றதெனத் தாம் வேண்டிடதனிழிபு முடித்தற்கு. (கூ)

கரு௦. உண்ணாது நோறபார பெரியா பிறாசொல்லு
மினஞ்சொ றேறபாரிற் பின. க௦

இ-ள். உண்ணாது நோறபார பெரியா—விரதங்களான ஊணைத்தவிரந்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார எல்லாரினும் பெரியா, —பிறா சொல்லும் இனஞ்சொல் நோறபாரிற் பின—அவா பெரியராவது தமமைப் பிறா சொல்லும் இனஞ்சொலலைப் பொறுப்பாரிற் பின. எ-று.

பிறர் அறிவிலாதார. நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றொழி நின்றே நோற்றலின், இனஞ்சொலநேறபாரிற் பினனென்றார. இவையிரண்டுபாட்டானும் பிறா மிகைக்கசொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (க௦)

கள ம அதி.— அழக்காருமை.

இதனுள் அழக்காரென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் மேலேயுரைத்தாம். அச்சொற் பின்னழக்காற்றைச செய்யாமையென்னும் பொருள்பட்ட எதிர்மறையாகாரமும் மகரவைகாரவிகுதியும் பெற்று அழக்காருமையென நின்றது. இப்பொருமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

கருகூ. ஒழுககாருக கொளக வொருவனறன னெஞ்சுத்
தழுககா ரிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சுத்து அழக்காறு இலாத இயலபு— ஒருவன் தன்னெஞ்சுத்தின்கண் அழக்காரென்னுங் குற்றமில்லாத இயலபினை— ஒழுக்காருக் கொளக—தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அததன்மையும் நன்மையத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோமபுகவென்பதாம். (க)

ககூஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையா மாடடு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின. உ

இ-ள். யாராமாடும் அழககாற்றின அனமை பெறின—யாவாமாடும் அழககாற்றினினு நீங்குதலை ஒருவன பெறுமாயின,— விழுப்பேற்றின அஃது ஒப்பது இல்லை — மறவனபெறுஞ்சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ-று.

அழககாறு பகைவாமாடும் ஒழிதற்பாறறெனயா, யாராமாட்டுமென்றா. அனமை வேறுதல. இவையிரண்டுபாட்டானும் அழககாற்றினமையது குணங் கூறப்பட்டது. (உ)

ககூங். அறனாககம் வேண்டாதா னெனபான் பிறனாககம்
பேரை தழுக்கறுப பான. ங

இ-ள். அறன் ஆககம் வேண்டாதான எனபான்—மறுமைக்குழ இம்மைக்கும் அறமுஞ் செவ்வமுமாயி உறுபுக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான—பிறன் ஆககம் பேரைது அழககறுப்பான—பிறன் செல்வங்கண்ட வழி அதற்கு உவவாது அழககாற்றைச் செய்வான். எ-று.

அழுக்கறுத்தலென்னும், அழககாறென்னுமொக்கும். அழககாறு செய்யின் தனக்கேயேதமாமென்பதாம். (ங)

ககூச. அழககாற்றி னலலவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக கறிநது. ச

இ-ள். அழககாற்றின் அலலவை செய்யா— அழககாறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யா அறிவுடையா — இழுக்காற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிநது—அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிநது. எ-று.

அறனலலவையாவன செலவம் கலவி முதலியனவுடையாகடங்குகினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம். (ச)

ககூரு. அழககா றுடையாக கதுசாலு மொன்றா
வழுககியுங் கேடவ் பது. ரு

இ-ள். ஒன்றா வழுககியும் கேடு ஈன்பது—அழககாறு பகைவையொழிந்துவ கேடு பயப்பதொன்றாகலின, — அழககாறு உடையாக்கு அது சாலும்—அவ்வழுககாறுடையாக்குப் பகைவா வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ-று.

அதுவேயெனனும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றுககது. (ரு)

ககூகூ. கொடுபப தழுக்கறுப்பான் சுற முடுபபதூஉ.
முண்பதூஉ மின்றிக கெடும. கூ

இ-ள். கொடுபபது அழுக்கறுப்பான சுறம—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழககாற்றைச்செய்வானது சுறமம் — உடுபபதும் உண்பதும் இனநிக் கெடும— உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும. எ-று.

கொடுப்பதன்கண் அழககறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொருமைசெய்தல. சுறமங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாறையே

பெறப்பட்டது. பிறாபேறுபொருமை தனபேறறையெயன்றித் தன்சுற்றத்தின
பேற்றினையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (க)

ககௌ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவவையைக காட்டி விடும. எ

இ-ள். அழககாறு உடையானை—பிறராககஙகண்டவழிப பொருமையுடை
யானை—செய்யவள அவ்வித்துத் தவவையைக காட்டி விடும்—திருமகள் தா
னும் பொருறு தனறவவைக்குக காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவவை மூத்தவர். தவவையைககாட்டியென்பது “அறிவுடை யநதண ன
வளைக்காட் டென்றாலே” எனபதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோடுவி
த்து அழககாறுடையுயினையெனறுபாபாருமுளா. (எ)

ககௌ. அழககா நெனவொரு பாவி திருசசெறறுத்
தீயுழி யுயத்து விடும. அ

இ-ள். அழககாறு என ஒருபாவி—அழககாறெனுசொல்லப்பட்ட ஒபி
ல்லாத பாவி —திருச செறறுத்த தீயுழி உயத்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்
மைக்கடசெலவததைக்கெடுத்தது,மறுமைக்கண நரகத்திறசெலுத்திவிடும்.எ-று.

பணபிறகுப பண்பியிலையேனும், தன்னையாககினுனை இருமையுங்கெடுத்த
றகொடுமைபற்றி, அழககாற்றினைப பாவியெனறா, கொடியானைப பாவியென
னும் வழக்குணமையின. இவையாறுபாட்டானும் அழககாறுடைமையது கு
ற்றங கூறப்பட்டது. (அ)

கககூ. அவ்விய நெஞ்சத்தா கைகமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நின்ககப படும. கூ

இ-ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான ஆககமும—கோட்டத்தினைப பொருநதிய
மனத்தையுடையவன தாககமும,—செவ்வியான கேடும்நின்ககப்படும—ஏனை
சசெமமையுடையவனு கேடும் உளவாயின, அவை ஆராயப்படும. எ-று.

கோட்டம் ஈண்டழககாறு. உளவாயினென்பது எஞ்சி நின்றது. ஆககககே
டுகள் கோட்டமுஞ் செமமையும் ஏதுவாக வருதல கூடாமையின, அறிவுடைய
ரால இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதெனறாராயப்படுதலின, நின்ககப்படுமெ
னறா; “இமமைச செயதன யானறி நலவினை—யுமைப பயன்கொ லொரு
தனி யுழநதித—திருத்தகு மாமணிக கொழுநதுடன் போந்தது” எனநினைக்
கப்பட்டவாறறிக. (க)

ககௌ. அழககற நகன்றரு மிலிலையி னிலலா
பெருக்கத்திற நீராதாரு மில. கௌ

இ-ள். அழககறறு அகன்றரும் இலலை—அழககாறறைசெய்து பெரியரா
யினருமிலலை,—அஃது இலலா பெருக்கத்தின தீராதாரும இல—அச்செய
விலாதார பெருக்கத்தினீங்கினருமிலலை. எ-று.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுமாககமும வருத்தகேது ஒருங்கு கூறப
பட்டது. (கௌ)

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாகருரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை கண்டவழிப் பொருமையேயன்றி அதனைத் தான வெளவக்கருத்தலுங் குற்றமென்றற்கு, இஃது அமுககாரமையினபின வைக்கப்பட்டது.

கஎக. நடுவின்றி நனபொருள வெஃகிற குடிபொன்றிக் குறறமு மாங்கே தரும். க

இ-ள். நடுவு இனறி நனபொருள வெஃகின—பிறாக்ருரியன கோடல நமக்கு அறனன்றெனனும் நடுவுநிலைமையின்றி அவாநனபொருளை ஒருவன வெஃகுமாயின,—குடி பொன்றிக் குறறமும் ஆங்கே தரும்—அவ்வெஃகுதல் அவன குடியைக் கெடசெய்யது, பல குறறங்களைபும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரச்செய்யது பலநனமையும் பபகருமியலப்புறறி, வெஃகினெனபாரா, நனபொருள வெஃகினெனறா. பொன்றவெனபது பொன்றியெனத திரிந்து நின்றது,* செயதெனபது சொல்லெசசம். (க)

கஎஉ. படுபயன வெஃகிப பழிப்படுவ செயயாரா

நடுவன்மை நாணு*பவா. உ

இ-ள். படு பயன வெஃகிப பழிப்படுவ செயயாரா—பிறாபொருளை வெளவினலை தமக்கு வரும் பயனை விருமபி அது வெளவுதற்குப் பழியினகண்ணே படுகுசெயலகளைச செயயாரா—நடுவு அனமை நாணுபவா—நடுவுநிலைமையனமையை அஞ்சுபவா. எ-று.

நடுவு ஒருவனபொருட்குப் பிறன உரியனல்லெனனும் நடுவு. (உ)

கஎங. சிறறின்பம வெஃகி யறனல்ல செயயாரோ

மறறின்பம வேணி பவா. ஈ

இ-ள். சிறறின்பம வெஃகி அறனல்ல செயயாரா—பிறாபால வெளவிய பொருளால் தாமெபதும் நிலையல்லாதவினபத்தை விருமபி அவாமாடடு அறனல்லாத செயலகளைச செயயாரா—மறறின்பம வேணிபவா—அறத்தான வரும் நிலையுடையவினபத்தைக் காதுலிப்பவா. எ-று.

பாவத்தான வருதலின அப்பொழுதேயழியுமெனபாரா, சிறறின்பமெனறா, மறறையின்பமெனபது மறறின்பமென நின்றது. (ங)

கஎச. இலமெனது வெஃகுதல செயயாரா புலமவென்ற

புன்மையில காட்சி யவா. ச

இ-ள். இலம எனது வெஃகுதல செயயாரா—யாம வறியமெனது கருதி அது தீரத்தற்பொருடடுப் பிறாபொருளை விருமபுதலசெயயாரா—புலம வென்ற புன

* குடிபொன்றிக் குறறமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குறறம் பெருகுமும், இருணீங்கி யினபம் பயக்கும எனபுழிப் பொன்றிவித்தது, மடிவித்தது, நீங்குவித்தது எனறபாலான பிறவினைப்பொருளுணர்த்தும் விவவிகுக்கி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டாரா தொல்காப்பியச் சூதீசவிருத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவறறை வடதுலாரா அநதாப்பாவிதணீச்செனபா.

மையில் காட்சியவா—ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையா. எ-று.

• வெல்லுதல பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலமவென்ற புனமையில் காட்சியவாககு வறுமையினமையின, வெஃகுதலுமில்லையாயிறறு. புனமையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபினறியுணாதல. (ச)

கஎரு. அஃகி யகன்ற வறியென்ஞும் யார்மாட்டிம்

வெஃகி வெறிய செயின். ௫

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு எனஞும்—நுண்ணிதாய எல்லாநூல்களினுரு சென்ற தமமறிவு எண்பயதத்தாமு,—வெஃகி யார்மாட்டிம் வெறிய செயின—பொருளைவிருமபி யாவாமாட்டிம் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையா செயவராயின. எ-று.

யார்மாட்டிம் வெறிய செயதலாவது சுககாரமாட்டிம் தகாதாரமாட்டிம் இழிந்தனவும் கடியனவும் முநலியன செயதல. அறிவிற்குப் பயன அவை செயயாமையாகலின, அறிவெனஞுமென்றா. (ரு)

கஎசு. அருளவெஃகி யாற்றினக ணின்றுன பொருளவெஃகிப் பொல்லாத சூழக கெடும. கூ

இ-ள். அருள வெஃகி ஆறறினகண நினருன—அருளாகிய அறத்தைவிருமபி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தினகணினறவன—பொருள வெஃகிப் பொல்லாத சூழக கெடும—பிறாபொருளையவாவி அதனை யருவிககுங குற்றநெறிகளை எண்ணக கெடும. எ-று.

இல்லறநெறியால அறிவு முயிநதுழியல்லது துறக்கப்படாமையின, அதனைத் துறவற்குறிகு ஆறென்றா. கெடுதல இரண்டறமுரு சேரவிழ்ததல. சூழநக ஸுணையானே கெடுமெனவே, செயதாறகெடுதல சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (சு)

கஎஎ. வேண்டறக வெஃகியா மாக்கம விளைவயின் மாண்டற கரிதாம பயன. எ

இ-ள். வெஃகி ஆம ஆக்கம வேண்டறக—பிறாபொருளையவாவிக்கொண்டி அதனாலகின்ற ஆக்கத்தை விருமபாதொழிக,—விளைவயின பயன மாண்டறகு அரிதாம—பினனனுபவிககுங்கால அவவாகக்கத்தின பயன நனருதலிலலை ஆகலான. எ-று.

விளைபெனபது முதனிலைத்தொழிற்பெயா. இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின குற்றம கூறப்பட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செலவத்திற கியாதெனின் வெஃகாமை வேண்டிம் பிறனகைப் பொருள. அ

இ-ள். செலவத்திறகு அஃகாமை யாதெனின — சுருங்கனமாலைத்தாகிய செலவத்திறகுச சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனாராயின,—பிறன வேண்டிம் கைப்பொருள வெஃகாமை—அது பிறனவேண்டிங்கைப்பொருளைத் தான வேண்டாமையாம. எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயா. வெஃகாதான செலவமஃகாதென்பதாயிறறு. (அ)

கஎகூ. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையாச சேருந்
 திறனறிந் தாங்கே திரு. கூ

இ-ள். அறன் அறிந்த வெஃகா அறிவுடையா— இஃதறனென்றறிந்து பி
 ராபொருள் விரும்பாத அறிவுடையா— திருந் திறன் அறிந்த ஆங்கே
 சேரும்— திருமகள் தானடைதற்காவகூறநினையறிந்த அககூறானே சென்ற
 டையும். எ-று.

அடைதற்காவகூறு காலமும், இ-னும், செவ்வியும் முகலாயின. இவையிர
 ண்பொட்டானும் வெஃகாமையினகுணங் கூறப்பட்டது. (க)

கஅ0. இறலீனு மெனனாது வெஃகின் விறலீனும்
 வேண்டாமை பெனனுஞ் செருக்கு. க0

இ-ள். எனனாது வெஃகின் இறலீனும்— பின் விளைவதறியாது ஒருவன
 பிறன்பொருள் வெளவகசுருகின் அககருத்தது அவனுக்கிற்றுதிபைப பயகரும்,—
 வேண்டாமை எனனும் செருக்கு விறலீனும்— அப்பொருள் வேண்டாமை
 பெனனுஞ்செவ்வம் வெறியைப பயகரும். எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருககலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருள் வேண்
 டி உழலீவாராவாயுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றும் கூறினார். செ
 ருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

ககூ ம அதி.— புறங்கூறமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறராய்கழந்தாயாமை. மொழிககுற்றம்
 மனக்குற்றமடியாக வருதலான, இஃது அமுககாரமை வெஃகாமையினபின்
 வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூற எல்ல செயினு மொருவன
 புறங்கூற னென்ற லீனிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூறான அல்ல செயினும் — ஒருவன் அறனென்று
 சொல்லுவதுஞ் செய்பாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,— புறங்கூறான என
 றல இனிது — பிறனைப் புறங்கூறனென்று உலகத்தாராற சொல்லப்படுதல்
 நன்று. எ-று.

புறங்கூறமை அககுற்றங்களானிழிக்கப்பட்டது மேறபட்டித் தோன்றுமெ
 ன்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழீஇ யலலவை செயதலிற றீதே
 புறனழீஇப் பொய்தது நகை. உ

இ-ள். அறன அழீஇ அலலவை செயதலின் தீது — அறனைப்பதொன்றில
 லையென அழித்ததுசொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச்செய்தலினூத தீமையுடைத
 து— புறன அழீஇப் பொய்தது நகை — ஒருவன்க காணாதவழி இகழ்ந்து
 வாயால் அழிந்துசொல்லிக் கண்டவழி அவனினிப் பொய்ததுநகுதல். எ-று.

உறழ்ச்சி கிரனிறைவகையாற கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (உ)

கஅங. புறங்கூறிய பொய்ததுயிர் வாழ்தலீற சாத
 லறங்கூறு மாககந் தரும். ங

இ-ள். புறங்கூறிப் பொய்தது உயிர் வாழ்நலின்— பிறனைக் காணாதவழி இ
கழநதுணாத்துக் கண்டவழி அவறநினியகைப் பொய்தது ஒருவனுயிர்வாழந
லின்—சாதல் அறம கூறும் ஆக்கம் தரும் — அது செய்யாது சாதல் அவ
னுக்கு அறநூல்கள சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொய்ததலொழிதலின், சாதல் ஆக்கநதருமென்றார். ஆக்
கம் அஃதொழிநதாரா மறுமைக்கணையதும் பயன். அறம ஆகுபெயர். தரு
மென்பது இடவமுயவமைதி. (௩)

கஅச. கணனின்று கண்ணறச சொல்லினுஞ் சொல்லறக
முனனின்று பினனேக்காச சொல். ச

இ-ள். கண நின்று கண அறச சொல்லினும்— ஒருவனெதிர்நின்று கண
னேட்டமறச சொன்னுயினும், — முன இன்று பின நோக்காச சொல்
சொல்லறக— அவனெதிர்நின்று பினவருவகுறறத்தை நோக்காத சொல்லிச
சொல்லாதொழிக. எ-று.

பிள் ஆகுபெயர். சொல்லானறொழில் சொனமேலேறறப்படடது.* இவை
முன்றுபாட்டானும் புறங்கூறினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

கஅரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னனமை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற காணப் படும. ரு

இ-ள். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான அனமை — புறஞ்சொல்லுவாரொ
ருவன அறனை நனநென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானாபச சொல்லுகி
னறானல்லனென்பது† — புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும— அவன
புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும. எ-று.

மனநீதாக்கலின், அச்சொறகொள்ளப்படாதென்பதாம். (ரு)

கஅசு. பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழி புள்ளந்
திறனறெரிநது கூறப் படும. சு

இ-ள். பிறன்பழி கூறுவான்—பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூ
றுமவன்— தன்பழிபுள்ளநம் திறன் தெரிநது கூறப்படும— தன்பழி புலவற
றுள்ளநம் உளையுந்நிமுடையவறறைத் தெரிநது அவறறகூறப்படும. எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாறபெறறும். இது வருகின்றவறறிற்குமொக்கு
ம. திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறுகேட்டான அக்கூறியாறகு அ
வ்வளவனறி அவனிற்நதுபடு உளையுந்நிதத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிர்
கூறுமாகலின், திறனறெரிநது கூறப்படுமென்றார். (சு)

கஅஎ. பக்சசொல்லிக கேளிப பிரிப்பா நக்சசொல்லி
நடபாட நேறற தவா. எ

* முன்னின்று பினனேக்காசசொல் இது ஒருபொருளினவினை மறறோபொ
ளிள் வினையானது. பிரயோக விவேகம், திங்குப்படலம், “மருளறு காரண
ம்” எனலும் யசம பாடமுறகாண்க.

† அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான என்பதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்லவானென
விஞ்சி பிரித்துக்கூட்டுவா பிரயோகவிவேகநூலாரா.

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்பு பிரிப்பா — தம்மை விட்டுநீங்குமாற்றற புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவா — நக்ச சொல்லி நடபாடல தேற்றுவா— கூடி மகிழ்மாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நடபாடலை அறியாதா. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரததாற்றொக்கது, கேளிரையும் பிரிப்பொன்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவீத்துகாக்கப்பட்டது. அறிதல தமககுறுதியென றறிதல. “கடியுமிடந்தேற்றான சோநதனனகை ” எனபுழிப்போலத் தேற்ற மை தனவினையாயநின்றது. புறங்கூறுவாக்ககு யாவரும் பகையாவொன்பது கருத்தது. (எ)

கஅஅ. துன்னியார் குறமுந் தூறறு மரபினு
 றென்கொ லேதிலா மாட்டு. அ

இ-ள். துன்னியார் குறமுந் தூறறு மரபினு— தமமொடு செநிரதார து குறத்ததையும் அவாபுறத்ததுத் தூறறுமியலிணையுடையா — ஏதிலார்மா டு என்கொகொல—அயலாரமாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ. எ-று.

தூறறுதல் பலரும்றியப் பரப்பதல். அதனிறகொடியது பிற்தொன்று காணு மையின், என்கொகொலென்றா. செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னா கொலென்று பாடமோதி, எவ்வியலினராவொன்றுரைப்பாருமுளா. (அ)

கஅகூ. அறனுகுகி யாறறுங்கொல வையம புறனுகுகிப்
 புனசொ லுரைப்பான பொறை. கூ

இ-ள் புறன நோக்கிப் புனசொல உரைப்பான பொறை — பிறா நீங்கின வளவு பார்த்து அவாபுறத்ததையை உரைப்பானது உடற்பார்த்தை— வைய ம அறன நோக்கி ஆறறுங்கொல— நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே என கறமாவதெனக்கருகிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-று.

எல்லாவறறையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தறகரிதெனறு கருத்தால், அறனுகுகியாறறுங்கொலென்றா. இவையையுபாட்டானும் புற க்கூறுவாக்கெய்துங்குறறங் கூறப்பட்டது. (க)

ககூ0. ஏதிலா குறமமேறற றங்குறறங் காணகிறபிற
 றீதுண்டோ மன்னு முயிரககு. க0

இ-ள். ஏதிலா குறமமேறற தங்குறறம காணகிறபின்— ஏதிலாரைப் புற க்கூறுவா அத்தற்கு அவாகுறறங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற றத்தையுங் காணவல்லராயின்,— மன்னும் உயிரககுத் தீது உண்டோ — அ வாரிலேயேறுடையயுயிரககு வருவதொருதுன்பமுண்டோ. எ-று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காணகிறபினென்றும், கண்ட வழியொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினூற துன்பமில்லையெ ன்பதுநோக்கி உயிரககுத்தீதுண்டோவென்றுங் கூறினா. இதனற புறங்கூற ரொழித்தற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

20 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனிலசொல்லென வாக்கினகணிகளும் பாவநானகணுள், பொய் துறத்தாராக்கலது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமைபின், அஃதொழிதது, இலவாழ்வாராற கடியப்படும ஏனைமுனறனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குறளை புறங்கூறாமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனிலசொல் இதனான விலக்குகின்ற ராகலின், இது புறங்கூறாமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககூக பலலார முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெளளப படும. க

இ-ள். பலலார முனியப் பயனில சொல்லுவான— அறிவுடையார பலருள் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான — எல்லாரு ம் எனப்படும— எல்லாரானுமிகழப்படும. எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின், எல்லாருமெளளப்படுமெனரா முனறனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (க)

ககூஉ. பயனில பலலாரமுற சொல்ல வையில
நட்டாராகட செயதலிற நீது. உ

இ-ள். பயன் இல பலலாரமுற சொல்ல— பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவுடையார் பலாமுன்பே ஒருவன சொல்லுதல— நயன இல நட்டாரகன செய்தலின் தீது— விருப்பமில்வாகிய செயலகளைத் தனனட்டாராமாட்டுசெய்யதலினும் தீது. எ-று.

விருப்பமில் வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிதழறபாடு பயக்குமென்பதாம். (உ)

ககூஊ. நயனில நென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை. ஊ

இ-ள். பயன இல பாரிதது உரைக்கும் உரை — பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன விரித்துரைக்குமுரைதானே— நயன இலன எனபது சொல்லும்— இவன நீதியிலனென்பதனை உரைக்கும். எ-று.

உரையால இவன நயனிலனென்பதறியலாமென்பார, அதனை உரைமேலேற்றி, உரைசொல்லுமெனரா. (ஊ)

ககூச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப
பண்பிலசொற பலலா ரகத்து. ச

இ-ள். பயன் சாராப பண்பு இல சொல் பலலாரகத்து— பயனெடுபடாத பண்பில்சொற்களை ஒருவன பலரிடைச்சொல்லுமாயின், — நயன சாரா நன்மையின் நீக்கும்—அவை அவாமாட்டு நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணங்களினீக்கும். எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெய்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதும், அவாமாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (ச)

ககூரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ரு

இ.ள். பயன் இல நீர்மையடையா சொலின்— பயனிலவாகிய சொற்களை இனியநீர்மையுடையா சொல்லுவராயின்,—சீர்மைசிறப்பொடு நீங்கும்—அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கறபாடும் உடனே நீங்கும்.எ-று. நீர்மை நீரின்றனமை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக்கிறது.

கககூ. பயனிலசொற பாராட்டு வாளை மகனெனல
மககடபதடி யெனல. சூ

இ.ள். பயன் இல சொல் பாராட்டுவாளை மகன எனல—பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலஞ்சொல்லுவாளை மகனெனது சொல்லறக, — மககடபதடி எனல்—மக்களுட்பதொன்று சொல்லுக. எ-று.

அலவிசூதி விவங்கோள முன் எஹாமதறபிணும், பின் உடம்பாட்டிணும் வர தது. அறிவெனணும் உள்ளீடினமைபின், மககடபதடியெனறூா. இவையாறு பாட்டானும் பயனிலலாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

கககௌ. நயனில சொலலினூஞ சொல்லுக சான்றோ
பயனில சொல்லாமை நனறு. எ

இ.ள். நயன் இல சான்றோ சொல்லினும் சொல்லுக — நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோ சொன்னாராயினும், அஃதமையும்: — பயன் இல சொல்லாமை நனறு—அவா பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின, அது நனறு. எ-று.

சொல்லினுமென்றே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம். (எ)

கககஅ அருமபய னாயு மறிவினா சொல்லரா
பெரும்பய னிலலாத சொல. அ

இ.ள். அருமபயன் ஆயும் அறிவினா—அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையா—பெருமபயன் இல்லாத சொல் சொல்லரா — மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லரா எ-று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெருமபயனிலலாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன.(அ)

கககஈ. பொருடாநத பொச்சாநதுஞ சொல்லரா மருடாந்த
மாசறு காட்சி யவா. கூ

இ.ள். பொருள் தீர்நத பொச்சாநதும் சொல்லரா—பயனினீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லரா—மருள் தீர்நத மாச அது காட்சியவா—மயக்கத் தினீங்கிய தூயவறிவினையுடையா. எ-று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடாநதவெனணும் பெயர்ச்சம காட்சியவொன்னுந் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பயனிலசொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது. (க)

உ00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற பயனிலாச சொல. க0

இ-ள. சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக,—சொல்லின் பயனிலாச் சொல் சொல்லறக— சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வருநிலையெனனும் அணிநோக்கிவந்தது, “வைகலும் வைகல வரககணபி”* என்பதுபோல, இதனா சொல்லப்படுவனவும், படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உக ம அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செயதற்கு அஞ்சுதல். இதனான் மெய்யினகணிகமும் பாவங்களெல்லாந்நேராதது விலகருகின்றாராகலின், இது பயனில் சொல்லாமையினபின் வைக்கப்பட்டது.

உ0க. தீவினையா ரஞ்சார விழுமியா ரஞ்சுவா
தீவினை யென்னுஞ் செருகரு. க

இ-ள. தீவினை எனறும் செருகரு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயகததை—தீவினையா அஞ்சார்—முன்செய்த தீவினையுடையா அஞ்சார,—விழுமியா அஞ்சுவா—அஃதிலராகிய சீரியா அஞ்சுவா. எ-று.

தீவினையென்னுஞ்செருககெனக் காரியம் காரணமாகி உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொடங்கி செய்து கைவந்தமையான அஞ்சாரெனறும், செய்தறியாமை யான அஞ்சுவரெனறங்கூறினார். (க)

உ0உ. தீயவை தீய பயத்தலாற நீயவை
தீயினு மஞ்சப படும. உ

இ-ள. தீயவை தீய பயத்தலால் — தனக்கென்பம் பயத்தலைக் கருகிச் செய்யுந் தீவினைகள் பின் அஃதொழித்தது தனபமே பயத்தலான,— தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும— அததனமையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாறநீயினும்ஞ்சப்படும. எ-று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதொருடமயினுஞ்சென்று சுநிதல் சீக்கினமையின், தீயினும்ஞ்சப்படுவதாயிற்று. (உ)

உ0ஈ. அறிவினு ளெல்லாந் தலைபென்ப தீய
செறுவாராகுஞ் செயயா விடல. ஈ

இ-ள. அறிவினா ளெல்லாம் தலை எனப— தமகருதுந் நாடும் அறிவுகளை ளெல்லாவுறதுளறும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவார் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீய செயயா விடல— தமமைச செறுவாராமாடும் தீவினைகளைச் செயயாதுவிடுதலை. எ-று.

* நாலடியார், அறனவலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல வரககணபி மஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென நினபுறுவார்— வைகலும் வைகறறம் வாழநாணமேல் வைகுதல்— வைகலை வைத்தனரார் தார்.

† காரணம் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம், திவந்ப்புடலம், “மருளதுகாரணம்” எனனும் ஐசம் பாட்டிற்காண்க.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செய்ததற்குமுடியுஞ் செயயாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உயத்துணாதலின அநனை அறிவினுள்ளெல்லாதலையெனநுங் கூறினார். செயயாதென்பது கடைககுறைநது நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டாரும் தீவினைககஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

உ0ச. மறந்தும் பிறனகேடு சூழறக சூழி
 னறஞ்சூழஞ் சூழநதவன் கேடு.ச

இ-ள். பிறன கேடு மறந்தும் சூழறக — ஒருவன பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக, — சூழின சூழநதவன் கேடு அறம சூழும் — எண்ணுவாயின, தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழுகின்றபொழுதே தானுமுடனசூழதலின, இவன பிறபடினும் அறக்கடவுள் முறப்பிமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத தான நீங்க நினைதல். தீவினை எண்ணுவமகாதென்பதாம். (ச)

உ0ரு. இலனென்று தீயவை செயயறக செயயி
 னிலனாகு மறதும் பெயாதது. ரு

இ-ள். இலன என்று தீயவை செயயறக — யான வறியனென்று கருதி அது தீயதற்பொருட்பி பிறாக்குத் தீவினைகளை ஒருவன செயயாதொழிக, — செயயின பெயாததும் இலன ஆகும் — செயவனாயின, பெயாததும் வறியனும். எ-று.

அத்தீவினையற பிறவிதோறும் இலனமென்பதாம். அனவிகுதி முன் தனித்தனமையினும், பின் படாகக்கையொருமையினும் வரகது. தனித்தனமை “உளானவெனனுயிராயுண்டு” எனபகளுமறிக. மறது அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளா. பொருளான வறியனெனக் கருத்த தீயவை செயயறக செயயின அப்பொருளானேயெனநி தற்குண நற்செயகைகளானும் வறியனமென்றுரைப்பாருமுளா. (ரு)

உ0சு. தீப்பால தான்பிறாகட செயயறக நோயப்பால
 தன்னை யடலவேண்டா தான. சு

இ-ள். நோயப்பால தன்னை அடல வேண்டாசான — துன்பஞ்செய்யுங்குறறவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருகதுதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால தான பிறாகண செயயறக — தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான பிறாமாடபிச செயயாதொழிக. எ-று.

செயயின, அப்பாவங்களிதல் ஒருதலையென்பதாம். (சு)

உ0எ. எனைப்பகை யுறறரு முயவா வினைப்பகை
 வீயாது பினசென றமும். எ

இ-ள். எனைப்பகை உறறரும் உயவா — எததுனைப் பெரியபகையுடையரும் அதனையொருவாறறறறப்புவா, — வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அமும் — அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புககுழிப் புகக்குக் கொல்லும். எ-று.

“வீயா- துடம்பொடு நின்ற வயிரு மிலலை” எனபுழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கணவந்தது. (எ)

உ0அ தீயவை செயதார கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடிபுறைந தற்று. அ

இ-ள். தீயவை செயதார கெடுதல்—பிறாககுத தீவினைகளைச் செயதாராதாங் கெடுதல் எத்தனமைத்தெனின,— நிழல் தனனை வீயாது அடி உணராதற்று— ஒருவனிழல் நெடிதாக்கப்போயும் அவனறனை விடாது வந்து அடியின் கட்டங்கிய தனமைத்தது. எ-று.

இவவுவமையைத் தனகாலம் வருநதுணையும் புலனாகாது உயிராபபற்றி நினறு அது வந்தழி உருப்பதாய தீவினையைச் செயதார பின அதனாறு கெடுதற்கு உவமைபாக்கி உரைப்பாருமுளா. அஃதுரையனறென்பதற்கு அடியுறைநதநிழறனை வீயாதறறெனனது வீயாஅடியுறைநதறறெனற பாடும் கரியாயிறறு. மேல வீயாது பினசென்றிமென்றா, ஈணி அதீயையுமையான விளக்கினா. (அ)

உ0க தனனைத் தான காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னறக தீவினைப பால. க

இ-ள். தனனைத் தான காதலன ஆயின— ஒருவன, தனனைத்தான காதல செடதலுடையனாயின,— தீவினைப்பால எனைந்து ஒன்றும் துன்னறக— தீவினைபாடிய பகுதி எத்துணையுந் சிறிதொன்றாயிரும் பிறாமாடிக் செயயா தொழிக. எ-று.

நலவினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகவின், தீவினைப்பாலென்றா. பிறாமாடிக்செய்த தீவினை தமமாடிக் துன்பம் பயத்தலை விளக்கினாராகவின், தனனைத்தான காதலனாயினென்றா. இவையாறுபாட்டானும் பிறாககுத தீவினைசெயயிறறாக்கெடுவொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

உக0 அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோழிக
தீவினை செயயா னெனின. க0

இ-ள். மருங்கு ஒழித் தீவினை செயயான எனின — ஒருவன செநநெறிகக டசெல்லாறு கொடுநெறிககடசென்று பிறாமாடிக் தீவினைகளைச் செயயானாயின,— அருங்கேடன எனபது அறிக—அவனை அறிதாகிய கேடையுடைய னென்பதறிக. எ-று.

அருமை இனமை. அருங்கேடனென்பதனை “சென்றுசோ கலலாப புள்ள புள்ளி லென்றழை வியனஞ்ளாம்” எனபவடுபாலகொளக.* ஒடியெனனும் வினையெச்சம செயயானென்னும் எதிராமறைவினையு செயதலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெயயாதவன கேடிலென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

* அருங்கேடன எனபதனைக் கேடரியென விசுதிப்பிரித்தது கூட்டுவா பியோகவிவேகநூலா.

உ. ம. அ. தி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடை போல அறநூல்களுட்கூறப்படுவதனறித தாமேயறிந்து செய்யுநதன்மைததாகலின், ஒப்புரவறிதலெனரா. மேல மன மொழி மெய்களாற்றவிரததிருவன கூறினா, இனிச்செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட

டெனறாறுங் கொல்லோ வுலகு. க

இ-ள். மாரிமாட்டு உலகு என ஆறாறு—தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிரகள் என்னகைமமாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைமமாறு வேண்டா—ஆகலான, அமமேகங்களபோலவார செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைமமாறு நோக்குவனவல்ல. எ-று.

எனறாறுமென்ற வினா யாதாமாறாவென்பது தோன்ற நிறறலின், அது வருஷித்துகைக்கப்படும. தவிருநதன்மைபவல்லவென்பது கடப்பாடெனனும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மேலேறினா. (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந்தக்காராகு

வேளாண்மை செயதற பொருடும். உ

இ-ள். தக்காராகு—தகுதியுடையாக்காயின்,— தாள ஆற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்—முயற்சை செய்நீட்டிய பொருண்முழுதும்— வேளாண்மை செயதறபொருடும்—ஒப்புரவுசெய்தறப்பயத்தவாம். எ-று

பிறாக்குதவாதார்போலத் தாமே உண்டறபொருடும் வைத்திழத்தறபொருட்டிமனறென்பதாயிறறு. (உ)

உகங. புத்தே ஞலகதது மீணடும் பெறலரிதே

யொப்புரவி னல்ல பிற. ங

இ-ள். புத்தே ஞலகததும் ஈணடும்—தேவஞலகததும் இவவுலகததும்—ஒப்புரவின நல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயலகளைப் பெறுதலரிது. எ-று.

ரவாரும் ஏறபாருயினி எல்லாரும் ஒருதன்மைபராதலின், புத்தே ஞலகத தரிதாயிறறு, யாவாக்குமொபபது இதுபோற பிற்தொன்றின்மையின், இவவுலகததரிதாயிறறு. பெறறகரிதென்று பாடமோதிப பெறுதற்குக் காரண மரிதென்றுகாப்பாருமுளா. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

உகச. ஒத்த நறிவா னுயிரவாழ்வான் மறறையான்

செத்தாருள் வைக்கப் படும. ச

இ-ள். உயிரவாழ்வான் ஒத்தது அறிவான்—உயிரோடு கூடி வாழ்வாருவான் உலக நடையினையறிந்து செய்வான்,— மறறையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும—அஃதறிந்துசெய்யாதீவன், உயிருடையனையாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும. எ-று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங் காணாமையின், செத்தாருளவைக்கப்படுமென்றா. இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறனுடைத்தனநென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

உகடு. ஊருணி நீரிற்றை தறறே யுலகவாம
பேரறி வாளன றீரு. று

இ-ள. உலகு அவாம பேரறிவாளன திரு—உலகநடையை விருமபிச செய்யும் பெரியவறிவினையுடையவனது செலவம்— ஊருணி நீர் நிறைந்தறறு—ஊரின்வாழ்வார தனணீருணணுக குளம் நீரிற்றைந்தாறபோலும். எ-று. நிறைதலெனனும் இடத்துநிகழ்பொருளினறெழில இடத்தினமேலேறப்பபட்டது. பாழ்போகாது நெடிதுநின்று எல்லாக்கும் வேண்டிவளை தப்பாதுதவுமென்பதாம். (ரு)

உகசு. பயனமர முளனாப பழுத்தறறற செலவ
நயனுடை யானகட படின ச

இ-ள. செலவம் நயனுடையானகண படின—செலவம் ஒப்புரவுசெய்வானகணனை பரிமாயின,—பயனமரம் உளனாப பழுத்தறறு— அது பயன்பபிமரம் ஊரநடுவே பழுத்தாறபோலும். எ-று.

உலகநீதி பலவறறுளனும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென்றா. எல்லாக்கும் எனிதிற பயன்கொடுக்குமென்பதாம். (சு)

உகஎ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தறறற செலவம்
பெருந்தகை யானகட படின. எ

இ-ள. செலவம் பெருந்தகையானகண படின—செலவம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையானகணனை பரிமாயின,—மருந்தாகித் தப்பா மரத்தறறு—அஃது எல்லாவுறுபும பிணிகடகு மருந்தாயத் தப்பாத மரத்தை யொக்கும். எ-று.

தப்புதலாவது கோடறகரிய இடங்களினின்றதல, மறைநதுநின்றதல, காலத்தான வேறுபட்டாதல, பயன்படாமை. தனகுறைநோக்காது எல்லா வருத்தமுந தீரக்குமென்பதாம். இவைபுணறுபாட்டாறும் கப்பபாட்டாளனுடைய பொருள பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. இடனில பருவத்து மொப்புரவிறு கொலகார
கடனறி காட்சி யவா. அ

இ-ள. இடன இல பருவத்தும் ஒப்புரவிறகு ஒலகார—செலவறகு சருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தறகுத் தளரார—கடன அறி காட்சியவா—தாஞ்செய்யத்தகுவனவறறையறிந்த இயறகையறிவுடையார. எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரொன்பதாம். (அ)

உகக. நயனுடையா எல்கூர்ந்தா னுதல செபுநீர
செயயா தமைகலா வாறு. ச

இ-ள. நயன உடையான நலகூர்நாநுஞ்ஞுதல்—ஒப்புரவுசெய்தகையுடையான நலகூர்நாநுதலாவது—செயும் நீர் செயயாது அமைகலா ஆறு— தவி

ராது செய்யுநீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறாது வருந துகின்றவியலபாம. எ-று.

தானுகர்வன துகரப்பெறாமையனறென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் உறுமையான ஒப்புரவொழிதற்பாற்றனறென்பது கூறப்பட்டது. (க);

உஉ0. ஒப்புரவி னுலவருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விறறுககோட டக்க துடைத்து. க0

இ-ள். ஒப்புரவின ளுல வரும் எனின்—ஒப்புரவுசெய்தலான ஒருவனுக்குப் பொருட்கேசி வருமென்பாருளராயின,—அஃது ஒருவன் விறறுக கோட்டக்கது உடைத்து—அக்கேசி தன்னை விறறியினுங் கொள்ளுநதகுதியையுடைத்து. எ-று.

தன்னை விறறுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லை யென்றே இஃதாயின அது வருசெய்யப்படுமென்றது, புகழ்பயத்தினோக்கி. இதனால் ஒப்புரவின்ற கெடுவது கேடெனறென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

உரு ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியராமேற்றாக்கு மாற்றாதுகொடுத்தல். இது மறுமை நோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉக. வறியராகுகொள் நீவதே யீகைமற நெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. க

இ-ள். வறியராக ந ஓன்று ராவதே நோக்கை—ஒருபொருளுமில்லாதாராககு அவரவேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறாக்குக கொடுத்தலாவது,—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து—அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பைக்கொடுக்க நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதாராககு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறிப்பெதிர்ப்பையாவது அளவு குறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாரே ஏதா கொடுப்பது. நீர்தென்புழி அதுவென்பது பத்திப்பொருளவிகுறி. பின்னூந்தன்பால வருதலின், குறியெதிர்ப்பைக்கொடுக்க நீரதுடைத்தென்றார். இதனால் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

உஉஉ. நல்லா நெனினுங் கொளந்து மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நனறு. உ

இ-ள். கொள்ள நல்லாது எனினும் தீது—ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லநெறியென்பார உளராயினும் அது தீது,—மேலுலகம் இல் எனினும் நாதலே நனறு—நாதாராககு அவவுலகெய்துதலில்லையென்பார உளராயினும் நாதலே நனறு. எ-று.

எனினும் என்பது இருவழியும் அங்கனங்கூறுவாரினமை விளக்கின்றது. பிரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் சாதல் சிறந்ததென்பது பெற்றும். நல்லது கூறுவார தீயதுமுடன்கூறினார். (உ)

உஉ௩. இலனெனனு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ன

இ-ள. இலன் எனனும் எவ்வம் உலாயாமை— யான் வழியினென்று இரப பாள் சொல்லுமிளிவரவைத தான பிறாகட்சொல்லாமையும்,—ரதல்— அதனை தனகட்சொனனாககு மாறறூதீதலும்,—உள குலனுடையானகண்ணே — இவையிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறநானகண்ணே. எ-று.

மேறந்தென்றது ஒழித்தற்கும் நனறென்றது செய்தற்குமுரியவனை உணராதியவாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வமுடையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரவை ஒருவனறனககுச சொல்வதற்குமுன்னே அவன நுதிப்பறிந்த தொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவனபாறசென்று அவனுடையாவகையாறகொடுத்தலெனவும், யான இதுபொழுது பொருளுடையெனலெனெனக கரப்பாசொல்லும் இனிவரவைசொல்லாதகொடுத்தலெனவும், உலாயாநுமுளா அவாரதலென்பதனைப் பொருட்பன்மைப்பறி வந்தபன்மையாகவுடையா.

உஉச. இனனூ திரக்கப படுத லிரந்தவ
ரினமுகங் காணு மளவு. ச

இ-ள. இரக்கப்படுதல் இனனூ— இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று,— இரந்தவா இனமுகம் காணும் அளவு— ஒருபொருளையிரந்தவா அதுபெற்றதலை இனிநீக்கிய அவாமுகங்காணும்படும். எ-று.

எச்சவுமமையும் முறறுமமையும் விகாரதகாற்றெடுக்கண். இரக்கப்படுதல் இரப்பாக்ககு அவலென்றிருக்கல். அதனை இனனூதென்றது ‘எல்லா—மிரப்பாக்கொன நீயாமை’* கூடுங்கொல்லோவென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ரதலவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

உஉரு. ஆறறுவா ராறறல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாறறுவா ராறறலிற பின. ரு

இ-ள. ஆறறுவா ஆறறல் பசி ஆறறல்—தவத்தான வலியாக்ககு வலியாவது தமமையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல். — அப்பசியை மாறறுவா ஆறறலிறபின— அவவலிதான அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ரகையானொழிப்பாரது வலிககுப்பின. எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறையும் அது தீக்கமாட்டாராறறலின தாமும் பசியாது பிறையும் அது தீப்பாராறறல் நனறென்பதாம். (ரு)

உஉசு. அறறா ரழிபசி தீரத்த லஃதொருவன்
பெறறான பொருளவைப் புழி. கூ

இ-ள. அறறா, அழி பசி தீரத்தல்—வறியாரது யிக்க பசியை அறறோக்கித் தீக்கக்,— பொருள பெறறான ஒருவன் வைப்புழி அஃது — பொருளபெற்றனொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான. எ-று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின, அழி பசிபென்றா. அறறோக்கியென்பது எஞ்சினின்றது. அறறாழிபசி தீரத்த பொருள பின்னணக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (கூ)

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு,—கல்லாமை யச்சங் கயவா தொழிலச்சகு— சொல்லாமை யுள்ளுமோ சொவச்ச—மெல்லா— மிரப்பாக்கொன நீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்—மாணக் குடிப்பிறந தார்.

உ.உ.௭. பாத்துண மரீஇ யவணை பசியென்னுந
 தீபிணி தீண்ட லாது. ஈ

இ-ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவணை— எஞ்ஞானமும் பகுததுண்டலயினற்
 வணை— பசி எனனும் தீபிணி தீண்டல அரிது— பசியென்றுசொல்லப்படுந
 தீயநோய தீண்டுதலில்லை. எ-று.

இவ்வுடம்பிளிந்து ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து அதனால் வருமுடம்புக
 ட்குந துன்பஞ்செய்தலின, தீபிணிபென்பபட்டது. தனக்கு மருத்துவனறு
 கைலின, பசிபிணி நணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் ஈதலின்கிற
 பபுக கூறப்பட்டது. (எ)

உ.உ.அ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியாகொ முமுடைமை
 வைத்திழுக்கும் வனக ணவா. அ

இ-ள். தாம் உடைமை வைத்து இழுக்கும் வனகணவா— தாமுடையபொ
 ஞானையாடவைத்துப் பின்னிழந்தபோம அருளிஸாதாரா— ஈத்து உவக்கும்
 இன்பம் அறியாகொல—வறியாகக்கு வேண்டியவற்றைக கொடுத்தது அவருவ
 ததலான அருளுடையாயெனும் இன்பத்தினைக கடைறியாகொல்லோஎ-று.

உவக்குமென்பது காரணத்தின்கணவந்த பெயர்சொசம், அஃது இன்பமெ
 னனுநகாரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின, தாமும் அவ்வன்பத்தை
 யெய்துவதல்லது வைத்திழுவாரொன்பது கருத்து. (அ)

உ.உ.கூ. இரத்தலி னினனாது மன்ற நிரப்பிய
 தாமே தமிழ் ருணல. கூ

இ-ள். நிரப்பிய தாமே தமிழர் உணல—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வ
 றியாக்கியாது தாமே தனித்துண்டல—இரத்தலின இனனாது மன்ற— ஒரு
 வாக்குப் பிறாபாறசென்று இரத்தலினுமினனாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஒரோவெண்களைககுறித்து அத்துணையீட்டுது
 மென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக கூட்டிதல. தனித்தலபிறையொ
 ழித்தல. இரத்தறஞானது அப்பொழுதையிளிவரவே பின்னல்குரவில்லை தமிழ்
 யருண்டறகு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின, இரத்தலினினனாத்தென்றார். நிரப
 பியவென்பதற்குத் தேடியவணவுகையெனறுபாப்பாருமுளார். (கூ)

உ.உ.௦. சாதலி னினனாது திலலை யினித்தூஉ
 மீத வியையாக கடை. க௦

இ-ள். சாதலின இனனாது திலலை—ஒருவற்குச்சாதலபோல இனனாத்தொ
 ன்றிலலை, — அதுஉம ஈதல இயையாககடை இனிது — அதன்மைத்தாகிய
 சாதலும் வறியார்க்கொன்றீதன முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறாக்குப் பயன்படாத உடறபொறை நீங்குதலான, இனிதென்றார். இவை
 மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமைபின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க௦)

உச ம அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இலவாமுககைமுதல ஈகையீரகச சொல்லப்பட்ட இலவறத தின வழுவாதராககு இமமைப்பயனாகி இவவுலகினகணிகழந்த இறவாது நிற குங்கீரத்தி. இது, பெருமபானமையும் ஈதலபற்றி வருதலின, அதன்பினைவக் கப்பட்டது.

உ௩௧. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல

தூதிய மிலலை யுயிராககு க

இ-ள். ஈதல்—வறியாக்கிக, —இசை படவாழ்தல்—அதனாபுகமுண்டாக வாழ்க,—அதுவல்லது உயிராககு ஊதியம இலலை—அப்புகழல்லது மக்களுயி ராகருப பயன பிற்தொன்றிலலையாகலான். எ-று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கலவி, ஆணமை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவே னும், “உணவின பண்ட முண்டி முதற்ற” ஆகலின, ஈதல சிறந்ததென்பத றகு ஞாபகமாக ஈதலென்றா. உயிராககென்பது, பொதுப்படக்கூறினானும் விவகருயிராகட்கேலாமையின, மக்களுயிராமேனினறது. (க)

உ௩௨. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொல
நீவாமே னிறகும் புகழ் உ

இ-ள். உரைப்பா உரைப்பவை எல்லாம்— உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரை பபனவெல்லாம்— இரப்பார்ககு ஒன்று ஈவாமேல நிறகும் புகழ் — வறு மையானிரப்பார்ககு அவாவேண்டியதொன்றையீவாக்கணிறகும் புகழாம்.எறு.

புகழ்தான உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும. அவற்றுள் உரைப பாருரைப்பவையென எல்லார்ககுமுரிய வழக்கினையெயித்தாராயினும், இ னம்பற்றிய புலவார்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும, படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதுஉம பெற்றும், ஈதகாரணகு சிறந்தமை இதனுள்ளுங்காண்க. இதனைப் பிறாமேலும் நிறகுமென்பாா நாமெல்லாரு சொல்லுக புகழ ஈவாமேனிறகுமெனதுரைப்பாருமுனா. அது புகழ்துசிறப்பி நோக்காமையறிக. (உ)

உ௩௩ ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற

பொன்றாது நிறபதொன் றில னு

இ-ள். ஒன்றா உயர்ந்த புகழல்லால்—தனக்கு இணையினருக் கோங்கிய புகழல்லது—உலகத்துப் பொன்றாது நிறபது ஒன்று இல—உலகத்து இறவா துநிறபது பிற்தொன்றிலலை, எ-று

இணையினருக்கவோங்குதலாவது சொந்தத்தகரிய உயிருறுப்புப்பொருள்க னைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பநின்ற தானேயுயாதல. அதன்மைததாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்றாவென்பத ற்கு ஒருவாததையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றாதுநிறப தெனவும் உரைப்பாருமுனா. இவைமுன்றுபாட்டானும் புகழ்துசிறப்பிச் கூற ப்பட்டது. (ஈ)

உ௩௪. நிலவரை நீள்புகழாற்றிய புலவரைப

போற்றாது புத்தே ளுலகு. ச

இ-ள். நிலவரை நீள புகழ் ஆற்றின—ஒருவன் நிலவெலலைக்கண்ணே பொன்றாதிறதும் புகழைச் செய்யுமாயின,— புத்தேள உலகு புலவரைப் போற்றுகுது— புத்தேளுலகம் அவனையலலது தன்னையெய்திரினற ஞானிகளைப் பேணுகுது. எ-று.

புகழுடம்பான் இவவுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவவுலகும் ஒருங்கேயெய்தாமையின, புலவரைப்போற்றுகுதெனரா. அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்கெய்துதல் “புலவா பாபிம புகழுடையோ விசுமபின—வலவ னேவா வான ஜூர்தி—யெய்துப் வெணபுதகு செயவினை முடிதது” எனப்பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (சு)

உரு. நத்தமபோற கேடு முளதாகுஞ் சாககாரிம
வித்தகாக கலலா லரிது (ரு)

இ-ள். நத்தம (ஆகும்) கேடும்—புகழுடம்பிறகு ஆக்கமாகுகேடும்,—உளது ஆகும் சாககாரிம— புகழுடம்புளதாகுஞ்சாககாரிம,— வித்தகாககலலால அரிது— சதுரப்பாடுடையாககலலதிலலை. எ-று.

நந்தெனனூந தொழிற்பொர விகாரத்தான நத்தென்றய, பின அமமென்னும் பகுதிப்பொருள விசுதிப்பெறு, நத்தமென்றயிறறு. போலென்பது றாணியிராயசை. ஆகுமென்பதனை முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனை தனித்தனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுகேடாவது புகழுடம்பு செவவெய்தப் பூதவுடம்பு நல்காதல். உளதாகுஞ்சாககாரிமவது புகழுடம்பு நிறகப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றான நிலையினவெய்துவார வித்தகராகலின, வித்தகாககலலாலரிதென்றா. இவைபிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாரெய்தும மேனமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உரு. தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார
தோன்றிற ரேனரமுமை நனறு. கூ

இ-ள். தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக— மக்களாயப் பிறக்கின புகழுக கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க,— அஃது இலார தோன்றலின தோன்றமுமை நனறு— அக்குணமிலலாதார மக்களாயப் பிறத்தலின விலங்காயப் பிறத்தல நனறு. எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரொன்றமையின மக்களாயென்பது உம, மக்களாயப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்திப்பான விலங்காயப் பிறத்தலென்பது உம, பெற்றும். இகழ்வாரினமையின, நன்றென்றா. (கூ)

உரு. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தமமை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ்பட வாழாதார்— தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார்— தம் நோவார— அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழி இவவிகழ்ச்சி நமமாட்டாமையான வந்தென்று தமமை நோவாதே — தமமை இகழ்வாரை நோவது எவன் — தமமையிகழ்வாரை நோவதென்கருதி எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல ஒரு தலையாகலின, இகழ்வாரையென்றா. (எ)

உ௩௮. வசையென்ப வையத்தாக கெலலா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாது விடின். ௮

இ-ள். இசை என்னும் எச்சம் பெறாவிடின் — புகழென்னுமெச்சம் பெற
லாயிருக்க அது பெறாதொழிவராயின், — வையத்தாக்கது எல்லாம் வசை
எனப் — வையகத்தோக்கெல்லாம் அதுதானே வசையெனது சொல்லுவா
நல்லோர். எ-று.

எச்சமென்றா, செயதவரிற்றதுபோகத் தான இறவாது நிறநலின். இகழ்
பபிதற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருதது. (௮)

உ௩௯. வசையிலா வண்பயன குன்று மிசையிலா
யாககை பொறுத்த நிலம். ௯

இ-ள். இசை இலா யாககை பொறுத்த நிலம் — புகழில்லாதவுடமபைச
சுமந்தநிலம்— வசை இலா வண்பயன குன்றும்— பழிப்பில்லாத வளப்பத
தையுடைய வினையுள் குன்றும். எ-று.

உயிருண்டாயினும் அதனறபயன கொள்ளாமையின் யாககையெனவும்,
அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்தவெனவுங்கூறினார். வினையுள்
குன்றுதற்கேது பாவயாககையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென
இடத்துநிகழ்பொருளினரெழில் இடத்தினமேனின்றது. இவைநான்குபாடா
னும் புகழில்லாதாரது தாழவு கூறப்பட்டது. (௯)

உச௦. வசையொழிய வாழவாரே வாழவா ரிசையொழிய
வாழவாரே வாழா தவா. ௧௦

இ-ள். வசை ஒழிய வாழவாரே வாழவார — தமமாடநி வசையுண்டாகா
மல் வாழவாரே உயிரவாழவாராவாரா, — இசை ஒழிய வாழவாரே வாழாதவ
ர் — புகழுண்டாகாமல் வாழவாரே இறந்தாராவார். எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம் பெறுதலாயினமையின், இ
சையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல இசையிலாயாககையென்ற
தனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமை
பயன வாறுறையுந்தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென மேலே கூறப்பட்டது, ப
டவே, இல்லறத்திற்கு இவவுலகிறபுகழும் தேவருலகிறபோகமும் பயனென்
பது பெற்றும். (௧௦)

இனி மறுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்க
ளெல்லாம் இவா தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும். அஃதறிந்தக்
கிக்கொள்க, யாமுறைப்பிற்பெருகும்.

இல்லறவியல முற்றிற்று

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினா. துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின வழுவாதொழுகி அறிவுடையராயப பிறப்பினையஞ்சி வீழ்பேற்றின்பொருட்டுத் துறநதாககு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசுதீர்ந்து அநதக்கரணங்கள் தூயவாதற பொருட்டு அவராதகாக்கப்படும வி ரதங்களும், அவறறான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும.

வி ர த ம்.

அவறறுள் வி ர த க ள ள வ ன இ ன ன வ ற னு ச ன வ ல ன வு ம இ ன ன ப ல வ மொழிவலெனவும் தமமாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பில்லாகலிற பெருகுமெனறஞ்சி, அவைதமமுள்ளே பலவறறையு மகப்படுத துறறகுஞ் சிறப்புடையன சிலவறறை ரணலிககூறுவானறொடங்கி, முதறகண அருளுடைமை கூறுகின்றா.

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிரகணமேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திறகு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திறகு ச சிறநதமையின முறகூறப்பட்டது

உசக. அருட்செலவஞ்செலவத்துட செலவம பொருட்செலவம

பூரியார கண்ணு முள.

க

இ-ள. செல்வத்துள செலவம அருட்செலவம—செல்வங்கள் பலவறறுளறும் ஆராயநதெடுக்கப்பட்ட செலவமாவது அருளான வருஞ்செலவம,—பொருட்செலவம பூரியாரகண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தாரகண்ணுமுளவாம ஆகலான. எ-று.

அருளான வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களுையோம்பி அவவறத்தான மேம்படுதல. உயாநதாகணனையலலதிலலாத அருட்செலவமே சிறப்புடைய செலவம், ஏனைசீசாகண்ணுமுளவாம பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பில்வென்பதாம்.(க)

உசஉ. நல்லாற்றா னுடி யருளாளக பலலாற்றா

றேரினு மஃதே துணை.

உ

இ-ள. நல்லாற்றான நாடி அருள ஆளக—அளவைகளானும் பொருநதமாறறறும் நனறானறெறியிலே நினறு, நமகருத துணையாம அறம யாதெனறாராயநது, அருளுடையராக,—பலலாற்றால தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொனறொவவாத சமபறெறிகளெல்லாவறறறும் ஆராயநதாலும் துணையாவது அவவருளே, பிறிதில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற காணுங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்தணரும் அனுமானமும், கருததாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூனறு. ஒப்புப்பறறியுணரும் உவமையும், இங்கனமன்றறயின இது கூடாதெனறுணரும் அருததாபத்தியும், உணமைக்குமாறற இளமையுமென இவறறைக கூட்டி ஆறென்பாரு

முளா. இவையும் ஒருவாறான அவற்றுள்ளே அடங்குதலின, மூன்றென்ற லே கருத்து. பொருந்தமாறாவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தனகண ணே தோன்றுவது : இதனை வடநூலாரா யுத்தியென்ப. ஆறருணென்பது வேற றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றெவ்வாமைமயாவது மதவேறுபாட்டான் அள வைகளும பொருள்களும் தம்முணமாறுகோடல், அன்னவாயினும் அருடுண யென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமைபினுமுத வலின, துணையென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினதுசிறப்புக் கூற ப்பட்டது. (உ)

உசங். அருளசோந்த நெஞ்சினாக கிலலை யிருளசோந்த வினன வுலகம் புகல. ன்

இ-ள். இருள சோந்த இனன உலகம் புகல—இருள செறிந்த துன்பவுலகந துடசென்றுபுகுதல—அருள சோந்த நெஞ்சினாககு இலலை— அருளசெறிந த நெஞ்சினையுடையாக்கிலலை. எ-று.

இருளசெறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்தவிருளையுடைத்தாயத் தனக ட்புகக்காக்குத் துன்பஞ்செய்வதோநரகநகை, அது கீழலகத்துள் ஓரிடமா கலின, உலகமென்பபட்டது. (ங)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற கிலலென்ப தன்னுயி ரஞ்சம் வினை. ச

இ-ள். மன உயிர் ஒம்பி அருள ஆளவாறகு — நிலைபேறுடைய உயிரகளைப் பேணி அவற்றினகண அருளுடையனாவாறுகரு— தன உயிர் அஞ்சம் வினை இல எனப—தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாறிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவா அறிந்தோர். எ-று.

உயிரகளெல்லாம் நித்தமாகலின, மன்னுயிரொன்றா. அஞ்சுதல துன்பநோ ககியஞ்சுதல. அன்னவறத்தினேன கொலைமுதலிய பாவங்கள செய்யானென வே, மறுமைக்கண நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (ச)

உசரு. அல்ல லருளாளவாக கிலலை வளிவழங்கு மல்லனமா ஞாலங் கரி. ரு

இ-ள். அருள ஆளவார்க்கு அல்லல இலலை— அருளுடையாராககு இமமை யினும் ஒருதுன்பமுண்டாகாத, —வளி வழங்கும் மல்லல மா ஞாலம் கரி— அதற்குக் காற்றியங்குதின்ற வளப்பததையுடைய பெரியஞாலத்து வாழ்வா சானறு. எ-று.

சானருவா தாங்கணடி தேறிய பொருளைக் காண்காக்குத் தேற்றுகறகுரி யவா. அருளாளவார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவ ருங்கண்டறிவாரினமையின, இனமைமுகத்தான ஞாலத்தாராயவருஞ்சானறெ னப்பா, வளிவழங்குமல்லனமாஞாலங்கரியென்றா: எனவே, இமமைக்கணெ னபது பெற்றும். ஞாலம் ஆகுபெயா. இவைமுன்றுபாட்டானும் அத்துணையு டையார்க்கு இருமையினுறதுன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உசசு. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி யல்லவை செய்தொழுகு வார். ன்

இ-ள. அருள நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுதுவாரா—உயிரகணமாட்டிச் செய்யப்படும் அருளைத் தவிரந்து தவிரப்படுங்கொடுமைகளைச் செய்தொழுதுவாரை—பொருள நீங்கிப் பொச்சாந்தாரா என்பா—முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாந்தனபுறுகின்றமையை மறந்தவனொன்று சொல்லுவா நல்லோர். எ-று.

உறுதிப்பொருள அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தல். மறந்திராயின, அவ்வாறொழுக்கானபது கருத்தது. (சு)

உசஎ. அருளிலலாக கவவுலக மிலலை பொருளிலலாக கிவவுலக மிலலா தியாங்கு. எ

இ-ள. அருள இல்லாக்கது அவவுலகம் இலலை—உயிரகணமேல அருளில்லாதாக்கது வீட்டிலகத்தினபயிலலை,—பொருள இல்லாக்கது இவவுலகம் இல்லாதியாங்கு—பொருளிலலாதாக்கது இவவுலகத்தினபம் இலலையாயினறபோல. எ-று.

அவவுலகம் இவவுலகம் எனபன அருபெயர். இவவுலகத்தினபங்கடருப பொருள காரணமாறறபோல, அவவுலகத்தினபங்கடரு அருள காரணமென்பதாயிற்று. (எ)

உசஅ. பொருளறறா பூபப ரொருகா லருளறற ரறறாமற ருத லரிது. அ

இ-ள. பொருள அறறா ஒருகால பூபபா—ஊழான வறியராயினா அது நீங்கிப் பின ஒருகாலத்துச் செலவததாறபொலிவா,—அருள அறறா அறறாமறறு ஆதல் அரிது—அவ்வாறன்றி அருளிலாதார பாவமறமையின அழிந்தாரோ, பினறொருகாலத்தும் ஆதலிலலை. எ-று.

மறறு வினைமாறறினகணவந்தது. மேறபொருளினமையோடு ஒருவாறறறறொப்புமை கூறிறாக்கலின, அது மறறுதது, பிறவாறறறற அதனிலுங்கொடிதென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசக. தெருளாதான் மெயப்பொருள கண்டறறறறேரி னருளாதான் செய்யு மறம். க

இ-ள. அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின—உயிரகணமாட்டு அருள்செய்யாதவன செய்யுமறத்தையாராயின,—தெருளாதான் மெயப்பொருள கண்டறறு—ஞானமில்லாதவன ஒருகால மெயப்பொருளை உணர்ந்தாறறறறறறம. எ-று.

மெயப்பொருள மெயநநூலிற்சொல்லும்பொருள. நிலைபெறறஞானமில்லாதவன இடையே மெயப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தனஞானமினமையாலதானேயழித்ததுவிடும், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தனனருளாமையால தானேயழித்ததுவிடுமென்பதாயிற்று, ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெறறறம். இவையானகு பாட்டானும் அததுணையிலலாதாக்கது வருங்குற்றறங்கூறப்பட்டது. (க)

உரு0. வலியாரமுற றனனை நினைக்கதான றன்னின மெலியாரமேற செலலு மிடத்தது. க0

இ-ள். வலியாரா முன தனை நினைக்க—தன்னினவலியாரா தனை நலிய வ
ருமபொழுது அவாமுன் ருனஞ்சிறகுநிலையினை நினைக்க—தான தன்னின
மெலியார்மேல செலலுமிடத்தா — அருளில்லாதவன் தன்னினெனியாராமேல்
தான நலியச்செலலுமபொழுது. எ-று.

மெலியாரொனச சிறப்புடைய உயாதினைமேற்கூறினாராயினும், ஏனையஃறி
ணையுங்கொள்ளப்படும். அதனைநினைக்கவே இவவுயிரகும் அவவாதே அச்சமா
மெனற்றிநது, அதனமேல அருளுடையனாமென்பது கருத்தது. இதனால் அரு
ள பிறத்தற்குபாயங்கூறப்பட்டது. (க0)

உசு ம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைபாவத்தைப் பின்னுமுனநா
க்கலின அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனை வருதலின அதனகா
ரியமாதலையும் ஒருவகுடைத்தாய ஊனுண்டல அருளுடையார்க்கு இப்பவத
ன்றாகலின, அதனை விலக்குதற்கு, அஃதருளுடைமையினபின்வைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னான பெருக்கற்குத் தானபிரி தூணுணபா
னெங்ஙன மாளு மருள

இ-ள். தன ஊன பெருக்கற்குத் தான பிரிது ஊன உண்பான— தன்னு
டம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான பிரிதோருயிரினுடம்பைத் தீனப்பவன்—
எங்ஙனம் ஆனும் அருள— எவ்வகையான நடத்தலும் அருளினினை! எ-று.

பயனிலாத ஊனபெருக்கலைப் பயனெனக்கருசி இக்கொடுமை செய்வானே
அறிவிலாத கொடியோனென்றவாறாயிற்று. எங்ஙனமாளுமருளென்பது ஆளா
னென்பது பயப்படுதற்கு இகழ்ச்சிக்கூறிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாடசி போற்றாதாகக் கிலலை யருளாடசி
யாங்கிலலை யுனறின பவாககு 2

இ-ள். பொருளாடசி போற்றாதாக்கு இலலை— பொருளாறபயன்கோடல
அதனைப் பாதுகாவாதாக்கிலலை, — ஆங்கு அருளாடசி ஊன தீனப்பவர்க்கு
இலலை— அதுபோல அருளாறபயன்கோடல ஊனறினப்பவர்க்கிலலை. எ-று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமைபோல, அருட்பயனிழத்தற்கு
ஊனறினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊனறினாராயினும் உயிரகட்கு ஒருதீ
ங்கு நினையாதாக்கு அருளாடறநிகழ்க்கிலலையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண
டென்பது இவையிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உருங். படைகொண்டார நெஞ்சம்போ னெனறுக்கா தொறை
னுடலசுவை யுண்டார மனம். ௩

இ-ள். படை கொண்டார நெஞ்சம்போல— கொலைக்கருவியைத் தங்கை
யிறகொண்டவாமனம் அதனாசெய்யுங் கொலையை நோக்குவதல்லது அரு
ளை நோக்காதவாறுபோல— ஒன்றன் உடல சுவை உண்டார மனம் நன்று
ஊக்காத— பிரிதோருயிரினுடலைச் சுவைப்படவுண்டவா மனம் அவலுணையே
நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதது. எ-று.

சுவைப்படவுண்டல காயங்களான இனியசுவைத்தாக்கியுண்டல. இதனால் ஊனநின்றா மனம தீங்குகினைத்தல உவமவளவையாறசாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩)

உருச. அருளலல தியாதெனிற கொல்லாமை கோறல பொருளலல தவலுன நினைல. ச

இ-ள. அருள யாதெனின கொல்லாமை — அருள யாதெனின், கொல்லாமை; — அல்லது (யாதெனின) கோறல— அருளலலதியாதெனிற கோறல, — அவலுன தினல பொருளலலது—ஆகலான, அக்கோறலான வரத ஊனைத்தினகை பாவம. எ-று.

உபசாரவழக்காற கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள அல்லதெனக காரணங்களாகியும், ஊனநினகையாகிய காரணத்தைப பாவமெனக காரியமாகியுங்கூறினா. அருளலலது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளென்பதிதலின, பாவம பொருளலலதென்பட்டது. கோறலென முன்னினறமைபின, அவலுனெனரா. இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளலலதென்பதனை ஒன்றாகக், கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையெனனும் விரதத்தையழித்தலெனறுண்பாருமுளா. (ச)

உருரு. உண்ணுமை யுள்ள துயிராநிலை யுறுண்ணு வணுறுத்தல செய்யா தளறு. ரு

இ-ள. உயிர நிலை ஊன உண்ணுமை உள்ளது— ஒருசாருயிர உடம்பினகணனை நிறறல ஊனுண்ணுமையெனகின்ற அறத்தினகணனது, — உண்ண அளறு அணுறுத்தல் செய்யாது—ஆகலான, அநநிலை குலைய ஒருவன அதனையுண்ணுமாயின, அவனை விழுங்கிய நிரயம பின உயிழ்ந்தகு அங்காவாது. எ-று.

உண்ணப்படும விலகற்குள அதனுற்றேயநது சிலவாக ஏனைய பலவாய வருதலின, உண்ணுமையுள்ள துயிராநிலையெனரா உண்ணினென்பது உண்ணவெனத திரிந்துகின்றது. ஊனுண்டவன அப்பாவத்தான செடுங்காலம நிரயத்தானுநுறுமென்பதாம். கொலைப்பாவம கொணராமேநிறறலின பினுணுண்பார்க்குப பாவயிலையென்பாரை மறுத்தது, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டுபாட்டாலுற கூறப்பட்டது. (ரு)

உருசு. தினிறபொருட்டாற கொல்லா துலகெனின் யாரும் விலைப்பொருட்டா லானறருவா நில. சு

இ-ள. தினிறபொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின—பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊனநினகை காரணமாக உலகவகொல்லாதாயின, — விலைப்பொட்டு ஊன தருவார யாரும் இல—பொருள காரணமாக ஊன விற்பா யாவரும் இலலை. எ-று.

உலகென்பது றாணி உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பினனிகழுத்தினகை முன்னிகழுறகொலைக்குக் காரணமாகாமையின தின்பார்க்குக் காரணத்தான வரும் பாவயிலையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற காரணமாதல சாதித்தலின, இதனால் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

உரு௭. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன் புண்ண துணாவாப பெறின். எ

இ-ள. புலால் பிறிதொன்றன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்,—அது உணர்வாப பெறின் உண்ணுமை வேண்டும்—அது தூய்தன்மையறிவாப பெறின், அதனை உண்ணுதொழியல்வேண்டும். ௭-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாறறொக்கது. அம்மெயம்மையுணராமையின், அதனையுண்கினரொனபதாம். பொருநதுமாறறும் புலாலுண்டல இழிந்ததென்பது இதனாற கூறப்பட்டது. (௭)

உருஅ. செயிரிற தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற தலைப்பிரிந்த ஓன. அ

இ-ள. செயிரின தலைப்பிரிந்த காட்சியா—மயக்கமாகிய குறத்தினீங்கிய அறிவினையுடையா—உயிரின தலைப்பிரிந்த ஊன உண்ணா—ஒருயிரினீங்கி வந்த ஊனையுண்ணா. ௭-று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனினமெயமனீம தாமேயுணாதலின், உண்ணாரொனரா. (அ)

உருக. அவிசொரிந்த தாயிரம வேட்டலி னென்ற
னுயிரசெகுத துண்ணுமை நன்று. க

இ-ள. அவி சொரிந்த ஆயிரம வேட்டலின்—தீயினகண் நெய முதலிய அவிசொரிந்த ஆயிரமவேளவி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர செகுத்து உண்ணுமை நன்று—ஒருவிலங்கினுயிராப போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ணுமை நன்று. ௭-று.

அவ்வேளவிகளான வரும் பயனினும் இவவிரத்ததான வரும் பயனே பெரிதென்பதாம். (க)

உசு0. கொல்லான புலாலை மறுததானைக கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந தொழும். க0

இ-ள். கொல்லான புலாலை மறுததானை—ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையுமுண்ணுதவனை—எல்லாவுயிரும கைகூப்பித் தொழும்—எல்லாவுயிருந கைகுவித்துத் தொழும். ௭-று.

இவவிரண்டறமும் ஒருங்குடையாக்கலலது ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனாற பயனிலையாக்கலின், கொல்லாமையுமுடனகூறினா. இப்பேரருளுடையான மறுமைககட்டேவரின மிக்கானமென அபயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமுன்றுபாட்டானும் ஊனுண்ணுமையதுயாசசி கூறப்பட்டது. (க0)

உள ம அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறற்றபொருட்டு விரதங்களான உண்டிசுருக்கலும், கோடைகண் வெயினிலை நிறறலும், மாரியினும் பனியினும் நீரினிலை நிறறலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றாற மமமுயிராக்கு வருநதுன்பங்களைப் பொறுத்தது, பிறவுயிராகையோமபுதல், புலானமறுத்தது உயிரகண்மேல அருண முதிர்ந்தழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. உற்றநோய நோன்ற லுயிராகுறுகண் செய்யாமை
யறறே தவத்திற குரு. க

இ-ள். தவத்திற்கு உரு—தவத்தின் வடிவு—உறற நோய நோன்றல் உயிர்
க்கு. உறுகண் செய்யாமை அறறே— உண்டிசுருக்கனமுதலியவற்றால் தமமு
யிர்க்கு வருநதுண்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிரகட்டுத துன்பஞ்செ
ய்யாமைமுமாகிய அவ்வளவிற்கு. எ-று.

மறறுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அறறையெனத தேற
றேகாரங்கொடுத்தாரா. தவத்திற்குருவற்றென்பது யானையதுகோடு கூரிதென
பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்றறபோல ஆரூவதன்பொருட்கண் நான்கா
வது வந்த மயக்கம், இதனால் தவத்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

உகஉ. தவமுந் தவமுடையாக காரு மவமதனை
யஃகிலாரா மேற்கொள வது. உ

இ-ள். தவமும் தவமுடையாககு ஆகும—பயனேயனறித் தவந்தானும்
உண்டாவது முற்றவமுடையாக்கே,—அதனை அஃது இலாரா மேற்கொளவ
து அவம—ஆகலான, அததவத்தை அமமுற்றவமில்லாதார முயலவது பயனி
ன்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய முடிவுபோககலின் தவமுடை
யார்க்காகுமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையினமையின் முடிவுபோகாமை
யின் அவமாமென்றுங் கூறினார். (உ)

உகங. துறந்தாராககுத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொண்
மறறை யவாக டவம். ங

இ-ள். மறறையவாகள்—இல்லறதையே பற்றி நிற்பாரா—துறந்தாராககுத்
துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தாரகொல்—துறந்தாராககு உண்டியும் மருந்து
ம் உறையுருமுதலில் விருமபித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தாரபோலும்! எ-று.

துப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. “வேண்டியவேண்டியாங்கெய்த” நபயத்த
தாகலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்
மேல் விருப்பமிக்குதியான மறந்தாரபோலுமெனவே, தானத்திறறவம் மிக்க
தென்பது பெற்றும். (ங)

உகச. ஒன்றார் தெறலு முவந்தாரை யாககலு
மெண்ணிற தவத்தான வரும். ச

இ-ள். ஒன்றார் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய அழிவுசெய்தா
காக கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும்—அதனையுவந்தாரை உயாதலுமா
கிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான வரும்— தவஞ்செய்வாரினை
ப்பராயின், அவர் தவவலியான அவை அவாக்குளவாரம். எ-று.

முற்றத்திறந்தார்க்கு ஒன்றாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவ
த்திற்கேற்றியுணக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனான, அவாக்கு அவையெண்
ணமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்றார்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியரா
யினும், கேடுமாக்கமும் நினைந்ததுணையானே வந்து நிரகுமெனத் தவஞ்செய்
வார்மேலிட்டித் தவத்தினதாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

உசு௫. வேண்டிய வேண்டியாகு செயதலாற செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும. ௫

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால்—முயனரூல மறுமைக்கட்டா
ம் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியவாரே பெறலாம் ஆதலால், —செய்தவம்
நாண்டு முயலப்படும—செய்யப்படுவதாய் தவம் இமமைக்கண அறிவுடையோ
ராண முயலப்படும. எ-று.

நாண்டென்பதனான மறுமைக்கணென்பது பெற்றும். மேற்கதி, வீடுபேறுக
ளதவத்தானளி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்த
து சிறப்புக்க கூறப்பட்டது. (௫)

உசுசு. தீவஞ்செய்வார தங்கருமஞ செய்வார்மற றல்லா
ரவஞ்செய்வார ராசையுட பட்டு. ௬

இ-ள். தங்கருமம் செய்வார தவம் செய்வார—தங்கருமஞ்செய்வாராவார
துறந்து தவத்தைச் செய்வார, —மறறு அல்லார ஆசையுள பட்டு அவம
செய்வார—அவரையொழிந்த பொருளினபங்களைச் செய்வார அவற்றினகணு
சையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார. எ-று.

அரித்தமாய மூவகைத் துன்பத்ததாய உயிரினவேறைய உடறகு வருத்தம வ
ருமென்றெழியாது தவத்தினைச் செயய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களான
அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர ஞானமபிறந்து வீடு பெறுமாகலி
ன, தவஞ்செய்வாராத தங்கருமஞ்செய்வாரானும், கணத்தளழிவதாய சி
ற்றினபத்தினபொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலி
ன, அல்லாதார அவஞ்செய்வாரானும், கூறினார. மறறு வினைமாற்றினக
ணவந்தது (௬)

உசுஎ. சுடசுசுடரும பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ
சுடசுசுட நோற்கிற பவாககு. ௭

இ-ள். சுடசு சுடரும பொன்போல—தீயினகணேடும பொன்னுக்கு அது
சுடசுசுடத் தன்னுடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிறப
வாககுத் துன்பம் சுடசு சுட ஒளி விடும—தவஞ்செய்யவல்லாரக்கு அதனான
வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தமமொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும. எ-று.

சுடசுசுடரும பொன்போலென்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறுகாகக்
பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின, ஒளியென்றார. (௭)

உசுஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய
மன்னுயி ரொல்லாந தொழும். ௮

இ-ள். தன உயிர தான அறப் பெற்றானே—தன்னுயிதைத் தானனக்குரித்
தாகப் பெற்றவனை—ஏனைய மன்னுயிரொல்லாம தொழும்—பெற்றதனவாகிய ம
ன்னுயிராகெல்லாநதொழும். எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செய்தல். அதனினுங்குப் பெறு
தற்கரியதின்மையின, பெற்றானையென்றார. அது பெற்றதனவென்றது ஆசையுட
பட்டு அவஞ்செய்யுமுயிரகளை. சாபமும்ருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமை
யின, தொழுமென்றார. (௮)

உ௬௬. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றவி
 னூற்ற றலைப்பட டவர்க்கு. ௬

இ-ள். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவ
 தாம்—நோற்றலின் ஆற்றல தலைப்பட்டவர்க்கு—தவத்தான வரும் ஆற்றலை
 த் தலைப்பட்டவர்க்கு. எ-று.

சிறப்புமமை அது கூடாமை விளக்கிறது, மன்னுயிரொல்லாதொழுதலே
 யன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எச்சவுமமையாகவுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல
 சாபவருள்கள். இவைநான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயாசகி கூறப்
 பட்டது. (௬)

உஎ0. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பாரா
 சிலாபலர் நோலா தவா. ௧0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கு
 ாவார பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின,—நோற்பாரா சிலா நோலாதவா ப
 லா—அது தவஞ்செய்வார சிலராக அது செய்யாதார பலராதல. எ-று.

செல்வநல்குரவெனபன ாண்டறிவினது உணமையினமைகளையு குறித்து
 நின்றன, என்னை? “நுண்ணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப
 பணைத்த பெருஞ்செல்வம்” *என்றாகலின். நோற்பாரா சிலரொனக் காரணங்
 கூறினமையான, காரியம் வருவித்தனாககப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதாரககு
 இமமையினபமுமிலலையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௧0)

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்டகாமவினபத்தை உரனினமையிற பின்னும் விருமபு
 மாறுதோன்ற அவவாறே கொண்டு நினறு தவத்தோடு பொருநரத்தாய தீய
 வொழுக்கம். அது விலகக்குதற்கு, இது தவத்தினபின வைக்கப்பட்டது.

உஎ௧. வஞ்ச மனத்தான படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
 ளைந்து மகத்தே நகும. ௧

இ-ள். வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்—வஞ்சம் பொருநுகிய மனத்தை
 யுடையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை — பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகு
 ம—உடம்பாய அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களைநதுங்கண்டு தமமுள
 ளே நகும். எ-று.

காமம் தனகண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனதினமைகூறிப புறத்தா
 னை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமெனறும், அநநலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழு
 க் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமெனறும், உலகத்துக்களவுடையார
 பிறநியாமறசெய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சானறாகலின், அவ்வொ
 ழுக்கத்தையும் அவனமறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனநியாமற நமமுள

* நாலடியாரா, அறிவினமை, — நுண்ணுணா வினமை வறுமை யஃதுடை
 மை—பண்ணப பணைத்த பெருஞ்செல்வம்—மெண்ணுங்காற—பெண்ணவா யா
 ணீழ்ந்த பேடி யணியாளோ— கண்ணவாத தக்க கலம்.

ளே நகுதலின, அகதநேருமென்றுங்கூறினார். செய்தகுறறம் மறைபாதாகலின, அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்தது. (க)

உஎஉ. வானுயாதோற்ற மெவன்செய்யுந தன்னெஞ்சந தானறி குறறப படின். உ

இ-ள. வான உயாதோற்றம் எவன் செய்யும்— ஒருவனுக்கு வானபோலுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச செய்யும்,—தான் அறி குறறம் தன் நெஞ்சம் படின—தான் குறறமென்றறிந்த அதனகண்ணே தன்னெஞ்சு தாமுமாயின. எ-று.

வானுயாதோற்றமென்பது “வானரேயகுடி” என்றறபோல இலககணைவழக்கு அறியாது செய்த குறறமல்லது அறிந்துவைத்துச செய்த குறறங் கழு வப்படாமையின, நெஞ்சு குற்றத்ததாயேவிடும், கிடவே, நின்ற வேடமாததிர ததிறகுப புறத்தாரா வெருடிகதலேயல்லது வேறுபடனிலையென்பதாம்.(உ)

உஎக. வலியி னிலைமையான் வலலுருவம் பெற்றம் புலியினரேல போாததுமேயந தற்று. ஈ

இ-ள. வலி இல நிலைமையான வலலுருவம்— மனத்தைத் தனவழிப்படுத்தும் வலியிலலாத இயலினைபுடையான வலியுடையார வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுத்தல்—பெற்றம் புலியினரேல போாதது மேயநதற்று—பசு காவலா கடியாமற புலியினரேலைப் போாததுப பைங்கூழை மேயந தாறபோலும். எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற அடையானும், மேயநதற நென்னுநதொழிலுவமையானும், வலலுருவத்தோடு மனவழிப்படுத்தலென்பது பெற்றம். காவலா கடியாமை புலி புறறினனாதென்பதனும, அச்சத்தானு மாம; ஆகவே, வலலுருவங்கோடறகுப பயன் அன்னகாரணங்களான உலகத்தார அயிராமையிறறு. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாநையுநதறந்து வலியுமினறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுத்தலாவது தன் மனமோடியவழியே ஓடி மறைந்து பிறாக்குரிய மகளிர் விழைதலாம். அவ்வாறாதல், பெற்றம் தனக்குரிய புலலைவிட்டுப் பிறாக்குரிய பைங்கூழைமேயநதாறபோலுமென்ற உவமையான, அறிக. (க)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செயதல புதன்மறைந்து வேடுவன் புடசிமிழுத தற்று. ச

இ-ள. தவம் மறைந்து அலலவை செயதல்— அவ்வலியினிலைமையான தவவேடத்தினகண்ணே மறைந்துநின்றது தவமல்லவறறைச செயதல்— வேடுவன் புதல் மறைந்து புள சிமிழுத்தற்று—வேடுவன் புதலினகண்ணே மறைந்துநின்றது புட்களைப் பிணித்தாறபோலும். எ-று.

தவம் ஆகுபெயர். தவமல்லவறறைச செயதலாவது பிறாக்குரிய மகளிர் த தனவயத்தாக்குதல். இதுவும் இதொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎரு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென் றேதம் பலவுந் தரும். ரு

இள். பறது அறமே மனப்பா படிற்றொழுக்கம்— தம்மைப் பிறர் நன்கு மகித்தறப்பொருட்டி யாம பறற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம், —எறது எறது என்று ஏதம் பலவும் தரும்—அப்பொழுது இனிதப்போல த்தோன்றுமாயினும், பீன எனசெய்தேம் எனசெய்தேமென்று தாமேயிரங்குமவகை, அவாக்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும் எ-று.

சொல்லளவல்லது பறறறமுமயின, பறறறேமெனப்பானெறும், சிந்தாயக் கணத்தாளளே அழிவதாய இன்பத்தினப்பொருட்டிப் பெரிதாய நெடுங்கால நிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார அதனவினைவினகண் அநதோ வினையென்ற முறுகுவராகலின, எறறறறென்றுங்கூறினா. இவையைர்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (௫)

உஎக. நெஞ்சிற றறவார துறந்தார்போல வஞ்சித்து வாழ்வாரின வனகணூ ரில். கூ

இள். நெஞ்சின துறவார— நெஞ்சாறபறறறதுவைத்து— துறந்தார்போல வஞ்சித்து வாழ்வாரின —பறறறறார்போனது தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழும்வார்போல— வனகணூ இல—வனகணமைமையுடையார உலகத்தில்கை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கடவேராதறப்பொருட்டி இவ்வுருந்தவாககு இன்னதீதமென்று அறியாதீர்தாரை அதுகொண்டி இழிபிறப்பினராக்குதல. அவா இழிபிறப்பினராதல “அடங்கலாக கீர்த தானப்பயத்தினூ லலறு முநீராத—தடங்கட னடுவுட டவு பலவுள வவறறட்டோ னறி— யுடமப்பொடு முகங்க ளொவ்வா ருமுகனி மாநதி வாழ்வா — மடங்க லஞ சீறறத துப்பின மானவேன் மனன ரோறே.”* எனபத்தினறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன வினைத்தலின, வன்கணூரில்லென்றார. (கூ)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரோனு மகங்குன்றி முகநிற கரியா ருடைத்தது. எ

இள். குன்றிப்புறம் கண்பி அனையரோனும்— குன்றியினப்புறம்போல வேட ததாற செமமையுடையராயினும், — குன்றி முககின அகம் கரியார உடைத்து— அதனமூக்குப்போல மனயிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயா. செமமை கருமையென்பன பொருளினகணிறத்தை விட்டுச் செய்பத்தினும் அறியாமையினூரு சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின, இவை பண்புவமை “கூழின மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே.”† என்பதும். (எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டாரீ ராடி மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

* சீவகநிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானப்பயன, கசு.

† திருச்சிறறம்பலக்கோவையார, ௩.உ.உ.—வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிறமேன— சூழு முகச்சுறறும் பறறின வறறறெண்டையனகனிவா—யாழின மொழிமங்கை பங்கனசிற றம்பல மாதரியாக்—கூழின மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே.

இ-ள. மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தமமஹதஜினகண்ணதாக—மாண்டா ரா நீராடி — பிறாகருத தவத்தான மாட்சிமைபுடையரா ய நீரினமூழ்கிக்காட் டி—மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செ ல்லும் மாந்தா உலகத்துப் பலா. எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள், அவை போகற்கனி மாண்டானொன்று பிறா கருதுதற்கு நீராடிதலான், அததொழிலை அவா மறைதற்குடனாக்கிரா, இனி மாண்டாநீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையையுடையராயென உரைப்பாருமுளா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடையாரதுகுற்றமும் அவரையறிந்து நீக்கலவேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன.(அ)

உஎக. கணைகொடி தியாழகோடு செவவிதாங் கனன வினைபடு பாலாற கொளஸ. க

இ-ள. கணை கொடிது யாழ கோடு செவவிது—அம்பு வடிவாறசெவ்விதா யினும், செயலற்றகொடிது, யாழ கோட்டால் வளைந்தாயினும், செயலாறசெ வவிது,— ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளஸ— அவகையே தவரு செயவொராயுந் கொடியா செவவியொன்பது, வடிவாறகொள்ளாது, அவா செயல்பட்ட கூற்றினே அறிந்துகொளக. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை, யாழுகுச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியொனவும், அறமாயிற் செவவியொன வுந் கொளகவென்பதாம். இதனான அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம் பழித்த தொழித்தது விடின. க0

இ-ள. மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா— தவருசெய்வார்கருத தலைமயி ரா மழித்தலுஞ் சடையாககலுமாகிய வேடமும் வேண்டா,—உலகம் பழித்த து ஒழித்ததுவிடின—உயாந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழு ககத்தைக் கடிந்துவிடின. எ-று.

பழித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரா உணர்த்த லின, அது கூறராயினா. இதனான கூடாவொழுக்கமில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

உக ம் அகி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செய்தலோடொத்தலின, கள்ளா மையென்றா. இலவாழ்வார்க்காயின் தமரோடு வினையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருளகளை அங்ஙனங்கொள்ளினும் அமையு ம, துறந்தாக்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழக்காம ஆகலி ன், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கறபாலதாய அவாமனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃறலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவாக்குப் பெரியதோரிழக்காதல் அறிக

இவ்வாறு வாயமை முதற கொலலாமையீறாய நானகதிகாரத்திற்குமொககு ம. பொருள்பற்றி நிகழுகு குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின, இது காமமபற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தினபின வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டிவா நென்பா நெனைத்தொன்றுங் கள்ளாமை காக்கதன நெஞ்சு. க

இ-ள் எள்ளாமை வேண்டிவான எனபான—வீட்டிணையிகழாது விருமபுவான இவனென்று தவத்தொரான நன்குமதிக்கப்படுவான— எனைத்தொன்றும் கள்ளாமை தன நெஞ்சு காக்க—யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் க்ருதாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ-று.

எள்ளாதெனனும் எதிமறைவீனையெச்சம எள்ளாமையெனது திரிந்து நின்றது. வீட்டிணையிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், சிலம், நீர், தீ, வளியென்ப பூதம் நானகேயென்றும், அவற்றது புணாச்சி விசேடத்தாற்றேன்றிப் பிரிவான மாயவதாய உடம்பினகண்ணே அறிவு மதுவினகட்களிப்பப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவரை செயப்படுவதென்றரு சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கதூலகளைத் தெளிந்து, அவற்றிறகேறப் ஒழுக்குதல். ஞானத்திற்கேதுவாய மெயநூற்பொருளையேறும் ஆசிரியனை வழிபட்டனறி அவனைவஞ்சித்துக் கொள்ளின, அதுவுங்களவாமாகலின, எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சுகளளாமற காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட களஞ்சுதல்கள்எகருதுதலென்பது பெற்றும். (க)

உஅஉ. உளளத்தா லுளளலுந தீதே பிறன்பொருளைக் களளத்தாற கொளவே மெனல. உ

இ-ள். உளளத்தால் உளளலும் தீதே—குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சுறகருந்துதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்,— பிறன் பொருளைக் களளத்தால் கொளவேம் எனல—ஆதலால், பிறனொருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொளவேமென்று கருத்தாக. எ-று.

உளளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருளளம் ஏனையாருளளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உளளலுமென்பது இழிவுசிறப்பும்மை. அலவிக்குதி வியங்கோளெதிமறைக்கண வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதுஉம அது கடியப்படுவதென்பதுஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங். களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந் தாவது போலக கெடும். ங

இ-ள். களவினா ஆகிய ஆக்கம்— களவினாவுளதாகிய பொருள்— ஆவதுபோல அளவிறந்து கெடும்—வளாவதுபோலத் தோனித்த தன்னெலையைக் கடந்து கெடும். எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமென்பப்பட்டது. எலையைக்கடந்துகெடுதலாவது தான போங்காற பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவற்றையும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவிறந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொள்ளுமளவிறந்து அவவளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளார். (ங)

உஅசு. களவினகட கன்றிய காதல விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும். ச

இ-ள். களவினகண கன்றிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க
ணனே மிக்க வேட்கை—விளைவினகண வீயா விழுமம் தரும்—அப்பொழுது
இனிதுபோலத் தோன்றித் தான பயன கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத
இடுமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

கனறுதலான எஞ்ஞானமும் அக்களவையே பயிலவித்து அதனற பாவமும்
பழியும் பயந்தேவிந்தலின, வீயாவிழுமத்தருமென்றா, இவையிரண்டுபாட
டானும் அது கடியப்படுத்தற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (ச)

உஅரு. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பாப்பாக்கணில. ரு

இ-ள். அருள கருதி அன்பு உடையராதல—அருளினது உயாச்சியையறிந்
து அதன்மேல் அன்புடையராயொழுந்தல—பொருள கருதிப் பொச்சாப்பு
ப் பாப்பாக்கண இல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது
சோவுப் பாப்பாரமாட்டு உண்டாகாது. எ-று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவா பி
ன பிறாக்குரிய பொருளை நன்குமதித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவர்
து சோவுப்பாக்கும் மருட்சியராலால், அவரமாட்டு, உயிரகணமேலருளசெ
யுதல நமக்குறுதியென்றறிந்து அவ்வருளின வழுவாதொழுந்தெருட்சி, கூடா
தென்பதாம் (ரு)

உஅசூ அளவினக ணினறொழுக லாற்றார் களவின்கட
கன்றிய காத லவா. சூ

இ-ள். அளவினகண நினறு ஒழுகல் ஆற்றா— உயிர் முதலியவற்றையள
ததலாகிய நெறியின்கண்ணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டாரா—களவினகண க
ன்றிய காதலவா—களவினகணனே மிக்க வேட்கையையுடையாரா. எ-று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அள
வைகளான உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய வருகின்ற நலவினை தீ
வினைக் குற்றவினைவுகளையும், அவற்றான அது நாறக்கூடிய பிறந்திறந்து வருத
லையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குப்பாயமாகிய யோக ஞானங்க
ளையும், அவற்றான அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாற்றிதல். இ
தனை ஆருகதா தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ்வள
ககப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினீங்கி நல்லனவற்றினவழி நிறறல். (சூ)

உஅஎ. களவெனனுங் காரறி வாணமை யளவென்னு
மாற்றல புரிந்தாக்கணில. எ

இ-ள். களவு எனனும் கார அறிவாணமை—களவென்று சொல்லப்படுகின்ற
ற இருண்டவறிவினையுடையராதல—அளவு எனனும் ஆற்றல புரிந்தாக்கண
இல்—உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலெனனும் பெருமையை விருமபினாக
ணிலலை. எ-று.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவெனனுங் காரியவாணமையெனறும், காரணத்தைக் காரியமாகக் களவெனனுமாற்றலெனறுங்கூறினார். களவுநிறுவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாராகலின, ஒருங்கு நிலலாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானு கூறப்பட்டது. (எ)

உஅ௮. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிறகுங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ

இ.ள. அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிறகும— அவ்வளத்தலையே பயின்றவா நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றறப்போல நிலைபெறும்— களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு— களவையே பயின்றவா நெஞ்சத் து வஞ்சனை. எ-று.

உயிரமுதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாது நிறகுமென்பது அவ்வுவமையாறபெற்றும். களவோடு மாறினறி நிற்பது இதனற கூறப்பட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவல்ல செயதாங்கே வீவா களவல்ல
மறறைய தேற்று தவா. கூ

இ.ள. அளவு அல்ல செயதாங்கே வீவா— அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவா— களவு அல்ல மறறைய தேற்றுதவா— களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவா. எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதலை தாமபுலனகளை துக்குமாறும் முதலாயின. நினைத்தலுஞ்செய்தலாகலிற் செய்தெனறும், அஃது உளவறங்களைப் போக்கிக் கரந்த சொறசெயல்களைப் புதுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின ஆங்கே வீவொன்றுகூறினார். மறறையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாகவோதப்பட்ட காய கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல்லாழ்வார செய்யுந் தானங்களும். தேற்றமை அவற்றையே துக்காந்து அவ்வளவானிற்றைநிறுத்தலை அறியாமை. இதனற களவா கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

உசூ0. கள்ளவாக்குத் தள்ளு முயிரிலை கள்ளாக்குத்
தள்ளாது புத்தே ன்றலகு. க0

இ.ள. களவாக்கு உயிரிலை தள்ளும்— களவனைப் பயிலவாக்குத் தமயின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும், — கள்ளாக்குப் புத்தே ன்றலகு தள்ளாது— அது செய்யாதாக்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தே ன்றலகுந் தவறாது. எ-று.

உயிர நிறற்றகிடகலின, உயிரிலையெனப்பட்டது. கிறப்புமமைகளிரணயிம் விகாரத்தாறறொக்கன. இம்மையினும் அரசனொறுக்கப்படுதலின உயிரிலையுந் தள்ளுமெனறும், மறுமையினுந் தேவராதல கூறிதலிற் புத்தே ன்றலகுந் தள்ளாதென்றுங் கூறினார். “மறறது— தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்தது” என புழியும் தள்ளுதல இப்பொருட்டாதலிக், இதற்குப் பிறவாறுபாபாருமுளா. இதலை இருவாபயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

௩௦ ம அதி.— வாயமை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெருமபானமையுங் காமமும் பொருளுமபற்றி நிகழ்வதாய் பொய்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கம் களளாமைகளினினை வைக்கப்பட்டது.

உகூக. வாயமை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதொன்றுந் தீமை யிலாத சொல்ல. க

இ-ள். வாயமை எனப்படுவது யாது எனின்—மெய்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,—தீமை யாதொன்றும் இலாத சொல்ல—அது பிறிதோருயிராககுத தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ-று.

தீமை யாதொன்றுயிலாதவென இப்படிம. எனப்படுவதென்பது “ஊனொப்ப படுவது ஊறியூர்” எனமுறபோல நின்றது. இதனால் நிகழ்ந்து கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுநானும், தீவது பயவாதாயின மெய்மையாம், பயப்பிற பொய்மையாமென்பது கருதலு.

உகூஉ. பொய்மையும் வாயமை யிடத்த புனாதீரந்த நன்மை பயக்கு மெனின உ

இ-ள். புனாதீரந்த நன்மை பயக்கும் எனின்—பிறர்க்குக் குற்றந் தீரந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின,--பொய்மையும் வாயமையிடத்த—பொய்மையைச் சொற்களும் மெய்மையைச் சொற்களின் பாலவாம். எ-று.

குற்றந் தீரந்தன்மை அறம், அதனைப் பயத்தலாவது கேடாதல சாக்காடாதல எய்துநின்றதோருயிர அச்சொற்களின் பொய்மையானே அதனின்கி லுன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற பொய்மையாம், பயப்பின் மெய்மையாமென்பது கருதலு. இவையிரண்டிபாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் மெய்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்மையெனவும், அவற்றகிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உகூ௩. தன்னெரு சய்வது பொய்யறக பொய்தத்பின நன்னெருசே தன்னைச் சுடும. ௩

இ-ள். தன் நெருசு அறிவது பொய்யறக—ஒருவன் தன்னெருசறிவதொன்றனைப் பிறரறிந்துலொன்று பொய்யாதொழிக, — பொய்தத்பின தன் நெருசே தன்னைச் சுடும—பொய்ததானாயின, அதனையறிந்த தன்னெருசே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்றது, தன்னை அதன் பயனாய் துன்பத்தையெய்துவிக்கும். எ-று.

நெருசு கரியாதல “கண்டவ நிலலென வலகத்து ஞ்ணராதாரா — தங்காது தகைவின்றித் தானுசெய்யும் வினைகளு—னெருசறிந்த கொடியவை மறைபபவு மறையாவா—நெருசத்திற குறுகிய கரியிலலை யாகலின்” எனப்பதனும்மறிக்க. பொய்மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனூ கூறப்பட்டது.

உகூச. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளள். ச

இ-ள். உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின—ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற்கேற்பப் பொய் கூறாதொழுகுவனாயின்,—உலகத்தார உள்ளத்துள்ளெல்லாம் உள்ள—அவன் உயாததோருள்ளத்தின்கண்ணெல்லாம் உள்ளும். எ-று.

உள்ளத்தாலென்பது வேறறுமை மயக்கம். பொய் கூறாதொழுகுதலாவது மெய் கூறியொழுகுதல். அவனதற்சுத்தினதருமைநோக்கி உயாததோ எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பொன்பதாம். இதனால் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

உகூரு. மனத்தொடு வாயமை மொழியிற நவத்தொடு
தானஞ்செய வாரிற றலை. ரு

இ-ள். மனத்தொடு வாயமை மொழியின்—ஒருவன் தன்மனத்தோடு பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின்,—தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் தலை—அவன் தவமுநதானமும் ஒருங்குச்செய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். எ-று.

மனத்தோடுபொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற செய்யுமவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாறசெய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம்.

உகூசூ. பொய்யாமை யன்ன புகழிலலை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந தரும். சூ

இ-ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை—ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய்யாமையைப்பொத்த புகழ்க்காரணமில்லை,—எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும—மறுமைக்கு மெய் வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லாவறங்களையுந் தானே கொடுக்கும் எ-று.

புகழ் ாண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றறமும் திறவறத்திற்கு உண்ணமை முதலியவற்றறமும் வருந்தலவேண்டுமன்றே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ்விருவகைப்பயனையுந் தானே தருமென்பார், எய்யாமையெல்லாவறமுநதருமென்றார். (சூ)

உகூஎ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாறறி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆறறின—ஒருவன் பொய்யாமையை யே பொய்யாமையையே செய்யவல்லனாயின்,—பிற அறம் செய்யாமை செய்யாமை நன்று—அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று. எ-று.

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேறறு, ஏனையது துணிவின மேறறு. பல்வறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சில தவறிற்குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய் இத்தனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற பிறவறஞ்செய்கை நன்றென்ப பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூறிய பிறவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனால் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளார். பிறவறங்களெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தருமாற்றனுடைத்தென்ப மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டாலும் கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. புறந்தூயமை நீரா னமையும் மகந்தூயமை
வாய்மையாற காண்ப படும. அ

இ-ள். புறம் தூயமை நீரான அமையும்— ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாந்
தன்மை நீராணையுண்டாம், — அகம் தூயமை வாய்மையான காண்பபடும
— அதுபோல மனந்தூயதாந் தன்மை வாய்மைபாணுண்டாம்' எ-று.

காண்பபடுவதுள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூ
யதாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூயதாதல் மெய்யுணாதல். புறந்தூயமை
க்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாறபோல, அகந்தூயமைக்கு வாய்மைபல்லது
காரணமில்லையென்றவாறூயிறது. இதனானே துறந்தாராக்கு இரணந்தூயமை
யும் வேண்டிமென்பது உம பெற்றும். (அ)

உகக. எல்லா விளகமும் விளககலல சான்றோக்குப
பொய்யா விளககே விளககு. கூ

இ-ள். எல்லாவிளகமும் விளககு அல்ல — புறத்திருளகடியும் உலகத்தாரா
விளககுக்களெல்லாம் விளககாகா, — சான்றோக்குப பொய்யா விளககே வி
ளக்கு— துறவானமைந்தாராககு விளககாவது மனத்திருள கடியும் பொய்யா
மையாகிய விளககே விளககாவது. எ-று.

உலகத்தாரா விளககாவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போ
காதவிருள போகலின், பொய்யாவிளககே விளககென்றோ. அவ்விருளாவது
அறியாமை. பொய்யாதவிளககென்பது குறைந்திடுகிறது. பொய்கூறாமையா
கிய விளககென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான வரும் விளக
கமெல்லாம் விளககமல்ல, அமைந்தாராககு விளககமாவது பொய்யாமையா
ன வரும் விளககமே விளககமென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

நக0. யாமெய்யாக கண்டவற்று எல்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. க0

இ-ள். யாம் மெய்யாக கண்டவற்றுள்— யாம் மெய்தூல்களாகக் கண்ட
தூல்களுள்— எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை— யாதொரு
தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவற்றங்களில்
லை. எ-று.

மெய்யுணாததுவனவற்றை மெய்யென்றோ. அவையாவன தங்கண் மயக்க
மின்மையின் பொருள்களையுள்ளவாறுணரவல்லராயக் காம் வெகுளிகளின்மை
யின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய, இறைவா அருளான உ
லகத்தாரா உறுதியெய்துத்தொருடிக கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவ
ற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்தென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்
தலைமை கூறப்பட்டது. (க0)

நக ம அதி.— வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவனமாட்டினதாயவி
டத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்மைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுளி
யை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ0க. செலவிடத்துக காப்பான் சினங்காப்பா னலவிடத்துக
காககினென காவாககா லென். க

இ-ள். சினம் செல இடத்துக் காப்பான் காப்பான்—தன் சினம் பலிககு
மிடத்து அதனையெழாமறறடுப்பானே அருளாறறடுப்பானாவான்;— அல இட
த்துக காக்கின என காவாககால என—ஏனைபலியாதவிடத்து அதனைத் தபி
த்தாலென தடாதொழிந்தாலென! எ-று.

செலவிடம் அலவிடமென்றது தவத்தாற றனனினமெவியாராயும் வலியா
ராயும். வலியாராமேற காவாவழியும் அதனான அவாககு வருவதோராதிகுகின
மைபிற காத்தவழியும் அறனிலையென்பாரா, காககினென காவாககாலெனென
னரா. இதனான வெகுளாமைககிடங் கூறப்பட்டது. (க)

கூ0உ. செல்லா விடத்துச சினந்தீது செலவிடத்து
மிலலகனிற் தீய பிற. உ

இ-ள். சினம் செல்லா இடத்துத் தீது— ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலி
யாராமேலெழின் தனக்கே தீதாம்,—செல இடத்தும் அதனின் தீய பிற இல
—மறறையெளியாராமேலெழினும் அதனிற்றீயன் பிற இலலை. எ-று.

செல்லாவிடத்துச சினம் பயப்பது இம்மைக்கண அவரான வருமேதமே,
ஏனையது இம்மைக்கடபழியும் மறுமைக்கடபாவமும் பயத்தலின், அதனிற்றீ
யன் பிறவிலையெனரா. ஒரிடத்துமாகாதென்பதாம். (உ)

கூ0கூ. மறத்தல வெகுளியை யாராமாடடுந தீய
பிறத்த லகனான வரும. கூ

இ-ள் யாராமாடடும வெகுளியை மறத்தல— யாவாமாடடும வெகுளியை
யொழிக;—தீய பிறத்தல அதனான வரும — ஒருவாக்குத் தீயனவெல்லாமு
ளவாதல அதனான வரும ஆகலான. எ-று.

வலியாரா, ஒப்பாரா, எளியாரானனும் மூவா மாடடும ஆகாமையின் யாராமா
டடுமென்றும், மனத்தாராறறந்தாராககு ஆகாதனவாகிய தீச்சிந்தைகளெல்லா
வறறையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்தலதனான வருமென்றவகூறினாரா (கூ)

கூ0ச. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற
பகையு முளவோ பிற. ச

இ-ள். நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் — துறந்தாராககு அரு
ளானுவாய முகத்தின்கண்கையையும் மனத்தின்கணுவகையையுங் கொன்று
கொண்டெழுக்கின்ற சினமேயல்லது— பிற பகையும் உளவோ— அதனிற் பி
றவாய பகைகளும் உளவோ இலலை. எ-று.

துறவாற புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நினறு அருணமுதலிய நட
பிணையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெயதுவித்தலான, அவாககுச சினத்தின்
மிகக் பகையிலையாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீவகு கூ
றப்பட்டது. (ச)

கூ0ரு. தன்னைத்தான் காககிற சினங்காகக காவாககாற
றனனையே கொல்லுஞ் சினம். ரு

இ-ள. தனனைத தான காக்கின சினம் காக்க—தனனைத தான துன்பமெய்தாமறகாக்க நினைத்தானாயின, தனமனத்துச சினம வாராமறகாக்க, —கா வாக்கால் சினம தனனையே கொல்லும் — காவானாயின, அச்சினந தன்னையே கெடுகுகுந கடுநதுன்பங்கனையெய்துவிக்கும். எ-று.

“வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற” பயத்ததாய தவத்தைப் பிறாமேற சாபம் விடுதற்காக இழந்து அதவததுன்பத்தோடு பழையபிறவிததுன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின, தனனையேகொல்லுமென்றா. “கொல்லச சுரப்பதாங் கீழ்”* என்புழிப்போலக் கொலைசொல ரணபித துன்பயிக்குதியுணாததிரினறது. (ரு)

நடகூ சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாராகக் கொல்லி யினமென்னுமேமப் புணையேச சுடும சு

இ-ள. சினம என்னும் சேர்ந்தாராகக் கொல்லி—சினமென்னும் நெருப்பு—இனம் என்னும் ஏம்பபுணையேச சுடும — தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவாககு இனமாகிய ஏம்பபுணையுஞ் சுடும. எ-று.

சேர்ந்தாராகக் கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர், தான சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுநதொழில்தென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்த்திணைப்பனமைமேலவைத்து ஏனைநானகுபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்றுகொண்டா, ரணி உருவகஞ்செய்கின்றது துறந்தாசினசத்தையாகலின. சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச சுடுவது தானசேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச சேராதவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேறறுமை தோன்ற, நின்றது. ரண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவநூனங்களுறப்பெரிய ராயக் கேட்டார்க்கு உறுகுமொழிகளை இறியவாகச சொல்லுவாரா, உருவக்நோக்கிச சுடுமென்னுந் தொழில்கொடுத்தாராயினும், அகற்றும்மென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏம்பபுணை ஏமத்தையுப்தேசிகும புணை. இனமென்னுமேமப் புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற பிறவிக்கடலுளமுந்நாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துணாகக். எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றுகுகது. தனனையும் வீழ்ச்சு எடுப்பாராயுமகற்றுமென்பதாம். (சு)

நடகௌ. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு

நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தறறு. எ

இ-ள. சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன னுற்றலுணாத்துவதோ குணமென்று தனக்கட்கொண்டவன் அவவாற்றலிழத்தல— நிலத்து அறைந்தான கை பிழையாதறறு—நிலத்தின்கண அறைந்தவன்கை அந்நிலத்தையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ-று.

வையேசுகா பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றபோல, ரண்டிக் குணம் பொருளென்பபட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

* நாலடியார், ராயமை,—இரவலா கன்றாக் வீவாரா வாக—விரகிற் சுரப்பதாம் வணமை—விரகினறி—வல்லவ ருன்ற வடியாபோல் வாயவைத்துக்—கொல்லச சுரப்பதாங் கீழ்.

௩௦௮. இணரொரி தோயவன்ன வின்னு செயினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. ௮

இ-ள். இணா எரி தோயவு அன்ன இன்னு செயினும்— பலசுடராயுடைத தாய பேரொரிவநது தோயநதாலொத்த இன்னுதவறறை ஒருவன செயதானு யினும்,—வெகுளாமை புணரின நன்று— அவனை வெகுளாமை ஒருவறகுக் கூடுமாயின், அது நன்று. எ-று.

இன்னுமையின் மிஞ்சி தோன்ற இணரொரியென்றும், அதனை மேனமேலு ஞ்செய்சல தோன்ற இன்னு வென்றும், அச்செயல முனிவராயும் வெகுளவிக குமென்பது தோன்றப புணரினென்றும் கூறினார். இதனை வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது. (௮)

௩௦௯. உள்ளிய வெல்லா முடனெயது முளளததா
உள்ளான் வெகுளி யெயின. ௯

இ-ள். உள்ளததால வெகுளி உள்ளான எனின— தவருசெய்யும்வன, தன் மனததால வெகுளியை ஒருகாலும் நினையாடாயின், — உள்ளிய எல்லாம் உ டன் எய்தும்— தான்கருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும் எ-று.

உள்ளததாலென வேண்டாது கூறியவதனான, அருளுடையுள்ளமென்பது மு டிந்தது. அதனானுளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளாதது அதன ன முறறக கடிதல். இம்மை மறுமை விடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவா யினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றானேயெய்துமென்பார, உள்ளியவெல் லாமுடனெய்துமென்றார். இதனை வெகுளாதாராககு வரும் நன்மை கூறப ட்டது. (௯)

௩௧௦. இறந்தா நிறந்தா ரனையா சினததைத
துறந்தார துறந்தார துணை. ௧௦

இ-ள். இறந்தா இறந்தா அனையா— சினத்தின்கண்ணே மிககார, உயிரு டையராயினும், செத்தாரோடொப்பா, —சினத்தைத் துறந்தார துறந்தார து ணை— சினத்தைத் துறந்தார, சாதற்றனமையராயினும், அதனையொழிந்தாரள வினார். எ-று.

மிககசினத்தையுடையாராககு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையொன றும், சினத்தை விடாராககுச சாககாடெய்துதற்குரிய யாககைநின்றதாயினு ம, ஞானத்தான வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொ ப்பொன்றும் கூறினார். துறந்தாரதுணை பன்மையொருமைப்பக்கம். இதனை அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௨ ம அதி.— இன்னுசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனுகேககியாதல், செற்றமபற்றியாதல், சோவா னுதல் ஒருயிர்க்கு இன்னுதவறறைச செய்யாமை. இன்னுசெய்தல் வெகுளி யொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையினபின் வைக் கப்பட்டது.

கூகக. சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்ன
செய்யாமை மாசறாரர் கோள். க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கினனா செயது பெறலாமாயினும்,— பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாசு அறாரர் கோள்—அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாறான மனநனாயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெறாமென்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற் சியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டுச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பினுஞ்செல்வமெனறும், காமம் வெகுளி மயக்கமெனனும் குற்றங்களறறமையான மாசறாரானவ கூறினார். இதனால் தமக்கொருபயனேகூசு செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (க)

கூகஉ. கறுத்தின்னா செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசறாரர் கோள். உ

இ-ள். கறுத்து இன்னா செய்த அக்கண்ணும்— தமமேறசெற்றவகொண்டி ஒருவன் இன்னாதவறறைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாசு அறாரர் கோள்—மீண்டு தாம் அவனுக்கினனாதவறறைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவுமமை விகாரத்தாறறொக்கது. அவ்வினனாதவறறை உட்கொள்ளாதுவிடுதல் செயற்பாலதென்பதாம். (உ)

கூகங். செய்யாமற செறாராககு மினனாத செய்தபி
னுயயா விழுமந் தரும். ங

இ-ள். செய்யாமல செறாராககும இன்னாத செய்தபின்— தான முன்போரினனாமை செய்யாதிருக்கத் தனமேற செறறவகொண்டவாககும இன்னாதவறறைத் துறநதவன செய்யுமாயின,—உயயா விழுமம் தரும்—அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடுமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

அவ்விடுமபையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்துதல். (ங)

கூகசு. இன்னாசெய தாரா யொறுத்த லவார்நாண
நன்னயஞ் செயது விடல். ச

இ-ள். இன்னா செய்தாரா ஒறுத்தல்— தமக்கினனாதவற்றைச் செய்தாராத் துறநதொரொறுத்தலாவது—அவா நாண நன்னயம் செயது விடல்—அவாதாமே நானுமாறு அவர்க்கு இனியவுவகைகளைச்செயது அவ்வினனாடனையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பினனும் வரது கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின. அவ்வைவல்லுமுபாயவ கூறியவாறு. இவைமுன்றுபாட்டானுஞ் செறறம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (ச)

கூகடு. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதிகேயுய்
தந்ரோயபோற போறறக கடை. டு

இ-ள. அறிவினை ஆகுவது உண்டோ— துறநதாகு உயிரமுதலியவற்றை உள்ளவாற்றிநத அறிவினாவதொரு பயனுண்டோ— பிறிதின் நோய தந்நோய்போல் போற்றுககடை—பிறிதோருயிராககு வரும் இன்னுதவற்றைத் தம்முயிராக்கு வரதனபோலக் குறிககொண்டு காவாவிடதது. எ-று.

குறிககொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிறைவு, உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிரகளுவனவற்றை முன்னேயறிநத உரமுறகாததல். இது பெரும்பானமையும் அஃறிணைகளை துணையவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்படப் பிரித்தினையென்று ம், மறப்பான அது துன்புறினும் நமக்கினுசெய்தலாமென்றறிநத காத்தல் வேண்டிமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற பயனிலையெனறுங் கூறினா. இதனற சோவாறசெய்தல் விலக்கப்பட்டது. (இ)

ந.க.க. இன்னு வெனததா னுணாநதவை துனனாமை
வேண்டிம பிறன்கட செயல சு

இ-ள. இன்னு எனத தான உணாநதவை — இவை மககடகினனானவென அனுமானத்தாற்றானறிநதவற்றை—பிறன்கண செயல துனனாமை வேண்டிம—பிறனமாட்சி செய்தல் மேவாமை துறநதவனுக்கு வேண்டிம. எ-று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிரகருணமாகலின், அவை காட்சியளவையான அறியப்படாமையறிக. அறமும பாவமுமுளவாவது மனமுளரூபவழியாகலான், உணாநதவையென்றா. (சு)

ந.க.க. எனைத்தானு மெஞ்ஞானம யாாககு மனத்தானு
மாணசெய யாமை தலை எ

இ-ள. மனத்தான ஆம மாணு—மனத்தோடு உள்வாசினற இன்னுத செயல்களை— எஞ்ஞானம யாாககும எனைத்தானும் செய்யாமை தலை—எக்காலத்தும் யாவாககுஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாயவற்றம். எ-று.

ராணி மனத்தானாகாகவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றம். அற்றலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞானறுமெனறும், எரியாக்குமாகாமையின் யாாககுமெனறும், செயல சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தெனறுங் கூறினா. (எ)

ந.க.அ. தன்னுயிராக கினனாமை தானறிவா னெனகொலோ
மனனுயிராக கினனா செயல. அ

இ-ள. தன உயிராககு இன்னாமை தான அறிவான — பிறா செய்யுமினனான தன தன்னுயிராககு இன்னுவாநதனமையை அனுபவித்தறிக்கின்றவன் — மன உயிராககு இன்னு செயல எனகொல—நிலைபெறுடைய பிறவுயிராககுத் தானவற்றைச் செய்தல் எனனகாரணத்தான! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிராககுமினனாவென்பது அனுமானத்தானறிநதவைத்தசு செய்கின்ற இப்பாவங்கழுவப்படாமையின், இன்னுதன யான் வருநதப் பின்னே வரது வருததுமென்பது ஆகமத்தானுமறிநத ஒழியற்பால்னென்பது தோன்றத் தானெனறும், அத்தன்மையான ஒழியாமைக்குக் காரணம்

மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினார். இவைமூன்றுபா ட்டானும் பொதுவகையான விலக்கப்பட்டது. (அ)

௩௧௯. பிறாக்கினனா முறபகற செய்யிற நமககினனா
பிறபகற ருமே வரும். கூ

இ-ள பிறாககு இனனா முறபகல செய்யின—துறந்தவா பிறாக்கினனாதன வறறை ஒருபகலது முறகூற்றினகட செய்வராயின, — தமககு இனனா பி றபகல தாமே வரும்—தமககினனாதன அதன்பிறகூற்றினகண அவாசெய்யா மறருமேவரும். எ-அ.

முறபகல பிறபகலென்பன பின முனனாகத்தொகக ஆராமவேறறுமைத்தொ கை. தவமழிதலின, அங்ஙனங் கடிசினும் எளிதினும் வரும்; அதனால் அவை செய்யறகவென்பதாம். இனித தானேவருமென்பது பாடமாயின, அசெய்யு னே தமககினனாதனவாய வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆககம வருவித்த னாகக. (க)

௩௨௦. நோயெல்லா நோயசெய்தார மேலவா நோயசெய்யார
நோயினமை வேணடி பவா. க0

இ-ள. நோய எல்லாம நோய செய்தார மேலவாம— இனனாதனவெல்லா ம் பிறிதோருயிர்ககு இனனாதன செய்தாரமேலவாம, — நோய இனமை வேணடிபவா நோய செய்பார—அதனால் தம்முயிர்ககு இனனாதன வேண்டா தார் பிறிதோருயிர்ககு இனனாதன செய்யார. எ-அ.

உவாநிலத ந வினாவிதகிடடாககு வினாவும் அதுவெயாகலின, நோயெ லாநோயசெய்தாரமேலவாமென்றார். இவ் சொறபொருட்பினவருநிலை இவை யிரணடிபாட்டானும் அது செய்தார்ககு வருநீங்குத கூறப்பட்டது. (க0)

௩௩ ம அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல ஓரறிவுடையனவீரூய உயிர்களைச்*சோ ராநதுங்கொல்லுதலைச செய்யாமை. இங், மேறகூறிய அறங்களைல்லாவறநி னுரு சிறப்புடைத்தாயக கூருதவறங்கனையும் அகப்படுத்திற்றறலின, இறுதி க்கண வைக்கப்பட்டது.

௩௨௧. அறவினை யாதென்ற கொல்லாமை கோறல
பிறவினை யெல்லாந தரும். க

இ-ள. அறவினை யாது எனின கொல்லாமை— அறங்களைல்லாமாகிய செ யகை யாதென்று வினவின, அஃது ஒருயிராயுங்கொல்லாமையாம்,—கோற

* புலனும் மரமும் முதலியன பரிசுத்தையறியும் ஓரறிவுயிர்கள். இப்பிய ளு சங்கும் முதலியன அடனோடு இரத்ததையுமறியும் ராறிவுயிர்கள், கறையா னும் எறும்பும் முதலியன அவவிரண்டனோடு கரத்ததையுமறியும் மூவறிவுயி ர்கள். தும்பியும் வண்டும முதலியன அமமூனறனோடு உருவத்தையுமறியும் நாலறிவுயிர்கள். வானவரும் மக்களும், நரகரும் விலங்கும் புள்ளும் முதலி யன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையுமறியும் ஐயறிவுயிர்கள்.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளை
ல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான. எ-று.

அறம் சாதுயொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகவின்,
கொல்லாமைகைய அறவினையெனரா. நண்டுப் பிறவினையெனறது அவற்றின்
வினைவை. கொலைப்பாவம் வினைக்குநதுன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடி
யும் வினைக்கமாட்டாவென்றவாறு கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவ
ற்றின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கோளகூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தா
ற் கூறியவாரூயிறறு. (க)

௩.௨௨. பகுத்துண்டு பலலுயி ரோம்புத னூலோ
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந தலை. உ

இ-ள். பகுத்து உண்டு பலலுயிர் ஓம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவுயிராக
ட்குப் பகுத்துக்கொடுத்தனுண்டு ஐவகையுயிராகையுமோம்புதல் — நூலோ
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொ
குத்தவறங்களெல்லாவற்றினூந் தலையாயவறம். எ-று.

பலலுயிருமெனவும் முறறுமமை விகாரத்தாற்றுகக்கது. ஓம்புதல் சோரந
துங் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல இன
றியமையாவறுப்பாகவின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெ
ச்சத்தாற் கூறினார். எல்லாநூல்களினும் நலனவெடுத்தது எல்லார்க்கும் பொ
துப்படக் கூறுதல் இவாககியலபாகவின், ராணிடம் பொதுப்படநூலொன்று
ம, அவ்வொலலார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான இது தலையாயவறமென்றுங் கூறினார்.

௩.௨௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மறறதன
பினசாரப் பொய்யாமை நன்று. ௩

இ-ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை—நூலோ தொகுத்த அறங்களுள் த
னனோடினையொப்பதினறித தானையாக நல்லது கொல்லாமை,—பொய்யா
மை அதன் பினசாரர் நன்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே
நிற்க நன்று. எ-று.

நூலோ தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. அதிகார
ம் கொல்லாமையானும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினெனவும்
யாமெய்யாக கண்டவற்றுள்ளிலையெனவுங் கூறினாராகவின், இரண்டறத்
துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழாமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்
டு, ஈண்டு அதன்பினசாரப்பொய்யாமை நனறெனரா, முறகூறியதிற் பிறகூறி
யது வலியுடைத்தாகவின். அதனைப் பினசாரநனறென்றது, நனமை பயக்கும
வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும்
இதனைப் பற்ற அது திரிந்தவருதலானெனவுணர்க. இவைமுனதுபாட்டானும்
இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௩.௨௪. நல்லா நென்பபிவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. ச

இ-ள். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு ந
லநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,— யாதொன்றும

கொல்லாமை சூழும் நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி. எ-று.

யாதொன்றும்என்றது, ஓர்நிலையையும் அகப்படுத்தற்கு. காததல வழுவா மறகாததல. இதனால் இவ்வறத்தினைபுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப் பட்டது. (ச)

கூ.உரு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான றலை. ரு

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள எல்லாம்—பிறப்பிற்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டி மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தாலொல்லாருளும்— கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான தலை— கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ-று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னுயிருவகைப்பிறப்பினும் இ னபமென்பதொன்றினி ளுள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றையாயினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருளெல்லாமெ ன்றா. இதனால் இவ்வறம் மறவாதவனுபாசசி கூறப்பட்டது. (ரு)

கூ.உசு. கொல்லாமை மேற்கொண டொழுகுவான வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூறது. சு

இ-ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான வாழ்நாண்மேல்—கொல் லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல்—உயி ருண்ணும் கூறறுச செல்லாது—உயிருண்ணுங் கூறறுச செல்லாது. எ-று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையான னறி இமமைதன்னுள்ளே அவற்றினபயன அனுபவிப்பொன்றும் அறநூற் றுணிப்புறறி, இப்பேரறஞ்செய்தானுளுங் கொல்லப்படான, படாளுகவே, அடியிறக்கட்டியவாழ்நாள இடையூறினறியெய்துமென்பாரா, வாழ்நாண்மேற் கூறறுச்செல்லாதென்றா : செல்லாதாகவே, கால நீட்டிகளும், நீட்டித்தால ஞானம் பிறந்த உயிர் வீழி பெறுமென்பது கருத்தது. இதனால் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது. (சு)

கூ.உஎ. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செயயறக தானபிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. ஏ

இ-ள். தன் உயிர் நீப்பினும்—அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினீங் கிப்போமாயினும்,—தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செயயறக—தா ன பிறிதோரினையிவா அதனுடம்பினீக்குறதொழிசை செயயறக. எ-று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொ ளையுண்டவழித் தேயதலும் கொன்றவழி வளாதலும் நோக்கி. இனித் தன்னு யிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாரதியாகச் செயயாதவழித் தன்னுயிர் போமா யினுமென்றுகாப்பாருமுளா; பிறா செயதலுமாகாமையின், அஃதுரையன் மையறிக. (எ)

கூ.உஅ. நன்றற்கு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றற்கு மாக்கங் கடை. அ

இ-ள. நனறு ஆகும ஆககம பெரிது எனினும்—தேவாபொருட்டு வேளவி ககட்கொன்றால் இனபயிக்குஞ்செலவம பெரிதாமென்று இலவாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும்,—சானரோகக்குக் கொன்று ஆகும ஆககம கடை—துறவானமைநடாக்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செலவங்கடை. எ-து.

இனபயிக்குஞ் செலவமாவது தாமுத்தேவராயத துறக்கத்துச் சென்றெய்துஞ் செலவம. அது சிறிதாகலானும், பினனும் பிறத்தற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய ராநிலின்பமெய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது. துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமைபின், விசுவிலகக்கு ககள தமமுணமலையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதிலறமனமைகக்குக் காரணம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொலையது குற்றந் கூறப்பட்டது. (அ)

நூ.உக. கொலைவினைய ராகிய மாககள புலவினையா புனமை தெரிவா ரகத்து. க

இ-ள. கொலை வினையா ஆகிய மாககள— கொலைத்தொழிலையுடையராகிய மாந்தர்,—புனமை தெரிவா அகத்துப் புல வினையா—அகத்தொழிலின் கீழ் மையை அறியாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவா நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலினா. எ-து.

கொலைவினையொன்றதனை, வேளவிககட்கொலையனமையறிசு, புலவினையா ரொன்றது தொழிலாற புலையொன்றவாறு. இம்மைக்கட கீழ்மையெய்துவ ரொன்பதாம். (க)

நூ.உஃ. உயிருடம்பி னீக்கியா ரொன்ப செயிருடம்பிற் செல்லாததி வாழ்க்கை யவா. கஃ

இ-ள. செயிர் உடம்பின் செல்லாத தீவாழ்க்கையவா—நோக்கலாகா நோயுடம்புடனே வறுமை கூடாது, இழிந்தொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை—உயிர் உடம்பின் நீக்கியார எனப் — இவா முறபிறப்பினகண் உயிரகளை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவொன்று சொல்லுவா வினைவினைவுகளைப்பறிந் தோர். எ-து.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டிக், செயிருடம்பினராதல “அக கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுதி — துக்கத தொழுநோ யெழுப்பவே”* எனப்பதனானுமறிக. மறுமைக்கண் இவையுமெய்துவொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொலவார்க்குவருந் தீவஞ் கூறப்பட்டது. (கஃ)

அருளுடைமை முதற்கொலலாமையீரூகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரகங்களுமடங்கும், அஃதறிந்தக்கிக்கொளக, ராண்பிரண பிறபெருகும்.

* நாலடியார், தீவினையசசம,—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுதி — துக்கத தொழுநோ யெழுப்பவே—யக்கா—லவனைக் காதலித்துக் காணமு ரித்துத் தினற— பழவினை வந்தடைந்தக் கால.

ஞானம்.

• இனி அவற்றினப்பயனாகிய ஞானகூதியதொடங்கினா. ஞானமாவது வீடுபயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவதுதர்ஸித்துதியாக நானகக்காரத்துளடக்கப்பட்டது.

நட்ச ம அதி — நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது சோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலிலவாநதனமை. மயங்கியவழிப பேயத்தேறியுனலபோலத் தோன்றி மெய்யுணர்நதவழிக் கயிறநிலரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், நிலை வேறுபட்டுவருதலாற் கனாதோறும் பிறந்திருக்குமென்பாரும், ஒருவாற்றானவேறுபடுத்தலும் ஒருவாற்றான வேறுபடாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாருமென்ப பொருட்பெற்றி கூறுவார பலத்திரதராவா, எல்லாக்கூட அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின, ரணம் அச்சினையே கூறுகின்றா. இஃகணாநதுழியல்ல ந பொருளாகிறபற நயிடாநாகலின, இது முன வைக்கப்பட்டது.

நட்ச. நிலை தவறறை நிலையின வென்றுணரும்
புலலறி வாணமை கடை. க

இ-ள், நிலைதவறறை நிலையின என ந உடனரும் புலலறிவாணமை—நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று ஒரு கின்ற புலலியவறிவினையுடையராசல்— கடை— துறந்தாராகிழிபு. எ-று.

சோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புலலறிவால் அவற்றினமேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துண்பத்திற்கேறுவாகலின, அது வீடெய்துவாரக்கிழுக்கென்பது இதறைகூறப்பட்டது. இனிப் புலலறிவாளாபெருமபானமையம் பற்றுச்செய்வது சிறநின்பத்திற்கேதுவாகிய செலவத்தின்கண்ணும் அத்தனையுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின, வருகின்ற பாடிகுகளான அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப. (க)

நட்ச. கூத்தாட டவைக்குழாத தற்றே பெருஞ்செலவம்
போக்கு மதுவிளிந தற்று. உ

இ-ள், பெருஞ்செலவம் கூத்தாட்டு அவைக்குழாததற்று— ஒருவனமாட்டுப் பெரியசெலவம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கடகாண போக்குழாம் வந்தாற்போலும், — போக்கு அது விளிந்தற்று— அதனது போகலும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும். எ-று.

பெருஞ்செலவமெனவே, துறக்கச்செலவமுமடங்கிறது. போக்குமென்ற எச்சவுமமையான, வருதலென்பது பெற்றும். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட பஃறித்ததாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செலவமும் ஒருவனலவினை காரணமாக அவனமாட்டுப் பஃறித்ததாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்ற தாயிறது. (உ)

௩௩௩. அறகா வியலபிறறுச செல்வ மதுபெற்ற
 லறகுப வாங்கே செயல். ௩

இ-ள். அறகா இயலபிறறுச செல்வம்—நில்லாதவியலபிணையுடைத்துச் செல்வம்,—அது பெற்றால் அறகுப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அத் றை செய்யப்படும அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ-று.

அலகாவென்பது திரிநதுகின்றது. ஊழுவழியிலலது துறந்தாராற பெறப் ப்டாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதிலவழி நிலைமையின் ஆங்கேயென்றுங்கூறினார். அத்றைசெய்யப்படும அறங்களாவன பயனோக்காது செய்யப்படுக கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதவாய வீடுபயத்தலின், அவற்றை அறகுபவென்றும் செய்கவென்றுங்கூறினார். இவையி ரண்டிபாட்டாலும் செல்வநிலைபாமை கூறப்பட்டது. (௩)

௩௩௪. நாளென வொன்றுபோற காட்டி யுயிரீரும
 வாள் துணாவாரப பெறிள். ௪

இ-ள். நாள என ஒன்றுபோல காட்டி ரும வாள்து உயிரீ—நாளென்று அறுக்கப்படுவதொருகாலவகையறைபோலத் தன்னைக் காட்டி நானது செல்கின்ற வாளினது வாய்து உயிரீ,—உணாவாரப பெறிள்—அஃதுணாவாரப பெறிள். எ-று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடாததற்பொருட்டு ஆதிதனை மு தலிய அளவைகளாற கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறுப டாமையின் நாளெனவொன்றுபோலென்றும், அது தன்னை வாளென்றுணர மாட்டாதாரமக்குப் பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய ம யக்கலிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாதீர்தலான் வாளின் வாய்தென்றும், அஃ தீராகின்றமையை உணாவார அரியராகலின் உணாவாரப்பெறினென்றுங் கூறி னார். உயிரெனநஞ்சாதிவொருமைப்பெயா ஈண்டு உடம்பினமேனின்றது, நர ப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயா. இனி இதனை நாளென பதொருபொருள்போலத் தோன்றி உயிராயீவதொரு வாளாமென்றுரைப்பா ருமுளா; எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோறகா ட்டியென்பதற்கு ஓபொருட்சிறப்பினமையானும், அதுவென்பது குற்றியலு கரமனமையானும், அஃதுகாயனமையறிக. (௪)

௩௩௫. நாசசெறறு விககுண்மேல் வாராமு னல்வினை
 மேறசென்று செய்யப படும. ௫

இ-ள். நாச செறறு விககுள் மேல் வாராமுள்— உரையாடாவண்ணம் நா வையடக்கி விக்குளெழுதற்குமுன்னே—நலவினை மேறசென்று செய்யப்ப டிம— கீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும. எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்தழிச் செய்தலையென்றிச் சொ ல்லலுமாகாமையானும் வாராமுன்னென்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமெ ன்பதினமையின் மேறசென்றென்றுங் கூறினார். மேற்செறல் மண்டுதல், நல் வினை செய்யுமாற்றினமேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (௫)

கூகூ. நெருந லுளறெருவ னின்றிலலை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. கூ

இ-ள். ஒருவன் நெருநல உளன இன்று இலலை எனனும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன் நெருநலுளனாயினான் அவனே இன்றிலலையாயினானென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து— இவவுலகு— இவவுலகம். எ-று.

ஈண்டு உணமை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணராததிரினை. அவை பெண்பாறகுமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினார். இந்நிலையாமையே உலகின மிக்கதென்பதாம். (கூ)

கூகூ. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. எ

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார்— ஒருபொழுதளவும் தம்முடம் பமுயிரும் இயைநதிருத்தலைத் தெளியமாட்டார்,— கோடியும் அல்ல பல கருதுப—மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமனநி அதனினும் பல்வாய் நினைவுகளை நினையாநிற்பா அறிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்புமமையாற பொழுதென்பது ஈண்டு கணத்தினமேனினறது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழத்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பல்வாய் நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரப்படும இன்பங்கள் தமகசூரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தமமுயற்சிகளான வருமாமாறும், அவற்றைத் தாமுயலுமாமாறும், அவற்றிற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அதனைப் பிறாக்கொள்ளாமற காக்குமாமாறும், அதனை நட்டாராயாக்குமாறும், நள்ளாராயழிக்குமாறும், தாம் அவவின்பங்கள் துகருமாமாறும் முதலாயின அறிவிலாரத்யலபினமேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராகக் கொள்பார்ப்புளார். (கூ)

கூகூ. * குடமபை தனித்தொழியப் புடபறந தறறே
புடமபோ டுபிரிடை நடபு. அ

இ-ள். குடமபை தனித்து ஒழியப் புள பறநதறறு—முனறனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுள்ளிருந்த புளளுப் பரு வமவந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து— உடம்போடு உயிரிடை நடபு— உடம்பிற்கும் உயிரககுமுள தாய நடபு எ-று.

தனித்தொழியவெனறதனை, முனறனியாமை பெறறும் அஃதாவது கருவு நதானும் ஒன்றாயப்பிறந்து வேறாக் கணையும் அதற்காதாரமாய் நிறறல், அதலை அஃத உடம்பிற்குவமையாயிற்று, அதனுள் வேறறுமையினதிரிளறே பின்புகாமறபோகலின், புள உயிரககுவுமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன் பிறவு முளவேனும், புளளையே கூறினார், பறந்துபோதறறொழிலான உயிரோடொப்புமையெய்துவது அதுவேயாகலின், நடபென்பது ஈண்டு குறிப்புமொழியாய் நட்பினறிப்போதலுணராததிரிளறது.* சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய் உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதாமூலத்தொனியெனறும், விருத்தலக்கணையெனறும் கூறுவார்.

ரும், அச்சேதன்மாய் உருவாய் அஃதமாய உடம்பும் தம்முண்மாறாகலின், வினைவயத்தாற்கூடியதல்லது நட்பிலவென்பதற்கிக. இனிக்குடம்பையெனப்பதற்குக் கூடென்றுரைப்பாருமுளா; அது புள்ளுடனரோனருமையானும், அதனகண் அது மீண்டு புதுதலுடைமையாகும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையற்கிக.(அ)

௩௩௯. உறங்குவது போலுளு சாக்கா பிறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. ௯

இ-ள். சாக்கா உறங்குவதுபோலும் — ஒருவனுக்குச் சாக்கா பிறந்தால் உறக்கம் வருதலோடொகும், — பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும்— அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும், எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிரகட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருகின்றறபோலச் சாக்காபும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறிவருமென்பது கருத்தது. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாற்றிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்கூறப்பட்டது. (௯)

௩௪0. புக்கி லமைநதின்று கொல்லோ வுடம்பினுட
பிசுசி வீருந்த வுயிரககு. ௧0

இ-ள். உடம்பினுள் துச்சுல இருந்த உயிரககு — வாழ்முதலியவற்றின் இல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிரககு — புக்கில் அமைநதின்றுகொல் — எஞ்ஞானதுயிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததல்லையோலும்! எ-று.

அந்நோய்கள இருக்கவமைந்த ஞானது இருந்தும், வெகுண்ட ஞானது போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறுது வருதலால், துச்சிலிருந்தவெனறா. பின் புறப்பட்டது புக்கேவிநிழில் அமைந்ததாயின, பிறரிட்களுள் ஒதுக்கிராதென்பதாம், ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவையேமுபாட்டானும், முறையே யாககைகட்கு வரைந்த நாள கழிசின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாநிலைமையும், அவை ஓரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப்பட்டாமையும், உயிர நீங்கியவழிக் கிட்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிரககுரியவன்மையுமென்று, இவ்வாறறால் யாககை நிலையாமை கூறியவாறு கண்கொள்க. (௧0)

௩௫ ம் அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செவ்வதனைகண்ணும் அகமாகிய யாககையின் கண்ணும் உளதாய பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விந்தல், அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன். ௧

இ-ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான்—அதனின் அதனின் நோதல் இலன்—அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன், எ-று.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். எண்டுத் தன் பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடிதலானும், காத்தலானும், இழித்த லானும் வருவனவும், மறுமைக்கட பாவத்தான வருவனவுமாய இருவகை த்துண்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுத்தலை, அஃதன் றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றானவருநதுண்பயிலனொமனபது கருத்து.

௩௪௨. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி

னீண்டியற பால பல.

உ

இ-ள். துறந்தபின் எண்டு இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத் தலால் ஒருவாக்கு இம்மைக்கண்ணே உடனாம முறைமையையுடைய இனபங் கள் பல;— வேண்டின உண்டாகத் துறக்க— அவ்வினபங்களை வேண்டின, அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வினபங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அ லையாது நிறநலானும், அவை நனனெறிககடசேறலானும், வருவன. இளைமைக் கட்டுறந்தான அவற்றை நெடுங்காலமெய்துமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவெ னறா. இனபங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிககப்பட்டன. இம்மைக் கட்டுண்பங்கள இலவாதலேயன்றி இனபங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம்.(உ)

௩௪௩. அடலவேணடு மைந்தன புலத்தை விடலவேண்டிம

வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

௩

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடலவேண்டிம— வீடெய்துவாக்கஞ்ச செவி மு தலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தலவே ண்டிம,—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல வேண்டிம—கெடுகருங்கால அ வற்றை துகர்த்தறப்பொருட்டித் தாம் படைத்த பொருண்முழுத்தையும் ஒருங்கே விடுத்தல்வேண்டிம. எ-று.

புலமென்றது அவற்றை துகர்த்தலை. அது மனத்தைத் துண்பத்தானும் பாவ ததானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேல்லலது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞான ங்களிற் றெழுத்தாமையின், அதனையடலவேண்டிமென்றும், அஃது அப்பொரு ள்கண்மேற்செல்லின் அநதுகாசசி விற்றகுபெற்ற தழல்போல முறுகுவதல்லது அடப்படாமெயின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடலவேண்டிமென்றதுங் கூ றினா. (௩)

௩௪௪. இயல்பாகு நோன்பிறகொன் றின்மை புடைமை

மயலாகு மறறும் பெயாதது.

௪

இ-ள். ஒன்று இன்மை நோன்பிறகு இயல்பாகும்— பற்றப்படுவதொருபொ ருண்மில்லாமை தவஞ்செய்வாக்கு இயல்பாம்,— உடைமை பெயாதது மற றும் மயலாகும்— அஃதன்றி, ஒன்றாயினுமுடைமை அத்தவத்தைப் போக்கு தலான, மீண்டும மயங்குத்தற்கேதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. நோன்பென்பது உம் மயலென்ப து உம ஆகுபெயர். பெயாததலானென்பது திரிந்து நின்றது. நோன்பைப் பெ யர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக கூட்டுக, எல்லாப்பொருள்களையும் விட் டி ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டுவ

நது தவததிற்கிடையீடாய மனககலகக்கு செய்யுமென்பது கருத்தது. இவைநா னகுபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பறறு விடுதல கூறப்பட்டது. (ச)

நசரு. மறறுந தொடாப்பா டெவன்கொல பிறப்பறுகக
உறறூாக குடமபு மிகை. ரு

இ-ள். பிறப்பு அறுககல உறறூாககு உடமபும மிகை—பிறப்பறுததலை மே றகொண்டாககு அதறறூக கருவியாகிய உடமபும மிகையாம,— மறறும் தொடாப்பாடு எவன— ஆனபின அதறறூ மேலே இயைபிலலனவுருசில தொ டாப்பாடுளவாதல எனனும் எ-று.

உடமபென்றபொதுமையான, உருவு-மபும அருவுடமபுகொள்ளப்படும.* அவறறுள, அருவுடமபாவது பததுவகையிரதிரிபவுணாவோடும ஐவகைவாயு ககளோடும காமவினைவினைவுகளோடுங் கூடிய மனம, இது துண்ணுடமபெ னவுமபடும. இதனகடப்பறறு நிலையமைபுணாநத துணையான விடாமையின, விதிதறகுபாயம முனனாக கூறுப. இவவுடமபுகளால் துன்பம இடையறறுதுவ ருதலையுணாநது இவறறூரூப கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொறறுது வீட்டின கணனே விராதலின, உடமபுமிகையெனறூ. இன்பததுன்பங்களான உயிரோ டி ஓறறுமையெயதுதலின, இவவுடமபுகளும் யானென்பபடும. இதனால் அக பறறறுவிடுதல கூறப்பட்டது. (ரு)

நசசு. யானென தெனானுஞ செருககறுப்பான வானோக
குயாநத வுலகம புரும. சூ

இ-ள். யான எனது எனனும் செருககு அறுப்பான — தானல்லாதவுடம் பை யானெனனும் தன்னேடுமையிலலாத பொருளை எனதென்றங் கருதி அ வறறினகட் பறறுசசெயதறகேதுவாகிய மயககததைக கெடுப்பான — வா னோககு உயாநத உலகம புரும— வானோகமும் எயதறகரிய வீட்டுலகத தையெயதும. எ-று.

மயககம அறியாமை அதனைக கெடுததலாவது தேசிகாபாறபெறற உறுதி மொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியாடும் அவை யானெனதனமை தெளிநது, அவறறினகட்பறறை விடுதல, சிறப்புமமை விகாரததாறறெருககது. இதனால் இவவிருவகைப்பறறினையும் விட்டாகக்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது. (சூ)

நசசஎ. பறறி விடாஅ விடுமபைகள் பறறினைப்
பறறி விடாஅ தவாககு. எ

இ-ள். பறறினைப் பறறி விடாதவாககு — இருவகைப்பறறினையும் இறுகப் பறறி விடாதானா— இடுமபைகள் பறறி விடா— பிறவிததுன்பங்கள் இறு கப் பறறி விடா. எ-று.

இறுகப்பறறுதல காநலகூாதல, விடாதவாககென்பது வேறறுமைமயக்க ம். இதனால் இவை விடாதாககு வீடிலலையென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

நசசஅ. தலைப்பட்டா தீரத துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டா மறறை யவா. அ

* உருவுடமபு துலசீரம. அருவுடமபு சூகருமசீரம.

இ-ள். தீரத் துறந்தார தலைப்பட்டார்—முறந்ததுறந்தார வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்;—மறறையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்கனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று.*

முறந்ததுறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடையினையும் உவாததுப் பறறற விடுதல். அங்கனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின் கட் சிந்தியினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுடற்றித் தலைப்பட்டாரொன்றும், பொய்நெறி கண்டே பிறப்புவுடையுளகப்படுதலின, மயங்கியென்றது கூறினார். (அ)

௩௬௬. பறறற கண்ணே பிறப்பறுககு மற்று
நிலையாமை காண்ப படும. கூ

இ-ள். பற்று அற கண்ணே பிறப்பு அறுககும— ஒருவன் இருவகையப் பற்றுமறறப்பொழுதே, அப்பறறறுதி அவன்பிறப்பையறுககும, — மறறு நிலையாமை காண்பபடும— அவையறறப்பொழுது அவற்றற பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை காண்பபடும. எ-று.

காரணமறறப்பொழுதே காரியமும் அறறதாமுறைமைபற்றி, பறறறகண்ணேயென்றார், “அறறது பறறெனி—தூறறது வீடு”† எனபனஉம அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவவிருமையும் ஒருவரு கூறப்பட்டன.

௩௭0. பறறுக பறறறறன் பறறினை யப்பறறைப்
பறறுக பறறு விடறகு. க0

இ-ள். பறறு அறறற பறறினைப் பறறுக — எல்லாப்பொருளையும்பறறிநின்றே பறறற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக கொள்க, — அப்பறறைப் பறறுக பறறு விடறகு—கொண்டி, அதனகணுபாயத்தை அமமனத்தாறசெய்க, விடாது வந்த பறறு விடுதறகு. எ-று.

கடவுள்வாமுத்திறீகேபாணமும் பொதுவகையாற பறறறறென்றார். பற்றறறறப்பறறென்புழி ஆறறுவது செய்யுட்கிழமைககணவந்தது. ஆண்டுப்பறறென்றது பறறப்படுவதனை. அதனகணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை, விடாதுவந்த பறறென்றது அநாதியாயவரும் உடம்பிறப்பறினை. அப்பற்று விடுதறகு உபாயம் இதறறகூறப்பட்டது. (க0)

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்றவனகுடி உமாபதிசிவாசாரியா நெடுசுவீடுதலில் “தேருங்கா—லுனை யொழிய வறவிலை யெனலுமது—தனை யறிவைத் தனியறிவை—முனந்—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார் மறறையவொன்று—நிலைத்தமிழின்—றையவ புலமைத் திருவள ஞவருரைத்த—மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாம்—லைவாககு—மாவதுவே செய்தன கவாவழியைத் தப்பாமற—பாவ மெனும் பௌவப் பரப்பமுந்நிப்—பூவையாதன—கணவலையிற பட்டிக் கலவிக் கலைபயின்றன—குணமை நிலையுணர்ச்சி யோராமற—றினமையினு—லுவற கொடுமை பலபிறறி நாடோறுரு—சாவிற் பிறப்பிற நிலைப்பட்டிக—காவிலை—நிறகுமவகை பாராய நிலையான நெடுசுமே—பொறபினுடன் யானே புகல்க்கேள்” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெடுசுவீடுதலு சைவசித்தார்தம் பதினான்கினுளொன்று.

† திருவாயமொழி, உ ம திருப்பதிகம், ௫.—அறறது பறறெனி—லுற்றது வீடுயிர்— செறறது மன்னுறி—லறறிறை பறறெ.

கூடும் அதி.— மெய்யுணர்தல்:

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவை யங்களானனறி உண்மையானுணர்தல். இதனை வடநூலாரா தத்துவஞானமெ ன்ப. இதுவும் பறற்றருள பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்கா ரணவொற்றுமைப்பற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூடுக. பொருள், மால் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மாற்றானு மாண்பு பிறப்பு. க

இ-ள். பொருள் எல்லாவற்றையும் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் — மெய்ப்பொருளல்லவையான மெய்ப்பொருளெனறுணரும் விபரீதவுணர்வா னே உளதாம்— மாண்பு பிறப்பு— இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ-று.

அவ்விபரீதவுணர்வால் மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லை பொன்மம், மரணம், நன்மைப்படி, சாலாவம் மயக்கநால்வழக்குகளை மெய் நநால்வரதல்களைத் துணிகலம் செய்யாமகினனும் (பிறப்ப வெள்ளி யென்றும் நிர்வாணே றுணர்ச்சிப்படி) னெழுந்த மெய் வம் அதி. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அபிசாரம், மயக்கமென்பொருள். நரகம், வி லங்கு, மக்கா, தேவனென்றும் மால்வற்றைப் பிறப்பிற்ருளளது துன்பமேயா கலின், மாண்புபிறப்பொருள். மால்வற்றைப் பிறப்பிற்ருளளது துன்பமென்பது உம், அதற் கு முதற்காரணம் மால்வற்றைப் பிறப்பிற்ருளளது உற்பத்தன. (க)

கூடுஉ. இருள்நிலை மிகுபவம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி மாலாநு. உ

இ-ள். மருள் நீங்கி மாச அறு காட்சி மாலாநு, — அவிச்சையினீங்கி மெய யுணர்வினையுடையராயினாககு— இருள் நீங்கி இப்பம் பயக்கும— அமமெய யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி கீட்டினைக் கொடுக்கும். எ-று.

இருள் நரகம், அஃது ஆகுபெயராய் காரணத்தினமேனின்றது. நீங்கியெ னத் தொடைநோக்கி மெலிந்தது நீடு நீங்கவென்பதன் நிரிபெனிழும்மை யும், மருள்நிலையெனலும் வினைபெயர் காட்சியவனெனலும் குறிப்புவினை ப்பெயர் பெரிட்டது. மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால் கீடாவது மால்வற்றைப் பிறப்பிற்ருளளது உற்பத்தன. (உ)

கூடுகூ. ஐயநதி னீங்கித் தெளிந்தாரக்கு வையத்தின்
வான ரணிய துடைத்தது. கூ

இ-ள். ஐயத்தின நீங்கித் தெளிந்தாரக்கு— ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுண ர்ந்தாரக்கு— வையத்தின் வானம் ரணியது உடைத்தது— எய்தினின்ற நிலவுல கத்தினும் எய்தக்கடவதாய கீட்டுலகம் ரணித்தாதலுடைத்தது. எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் ப யனும், கடவுளும் உளவோ இல்லவோவென ஒன்றிறுணர்வு பிறவாது நிறறல்; பேயத்தேரோ புனலோ கயிரே அரவோவெனத் துணியாது நிறபதும் அதி. ஒருவாற்றற பிறர்மதவ களைநது தம்மத்திறுத்தல் எல்லாச்சமயநூலகட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழு

மையத்தினை யோகமுதிராச்சியுடையார் சமமுபுத்தாவிட்டு மெய்யுணர்வா
 ராகலின, அவ்வா ளுபுத்தனைவநெய்வளி, படுவாறும, உயர்வு அவ்வாறுபவ
 வுணர்வு அடிப்படையிலாவரா பண்டையுலையுணர்வு உயர்வு வநாகலின
 அதனைப் பயனமேயிட்டு மையத்தினை யானவையுடையார் சமமுபுத்தாவிட்டு மெய்யுணர்வு;
 கூறவே, ஐயுணர்வு மெய்யுணர்வு சாரணமாய் கூறப்படும். (க)

கடுசு. ஐயுணர்வு வெய்தியாக கண்ணும் பயமின்றே
 மெய்யுணர்வு விலலாதவர்க்கு. ச

இ-ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம இன்றே—செல்லப்படுகின்ற பு
 லன்கள வேறுபாட்டான ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விடிக் தமவயத்தாய
 வழியும், அதனை பயனிலையேயாம —மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு—மெ
 யயிணையுணர்வல்லாதவர்க்கு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மெய்யுணர்வு ஒருதலைபபட்டுத்
 தாரணைக்கணிற்றல். அங்கனநின்றவழியும் வீடுபயம் மெய்யுணர்வு, பயமின்றே
 ன்றார். சிறப்புமமை எய்துதற்கருமை விளங்குபவர்க்கு மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு
 டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடுதென மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு கூற
 ப்பட்டது. (ச)

கடுரு. எப்பொருள் நெய்தலாவது, நயர்ந்து மப்பொருண்
 மெய்யப்பொருள் காணப்படுவது. ரு

இ-ள். எப்பொருள் எய்துதலாவது, மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு
 ரியலிற்றாயுத தோன்றி மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு
 லு— அததோன்றியவாறுமாக கண்டொழியாது மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு
 யமாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாய். எ-று.

பொருடோறும் உலகத்தார கற்பித்துக்கொண்டி வழங்குகின்ற கற்பனைக
 னைக் கழித்து, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது
 கோச்சேரமான யானைக்கடசேய மாந்தரஞ்சொல்லும்பொறை என்றவழி
 அரசனென்பதோசாதியும், சேரமானென்பதொருகுடியும், வேழநோக்கினையு
 டையானென்பதோவடிமும், மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு மெய்யுணர்வு
 ரும்பொறையென்பதோசிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கடகற்பனையாகலி
 ன், அவ்வாறுணராது நிலமுதல உயிரீராகிய தத்துவங்களின்றொகுதியென
 வுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்துவகாரணங்களுளொடுக்கிக்கொண்
 டிசென்றற காரணகாரியங்களிரண்டிமினறி முடிவாய் நிற்பதையுணர்வதலாம்.
 எப்பொருளென்ற பொதுமையான இயங்குதினையும் நிலைத்தினையுமாகிய
 பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும். இதனை மெய்யுணர்வின் தலைக்
 கணங்கூறப்பட்டது. (ரு)

கடுகூ. கறநீண்டு மெய்யப்பொருள் கண்டார தலைப்படுவர்
 மறநீண்டு வாரா நெறி. சூ

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்யப்பொருள் கண்டார—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்
 ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகாபாரகேட்டு அதனான் மெ
 ய்யப்பொருளையுணர்ந்தவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு
 இப்பிறப்பின்கண வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று. ௩

கற்றென்றதனால் பலாபக்கலிணும் பலகாலும் பயிற்சும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபெற்றிருரிய மககட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றும். ஈண்டுவாராநெறி வீட்டுநெறி, வீட்டிறகு நிமித்தகாரணமாய் முகற்பொருளை உண்டாதற்கு உபாயம் முன்று, அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன.* அவற்றுட்கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது. (சு)

௩௩௭. ஓாததுள்ள முள்ள துணரி ஓருதலையாப்
போததுள்ள வேண்டா பிறப்பு. எ

இ-ள். உள்ளம் ஒருதலையா ஓாதது உள்ளது உணரின—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்தமாற்றாநூர் தெளியவாராயநது, அதனான முதற்பொருளையுணருமாயின, —பிறப்புப் போதது உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ-று.

ஒருதலையாவோததென இயையும். அளவைகளும் பொருந்தமாதும் மேலேயுபாததாம். இதனால் விமரிசம் கூறப்பட்டது. (எ)

௩௩௮. பிறப்பெனனும் பேதைமை நீங்கச சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள காண்ப தழிவு. அ

இ-ள். பிறப்பு எனனும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய் அவிச்சை கெட—சிறப்பு எனனும் செம்பொருள காண்பது அறிவு—வீட்டிறகு நிமித்தகாரணமாய் செவ்வியப்பொருளைக் காண்பதே ஒருவாக்கு மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பிறப்பெனனும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தாரா. ஐயக்கக்குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனையநான்கிறகுங் காரணமாதலுடைமையின, அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளினமையின நித்தமாய் நோனமையாற்றனையெனாநது கலத்தலினமையிறறுயதாய்த தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞானமும் ஒருதன்மைத் தாதலபற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங்கூறியது உம ஓதுபற்றியெனவுணாக. அதனைக் காண்கையாவது உயிர தனனவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல. இதனைச் சமாத்பெனவுஞ் சுககிலத்தியானமெனவுங்கூறுப. உயிர உடம்பினைக்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாயத் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின, வீடெய்துவாரக்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய் பாவனை கெடுத்தபொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தலவேண்டுதலான, அதனை முன்னே பயிற்சாய் இதனின மிக்கவுபாயமிலையென்பதறிக. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொககும. விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினுமொககும. பாவனையெனினும், நிதித்தியாசனமெனினுமொககும.

நூலு. சார்புணர்நது சார்பு கெடவொழுக்கின் மற்றழித்துச்
சாராதரா சார்தரு நோய. 30

இ-ள். சார்பு உணர்நது சார்பு கெட ஒழுக்கின— ஒருவன் எல்லாப்பொருட் குஞ்சார்பாய அச்செம்பொருளையுணர்நது இருவகைப்பற்றும் ஒழுக்கவல்லாயின, — சார்தரும நோய அழித்து மற்றுச சாராதரா—அவனை முன் சாரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்கள் அவவுணர்வொழுக்கங்களையழித்துப் பின் சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயரற சாருமிடததையும் சாரவனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். ஈண்டொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுக்குதலை. அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிரினை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எணவகைப்படும. அவற்றினப்பரப்பெல்லாம் ஈண்டிபைப்பிற்பெருதும், யோகநூல்களுட்காண்க. மற்றுச சாராதராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்களாவன பிறப்பு அநாதியாய வருதலின் உயிரான அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பான முகநது நின்றனவுமொழியப் பின்னும்புவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கினமுன்னிருளபோல ஞானயோகங்களின்முன்னாக் கெடுதலான, அழித்துச்சாராதராவென்றார். இதனை ஆருக்கதா உவாப்பென்ப, பிறப்பிற்குக் காரணமாகலான, நலவினைப்பயனும் நோயென்பட்டது. மேனமுன்றுபாயத்தானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃதறுமவழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் எனசெய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார்பின்மையானும் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாகுறப்பட்டது. (க)

நூலு. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமுன்ற
ஹமங் கெடக்கெடு நோய. 30

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றை நாமம் கெட — ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையாக்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிசசையென்னு

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைத் திருக்கடலூர் உய்யவந்ததேவநாயாராதிருக்களிறறுப்படியாரிலே “சார்புணர்நது சார்பு கெடவொழுக்கி னென்றமையாற— சார்புணர்வு தானே தியானமுமாரு—சார்பு—கெடவொழுக்கி னல்ல சமாதியுமாங் கேதப்—படவருவ தில்லைவினைப் பற்றறு.” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இவவுய்யவந்ததேவநாயாரா பெருமபற்றப்புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது தமமையடைந்த ஓர்திபக்குவாபொருட்டு இரநூலைச் செய்து, இதன்பெருமையை உலகத்துள்ளார உணர்நதயயுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவமபலத்திற சென்று வணங்கி, திருக்களிறறுப்படியிலே இரநூலைவைக்குமளவில் அத்திருக்களிறறுக்கை நிமிர்நது இதனைவாங்கிப் பரமகருணாதிதியாகிய நடராசரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுந்து திருமடத்து முதல்களும் தில்லைவாழ்ந்தனார் மூவாயிரவரும் மாகேசுராராற்பத்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிறறிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்போ ஏழாயிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சநநிதியிலே கூடிநின்று வியப்புறறு, இரநூற்குத் திருக்களிறறுப்படியாரொனத திருநாமஞ்சாததினாக்களென்றறிக்க. இது சைவசித்தாந்தசாததிரம பதினான்குனுள்ளது.

மிக்குறறங்கண்முனறனுடைய பெயருங்கூடக்கெடுத்தலான, — நோய கெடும — அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயனகள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிசசையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமெனனும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கடெச ல்லுமாசையும், அதுபற்றி அதனமறுதலைக்கட செல்லுங்கோபமுமென வட தூலார் குற்றமைந்தென்றா, இவா அவற்றுள் அகங்காரம் அவிசசைக்கண் ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணுமடங்குதலான, முன்றென்றா. இடையறாத ஞானயோகங்களை முன்னா இக்குறறங்கண் முனறுங் காட்டுத்தீமுன்னாப் பஞ்சுத்துயபோலுமாகலின, அமயிகுதி தோன்ற இவைமுனறமூங்கெடவெ ன்றார். இழிவுசிறப்புமமை விகாரததாற்றெக்கது. கெடவென்பது எச்சத்தி ரிவு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய அக்குறறங்களைக் கெடுத்தார காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவாக்கு வரக்கடவதுன்பங்க ளுமில்லையென்பது இத்தறை கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும மேல் வரக்கடவதுன்பங்களுமில்லாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின, இவையிரண்டு பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்நதாராககு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயனகளுமேயென்பது பெற்றும். (க0)

௩௭ ம அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடாபறுத்ததாககு நடுவுநின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயனகளும நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஓ ரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்களேறே பழைய பயிற்சிவயத்தான நினைவு செல்லுமனறே, அந்நினைவும் அவிசசையென்ப பிறவிககு வித்தாமாகலின, அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௭௭. அவாவென்ப வெல்லா வுயிராககுமெரு ஞானறுந் தவாஅப் பிறப்பினும் வித்தது. க

இ-ள். எல்லாவுயிராகும் எஞ்ஞானறும் தவாப் பிறப்பு ஈனும் வித்தது—எல் லாவுயிராகடும் எககாலத்துங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை வினைக்கும் வி தது— அவா எனப்— அவாவென்று சொல்லுவா தூலோரா. எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிநிமித்தங் களும், அக்கங்கணவாவும் உயிரினகண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவைமோ கம் மறைப்ப, அவவுயிரா அவவவா அக்கதிககட்கொண்டி செல்லுமாகலான, அதனைப் பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுளதாய அவவுயிராவேறு பாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உறசாப்பிணி அவசாப்பிணி*யெனனுங்கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிராககுமெரு ஞானறுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கடகுமொத்தலான எனபவென்று ங்கூறினா. இத்தறை பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (க)

* உறசாப்பிணியாவது உலகம் வாழ்நாள போகமுதலியவற்றான வளா பிறைபோலப்பெருகங்காலம். அவசாப்பிணியாவது அஃது அவற்றறற தேய்பி றைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

௩௬௨. வேண்டிங்கால வேண்டும் பிறவாமை மறந்து
வேண்டாமை வேண்ட வரும். ௨

இ-ள. வேண்டிங்கால பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலறிந்த வன் ஒன்றைவேண்டிற் பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும்—அப்பிறவாமை தான ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.*

அநாதியாகத் தான பிறப்பு பிணி மூப்பிறப்புக்களாற்றனுபமுறது வருகின்ற மையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணையாகலிற் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஈண்டைச்சிறநின்பங்கருதி ஒருபொருளையாவின் அது பிறப்பினும் வித்தாயப் பினனும் முடிவிலலாத துன்பமே விளைததலின அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றதுங்கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வருமவழி கூறத் தொடங்குகின்றமைபின், மறது வினைமாற்றினகண வந்தது. (௨)

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுசசெலவ மீண்டிலலை
யாண்டு மஃதொப்ப தில. ௩

இ-ள. வேண்டாமை அன்ன விழுசசெலவம ஈண்டு இலலை — ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செலவம காணப்படுகின்ற இவவுலகினகணிலலை, — ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல—இனி அவவளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணினும் அதனையொப்பதிலலை. எ-று.

மக்களசெலவமும் தேவாசெலவமும் மேனமேனோக்கக கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலிலலாத வேண்டாமையை விழுசசெலவமென்றும், அதற்கு இரண்கிலகினுமொப்பதிலையென்றதுங்கூறினார். ஆகமவளவைபோலாத காட்சியளவை எல்லாரானுந் தெரியப்படுத்தலின், மக்களசெலவம வகுத்தது முறகூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுசசெலவமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௬௪. தூயமை யென்ப தவாவினமை மறந்து
வாயுமை வேண்ட வரும். ௪

இ-ள. தூயமை என்பது அவாவினமை—ஒருவாக்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவிலலாமை,— அது வாயமை வேண்ட வரும்—அவ்வாவிலலாமைதான் மொயமமையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிசசை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூயமையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூயமையென்பதவாவினமையென்றும், மொயமமையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான மொயமமையென்றுங்கூறினார். மறது மேலையதுபோல வினைமாற்றினகணவந்தது. வேண்டிதல இடைவிடாது பாவித்தல. அவாவறுததல வீட்டிற்குப் பரம்பரையான னறி நேரோயேதுவென்பதுஉம அது வருமவழியும் இதற்கூறப்பட்டன.(௪)

* இவ்வருமைத்திருக்குறள் திருக்களிறுப்படியாரிலே “வேண்டிங்கால வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால் — வேண்டி மஃதே யஃதொன்றும்—வேண்டினது— வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டிடுக— வேண்டாமை வேண்டிமவன பால்.” எனவெடுத்தருளிச்செய்யப்பட்டது.

கூசூடு. அறவ னென்பா ரவாவறரா மறறையா
ரறறாக வறற திலா. ரு

இ-ள். அறவர் என்பார அவா அறரா — பிறவியறறவொன்று சொல்லபடுவார் அதற்கு நேரேயேதுவாகிப அவாவறறவர்கள், — மறறையார அறறாக அறறதிலர் — பிறவேதுககளற்று அஃதொன்றுமறறதவர்கள், அவறறற சிலதுனபங்களறறதலலது, அவாபோற பிறவியறறிலா. எ து.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிமறைமுகத்தானும் கூறப்பட்டது (ரு)

கூசூசூ. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிபப தோரு மவா. கூ

இ-ள். ஒருவனை வஞ்சிபபது அவா—மெய்யுணாதலீறாகிய காரணங்களெல்லாமெய்தி அவறறறன விடெயதறபாலயை ஒருவனை மறவிவழியாற புகுந்து பின்னும் பிறப்பினகண்ணே கீழ்த்துக கெடுக்க வல்லது அவா, — அஞ்சுவதே அறன—ஆகலான, அவவவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ-து.

ஒருமென்பன அசைநிலை, அநாகியாயப போந்த அவா, ஒருவழி வாயமை வேண்டலையொழிந்து பராககாற காவானுயின, அஃதிடமாக அவனறியாமற புகுந்து, பழையவியறகையாய நின்று பிறப்பினையுண்டாககுதலான, அதனை வஞ்சிபபதென்றா. காத்தலாவது வாயமை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின குறறமும் அதனைக காப்பதே அறமென்பது உங் கூறப்பட்டன. (சூ)

கூசூஎ. அவாவினை யாறற வறுப்பிற றவாவினை
தானவேணடு மாறறறன வரும. எ

இ-ள். அவாவினை ஆறற அறுப்பின — ஒருவன அவாவினையருதி துவரக கெடுக்கவல்லனாயின, — தவா வினை தான வேணடும ஆறறறன வரும—அவனுக்கு கெடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான விருமபுறறியானேயுண்டாம. எ-து.

கெடாமை பிறவித்தனபங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென்றது மேறசொல்லிய, துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான விருமபுறறியி மெய்வருந்தாரெறி. அவாவினை முறறவறுத்தானுக்கு வேறறகுசெய்ய வேண்டா, செயதனவெல்லாம அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தறசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

கூசூஅ. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துனபமஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும. அ

இ-ள். அவா இலலார்ககுத் துனபம இலலாகும்—அவாவிலலாதார்ககு வரக்கடவதொருதுனபமுயிலலை, — அஃது உண்டேல தவாது மேனமேல வரும்— ஒருவறகுப் பிறகாரணங்களெல்லாயினறி அஃதொன்றுமுண்டாயின, அதனானே எல்லாததுன்பங்களும் முடிவினறி இடைவிடாமல வரும். எ-து.

உடம்பு முகந்துநின்ற துனபம முன்பே செய்துகொண்டதாகலின, ஈண்டுத் துனபமென்றது இதபொழுது அவாவாற செய்துகொளவனவறறை. தவாது மேனமேல வருமென்றதனை, மூவகைத்தனபங்களுமென்பது பெறறும். இதனால் அவாவே துனபத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது, (அ)

௩௬௯. இனப மிடையரூ தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட டினபங் கெடின. ௬

இ—ள். அவா என்னும் துன்பத்துடினபம் கெடின— அவாவென்று சொல் லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவறக்கு கெடுமாயின்,— ஈணம் இனபம் இடையரூது — அவன் வீதி பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இனபமிடையரூது. எ-று.

துன்பத்துடினபம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இனபமாக வருதல்படம். வினைவீனகண்ணேயன்றித் தோற்றத்தினகண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்ப த்துடினபமென்றும், அது கெட்டாகக் கு மனநதிமாறாது நிரமபி நிறறலான ஈணமினபமிடையரூதென்றுங் கூறினார். இனி ஈணம் மென்பதற்குப் பெரு குமென்றுரைப்பாருமுளா. இதலை அவாவறுத்தாரா வீட்டினபம் உடம்போடு நின்றே எய்துவனென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭0. ஆரா வியறகை யவாநீப்பி னநநிலையே
பேரா வியறகை தரும். ௧0

இ—ள். ஆரா இயறகை அவா நீப்பின— ஒருகாலும் நிரம்பாதவியலினை யுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்,— அநநிலையே பேரா இயறகை தரும் — அநநீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞானமும் ஒருநிலைமையனாமியல் பைக் கொடுக்கும். எ-று.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாத னவாய பொருள்களை வேண்டி மேனமேல் வளாசல. அவ்வளாசலிக்கு அள வினமையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. கனிப்புக் கவறசிகளும் பிறப் புப்பிணி மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின்னி உயிர நிரதிசயவின்பத்ததாய நிறறலின், வீட்டினைப் பேராவியறகையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெ றுதல் ஒருதலையாகலின் அநநிலையே தருமென்றுங் கூறினார். “நனரூ ஞாலங் கடநதுபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாநீத—தொன்றாய்க் கிடநத் வரும்பெரும் பாமுலப்பி லதனை யுணர்நதுணர்நது— சென்றங் கின்பத் துன்பங்களசெற றிக்களைநது பசையறற—லன்றே யப்போ தேவீதி மதுவே வீதி வீடாமே.”* எனபதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இநநிலைமையுடையவனை வடநூலாரா சீவனமுத்தன்னப. இதலை வீடாவது இதுவென்பதாஉம அஃதுஅவாவறுத் தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமென்பதாஉங் கூறப்பட்டன. (௧0)

துறவறவியல் முற்றிறறு.

இவ்வாறான இமமை மறுமை வீடெனனுமுன்றையும் பயத்தற்சிறப்பு டைத்தாய அறங்கூறினார், இனிப் பொருளுமினபமுங் கூறுவாரா, அவற்றினமு தற்காரணமாகிய ஊழினவலி கூறுகின்றார்.

* திருவாய்மொழி, எழு ம திருப்பதிகம், ௬.

நா அ ம அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன செபதவீனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால, முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. இது பொருளினபங்களிர்ண்டறகும் பொதுவாய ஒன்றானவைக்கப்படாமையானும் மேற்கூறிய அறத்தோடியையுடைமையானும், அதனதிருதிககணவைக்கப்பட்டது.

நா.எக. ஆகூழாற ரேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற ரேன்று மடி. க

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் — ஒருவறக்குக கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான முயற்சியுண்டாம்,—போகு ஊழால் மடி தோன்றும்—அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான மடியுண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழெனமை வினைத்தொகைகள் எதிரகாலத்தான விரிக்கப்பட நிக சாரணப்பொருளவாய நின்றன. அசைவு மடி பொருளின்கைவழிவுகடகு ததுணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிக்குமென்பது கருத்து. (க)

நா.எஉ. பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் மறிவகறறு
மாகலூ முறறக கடை. உ

இ-ள். இழவு ஊழ் (உறறக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் — ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும், கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துறறவிடத்து அஃது அதனைப் பேதைப்பாக்கும்,—ஆகல ஊழ் உறறக்கடை அகறறும்—இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துறறவிடத்து அஃதனை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பனவி ரணமும் வேறறுமைத்தொகை. உறறக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானாயவறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (உ)

நா.எங். நுண்ணிய தூலபல கறபினு மறறுந்தன
னுணமை யறிவே மிகும். ட

இ-ள். நுண்ணிய தூல பல கறபினும் — பேதைப்படுக்குமுமுடையானொருவன் நுண்ணியபொருள்களையுணாததும் தூலபலவறறையுங் கறறறுயினும், — மறறறும் தன் உண்மையறிவே மிகும்— அவனுக்குப் பின்னற தன்னுழாருகிய பேதைமையுணாவே மேறபிம். எ-று.

பொருளினுணமை தூலினமேலேறறப்பட்டது. மேறபிதல கலவியறிவைப் பின்னிர்வகுதற்காககிச செயலுக்குத் தான முறபிதல. “காதன மிககுழிக் கறறவுந் கைகொடா— வாதல கண்ணகத தஞ்சனம் போலுமால்” எனப துமது. செயற்கையானாயவறிவையுங் கீழ்ப்படுத்திமென்பதாம். (ங)

*சீவகசிரதாமணி, கணகமாலையாரில்மபகம், எசு.—காதன மிக்குழிக் கறறவுந் கைகொடா— வாதல கண்ணகத தஞ்சனம் போலுமார— ருது துறறுபு தங்கிய வண்டனாக — கேத மிறறென வெண்ணுமென நெஞ்சோ.

ந.எச. இருவே றுலகத தியறகை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ச

* இ-ள. உலகத்த இயறகை இருவேறு — உலகத்த ஊழினாயவியறகை
இரண்டுசூறு,— திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு— ஆதலற செலவமு
டையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. எ-று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலும் காததலும் பயனகோடலும் அறிவுடையார்க்
கலலதியலாவனறே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையா வறியராகவும் ஏனையா செ
லவராகவுங் காண்டலான, அறிவுடையராதறகாகுமுழ செலவமுடையராதற
காகாது, செலவமுடையராதறகாகுமுழ அறிவுடையராதறகாகாடுன்றதாயி
றறு. ஆகவே செலவஞ்செய்யங்கால அறிவார்கிய துணைக்காரணமும் வேண்டா
வென்பது பெற்றும். (ச)

ந.எரு. நலலவை யெல்லாஅந தீயவாந தீயவு
நலலவாளு செலவஞ செயறகு. ரு

இ-ள. செலவம் செயறகு—செல்வத்தைநயாககு,சுறகு—நலலவை எல்லாம்
தீயவாம்— நலலவைபெல்லாநதீயவாய அழிகும, — தீயவும நலலவாம்—
அதுவேயன்றித் தீயவைநாமும் நலலவாய ஆகும் ஊழவயநதான.எ-று.

நலலவை தீயவையென்பன காலமும், இடமும், கருவியும், தொழிலும்மு
தலாயவறற. ஊழானென்பது அதிகாரத்தாறபெற்றும்.* அழிகுமுமுற்றவ
ழிக் காலமுதலிய நலலவாயினும் அழியும், ஆககுமுமுற்றவழி அவை தீயவா
யினும் ஆகுமென்பதாயிறறு. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்கனையும
வேறுபடுககுமென்பது பெற்றும். (ரு)

ந.எசு. பரியினு மாகாவாம பாலல வுயத்தசு
சொரியினும் போகா தம். சு

இ-ள. பால அல்ல பரியினும் ஆகாவாம்—கமக்கூழல்லாதபொருள்கள் வரு
நதிககாபயினும், தமமிடத்து நிலலாவாம்,—தம் உயத்தசு சொரியினும் போ
கா—ஊழாற்றமவாயபொருள்கள, புறத்தே கொண்டுபோய்ச சொரிந்தாலும்,
தமமைவிட்டுப் போகா. எ-று

பொருள்களினிலையும் போகும் ஊழினுவதலலது காபபிகழ்ச்சிகளானு
காவென்பதாம். இவைபாறுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழினவலி
சூறப்பட்டது. (சு)

ந.எள. வகுத்தாள் வகுத்த வகையலலாற கோடி
தொகுத்ததாககுந துயத்த லரிது. எ

இ-ள். கோடி தொகுத்தாககும— ஐம்பொறிகளான துகரப்படும பொரு
ள்கள கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வகுத்தான வகுத்தவகையல
லால் துயத்தல அரிது—தெயவம் வகுத்தவகையானலலது துகரத்தலுண்டா
காது. எ-று.

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலா அடிஷங்
கமென்பா.

ஒருயிர் செய்தவினையின் பயன்பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வருத்தலின், வருத்தானென்றோ. “இசைத்தலு முரிய வேறிடத தான.” எனபதனை உயாதினையாயிற்று. பட்டையாதாக்கேயன்றிப் படைத்தாக்கு மென்றமையான, உமமை எச்சவுமமை. வேறுமுயற்சிகளாற பொருள்களைப் படைத்தல்லலது துகாதலாகாது அதற்கு ஊழ் வேண்டிமென்பதாயிற்று. (எ)

கூஎஅ. துறப்பாரமற றுப்புர விலலா ருறறபால
லூட்டா கழியு மெனின. அ

இ-ள். துப்புரவு இல்லா துறப்பார—வறுமையானாகாச்சியில்லாதா துறக்குங்கருத்தடையராவா,— உறறபால ஊட்டா கழியுமெனின— ஊழ்கள் உறுதறபாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின. எ-று.

துறப்பாரொன்பது ஆர்றறெனிகாலமுறறுச்சொல. தமமால விடப்பெறுவன தாமே விடப்பெறுவைததுங் கருத்துவேறுபாட்டாறறுன்பமுறுகின்றது ஊழினவலியானென்பது எஞ்சிநிறறலின், மன ஒழியிடுசுககண்வந்தது. (அ)

கூஎக. நின்றாங்கா ளல்லவாக காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லற படுவ தெவன. க

இ-ள். நன்று ஆங்கால ளல்லவாக காண்பவா—நலவினை வினையுங்கால் அதன்வினையாய இன்பங்களைத் துடைக்குநதினை நாடாது இவை ளல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பாரா— அன்று ஆங்கால அல்லறபடுவது எவன— ஏனைத்திவினை வினையுங்கால் அதன்வினையாயதுன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்குநதினை நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி! எ-று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டியையநதனுபவிக்கறபால, அவறறுள ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்தது ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவனறென்பதாம். இவைமுன்று பாட்டானும் இன்பத்துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழினவலி கூறப்பட்டது.

கூஅ0. ஊழிற பெருவலி யாவுள மறறென்று
சூழினுந தான்றாந துறும். க0

இ-ள். மறறென்று சூழினும் தான முந்தறும்—தனை விடக்குதறப்பொருட்டித் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தான அவுப்பாயமேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சுழ்ச்சியினமுறப்பட்டு நிறகும்,—ஊழிற பெருவலி யா உள— அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயா, சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செய்தறகேயன்றிச் சூழ்தறகும் அவதி கொடாதென்றமையின், உமமை எச்சவுமமை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகையுழின வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இலலறத்தின வழிப்படுவனவாய பொருளினபங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்தனக்கொண்டாா. அது தனறுணைக்காரண மாய அரசன்தி கூறவேயடங்கும். அரசன்தியாவது காவலைநடாத்தமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்தி, மலாத்லையுல கிறகுயினொனசகிறநத அரசன்திடல்பு இருபத்தைநததிகாரத்தாரததார கூறுவானெரு டங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றாா.

௩௬ ம அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவனநன நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய நின் று உலகங்காத்தலின, இறையெனரா, “திருவுடை மனனகை காணிற நிருமா லைக் கண்டேனெ யென்னும்”* எனறு பெரிபாரும பணித்தாா.

௩௭ அக. படைகுடி கூழமைச்சு நடபர ணறு முடையா னரசரு ளேறு. க

இ-ள். படை குடி கூழ அமைச்சு நடபு அரண ஆறம உடையான்—படை யுறு குடியுறு கூழம அமைச்சும நடபும அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங் கங்கனையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோலவான். எ.று.

நாணிக குடியெனறது அதனையுடைய நாட்டின. கூடுமெனறது அதற்கேது வாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண, பொருள், படை, நடபெனபதே மு றையாயினும், நாணிச் செய்யுடுகுகிப பிறழ வைக்காரா. ஆறுமுடையானெ னறதலை, அவறறுள் ஒன்றிலவழியும் அரசன்தி செல்லாதெனபது பெற்றும்; வடநூலார இவறறிறகு அங்கமெனப பெயாக்கொடுத்தனஉம அது நோக்கி. ஏறெனபது உபசாரவழக்கு. இதலை அரசறகங்கமாவன இவையென்பதுஉம இவை முறறுமுடைமையே அவனவெறறிகேகதுவெனபதுஉம கூறப்பட்டன.

௩௮ அஉ. அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிநநான்கு மெஞ்சாமை வேந்தற கியலபு. உ

இ-ள். வேந்தறகு இயலபு—அரசறுக்கியலபாவது—அஞ்சாமை ாகை அறி வு ஊக்கம இநநான்கும அஞ்சாமை—திணமையும் கொடையும் அறிவும் ஊக் கமுமென்னும் இநநான்கு குணமும இடைவிடாது நிறறல. எ.று.

ஊக்கம வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி, இவறறுள் அறிவு ஆறங்கத்திற குமுரித்தி, ாகை படைக்குறித்து, ஏனைய வினைக்குரிய, உயிரககுணங்களுள்

* திருவாயமொழி, ௩௬ ம திருப்பதிகழ, அ.—திருவுடை மனனகை கா ணிற நிருமலைக் கண்டேனெ யென்னு—முருவுடை வண்ணங்கள் காணி னுலகள்ள தானென்று துள்ளுந்—கருவுடைத் தேவிறக ளெல்லாங் கடல்வ ணணன கோயிலே யென்னும்—வெருவினும் நீழவினும் மோவாள கணணன கழல்கள விருமபுமே.

ஆன்று தோன்ற ஏனையவடங்குவரும், அவற்றுள் இவையவடங்கின, அரசமருக்
கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதாதோன்றி நிறை இயல்பாக
வேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேரத்தையல்பென்றா. (உ)

நகரம். தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை யிமமூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவறகு. நக

இள். நிலை ஆளபவறகு — நிலத்தினையாளுநிருவுடையாற்கு— தூங்கா
மை கலவி துணிவுடைமை இமமூன்றும நீங்கா— அக்காரியங்களில் விரைவு
டைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கலவியுடைமையும் ஆணமையுடைமையுமாகிய
இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ-று.

கலவியது கூறுபாடு முன்னாககூறப்படும. ஆணமையாவது ஒன்றையும் பா
ராது கடிதிறசெய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்காற துணிவென்பப
ட்டது. உமமை இறந்ததத்தீயுவெச்சவமமை. இவற்றுட்கலவி ஆறங்கத்திற
கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக்குரைத்
தாங்குரைக்க. (ந)

நகரம். அறனிமுககா தலலவை நீக்கி மறனிமுககா
மான முடைய தரசு. ச

இள். அறன இமுககாது — தனக்கோசிய அறத்தின் வழவாதொழுகி—
அலலவை நீக்கி — அறனலலவை தனனாடினகண்ணும் நிகழாமறகடிந்து—
மறன இமுககா மான உடையது அரசு— வீரத்தின் வழவாத தாமழவினமை
யினையுடையான அரசன். எ-று.

அவ்வறமாவது ஒதல், வேட்டல், ரதலென்னும் பொதுதொழிலினும், படை
க்கலம் பயிற்சி, பலலுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்பதொ
ழிலினும், வழவாது நிறை. “மாண்ட—வறநெறி முதறநே யரசின் கொற்றம்”
என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்கு காரணமாதலறிக. அலலவை கொலை, களவு
முதலாயின. குற்றமாய மானத்தின்க்குதற்கு, மறனிமுககாமானமென்றா,
அஃதாவது “வீதினமையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா— நேறுண்ட
வர் நிகராயினும் பிறாயிசிலென நெறியான— மாறனமையின் மறமவாடு
மென நினையாராயு மெறியா— னுறனமையின் முறியாராயு மெறியானயி லுழ
வன.”* எனவும் “அழியுநா புறக்கொடையிலவே லோசசான” எனவுஞ்சொ
ல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை, அஃது உபசாரவழக்கால அவனறன்
மேனினறது. (ச)

நகரம். இயற்றலு மீட்டலுங் காததலுங் காதத
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. நக

இள். இயற்றலும்— தனக்குப் பொருள்கள் வருமவழிகளை மேன்மேலுள்
வாக்கலும்— ஈட்டலும்— அங்கனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்—
காததலும்— தொகுத்தவற்றைப் பிறாகொள்ளாமற காததலும்— காதத வகு
த்தலும்— காததவற்றை அறம்பொருளினபங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும்—
வல்லது அரசு— வல்லவனே அரசன். எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, மலர்மகளிலம்பகம், கடுக.

சுட்டல, காதல, வருத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செய்ப்படுபொருள் வருவிககப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், செல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவராயழித்தலும், திறைகோடலும், தனனாதி தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறொன்றது பகைவா, கள்வர், சுற்றத்தாரா, வினைசெய்வாரா முதலாயினா. கடவுளா, அந்தணா, வறியோரொன்றிவாக்கும் புகழிற்குங்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடி, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடுக்கூலீற பிரிககப்பிவார்க்குந் தன்னிற பிரிதலிற் கூட்டப்பிவார்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றனமுதலிய தவறாமற்செய்தல் அரிதாகலின, வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (நு)

நடபுந. * காட்சிக கெளரியன கடுஞ்சொல்ல னல்லனென்

மீககூறு மனன விலம்.

சு

இ-ள். காட்சிககு எளியன — முறைவேண்டினாககுந் குறைவேண்டினாக குந் காண்டறகெளியன — கடுஞ்சொல்ல னல்லனென் — யாவாமாட்டுங் கடுஞ்சொல்லனல்லனுமாயின, — மனன விலம் மீககூறும — அமமனனனது நிலத்தை எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்துககூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினா வலியரானலிவெய்கினா, குறைவேண்டினா வறுமையுற்றிரந்தாரா. காண்டறகெளியனயாவது பேரத்தானிக்கண அந்தணா சான ரேருளளிடாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல், கடுஞ்சொல் கேளவியினும் வினையினுங் கடியவாய சொல், நிலத்தை மீககூறுமெனவே, மனனனை மீககூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிறறு. மீககூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசிபிணி பகை முதலியவினறி யாவாக்கும் பேரின்பத்தருதலிற் நேவருகினும் நனறென்றல். உலகமென்னுமெழுவாய வருவிககப்பட்டது. (சு)

* நடபுள. இனசொலா லீத்தளிகக வல்லாறகுத தன்சொலாற் றுனகண் டனைத்திவ வுலகு. எ

இ-ள இனசொலால் ஈதது அளிகக வல்லாறகு—இனியசொல்லுடனே ஈதலைச்செய்து அளிககவல்ல அரசனுக்கு— இவவுலகு தன்சொலால் தான கண்டனைத்து—இவவுலகந் தன்புகழோடு மேவித் தான கருதியவளவிறறும். எ-று.

இனசொல் கேளவியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டி வாக்குவேண்டிவன கொடுத்தல், அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபட்டாமற்காத்தல். இவை அரியவாகலின வல்லாறகென்றும், அவனமனை முழுதுமாளுமாகலின இவவுலகென்றுங் கூறினா. கருதியவளவிறறுதல் கருதியபொருளெல்லாளுசாத்தல். (சு)

நடபுஅ. முறைசெய்து காப்பாறறு மன்னவன் மககட

கிறையென்று வைககப் படிம்.

அ

இ-ள். முறைசெய்து காப்பாறறும் மனனவன்—தான முறைசெய்து பிறா நலியாமற் காத்தலையுரு செய்யுமரசன், — மககடகு இறை என்று வைககப்

பழி—பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான மக்கட்குக் கடவுளென்று வேறு வைக்கப்படும். எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலும் சொல்லும் நெறி. பிறொன்றது மேற்சொல்லியாரா. வேறுவைத்தல மக்களிற் பிறிதது உயாததுவைத்தல. (அ)

ந.அக. செவிகைப்பச சொறப்பொறுக்கும பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. க

இ-ள். சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன்—இடிக்குரதுணையாயினா சொற்களைத் தனசெவி பொறுதாகவும் விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது—கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு—குடைநிழற்கண்ணை தங்கும் உலகம். எ-று.

செவிகைப்பவென்றதற்கேற்ப இடிக்குரதுணையென்பது வருவிகைப்பட்டது. நாவின் புலத்தைச் செவிமேலேறிக் கைப்பவென்றாரா. பண்புடைமை விசேடவுணர்வினனாதல, அறநீதிகளிறறவறமையின், மணமுமுதந தானேயாளுமென்பதாம். (க)

ந.கூ. கொடையளி செங்கோல குடியோம்ப னன்கு முடையாளும வேந்தாக கொளி. க0

இ-ள். கொடை—வேண்டிவார்க்கு வேண்டிவன கொடுத்தலும்— அளி—யாவார்க்குத் தலையளி செய்தலும்—செங்கோல— முறை செய்தலும்—குடி ஓம்பல்—தளர்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய— நான்கும் உடையான்—இந்நான்குசெய்கையுமுடையவன் — வேந்தார்க்கு ஒளியாம்— வேந்தார்க்கெல்லாம் விளக்காம். எ-று.

தலையளி முகமலார்தினியகூறல். செவ்வியகோலப்போறலின், செங்கோலென்பப்பட்டது. குடியோம்பவெனவெடுத்த நுக கூறினமையால், தளர்தி பெற்றும் அஃதாவது ஆறிலொன்றாய் பொருடனணையம் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறுகோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம் சாதிமுழுதும் விளக்கலின், விளக்கென்றாரா. ஒளி ஆகுபெயர். இவையைநதுபீட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன்கூறப்பட்டன. (க0)

சும அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தோ, படைக்கலமென்றிவற்றினூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையரூபக்கால தன்னுயிராகேயென்றி மன்னுயிராகும் பயன்படுத்தலேக்கி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவாக்கும் உறுதி பயத்தற்சிறப்புடைமையிற பொதுப்படை கூறுகின்றாரா. மேல தூங்காமைகலவியெனத் தோற்றவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃகிறைமாட்சியினபின் வைக்கப்பட்டது.

ந.கூக. கற்க கசடற்க கற்பவை கற்றபி
னிறக வதற்குத் தக. க .

இ-ள். கறபவை கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கறகப்படுதூல்களைப் பழுதறக் கறக;—கறறபின அதறகுத தக நிறக—அவ்வனங்கறறூல அககல்விக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற ரெறிககணனே நிறக. எ-று.

கறபவையெனறதனை, அறமபொருளினபம வீடெனனுமுறுதிப்பொருளு னாததுவனவனறிப பிறபொருளுணாததுவன சினனூடபலபினிச் சிறறறிவின ாக்கு ஆகாவெனபது பெறறும். கசடறககறறலாவது விபரீதவையறகளை நீக்கி மெயப்பொருளை நலலோர பலருடனும் பலகாலும் பயிறல. நிறறலாவது இல வாழவுறிக் “கருமமு முளபடாப போகமுந துவவாத—தருமமுந தககாாக கே செய”**தலினும், துறறதுறித தவததான மெய்யுணாறது அவாவறுததலினும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகறகாயிற கறறலவேணடுமெனபதுஉம, அவ னுற கறகப்படுதூல்கறறும், அவறறைக கறகுமாறும், கறறதனூற பயனும் இத னுறகறப்பட்டன. (க)

௩௬௨. . எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவவிரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிரககு. உ

இ-ள். எண் எனப ஏனை எழுதது எனப இவவிரண்டும—அறியாதா என னெனன்று சொல்லவனவும் மறறையெழுத்தெனறு சொல்லவனவுமாகிய கலை களிரண்டனையும்—வாழும் உயிரக்குக கண் எனப—அறிரதா சிறப்புடைய பிரகடகுக கண்ணென்று சொல்லவா. எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம் அது கருவியுரு செய்கையுமென இருவகைப்படும, அவை ஏரமபமுதலிய தூல்களுடகாணக. எழுத்தெனவே, அதனூடொறறு மையுடைய சொல்லுமடகிறறு. இவவிருகிறமும், அறமுதறபொருள்களைக் காண்டறகுக கருவியாகலின, கண்ணெனப்படன. அவை கருவியாதல “ஆதி முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி—நீதி வழுவா நிலைமையவான—மாறே —யறமார பொருளினபம வீடென றிவறறின—றிறாமோ வெண்ணிறதா ற செப்பு.” “எழுத்தறியத தீரு மிழிதகைமை தீரதான—மொழித்திறறதின் முட்டறுப்பா னுகு—மொழித்திறறதின் — முட்டறுதத நலலோன முதனூற பொருளுணாறது—கட்டறுதது வீடு பெறும்.” இவறறானறிக. எனபவெனபவ றறுள, முன்னையவிரண்டும அஃறிணைப பனமைப்பெயா, பினனது உயாதினை பபனமைவினை. அறியாதா அறிரதாரொனபன வருவிககப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரொனறது மககளுயிருளனும் உணாவுமிகுதியுடைபதனை. இதனூற கறகப்படு தூல்கடகுக கருவியாவனவும் அவறறதின்றிபமைபாமையு கூறப்பட்டன. (உ)

௩௬௩. கண்ணுடைய றொன்பவா கறறூரா முகத்திரண்டு
புண்ணுடையா கலலாதவா. ௩

இ-ள். கண் உடையர் எனபவா கறறூரா—கண்ணுடையொன்று உயாத் துச் சொல்லப்படுவார கறறவார, — கலலாதவா முகத்து இரண்டு புண் உடையா—மறறைக் கல்லாதவர் முகத்தினகண இரண்டுபுண்ணுடையர், கண் ணிலா. எ-று.

* நாலடியார, அறிவுடைமை, — கருமமு முளபடாப போகமுந துவவாத—தருமமுந தக்காாககே செய்யா—வொருநிலையே—முட்டினறி முனறு முடியுமே லஃதெனப—பட்டினம் பெறற கலம்.

7. தேயயிடையிட்டவற்றையுங் காலயிடையிட்டவற்றையுங் கர்ணும் ஞானக்க ண்ணுடைமையிற் கற்றுகாக கண்ணுடையொன்றும், அஃதினறி நோய மு தலியவற்றற துன்பஞ்செய்யும் ஊனககண்ணையுடைமையிற் கல்லாதவரைப புண்ணுடையொன்றுவ் கூறினா. மேற்கண்ணனமைபுணரநின்ற ஊனககண் ணின மெய்மமை கூறியவாற்றான, பொருணாலகையுங் கருவினாலகையுங் கற் றாதயாவும் கல்லாதாரதிழிவும் இதனறறெகுததுக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௩௪. உவப்பத தலைக்கூடி யுள்ளப பிரித
லனைதேதே புலவா தொழில். ச

இ-ள். உவப்பத தலைக்கூடி உள்ளப பிரிதல அனைதே—பாவரையும் அவரு வககுமாறு தலைப்பெய்து இனி இவ்வா யாமெநவனங் கூடுதுமென நினைபு மாறு நீங்குதலாகிய அதனமைதது— புலவா தொழில்— கற்றறிநதாரது தொழில். எ-று.

தாம நலவழியொழுக்கல பிறாககுறுதிக்கறலென்பன இரண்டுந தொழிலென ஒன்றாயுடங்குதலின, அதனமைததெனரா. அதனமை அப்பயனைத்தருந் தன்மை. நல்லொழுக்ககவகாண்டலானும், தமக்கு மதுரமுழுதுதியுமாய் கூறறு க்கள் நிகழ்வெகிவுகளின இன்பம் பயந்தலானும், கற்றாமாடலி எல்லாரும னபுடையராவொன்பதாம். இதனற கற்றாரதுயர்வு வகுததுக்கூறப்பட்டது.

௩௩௫. உடையாரமு னிலலாரபோ லேககற்றுங் கற்றா
கடையோ கல்லா தவா. ௫

இ-ள். உடையாரமுன இல்லாரபோல ஏககற்றுங் கற்றா — பிறை நினை முனியாது கற்றல் நனறதலான, செலவாரமுன நலகாரநதாரநிறகுமாறுபோலத தாரும் ஆசிரியாரமுன ஏககற்றுநினுறுங்கற்றா தலையாயினா, — கல்லாதவா க டையோ—அந்நிலைக்குரணிககல்லாதவா எஞ்ஞானறுமியிழநதாரோயாவா. எ-று.

உடையார இல்லாரொன்பன உலகவழக்கு. ஏககற்றுதல் ஆசையாற்றமுதல. கலையொன்றதனான அதன்மறுதலைப்பெயா வருவிககப்பட்டது. பொய்யாய மானநோக்கி மெய்யாய கலவிபிழநதார பின்னொருஞானம அறிவுடையார காமையின, கடையாரெனரா. இதனற கற்றாரதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன. (௫)

௩௩௬. தொடடனைக் தூறு மணறகேணி மாநதாகக்கு
கற்றனைத தூறு மறிவு. ௬

இ-ள். மணறகேணி தொடடனைதது ஊறும்—மணலினகடகேணி தோண்டியவளவிறறககூறும், — மாநதாககு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்—அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிறறககூறும். எ-று.

ஈண்டிக் கேணியென்றது அதனகணீரை. அளவிறறகவென்றது அதனளவு ஞ்செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதுணையான் அமையாது மேனமேற கற் றலவேணலிமென்பதாம். இஃது ஊழ மர்முகொள்ளவழியாகலின, மேலுண மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமையறி. (௬)

௩௩௭. யாதானு நாடாமா லாராமா லென்னொருவன்
சாநதுணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

இன். யாதானும் நாடாம் ஊராம்—கறவனுக்குத் தன்னுடன் தன்னுடைய யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம், யாதானுமொருநாடும் ஊராம்;—ஒருவன் சாரதூணையும் கலலாதவாறு என—இங்ஙனமாயின ஒருவன் தானிற்கும். ளவுங் கலலாது கழிகின்றது எனகருதி எ-று.

உயிரோடுசேறல் சாரதூணையுமென்றா. பிறாநாடுகளும் ஊர்களுந் தம் போல உறையுப் பொருட்டுக்கொடையும் பூசையும் உவந்து செயதற்கேதுவாகவி ற கலவிபோலச சிறந்தது பிறிதிலலை, அதனையே எப்பொழுதுகு செய்கவெ ன்பதாம். (எ)

நகூஅ. ஒருமைக்கட டானகற கலவி யொருவற
கெழுமைபு மேமாப புடைந்து. அ

இன். ஒருவறகு—ஒருவனுக்கு— தான ஒருமைக்கண் கற கல்வி—தா னொருபிறப்பினக்கற கலவி— எழுமையும் ஏமாபபு உடைத்து — எழுபிறப்பினுஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரினகட்கிடந்து அது புகுதுழிபு புகுமாகலின், எழுமை யுமேமாப்புடைத்தென்றா. எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதலென்னெறிக கணுயத்தல. (அ)

நகூகூ. தாயின் புறவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவா கறறிற தார. கூ

இன். தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக கண்டு—தாயின்புறுதற்கு ஏது வாகிய கலவிக்கு உலகமி ன்புறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கி—கறறிறதார கா முறுவா—கறறிறதார பின்னும் அதனையே விருமபுவா. எ-று.

தாயின்புறுதலாவது நிகழ்வினகட்சொற்பொருள்களின் சுவைறுகாவாரும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலாரும், எதிரினகண் அறம வீடு பயத்தலானும், அதனை இடையறாதவின்பமெய்துதல. உலகின்புறுதலாவது இமயிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டு பலவாக நராயிலமாயினெமென்றுமுயத்தல. செலவமாயின், ஈட்டல காத் தல் இழத்தலென்றிவற்றறறுன்புறுதலும் பலரையும் பகையாக்கலுமுடைத் தென அறிந்து அதனைக் காமுறுமையிற கறறிறதாரென்றும், கருமபயிறகுக் கூலிபோலத் தாயின்புறுதற்கு உலகின்புறுதல பிறவாறறானினமையின் அத னையே காமுறுவொன்றுக்கூறினா. (க)

சு00. கேழல விழுச்செலவங் கலவி யொருவற்கு
மாடலல மறறையவை. க0

இன். ஒருவற்குக் கேடு இல விழுச்செலவம் கலவி—ஒருவனுக்கு அழிவி லலாத சீரியசெலவமாவது கலவி,—மறறையவை மாடு அல்ல—அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னுமுதலாயின செலவமல்ல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவா, வலியர், அரசொன்றிவராற கொ ளளப்பட்டாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்பல். மணி பொன முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டியின்மையின், அவற்றை மாடலலவென்றார். இவையரைதுபாட்டானும் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

சுக ம அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை, என்றது அதனினுயவிழிப்பினை, கலவிச சிறப்பு மேல விதிமுக்கத்தாற் கூறியதுணையான முறையுபெறாமையேனோக்கி, எதிர மறைமுக்கத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கலவியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சு0க. அரங்கினி வட்டாடி யறநே நிரம்பிய
நூலினறிக கோட்டி கொளல. க

இ-ள். அரங்கு இனி வட்டி ஆடியறநு—அரங்கினையிழையாது வட்டாடினா றபோலும்—நிரம்பிய நூல இனறிக கோட்டி கொளல—தானிரம்புதற்கேது வாகியநூல்களைக்கல்லாது ஒருவன அவையினகண்ணென்றனைச்சொல்லுதல். எ-று.

அரங்கு வகுத்ததானம். வட்டாடல உண்டையுருட்டல். இவை “கட்டளை ய னன் வட்டரங் கிழைத்துக்—கல்லாச சிறுஅர நெல்லவட்டாடி” என்பதனா னறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டிவனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண் டாகுபெயர், “புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி” எனபுழிப்போல. சொல்லுமபொருளும் தெரிப்படாவென்பதாம். (க)

சு0உ. கல்லாதான சொறகா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற றறறு. உ

இ-ள். கல்லாதான சொற காமுறுதல்—கலவியில்லாதானொருவன் அவை யின்கண்ணென்றுசொல்லுதலை அவாவுதல்—முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுறறறு—இயலபாகவே முலையிரண்டுமில்லாதாளொருத்தி பெண்கையை அவாவினாற்போலும். எ-று.

இனைத்தெனவறிந்த சினைபாகலின், தொகையொடு முறறுமமை கொடுததா ர சிறித்தமில்லாதாளென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகை வினைககுமென்பதாயிறறு. (உ)

சு0ஈ. கல்லா தவரு நனிநல்லா கற்றாமுற
சொல்லா திருக்கப பெறின. ஈ

இ-ள். கல்லாதவரும் நனி நல்லா — கல்லாதாரும் மிக நல்லராவர்,—கற் றாமுற சொல்லாது இருக்கப்பெறின — தாமே தமமையறிந்த கற்றாரவை யினகண ஒன்றையுஞ்சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின. எ-று.

உமமை இழிவுசிறப்புமமை. தமமைத தாமரியாமையின் அது கூடாதென பார் பெறினென்றும், கூடின ஆண்டுத தமமை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கலவியைவிரும்புவரகலானும் நனிநல்லொன்றுகூறினார். இவைமூன்று பாட்டானுங்கல்லாதா அவைககட்சொல்லுநற்குரியானமை கூறப்பட்டது. (ஈ)

சு0ச. கல்லாதா னொடபங் கழியநன் முயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார ச

* நாலடியார — மேனமக்கள், — புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங் கோட்டி.— கல்லா பொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணேடி.— நல்லா வுருநதியுங் கேட்போ மறறவன்—பல்லாரு ணணல் பரிந்தது.

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம கழிய நன்றயினும்—கல்லாதவனதொன்மை ஒரோவழி மிக நன்றயிருப்பினும்,— அறிவுடையாரா கொள்ளாரா—அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளாரா. எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிறறயினும் நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுககாடாகலின, நிலைபெற்ற தூலறிவுடையார அதனை மதியாரொன்பதாம். (ச)

ச0ரு. கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச சோவு படும. ரு

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—தூலகளைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையெனனத தன்னை மசிககு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோவுபடும—அவற்றைக் கற்றவன் கண்பி உணாயாடக் கெடும எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிககப்பட்டது. யாதானுமோவாராததைசொல்லுநதுணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வருப்பநிதலின, அழிநதுவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதாரதியறகையறிவினகுற்றங் கூறப்பட்டது.

ச0சூ. உளரொன்னு மாதிறாய ரல்லாற பயவாக
களரீனையா கல்லா தவா. கூ

இ-ள். கல்லாதவா— கல்லாதவா— உளா எனனும் மாத்திரையர் அல்லால்—காணப்பநிதலான இலரல்லா உளரொன்று சிலாசொல்லுமளவினராதலனி—பயவாக களா அனைபா—தமககும்பிறாககும பயன்படாமையால் வினையாத களாநிலத்தோடொப்பா. எ-று.

களா தானும் பேணற்பாடழிநது உயிராககும உணவு முதலிய உதவாதுபோலத தாமும் நன்குமதிககற்பாடழிநது பிறாககும அறிவு முதலிய உதவாரொன்பதாம். இதனாற கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (கூ)

ச0எ. நுண்மா னுழைபுல மிலலா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யறறு. எ

இ-ள். துண் மாண துழை புலம் இல்லான எழில நலம்—துண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டிப் பலதூலகளினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும— மண் மாண புனை பாவையறறு— சுதையான மாட்சிமைப்பட்டப் புனைநத பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகுமபோலும். எ-று.

அறிவிறகு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிறகாண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயா. “உருவின மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே”* ஆகலான எழினலங்கரும் ஓபயனையெனினும், தூலறிவிலவழிச்சிற பிலவென்பதாம். இதனான அவா வடிவழகாற பயனினைமை கூறப்பட்டது. (எ)

ச0அ. நல்லார்கட பட்ட வறுமையி னீன்னுதே
கல்லார்கட பட்ட திரு. அ

* சீவகசிறதாமணி, முததியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, க0.—கருவி மா மழைகளைபெயல பொழிநதென வழிநா—எருவி போற்றொடாந தருதன வரும்பினி யழலுட்—கருவிந் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற பிழையா—வுருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

இ-ள். நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னொது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறுமையினுமினொது— கல்லார்கண் பட்ட திரு—கல்லாதாராமாட்டுநின்ற செல்வம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகரரததாறறொககது. தததநிலையின்னதி மாறிநிறறலால தாயிடுக்கட்பிதலும் உலகிறகுத துன்பஞ்செயதலும் இரண்டறகுமொககுமாயினும், திருக கல்லார்க்கெடுக்க, வறுமை நல்லார்கை கெடாது நிறறலான, வறுமையினுநதிருவினனொதெனரா. இதனால் அவா திருவின குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

ச0௯. மேறபிறநதா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறநதுங்
கற்றா ரனைத்திலா பாடு. கூ

இ-ள். கல்லாதா மேறபிறநதா ஆயினும்—கல்லாதா உயாநதசாதிககட்பிறநதாராயினும்—கீழ்ப்பிறநதம கற்றா அனைத்துப் பாடு இலா—தாமுநதசாதிககட்பிறநதுவைததுங் கற்றாது பெருமையளவிறறய பெருமையிலா. எ-று. உடலோடொழியுரு சாதியுயாசசியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயாசசி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவாசாதியுயாசசியாற பயனின்மை கூறப்பட்டது. (க)

ச௧0. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனையவர். க0

இ-ள். விலங்கொடு மக்கள அனையா—விலங்கொடு நோக்க மக்கள எத்துணைநன்மையுடையா அததுணைத்தீமையுடையா— இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவா— விளங்கியநூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவா. எ-று.

இலங்கு நூலென்பது சாதிப்பெயா. விளங்குதல் மேம்படுத்தல். விலங்கின மக்கட்கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றாக்கண்ணையாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லென்பதாம். மயக்கநிரனிறை. இதனால் அவா மக்கட்பிறப்பாற படனெபசாமை கூறப்பட்டது. (க0)

சஉ ம் அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றநிறதார கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனினுயவறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும், இது கல்வி கல்லாமைகளினினை வைக்கப்பட்டது.

ச௧௧. செல்வத்துட செல்வஞ் செவிசெல்வம்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. க

இ-ள். செல்வத்துட செல்வம் செவிசெல்வம்— ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியானவருஞ்செல்வம்,—அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை—அச்செல்வம்பிறச்செல்வங்களுெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான. எ-று.

செவியானவருஞ்செல்வம் கேள்வியான எல்லாப்பொருளையுமறித்தல், பிறசெல்வங்கள் பொருளான வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவினைவிலகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (க)

சுகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிறறுககு மீயப் படும. உ

இ-ள். செவிக்கு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில்
லாதபோழுது—வயிறறுககும சிறிது ஈயப்படும—வயிறறுக்கு கு சிறிதுணவு
இடப்படும. எ-று.

சுவையிக்குதியும் பிறபயததலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப்ப
டுதலான இல்லாதபோழ்தெனறும், பெரிதாயவழித தேடறறுனபமேயனறி
நோயுங் காமமும பெருகுதலாற சிறிதெனறும், அதுதானும் பினனிருந்து கே
ட்டறபொருட்டாகலான ஈயப்படுமெனறும் கூறினா. ஈதல வயிறறதிழிவு
தோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்ப
ட்டது. (உ)

சுக௩. செவியுணவிற கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னூரூரோ டொப்பா நிலதது. னு

இ-ள். செவியுணவிற கேள்வி உடையா—செவியுணவாகிய கேள்வியினையு
டையா,—நிலதது அவியுணவின் ஆனூரூரோடு ஒப்பா—நிலத்தின்கண்ணரா
யினும், அவியுணவியுடைய தேவரோடொப்பா. எ-று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அலவழிக்கணவந்த இன்சாரியையது
னகரம் வலிந்தது நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவாக்கு வேள்வித்தீயிறகொடு
ப்பன. அறிவானிறைந்தமைபான ஆனூரானறும், துன்பமறியாமையாற நே
வரோடொப்பொனறும் கூறினா. இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூற
ப்பட்டது. (௩)

சுகச. கற்றில னாயினுங் கேடக வஃதொருவற்
கொறகத்தி னூறறூர துணை. ச

இ-ள். கற்றிலன அயினும் கேட்க—உறுதி தூலகளைத் தான கற்றிலனயினும்,
அவற்றின் பொருளகளைக் கற்றிறதார சொல்லக் கேட்க,—அஃது ஒருவறகு
ஒறகத்தின ஊறறும் துணை — அக்கேள்வி ஒருவறுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப
பறறுக்கோடாரதுணையாகலான. எ-று.

உம்மை கறகவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானுதல
அறிவினமையானுதல இங்குகடபடுழி மனாதளாதல. அதனைக் கேள்வியினு
ய அறிவு நீக்குமாகலின, ஊறறூரதுணையெனறூர். ஊனறெனனுமாகுபெயரின்
னகரம் திரிந்தது நின்றது. (ச)

சுகரு. இழுக்க லுடையுழி யூறறுககோ லறறே
யொழுக்க முடையாவாயச சொல. ரு

இ-ள். இழுக்கல உடை உழி ஊறறுககோல அறறு—வழுக்குதலையுடைய
சேறறுநிலத்து இயங்குவாறக்கு ஊனறுகோலபோலுதவும்—ஒழுக்கம் உடை
யா வாயசசொல — காவறசாகாடுகைப்பாறக்கு ஒழுக்கமுடையா வாயற்
சொறகன. எ-று.

அவாயநிலையான வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது.
ஊற்றுகியகோலபோலுதவுதல தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல. கல்வியுடையோ

னும் ஒழுக்கமில்லாதா அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச சொலிமையாகிய சிறப்புணர் நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (ரு)

சுகசு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வளைத்தானு

* மான்ற பெருமை தரும். சு

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க—ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள்களைக் கேட்க,—அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்—அக்களவி அத்தனையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான. எ-று.

எனைத்து அனைத்து எனபன கேட்கும்பொருணமேலும் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்களவி மழைத்தளிப்போல வந்திணடி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதெனறிகழற்கவென்பதாம். (சு)

சுகசு. பிழைத்துணாநதும் பேதைமை சொல்லா நிழைத்துணாந

தீண்டிய கேள்வி யவா. எ

இ-ள். பிழைத்து உணாநதும் பேதைமை சொல்லா — பிறழ்வுணாநதவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லா—இழைத்து உணாநது ஈண்டிய கேள்வியவா—பொருள்களைத் தாமும் துண்ணிதாகவாராயநதறிந்து அதனமேலும் ஈண்டிய கேள்வியினையுடையா. எ-று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ஈண்டுதல பல வாற்றின் வந்து நிறைதல. பொருள்களின் மெய்மையைத் தாமுமறிந்து அறிநதாரோடொப்பிப்பதுஞ்செய்தார தாமதகுணத்தான மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாநொன்பதாம். இவைநானகுபாட்டானுங் கேட்டாக்கு வருநனமை கூறப்பட்டது. (எ)

சுகஅ. கேட்பினுங் கேளாத தகையவே கேள்வியாற

ரோடகப் படாத செவி அ

இ-ள். கேட்பினும் கேளாத தகையவே—கம்புலமாய ஓசைமாதிரித்ததைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந தன்மையவேயாம் — கேள்வியால தோட்கப்படாத செவி—கேள்வியாறறனைக்கப்படாத செவிகள். எ-று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கணவந்தது. ஓசைமாதிரித்ததான உறுதியெய்தாமை யிற கேளாததகையவென்றும், மனத்தின்கண தூறப்பொருள துழைதற்கு வழியாககலிற கேள்வியைக் கருவியாககியுங் கூறினார். பழையதுளை துணையன்றென்பதாம் (அ)

சுகசு. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லா வணங்கிய

வாயின ராத லரிது. சு

இ-ள். துணங்கிய கேள்வியா அல்லார்—துண்ணிதாகிய கேள்வியுடையரலலாதார்—வணங்கிய வாயினர் ஆதல அரிது—பணிநத மொழியினையுடைய ராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது துண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது. வாய ஆகுபெயர். பணிநதமொழி பணிவைப்புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார்

உணர்வின்மையாத நம்மைவியாத கூறுவொன்பதாம். அல்லலென்பது உம் பாடம். (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாகக்
எவியினும் வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியற் சுவை உணரா வாய உணர்வின் மாககள்— செவியானாக ரப்படுசுவைகளை யுணராத வாயுணர்வியுடைய மாந்தா— அவியினும் வாழினும் என— சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதெனினி! எ-று.

செவியானாகரப்படு சுவைகளாவன சொறசுவையும், பொருட்சுவையும்: அவற்றுட்சொறசுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைதது. பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்த மென ஒன்பதுவகைதது. அவையெல்லாம் ஈணடுகாப்பிறபெருகும். வாயுணர் வென்பது இடைப்பதங்கடொககுநின்ற மூன்றாமவேறுமைத்தொகை: அது வாயானாகரப்படுசுவைகளை யுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை கைப்பு, காழ்ப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித்திப்பென ஆறாம். செத்தாழிப்பபதம் வாழ்நாதற பெறுவதாயினமையின், இரண்டுமொக்குமென்பதாம். வாயுணர்வினென்றுபாடமோதுவாருமுளா. இவைமூன்றுபாடானுகேளாதவழிப்பபடுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

சுட ம் அதி.— அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேளவிகளிஞய அறிவோடு உண்மையறிவுடையனாதல. அதிகாரமுறைமையும் இதனென விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவாக்ககு
முள்ளழிக்க லாகா வரண. க

இ-ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி — அரசாக்ககு அறிவென்பது இறுதி வாராமற்காக்குங்கருவியாம், — செறுவாக்ககு அழிக்கலாகா உள்ளரணும— அதுவேயுமன்றிப் பகைவாக்ககு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ-று.

காததல முன்னறிந்து பரிசுரித்தல. உள்ளரண உள்ளாயவரண, உளபுக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுயப்ப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலத்தினகடசெல்ல விடாது— தீது ஓரீஇ நன்றின்பால உயப்பது அறிவு— அப்புலத்தின நன்மை தீமைகளை யாராய்ந்து தீயதனினீக்கி நல்லதனகடசெலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றினகணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றா. விடாதென்பது கடைக்குறைந்த நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்துசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தையுலமறிந்துசெலுத்துவது அறிவென்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

சஉ௩. எப்பொருள் யாயார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெயப்பொருள காண்ப தறிவு. ௩

இ-ள். எப்பொருள் யா யாவாய்க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையா
வர் யாவா சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள மெயப்பொருள காண்பது
அறிவு— அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கணமுனதும் மாறி மாறி வருதல யாவாக்குமுணமையின், உயர்ந்த
பொருள இழிந்தாவாயினும், இழிந்தபொருள உயர்ந்தாவாயினும், உறுதிப்
பொருள பகைவாவாயினும், கெடுபொருள நடடாவாயினும் ஒரோவழிக்
கேட்கப்படுதலான, எப்பொருள யாயாவாய்க்கேட்பினுமென்றா. அநிக் குப
பணமைபற்றிவந்தது. வாயென்பது அவா அப்பொருளின்கடப்பயிலாமையுண
ரத்தினைதது. மெய்யாதல நிலைபெறுதல. சொல்வாரதியுபு நோக்காது அப
பொருளின்பயன்கேடுகிக் கொள்ளுதல ஒழிதல செய்வதறிவென்பதாம். (௩)

சஉ௪. எண்பொருள வாகச செலச்சொல்லித் தானபிறாவாய
துண்பொருள காண்ப தறிவு. ௪

இ-ள். தான எண்பொருளவாகச செலச சொல்லி—தான சொல்லுஞ்சொ
றகளை அரியபொருளவாயினும் கேட்பாக்ககு எளிய பொருளவாமாறு மனங்
கொளச சொல்லி—பிறாவாய துண்பொருள காண்பது அறிவு—பிறாவாய்க்
கேட்குஞ்சொறகளின் துணையிப்பொருள காணவரிதாயினும் அதனைக் காண
வல்லது அறிவு. எ-று.

உடையவனறொழில் அறிவினமேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின்
றி இனிது விளங்கச சொல்லுகவென்பார சொனமேலவைத்தும், கேட்பன
வழுவினும் இனிதுவிளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டாழிகவென்பார பொ
ருணமேலவைத்ததுகூறினார். (௪)

சஉ௫. உலகந தழீஇய தொடப மலாதலுங்
கூம்பலு மிலல தறிவு. ௫

இ-ள். உலகந தழீஇயது ஒட்பம்—உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு
ஒட்பமாம்,—மலாதலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு—அநநட்பினகண முன
மலாதலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவ்வத்தொழினமேனினைன. உலகமென்பது
ஈண்டியாததோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்
போல ஒருநிலையே நட்பாயினுள எல்லாவின்பமுமெயதுமாகலின், அதனை அறி
வென்றார்.* காரியங்களை காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல
வத்தின்மலாதலும் நலகுரவிறகூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுள்ளார். (௫)

சஉ௬. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. ௬

* நாலடியார், நட்பாராய்தல, —கோட்டுப்பூப் போல மலாததுபிற கூம்பா
து— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்ம
லாதது பிறகூம்பு வாரா— நயப்பாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாற்றொழுக்குவதாயிற்று,—உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றொழுக்குவது அரசனாக்கறிவு. எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான எனனை நியமிப்பாரிலையெனக்கருதித் தானினைத்தவாமே ஒருகிற பாவமும் பழியுமாமாகலான, அவ்வாறொழுக்குதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவையைநதுபாட்டானும் அதுனதி லக்கணங்கூறப்பட்டது. (சு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவா. எ

இ-ள். அறிவுடையா ஆவது அறிவா—அறிவுடையராவா வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லா, —அறிவிலா அஃது அறிகலாதவா — அறிவிலராவா அதனை முன்னறியமாட்டாதா. எ-று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகலலாமையாவது வரதால் நிதல். இனி ஆவதறிவாரொன்பதற்குத் தமக்கு நனமையறிவாரொன்றுரைப்பாருமுளா. (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவா தொழில். அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை—அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்,—அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவா தொழில்—அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவார்தொழிலாம். எ-று

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதி பற்றி அஞ்சுவதென்றா. அஞ்சாமை எண்ணாதுசெய்துநிறுதல். அஞ்சுதல் எண்ணித் தவிரதல். அது காரியமனநென்று இகழ்ப்படாதென்பார அறிவார்தொழிலென்றா. அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ராண்டஞ்சவேண்டிமிகுநியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரதி லக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

சஉக. எதிரதாக காககு மறிவினார்க கிலலை
யதிர வருவதோ ரோய. க

இ-ள். எதிரதாக காகும் அறிவினார்ககு—வரக்கடவதாகியவதனை முன்னறிந்து காககவல்ல அறிவினையுடையார்ககு —அதிர வருவது ஓர் ரோய இலை—அவா நடுங்க வருவதொருதுன்பமுயிலலை. எ-று.

ரோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிரதாவென்றா. இதனை காக்கலாங்காலம் உணராதப்பட்டது. காத்தல் அதன்காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமினமை இதனைகூறப்பட்டது. (க)

சக0. அறிவுடையா லல்லா முடையா ரறிவிலா
ரொனனுடைய ரோனு மிலர். க0

இ-ள். அறிவுடையா எல்லாம் உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிரையினும் எல்லாமுடையராவர்,—அறிவிலா என உடையாரோனும் இலர்—அறிவிலாதார் எல்லாமுடையாராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-று,

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாறபடைக்கவுங் காக்கவுமபடுதலின அஃதுடை யாரா எல்லாமுடையொன்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற காததற்குந் தெய்வதானழிந்தழிப படைத்தற்குந் கருவியுடையானமையின் அஃதிலலாதாரா எனதுடையோனுமிலொன்றுங் கூறினார். எனனுமென்புழி உமமை விகாரத்தாற்றெருக்கது. இதனை அவரதுடைமையும் வீணையாரதினமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

சச ம அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடுமபற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன தனகணிகழாமற கடிதல். இவற்றை வடநூலார பகைவாக்கமெனப். இவை குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையாக்கலலது கூடாமையின, அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

சகக. செருககுஞ் சினமுஞ் சிறுமைபு மில்லார பெருக்கம் பெருமித நீாதது. க

இ-ள். செருகும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார பெருக்கம் — மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களிலலாதவரசரது செல்வம் — பெருமித நீாத்து — மேம்பாட்டுநீாமையினையுடைத்தது. எ-று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோசெயலாகலின, அளவிறந்தகாமஞ் சிறுமையெனப்பட்டது. இவை நீசியலலன செயவித்தலான, இவற்றைக் கடிந்தாராசெல்வம் நலவழிப்பாடும் நிலைபெறுமுடைமையின, மதிப்புடைத்தென்பதாம். மிகுதிபற்றி இவை முறகூறப்பட்டன. (க)

சகஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணுவுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறலும் — வேண்டிமவழிப பொருள்கொடாமையும் — மாண்பு இறந்த மானமும் — நனமையினீங்கிய மானமும் — மாணு உவகையும் — அளவிறந்தவுவகையும் — இறைக்கு ஏதம் — அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தனீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்; அஃதாவது அந்தணா சானரோ ஒருந்தவத்தோர் தம்முன்னோ தந்தை தாயென்றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாதாயினும் கருதியது முடித்தேவிதலும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிக்கணுடடம். பிறருஞ்சினனேகாமங்கழிக்கணுடட மென்றிவறறையறந்தருநுகிரிகு வழியடையாகுந்தீதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சகங். தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்கொள்வா பழிநாணு வார. ங

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார், — தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்கொள்வா — தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை அவ்வளவாகவனறிப பணையினளவாகக் கொள்வார். எ-று. 3

குற்றம் சாதிப்பெயா, தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று பொறார் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பொனபதாம். (ங)

சஙச. குற்றமே காகக பொருளாகக குற்றமே
யற்றந் தருஉம பகை. ச

இ-ள். அற்றம் தருஉம் பகை குற்றமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே— குற்றமே பொருளாகக காகக — ஆகலான, அக்குற்றம் தனகணவாராமையே பயனாகக கொண்டு காககவேணிடம். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவா அற்றநதாராமையின் இவையே பகையாவன வென்னும் வடநூலார மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந் தருஉம பகையெனதும், இவற்றின்மையே குணங்களதுணமைபாகககொண்டென்பார் பொருளாக வென்றுங் கூறினார். குற்றமேகாககவேனபது “அரும்பண்பிறை நீமைகாக்க” எனபதுபோல நின்றது. (ச)

சஙரு. வ்ருமுன்னாக காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைததுறு போலக கெடும். ரு

இ-ள். வ்ருமுன்னாக காவாதான் வாழ்க்கை—குற்றம் வரககடவதாக்கின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னா வைத்ததுறுபோலக கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்ததுநின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ-று.

குற்றமெனபது அகிகாரத்தான வந்தது. முன்னொன்றதன்றது பருகிப் பொருளவிகுதி, வ்ருமென்னும்பெயரச்சம முன்னொன்றுங்காலடபொடாகொண்டது, அதனா காககலாங் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனா பெரியசெல்வம் அழிந்தேயிடுமெனபது உவமையாற் பெற்றும். (ரு)

சஙகூ. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறாகுற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைககு. கூ

இ-ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறா குற்றம் காண்கிற்பின்—முன்னர்த் தன்குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்த பின்னாப் பிறாகுற்றங் காணவல்லனாயின, —இறைக்கு ஆகும குற்றம் என—அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடியாவழியே பிறாகுற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார, என்குற்றமாகுமென்றார; எனவே, தன்குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவெனபதாயிற்று. இவைநான்குபாடாநும் அவற்றது கடித்தபாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவுகையாற் கூறுப. (கூ)

சஙஎ. செயற்பால செயயா நிவறியான் செல்வ
முயற்பால தனறிக் கெடும். எ

இ-ள். செயற்பால செயயாது இவறியான் செல்வம்—பொருளாற் தனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதனகட் பற்றுள்ளரு செய்தானது செல்வம்— உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாமபான்மைத்தனறி வறிதே கெடும். எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல், அது “பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை—தன்

னி னுரு தரணி தரணியிற்ப்— பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—
 "பின்னுங் காலித் துனனான வில்லையே."* எனபதனூறிக. அறஞ்செய்யா
 மையானும் பொருள்பெருக்காமையானும் உயறபாலதன்றியெனறும், இன்பப
 பயன்கொள்ளாமையிற கெடுமெனறுகுகிறாரா. உயறபாலதின்றியெனறு பாட
 மோதுவாருமுளா. (எ)

சுந.அ. பறறுளள மென்னு மிவறன்மை யெறறுள்ளு
 மெண்பப படுவதொன றனறு. அ

இ-ள. பறறுளளம எனறும் இவறன்மை— பொருளை விடத்தகுமிடத்தது வி
 டாது பறறுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை— எறறுள்
 றும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று— குறறத்தன்மைகளெல்லாவறறுளளரும்
 வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது. எ-று.

இவறறது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குவாயினும் அவறறை
 க் கீழ்ப்படுத்தி தான மேறபட வல்லவியலடி. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையி
 ன, எறறுளளமெண்பபடுவதொன்றனறெனறாரா. எவறறுளளமென்பது இ
 டைக்ககுறறதுகின்றது. இவைபிரணடிபாட்டாறும் உலோபத்தினறீமை கூற
 பபட்டது. (அ)

சுந.க. வியவற்க வெருளுன்றுந தன்னை நயவற்க
 நன்றி பயவா வினை. சு

இ-ள. எருளுறறும் தன்னை வியவற்க—தான இறபபவ்யாநதருளுறறும்மத
 த்தாற் றனை நன்குமதியாதொழிக, — நன்றி பயவா வினை நயவறக— தன
 க்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால விருமபாதொழிக. எ-று.

தன்னைவியவறுழி இடமுங் காலமும வலியும் அறியப்படாமையானும், அற
 னும் பொருளும இகழ்ப்படுத்தலாறும், எருளுறறும்வியவறுதவெனறும், கருதி
 யது முடித்தேவிடுவலென்று அறம பொருளினபங்கள பயவா வினைகளை நயப
 பின் அவறறற பாவமும பழியுங் கேடுமவருமாகலின, அவறறைநயவறகவென
 றுங்குகிறாரா. இதனூ மதமானங்களினறீமை கூறபபட்டது. (க)

சுச0. காதல காத லறியாமை டியுககிறபி
 னேதில வேதிலாரா றால. க0

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உபககிறபின்— தான காதலித்த பொருள்
 களை அவா அக்காதலறியாமல அறபலிக்கவல்லலையின, — ஏதிலாரா றால ஏதி
 ல— பகைவா தன்னை வருசித்தறகெண்ணுமெண்ணம பழுதாம். எ-று.

அறநதவழி அவை வாயிலாகப புருதது வருசிப்பராகலின, அறியாமலுயத்
 தால் வாயிலினமைபின் வருசிக்கபா னென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவ
 கையென்பன முறறக்கடியுங் குறறமனமையின, இதனூபெருமபான்மைத்தா
 கிய காமறுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபானமையவறறிறகுப பொதுவகை வில
 க்கினையே கொண்டொழிந்தாரா. (க0)

* சேவகசிறதாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௫.

சூ ம் அகி.— பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிரகுறறமும் முறைமைபிற் கடிதலிறகாவற்சாகாடுகைத் தற்குரியபுய அரசன தீரெறிவிலககி நனனெறிச செலுத்தம பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத துணையாகக கோடல். அக்காரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையாராவா அரசாக்கும் அவகங்கட்கும் மானுடத்தெயவக்குற் றகங்கள் வாராமற் காத்நற்குரிய அமைச்சா, புரோகிதா.

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார கேண்மை திறனறிந்து தோரது கொளல். க

இள. அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார கேண்மை— அறத்தது னுண்மையையறிந்து தன்னின மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை— தோரது திறன் அறிந்து கொளல்— அரசன அதனதருமையையோரந்து, கொளளுந் திறமறிந்து கொள்க. எ-று.

அறதுணமை நூலானேயன்றி உயத்தனாவானும் அறியவேண்டிதலின், அறனறிந்தென்றார். மூத்தல அறிவானும், சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிாதல. அறிவுடையார நீதியையும் உலகியலையும் நிதலையுடையார. திறனறிதலாவது நன்குமகித்தல, உயாச்செய்தல, அவாவனாநிறறலென்பன முதலாக அவா பிணிபுணனுந் திறனறிந்து செய்தல. (க)

சசஉ. உற்றநோய நீக்கி யுறஅமை முறகாக்கும் பெற்றியாரப பேணிக கொளல். உ

இள. உற்ற நோய நீக்கி— தெயவத்தானாக மக்களானாக தனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்க நமாற்றிந்து நீக்கி— உறமை முறகாக்கும் பெற்றியார— பின அபபெற்றியான வாராவண்ணம முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரை— பேணிக கொளல்— அரசன அவா உவப்பன செய்து துணையாகக் கொள்க. எ-று.

தெயவத்தானவருந் துன்பங்களாவன மழையினதின்மை மிகுகளானும், காற்றுத்த தீப பிணியென்றிவற்றானும், வருவன. அவை கடவுளையார தக்கோரையும் நோக்கிச செய்யுரு சாரகிகளானீக்கப்படும. மக்களானவருந் துன்பங்களாவன பகைவா, களவா, சுற்றத்தார, வினைசெய்வாரென்றிவர்களான வருவன. அவை சரம பேத தான தண்டங்களாகிய நாலவகையுபாயத்தின ஏற்றத்தனீக்கப்படும முறகாததலாவது தெயவத்தான வருவனவற்றை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாநதிகளாநகாத் தலும், மக்களான வருவனவற்றை அவாகுணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றானறிந்து அவையுபாயங்களுளொன்றாகாத் தலுமாம். ஆகவே, புரோகிதையும் அமைச்சரையும் கூறியவாரூயிறறு. இங்கிதம் குறிப்பானிகமும் உறுப்பினரெழில. ஆகாரம் குறிப்பினறி நிகமும் வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தனமுதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரியாரநிலக்கணமும், அவ்வாத துணையாகக கோடல்வேண்டுமென்பது உம, கொளளுமாறு கூறப்பட்டன. (உ)

சசங. அறியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக கொளல். ங

இ-ள். பெரியாராப் பேணித் தமராக் கொளல் — அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செயது தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல்— அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது—அரசாக்கு அரியபேறுகளெல்லாவற்றளளம் அரிது. எ-று. உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசாக்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதனோகி. (௩)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுக்குதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுக்குதல்—அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின மிக்கார தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவாவழி நின்றொழுக்குதல்— வன்மையுள் எல்லாம் தலை— அரசாக்கு எல்லாவலியுடைமையினுந் தலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களானாய வலியினும் இத்துணைவலிசிறந்ததென்றது, இவா அவற்றனீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (ச)

சசந்ர. சூழ்வாரகண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ந்ர

இ-ள். சூழ்வார கண்ணாக ஒழுகலால்—தன்பாரம் அமைச்சராக கண்ணாகக் கொண்டிருந்ததானது,— மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்—அரசன் அதன்மையராய அமைச்சராயாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொககது. தானே சூழ்வல்லாதினும் அளவிறந்த தொழில்களான ஆகுலமெய்துமரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானலது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுடையொலப்பப்டிம் இலக்கனநகினொன்பதனையாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாராத துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சசசு. தக்கா ரினத்தையத் தானொழுக்க வல்லானைச்
செற்றா செய்ககிடநத் தில். ச

இ-ள். தக்கார இனத்தையத் தான ஒழுக வல்லானை — தக்காராகியவினத்தையுடையயத் தானும்நிறொழுகவல்லவரசனை — செற்றா செய்க கிடநத்த இல— பகைவா செயயக் கிடநத்தொருதுன்பமுமில்லை. எ-று.

தக்கார அறிவொழுகக்கவளாற நகுதியுடையார. ஒழுக்குதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடத்தல். வருசித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறுபகைவினைத்தலென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவாசெய்யுந் துன்பங்கள பலகிறத்தவாயினும், தானும்நிறந்து அறிவாசொல்லுங் கொண்டொழுக்குவானகண் அவற்றுள்ளொன்றும் வாராதென்பார, செற்றா செய்ககிடநத்திலென்றார். (சு)

சசஎ. இடிககுந் துணையாரை யாளவாரை யாரே
கெடுககுந் தகைமை யவா. எ

இ-ள். இடிககும துணையாரை ஆளவாரை—தீயன கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையார்தன்மையையுடையாரை இவா நமக்குச் சிறந்தானொன்றும் ரசனா—கெடுககும தகைமையவா யார—கெடுககும பெருமையுடைய பகைவா உலகத்தியாவா? எ-று.

இயன பாவங்களும நீதியல்லவம். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கண்புடைமையும்மாம். அத்தன்மையுடையார நெறியினீங்கவிடாமையின், அவனையானுமரசா ஒருவரானுங்கெடுக்கப்படாரொன்பதாம். நெருங்கிச்சொல்லுமளவினோரையெனதுகாப்பாருமுளா. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன கூறப்பட்டது. (௭)

சசஅ. இடிப்பாரா யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும. அ

இ-ள், இடிப்பாரா இல்லாத ஏமரா மன்னன்—கழறுதற்குரியாராத தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன்— கெடுப்பார இலானும் கெடும— பகையாய்க் கெடுப்பார இல்லையாயினும் தானே கெடும. எ-று.

இல்லாத ஏமராவென்பன பெயொச்சவிகு. கெடுப்பார உளராவென்பது தோன்ற, இலானுமென்றா. தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானேபோல நெறியல்லாரெறிச சென்று கெடுதல. (அ)

சசக. முதலிலாகக் கூதிய மிலலை மதலையாளு
சார்பிலாகக் கிலலை நிலை. ச

இ-ள், முதல் இலாக்கு ஊதியம் இலலை — முதற்பொருளில்லாத வணிகாக்கு அதனைவருமுதியமில்லையாம்,— மதலையாம் சார்பு இலாக்கரு நிலை இலலை— அதுபோலத் தமமைத் தாமருவதாரதுணைவில்லாத அரசாக்கு அதனான வரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாமருவாராப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமென்பதாம். நிலை அரசா பாரத்தோடு சலியாது நிறநல. (க)

சசூ0. பல்லார பகைகொளலிற் பததித்த தீமைத்தே
நல்லார தொடாகை விடல. க0

இ-ள், பல்லார பகை கொளலின் பதது அடித்த தீமைத்தது— தானறனிய னுயவைத்துப் பலரோடும் பகைகொளளுதலிற் பதிறுமடங்கு தீமையுடைத்து— நல்லார தொடாகைவிடல— அரசன் பெரியாரோடு நடப்பின்க கொள்ளாதொழிதல. எ-று.

பலர் பகையாயக்கால “மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல — பேது செயது பிளந்திடல”* என்பவையல்லது ஒருங்குவினையாக்குதல தீது, செயதா லும் ஒருவாற்றானுயதலகூடும், நல்லாரதொடாகைவிட்டால் ஒருவாற்றானுமுய தல் கூடாமையின், இது செயதல அதனினுந் தீதென்பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப்படுங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

* சீவகசுந்தரமணி, விமலையாரில்ம்கம, ௩௨.— நீதி யாலறுத் தநநிதி யீட்டுத— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன்—மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல— பேது செயது பிளந்திடல பெட்டதே.

சுரு ம் அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருநதாமை. சிறியவினமாவது நல்லை ன்ணும் தீயதன்மையும்மில்லென்போரும் விடரும் தூரத்தரும் நடரும்கு னிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெக்ககுமியலபிறறாய அந்னைப் பொருநதிற பெரியாராத துணைக்கோடல் பயனினைறென்பதுணாததற்கு இஃத தன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுருக. சிற்றின மஞ்சம பெருமை சிறுமைதான்
சுறறமாச சூழநது விடும. க

இ-ள். பெருமை சிற்றினம் அஞ்சம— பெரியோரியலு சிறியவினதையஞ் சாநிறகும,— சிறுமை தான சுறறமாச சூழநது விடும— ஏனைச்சிறியோரிய லு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுறறமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனாறமக்குவருநதுன்பமும் நோக்கலின் அறிவு டையாரஞ்சுவனொன்றும், அறிவொற்றுமைபாற பிறிதுநோக்காமையின் அறிவி லரதார தமக்குச் சுறறமாகத் துணியவொன்றுங்கூறினார். பொருளினறெழில கள பண்பினமெனினறன். இதனாற சிறியவினம் பெரியோரக்காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சுருஉ. நிலத்தியலபா னீர்திரிந தறறகு மாநதாக
கினத்தியலப தாகு மறிவு. உ

இ-ள். நிலத்து இயலபான நீர் திரிநது அறறகும— தான சோரந நிலத்தி னத்தியலபானே நீர் தனறன்மை திரிநது அந்நிலத்தினறன்மைத்தாம்,— மாந தர்க்கு இனத்தியலபு அறிவு (திரிநது) அதாகும்— அதுபோல மாநதாககுத் தாஞ்சோரந இனத்தினத்தியலபானே அறிவுந தனறன்மை திரிநது அவவினத் தினறன்மைத்தாம். எ-று.

எடுத்தககாட்டுவமை. விசுமபினகட்டனறன்மைத்தாய நீர் நிலத்தேரூடு சே ர்ந்தவழி நிறழ,சுவை முதலிய பண்புகள் திரிநதாறபோலத் தனிநிலைக்கட்டன றன்மைத்தாயவறிவு பிறவினத்தோடு சோரநவழிக் காட்சி முதலிய தொழில் கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுருங். மனத்தானு மாந்தாக குணர்ச்சி யினத்தானு
மின்னு னென்பபடுஞ சொல. ங்

இ-ள். மாநதாககு உணர்ச்சி மனத்தான ஆம் — மாநதாக்குப் பொதுவுண் ர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்,— இன்னுன் எனப்படும சொல இனத் தான் ஆம் — இவன இதனமையெனென்று உலகத்தாராற சொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாததிரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லெனறாகத் தீயெனென்றாக நிதமுஞ்சொறகு இனம் வேண்பிதலின் அதனை இனத்தானுமென் றுங்கூறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அததிரிபும் மனத்தானுமென்பாரா ரோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (ங்)

சடுச. மனதது னதுபோலக காட்டி யொருவற்

கினததுள தாரு மறிவு.

இ-ள். அறிவு— அவவிசேடவுணர்வு — ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக காட்டி— ஒருவற்கு மனத்தினகண்ணேயுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி— இனதது உளதாகும்— அவனசோநதவினத்தினகண்ணேயுளதாம். எ-று.

மெய்மமை நோக்காமுன மனததுளதுபோன்று காட்டியும் பின்கைகிவழிப் பயின்றவினததுளதாயுமிருத்தலின, காட்டிபென இறந்தகாலத்தாறகூறினா. விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தினகண்ணே அன்றேயுளதாவதென்பாரா நோக்கி, ஆண்பிப் புலப்படுநதுணையேயுளது அதற்குமூலம் இனமென்பது இத்தொகூறப்பட்டது. (ச)

சடுரு. மனநதூயமை செயவினை தூயமை யிரண்டு

மினநதூயமை தூவா வரும். ரு

இ-ள். மனம் தூயமை செயவினை தூயமை இரண்டும்— அவவிசேடவுணர்வு புலப்படுத்திகிடையு மனநதூயனாததறநன்மைபும் செய்யுமினைதூயனாததறன்மையுமாகியவிரண்டும்— இனம் தூயமை தூவா வரும்— ஒருவற்கு இனநதூயனாததறன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம். எ-று.

மனநதூயனாதலாவது விசேடவுணர்வுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையினீங்குதல். செயவினைதூயனாதலாவது மொழிமெய்களாறசெய்யும் நலவினையுடையனாதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் “தூவறத் தறநதாரா” எனபதனானுமறிக. ஒருவன் இனநதூயனாகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனநதூயனாய அதனகண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாசொல்லுஞ் செயலுநதூயனாமென, இந்நால இனத்ததுளளவாமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சடுகூ. மனநதூயாராக கெசசநன் ருகு மினநதூயாராக கிலலைநன ருகா வினை. கூ

இ-ள். மனம் தூயாராககு எசசம நனருகம் — மனநதூயாராயினாககு மக்கட்பேறு நனருகம், — இனம் தூயாராககு நன்று ஆகா வினை இலலை — இனநதூயாராயினாககு நனருகாத வினை யாதுமில்லை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின வேறுபடாமையின எசசநனருகுமெனறும், நலலினத்தோடெண்ணிச செய்யப்படுத்தின எல்லாவினையுநலலவாமெனறும் கூறினா.

சடுள. மனநல மன்னுயிராக காகக மினநல

மெலலாப புகமுந தரும. ள

இ-ள். மன உயிரிக்குமனநலம் ஆககம் (தரும)— நிலைபெற்றவுயிரகட்டு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக கொடுக்கும், — இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரும— இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரொன்றது ஈனபி உயாதினைமேனின்றது. தருமெனறும் இடவழுவமைதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உமமை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. மனநனருதருனே அறமாகலின அதனை ஆக்கநதருமென்றும், புகழ் கொடுத்ததருகிய நல்லோராதாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழ்ந்தருமென்றுங் கூறினா. மேல மனநனமை இனநன்மைபற்றிவருமென்பதனை உட்கொ

ன்றி அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரா
நோக்கி, அதுவேயன்றி அதநன்மைய பலவறையுநருமென அவாக்கும் அது
வேண்டிமென்பது இவ்விரண்டிபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும்—மனநன்மையை முன்னேநலவினை
யாற ருமேயுடையராயினும்,—சான்றோர்க்கு இநநலம் ஏமாப்பு உடைத்து—
அமைநதார்க்கு இநநன்மை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காவென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாறறொக்கது. அநநலவினையுளவழி
யும் மனநலத்தை வளாத்துவருதலின, அதற்கேமாபபுடைத்தாயிற்று. (அ)

சருக. மனநலத்தி னுக்கு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப புடைத்து. கூ

இ-ள். மனநலத்தின மறுமை ஆகும — ஒருவறகு மனநன்மையானே மறு
மைவின்பமுண்டாம்,— மறஃதும் இநநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து— அத்
ற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இநநன்மையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலத்தினுக்கு மறுமையெனறது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே
பிறிதொன்றனறெனனும் மகததையுடம்படிக கூறியவாறு. மற்று வினைமாற்
று. உம்மை இறந்ததுதழீறியவெச்சவுமமை. ஓரோவழித்தாமதகுணத்தான் ம
னநலநதிரியினும் நலலினம் ஒப்பிற்றுத்தி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச்
செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையை சதுபாட்டானும் சிறறினஞ்சேராமைய
து சிறப்பு நலலினஞ்சேரதலாகிய எதிமறைமுகத்தாற கூறியவாறறிக. (க)

சக0. நலலினத்தி னூங்குந துணையிலலை தீயினத்தி
னலலற படுப்பதுஉ மில. க0

இ ள். நலலினத்தின ஊங்கு துணையம் இலலை—ஒருவறகு நலலினத்தின மி
க்க துணையிலலை,— தீயினத்தின (ஊங்கு) அலலறப்படுபதுஉம இல— தீய
வினத்தின மிக்க பகையிலலை. எ-று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளினகணவரதன. ஊங்கென்பது பின்னுங்கட்டி
உம்மை மாறறியுக்காகப்பட்டது. நலலினம் அறியாமையினீக்கித் தயருறும்ற்
காத்தலின அதனைத் துணையெனறும், தீயினம் அறிவினீக்கித் தயருறுவித்தலி
ன் அதனைப் பகையெனறும் கூறினா. அலலறப்படுபதென்பது ஏதுப்பெயா.
இதனால விதியெதிமறைகள் உடனகூறப்பட்டன. (க0)

சள ம் அதி.—தொரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தானசெய்யும் வினைகளையாராய்நது செய்யுந்திறம்.
அச்செயல் பெரியாராததுணைக்கோடல் பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செ
ய்யப்படுவதாகலின, இது சிறறினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சகக. அழிவதுஉ மாவதுஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழந்து செயல. க

இ-ள. அழிவனஉம — வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனாழிவதனை யும் — ஆவனஉம — அழிநதாறபினனாவதனையும் — ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும் — ஆயநின்று பிறப்பொழுது தருமுதியததையும் — சூழநது செயலு — சீதாக்கி உறுவதாயிற் செயக. எ-று.

உறுவதாவது நிகழவினகண் அழிவதனில் ஆவது மிகரு எதிர்வினும் அது வளாந்துவருதல். அழிவதினமையின, எதிர்வினகண் வருமாககத்தை ஊதிய மென்றா. எனவே, அவஆதியம் பெறின நிகழவினகண் அழிவதும் ஆவதும் தம் முளொத்தாஊம் ஒழிதற்பாற்றனறென்பது பெற்றும். இரணிக்காலத்தும் பய னுடைமை தெரிநது செயகவென்பதாம். (க)

சகூஉ. தெரிநத வினததொடு தேர்ந்தெண்ணிச செய்வாக்க ருமப்பொருள யாதொன்று மில. உ

இ-ள. தெரிநத இனததொடு தேர்ந்த எண்ணிச செய்வாக்கரு — தாநதெரி நதுகொண்ட இனததடனே செய்யததக்கும் வினையை ஆராயநது பின தாமேயு மெண்ணிச செயது முழக்கவல்ல அரசாக்கரு — அருமப்பொருள யாதொன்றும் இல — எய்துதற்கரிப பொருள யாதொன்றுமில்லை. எ-று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராயநதுபோநத இனமென்றுமாம். செய்வா க்கென்றதனால், வினையென்றுகு செயப்படுபொருள வருவிககப்பபட்டது. வினை யாவது மேறசேறமுதல் வேறலீரூய தொழில். பொருளகட்கேதுவாய அத னிறறவரூமையின, அரியப்பொருளகெல்லாம் எளிதினெய்துவொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானு கு செய்யததக்கும் வினையும் அது செய்யுமாறுங் கூறப பட்டன. (உ)

சகூ௩. ஆக்கங் கருதி முதலீழ்க்குரு செயவினை யூக்கா ரறிவுடை யா. ன

இ-ள. ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செயவினை — மேலெய்தக்கடவலுக் கியத்தினை நோக்கி முன்னெய்திநிற முதறனையும் இழத்தற்கேதுவாய செய வினையை — அறிவுடையா ஊக்காரா — அறிவுடையா மேற்கொள்ளாரா. எ-று.

கருதியென்றும் வினையெச்சம் இழக்கமுன்னும் பெய்சொச்சவினை கொண் டது. எச்சவுமமைவிகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலீயுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும் இடனும்றியாது பிறாமண கொள்வானசெ னறு தம்மண்ணுமிழத்தல்போலவன. முன்செய்துபோநத வினையாயினுமென் பாரா, செயவினையென்றா. (ஈ)

சகூ௪. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்று மேதப்பா டருச பவா. ச

இ-ள. தெளிவு இலதனைத் தொடங்காரா — இனததோடுந தனித்தும் ஆராயநது துணிதல்லலாத வினையைத் தொடங்காரா — இளிவு எனனும் ஏதப்பாடு அஞ் சுபவா — தமக்கு இளிவரவென்னுங்குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவாரா. எ-று.

தொடங்கின இடையின மடங்கலாகாமையின, தொடங்காரொன்றா. இளி வரவு அவவினையாற பின்னழிவெய்தியவழி அதன மேலும் அறிவும மானமுயி லொன்று உலகத்தாரிகமுயிகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகவின், தெளி வுளவழித் தொடங்குகவென்பதாம். (ச)

சகடு. வகையற்ச சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாததிப் படுப்பதோ ராறு. ரு

இ-ள. வகை அற்ச சூழாது எழுதல் — சென்றால் நிகழுநதிறங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணுது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன பகைவாமேறற்செல்லுதல் — பகைவரைப் பாததிப்படுப்பது ஓராறு — அவரை வளருநிலத்திலே நிலைபெற்ச செய்வதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றியற்றால் தனக்கும் பகைவாக்குமுளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சும் பகைவாக்கு இடனாமாகலான, முற்றுப்பெற்றவெண்ணவேண்டிமென்பதாம். இவைமூன்றபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுபிழுகுநாசுநப்பட்டன. (ரு)

சகசு. செயதகக வல்ல செயககெடுஞ் செயதகக
செய்யாமை யானுங் கெடும் சு

இ-ள. செயதகக அல்ல செயக கெடும் — அரசன் தனவினைகளுட் செய்யத்தககனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும், — செயதகக செய்யாமையானும் கெடும் — இனி அந்நேயன்றிச் செய்யத்தககனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானுங்கெடும். எ-று.

செய்யத்தககனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்காற்றயனிலலனவும், அது சிந்தியினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயாவினப்பனவுமெனவிலை. செய்யத்தககனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான அறிவு ஆண்மை பெருமைபெனனும் மூவகையாற்றலுட் பொருள படைபென இருவகைகதநாயபெருமை நருநிப்பகைவாக்கு எனியனாமாகலான, இரண்டுங் கேட்டிற்கு நயாரின. நுநனா செய்வன செய்து ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (சு)

சுகள எண்ணித் துணிக் கருமந் துணிநதபி
னெண்ணுவ மென்ப நிழுகரு எ

இ-ள. கருமம் எண்ணித்துணிக் — செய்யத்தகக கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக, — துணிநதபி எண்ணுவம் எனப்பது இழுகரு — தொடங்குவதைதுப் பின்னெண்ணுககட்டுமெனொழிதல் குற்றமாதலான. எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்கலின், துணிவென்பபட்டது. சிறப்புமும் விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது அவாயநிலையான வந்தக. அது கொடுத்தல், இனசொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒருத்தலென நாலவகைப்பயம். இவற்றை வடதூலார தானசாம் பேதாண்டமென்ப. அவற்றுண முனையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வகைகளெல்லாமான்கிராப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணுது தொடங்கின அவ்வினை மாற்றனால் விலக்கப்பட்டி முடியாமையானும், இடையினொழிதலாகாமையானும், அரசனறுயருறுதலின், அவ்வெண்ணுமையை இழுகுகென்றா, செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

சகாஅ. ஆற்றின வருந்தா வருத்தம பலாநின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும. அ

இ-ள். ஆற்றின வருந்தா வருத்தம — முடியுமுபாயத்தாற கருமத்தை முயலாத முயற்சி— பலா நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும — துணைவாபலாநின்ற புரைபடாமற் காபி ழுமபுரைபட்டி. எ-று.

முடியுமுபாயத்தான முயற்சாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையாளன்கண்ணும், இனசொலலைச் செப்பமுடையான, மடியாளன், முன்னேறிற்றோடு பொருது நொந்தவனென இவாகண்ணும், வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவாகண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றினவாராதவழி இவாகண்ணுந் தேறப்படக் கீழமககன்கண்ணுஞ்செய்து, வெல்லுமாற்றான முயற்சு. புரைபடுத்தல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருத்தா தீமை பயத்தல், உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சகாசு நனளுறற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவா
பண்பற்றிந் தாற்றுக ளுடை சூ

இ-ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் சவறு உண்டு— வேறுவேறாதாமாட்டு நனளுனவுபாயமுசெய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம், — அவரவா பண்பு அறிந்து ஆற்றுககலை— அவரவாருணங்கனையாராயநதரிந்து அவற்றிறகியையச செயயாவிடின். எ-று.

நனளுனவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இனசொறசொல்லுத்தலுமாம். அவையாவாகண்ணும் இனியவாதற்கிறப்புடைமையின், உமமை சிறப்புமமை. அவற்றை அவரவா பண்பற்றிந் தாற்றுகமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதாகண்ணே செய்தல். தவறு அவ்வினைமுடியாமை. (க)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச செயலவேண்டிந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது— அரசா வினைமுடித்தற பொருட்டுத் தந்கிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின உலகந் தம்மையிகழாநிற்கும், — எள்ளாத எண்ணிச செயலவேண்டும்— ஆகலான அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது அருபெயர் தந்கிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தனமுதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராயவைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவைபிரண்டும் அறிவிலா செய்வனவாகலின், உலகந்கொள்ளாதென்றா. அஃதெள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேறபச செய்தல். மேல இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதலவகையான உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

ச அ ம் அ தி. — வலியறிதல்.

அஃதாவது அவவுபாயங்களுள் ஒறுத்தல குறித்தவரசன நாலவகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ச எ க. வினைவலியுந் தன்வலியு மாறறான் வலியுந் துணைவலியுந் தூக்கிச செயல். க

இ-ள. வினை வலியும்—தான செய்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும்—அதனைச் செய்து முடிக்கூட தன்வலியையும்—மாறறான் வலியும் — அதனை விலக்கலுறும் மாறறான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவாடகூடதுணையாவா வலியையும்—தூக்கிச செயல்—சீர்தூக்கித் தன்வலியிக்குமாயின அவ வினையைச் செய்க. எ-று.

இந்நாலவகைவலியுள் வினைவலி அரணமுற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானுகூறுபடுததுத் தூக்கப்படும. தன்வலியினைவிட செய்கவென்ற விதியாஷ் தோற்றல ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றும். (க)

ச எ ட. ஒலவ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச செலவாககுச செல்லாத தில். உ

இ-ள. ஒலவது அறிவது அறிந்து—தமக்கியலும் வினையும் அதற்கரிய வேண்டிவதாய வலியையும் அறிந்து—அநகண நங்கிச செலவாககு—எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அநகணவைத்துப்பக்கமேறசெல்லும் அசாககு—செல்லாதது இல்—முடியாதபொருளில்லை. எ-று.

ஒலவதெனவே வினைவலி முதலாய மூனறுமடங்குதலின, ராண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவொன்பதாம். இவையி ராண்டிபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்து மேறசெலவாரொய்தும் பய னுங் கூறப்பட்டன. (உ)

ச எ ங. உடைததம் வலியறியா ஶுக்கத்தி னூக்கி யிடைக்கண் முரிந்தார பலா. ங

இ-ள. உடைத தம் வலி அறியா — கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியின எவறியாதே—ஊக்கத்தின ஊக்கி—மனவெழுச்சியாற்ற மயின்வலியாரோடு வினைசெய்தலேத தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார பலா— அவர் அடாத் தலான அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையேகெட்டவரசா உலகத்துப் பலா. எ-று.

உடையவென்பது அவாயநின்றமையின், செய்யப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளருகு சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின, முரிந்தார பலனொன்றா. அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சி நின்றது. (ங)

ச எ ச. அமைந்தாங் கொழுகா ளளவறியான் றன்னை வியந்தான் விராந்து கெடும். ச

இ-ள. ஆங்கு அமைநது ஒழுகான—அயலவேந்தரோடு பொருந்தியொழுது வதுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான — தன வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது — தன்னை வியரதான—தன்னை வியரது அவரோடு பகைத்தவரசன்—வீரானது கெடும—விராயக கெடும. எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியரதானென்றா. விராயவென்பது திரிந்தறினறது. நடபாயொழுதுதல, வலியறிந்த பகைத்தலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றானதே அயலவேந்தரோடு செயற்பாலது, இவைபன்றித் தான மெலியனாயவைத்து அவரோடு பகைக்கொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையினமையின, விராந்தகெடுமென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானுள் தனவலியறியாவழிப்படும இழுகுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎடு. பீலி பெய சாகாடு மசசிறு மப்பண்டரு சால மிகுத்துப பெயின. ரு

இ-ள. பீலி பெய சாகாடும அசசு இறம— பீலியேறறிய சகடமும அசசு முறியும்,—அப்பண்டம சால மிகுத்துப பெயின—அப்பீலியை அது பொறுக்குமளவன்றி மிகுத்தேற்றின. எ-று.

உமமை சாகாட்டது வலிசசிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொயமைசசிறப்புகு தோன்ற நின்றது. இறமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியொன்று பலரோடு பகைக்கொளவான தான வலியனேயாயினும் அவா தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின, இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம: இதனை துவலாதுவற்றியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளா. ஒருவன தொகுவாபலரோடு பகைக்கொள்ளாதவென்றமையின, இதனால் மாற்றன் வலியும் அவனதுணைவலியும் அறியாவழிப்படும இழுகுக்குக் கூறப்பட்டது.

சஎசு. நுனிககொம்ப ரேறினா ருத்திறந தூக்கி னுயிரககிதுதி யாகி விடும. சு

இ-ள. கொம்பா துனி ஏறினா அஃது இறந்த ஊக்கின—ஒருமரக்கோட்டினது துனிக்கணனேயேறிநின்றா தமமூக்கத்தால அவவளவினைக்கடந்து மேலுமேறலுக்குவராயின,—உயிரககு இறுதியாகி விடும—அவலுக்கம் அவருயிரககு இறுதியாய முடியும். எ-று.

நுனிககொம்பொன்பது கடைக்கணென்பதுபோலப் பின்முன்குத்ததொக்க ஆறும் வேறறுமைத்தொகை. பன்மை அறிவினமைபற்றி இழித்தறகண வரத்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதியென்றா. பகைமேறசெலவானறொடங்கித் தன்னுற செல்லாமளவுஞ் சென்று நின்றான பின் அவவளவினிலலாத மனவெழுசசியான மேலுஞ்செல்லுமாயின, அவவெழுசசி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிரமுடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின, இதுவும் மேலையலங்காரம. அளவறிந்தறிற்றலவேணிமென்றமையின, இதனால் வினைவலியறியாவழிப்படும இழுகுக்குக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள போற்றி வழங்கு ரெறி. எ

இ-ள. ஆறநின் அளவு அறிதது நக—ரபுநெறியாலே தம்க்குள்ள பொருளி னெலையையறிந்து அதற்கேற்பவீக,— அது பொருள போறறி வழங்கும நெறி—அங்கனமீதல பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுதும் நெறியாம். எ-று.

ராயுநெறி மேல ஓறைமாட்சியுள வகுத்தலும் வல்லதரசு எனபுழி உரைத் தாம். எலகைக் கற்பவீதலாவது ஒன்றானவெலையை நான்குகூறாகக், அவற்றுள் இரண்டனைத் தனசெலவாகக், ஒன்றை மேல இடாவந்துழி அது நீக்குதற்பொ ருட்டி வைப்பாகந், நின்றவொன்றையீல பிறரும் “வருவாயுட காலவழங கி வாழ்தல” * எனறா. பேணிக்கொண்டொழுதல ஒருவரோடு நடப்பிவாத அதனைத் தமமொடு நட்புண்டாகக்கொண்டொழுதல. முதலிறசெலவு சுரு ங்கிற பொருள ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகாறளவிட்டி நாயினுங் கேடிலை

போகாறகலாக கடை.

அ

இ-ள. ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதா பினும் கேடு இலலை—அரசாசு துப் பொரு ள வருகின்ற நெறியளவு ஏறிக்காயிறறியும் அதனறகேடிலையாம்,— போ கு ஆறு அகலாககடை—பொன்ற நெறியளவு அதன்றபெருகாதாயின. எ-று

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பினறெழிலுகள் பொருணமேனி னறன். பொருளென்பது அதிகாரத்தான வருவீதது. அளவென்பது பினனுங் கூட்டி உரைசுப்ப டன். முதலுந் செலவுத் தம்முளொப்பினுங் கேடிலை யென்பதாம். (அ)

சஎக அளவறிந்து வாழாநான வாழ்ககை யுளபோல

விலலாநித தோன்றாக கெடும

க

இ-ள. அளவு அறிந்து வாழாநான வாழ்ககை—தனக்குள்ள பொருளினெ லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாநான வாழ்ககைகள்—உளபோல இலலாநித தோன்றாக கெடும — உளளனபோலத் தோன்றி மெய்மமையான் இலலையாயப் பின்பு அதிநாற்றமுமின்றிக் கெடுவீவிம. எ-று.

அவ்வெலைகேற்ப வாழாநாவது அதநிறகுருயக்க கூடாநாயின ஓகநவா யினும் நாதந் தயக்குற வாழ்தல. தொடக்கத்திற கேடு வெளிப்படாமையின, உள்போலத்தோன்றியொறா. முதலிறசெலவு மிககால் வருமேதங் கூ றியவாறு. (க)

சஅ0. உளவரை நூக்காத வொப்புர வாணமை

வளவரை வல்லக கெடும.

க0

இ-ள. உள வரை நூக்காத ஒப்புரவு ஆணமை—தனக்குள்ளவளவு நூக்கா மைக்கேதவாய ஒப்புரவாணமையால் — வள வரை வலலைக் கெடும — ஒரு வன் செலவத்தினெலை விராயக கெடும. எ-று.

ஒப்புரவையாயினும் மிகலாகாதென்றமையான, இதுவுமது. இவைநான்கு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட பெருமையின பருதியாய பொருளவலியறிதல சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

* திரிகடுகம், உக.—வருவாயுட காலவழங்கி வாழ்தல செருவாயப்பச—செய்தவை நாடாச சிறப்புடைமை—யெய்தப்—பலநாடி நலலவை கற்றலம் மூன்று—நலமாட்சி நலலவா கோள.

சக ம அதி. — காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான மிகுதியுடையனாய்ப் பகைமேறசேறலுற்ற அரசன அச்செலவிதேற்ற காலத்தினையறிதல். உதிகாரமுறைமையும் இதனினே விளங்கும்.

சஅக. பகலவெல்லுங் கூகையைக காக்கை யிகலவெல்லும் வேந்தாகரு வேண்பிம பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக காக்கை பகல வெல்லும்—அனாசிர வலியாய் கூகையைக காக்கைபதற்பொழுதினகண வெல்லாநிற்பும்,—இகலவெல்லும் வேந்தாகருப பொழுது வேண்பிம—ஆசலால் பகவரத்தகல் வெல்லக கரு தமரசாக்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமைபாது. எ-று.

எபித்தககாடிலிவமை காலமல்லாவழி வலியாறப்பலிலையென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெல்லமபுங் குளிர்ச்சியும் கமமுனொத்த நோய செயயாது தண்ணீரும் உணவும் முதலிபவுடை, தாயாத தாண் வருந்தாது செல்லுமியலினதாம். இதனா காலத்திற்சிறப்புக கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொருக நிர்வாணைத் தீரமை யாகருங் கரியு. உ

இ-ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒருகல்—அரசன காலத்தோடு பொருந்தவினை செய்கொழுநூல்— ஒருநினைத்தீரமை யாகரும் கரியு—ஒருவாகண்ணும நிலலா தநீசு குஞ்செலவதொத்த சனகணீங்காமறியிநிதற்குடிகும். எ-று.

காலத்தோடுபொருந்தல் கால தபாமறியிபதல். காலம்பென்றதனால், தீராதனமாலைபென்பது பெற்றும் தீர வாபத யவருத்தலாள், அதனினுக்கு செல்வம் எருஞானமும் நீங்காபென்பதாம். (உ)

சஅங். அருவினை யென்ப ளளவோ கருவியாற கால மறிந்து செயின. ங

இ-ள். அருவினை எனப ளளவோ—அரசரால் செய்பதற்கரிய வினைசென்று சொல்லப்படுவன ளளவோ,— கருவிபான காலம் அறிந்து செயின— அவற்றை முடித்தற்காக கருவிகளுடனே செய்பதற்காக காலம் அறிந்து செயவராயின. எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களும். அவை ளள வாயவழியுங் காலம் வேண்பிமென்பதறிவித்ததும், கருவியானென்றால். எல்லா வினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம். (ங)

சஅச. நூலங் கருதினும் கைகூடுங் காலங் கருதி யிடத்தாற செயின ச

இ-ள். நூலம் கருதினும் கைகூடும்—ஒருவன நூலமுழுதுந் தானேயாளக கருதினனாயினும் அஃது அவனகையகத்ததாம்,— காலம் கருதி இடத்தான செயின—அதற்குச் செய்யும் வினையைக காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செயவனுபின. எ-று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூர்மென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானுங் காலமறிதற் பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

சஅரு. காலங் கருதி யிருப்பா கலங்காது

ஞாலங் கருது பவா. ரு

இ-ள். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவா—தப்பாது ஞாலமெல்லாங்கொள்ளக் கருதுமாசா—காலம் கருதி இருப்பா—தம் வலிமிகுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருந்துணையும் பகைமேற செல்லா. எ-று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல. வலிமிகுதி காலங்கருதியென்றத ன்ற பெற்றம். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந் தேயநது வருத்தமுறுவராகலின், இருப்பொன்றா. இருதகலாவது நடபாககல, பகையாககல, மேற்சேறல, இருதகல, பிரித்தல, கூட்டலெனனும் அறுவகைக்கு ணங்களுள் மேற்செல்லிற்கு மாறாயது. இதனா காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (ரு)

சஅகூ. ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகா

தாக்கறகுப பேருந் தகைத்து. கூ

இ-ள். ஊக்கம் உடையான ஓடுக்கம்—வலிமிகுதியுடையவரசன் பகைமேற செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு—பொரு தகா தாக்கறகுப பேரும் தகைத்து—பொருகின்ற தகா தண்பகை கெடப் பாயத்தொருட்பிணை காலவாங்குந்நனைத்து. எ-று.

உவமைக்கட்டாகக்கொன்றதலை, பொருளினும் வென்றியெய்தற்பொருட் டென்பது கொள்க. இதலை அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅள. பொள்ளென வாங்கே புறமவேரா காலம்பாந்

துளவோப்ப ரொள்ளி யவா. ள

இ-ள். ஔளியவா—அறிவுடையவரசா — ஆங்கே பொள்ளென்ப புறம வேரா—பகைவா மிக்கசெய்த பொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுளா,—காலம் பார்த்து உள வோப்பா—தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினை யறிந்து அது வருந்துணையும் உள்ளே வெகுளவா. எ-று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரா வோப்பொனக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்ததா. அறிய வெகுணடுழித் தமமைக் காப்பராகவிற புறமவேரானறும், வெகுளியொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமல டக்குதல கூடாமையின் உளவோப்பொன்றுங்கூறினா. (ள)

சஅஅ. செறுநகை காணிற சமக்க விறுவரை

காணிற கிழக்காந் தலை. அ

இ-ள். செறுநகை காணிற சமக்க— தாம் வெல்லக் கருதியவரசா பகை வாக்கு இறுகிக்காலம் வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாறப்பணிக்,—இறுவரை காணின தலை கிழக்காம்—பணியவே அக்காலம் வந்திறுமவழி அவா தகைவின்றியிறுவா. எ-று.

பகைமையொழியும்வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பா சமக்கவென்றும், அங்ங
ணந்தாழவே அவா தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகவிற றப்பாமற் கெடுவொன்பார்
அவாதலை சீழாமென்றுங்கூறினார். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தன்
ளுவகால அது தனறலை சீழாக விழுமாகலின், அவவியல்பு பெறப்பட்டது.
இவையிரண்டிபாட்டானும் இருகருமவழிப பகைமை தோன்றாமலிருக்கவென
பது கூறப்பட்டது. (அ)

ச அக. எய்தற கரிய தியைநதககா லநடுலையே
செய்தற கரிய செயல. க

இ-ள். எய்தறகு அரியது இயைநதககால்—பகையை வெல்லக்கருதாமரசர்
தம்மாலெய்துதறகரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், — அநநிலையே செய்தறகு
அரிய செயல—அதுகழிவதறகு முன்பே அது கூடாவழித தம்மாற செய்தறக
ரிய வினைகளைச் செய்க. எ-று.

ஆற்றனமுதலியவற்றை செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தறகரியதென
றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைநதககாலென்றும், இயைநத
வழிப பின்னிலலாதோடுதலின் அநநிலையேயென்றும், அது பெறவழிச் செய
யப்படாமையிற் செய்தறகரியவென்றுங்கூறினார். இதறை காலம் வந்துழி
விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சகூ. கொக்கொக்க கூம்பும பருவந்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீரத்த விடத்தது. க0

இ-ள். கூம்பும பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க — வினைமேற செல்லாதிருக்குற
காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க, — மற்றுச்சீரத்த இடத்து அதன்
குத்து ஒக்க—மற்றைச் செல்லுங்காலம்வாயத்தவழி அது செய்தமுடிக்குமா
றுபோலத் தப்பாமற்செய்த முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடறகிருக்குமவழி அந வந்தெய்துநனுமும் முன்னறிந்து தப்பா
மறப்பொருட்டு உயிரிலலதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றபடி
வதற்குமுன்பே விரைந்து குச் சமாகலானும், இருப்பிறகுசெயலிறகுங்கொக்
கே உவமைபாயிற்று, கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக்
கூம்புகவென்றும், குத்தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்
துகவென்ற முறைக்கப்பரிம, இது நொழிலுவமமாகலின். உவமைமுக்கததால்
இருப்பிறகுசெயலிற்கும் இலக்கணவகூறியவாறாயிற்று. (க0)

நு0 ம அதி.— இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிந்து பகைமேற செல்வான தான் வெலு
தற்கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அதிகாரமு மறமையும் இதனானே விளங்கும்.

சகக. தொடங்கறக வெவ்வினையு மெள்ளறக முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல லது. க

இ-ள். முறறும் இடம் கண்டபின்னலலது—பகைவரை முறறுதற்காவதோ
ரிடம் பெறற்பின்னலலது—எவவினையும் தொடங்கறக—அவர்மாட்டுப்பாதொ
ருவினையுநதொடங்காதொழிக, — எள்ளறக — அவரைச் சிறியவொன்றிகழா
தொழிக. எ-று.

1. முற்றுதல் விளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும் நூழைகளானும் அவா புகலொடு போகக்கொழியமவகை அரணினைச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த தம்முணலிலிலாத பலபடையிருப்பிறகும் மதிலும் அகமுமுதலிய வரண செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிறகுமேறற நிலக்கிடககையும நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரணியிசெய்கவென்பதாம். (க)

சகூஉ. முரண்சோந்த மொயம்பி னவாகரு மரண்சோந்தா
மாககம பலவுந தரும. உ

இ-ள். முரண் சோந்த மொயம்பினவாகரும் — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியிணையுடையாக்கும்— அரண சோந்த ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும—அரணைச் சோந்தாகின்றவாககம் பலபயனகணையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவென்ப பொருவரசா மனத்தின்கணிகழுவ தாகலானும், வலியுடைமை கூறியவகுளும், இது பகைமேறசென்றவரசா மேற்றாயிற்று. உமமை சிறப்புமறும். அரண்சேராதாமாககமுமுணமையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிககப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய முற்றினே. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன பகைவராற்றமக்கு நலவினமையும், தாம் நிலைபெற்றுநின்று அவரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

சகூங். ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றாகுட போற்றிச செயின். ங

இ-ள். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப—வலியரல்லாதாரும் வலியராய வெல்வா, —இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றாகுண செயின்—அதற்கேற்றவிடத்தினை யறிந்து தம்மைக் காததுப் பகைவாமாட்டு வினை செய்வராயின. எ-று.

வினையென்பது உம தம்மையென்பது உம அவாயநிலையான வந்தன. காத தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணும் படையாறுங்காததல். இவ்வாற ருண் வினைசெய்வராயின மேற்சொல்லிய வலியினறியும் வெலவொன்பதாம்.

சகூச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார துன்னிச செயின். ச

இ-ள். இடன் அறிந்து துன்னியார— நாம் வினைசெய்தற்கேற்றவிடத்தினை யறிந்து சென்றவரசா— துன்னிச செயின் —அரணைப் பொருநதறிந்து அத னைச் செய்வராயின,—எண்ணியார எண்ணம் இழப்பா—அவரை வெலவதாக வெண்ணியிருந்த பகைவா அவ்வெண்ணத்தினையிழப்பா. எ-று.

அரணைப்பது அவாயநிலையானவந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனை யிதப்பொன்றார, அவா வினைசெய்யாமற் தம்மைக்கா ததமையின். இஃதும் அவா பகைவா தோற்பொன்பகாயிற்று. இவைநான்கு பாட்டானும் பகைவரணியுறத்திறுப்பார அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது.

சகூரு நெடுமபுனலுள வெலலு முதலை யடுமபுனலி
ளியிடு னதனைப் பிற. ரு

இ-ள். முதலை நெடுமபுனலுள் (பிற) வெலலும்—முதலை ஆழமுடைய நீரின கணியிற பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெலலாநிறகும்,—புனலின் நீங்கின் அத

ணைப் பிற அகிம் — அபுனலிங்குமாயின அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லா நிறகும். எ-று.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்தது வலியொன்பது கூறப்பட்டது. பிறவென் பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கட பிறவெல்லாம் நின்றலாற் றுமையின அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவையியங்குதறகுரிய நில த்தினகண அஃசியங்கலாற்றாமையின அஃதவற்றிறகெல்லாமெளிநாமெனறது, மேறசெல்லும் அரசா பகைவா நின்றலாற்றாவிடனறிந்து செலவராயின அவா தமக்கெளியராவரனறித தாநிற்கலாற்றாவிடததுச செலவராயின அவாக்கெளி யராவரனனும் பொருடோன்ற நின்றமையின, இது பிறி துமொழிதலென்னு மலங்காரம். அவரை அவா நின்றலாற்றாவிடகூசுச சென்று வெலகவென்பதாம்.

சகூசு. கடலோடா காலவ நெடுநதோ கடலோடு

நாவாயு மோடா நிலத்தது கூ

இ-ள. கால் வல நெடுநதோ கடல ஓடா—நிலத்தினகணெடுங் கால் வலிய நெடிய தோகள கடலினகணெடமாட்டா,— கடல ஓடும் நாவாயம் நிலத்தது ஓடா — இனி அக்கடலினகணெடும நாவாயகடாமும் நிலத்தினகணெடமாட் டா. எ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான நிலத்தோடுமென்பது வருவிககப்ப ட்டது. காலவநெடுநதோனபது ஒடுகற்கெற்றகாலும் பெருமையுமுடைய வாயினுமென்பது பட நின்றது. மேறசென்றா பகைவரிடங்கனையறிந்து அவ றறிற்றேற்ற கருவிகளான வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமையின, இது வும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (சு)

சகூசு. அஞ்சாமை யல்லாற றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை யெண்ணி யிடத்தாற செயின. எ

இ-ள. அஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான செயின — பகையிடத்தது வினைசெய யுந் திறங்கனையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசா இடத்தோடு பொ ருந்தச செயவராயின,— அஞ்சாமை அல்லால் தனை வேண்டா—அச்செயற் குத் தந்தணமையல்லது பிறிதொருதுணை வேண்டிவந்தலை. எ-று.

கிணணியராய நின்ற செயது முடித்தலே வேண்டிவதல்லது துணைவேண் டாவென்றா, அவவினை தவறுதற்கே தவின்மையின. இவ்வமுனறுபாட்டானும் வினைசெய்தற்காமிடனறிசல கூறப்பட்டது. (எ)

சகூஅ. சிறுபடையான் செலவிடஞ சேரி னுறுபடையா னூக்க மழிந்து விடும. அ

இ-ள. உறுபடையான — பெருமபடையுடையவரசன — சிறுபடையான செல இடம் சேரின—ஏனைச்சிறுபடையுடையானையழித்தல் கருதி அவன புக லைச்சென்று சாருமாயின,— ஊக்கம் அழிந்துவிடும—அவனாற நன்பெருமை யழியும். எ-று.

செல்லிடம் அவனுககுச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுந்கிருக்கு மென்றறபோல ஒருசொல். ஊக்கத்தின்பழிவு உடையான் மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைபெருமைநோக்கி இடநோக்காது செலவனாயின் அஃது அப்படை

கீர்காருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானாகப் பயிற்சியின்மையானாக அப் பெருமையாற் பயனினறித தானழிந்தவிடுமென்பதாம். (அ)

சகூக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாநத
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. கூ

இ-ள். சிறை நலனும் சீரும் இலா எனினும்—அரணழித்தற்கருமையும் பெருமையாகியவாற்றலுமுடையரல்லராயினும், — மாநதா உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது—வினைக்குரிய மாநதரை அவருறைகின்ற நிலத்தினகட்சென்று தாககுதலரிது. எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆணமையுடையாரச சிறுமை நோக்கி இருப்பினகடசென்று தாக்கின அவா அது விட்டுப்போதறுணிவின ரனறிச் சாதறுணிவினராவா, ஆகவே, அவாக்குப் பெருமபடையுடையுமென்பதாம். (க)

ரு00. காலாற் களரி னரியடுங் கண்ணருசா
வேலாண் முகத்த களிறு. க0

இ-ள். கண் அருசா வேலாள் முகத்த களிறு — பாகாககடங்காவுமாய வேலாடகளைக் கோத்த கோடடவுமாய களிறுகளை — கால ஆழ களிளின் ரரி அடும — அவை காலாழுமியலபிறறாய சேறறுநிலநதபபடபிழி ரரி கொல்லம். எ-று.

முகம் ஆகுபெயா. ஆணமையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின அவற்றற பயனினறி மிகவுமெளிபரால் அழிவொன்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவவலவகாரம். வேலாழ்முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளா: வேறபடைருளிகதழ்முகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாயமுடிதலின், அது பாடமனமைபறிக. இவைமுன்றுபாடடானும் பகைவரைசசாராதலாகாவிடனும் சாரநதுழிப் பரிமீமுகக்கு கூறப்படஉன். (க0)

ருக்ம அதி. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சா முதலாயினொப பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றையுரு செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைகளானாராய நதுதெளிதல். வலமுதன்முனறுமறிநது பகைமேறசெலவானுககுத தானே வினையுறறுசசெயதற்பொருடும் அறைபோகாமற்பொருடும் இது வேணடுதலின், அவற்றினபின் வைக்கப்பட்டது.

ரு0க. அறம்பொரு ளின்ப முயிரசச நான்கின
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும. க

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் உயிரசசம்— அரசனறறெளியப்படுவாரொருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிரப்பொருடடானவரும்சசமுமென்னும்— நான்கின திறம் தெரிநது தேறப்படும — உபதைநான்கினறிதத்தான மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியப்படும. எ-று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதையும் அறவோரையும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனனமையின் இவனைப் போக்கி அறனுமுரிமையுமுடைய

யானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவாககுமியைநதது நினகருத்தெனையெனச சூறறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனொடியைநதாராயும் விட்டு, அவரான இவ்வரசன் இவ்வநமாலையொருகலின் இவனைப் போகக்க கொடையுமுரிமையுமுடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவாக்குமியைநதது நினகருத்தெனையெனச சூறறவோடு சொல்லுவித்தல். இனபவுபதையாவது தொன்று தொட்டு உரிமையோடு பயின்றாளோராதவமுதமகளைவிட்டு, அவளால் உரிமையுள்ள இனனாள் நினனைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக கூடுவிககவேண்டுமென்று என்னை விடுத்தாள அவளைக் கூடுவையாயின் நினககுப் பேரினபமேயன்றிப் பெரும் பொருளுநகைக்கூடுமெனச சூறறவோடு சொல்லுவித்தல். அசசவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தினமேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனிலின்னகணழைப்பித்து, இவா அறைபோவானெண்ணறகுக ருழீஇயினொன்று தான் காவலசெய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நமமைக் கொல்வானகுமுதின்றமையின் அதனை நாமுற்படசசெய்து நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் எனடை யாவாக்குமியைநதது நினகருத்தெனையெனச சூறறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுநதிரிபிலயைவழி எதிரகாலததுநதிரிபிலனெனக்கருத்தளவையாற்றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடதூறப்பொருணமைமையுட்கொண்டு இவ்வோதியதறியாது பிறொல்லாம் இதனை உயிரொசசமென்ப பாடநதிரித்துத் தத்தமககுத்தோன்றியவாரேயுபுரைத்தார். (க)

1002. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி நீங்கி வடுப்பரியு

நாணுடையான கடடே தெளிவு. உ

இ-ள். குடிப் பிறந்து—உயாந்த குடியிற்பிறந்து—குற்றத்தின் நீங்கி—குற்றங்களினின்று நீங்கி— வடுப் பரியும் நாண உடையானகடடே தெளிவு—நமககு வடு வருங்கொலென்றஞ்சாரிற்றும் நாணுடையவன்கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுககுச சொல்லிய வகையாறும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றிவைமுதலாயவுமாம். நாண இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பாணமையும் தக்கோவாயக கேடடலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

1003. அரியகற றுசற்றார் கணனுந தெரியுங்கா

வினமை யரிதே வெளிது. ஈ

இ-ள். அரிய கறறு ஆசு அறறாகண்ணும் — கற்றறகரிய நூல்களைக் கற்றறு மேற்சொல்லிய குற்றங்களறறாமாட்டிம் — தெரியுங்கால் வெளிது இனமை அரிது— நுண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெணமையிலலாமை அரிது. எ-று.

வெணமை அறியாமை, அஃது இவாமாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமை யான ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிநதால் அதுவுமில்லாதாரே தெளியப்படுவொன்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுந் குற்றமுந் தெரிந்து குணமுடையாராத தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டினுங் கூறப்பட்டது. (ஈ)

100ச. குணநாடிக குறமு நாடி யவறுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ச

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குறறங்களுள் ஒன்றையுடையார் உலகத்தின் மையின் ஒருவன் குணங்களை யாராய்ந்து, — குறமு நாடி — ஏனைக்குறறங்களை யுமாராய்ந்து, — மிகை நாடி — பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றையாராய்ந்து, — மிக்க கொளல் — அவனை அம்மிக்கவற்றையுண்பதிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றையெனறா. அவையாவன தலைமையானாகப்பணமையானாக உயர்தன். அவற்றானறிதலாவது குணமிகைதாயின் வினைக்குரியனெனறும், குறறமிகைதாயின் அல்லனெனறும்றிதல். குணமேயுடையார் உலகத்திரியராகலின், இவ்வகை யாவையுநதெளிகவென்பது இதறாகுறப்பட்டது.

100ரு. பெருமைக்கு மேனைச சிறுமைக்குந தத்தந
கருமமே கட்டளைக கல். ரு

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைசிறுமைக்கும் கட்டளைககல் — பிறப்புக் குணம் அறிவென்பவற்றையு மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மறறைசசிறுமைக்கும் உரைகலாவது — தத்தந கருமமே — தாநதாருசெய்யுங்கருமமே, பிறிதிலலை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களதுபெருமைபுரு சிறுமைபுந தப்பாமலறிய ஹவாாகுப பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முநநதகருவி செயலென்பது தேறறேகாரததார்பெற்றும். இதற குணங்குறறங்களை நாடறகுக் கருவி கூறப்பட்டது. (ரு)

100சூ. அறறாத தேறுத லோமபுக மறறவா
பறறிலர் நாணா பழி. சூ

இ-ள். அறறாத தேறுதல ஓமபுக — சுறறயிலலாதாத தெளிதலையொழிந்து, — அவா கூறறப பறறு இலா — அவா உலகத்தோடு தொடாபிலா, — பழிநாணா — ஆகலற பழிக்கஞ்சார. எ-று.

பறறிலர்நாணபதல கூறறமென்பது வருவிககப்பட்டது. உலகத்தார பழிப்பனவொழிதறகும புகழ்வன செபதறகுமேதுவாகிய உலகநடையிலபு சுறறயிலலாதாக்கு இனமையின், அவா டெளியப்படாநென்பதாம். (சூ)

100எ. காதனமை கநதா வறிவறியாத தேறுதல
பேதைமை பெலலாந தரும். எ

இ-ள். காதனமை கநதா அறிவு அறியாத தேறுதல — அன்புடைமை பறறுக்கோடாகத் தமக்கறிபவேண்டிவன அறியாதாத தெளிதல — பேதைமை எல்லாம் தரும் — அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையுக் கொடுக்கும். எ-று.

தனனேடு அவரிடைசிறறவன்புபறறி அரசன் அறிவிலாமேல வினைபைவைப்பின், அஃது அவறறிவினமையாற கெடும, கெட்டால் அவாருளதேயனறி வினைக்குரியாரா அறியாமை, மேலவினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமென்பதாம். (எ)

100அ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் — தனனோடியையுடையனல்லாதா னைப்பிறப்புமுதலியவற்றானும்செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடுமபை தரும்—அததெளிவு தனவழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டிமென் பது பெற்றும். தெளிதல் அவனகண்ணே வினையை வைத்தல். அவவினை கெடு தலால் தனகுலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவாகைப்படடிகழீராய் விடுவொன்ப தாம். நானகனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (அ)

௫௦௯. தேற்றக யாராயுந் தேராது தோந்தபிற
றேறுக தேறும் பொருள். கூ

இ-ள். யாராயும் தேராது தேற்றக—யாவராயும் ஆராயாது தெளியாதொழிக,—தோந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக—ஆராயாதபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறுதொழிக். எ-று.

தேற்றகவென்ற பொதுமைபான ஒருவினைககண்ணுர்தெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது தாறபரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கினமேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவரவராற்றறக்கேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயர். (ஆ)

௫௧௦. தேரான் நெளிவுந் தெளிந்தானக னையுறவுந்
தீரா விடுமபை தரும். க௦

இ-ள். தேரான்தெளிவும்—அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளிதலும்—தெளிந்தானகண ஐயுறவும்— ஆராயாது தெளிந்தவனமாட்டு ஐயப்படுத்தலும் இவ்விரண்டும்—தீரா இடுமபை தரும்—அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணுதவைத்து ஐயுறுமாயின, அதனை அவன் நிரந்து இனி இது நிலலாதென்னுகருத்தான அவவினையை ரெகிழ்துறவிடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற்பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற்றெளிந்தான்கண ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெலை கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டா னும், தெளியப்படாதார இவ்வொன்பதாஊம, அவரைத் தெளிந்தாறபடுமிமுககும், தெளிவிற்கெலையும், கூறப்பட்டன. (க௦)

௫௨ ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அததெளியப்பட்டாரா அவர் செய்யவல்ல வினைகளையநிரந்து அவற்றினகண்ணையாந்நீர்தம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௫௧௧. நன்மைபுந் தீமைபு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னுளப் படும. க

இ-ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தனகணவைத்தால், அதனகணவனவும் ஆகாதனவுமாய் செயல்களையாராய்ந்தறிந்து—நலம் புரிந்ததன்மையான்—அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விருமபிய

வியல்பினை யுடையான்—ஆளப்படுமீ—பின் அவனா சிறந்தவினைகளிதேயாள
 ப்படுமீ. எ-று.

தன்னையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கடகு நடுவாயதோர்வினையை அரசு
 சன்றனகவைதவழி அதனகனாசெயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ்
 வியல்பினனாத்தலபற்றி அகமாய வினைககணையாளப்படுவனென்பதாயிற்று.
 புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினை
 யாதல் பெற்றும். (க)

1967. வாரி பெருக்கி வளம்படுத்த துறறவை
 யாராயவான செயக வினை. 2.

இ-ள், வாரி பெருக்கி—பொருள வருவாயில்களை விரியச்செய்து— வளம்
 படுத்தி—அப்பொருளாற செலவங்களை உள்ளத்தது — உறறவை ஆராயவான
 — அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்கு செலவங்கட்குமுற்ற இடையூறுகளை நா
 டோறுமாராயநது நீக்கவல்லவன் — வினை செயக — அரசனாகு வினை செ
 யக. எ-று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலும்என்புழியுணாத்தனவும்,
 உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்றும் வாரத்தையுமாம். செலவங்களாவன
 ஆண்டுப்பொருளமின்பமுமாக உகைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன்
 வினைசெய்வாரா, சுற்றத்தாரா, பகைவா, கள்வொன்றிவரான வருநலிவுகள். (உ)

1968. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை ரிநநான்கு
 நன்குடையான கடடே தெளிவு. 15

இ-ள். அன்பு— அரசன்மாட்டனபும் — அறிவு— அவனுக்காவனவறியும்
 றிவும்— தேற்றம்— அவை செய்தற்கட்கலங்காமையும் — அவாவின்மை—
 அவற்றாற பொருள கையுறறவழி அதன்மேல்வாவின்மையுமாகிய — இநநா
 ன்கும் நன்கு உடையானகடடே தெளிவு — இநநான்குகுணங்களையும் நிலை
 பெறவுடையானமேலதே வினையைவிட்டிருக்கருந தெளிவு. எ-று.

இநநான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைககண யாதுமாராயவே
 ண்டிவதிலையென்று அரசனறெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை அதன் பிறப்பிட
 னக்கித் கூறினா. இவைமுன்னுபாட்டானும் ஆற்றுகுரியானதிலககணங்கூறப்
 பட்டது. (15)

1969. எனைவகையாற தேறியக கண்ணும் வினைவகையான்
 வேறாகு மாநதா பலா. 16

இ-ள். எனைவகையான தேறியககண்ணும் — எல்லாவகையானுமாராயநது
 தெளிநது வினை வைத்தபின்னும்— வினைவகையான வேறாகும் மாந்தர் பலர்
 — அவ்வினையினியலபானே வேறுபடுமாநதா உலகத்துப பலா. எ-று.

கட்டியங்காரன்போல அரசுவினபத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அத
 னைக் குற்றமென்றெழிநது தமமியலபினிற்பார அரியராகலின், வேறாகுமாநதர்
 பலொன்றா. வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையாராய் வைத்த
 பின் விகாரப்படுவாரா இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்ப
 தாம். இதனானுருவகையாலொழிக்கப்படுவாரா இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது. .

ருகரு. அறிந்தாற்றிச செய்கிற்பாற கலலால் வினைதான்
சிறந்தானென தேவறபாற நன்று. ரு

இ-ள். அறிந்த ஆற்றிச செய்கிற்பாறகு அலலால்—செய்யுமுபாயங்களை யறிந்த செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந்தனபங்களைப்பொறுத்த முடிவுசெய்யவல்லானையலது — வினைதான சிறந்தான என்று ஏவறபாறறன்று — வினைதான இவன நமமாட்டு அன்புடையனென்று பிறனொருவனையேவுமியலபுடைத்தன்று. எ-று.

செய்கிற்பாறகென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானலது அன்பான முடியாதென இதனால் வினையினதியலபு கூறப்பட்டது. (ரு)

ருககூ. செயவாள் நாடி வினைநாடிக காலத்தோ
டெயத வுணாந்து செயல. கூ

இ-ள். செயவாளை நாடி—முதற்கண்ணே செயவானதிலக்கணத்தையாராயந்து,—வினை நாடி—பின் செய்யப்படும வினையினதியலபையாராயந்து,—காலத்தோடு எய்த உணாந்து செயல—பின் அவனையும் அதனையுங் காலத்தோடுபடுத்திப் பொருந்தவறிந்து அவனை அதனகண்டலைச்செயக. எ-று.

செயவானதிலக்கணமும் வினையினதியலபும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்தவுணாதலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான செயயின இவ்வியலபிறராய வினை முடியுமென்று கூட்டியுணாதல். (கூ)

ருகஎ இதனை யிதனா ஶீவனமுடிககு மென்றாயந
ததனை யவன்கண விடல. எ

இ-ள். இதனை இதனால் இவன முடிககும் என்று ஆயந்து — இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன முடிககவல்லனெனக கூறுபடுத்தாராயந்து,—அதனை அவனகண விடல—முனாநதமுளியைந்தவழி அவ்வினையை அவனகணனே விடுக. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினையுந் தமமுளியைதலாவது ஒரொன்றோடு ஏனையவிரண்டறகும பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியனாககுதல். (எ)

ருகஅ. வினைகருமிமை நாடிய பினறை யவனை
யதற்குரியனாகச செயல. அ

இ-ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பினறை—ஒருவனை அரசன தன்வினைசெய்தற்குரியனாகவாராயந்து துணரிந்தால்,—அவனை அதற்கு உரியனாகச செயல.—பினனவனை அதற்குரியனொன்று உயரச்செயக. எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்கும்மாற்றலுடையானாககுதல். அது செய்யாககாலங் கெட்டுமென்பது கருத்தது. (அ)

ருககூ. வினைக்கண வினைபுடையான் கேண்மைவே ருக்
நினைப்பானே நீங்குந் திரு. கூ

இ-ள். வினைக்கண வினை உடையான கேண்மை—எப்பொழுதும் தன்வினையின்கண்ணே முயறலையுடையான அவவுரிமையாற்றனக்குக் கோரியொழுது

கின்ற தன்மையை—வேறாக நினைப்பானத் திரு நீங்கும் —அது பொறுதார சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங்கும். எ-று.

கேளாயொழுதுகின்றதன்மையாவது தான பிறனாய நிலலாது கேளாயெய யுமுரிமையெல்லாது செய்தொழுதுதல. அவனை அவமதிப்பாகக் கொண்டு செறக்கருதுமாயிற் பின்னொருமுடபட்டு முயல்வாரிலையாம, ஆகவே, தன்செல்வங்கெட்டுமென்பது கருதது. இந்நானகுபாட்டானும் ஆடற்குரியானையானநுந திறங்கூறப்பட்டது. (க)

ருஉ0. நூடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான
கோடாமை கோடா துலகு. க0

இ-ள். வினை செய்வான கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான கோடாதொழிய உலகு கோடாது,—மன்னன் நாடோறும் நாடுக—ஆதலான அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக. எ-று.

அஃதொன்றையுமாராயவே அதனவழித்தாய உலகமெல்லாமாராயநதா லும், அதலை அவனுரிமை அழியாமறநன்னுள்ளேயாராயநது போதுகவென்பதாம். இதனை ஆண்டவழிசெய்வது கூறப்பட்டது. (க0)

ருட ம அதி.— சுற்றந்தழால்.

அஃகாவது அரசன் தனகிள்ளுரைத் தன்னினீங்காமல் அனைத்தல. வினை செய்வாரைக் கூறி ஏனைசுற்றங்கூறுகின்றாராகலின், இது தெரிநதுவினையாட லின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருஉக. பறறற கண்ணும பழைமைபா ராட்டுதல
சுற்றத்தார கண்ணே யுள் க

இ-ள். பறறு அறற கண்ணும பழைமைபாராட்டுதல—ஒருவன் செல்வந்தொ லைநது வறியனாயவழியும் விடாது தமமோடு அவனிடைய பழைமையை எடு த்துக்கொண்டாடுமியலபுகள்—சுற்றத்தாரகண்ணே உள் — சுற்றத்தாரமாட டே உள்வாவன. எ-று.

சிறப்புமமை வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழை மை பறறறக்காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறொல்லாம் அவன் பறறற்பொழுதே தாமும் அவனோடு பறறறுவராகலின், ஏகாரநதேறத்தின் கண் வந்தது. இதனை சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ருஉஉ. விருப்பஞ்ச சுற்ற மியையி னருப்பற
வாககம் பலவுந் தரும். உ

இ-ள். விருப்பு அஞ்ச சுற்றம் இயையின்—அன்பறறத் சுற்றம் ஒருவற்கெய துமாயின்,— அருப்பு அஞ ஆக்கம் பலவும் தரும்—அஃது அவற்குக் கிளைத் தலறறத் செல்வங்கள்பலவறறையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உட்பகையினீக்குதற்கு விருப்பஞ்ச்சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செல்வத்தினீக்குதற்கு அருப்பறவாககமென்றும், விசேடித்தார்.

தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்காளாறியுநோக்கி; பலாகூடி வளர்த்தலின், அவை மேனமேற கிளைககுமென்பது கருத்து.(உ)

ருஉ௩. அளவளா வில்லாதான வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந்தற்று. ஈ

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகலத்தல்லலாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடி இன்றி நீர் நிறைந்தற்று—குளப்பரப்புக கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத தன்னளவும் அதனளவுமுசாவதலான வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றனாஉம அதற்கேதுவாய செலவங்களை, நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளினறொழில் இடதகினமேனின்றது. சுற்றமில்லாதான செலவங்கள் தாங்குவாரின்மையிற புறத்துப் போமென்பதாம். (ஈ)

ருஉ௪. சுற்றத்தாற சுற்றப் படவொழுக்கல செலவநதான்
பெற்றத்தாற பெற்ற பயன். ச

இ-ள். செலவம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செலவம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுக்கல—தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படுமவகை அதனைத் தழீஇயொழுக்குதல். எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனுனைப்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பக்கயின்றி அரசாடற்கேதுவாகலின், இதனைச் செலவத்திற்குப் பயனென்றா. இவைமூன்றுபாடடானும் சுற்றந்தழால் செலவத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

ருஉ௫. கொடுத்தலு மினசொலு மாறறி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற சுற்றப் படும. ஈ

இ-ள். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின்—ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன் கொடுத்தலையும் இன்சொறசொலுதலையும் வல்லாயின்,—அடுக்கிய சுற்றத்தால் சூழப்படும—தமயிறறொடாந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும. எ-று.

இரண்டும் அளவறிந்தாறறுதலரிதென்பதுதோன்ற, ஆற்றினென்றா. தமயிறறொடாதலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனதுசுற்றமுமாய அவற்றற பிணிப்புண்டி வருதல். இவவுபாயங்களை வடதூலார தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (ஈ)

ருஉ௬. பெருங்கொடையான பேணன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையாழ். மாநிலத தில். கூ.

இ-ள். பெருங்கொடையான வெகுளி பேணன் — ஒருவன் மிக்ககொடையையுடையனுமாய வெகுளியை விருமபானுமாயின், — அவனின் மருங்கு உடையார மாநிலத்து இல் — அவன்போலக் கிளையுடையார இவவுலகத்தில்கை. எ-று.

மிக்ககொடை ஒன்றும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல், விரும்பாமை இஃதரசுறகுவேண்டிவதொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (க)

இஉஎ. கர்க்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மனனநீ ராக்கே புள். எ

இ-ள். கர்க்கை கரவா கரைந்து உண்ணும்—காக்கைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனததையழைத்து அதனோடுகூடவுண்ணுநிற்கும்,— ஆக்கமும் அன்ன நீராக்கே உள்— சுற்றத்தாரெய்யுதம் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையாக்கே உள்வாவன். எ-று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகை பினமையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான அறமுயினபமுமேயன்றிப் பொருளுமொபதுமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்பெனந்து நாம் துகாவனவெல்லாம் அவரும் துகருமாறு வைத்தல். (எ)

இஉஅ. பொதுநோக்கான வேந்தன வரிசையர் நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார பலர். அ

இ-ள். பொது நோக்கான வேந்தன வரிசையா நோக்கின— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன தத்தந்தகுதிகக்கேற்ப நோக்குமாயின, — அது நோக்கி வாழ்வார பலர்—அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார பலர். எ-று.

உயர்ந்தார நீங்குதனோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாது முகுதனோக்கி வரிசைநோக்கை விடுத்தார, இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்த முடிமுபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

இஉச. தமராகித் தற்றுறந்தார சுற்ற மமராமைக
காரண மினறி வரும. ச

இ-ள். தமராகித் தற்றுறந்தார சுற்றம்—முன்றமராயவைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் றனைப பிரிந்துபோய்வா பினமும் வந்து சுற்றமாதல்— அமராமைக காரணம் இன்றி வரும— அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டில்லையாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமின்றியென்றதனான, முன் அஃதுண்டாயத் துறத்தல் பெற்றும்: அஃதாவது அரசனானெனிகெட்வொழுக்கல் வெறுப்பன்செய்தலென்றிவை முதலியவற்றான வருவது. ஆக்கம் வருவிக் கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய் சுற்றத்தாராகஞ்சு செயற்கையான வந்தநீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவாக்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாயநிற்குமென்பார, வருமென்றார. (க)

இஉஓ. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த
ரிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். கஓ

இ-ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே — காரணமின்றித் தன்னிடத்துள்ளும் பிரிந்துபோய்ப் பினகாரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானே—வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் — அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்தவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க, எ-று.

வாளர் உழைப்பிரிந்தெனறமையின, பிரிதற்குக் காரணமினகம பெறறும். வருத்தகாரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையேயுடிகூடுமரகலின் இழைத்திருந்தெனறும், அன்பினறிப் போய்ப் பின்னும் காரணத்தான வந்தமையின எண்ணிக்கொள்ளென்றுகூறியுரை. பிரிந்துபோய் சுற்றத்தாராள் தீமை செய்யப்போய் அதனைப்பொழிய வருவானும் அது செய்யாமறபோய்ப் பின்னன்மை செய்யவருவானும் தழுவுப்படுமரகலின், தழுவுமாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (க0)

இசு ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றினமகிழ்ந்து தற் காததலினும் பகையழித்தனமுதலிய காரியங்களினும் சோதலைச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோவிலவழியாகலின், இஃது சுற்றந்தழாலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ருகக. இறந்த வெகுளியிற நீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற சோரவு க

இ-ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற சோரவு — மிக்கவுவகை களிப்பான வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற நீது—அரசனுக்கு அளவற்ற வெகுளியினுந்தீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருயிதமென்றிவற்றின வருவது. அளவு பகைவரையடாததற்கும் கொடியோரையொறுத்ததற்கும் வேண்டிவது இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுங்கொல்லும், இஃது எனத்தனித்தனனையே கோறலின், அதனினுந்தீதாயிற்று. (க)

ருகஉ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன்றாகு. உ

இ-ள். புகழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும்—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவிக்கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன்றாகு—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கெடுக்குமாறுபோல. எ-று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான வருகித்த தனவயிறு நிறைத்தல. அஃது அறிவுடையானகணுண்டாயின அவற்கு இனிவரவானும் பாவத்தானும் உள்ளறபாட்டினை விளைத்து அவனன்குமகிப்பினையழிக்கும், அதுபோல மறவியும் புகழுடையானகணுண்டாயின அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் உள்ளறபாட்டினை விளைத்து அவனன்குமகிப்பினை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

ருகங். பொச்சாப்பாகக் கிலலை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானு லோர்க்குந் துணிவு. ங

இ-ள். பொச்சாப்பாக்குப் புகழ்மை இல்லை — பொச்சாந்தொழுக்குவார்க்குப் புகழுடைமையிலலை,— அது உலகத்து எப்பால நூலோர்க்கும் துணிவு—அவ்வின்மை இரகீதிநூலுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-று.

அரசாக்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயலவார யாவாக்கும் அவை கைகூடாமையிற புகழிலலையென்பது தோன்ற, எப்பாணுலோககுநதுணி வென்றா. (௩)

௫௩௪. அச்ச முடையாக கரணிலலை யாகிலலை
பொச்சாப புடையாககு நனகு. ச

இ-ள். அரண அச்சம உடையாககு இலலை—காதி மலை முதலிய அரணக ளுள்ளே நிற்பினும், மனத்தினகணச்சமுடையாககு அவற்றறபயனிலலை,— ஆங்கு நனகு பொச்சாபபு உடையாககு இலலை—அதுபோலச் செல்வமெ லலாமுடையாரியினும், மனத்தினகண மறவியையுடையாக்கு அவற்றறபயனி லலை. எ-று.

நனமைக்கேதுவாகலின, நனகென்றா. அச்சமுடையாரிளற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிறு. (ச)

௫௩௫. முன்னுறக காவா திமுககியான் றன்பிழை
பின்னூ யிரங்கி விடும. ௫

இ-ள். முன்னுறக காவாது இமுககியான்—தனறறகாக்கப்படுறதுன்பங்க ளை அவை வருதற்கமுன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான—பின் ஊறு தன்பிழை இரங்கிவிடும்—பின்வந்தறறகாலத்தக காககலாகாமையின அபிழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும். எ-று.

காககப்படுறதுன்பங்களாவன சோவுபாரத்துப் பகைவா செய்வன. ஊற றின்கணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடனறெககன. உறறகாலத்தக காக கலாகாமையின, இரங்கிவிடுமென்றா. இவைமுன்னுபாட்டானும் பொச்சாபபு டையாககு வருமேதங்கூறப்பட்டது. (௫)

௫௩௬. இமுககாமை யாமாடடு மென்றும் வமுககாமை
வாயி னதுவொப்ப தில. சா

இ-ள். இமுககாமை யாமாடடும எனறும் வமுககாமை வாயின—அரசா ககு மறவாமைககுணம் யாவாமாடடும எககாலத்தும் ஒழிவினறி வாயககுமா யின,—அது ஒப்பது இல—அதனைப்பொககும நனமை பிறிதிலலை. எ-று.

வினைசெய்வார சூறறத்தாரொனறூற சம பாலாகணனும் ஒப்பவேணிடுதலின யாமாடடுமெனறும், தாம பெருகியுளுனறும் சூறங்கியுளுனறும் ஒப்பவேணி டுதலின எனறமெனறும், எல்லாககாரியங்களினும் ஒப்பவேணிடுதலின வமுக காமையெனறும் கூறினா. வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாக வந்த வினையெச்சம். வாயத்தல நோபடுதல. (சு)

௫௩௭. அரியவென் றுகாத விலலைப்பொச சாவாக
கருவியாற் போற்றிச செயின். எ

இ-ள். அரிய எனற ஆகாத இலலை—இவை செயதற்கரியனவென்று சொல லப்படு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களிலலை,—பொச்சாவாக் கருவியால் போற்றிச செயின்—மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ-று.

பொச்சாவாத எனபதனிதுநினைவி விகாரததாறறெககது. அநதக்கரணமா கலிற கருவியென்றா.*இடைவிடாதநினைவும் தப்பாதகுழ்ச்சியமுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின்முடியுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவா மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

டு௩௮. புகழ்ந்தவை போற்றிச செயலவேண்டுஞ் செய்யா திகழ்ந்ததாக கெழுமையு மில். அ

இ-ள். புகழ்ந்தவை போற்றிச செயலவேண்டும்—நீதினாலுடையா இவை அரசாக்குரியனவென்று உயாததுகூறிய செயலகளைக் கடைப்பிடித்ததுச செய்கு— செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல் — அநநனஞ்செய்யாது மறந்தவார்க்கு எழுமையிலும் நனமையிலையாகலான். எ-று.

அச்செயலகளாவன மூவகையாற்றலும், நாலவகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள் சாதிநருமமாகிய இவற்றின வழிஇயேரர்க்கும் உள்ளது நிரயத்தனபமேயாகலின்; எழுமையுமில்லென்றா. எழுமை ஆகுபெயர். இதனா பொச்சாவாது செய்யவேண்டிவன கூறப்பட்டன. (அ)

டு௩௯. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளருக தாநதம் மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும் போழ்து. கூ

இ-ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைநது உறும் போழ்து— அரசா தம்மகிழ்ச்சிக்கட்டாமவலியுறும்பொழுது, — இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளருக— முறகாலத்து அதனியை சோவாற கெட்டவர்களை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலெறித்த தம்மகிழ்ச்சியென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடனேறேறுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும்போழ்தென்றுகூறினா. கெட்டாரை உள்ளவே, நாழும் அவ்வாறே கெடுதமென்று அதனகண் மைநதுறானபது கருத்தது. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (ஆ)

டு௪௦. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். க௦

இ-ள். தான் உள்ளியது எய்கல எளிது மன — அரசனுக்குத் தானெய்த நினைத்த பொருளை அநநினைத்த பெற்றியே எய்துதல எளிதாம்;—மறறும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்— பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின. எ-று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்தநினைமையின், மன ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அசனகண்ணே முயறல. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க௦)

* பொச்சாவாக்கருவி எனபதற்குப் பொச்சாவாமைமாகிய கருவியென்ப பொருள்கோடலே சிறப்பு. அது தொலகாப்பியத்து வினையிலுள்ள “நிலனும் பொருளும்” எனனும் முப்பத்தேழாருகுத்திரத்தரையிலே சேனுவரையா “நினமுகங்காணுமருந்தினேன எனபுழிக் காட்சியை மருந்தென்றாராகலிற காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக கருவியாற போற்றிச செயின் எனபுழிப் பொச்சாவாக்கருவி எனபதும் அது.” எனக் கூறுமாறனுணாக. இலக்கணவிளக்கநூலார்க்கும் இலக்கணவிளக்கச்சூருவளியார்க்கும் இதுவே கருந்தெனக்.

௫௫ ம அதி.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனா செயயப்படும முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாறகோடாது செவ்வியகோலபோறலிறசெங்கோலெனபுபட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றா. அது சோவிலலாத் அரசனா செயறபாலதாகலின, இது பொச்சாவாமைபினபின வைககபபட்டது.

௫சக. ஓரநதுகண னோடா திறைபுரிந் தியாமாட்டுந
தோநதுசெய வஃதே முறை க

இ-ள. ஓரநது— தனகீழ வாழ்வார குறறஞ்செய்தால அககுறறததை நாடி — யாராமாட்டிம கண்ணோடாது — யாவாமாட்டுங்கண்ணோடாது — இறை புரிநது—நடுவநிலைமையப பொருநதி—தோநது— அககுறறத்திறகுச சொல்லிய தண்டததை நூலோரோடுமாராயநது — செயவஃதே முறை— அவல னவிறறாகச் செயவ்தே முறையாம. எ-று.

நடுவநிறறல் இறைக்கியலபாகலின அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந தாகண்ணுமெனபார யாராமாட்டுமெனறுங கூறினா. இறைமை இறையெ னவும், செபவது செயவஃதெனவும், நினறன. இதறா செங்கோன்மையநி லக்கணங கூறப்பட்டது. (க)

௫சஉ. வானோககி வாழ முலகெல்லா மன்னவன்.
கோனோககி வாழங குடி. உ

இ-ள. உலகு எல்லாம வான நோககி வாழும்—உலகதறுயிரொல்லாம மழை யுளதாயின உளவாகாநிற குமேயெனிறும்,—குடி மன்னவன கோல நோக்கி வாழும்—குடிகள அரசனசெங்கோலுளதாயின உளவாகாநிறகும. எ-று.

நோககிவாழதல இன்றியமையாமை. வானியையுணவை வானென்றும், கோலியைவேமததைக கோலென்றஙகூறினா. அவவேமயிலவழி உணவுள தாயினுங குடிகடந அதறாபபணிலையெனபசாம. (உ)

௫சந. அநதணா நூறகு மறநதிறகு மாதியாய
நினறது மன்னவன் கோல. ன

இ-ள. அநதணா நூறகும அறதசிறகும ஆசியாய நினறது — அநதணாக குரித்தாய வேதததிறகும அதறாசொல்லபபட்ட அறததிறகுநகாரணமாய நிலைபெறறது — மன்னவன் கோல — அரசனா செலுத்தப்படுகின்ற செங கோல. எ-று.

அரசா வணிகொன்னுமேனையோககுமுரித்தாயினும், தலைமைபறநி அநத ணர்நூலென்றா “மாதவா நோனபு மடவார கறபுந— காவலன் காவ லன் நித் தங்கா” * ஆகலின, ஈண்டறமென்றது அவையொழிநதவறறை வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலிலவழி நடவாவாகலின, அதனை அவறநி நகாதிபெனறும், அபபெறநியே தனக்காதியாவது பிரிதிலையெனபார் நினற தெனறுங் கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல்து சிறப்புக் கூறப பட்டது. (ஈ)

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

நிசச. குடி தழீஇக கோலோசசு மாநில மன்ன
 னடிதழீஇ நிறகு முலகு. ச

இ-ள. குடி தழீஇக கோலீ ஓசசும மாநிலமன்னன அடி — தன்குடிக்கையு
 மனைததுச செங்கோலையுஞ்செலுத்தும் பெருநிலவேந தனடியை — தழீஇ
 நிறகும் உலகு—பொருநதி விடார உலகத்தாரா. எ-று.

அனைத்தல இனசொறசொல்லுதலும், நனாநதுழி வேணடுவன கொடுத்த
 லும் முதலாயின. இவவிரண்டனையும் வழுவாமறசெய்வான நிலமுமுதுமாளு
 மாகலின அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவனமாட்டியாவரும் நீங்காவன
 பினராவராகலின அடிதழீஇநிறகுமுலகென்றும், கூறினார். (ச)

நிசநு. இயலபுளிக கோலோசசு மன்னவ ஞட்ட
 பெயலும் விளையுநந தொககு. நு

இ-ள. பெயலும் விளையுநந தொககு — நருவமமுயுந குணறதவினைவும்
 ஒருங்கு கூடி—இயலபுளிக கோல ஓசசும மன்னவன நாட்ட—நூலகன சொ
 லையவியலபாற செங்கோலைச செலுத்துமாசன நூநாட்டினகணனவாம.எ-று.

உளியெனபது மூன்றவதனபொருளபடுவதோரிடைச்சொல, வானும் நிலனு
 ஞ் சேரத தொழிற்பட்டு வளஞ் சரக்குமென்பதாம். (நு)

நிசகூ. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
 கோலநூஉங் கோடா தெனினா. கூ

இ-ள. மன்னவன வென்றி தருவது வேல என்று கோல—மன்னவனுக்குப்
 போரினகண வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல,—
 அதுஉம கோடாது எனின— அஃதும் அப்பெற்றிக் கூர்வது தான கோடாநா
 யின. எ-று.

கோல செவவிதராயவழியே வேல வாயப்பதென்பார வேலன்றென்றார்:
 “மாண்ட—வறநெறி முதறநே யரசின கொற்றம்” என்றா பிறரும். கோடா
 னென்பது பாடமாயின, கருவியின்றெழில் வினைமுசனமேனின்றதாகவுரைக்க.

நிசஎ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
 முறைகாக்கும் முட்டாச செயின எ

இ-ள. வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும்—வையகத்தைக்கெயலலாம் அரசன
 காக்கும்,—அவனை முறை காக்கும்—அவனறனை அவனது செங்கோலே
 காக்கும்,—முட்டாச செயின—அஃனை முட்டாவந் தியும் முட்டாமறசெலு
 ததுவலயின. எ-று.

முட்டாமறசெலுத்தியவானும் மகனை முறைசெய்தானகண்ணும் தனகை குறை
 ததானகண்ணுங் காணக. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றெடுக்க
 கது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினனெய்தும் பயன கூறப்
 பட்டது. (எ)

நிசஅ. ன்ணபத்ததார னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
 றணபத்ததாற றுனே கெடும அ

இ-ள. ன்ணபத்ததான ஓரா முறை செய்யா மன்னவன்— முறைவேண்டினார்
 க்கு எளிய செவவியையுடையாய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோ

மீமாராயந்து நின்றவுணமைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன்— தண்பதத் தான் தானே கெடும்— தாமுநத பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ-று.

எண்பதத்தானெனலும் முற்றுவினையெச்சமும, ஓராவெனலும் வினையெச்ச மும, செய்யாவெனலும் பெயொச்சவெதிமறையுட செயதலவினை கொண்டன. தாமுநதபதம்பாவமும,பழியுமெய்திறகுமநிலை “அலலவைசெய்தாக கறங்கூறம்” ஆகலின், பகைவரினறியுங்கெடுமெனரா. இதனான முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது. (அ)

ருசகூ. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குறறங் கடிதல
வடுவன்று வேந்தன ரெழில. கூ

இ-ள். குடி புறங்காதது ஒம்பிக் குறறம் கடிதல— குடிகளைப் பிறா நலியாமற் காத்தது தானும் நலியாது பேணி, அவாமாட்டுக குறறங்கிழிந அத்தனை யொறுப்பாடுழித்தல — வேந்தன வடு அன்று தொழில — வேந்தனுக்குப் பழியனது, தொழிலாகலான. எ-று.

துன்பஞ்செய்தல, பொருட்கோடல, கோறலென ஒறுப்புமுன்று, அவற்றுள் ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குறறங்கடிதலென்பதனாற் பெற்றும். தன்கீழ் வாழ்வாரையொறுத்தல அறனனமையின் வடுவாமென்பதனையா சங்கித்து, அஃதாசாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குறறத்தின்க்கித் தூயராககு தலுஞ் சாதிநருமெனரா. (க)

ருரு0. கொலையிற கொடியாரை வேந்தொறுத்தல பைங்குழ
களைகட டதனெடு ரோ. க0

இ-ள். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின ஒறுத்தல—அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையாடுறுத்துத் தக்கோரைக் காத்தல— பைங்குழ களை கட்டதனெடு ரோ — உழவன களையைக் களைந்து பைங்குழைக் காத்ததனெடுடாகும். எ-று.

கொடியவரென்றது தீக்கொளுவுவாரா, நஞ்சிடுவாரா, கருவிபிறகொலவாரா, கள்வாரா, ஆறலைப்பாரா, சூறைகொளவாரா, பிறனிலவிழைவாரொன்றிவாரா முதலாயினவை. இவ்வாறு வடநூலாரா ஆந்நாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்டனெடுடிக் கொல்லாவழிப் புறகளைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்குழபோன்று நலிவுபலவெய்தி உலகு இடாப்படுதலின், கோறலும் அரசறகுச சாதிநருமென்பதாயிற்று. இவைவிரண்டுபாட்டாறுஞ் செங்கோலசெலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயாரமாட்டு மூவகையொறுப்பும ஒழியறபாலவலவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

ருசு ம அதி.— கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதறறனமை. ஈண்டும் உவமையின் பெயா பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோனமைக்கு மாறாகலின், இஃததனபின் வைக்கப்பட்டது.

ருருக. கொலைமேற்கொண் டாரிற கொடிதே யலைமேற்கொண்
டலலவை செய்தொழுஞ்ம வேந்து. க

இ-ள. கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது—பகைமைபற்றிக் கொலுவதற் றொழிகைத் தமமேற்கொண்டொழுவுவாரினுங் கொடியன—அலை மேற்கொண் டி அலலவை செய்து ஒழுக்கும வேரது—பொருள வெஃகிக் குடிகளையகைத் தற் றொழிகைத் தன்மேற்கொண்டி முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுக்கும வேர தன். எ-று.

அவா செயவது ஒருபொழுதைத்தனபம், இவன் செயவது எப்பொழுதா தனபமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங்கொடியனென்றா. பாணமயக்குறழ்ச்சி. வேர்தென்பது உயாதினைப்பொருட்கணவந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலை யினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (க)

நூடுஉ. வேலொடு நினறா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நினறா னிரவு. உ

இ-ள. வேலொடு நினறா — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேலகொண்டு நின்ற களவன்— இடு எனறது போலும்— ஆறசெலவானே நின்கைப்பொ ருடாவென்று வேணுதிதலோடொகுகும்— கோலொடு நினறா னிரவு—ஒறு ததற் றொழிலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள வேணுதிதல். எ-று.

வேலொடு நினறானென்றதனா பிறரொடு நிலலாமையும், இரவென்றதலை இறைப்பொருளன்மையும், பெற்றும். தாராக்கால ஒறுப்பலென்றதுநிப்பின னாகலின், இரவாறகோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவை பிரனநிபா ட்டாணங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

நூடுங். நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும. ங

இ-ள. நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன்— தனனாடு நிகழாத் தீமைகளை நாடோறுமாராயந்து அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாதவா சன்— நாடொறும் நாடு கெடும— நாடோறும் நாடிழக்கும. எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதனவினை அவன்மேனிற்றது. இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனாடு நாடொறுங்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளா. (ங)

நூடுச. கூழும் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோலகோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. ச

இ-ள. சூழாது கோல கோடிச் செய்யும் அரசு— மேல் வினைவதெண்ணா முறை தப்பச்செய்யும்ரசன்—கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும— அச்செய லான முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டிக் கறக்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர விழக்கும. எ-று.

கோடவென்பது திரிந்தனினறது. முன்னீட்டியபொருள இழத்தற்கேது வரு கின்றபாட்டாறகூறப. (ச)

நூடுடு. அலலறப்பட டாற்றா தழுக்கண ணீரனறே
செலவததைத் தேய்க்கும் படை. டு

இ-ள. அலலறப்பட்டு ஆற்றாது அழுத கணணீர் அனறே— அரசன் முறை செய்யாமையாற குடிகள் துன்பமுறது அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத

கண்ணீரன்றே — செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை — அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான வந்த கண்ணீர் செல்வமாகிய மரததையென னுமையின், இஃதேகதேசவருவகம். அல்லறப்பித்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற்கொடித்து பிறிதின்மையின், செல்வங்கடிசிறறேயுமென்பது கருதது. (ரு)

ருருசு. மன்னாகரு மன்னுதல செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னாவா மன்னாக கொளி கூ

இ-ள். மன்னாகரு மன்னுதல செங்கோன்மை— அரசாககுப புகழ்கடாம நிலைபெறுதல செங்கோன்மையானும், — அஃது இன்றேல மன்னாகரு ஒளி மன்னாவாம — அச்செங்கோன்மையிலையாயின், அவாகரு அபபுகழ்கடாம உளவாகா. எ-று.

விகாரத்தாற்றெக்க மூனறுவது விரித்தது ஆக்கமவருவித்தலைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல “இவிலத்தது மன்னுதல வேண்டி னிசைநடுக” என பதனனுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலிலையாகம். பழிக்கப்பட்டால ஒளி மன்னாவாம, ஆகவே, தாமுமன்னுரைப்பதாயிற்ற. வென்றி கொடை முதலியவே ஆக்களாற புகழ் பகுதிப்பிடுகின, பன்மையாற கூறினார். அவையெல்லாம செங்கோன்மையிலவழி இலவாமென்பதாம். இவைவானகுபாட்டானுங் கொடுங்கோலையினுன எய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

ருருள. துளியின்மை ஞாலத்திற கெற்றறறே வேந்த
ளளியின்மை வாழு முயிராகரு எ

இ-ள். துளியின்மை ஞாலத்திறகு எறறு—மழையிலலாமைவையதது வாழு முயிராகரு எய்வகைத் துன்பம் பயக்கும், — அறறே வேந்தன அளியின்மை வாழும் உயிராகரு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன்றன்னளியிலலாமை அவனுடறிவாழுங்கருடிகரு எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது. உயிரென்பது ருடிகண்மேனின்றது. மேல வாளுக்கவாழுமென்றகனை எதிராமறைமுத்ததாற கூறியவாறு. (எ)

ருருஅ. இன்மையி லினனா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோறகீழ்ப படின. அ

இ-ள். முறை செய்யா மன்னவன் கோறகீழ்ப படின — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலினகீழ் வாழின், — இன்மையின் உடைமை இன்னது — யாவாக்கும் பொருளினதின்மையினும் உடைமை இன்னது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக்கைநடுவ யாப்புண்டல முதலிய வருவது பொருளுடையாக்கேயாகலின் அவவுடைமை இன்மையினுமின்னுதாயிற்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுடறிவாழ்வாக்கரு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (அ)

ருருகூ. முறைகோடி மன்னவன் செயயி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல. கூ

இ-ள். மன்னவன முறை கோடிச செயயின— மன்னவன தான செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஓல லாது— அவனாடுபி பருவமழை இனறாமவகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யா து. எ-று.

இரண்டிடத்ததுவ கோடவென்பன திரிந்துகின்றன. உறைகோடுதலாவது பெ யுங்காலத்தபு பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற கூறுப. (க)

௫௬0. ஆபயன குன்று மறுதொழிலோர நூன்மறப்பா
காவலன காவா னெனின. க0

இ-ள். காவலன காவான எனின— காத்தறகுரியவரசன உயிரகளைக் காவா னுயின, — ஆ பயன குன்றும—அறனிலலாத அவனாடுபி பச்சுக்களும் பால குன்றும,— அறுதொழிலோர நூல் மறப்பா — அநதன்றும் நூல்களை மற நது விடுவா. எ-று.

ஆபயன ஆவாற்கொளறும் பயன அறுதொழிலாவன ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏற்றலெனவியை. பாக்கள பாலகுன்றியவழி அவியினமையானும், அது கொடுத்தறகுரியார மச்சுநகற்பமென்பன ஒதாமை யானும், வேளவி நடவாநாம, ஆகவே, வானம் பெயலொல்லாதென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டாலும் அவனாடுபினகணிக முயகுற்றவகூறப்பட்டது. (க0)

௫௭ ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும் பகுதியஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய தொழிலகளைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுக்கோனமைப்பாறப்பித்தலின, இஃதனபின் வைக்கப்பட்டது.

௫௬க. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தநாங் கொறுபபது வேந்து. க

இ-ள். தக்காங்கு நாடி—ஒருவன் தன்னினமெலியாரமேற சென்றவழி அந னை நடுவாக நின்றாராய்ந்து — தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒது ப்பது வேந்து— பின்னும் அது செய்யாமறப்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற் கொப்ப ஒதுப்பானே அரசனாவான். எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவிலுமைப்பா தல் “தகுதி யெனவொன்று நனமே” எனப்பதனாறுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பித்தோகாரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சுமவினை யாதல் பெற்றும். (க)

௫௬உ. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக் நெடிதாகக்
நீங்காமை வேண்டி பவா. உ

இ-ள். கடிது ஓச்சி— அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குவகால அளவி றப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி,—மெல்ல எறிக—செய்யுங்கால அளவிற்றா மறசெய்க—ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டிபவா—ஆக்கந் தங்கனெடுங் காலநிறழை வேண்டிவா. எ-று.

கடிதோச்சல குறறஞ்செய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்லவெறி தல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டிமாம். தொடங்கினவளவீறகுறைதல பற்றி மெனமை கூறப்பட்டது. ஓசுசுதல எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமை பற்றி வந்தன. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமைய தியலடி கூறப்பட்டது. (உ)

ருகூ. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
 னொருவந்த மொலலைக கெடும். னு

இ-ள். வெருவந்த செய்து ஒழுக்கும் வெங்கோலன ஆயின— குடிகள் வெரு விய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனாமாயின,— ஒருவந்தம் ஒல லைக் கெடும்— அரசன ஒருதலையாகக் கடிக்கெடுக்கும். எ-று.

வெங்கோலனென்பது ராணி வாளா பெயராய நின்றது. ஒருவந்தம், ஒரு தலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. அச்செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னாக கூறப்பட்டும். (ரு)

ருகூச. இறைகடிய நெனறுகாககு மினஞ்சொல வேந்த
 னுறைகடுகி யொலலைக கெடும். னு

இ-ள். இறை கடியன என்று உரைக்கும் இனஞ்சொல வேந்தன— குடி களான நமிறைவன கடியனென்று சொல்லப்பட்டும் இனஞ்சொலையுடைய வேந்தன— உறை கடுகி ஒலலைக கெடும்— ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங் கடித்திழக்கும். எ-று.

நெருசு நொந்து சொல்லுதலான, இன்னமை பயப்பதாய சொல்லை இனஞ்சு சொல்லென்றா. உறையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அஃது ராண்டா குப்பெயராய உறைதலைச்செய்யும் நாணமேனின்றது. அது குறைதலாவது அச சொல்லல்லாதார்க்கு உள்ளதீற சுருங்குதல. (சு)

ருகூரு. அருஞ்செவவி யினனா முகத்தான் பெருஞ்செலவம்
 பேயகண் டன்ன துடைத்து. னு

இ-ள். அருஞ்செவவி இனமுக்கத்தான பெருஞ்செலவம்— தனைக் காண வேண்டிவார்க்குக் காலமரியாயக கண்டால் இனஞ்சுமுகத்தினையுடையான து பெரியசெலவம்— பேய கண்டன்ன து உடைத்து— பேயாற காணப்பட டாறபோலவதொருகுறறமுடைத்து. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவைசெய்வாளைச் சாரவாரினமையின, அவன துசெல்வம் தனக்கும் பிறாக்கும் பயன்படாதென பதுபற்றிப்பேயகண்டன்ன துடைத்தென்றா. காணுதல தனவயமாககுதல. (ரு)

ருகூசு. கடுஞ்சொல்லலை கண்ணில னாயி நெடுஞ்செலவ
 நீடினறி யாங்கே கெடும். னு

இ-ள். கடுஞ்சொல்லலை கண் இலன ஆயின— அரசன கடியசொல்லையு மு டையாயக் கண்ணோட்டமுயிலனாமாயின,— நெடுஞ்செலவம் நீடு இனி ஆங் கே கெடும்— அவனது பெரியசெலவம் நீடுதலினறி அப்பொழுதே கெடும். எ-று.

“வேட்டங் கடுஞ்சொன மிகுதண்டரு சூதுபொரு— ளீட்டங்கட காமமோ டேழு.” எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டைததையும்

இவா இவ்வெருவந்தசெய்தலுளடக்கினா. கண ஆகுபெயா. இவை செய்த பொழுதே கெடுகுசிறுமைத்தனரூயினுமென்பாரா, நெடுஞ்செலவமெனரா. நீடு தல*நீட்டித்தல. (க)

நிள௭. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும வேந்த
னடுமுரண டேயககு மரம. ஏ

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும— கடியசொல்லுங் குற்றத்தினமிக்க தண்டமும—வேந்தன அடு முரண தேயககும அரம— அரசனது பகை வெலலுத்தேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினைத் தேயககுமரமாம். ஏ-று.

கடுமொழியாற்றானையுங்கையிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெட்டு முரண சுருங்கிவருதலின அவற்றை அரமாக்கு, திணைநாயினுந்தேயுமென்றற்கு அடுமுரணை இருமபாக்கினா. ஏகதேசவுருவகம் அரமென்புனைத் தனித்தனி கூட்டுக.* இவையைநதுபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னமும்கமுடைமை, கணனோட்டமின்மை, கட்டுசொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குடிகள் ஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவைசெய்தான ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செலவமுமியுக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (ஏ)

நிள௮. இனத்தாற்றி யெண்ணுத வேந்தன் சினத்தாற்றிச
சேற்ற சிறுகுந் திரு. அ

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணுத வேந்தன்— காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெண்ணத்தை அமைச்சாமேலவைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச செய்யாதவரசன்— சினத்து ஆற்றிச சேறின—அபிழைப்பாற்றன்காரியந்தப்பியவழித்தனைசசினமாகியகுற்றத்தினகண்ணே செலுத்தி அவரைவெகுளுமாயின,— திருச சிறுகும்— அவனசெலவம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். ஏ-று.

அரசாபாரம் பொறுத்தயுத்தலொப்புமையான அமைச்சரை இனமென்று ம, தான பிண பிழைப்பாதலறிந்து அமைப்பாறு அதனை அவாமேலேற்றி வெகுளின அவா வெரீஇநீங்குவா, நீங்கவே, அபிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பாரமினிதுயக்குமாறும் இலனமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறினா. இதறை பகுதியஞ்சுமவினையும் அது செய்தானையதுவகுற்றமுங் கூறப்பட்டன (அ)

நிள௯. செருவந்த போழ்திற சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும. கூ

இ-ள். சிறை செய்யா வேந்தன்— செரு வருத்தமுன்னே தனக்குப் புக்லாவதோரரண் செய்துகொள்ளாதவரசன் — செரு வந்த போழ்தில் வெருவந்து வெய்து கெடும—அது வந்தகாலத்து ஏமமின்மையான வெருவிக் கடித்திகெடும. ஏ-று.

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதனைத் தோவடயிழுப்பாரபோலப் பிரத்தியேகப்பநாதாறுவயமென்பா வடதுலாரா.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலிற் றறியாயுத தானும் வெருவி அப்பகைவயத்தஞ்மென்பதாம். இதனால் தானருசும வினையும் அது செய்தான் செய்தம் பயனுங் கூறப்பட்டன. (க)

௫௮௦. கல்லராப பிணிகருந் கடுங்கோ லதுவல்ல

திலலை நிலகருப பொறை.

க0

இ-ள். கடுங்கோல கல்லராப பிணிகருந் — கடுங்கோலையவரசு னகீதினா னமுதலிய கல்லாதாரைத் தனகருப பருநியாகக் கூட்டாநிற்கும், — அதுவல்லது நிலகருப பொறை திலலை— அககூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய் பாரம் பிதிநிலை. எ-று.

கடுங்கோலென்பது ாண்டு மிகக்ஷணத்தினமேற்றன்றி அதனைச் செய்வானமேற்றாயிற்று. அவன அது செய்தற்கியைவாயலலது கூட்டாமையிற் கல்லராபிணிகருமென்றும் ஏனைப்பற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றதெயலபாகலின நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லநிலையென்றங் கூறினார். நிலக்கென்பது செய்புளவிகாரம். இதனால் வெருவந்த செயதலினகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

௫௮ ம அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவரமேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த தாயிற்று. மேல வெருவந்தசெய்யாமையுட்கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விநித்துக்கூறுகின்றமைபின், இஃது என்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௮௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை

புணமையா னுணடிவ ளுலகு.

க

இ-ள். கண்ணோட்டம் எனும் கழி பெருங்காரிகை உணமையான—கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழிகு அரசாமாட்டு உண்டாகலான, — இவவுலகு உண்டு— இவவுலகமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகைபென்புழி ஒருபொருட்பனமொழி இவவுயிரழகது சிறப்புணர் தின்றது. இவவழிகு அத்தகுறுப்பாகலின், உணமையானென நிலைபேறுங்கூறினார். இனமை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டுவாழ்வார் புலியையடைந்த புலவாயினம்போன்ற ஏம்ஞ்சாராமென்றி, இவவுலகுண்டென்றார்.

௫௮௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா

ருண்மை நிலகருப பொறை.

உ

இ-ள். உலகியல கண்ணோட்டத்து உள்ளது—உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலா உண்மை நிலகருப பொறை— ஆகலான, அககண்ணோட்டமில்லாதார் உள்ளதல இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிதிதொன்றற்கனது. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்த லென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும பிறாக்கும பயன்படா ானபதுபற்றி, நிலகருப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

இளக. பண்ணென்னும் பாடற கியைபின்றேற் கண்ணென்னும் கண்ணோட்ட மிலலாத கண். க

இ-ள. பண் எனம பாடறகு இயைபு இன்றேல—பண் என்னபயத்ததாம் பாடறறொழிலோடு பொருததமின்றாயின—கண் என்ம கண்ணோட்டம் இல் லாதகண் — அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததா கண்ணோட்டமில்லாதவிட தது எ-று.

பண் கண்ணென்ப சாதிப்பொபா. பண்களாவன பாலையாழ முதலிய னூற் றுமூன்று. பாடறறொழில்களாவன யாழின்கண் வாராதல முதலியவெட்டும்,* பண்ணல முதலியவெட்டும்,† மிடறநின்கண் எடுத்தல, படுதல, நல்தல, கம் பிதம், குடிமெனனுமெனதம், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வன்பபுவ ண்ணமுதலிய வண்ணககளுமுததாதுமாம். இவறறொழியையாதவழிப பண் னுறபயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணுறபயனி லையென்பதாம், கண் சென்றவழி நிகழ்தலபற்றி அதனைமிடமாக்கினா. இறு திககட்கண்ணென்பதனைக் “கண்ணகனஞாலம்” எனபுழிப்போலக் கொள்க.

இஎச. உளபோள் முகததெவன் செயபு மளவினும் கண்ணோட்ட மிலலாத கண். ச

இ-ள. முகதது உளபோல எவன் செய்யும் — கண்டாககு முகத்தின்கண் உளபோறறொன்றல்லலது வேறென்ன பயனைச செய்யும்—அளவினும் கண் ணோட்டம் இல்லாத கண் — அளவிற்றாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள். எ-று.

தோன்றல்லலதென னுஞ்சொற்கள் அவாயநிலையான வந்தன. கழிகண்ணோ ட்டத்தின்குகுதற்கு, அளவினென்னரா. ஒருபயனைபு செயயாவென்பது குறிப்பெச்சம். (ச)

இஎரு. கண்ணிற கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்மேற் புண்ணென் றுணரப படும. ரு

இ-ள். கண்ணிறகு அணி கலம் கண்ணோட்டம்—ஒருவன்கண்ணிற்கு அணி புங்கலமாவது கண்ணோட்டம், — அஃது இன்றேல புண என்று உணரப்படும் —அக்கலமில்லையாயின அஃதறிவுடையாராற புண்ணென்றறியப்படும். எ-று.

வேறணிகலமினமையிற கண்ணிறகணிகலமென்றும், கண்ணுயத்தோன்றி னும நோய்களானும் புலன்பற்றலானுநதுயாவினாததகைப புண்ணென்று ணரப்படுமென்றுங் கூறினா. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண் ணினகுற்றங் கூறப்பட்டது. (ரு)

இஎக. மண்ணோ டியைநத மரததனையா கண்ணோ டியைந்துகண் ணோடா தவா. சு

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனவிலை.

† பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட் டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, வினையாடல், கைபூழ், குயம்போக்கு எனவிலை.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர் — ஒழிதற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர்—மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் — இயங்காநின்ற ரூராயினும் மண்ணோடு பொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பா. எ-று.

ஓடாதவனொப்புநிச சினைவீனை முதனமேனினறது. மரமுங்கண்ணோடியை நது கண்ணோடாமையின, இது தொழிலுவமம். இதனைச சுதைமண்ணோடு கூழிய மரப்பாவைபெனறுகாப்பாருமுளா. அஃதுகாராயனமை காணப்படுங்கண்ணினி அதனுண மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாராளீட்டாற கூறினமையானும், “மரக்கண்ணோ மண்ணுளவார கண்ணென நிரக்கண்டாய” எனபதனுமறிக. (சு)

ருஎஎ. கண்ணோட்ட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணுடையாரா
கண்ணோட்ட மினமை|| மில் எ

இ-ள். கண்ணோட்டம இலலவா கண இலா — கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லா, — கண உடையாரா கண்ணோட்டம இனமையும் இல — கண்ணுடையவா கண்ணோட்டமில்லாதவரிலுமில்லை. எ-று.

• கண்ணுடையாராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோட்டமில்லவா கண்ணிலானக கூறிப் பின அதனையெதிராமறைமுகத்தான விளக்கினா. உமமை இறந்ததத்தழீஇயவெச்சவுமமை. இவையிரண்பிபாட்டானுங் கண்ணோடாதாதிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

ருஎஅ. கருமரு சிதையாமற கண்ணோட்ட வலலார்க
குரிமை யுடைத்திவ வுலகு. அ

இ-ள். கரும சிதையாமல கண்ணோட்ட வலலார்ககு—முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிலுழியாமற கண்ணோட்ட வல்ல வேந்தார்ககு—உரிமை உடைத்து இவவுலகு—உரித்தார்தனமையுடைத்து இவவுலகம். எ-று.

தமமொடு பயினரூா பிறராயிடுக்கணசெய்துழி அவகாக கண்ணோடியொருதார்ககு முறை சிதைதல மேல “ஓநதுகண்ணோடாது” எனற முறைபிலக் கணத்தானும் பெறறும். முறை சிதையவருமவழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோட்டம ஒருவறகியலபாதலருமையிற் கண்ணோட்டவலலார்ககெனறும், அவவியலபுடையார்ககு உலகமுமுதம ரெடுங்காலஞ்சேறலின உரிமையுடைத்தெனறுங் கூறினா. இதனற கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

ருஎக. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. சு

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினாக்கண்ணும்— தமமையொறுக்குமியலபுடையாரிடத்தும்— கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை — கண்ணோட்டமுடையாராக குற்றத்தைப் பொறுக்குமியலபே அரசாக்குத தலையாயவியலபாவது. எ-று.

* பண்பினொன்றதலை அவாபயிற்சி பெறறும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றுமென்பன ராணடொருசொன்னீர். * (க)

ருஅ0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0

இ-ள. நஞ்சு பெய்க கண்பிம உண்டு அமைவா—பயினரூர் தமக்கு நஞ்சு டக கண்பிவைத்தம கண் மறுககமாட்டாமையின அதனையுண்டு பினனும்வ ரோடு மேவுவா— நயத்தக்க நாகரிகம வேண்டிப்பவா— யாவரானும் விரும் பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டிமவா, எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல “முரதை யிருந்து நடடோர் கொடு பி—னஞ்சு முண்பா நனிநா கரிகா.” எனபதனும்மறிக. அரசா அவனாயொ ருது கண்ணோடற்பாலது தமமாடிக குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண் டிபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (க0)

நுக ம அதி — ஒற்றூடல.

அஃதாவது பகை, நொதுமல, நடபெனமும் மூன்றுதிறத்தாராமாடும் நிகழ்நதனவறிதற்கு ஒற்றையாளுதல. மேறசொல்லியவிலககணத்தறய அர சனுக்குத் தனலுடி செலுத்ததுங்காலும் பிர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டு வன கூறுகின்றாராகலின, அவவிருமைககும் இன்றியமையாதாய் இது முன் வைக்கப்பட்டது.

நுக. ஒற்று முறாசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந

தெற்றெனக மன்னவன கண.

க

இ-ள. ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் — ஒற்றும் புகழ் மைநத நீதிநூலுமாகிய இவையிரண்டினையும் — மன்னவன கண தெற்றெ னக— அரசன தன்னிரண்டுகண்ணுமாகத் தெளிக, எ-று.

ஒற்றுத் தனகண பெல்லமாட்டாத பரப்பெலாருசென்று கண்டு ஆண்டு நிக ழுநதனவெல்லாமுணாததலானும், நூல அநநிகழ்நதவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாருசொல்லியுணாததலானும், இவ்விரண் டினையுமே தனக்கூனககண்ணும் ஞானககண்ணுமாகத் துணர்ந்துகொண்டொ முகுகவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றா, வேந்தனை வேந்தென்றபோல. தெற்றெனகவென்பது தெற்றெனென்பது முந்நிலையாக வந்த விபங்கோள். அது தெற்றெனவென்னுஞ் செய்வெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

நுக. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெனாளுன்றும்

வல்லறிதல வேந்தன ரொழில.

உ

இ-ள. எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞானமும் வல அறிதல— எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான விரைநத றிதல— வேந்தன தொழில— அரசனுக்குரிய தொழில, எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாராயும். நான்காவது ஏழாவதன்பொ ருட்கண வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந்தியவுமாய் சொற்களை யுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்நதபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டுதலின வல்லறிதலென்றும், அவவிருதொழிற்கும் அறிதல காரணமாகலின அதனையேயுபசாரவழக்காற்றொழிலென்றுங் கூறினர். ஒற்றென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இதனால் ஒற்றினய பயனகூறப் பட்டது. (உ)

இஅக. ஒற்றினு ஒற்றிப பொருடெரியா மன்னவன
கொற்றங் கொள்ககிடந்த தில. ௩

இ-ள். ஒற்றினுன் ஒற்றிப பொருள தெரியா மன்னவன்—ஒற்றினுனே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றையெய்தும் பயனையாராயாதவரசன்—கொற்றம் கொள்க் கிடந்தது இல்—வென்றியடையக் கிடந்தது வேறொருநெறியில்லை. எ-று.

அநநிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனாதல பிதிநிறீரமையின், கொற்றங்கொள்ககிடந்ததிலலென்றா. இத்தற்குக் கொள்ககிடந்ததொரு வென்றியில்லையெனதுரைப்பினும்மையும்—இதனால் அததொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

இஅச. வினைசெய்வாரா தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா றொன்றங்
கனைவராயு மாராயவ தொற்று. ௪

இ-ள். தம் வினை செய்வாரா சுற்றம் வேண்டாதாரா என்ற அனைவரையும் ஆராயவது—தங்காரியஞ்செய்வாரா, சுற்றத்தாரா, பகைவொன்று சொல்லப்படாத அனைவரையும் சொறசெயல்களாராயவானே— ஒற்று— ஒற்றனவான். எ-று.

தம்மென்றது அரசனோடுபபபித்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வாரா செய்வனவும், சுற்றத்தாரா தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ்செய்வனவும், பகைவா தன்னறமாராயத்தலும் மேற்றேறப்பித்தலும் முன்னிடத்தி தன்னிடத்தசு செய்வனவுமறிந்து, அவற்றிற்கேற்றன செய்யவேண்டிதலின, இம்மூவகையாராயும எஞ்சாமலாராயவேண்டிமென்பாரா, அனைவராயுமாராயவதொற்றென்றா. (௪)

இஅரு. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாணி
முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒற்றப்பட்டாரா கண்டால் ஐயுறாத வடிவொடு பொருந்தி— கண் அஞ்சாது—அவா ஐயுற்றறியலுற்ற செயித்து நோக்கியு அவாகண்ணிற்கஞ்சாது நினது—யாண்டும் உகாமம் வல்லதே ஒற்று—நான்குபாயமுஞ்செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உயிழாமை வல்லவடே— ஒற்றனவான். எ-று.

கடாவென்பது கடுக்கும பெயொச்சத்தெதிராமறை. ஐயுறாத வடிவாவன பாப்பாரா, வணிகா முதலாயினா வடிவு. (௫)

இஅசு. திறந்தாரா படிவத்த ராகி யிறந்தாராயந்
தென்செயினுஞ் சோரவில தொற்று. ௬

இ-ள். திறந்தாரா படிவத்தா ஆகி இறந்து ஆராயந்து—முற்றத்திறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உளபுகுத்தகரியவிடங்கனெல்லாம் உளபுக்கு ஆராயவேண்டிவனவாராயந்தறிந்து—என செயினும் சோரவு இலது ஒற்று—ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்தி எல்லாததுன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனவான். எ-று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாததிரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோரென்று செய்வாரினமை விளக்கி நின்றது. மேல ராலவகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வினமை சொல்லிவைத்து ஈண்டிர தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது தீதனது பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்பு நோக்கி. இதனைப் படிவமென்றனை வேடமாக்கித் துறந்தாரவேடத்தாராகியெனதுணைப்பாருமுளா. (க)

௩௮௭. மறைந்தவை கேட்கவற ருகி யறிந்தவை
யையப்பா டிலலதே யொறறு. எ

இ-ள். மறைந்தவை கேட்க வறறு ஆகி— ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயலகளை அவாககுள்ளாயிரோற கேட்க வல்லனாய்— அறிந்தவை ஐயப் பாடி இலலதே ஒறறு—கேட்டறிந்த செயலகளிற் பிணையப்பட்டாது துணிய வலவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

மறைந்தவை சொல்லுவாராயறிந்து, அவரயிராமற்சென்றொட்டித் தாமே சொல்லும்வகை அதற்கேற சொல்லாகச் செயலாக முன்னே விளைத்து, அத் தொடர்பாறகேட்கும்காலும் உரூதார்போனறுநின்று கேட்கவேண்டிதலிற் கேட்கவறறுகியெனறும், கேட்டறிந்தவறறைத் தானேயையுறறுவந்து சொல்லின அரசனா அவறறிற்கேற வினை செய்யலாகாமையின ஐயப்பாடிலலதே யெனறுநுகுறினா, இவைநான்குபாட்டானும் ஒற்றினகிலக்கணநுகுறப்பட்டது.

௩௮௮. ஒற்றொறித்த தந்த பொருளையு மறறுமோ
ரொறறின லொறறிக கொளல. அ

இ-ள். ஒறறு ஒற்றித் தந்த பொருளையும்— ஒரொறறன ஒற்றி வந்தறிவித்த காரியந்தனையும்— மறறும் ஒரொறறின லொறறிக கொளல— பிறனொரொறறறும் ஒறறுவித்த ஒப்புமை கண்டுகொளல. எ-று.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்ததுநின்று மாறுபடக்கூறலுக்கூறிமாமலின, ஒருவன மாறறத் தேறப்பட்டாதென்பதாம். (அ)

௩௮௯. ஒற்றொற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா
சொறறொகக தேறப படும. கூ

இ-ள். ஒறறு ஒறறு உணராமை ஆள்க—ஒற்றையாளுமிடத்து ஒருவனையொருவனறியாமலாள்க,— உடன மூவா சொல தொகக தேறப்படும—அந்நனமாண்டவொறறாமூவரை ஒருபொருணமேல வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவா சொல்லும் பயனொலொத்தனவாயின, அது மெய்யென்று தெளியப்படும. எ-று.

ஆயினென்பது வருவிககப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியற மமமுளியை நது ஒப்பககூறவராகலின உணராமையாள்கவென்றும், மூவாக்கு நெஞ்சொறறுமைப்படுதலும் பட்டால் நீடுநிறறலுக்கூடாமையற தேறப்படுமென்றுநுகுறினர். இதனானே அஃதொத்திலவாயிற பினனுமாராயகவென்பது உம பெறறும். (க)

௩௯௦. சிறப்பறிய வொறறின்கட செய்யற்க செயறிற
புறப்படுத்தா னொகு மறை. க0

இ-ள். ஒற்றினகண சிறப்பு அறியச் செய்யற்க—மறைந்தவை யறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட்செய்யுஞ்சிறப்பின அரசன பிறறறியச் செய்யாதொழிக,— செயறியின் மறை புறப்படுத்தான ஆகும்— செயறானறற நனனகத்தடக்கப்படும மறையைத் தானே புறத்திட்டானும். எ-று.

மன்றயாவது அவற்றையுடையது, அவன கூறியது உடமாம். சிறப்புப்பெற நவீன யாவனெனதும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதெனதும் வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தாதுகுமென்றோ. இவைமூன்று பாட்டானும் ஒற்றையாளுமாறும், அவரானிகழநதவறியுமாறும், அநிந்தாற சிறப்புச் செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (க0)

சூ 0 ம அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனமமெல்தலினறி வினைசெய்தற்கட்கிளாசசியுடைத்தாதல. ஒற்றான நிகழநதவறியுது அவற்றிறகேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃகினறியமையாமையின், ஒற்றாடலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ருகக. உடைய ரொனப்படுவ தூக்கமஃ நிலலா
ருடைய துடையரோ மறறு. க

இ-ள். உடையா எனப்படுவது ஊக்கம்—ஒருவரை உடையொன்றுசொல்லச சிறந்தது ஊக்கம், — அஃது இல்லாரா மறறு உடையது உடையரோ—அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகா. எ-று.

வேறுடையதெனறு முன்னெய்தினற பொருளை உமமை விகாரத்தாற ரெக்கது. காக்குமாறறல்லிராகலின், அதுவுமிழப்பொன்பதாம். (க)

ருகஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நிலலாது நீங்கி விடும. உ

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது, — பொருள் உடைமை நிலலாது நீங்கிவிடும—மறறைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆருபெயா. ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிறறலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதனமாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலைநிலலாமைபுகுகிறோ. கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது.

ருகங். ஆக்க மிழந்தேமென றலலாவா ருக்க
மொருவநதங் கைத்துடையா ன்

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேமெனது அல்லாவா—இழந்தாராயினும் யாங்கைப்பொருளையிழந்தேமென்றல்லாரா—ஒருவநதம் ஊக்கம் கைத்து உடையா—நிலைபெற்றவூக்கத்தைக் கைப்பொருளாகவுடையா. எ-று.

ஆக்கம் ஆருபெயா. ஒருவநதமாயவூக்கமெனக் கைத்துக் கையகத்தாய்பொருள். “கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செயம்மின்”* என்றா பிறறும், அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற கூறப்ப. (ங்)

ருகச. ஆக்க மதாவிபைச செலவு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை. ச

* நாலடியா, இளமை நிலையாமை,—மறறறிவா நலவீன யாமீனய மெனது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செயம்மின்—முறறி யிருநத கனியொழியத தீவளியா—னறகா யுத்தாறு முண்டு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை—அசைவில்லாத ஊக்கத்தை யுடையானமாட்டு—ஆக்கம் அதா வினாய்ச செலலும்—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொண்டு செலலும். எ-று.

அசைவினமை இடுக்கண முதலியவற்றறறளராமை. வழிவினவிச் சென்று சாரவார்போலத தானே சென்று சாருமென்பாரா, அதாவினாய்ச்செலலுமென் றாரா. எய்தினிற பொருளினும் அதற்குக காரணமாயலுக்கஞ்சிறந்ததென்பது இவைநானகுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ச)

௫௬௫. வெள்ளத தனைய மலாநீட்ட மாந்தாதம்

முள்ளத தனைய துயாவு. ௫

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய மலா நீட்டம்— நிறை நீரினளவினவாம் நீர்ப பூக்களினறாள்ளு தீளங்களை—மாந்தாதம் உள்ளதது அனையது உயாவு— அதுபோல மக்கடமமூக்கத்தளவினதாம் அவருயாச்சி. எ-று.

மலா ஆகுபெயா. நீர மிக்கதுணையும் மலாததான நீருமென்பது பட, வெ ளளததனையவென்றா. இவவுவமையாற்றலான ஊக்கமிக்கதுணையும் மக்களு யாவொன்பது பெறப்பட்டது. உயாதல பொருள படைகளான மிகுதல (௫)

௫௬௬. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மறந்து

தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. ௬

இ-ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயாவு உள்ளல் — அரசராயினா கருதுவதெ லலாம் தம்முயாச்சியையே கருதுக,—அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து —அவவுயாச்சி பாலவகையாறகூடிற்றிலையாயினும்,அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீராமையுடைத்து. எ-று.

உமமை தள்ளாமை பெரும்பானமையாதல விளக்கிறந். தள்ளியவழியுற தாளாணமையிற நவரினறி நல்லோராரழிக்கப்படாமையின, தள்ளாவியற கைத்தென்பதாம். மேல உள்ளததனையதுயாவு எனறதனையே வறபுறுத்தி யவாறு. (௬)

௫௬௭. சிதைவிடத் தொல்கா ரூரவோரா புதையம்பிற

பட்டுப்பா னேறுங் களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின பட்டுப் பாடு ஊனறும்—களிறு புதையாகிய அம்பாற புணப்பட்டவிடத்தத தளராது தனபெருமையை நிலைநிறுத்தும்,— உரவோரா சிதைவிடத்து ஒல்காரா— அதுபோல ஊக்கமுடையார தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வரத்தவிடத்தத தளராது தமபெருமையை நிலைநிறுத் துவா. எ-று.

புதை அமபுககட்டு. பனமை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டெனத திரி நதுநிறைந்து. ஒல்காமை களிறுதலும், பாணேறுதல உரவோருடலும், சென் றியைநதன். தள்ளினுந் தவறுதுள்ளியது முடிப்பொன்பதாம். இவைமூன்றுப் பா ட்டானும் ஊக்கமுடையாரதுயாச்சி கூறப்பட்டது. (௭)

௫௬௮. உள்ள மிலாதவ ரொய்தா ருலகத்து

வள்ளிய மென்னுளு செருக்கு. ௮

இ-ள், உள்ளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசா— உலகத்து வன்மியம் என்னும் செருககு எய்தார்— இவ்வுலகதாருள் யாம வணமையுடையெமென்று தம்மைத தாமதித்தகோப பெறார். எ-று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கிவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றார். கொடை வென்றியினுயவின்பம் தமக்கல்லது பிறாககுப புலனாகாமையின், தன்மையாற கூறப்பட்டது. (அ)

ருக்கூ. பரியது கூாங்கோட்ட தாயினும் யானே

வெருஉம புலிதாக குறின. கூ

இ-ள், பரியது கூாங்கோட்டது ஆயினும்— எல்லாவிலங்கினுந் தான் பேருடம்பினது அதுவேயுமனநிக் கூரியகோட்டையுமுடையதாயினும், — யானே புலி தாககுறின வெருஉம—யானே தன்னைப் புலியெதிராப்படின அதற்கஞ்சும். எ-று.

பேருடம்பான வலியிருந் கூறப்பட்டது. புலியின்பிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானே ஊக்கமினமையான அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசா ஊக்கமிலராயின அஃதுடையவரசாக்கஞ்சுவொன்பது தோன்ற நின்றமையின், பிறிதுமொழிதல. (க)

சூ00. உரமொருவற குள்ள வெறுககையஃ திலலாரா

மரமகக ளாதலே வேறு. கூ0

இ-ள், ஒருவறகு உரம உள்ள வெறுககை— ஒருவறகுத திண்ணியவறிவா வது ஊக்கமிக்குத, — அஃது இல்லார மரம—அவ்வுலகமிக்குதியிலலாதார மககளாகார, மரங்களாவார, — மககளாதலே வேறு — சாதிமரங்களோடு இம் மரங்களிடை வேறுறுமைவடிவு மககளவடிவே, பிறிதிலலை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல “உரனென்னுந் தோட்டியான ” எனபதனனும் நிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மககடகுள்ள நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியுமினமைபற்றி மரமென்றும், மரததிறகுள்ள பயன்பாடினமைபற்றி மககளாதலே வேறென்றுங் கூறினார். பயன் பழமுதலியவும, தேவாகோட்டம், இல்லம், தோ, நாவாயகடகு உறுப்பாதலும் முதலிய, இவைமுன்னுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சூக ம் அதி.— மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒருவழிக் குணவயதான மடி வருதலேக்கி, இஃதுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சூ0க. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு

மாசூர மாய்ந்து கெடும். க

இ-ள், குடி எனனும் குன்றா விளக்கம்— தான் பிறநத குடியாகிய நந்தாவிளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளூர நநகிப்போம். எ-று.

உலகநடைபுள்ளதுணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தான் விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமாச் சென்றும், அஃது ஏனையிருளபோலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடாநது மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாசூரமாயநதுகெடுமென்றுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுமிலையாதல. (க)

கூ02. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்

குடியாக வேண்டி பவா. 2

இ-ள். குடியைக் குடியாக வேண்டிபவா— தாம் பிறந்த குடியை மேனமேலுயரும் நறகுடியாக வேண்டிவா— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகுக. எ-று.

முயற்சியோடென்பது அவாயநிலையானவரத்தது. நெருப்பிற்கொடியது பிறிதின்றமைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றறபோல மடியிறறியது பிறிதின்றமைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னானே கூறினார். அந்நவநகருதிய தனைக் கடிநது முயன்றொழுகவே தாமுயாவா, உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைக் குடியாகவேண்டிபவானறா. அந்நவநமொழுகாககாற குடியழியுமென்பது கருத்தது. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாககிக் கெடுததொழுகுகவென்று உரைப்பாருமுளா. (உ)

கூ03. மடிமடியக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த

குடிமடியுந் தன்னினு முநது. 3

இ-ள். மடி மடிக்கொண்டி ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி — விடத்த்குவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதான பிறந்த குடி—தன்னினும் முநது மடியும்—அவநறநன்னினும் முநதுறவழியும். எ-று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதையென்றும், அவனற புநதரப்படுவதாகலிற் குடிதன்னினுமுநதுறவழியுமென்றுங் கூறினார். ஆக்கத்திற் பிறப்பினும் அழிவின முறப்படுமென்பதாம். (ங)

கூ04. குடிமடிநது குறறம் பெருகு மடிமடிநது

மாண்ட வுறறறி லவாககு. 4

இ-ள். மடி மடிநது மாண்ட உருறறு இலவாககு—மடியின்கண்ணே வீழ்தலாற் நிருநகிய முப்பற்சியிலராயினாககு—குடி மடிநது குறறம் பெருகும்—குடியும் மடிநது குறறமும் பலகும். எ-று.

மடிநதெனத் திரிநதறினற வினையெச்சம் இலவொன்னுங்குறிப்புவினைப்பெயா கொண்டது. குறறங்களை முன்னாக் கூறுப. இவைநான்குபாட்டானும் மடியின்நீமை கூறப்பட்டது. (ச)

கூ05. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்குங்

கெடுநீரார் காமக கலன். * 5

இ-ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில நர்நகும்—மடியும் விநாநதுசெய்வதனை நீட்டித்துச் செய்யுமியலவும் மறப்பும் துயிலுமாகிய இநநானகும்— கெடுநீரார் காமக் கலன் — இறக்கமுமியலபிணையுடையா விருமபியேதும் மரக் கலம், எ-று.

முன்விற்கறபாலதாய மடி செய்யுணைக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலபபண்பு அதனகணிகழவதாயசெயனமேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல முதனமுனதும் தாமதகுணத்திறநேனறி உடனிகழவனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்பபட்டன. இறககுமீபலபு நாளுலத்தல. இவை துன்புறுநீராக்கு இன்புறுததுவபோனறு காட்டி அவா விருமபிக கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழத்தலின, நாளுலாதாக்கு ஆககம் பயபபதுபோன்று காட்டி அவா விருமபியேறியவழிக கடலிடை வீழ்ககுங்கலத்தினையொககுமெனனும் உவமைககுறிப்புக காமாகலனெனனூஞ்சொல்லாற பெறப்பட்டது. இதற்கு விருமபிபுணுமாபரணமென்றுரைப்பாருமுளா. (ரு)

சு0சு. படியுடையார் பற்றமைந்தக கண்ணு மடியுடையார் மாண்பய நெய்த லரிது. சு

இ-ள். படி உடையார்பற்று அமைந்தககண்ணும்—நிலமுழுதுமாண்டாரது செலவுந தானே வந்தெய்கியவிடத்தும்— மடி உடையார மீண பயன எய்தல அரிது— மடியுடையார அதனூன் மாண்ட பயனையெய்துதலிலலை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன பேரினபம. அச்செல்வம அழியாமறகாக்கும்முயற்சியினமைபின அழியும், அழியவே, தத்துன்பநீங்காதென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தா துணையாதல கூடியவிடத்தமென்றுரைப்பாருமுளா. (சு)

சு0எ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற கேட்பா மடிபுரிந்து மாண்ட வுஞறறி லவா. எ

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞறறு இலவா — மடியை விரும்புதலான மாண்ட முயற்சியிலலாதாரா— இடி புரிந்து எள்ளும் சொறகேட்பர்— தநநட்டாரமுன கழறுதலை மிகச்செய்து அதறறையன காணுமையிற பின இகழநதுசொல்லுஞ்சொலலைக கேட்பா. எ-று.

இடியெனனும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான, நட்டாரொன்பது பெறறும். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிறகெல்லாம மாறு சொல்லுமாற்றறலினமைபின, கேட்பொன்றா. (எ)

சு0அ. மடிமை குடிமைககட டங்கிறறன் னென்றாக கடிமை புகுத்தி விடும. அ

இ-ள். மடிமை குடிமைககண தங்கின—மடியினது தனமை குடிமையுடையானகண்ணே தங்குமாயின, — தன ஓனனாககு அடிமை புகுத்திவிடும— அஃதவனை தனபகைவாககு அடியறநதன்மையையடைவித்துவிடும. எ-று.

மடியினதுதனமை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தறறணமை. அஃது அநையுடையவரசனமேறறுதல, தன்னெனனாககெனறதனன, அறிக. அடியறநதன்மை தாழ்ந்துகின்றவலகேட்டல. இவைநானகுபாட்டானும் மடிமைக்குறறங்கள் கூறப்பட்டன. (அ)

சு0ஆ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் மடியாண்மை மாற்றக் கெடும. சு

இ-ள. ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற—ஒருவன் தன்மடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே, —குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் கெடும்— அவன்குடியுள் ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ-று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய தாமதகுணம். குடியான்மை யென்பது உமமைதொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியான் ன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான நிகழ்வதற்கு. அவையும் மடியான்மை யை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்குமென்பதாம். (க)

சூக0. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
ருஅய தெல்லா மொருங்கு. க0

இ-ள. அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம்—தன்னடியளவானே எல்லாவு லகையும்ளந்த இறைவன் கடந்த பரப்புமுழுதையும்— மடி இலா மன்னவன் ஒருங்கு எய்தும்—மடியிலாதவரசன் முறையானனறி ஒருங்கேயெய்தும். எ-று. அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவியதென்பது இடை க்குறைநதநின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயற்சின், இடையீ டினறியெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் மடியிலாதான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

சூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்முயற்சியுடையனாதல. அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிக்கெய்ததானும் வினை முயற்சியா னனறியாளப்படாமையின், இது மடியின்மையினையின் வைக்கப்பட்டது.

சூகக. அருமை யுடைத்தென றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். க

இ-ள. அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் — தருசிறுமை நோக்கி நாய்வவினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருந்த தளரா தொழிக, —பெருமை முயற்சி தரும்—அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாகும். எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும், வினைமுடித்தலெ ன்பது அதிகாரத்தானும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயல்த தாம் பெரிய ராவா, ஆகவே, அரியனவும் எளிதின முடியுமென்பதாம். (க)

சூகஉ. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல வினைக்குறை
தீரநதாரிற் தீரநதன றுலகு. உ

இ-ள். வினைக்குறை தீரநதாரின் உலகு தீரநதனறு— வினையாகிய குறை யைச் செய்யாதுவிட்டாரா உலகம் விட்டது, — வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல— அதனை செய்யப்படும வினைக்கடவிராநிற்குத்தலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமைப்பாபொருள். அது “பயிக்குறை யிலகைத்தாம் வர்பு நாளை” எனபதனனுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டிய குறையை நீங்கின ரினீங்கிறமென்றுரைப்பாருமுளா. (உ)

கூகக. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே.

வேளாண்மை யென்னுஞ் செருகரு. ஈ

இ-ள். தாளாண்மை எனலும் தகைமைக்கண தங்கிறது— முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தகுணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது — வெளாண்மை எனலும் செருகரு—எல்லாக்கு முபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தற்குரியாரா முயற்சியுடையாரென்பாராவ்வககுணங்கணமேலவைத்தும், அது பிறாமாட்டிலையென்பாரா தங்கிற்றே யென்றுங்கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ஈ)

கூகச. தாளாண்மை பிலலாதான் வேளாண்மை பேடிக்கை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ச

இ-ள். தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை—முயற்சியில்லாதவன் உபகாரியாதன்மை—பேடி கை வாள ஆண்மைபோலக் கெடும்—படைகண்டாலஞ்சும் பேடி அதனைடைத் தனக்கையில வானே ஆளுதற்றன்மைபோல இல்லையாம். எ-று.

ஆளுன்பது முதலிலைத்தொழிற்பெயர். பேடி வாண்ப பணிகோடற்கருத்தடையாளயினும் அது தன்னசசத்தான முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லாதான பலாக்குமுபகரித்தற்கருத்தடையினும் அது தனவறுமைபானமுடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாறசெய்யுமாணமையென்றுரைப்பாருமுளா. இதனால் அஃகிலலாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (ச)

கூகரு. இனபம் விழையான வினைவிழைவான் நனகேளிர்துன்பந் துடைத்தானதுந் தூண். ரு

இ-ள். இனபம் விழையான வினை விழைவான — தனக்கினபத்தை விரும்பானுகி வினைமுடித்தலையே விரும்புவான—தனகேளிரா துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண்—தனகேளிராகிய பாரத்தினறுன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குநகூண்மை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊன்றுமெனறது அப்பொருட்டாதல “மத்யேயாய மறறதன வீழூன்றி யாங்கு” எனபதனானுமறிக. சுற்றத்தாராட்டாரதுவறுமுயுந்திராதது அவாக்கேமஞ்செய்யுமாற்றலையுடையனெனவே, தன்னைக்கூண்டாவாயிறறு. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவாறு எல்லாபயயனுமெயதுமெனறதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்து விழைவான் யாதுமெயதானென்பது பெற்றும். இதனால் அஃதுடையானது தன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

கூககூ. முயற்சி திருவினை யாககு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். கூ

* நாலடியாரா, தாளாண்மை—சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை—மத்யேயாய மறறதன வீழூன்றி யாங்குக்—குதலைமை தரத்தைக்—டோனறிற்றான பெற்ற—புதலவன மறைப்பக் கெடும்.

இள். முயற்சி திருவினை ஆகுகும்—அரசாமாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளாகுகும்,—முயற்று இனமை இனமை புகுத்திவிடும்—அஃ திலலாமை வறுமையையடைவித்துவிடும். எ-று.

செலவம் அறுவகையாகுகள. வறுமை அவற்றான வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரானழிவொன்பது கருதது. (க)

குகள. மடிபுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்

றாளுளா டாமராயி னாள. எ

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள—கரியசேட்டை ஒருவனமடியின்கண்ணே யுறையும்,—தாமராயினுள் மடி இலான் தாள உளாள எனப் — திருமுகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமென்று சொல்லுவா அறிந்தோர். எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயரைய முகடிமேலேறற்பட்டது. மடியும் முயற்சியுமுடையார்மாட்டு நிலையை அவைதமமேல வைத்துக் கூறினார். இவையிர ண்டிபாட்டானும் அவ்விருமைககுமேது கூறப்பட்டது. (எ)

குகஅ. பொறியின்மை யாகுகும் பழியன் றறிவறிக
தாளவினை யினமை பழி. அ

இ-ள். பொறி இனமை யாகுகும் பழியன்று—பயனைத் தருவதாய விதி யிலலாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது,—அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இனமை பழி—அறியவேண்டிமவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டிவன வலி முதலாயின. தெய்வமிகையாவழி ஆள்வினையுடை மையாற பயனிலையென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழுவின்னபற்றிப் பழியாது ஈண்டைகருற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்புகின்றார். அதனால் விடாதுமுயல்க வென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

குகக. தெய்வத்தா னுகா தெனினு முயற்சிகள்
மெயவருத்தக கூலி தரும். கூ

இ-ள். தெய்வத்தான ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பாலவகையாற கரு திய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய வருத்தக கூலி தரும்— முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானாயவழித் தன்னளவின மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மை யாற பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலினமையின, தெய்வநோக்கியிராது முய ல்கவென்பது கருதது. (க)

கூஉ0. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ரூலென்றித்
தாழா துஞறறு பவர். க0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்—பயனை விலக்குவதாயவழிணையும் புறங்காண்பா—உலைவு இன்றித் தாழாது உஞறறுபவா—அவ்விலக்கிற்கு னையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுந் குற்றம் றுதல், ஊழ ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகான

முயல்வார பயனெய்துவனொன்பார, உபபக்ககாண்பொன்றார. தெயவீததா
னிடுக்கணவரினும் முயற்சி விடறபாலதனறென்பது இவை மூன்றுபாட்டா
னுங்கூறப்பட்டது. (க0)

சுருஷி அநி. — இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையினகண முயல்வான, தெயவதநானாக, பொருளின்மை
யானாக, மெய்வருதததநானாக தனக்கிடுக்கண வருதுழி, அதற்கு மனநகல
ங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுருஷி. இடுக்கண வருங்கா னகுக வதனீ
யடுததூவ தஃதொப்ப தில. க

இ-ள். இடுக்கண வருங்கால நருக—ஒருவன் வினையாற தனக்கிடுக்கண வரு
யிடத்தது அதற்கழியாது உணமடுழக, — அதனை அடுதது ஊாவது அஃது
ஒப்பது இல—அவ்விடுக்கணை மேனமேலடரவல்லது அமமகிழ்ச்சிபோலவது
பிரிதிலையாகலான. எ-று.

வினை இனிதுமுடிநதுழி நிகழறபாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடு
க்கண வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழியினறி மனவெழுச்சியான அதனைத்
தள்ளி அககுறை முடிக்குமாறறவூடையனாமாகலின, அதனையடுததூவதஃதொ
ப்பதிலலென்றார. (க)

சுருஷி. வெள்ளத தீளைய விடுமபை யறிவுடையா
ஊள்ளததி னுள்ளக கெடும. உ

இ-ள். வெள்ளதது அனைய இடுமபை — வெள்ளமபோலக கராயிலவாய
இடுமபைகளெல்லாம், — அறிவுடையான உள்ளத்தின உள்ளக கெடும—அறி
வுடையவன் தன்னுள்ளதான ஒன்றனை நினைக்க, அதனுணையானே கெடும. எ-று.

இடுமபையாவது உள்ளதது ஓகோடபாடேயனறிபு பிரிதிலையென்ப
தூஉம அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதூஉம அறிதலவேண்டுதலின,
அறிவுடையானென்றும், அவவுபாயத்தெனமை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ள
வென்றுங கூறினார. இவையிரண்டுபாட்டானும் ஊழினுயை இடுக்கணை அழி
யாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுருஷி. இடுமபைக கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவா. ஈ

இ-ள். இடுமபைக்கு இடுமபை படாதவா—வினைசெய்யுங்கால அதற்கிடையே
யேவந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவா— இடுமபைக்கு இடுமபை படுப்பா—
அத்தனபநதனக்குத் தாநதுன்பம் விளைப்பா. எ-று.

வருந்ததல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திடமுடையராய விடாது முய
லவே வினை முற்றப்பெற்றபு பயன்படும், படவே, எல்லாவிடுமபையுமிலவா
மாகலின், இடுமபைக்கிடும்பை படுப்பொன்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும்
இதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொறபொருட்பினவருகிலை. (ஈ)

கூஉசு. மடுத்தவா யெலலாம் பகடனனா னுறற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டிடெதது. ச

இள். மடுத்த வாய எலலாம் பகடி அனனா—விலங்கியவிடங்களெல்லா வறறினுரு சகடமீகரும் பகடிபோல வினையெய்திததுகொண்டு உய்க்க வலலானை— உறற இடுக்கண இடாப்பாடி உடைதது—வரதறற இடுக்கண தானே இடாப்பதிதையுடைதது. ஏ-று.

மடுத்தவாயெலலாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின, சகடத்திற்கு அள ந்றுநிலமுதலியவாகவும், வினைககு இடையூறுகளாகவும் கொள்க. பகடி மரு ங்கொற்றியும் மூககனறியும் தாடவழறதும் அரிதினுயககுமாறுபோலத் தன் மெயவருத்த நோக்காது முயனறுப்பாணென்பா, பகடனனானென்றா. (ச)

கூஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுறற
விடுக்க ணிடுக்கட படும. ரு

இள். அடுக்கி வரினும்—இடை விடாது மேனமேல வரதனவாயினும்,— அழிவிலான் உறற இடுக்கண இடுக்கடபடும்— தன்னுள்ளககோடாபாடி விடா தான உறறவிடுக்கணடாம் இடுக்கணிலே படடுப்போம். ஏ-று.

ஒன்றே பலகால வருதலும் வேறுபட்டன விராயவருதலுமடங்க, அடுக்கி வரினுமென்றா. அழிவென்றுகாரணப்பெயா காரியத்தினமேனிற்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் செய்வதாராயதற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஉசு. அறறேமென றலலற படுபவோ பெறறேமென
றேமபுத றேறற தவா. கூ

இள். அறறேம என்று அல்லறப்படுவோ—வறுமைக்காலத்தது யாம வறிய மாயினேமென்று மனத்தாற துயருழப்பரோ— பெறறேம என்று ஒம்புதல தேறறதவா—செலவககாலத்தது இது பெறறேமென்று இவறுதலையறியாதார. ஏ-று.

பெறறவழி இவறுமை நோக்கி அறறவறியும் அப்பகுதி விடாதாகலின, அல லறபாடிலையாயிறறு. இதறற பொருளினமையாராயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (சு)

கூஉஎ. இலகக முடம்பிடும்பைக கென்று கலககத்தைக
கையாரூக கொள்ளாதா மேல. எ

இள். உடம்பு இடுமபைககு இலககம் என்று—நாறகத்தியினுமுள்ளவுடம்பு கள் இடுமபையெனனும் வாளுக்கிலககென்று தெளிநது, — கலககத்தைக கையாரூக் கொள்ளாதாம் மேல—தமமேல வரத இடுமபையை இடுமபையா கக் கொள்ளார அறிவுடையார. ஏ-று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயா. கலககமெனனங்காரியப்பெயர் காரணத்தினமேனிற்றது. கையாரென்பது ஒருசொல இதற்கு ஒழுக்ககெறி யென்றுரைப்பாருமுளா. இயலபாகக கொள்வொன்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

கூஉஅ. இன்பம் விழையா னிடுமபை யியலபென்பான்
றுன்பு முறுத லிலன. அ

இ-ள். இனபம் விழையான இம்மை இயலபு எனபான்—தன்னுடம்பிறகு இனபமாயவற்றை விருமபாதே வினையாலிம்மையெய்துதல் இயலபென்று தெளிந்திருப்பான்— துனபம் உறுதல் இலன் — தன்முயற்சியாற துன்பமு ழுன். எ-று.

இனபத்தை விழையினும், இம்மையை யியலபெனனாது காக்கக்கருதினும், துனபம் வினைதலின், இவ்விரண்டுசெய்யாதானே துன்பமுறுதலிலன்னரா.

கூஉக. இனபத்து ளினபம் விழையாதான துன்பத்துட
டுன்ப முறுத லிலன். கூ

இ-ள். இன்பத்துள இனபம் விழையாதான—வினையாற தனக்கினபம் வந துழி அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான விருமபாதான — துன்பத்துள துனபம் உறுதல் இலன் — துனபம் வந்துழியும் அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான வருந்தான. எ-று.

துனபம் முயற்சியான வருமிடுக்கண. இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோ டலின், பயனகளுமில்வாயின். (க)

கூஉ௦. இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுகுந்தன்
னென்றா விழையுஞ சிறப்பு. க௦

இ-ள். இன்னுமை இனபம் எனக் கொள்ள—ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான வருந்துன்பத்தனையே தனக்கினபமாகக் கற்பித்துக்கொள்வன டின்,— தன் ஒன்றா விழையும் சிறப்பு கீழும்—அதனாற தன்பகைவா நன் குமதித்தற்கேதுவாய உயாச்சியுண்டாம். எ-று.

துன்பந்தானும் உயிரக்கியலபநறிக் கணிகமாய மனத்திடை நிகழுவதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவின்றி மனம்கிழ ச்சியுடையனாய அதனாற ரெட்டங்கிய வினை முடித்தேவிடுமாற்றலுடையனாமெ ன்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் மெய்வருந்தத்தானாயதற்கு அழி யாமையும் அதற்குப்பாயமுங் கூறப்பட்டன. (க௦)

அரசியல முற்றிறறு.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாததுதற்கண ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்களாறனதிலபு முப்பத்திரண்டிற்காரத்தாற கூறுவானெடுத்துக்கொ ண்டி, அவையாறனுள்ளும் காவற்சாகாடுகைத்தற்கண அவவாசற்கிணையாய அமைச்சனதிலபுபத்திற்காரத்தாறகூறுவானரெட்டங்கிமுத்தற்கண அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

கூச ம அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை; என்றது அவன்றன் குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

கூஉக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினாயு மாண்ட தமைச்சு. க

இன். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால அதற்கு வேண்டிக்கருவிகளும்— காலமும்—அதற்கேற்ற காலமும்—செய்கையும் — அது செய்யுமாறும்— செய்யும் அருவினையும்—அவ்வாறற்றசெய்யப்படும அவ்வரியவினைதானும்— மாண்டது அமைச்சர்—வாயப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சராவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குகாலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுடியும் இடையூறுக்கி முடிவுபோகமுமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற பெரிய பயன நருவதென்பார், அருவினை யென்றார். இவைபயந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கங்கமென்ப. (க)

கூடஉ வனகண குடிகாததல கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன மாண்ட தமைச்சர். உ

இ-ள். வனகண—வினைசெய்தற்கண அசைவினமையும்—குடி காததல— குடிகளைக் காததலும்—கற்று அறிதல—நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர வனவறிதலும்—ஆள்வினை—முயற்சியும் — ஐந்துடன மாண்டது அமைச்சர் —மேற்சொல்லிய அவ்வங்ககளைந்துடனே திருத்தவுடையானே அமைச்ச ராவான். எ-று.

எண்ணெடு நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சடநி வருவிகக. இந்நான்களையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுமிறறோடு கூடியே மா ட்சிமைப்பட்டுவெண்புலாணம், அவற்றிற்கு ஐந்தென்துறந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை அண்டெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாகக்கி குடிகாததலென்ப தனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுகந்நாறகாததலெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலெனப்பகுப்பாரும். அவர் உட னென்பதனை முற்றம்மைப்பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக் கியும் இடாப்படுப. (உ)

கூடந. பிரித்தலும் பேணிக கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சர். ந

இ-ள். பிரித்தலும்—வினை வந்துழிப் பகைவாக்குத் துணையாயினால் அவ ரிற்பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்— பேணிக்கொளலும்— தம்பாலாரை அவர் பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற பேணிக்கொள்ளுதலும்— பிரித்தவாப் பொருத்தலும்—முன்னே தம்பினுந் தம்பாலாரினும் பிரித்தாரை மீண்டுப் பொ ருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும் — வல்லது அமைச்சர்— வல்லவனே அமைச்ச ராவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதெனிலக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவர்நியா மல ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாத்கேக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியெனலும், பிரித்தலை விககிரகமெ னறுந் கூறுப. (ந)

கூடச. தெரிதலுந் தோந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சர் ச

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியச்செய்கை பலவாறற்ற்றோன்றின் அவற்றுள் ஆவதாராயத்தறிதலும்— தேர்ந்து செயலும் — அது செய்யுங்கால வாய்க

குந்திராடிச் செயதலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும்— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சரை வான. எ-று.

தெரிதல் செயபனமேலதாயிறறு, வருகின்றது அதுவாகலின. (ச)

சுநடு. அறனறிந தான்றமைநத சொல்லானெரு ஞானனும் திறனறிநதான் தோசசித துணை. (ரு)

இ-ள். அறன் அறிநது ஆன்று அமைநத சொல்லான — அரசனா செயய பபிம அறங்கனையறிநது தனக்கேற்ற கலவியானிறைநதமைநத சொல்லையுடையனா — எஞ்ஞானம திறன அறிநதான— எக்காலத்தம் வினை செய யுநதிறங்கனையறிநதான— தோசசித துணை— அவறகுச சூழ்சசிததுணையாம. எ-று.

தனனரசன சுருங்கியகாலத்தம் பெருங்கியகாலத்தம் இடைநிகராயகாலத்துமென்பா, எஞ்ஞானமென்றா. சொல்லானென்பதனை ஒடுவுருபின்பொருட்டாய ஆறுருபாக்கியுடையாருமுளா. இவையைநதுபாட்டானும் அமைச்சரது குணத்தனமை கூறப்பட்டது. (ரு)

சுநகூ. மதிதுடப நாலோ டிடையார்க கதிதுடபம்
யாவுள முன்னிற பவை. சு

இ-ள். மதிதுடபம் நாலோடு உடையார்ககு— இயறகையாகிய நுணணிவைச் செயறகையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைச்சார்ககு— அதிதுடபம் முன நிற்பவை யா உள— மிக்கதுடபததையுடைய சூழ்ச்சிகளாய முன நிற்பன யாவையுள் எ-று.

மதிதுடபமென்பது பினமொழிநிலையல். அது தெய்வநதவேணுதிவின் முறகூறப்பட்டது. நூலென்பது உம மதிதுடபமென்பது உம ஆகுபெயா. அதியென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருளதோரிடைச்சொல்; அது திரிநது துடபமென்பதனோடு தொக்கது. முன்னிறல் மாறறாசூழ்ச்சியாயின தஞ்சூழ்ச்சியால் அழியாதுநிறல். இனி அதினுடபமென்று பாடமோதி, அதனினுடபம் யாவென்றுபாபாருமுளா, அவா சூழ்ச்சிக்கினமாய முனசுட்டப்படுவதொன்றிலலாமையும், சுட்டிப்பெயா ஐநதாமுருபேறவழி அவவாறு நிலலாமையும்நிந்திரா. பகைவா சூழ்வனவறறைத் தாமறிநது அழித்தது அவறிநதழியாதன தாஞ்சூழ்வனென்பது கருத்த. இதனால் அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சுநஎ. செயறகை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியறகை யறிந்து செயல. எ

இ-ள். செயறகை அறிநதக்கடைத்தம் — நூனெறியான வினைசெய்யுநதிறங்கனையறிநதவிடத்தம், — உலகத்தது இயற்கை அறிநது செயல்— அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியறகையையறிநது அதனோடு . பொருநதச் செயக. எ-று.

கடைத்தமென்புழித் து பகுதிப்பொருள்விகுதி. தூனெதியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க, செய்யின் அது பழிககுமென இயற்கையறிவாற் பயன கூறியவாறு. (எ)

௬௩௮. அறிகொன் றறியா னென்னு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல கடன். அ

இ-ள். அறி கொளறு அறியான என்னும்—அறியுதசொல்லியாரது அறிவை யுழித்தது அரசன தானுமறியானேயாயினும்,—உறுதி கூறல உழையிருந்தான கடன் — அககுற்றம் நோக்கியொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ-று.

அறியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல தான்கொள்ளாமமே லும் இகழ்ந்துகூறுதல உழையிருந்தானென்ப பெயர் கொடுத்தாரா, அமாத்திய னொனனும் வடமொழிப்பெயர்கரும் பொருணமை அதுவாகலின.* உறுதிகூற க்கால அவனதிறுதியெய்தற்குறந்தை உலகந தன்மேலேற்றமென்பாரா, கூறல கடனென்றா. இவையிரண்டுபாட்டாறும் அவாசெயல கூறப்பட்டது. (அ)

௬௩௯. பழுதெண்ணு மநதிரியிற பககததுட டெவவோ
ரொழுபது கோடி யுறும். கூ

இ-ள். பககததுள பழுது எண்ணும் மந்திரியின— பக்கத்திருந்து பிழைப் பவெண்ணும் அமைச்சரெருவனில— ஒரொழுபதுகோடி தெவ உறும்— அர சனுக்கு எதிரநிற்பார ஒரொழுப துகோடி பகைவருறுவர். எ-று.

எழுபதுகோடியென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிறகொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநிறறலான அவர் காக்கப்படுவார், இவன் உட்பகைபாய நிறறலற காக்கப்படாநென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். எழுபதுகோடிமடங்கு நல லொன்றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமொதுவாருமுளார். (க)

௬௪0. முறைப்படச சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார்
திறப்பா டிலாஅ தவார். ௧0

இ-ள். முறைப்படச சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார்—செய்யப்படும வினை களை முன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யுங்கால அவை முடிவிலவா கவே செய்யாநிற்பார்—திறப்பாடு இலாதவார்—முடிந்தற்கேற்ற கூறுபாடில லாதார். எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்தவிடையூறுகடகு ஏற்றவேற்ற பரிசாரமறி நது செய்தலும், தாந்திணணியராதலுமாம். பிழையாமலெண்ண வல்லராய வைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுளானபதாம். இவையிரண்டுபாட்டா னும் அமைச்சருள விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

* அமாத்தியொன்பதுள்ள அமர் எனபதற்குப்பொருள் அணமை.

சூடு ம் அதி.— சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடததற் கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல. மேல ஒருதலையாச் சொல்ல லும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின, இஃது அமைச்சினபின் வைக்கப்பட்டது.

சூசக. நான் நலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத துள்ளதுஉ மன்று. க

இ-ள். நான்நலம் எனலும் நலன் உடைமை — அமைச்சாக்ககு இன்றியமை யாக குணமாவது சான்றாரான நான்நலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல,—அந்நலம் யான்நலத்து உள்ளதுஉம அன்று—அந்ந லம் பிறாக்கும் பிறநலமெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான. எ-று.

நாவாளுளநாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தமவயத்ததாக கும் அமைச்சாக்ககு வேறாகவேண்டுமென்னும் நீதிதூலவழக்குப்பற்றி நான்ந லமென்னுநலமென்னும், பிறாக்கும் இதுபோற்சிறந்தது பரிதினமையான அந்ந லம் யான்நலத்துள்ளதுஉமென்றென்றுங் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலல்லாதார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாயபின் அததொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்தது. (க)

சூசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதஞல வருதலாற
காததோம்பல சொல்லினகட சோவு. உ

இ-ள். ஆக்கமும கேடும் அதனால் வருநலால்—தம்மாசற்றும் அங்கங்கட கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான வருமாக்கலான,—சொல்லினகண சோ வு காதது ஒம்பல — அப்பெற்றித்தாய சொல்லினகடசோதலை அமைச்சா தங்கணிகழாமற் போற்றிக் காக்க. எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச்செய்யும் சொல்லாதலொப்புமைப்பற்றி அதனாலென்றார். செய்யுளாகவின், சுட்டி யா முனவந்தது. பிறா சோவுபோலாது உயிரகடகெல்லாம் ஒருங்குவரு குகை, காததோம்பலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவாக்கின்றியமை யாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சூசந. கேட்டார்ப பணிகருந் தகையவாயக கேளாரும்
வேடப மொழிவதாரு சொல். ந

இ-ள். கேட்டார்ப பணிகருந் தகை அவாய — நடபாயேற்றுக்கொண்டா ரைப் பின் வேறுபடாமற் பணிகருந் குணங்களை அவாவி — கேளாரும் வேடப மொழிவது—மற்றைப் பகையாய ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப் பகைமையொழிந்து நடப்பின் வீருமபுமவண்ணஞ்சொல்லப்படுவதே—சொல் லாரம்—அமைச்சாக்குச் சொல்லாவது. எ-று.

அககுணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், வீழ்ப்பயனற்றதென்றென்றவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல் லுவான குறித்தனவேயன்றி வேறு துணுணுணாவுடையோ கொள்பவற்

நினமேலும் நோக்குடைததாதல. அவாயெனனுசெய்தெனெச்சம மொழி வதெனனுசெயப்பாடிக்வினை கொண்டது. இனிக கேட்டார கேளாொனப தற்கு நூல்கேட்டார கேளாதானெவும், வினவியார வினவாதானெவுமுரைப பாருமுளா. தகையவாயெனபதற்கு எல்லாருந தகுதியையுடையவாயென்று னைத்தார, அவா அபபனமை மொழிவசெனனும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிறதிலா. இதனை சொல்லினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது (க)

கூசச. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்

பொருளு மதனினூஉங கில.

இ-ள. சொல்லைத் திறன அறிந்து சொல்லுக — அப்பெற்றித்தாய சொல்லை அமைச்சா தமமுடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய திறங்கனையறிந்து சொல்லுக,—அதனை ஊங்கு அறனும் பொருளும் இல்—அறங்கனகு சொல்லுதற்கு மேறப்பட்ட அறனும் பொருளமில்லையாகலான. எ-று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கலவி, ஒழுக்கம், செலவம், உருவம், பருவமென்பவற்றான வருந்தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றையறிந்து சொல்லுதலாவது அவற்றை நமக்கும அவாக்குமுளவாய ஏறத்தாமழவுகனையறிந்து அவ்வமமரபாற சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுக்கையும் இனிமையையும் பயத்தவின அறனாயிற்று, தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அறனும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாகிக் கூறினா. (ச)

'கூசரு. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோசொ லசசொல்லை வெல்லுஞ்சொ லீனமை யறிந்து. ரு

இ-ள. சொல்லைப் பிறிது ஓசொல் வெல்லும் சொல் இனமை அறிந்து—தாளுசொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோசொல்லாய வெல்லவல்லதொரு சொல் இல்லாமையறிந்து, — அசசொல்லைச் சொல்லுக — பின் அசசொல்லைச் சொல்லுக. எ-று.

பிறிதோசொல் மாற்றாது மறுக்கலைச்சொல். வெல்லுதல் குணங்களானமிகுதல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுகவென்பதாம். இனிப் பிறிதோசொல் வெல்லுஞ்சொல்லெனச் செய்வெண்ணுகி, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவா காமற சொல்லுகவென்றுரைப்பாருமுளா. இது சொறப்பொருட்பின்வருகிலை.

கூசகூ. வேட்பததாரு சொல்லிப் பிறாசொற பயன்கோடன் மாடசியின் மாசறறா கோள. கூ

இ-ள. வேட்பத தாம் சொல்லிப் பிறா சொறபயன கோடல்—பிறாக்குத தாளுசொல்லுங்கால அவா பின்னுங்கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவா தமக்குச் சொல்லுங்கால அசசொல்லின்பயனைக் கொண்டொழிதல்—மாடசியின் மாசு அறறா கோள— அமைச்சியலுடகுறறமற்றாது துணிபு. எ-று.

பிறாசொறகளுட் குறமுளவாயினும் அவை நோக்கியிழாரொனபதாம். வல்லாராயிகழ்தல் வல்லநாக்குத தகுதியனமையின், இதுவுமுடனகூறினார். இவைமுனறுபாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

கூசஎ. சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை யிகலவெல்லல யாக்கு மரிது. எ

இ-ள. சொல்ல வலலன் — தானெண்ணியகாரியங்களைப் பிறாக்கேற்பச் சொல்லுதலவல்லாயை— சோர்வு இலன்—அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றி னுஞ்சோரிலாயை— அஞ்சான்—அவைக்கஞ்சானாயினுள் யாவன்—அவனை இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது — அவனை மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவார்க்குமரிது. எ-று.

ஏறபச்சொல்லுதல் அவாகரு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியுமவகை சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டிவதனை மறப்பாடுழிதல். இம்முன்றுகுணமுமுடையானை மாற்றராயப் பிரித்தல் பொருத்தலசெய்து வெவ்வாரிலகையெனப்பதாம். (எ)

சுசஅ. வினாநது தொழிலகேடகு ஞால நிரநதினிது
சொல்லுதல் வல்லாரப் பெறின. அ

இ-ள. தொழில் நிரநது இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின— சொல் லப்படுககாரியங்களை நிரல்படக கோத்தது இனிதாகச் சொல்லுதலவல்லாரைப் பெறின,— ஞாலம் வினாநது கேட்கும்—உலகம் அவற்றை வினாநதேற்றுக் கொள்ளும். எ-று.

தொழில் சாதியொருமை. நிரல்படக கோத்தல் முன்கொலவனவும் பின் சொலவனவுமறிநது அம்முறையே வைத்தல். இனிதாதல் கேட்பாக்கிண்பம் பயத்தல். சொல்லுதலவல்லான தூறுபிரவருளொருவன் என்ற வடமொழி பற்றிப் பெறினென்றா. றாண்டுங் கேட்டல் ஏற்றுக்கேட்டல். இவைபிரண்டுபா டாணும் அவ்வாற்றற சொல்லுதலவல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

சுசக. பலசொல்லக காமுறுவர் மன்றமா ஏற்ற
சிலசொல்ல நேற்றா தவா. கூ

இ-ள. மாசு அற சில சொல்லல் தேற்றாதவா—குற்றமற்றனவாய்ச சில வாய வாததைகளை அவ்வாற்றற சொல்லுதலையறியாதார—பல சொல்லக காமுறுவா—பலவாய வாததைகளைத் தொடுத்தசொல்ல விருமபுவா. எ-று.

குற்றம் மேற்கொல்லிப் குணங்கடகு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதலையுஞ் சொலவனமையென்று விருமபுவாருளா, அவா இவ்வாறு சொல்லமாட்டாநாரே, வல்லார அதுசெய்யாரொன யாப்புறுப்பாரா, மன்றவெ னாரா. (க)

சுரு0. இணநுழத்து நாரூ மலரணையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார. க0

இ-ள. கற்றது உணர விரித்து உரையாதார—கற்றுவைத்த துலைப் பிறறி யுமவண்ணம் விரித்துகைக்கமாட்டாதவா — இணா ணுழத்தும் நாரூ மலா அணையா — கொத்தின்கண்கணை மலாநதுவைத்தும் நாரூத் பூவையொப்பா. எ-று.

செவ்விபெற மலாநதுவைத்தும்நாற்றிமில்லாத பூச சூடப்பட்டாதவாறுபோல துலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார நன்குமதிக்கப்படாரொன்றமை யின், இது தொழிலவமையாபிறறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டா தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

அதி.— வினேத்தாயமை.

அஃதாவது, வேண்டிய வினேகள் பொருளேயனறி அறமும் புகழும் பயநது நல்லவாதல. சொல்லேயனறிச செயலும் நனறாகவேண்டுமென்கின் றமையின, இது சொல்லையினயின்பின வைக்கப்பட்டது.

சுருக. துணைநல மாககந் தருஉம வினேநலம்

வேண்டிய வெலலாந தரும. க

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தருஉம— ஒருவனுக்குத்தனையது நனமை செ ல்வமொன்றையுங்கொடுக்கும்,— வினே நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும— அவ்வளவனறி வினையது நனமை அஃன வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக் கும். எ-று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இமமைக்கன் அறம் பொருளினபமுதலாயவ றறையும் மறுமைக்கடடானவிரும்பிய பதக்களையும். இதறை காணப்படுந துணைநனமையினுங் கருதப்படும்வினேநனமைசிறப்பதென வினேத்தாயமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சுருஉ. என்று மொருவுதல வேண்டும் புகழ்ப்படு

நனறி பயவா வினே

இ-ள். புகழ்ப்படு நனறி பயவா வினே—தமமாசனுக்கு இமமைக்கட புகழும் மறுமைக்கண அறமும் பயவாத வினேகளை — எனும் ஒருவுதலவேண்டும் — அமைச்சாககு எககாலத்தமொழிதலவேண்டும். எ-று.

பெருகல, சுருங்கல, இடைநிறறலெனும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான வரு தலின, என்றுமென்றா. வேண்டுமென்பது ாண்டு இன்றியமையாதெனும் பொருட்டு. (உ)

சுருங். ஒஓதல வேண்டி மொளிமாழகுளு செயவினே

யாஅது மெனனு மவா.

ங

இ-ள். ஆதம் எனனுமவா— மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவாரா — ஒளி மாழகும் வினே செய ஒதலவேண்டும் — தமமொளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர. எ-று.

ஒதலவேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீமைத்தது. ஒவுதலென்பது குறைநது நின்றது. ஒளி தாமுள்காலத்து எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படுதல. செய்யெ னனும் முதனிலைத்தொழிற்பெயா மாற்றப்பட்டது. அனறிச செயவினையென வினேத்தொகையாக்கியவழிப் பொருளினமையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்க மனறென்பதாம். (ங)

சுருச. இடுக்கட படினு மிளிவந்த செய்யார்

நடுக்கறற காட்சி யவா.

ச

இ-ள். இடுக்கட்படினும் இளிவந்த செய்யாரா—தாமிடுக்கணிலேபடவரினும், அது தீர்த்தப்பொருட்டி முன செயதாக்கு இளிவந்த வினேகளைச் செய்யார்— நடுக்கு அறற காட்சியவா— துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சிறிதுபோழ்கிற கழிவதாய இந்நிகைகளைக்கி எஞ்ஞான்றும் கழியாதவிழிவு எய்தறபாலதனறென்பதாஉம அஃதெய்தினாலும் வருவது வருமென்பதாஉம தெளிவராகலால், செய்யாளொனரா. (ச)

கூருடு. எறறென் றிரங்குவ செயறக செயவானேன
மறறன்ன செய்யாமை நனறு. (ரு)

இ-ள். எறறு எனறு இரங்குவ செயறக—யாஷ் செயதது எததன்மைத் தென்று பின ருனேயிரங்கும் வினைகளை ஒருநாலுஞ்செய்யாதொழிக, — செயவானேன மறறு அனன செய்யாமை நனறு — அனறி ஒருகானமயங்கி அவறறைச்செய்யுநதனமைபனயினாலும், பினனிநுநது அவவிரங்கலைச்செய்யாதொழிதல நனறு. எ-று.

இரங்குவவென முனவந்தமைபிற பின அனனவெனச கூட்டியொழிந்தார. அவவினைகளது பனமையான, இரக்கமும் பலவாயின. அச்செயறகுப பினனி நுநதிரங்குவனயின, அது தீரும் வாயிலறிந்திலனெனவும், திடபயிலனென வும், பயனில்லன செயதினுனெனவும், தனபழியைத தானே தூறுகின்றா னெனவும், எல்லாருமிழுதலிற பினனிநுநகாமை நனறெனரா. இதுவும், வினை ததாயார சொல்லின, உடனகூறப்பட்டது. பிறறொடாதறகுச செயவானேன அவைபோலவனவுஞ்செய்யாமை நனறெனப பிறறொலலாம இயைபற வுரைத்தார. (டு)

கூருசு. னனராள பசிகாணபா னுயினுஞ செயறக
சானரோ பழிககும் வினை. ச

இ-ள். னனராள பசி காண்பான ஆயினும்—தனைப பயந்தாளது பழியை வறுமையாறகண்டிரங்குந தனமையனயினுனெனினும், — சானரோ பழிக கும் வினை செயறக—அது கூட்டி அறிவுடையார பழிககும் வினைகளை ஒரு வன செய்யாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமதுகுரவருங கறபுடைமனைவியுங குழுவியும் பசியான வருநதுமெலலைக்கண தியனபலவுஞ்செயதாயினும் புறந்தருகவெனும் அறதூறபொதுவிதி பொருணாலவழிபொழுதுதலும் அரசாதொழிறகுரியராத லும் நனகுமதிககறபாடுமுடைய அமைச்சாக்கெய்தாமைபறறி, இவவாறு கூறினா. இவையையறதுபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயககும் வினை செயறகவெனபது கூறப்பட்டது. (சு)

கூருஎ. பழிமலைந தெய்திய வாககத்திற சானரோ
கழிநல குரவே தலை. எ

இ-ள். பழி மலைநது எய்திய ஆககத்தின—சாலாதார தியவினைகளைச்செய்து அதறாபழியைத தமமேறகொண்டு பெறற செலவத்தின — சானரோ கழி நலகுரவே தலை—அது மேறகொள்ளாத சானரோரனுபவிககும் மிக்க நலகு ரவே உயாநதது. எ-று.

நிலையாத செலவத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேறகோடல் சால போடியையாமையின, சானரோகழிநலகுரவே தலையென்றா. (எ)

*சுருஅ. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க கவைதா

முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

இ-ள். கடிந்த கடிந்த ஓரா செய்தார்க—தூலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமுங்கடிந்தொழியாது பொருளைக்கிச் செய்த அமைச்சர்க்கு — அவை தாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும்—அவை னாயவனமையின முடியா, ஒருவா றறான முடியினும் பின்னுண்பதையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல கருகியபொருட்குதல. பீழைதருதலாகிய பொருளினனெழில் அத் தருக காரணமாய வினைகணமேலேறப்பட்டது. (அ)

சுருக. அழகுகொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிறப்பககு நற்பா லவை.

இ-ள். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறிரக்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்றூனிரங் கப் போகாநிற்கும்,—நற்பாலவை இழப்பினும் பிறப்பககும—மறறைத் தாய வினையான வந்த பொருள்கள முனனிழந்தானியினும் அவனுக்குப் பின்னா வந்து பயன் கொடுக்கும். எ-று.

பின்னெனவே, மறுமையும்—வந்திறு. பொருள்களான அவற்றிற்குக் கார ணமாய வினைகளையிலு கூறியவாறு. (க)

சுசு0. சலத்தாற பொருளசெயதே மாந்ததல பசுமட்

கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யறறு.

க0

இ-ள். சலத்தால் பொருள செய்து ஏமாத்தல— அமைச்சன் தீயவினைக் களறபொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ்செய்தல— பசுமட்கலத்துள னீர் பெய்து இரீஇயறறு— பசியமட்கலத்துளளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ் செய்ததனோடொக்கும். எ-று.

முன ஆக்கம் பயப்பனபோறறேன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சல மெனப்பட்டன. ஏமாத்தலெனப்பது ஏமாத்தலென்றாயிறு; ஏமத்தைய டையப்பண்ணுதலென்றவாறு. இருத்துதல நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அரச னும் பொருளும் சேரப்போமெனப்பதாம். பிறொல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாட மோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயறறெனப்பதற்கு வைத்தாறபோலு மென்றுமுரைத்தாரா, அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதின்வினையுமாய் உவமை யிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல நோக்கிறநிலா. இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (க0)

சுஎ ம அதி. — வினேத்திட்டம்.

அஃதாவது அதனாய வினை முடிப்பானுகு வேணவிவதாய மனத்தினமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுசுக. வினேத்திடப் மெனப் தொருவன் மனத்திட்டப்

மறறைய வெல்லாம் பிற.

க

இ-ள். வினேத்திட்டம் எனப்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்— வினைசெய்தற்கட் டின்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியானொருவன் மன

த்தினது திண்மை— மற்றைய எல்லாம பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா. எ-று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண, நட்பு முதலியவற்றினறிணமைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டியவனவாய இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண்டினும் அஃகிலவழிப் பயனிலவாகலிற பிறவென்றுங் கூறினார். இதனால் வினேத்திட்பமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூசுஉ. ஊரொரா லுறறபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி-
னறென்ப ராயநதவா கோள. உ

இள். ஆயநதவா கோள— முன நீதியாராயநத அமைச்சரது துணிபு— ஊறு ஓரால் உற்றபின ஒல்காமை இவ்விரண்டின ஆறு எனபா—பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யுமவினை தெய்வதகார்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டன வழியென்பா னூலோர். எ-று.

தேவாக்கும அசுராக்கும அமைச்சுப் பூண்ட வியாழ் வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையாரா கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ராணிபு வினைத்தாயுமையும் உடனகூறினார். உறுதலுடையதனை முன ஊறென்றமையின் உறற்பினென்றும், இவ்விரண்டினகண்களைப் பட்டதென்பாரா இரண்டினுறென்றும் கூறினார். ஊரொரானொன்று பாடமோதுவாருமுளா, அஃது ஒல்காமையென்றுமென்கூறும் இரண்டென்றது தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலா. (உ)

கூசுந. கடைக்கொடகசு செயதகக தாணமை யிடைக்கொடகி-
னெறற விழுமந தரும னு

இள். கடைக் கொட்கசு செயதககது ஆண்மை — செய்பபடும் வினையை முடிவினகட் புலப்படுமவகை முன்னெல்லாம மற்றத்துச் செயவதே தீட்பமாவது, — இடைக்கொட்கின் எறற விழுமந தரும—அங்கனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காத இடமபையைக் கொடுக்கும். எ-று.

மற்றத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்துமெண்ணியவாறு பிறறறியாமலும், தானறிந்தனும், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான அவருயத்து ணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அத்தீட்பம், ஆண்டனமையான வருதலின், ஆண்மையென்பப்பட்டது. எறறவிழுமமாவன பகைவா முன்னறிந்து அவவினையை விலக்குதல், செய்வானை விலக்குதல் செய்வராகலின், அவற்றான வருவன. விழுமந சாதிப்பெயா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (ந)

கூசுச. சொல்லுதல யார்க்கு மெளிய வரியவாரு
சொல்லிய வண்ணரு செயல. ச

இள். சொல்லுதல யார்க்கும எளிய — யாம் இவவினையை இவ்வாறறற செயதுமென நிரலபடச் சொல்லுதல யாவார்க்குமெளிய, — சொல்லியவண்மை செயல் அரியவாம் — அதனை அவ்வாறறற செயதல யாவர்க்குமரியவாம். எ-று.

சொல்லுதல், செய்வென்பன சாநிப்பெயா. அரியவறையெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்டமில்லாதார்க்குமியறலின, எளியவெனறார். இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது. (ச)

௬௬௫. வீறெயதி மாண்டார் விளைத்திட்டம் வேந்தன்க

ணுறெயதி யுள்ளப் படும. (ரு)

இ-ள். வீறு எய்தி மாண்டார் விளைத்திட்டம்—எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது விளைத்திட்டம்,—வேந்தன்கண் ஊறு எய்தி உள்ளப்படும— வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய்தலான, எல்லாரானும் நன்குமகிக்கப்படும. எ-று.

வேந்தன்கணுறெயதல் எடுத்தவினை அதனை முறறுப்பெற்றறுச செய்வமும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. உள்ளல் மதிப்பான மறவாமை. இதனால் அதனசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

௬௬௬. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப் வெண்ணியார்

திண்ணிய ராகப் பெறின். (சு)

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப்— தாமெய்த எண்ணிய பொருள் களெல்லாவறறையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவா,— எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்— எண்ணியவா அவற்றிற்கு வாயிலாகிய விளைக்கட டிண்மையுடையராகப் பெறின். எ-று.

எளிதினெய்துப்பெனப்பா, எண்ணியாங்கெய்துப்பெனறா. அவா அவ்வாறல்லதெனணுமையிற் திண்ணியராகவே விளைமுடியும், அது முடிய அவையாவையுங்கைகூட்டுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாடெய்தும் பயன்கூறப்பட்டது. (சு)

௬௬௭. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்க
கச்சாணி யனகு ருடைத்து. (எ)

இ-ள். உருள பெருந்தேர்க்கு அச்ச ஆணி அனறா உடைத்து— உருளா நின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கண்ணிப்போல விளைக்கட டிண்ணியாராயுடைத்து உலகம்,— உருவு கண்டு எள்ளாமைவேண்டும்—அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிச. எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனும், உவமையானும், பெறலும். அச்ச உருள்கோத்த மாம. ஆணி உருள கழலாது அரன்கடைக்கட செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டியகருந் திட்டமுடைத்து அதுபோல, வடிவாற்சிறியாயிருந்தே பெரிய விளைகளைக் கொண்டியகருந் திட்டமுடைய அமைச்சருமுளா, அவரை அதிட்டப்போக்கி அறிந்து கொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

௬௬௮. கலங்காது கண்ட விளைக்கட டிளங்காது

துக்ககங் கடிந்து செயல. (அ)

இ-ள். கலங்காது கண்ட விளைக்கண—மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த விளைவின்கண்—துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல— பின்னசைதலி னறி நீட்டித்தலையொழிந்து செயல. எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றோன் துமாகலின், தெளிந்து பலகா லாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஒத்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென் றார். துளங்காமை திப்பமுடைமை. (அ)

சுசூ. துன்ப முறவரினுஞ் செயக துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. கூ

இ-ள். துன்பம் உற வரினும் — முதற்கண மெயம்முயற்சியாற நமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும், — இனபம பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செயக — அது நோக்குத் தளராது முடிவனகண இனபம பயக்கும் வினையைத் திப் பமுடையராய்ச் செயக. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையாக்கலலது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செயதல் கூடா மையின, துணிவாற்றிச்செயகவெனறா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவா வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

சுஎ0. எனைத்திடப மெயதியக கணனும வினைத்திடபம்
வேண்டாரா வேண்டா துலகு. கூ0

இ-ள். வினைத்திடபம் வேண்டாரா—வினைத்திடபத்தை இது நமக்குச் சிற ந்ததெனறு கொள்ளாத அமைச்சரை, — எனைத்திடபம் எயதியககணனும— ஒழிந்ததிட்பங்களெல்லாமுடையராயவிடத்தம, — வேண்டாது உலகு — நன குமதியார உயாநதோர், எ-று.

மனத்தினகட் டிடபயிலலாதாக்குப படை, அரண, நட்பு முதலியவற்றின றிட்டபங்களெல்லாம உளவாயினும், வினை முடியாதாம, ஆகவே, அவையெல் லாங் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதெனறா. இதலை வினைத்திடபயி ல்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

சுஅம் அதி. — வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திடபமுடையவமைச்சன அவவினையைச் செய்புநதிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுஎக. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த் லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத நீது. க

இ-ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல—விசாரத்திறகெல்லையாவது விசாரி க்கின்றான இனி இது தப்பாதெனனுநதுணிவினைப் பெறுதல, — அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல தீது— அங்ஙனநதுணிவுபெற்ற வினை பின நீட்டிப்பின கட்டங்குமாயின, அது குற்றமுடைதது. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுகு சூழவேண்டுமெ னபது பெற்றும். பின்னாத துணிவு ஆகுபெயா. நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத துச் செய்யாமை. அஃதுளவழிக காலக்கழிவாக்கலானும், பகைவா அநிரதழி ததலானும் முடியாமையின, அதனைத் தீதெனறார். (க)

சுஎஉ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. உ

இள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செய்யும் பருதியவாய் வினைகளுள் நீட்டிக்க;— தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கறக — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவைவாயாவென்பது கருத்து. மேற்றுககாமையென்றா, நண்டதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந் திறந் கூறப்பட்டது. (உ)

கூஎகூ. ஒல்லும்வாய் யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்கார செயலுமவாய் நோக்கிச் செயல. கூ

இள். ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினை நன்று — வினைசெய்யுங்கால இயலுமிடத்தெல்லாம் போராதசெய்தல நன்று, — ஒல்லாக்கால செயலுமவாய் நோக்கிச் செயல—அஃகியலாவிடத்து ஏனைமூன்றுபாயத்துளந் அது முடிவதோருபாயநோக்கிச் செயக. எ-று.

இயலுமிடம் பகையிறுன வலியனாய் காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன்றென்றா, அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலிய காலமும். அவ்விரண்டுகாலத்துரு சாம பேத தானங்களுள் அது முடியுமுபாயத்தாற செய்கவென்றா, அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுகையவே னும் உடம்பிடுத்தப்பயத்தாற நம்முள்ளொகருமாகலின். இதனான வலியான, ஒப்பான, மெலியானென நிலை மூவகைத்தென்பது உம அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (கூ)

கூஎசு. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நிலையுங்காற நீயெச்சம போலத் தெறும். ச

இள். வினை பகை என்ற இரண்டின எச்சம்—செய்யத் தொடங்கிய வினையும் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழிவும— நிலையுங்கால தீயெச்சம்போலத் தெறும்— ஆராயுங்காற நீயினதொழிவுபோலப் பின் வளாந்து கெடுக்கும். எ-று.

இனி இக்குறை எனசெய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியச்செய்கவென்பதாம். பின் வளாதலொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன கூறினார். இதனான வலியான செய்யுந் திறந் கூறப்பட்டது. (சு)

கூஎரு. பொருள்கருவி காலம் வினைபிடனெ டைந்து மிருடர வெண்ணிச் செயல. ரு

இள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐரதம் — வினைசெய்யுமிடத்துப் பொருளுந் கருவியுந் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தனையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல—மயக்கமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எண்ணெடு பிறவழியுங்கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்றானையும் மாற்றாதானையும். காலம் தனக்காய்காலமும் அவாக்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும் அவா வல்லவினையும். இடம் தான் வெல்லுமிடமும் அவா வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றியெய்துந் திறந் திற பிழையாமலெண்ணிச் செய்கவென்பதாம். (ரு)

கூஎகூ. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெப்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல. கூ

இ-ள். முடிவும் — வினையெயலவகை அது முடிதற்குளதாம் முயற்சியும் — இடையூறும்— அதற்கு வருமிடையூறும் — முற்றியாங்கு எய்தும் படுபயனும்— அது நீங்கி முடிந்தாற ருனையதும் பெரும்பயனும்— பார்த்துச் செயல்— சோனக்கிச் செய்கீ. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயா. முயற்சியிடையூறுகளதளவிற் பயனதளவு பெரிதாயிற் செய்கவென்பதாம். (கூ)

கூஎஎ. செயவினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல. எ

இ-ள். செயவினை செய்வான செயன்முறை— அவ்வாறறற் செயயப்படுமி வினையைத் தொடங்கினுள் செய்யுமுறைமைபாவது — அவ்வினை உள அறிவான் உள்ளம் கொளல— அதன துள்ளப்பாடடினையறிவான கருதவினைத் தானறிதல. எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருணமுதலியவெண்ணையம் முடிவுமுதலியதுக்களையும. உள்ளறிவான் முனசெய்து போந்தவன். அவன்கருதது அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனாறசெய்து பயனையதுமென்பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் ஒப்பான செயயுநறிந் கூறப்பட்டது.

கூஎஅ. வினையான் வினையாககிக் கோட னனைகவுள
யானையால யானையாத் தற்று. அ

இ-ள். வினையான வினை ஆகக்கிக்கோடல் — செய்கின்ற வினையாலே அனனது பிறிதுமோவினையை முடிததுக்கொள்க, — நனை கவுள யானையால யானை யாததற்று—அது மத்தநானனைநத கப்போலத்தினைபுடைய யானையாலே அனனது பிறிதுமோயானையைப் பிணித்ததனோடொகும். எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பிணனுக்கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோவினையை முடித்தற்குப்பாயமாமாறு எண்ணிச்செய்க, செயயவே, அமுமுறையான எல்லாவினையும் எளிதின முடியுமென்பதாம். (அ)

கூஎகூ. நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரா யொட்டிக் கொளல. கூ

இ-ள். நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே— வினையெயலவகை நன் னட்டார்க்கு இனியவற்றை செயதலினும் விரைந்து செயயப்படுமி— ஒட்டாரா ஒட்டிக் கொளல— தன்பகைவொர்மி ஒட்டாராத் தனக்கு நன்பாக்கிக் கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாயத்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு புலனுவதன்முன்னே செய்கவென்பாரா, விரைந்ததென்றாரா. விரைந்து செயயப்படுவதென்றவாறு. வினையெயலவகை நிறமாக்கலிற் பகைவரோடொட்டாராயிற்று. தன்னொட்டாரா பிறருட்கூட்டாமல் மாறறி வைத்தலெனினும்மையும். (கூ)

கூஅ0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக குறைபெயிற
கொள்வர் பெரியார்ப பணிநது. க0

இ-ள். உறை சிறியா — ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சா, — உள் நடுங்
கல அஞ்சி — தம்மின்வலியா எதிராதவழித தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி, —
குறை பெறின பெரியார்ப பணிநது கொள்வா— அநநிலைக்கு வேண்டுவதாய்
சநது கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்நது அதனையேற்றுக்கொளவா. எ-று.

இடம நாடும் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வாராமேலேற்றப்பட்டது.
மெலியாரோடு சநதுக்கு வலியா இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடி
யிலே மெலியாராயினா தம்பகுதியும்ஞ்சி நீங்கின முதலொடுங்க கெடுவராகலின்,
அது வாராமறசிறிது கொடுத்தது சநதுகையேற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணி
தல மானமுடையாக்குக் கருதநனமையின், கொள்வொன உலகியலாற கூறி
னார். இவைமூன்றுபாட்டானும் மெலியாரை செய்புத்தறங் கூறப்பட்டது. (க0)

கூகூ ம் அதி.— தூது.

அஃதாவது சநதி விகிரகங்கடகு வேற்றுவேந்தரிடைச செலவாரது
தனமை. அவவிரண்டனையும் மேல வினைசெயலவகையென்றமையின், இஃதக
னபின் வைக்கப்பட்டது. தான வகுத்தக கூறுவான, கூறியது கூறுவானெனத்
துது இருவகைப்படும. அவருள் முன்னேன அமைச்சனோடொப்பானுகலானும்,
பின்னேன அவன்றி காறகூறு குணங் குறைந்தோடுகலானும், இஃதமைச்சிய
லாயிற்று.

கூஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க

இ-ள். அன்பு உடைமை — தனசுற்றத்தாராமாட்டு அன்புடையனாதலும்—
ஆன்ற குடிப்பிறத்தல — அமைச்சப் பூணைகமைந்த குடியின்கடப்பிறத்தலும்
—வேந்த அவாம் பண்பு உடைமை — அரசாசாதி விரும்பும் பண்புடை
யனாதலும்— தூது உரைப்பான் பண்பு— தூதுவாததை சொல்லுவானுக்கில்
ககணம். எ-று.

முன்னையிரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தாராக்குத் தீங்கு வாராமற் றுன்
பேணியொழுகலும், தனமுன்னோ தூதியல கேட்டறிதலும், பெற்றும். வேந்
தவாமபண்புடைமை முன்னா மன்னாசசொநதொழுககட் பெறப்படும.
அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தாராதல பெறுதும். (க)

கூஅஉ. அன்பறி வாராயநத சொலவனமை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. உ

இ-ள். அன்பு — தமமரசனமாட்டன்புடைமையும் — அறிவு — அவனுக்கு
ஆவனவறியுறிவுடைமையும்— ஆராயநத சொலவனமை— அவற்றை வேற்ற
ரசரிடைச சொல்லுங்கால ஆராயநது சொல்லுதல வனமையுமென— தூது
உரைப்பார்க்கு இனறியமையாத மூன்று — தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இனறிய
மையாத குணங்கள் மூன்று. எ-று.

ஆராய்ந்து அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இனநியமையாக, மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது. பெற்றும். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (2)

சு.அ.ந. நூலாரு ஊல்வல்ல ஒருதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. கூ

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு—வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது— நூலாருள் நூல வல்லன ஆகுதல்— நீதிநூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான அநநூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோறன்மாலையொன்பது தோன்ற வேலாரொன்றும், தூதுவினையிரண்டுமடங்க வென்றிவினையென்றுங் கூறினார். வல்லனாதல் உணர்வுமாந்திரமுடையாராய அவாமுன வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (க)

சு.அ.ச. அறிவுரு வாராயந்த கலவிபிம மூன்றன்
செறிவுடையான செலக வினைக்கு. ச

இ-ள். அறிவு—இயற்கையாகியவறிவும்— உரு—கண்டாவிருமபுந் தோற்றப்பொலிவும்— ஆராயந்த கலவி—பலரோம பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வியுமென—இம்மூன்றன செறிவு உடையான—நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டதையுடையான— வினைக்குச் செலக — வேற்றுவேந்தரிடைத் தூதுவினைக்குச் செலக. எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவனபாறகூடுதலரிதாகலின, செறிவுடையானென்றார். இவற்றான நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமென்பது கருத்தது. (ச)

சு.அ.ரு. தொக்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நக்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந தூது. ரு

இ-ள். தொக்ச சொல்லி—வேற்றரசாக்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக் காரணவகையாற றொகுத்துச்சொல்லியும்— தூவாத நீக்கி நக்ச சொல்லி—இனனாகாரியங்களைச் சொல்லுமவழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான மனமகிழ்ச்சொல்லியும்— நன்றி பயப்பது தூதாம— தன்னரசனுக்கு நனமையைப் பயப்பவனே தூதனாவான். எ-று.

பலகாரியங்கட்குடம்படாதார பரம்பரையான அவற்றிற்குக் காரணமாய்தொன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை வினையுமாறுயதனாரவருமையானுஞ்சுருக்கத்தானுமுடம்படுவா, இனனாகவற்றிற்குடம்படாதார தம்மனமகிழ்ச்சொல்ல அவவினனமை காணுத உடம்படுவாராதலின, அவவிருவாற்றினும் தன்காரியந்தவறாமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். எனனுமமைகள் விகாரத்தாற்றெடுக்கா.

சு.அ.க. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலசொல்லிக் காலத்தாற்
றகக தயிவதாந தூது. கூ

இ-ள். கற்று— நீதிநூல்களைக் கற்று— செலச் சொல்லி— தான் சென்ற கருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி— கண் அஞ்சான்— அவர் செய்யாத்தரோக்கின் அநரோக்கிற்கஞ்சாது— காலத்தால் தக்கது அறிவது

தூதரீம்—காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கதக்கவுபாயமறிவானே தூத
ஞவரன். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதறபொருட்டு நீதிதூற்கல்வியும், அதனானந்திப்பிறிதொனரூன்
முடியுங்காலமவரின அவ்வாறு முடிக்கவேண்டிதலிற காலத்தாறக்கதறிதலும்,
இலக்கணமாயின. (சு)

சு-அள. கடனறிந்து காலங் கருதி யிணைநிற்
தெண்ணி யுரைப்பான றலை. எ

இ-ள. கடன அறிந்து— வேறறரசரிடத்துத் தான செய்யமுறைமையறிந்து
— காலம் கருதி—அவாசெவவி பாராதது—இடன அறிந்து—சென்ற கரும
ஞசொலுதற்கேற்ற இடமறிந்து— எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே
விசாரித்து—உரைப்பான தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின யிக்கான்.
எ-று.

செய்யமுறைமையாவது அவாநிலையும் தன்னரசுநிலை முதன்னிலையும் தூக்கி
அவற்றிற்கேற்பக காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின.
செவவி தன்சொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயதத்தாக
விற காலமென்றா. இடம் தனக்குத் துணையாவாருடையவிடம். என்னுதல்
தான அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவாசொல்லுமுத்தரமும அதற்குப் பின்
ரூனசொல்லுவனவுமாக இவ்வாறரூனமேனமேற்றானே கறிபித்தல். வடநூலார்
இவ்விருவகையாருடன ஒல்கொடுத்த நிற்பாராயுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை,
இடை, கடைபென்று வகுத்துக்கூறினாராகலின, அவாமதமுநதோன்றத் தலை
யென்றா. தூதென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இவையையநதுபாட்டானும்
தான வகுத்துக்கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

சு-அடி. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்முன்றின்
வாயமை வழியுரைப்பான பண்பு. அ

இ-ள. வழி உரைப்பான பண்பு— தன்னரசன் வாராததையை அவன்சொ
ல்லியவாறே வேறறசாக்குச் சென்றுசொல்லுவானதிலக்கணமாவது —
தூயமை— பொருள் காமங்களாற்றாயுதலும்— துணைமை— தனக்கு அவ
ரமைச்சா துணையாதனமையும்— துணிவுடைமை— துணிதலுடைமையும்—
இம்முன்றின்வாயமை— இம்முன்றோடுகூடியமெய்மையுமெனவிவை. எ-று.

பொருள் காமங்களபற்றி வேறுபடக் கூறமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும்,
தன்னரசனுக்கு உயாசுகூறியவழி எம்மனோக்கூறியலபெனக்கூறி அவா
வெகுநிரீக்குத்தறபொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின இவதோஞ்செய
வொன்றெழியாமறபொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுநதேறப்பிதற
பொருட்டுமெய்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன ஒலிவினபொருட்கண வந்தது.

சு-அசு. விமொற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் விமொற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன. சூ

இ-ள். விமொற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட
வார்த்தையை வேறறசாக்குச் சென்று சொல்லவுரியான— விமொற்றம்
வாய்சோரா வன்கணவன— தனக்கு வருமேத்ததிறகஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்

1952 80 ம் அதி. — மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

வான வார்த்தையை வாய்சோந்தஞ்சொல்லாத திண்மையையுடையன, எ-று.
தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவெனறூ. வாய்சோராவெனக காரியங்
காரணத்துளடக்கப்பட்டது. (க)

சுசூ0. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற
குறுதி பயப்பதாந தூது. ௧0

இ-ள். இறுதி பயப்பினும எஞ்சாது—அவவாரத்தை தன்னுயிர்க்குறுதி தரு
மாயினும் அதற்கஞ்சியொழியாது—இறைவற்கு உறுதி பயப்பது தூதாம—
தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிகுதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்
லுவானே தூதனாவான். எ-று.

இறுதிபயப்பினுமென்றதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று.
இவைமூன்றுபாட்டானும் கூறியது கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க0)

80 ம் துதி. — மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தியொழுக்குமாறு. இது, வேற
தவாமப்பண்டமையென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், தூதினபின்வைக்
கப்பட்டது.

சுசூ௧. அகலா தணுகாது தீக்காயவார் போல்க
விகலவேந்தாச சோந்தொழுகு வார. ௧

இ-ள். இகல வேந்தாச சோந்தா ஒருகுவார — மாறுபடுதலையுடைய அரச
ரைச் சோந்தொழுக்கும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது தீக்காயவார் போ
ல்க—அவரை மிகநீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ்செய்யாது தீக்காயவார்போல
இடைநிலத்திலே நிற்க. எ-று.

கடிதின வெருளுந்தனமையொன்பது தோன்ற, இகலவேந்தானறூ. மிக
வகலிற் பயன கொடாது மிகவணுகின அவமசிபற்றித் தெறும் வேந்தாக்கு,
மிகவகலிற் குளிர்நீக்காது மிகவணுகிற்சுடுவதாய்தீயோடுளதாய்தொழிலுவமம்
பெறப்பட்டது. (க)

சுசூ2. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாககந் தரும. 2

இ-ள். மன்னர் விழைப விழையாமை— தம்மாற சேரப்பட்ட மன்னர்
விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்—மன்னரான மன்னிய ஆக
கம் தரும் — அமைச்சர்க்கு அவரானே நிலைபெற்ற செலவத்தைக் கொடுக்க
கும். எ-று.

சுசூ3. விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாகவுரியவற்றை. அவை துசுர
ப்படுவன, ஒப்பனை, மேனமையெனநிலை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்க
ஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவ்வச்சநோக்கியவந்து அவராதாமே எல்
லாச்செலவமும் நல்குவொன்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடு
தருமென்பதாம். (உ)

சுசூ௩. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. ௩

இ-ள். போற்றின் அரியவை போற்றல்—அமைச்சா தமமைக காக்கக் கருதின அரியபிழைகள் தங்கணவாராமற் காக்க,—கடித்தபின் தேற்றதல் யார்க்கும் அரிது—அவற்றை வந்தனவாக்க கேட்டு அவ்வரசா ஐயற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவார்க்குமரிதாகலான. எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவரார்பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள் வெளவென நினைவ முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தகுமோவெனறையுறுது தகாதென்றே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றற்றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டானறேனறப் பொருடோனறுமாறுபோலக் கண்டுநியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின், யார்க்குமரிதென்றா. இவைமுன்றுபாட்டானும் அது பொறுவகையாற கூறப்பட்டது. (௩)

௬௯௪. செவிசசொல்லுஞ் சோந்த நகையு மவித்தொழுக
லானற பெரியா ரகதது. ச

இ-ள். ஆனற பெரியாரகதது— அமைத்தவரசுநுகிருந்தால், — செவிச சொல்லும் சோந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல்—அவர்காண ஒருவன்செவிக் கட்சொல்லுதலையும் ஒருவன்முகுடோகங் நகுதலையும் தவிரந்தொழுக. எ-று.

சோதல் பிறனோடு சோதல். செய்தொழுகின், தவருற்றவ கண்டு செய்தன் வாக்க கொளவொன்பது கருதது. (௪)

௬௯௫. எப்பொருளு மோராா தொடராமற் றப்பொருள்
விட்டககாற கேடக மறை. ௫

இ-ள். மறை—அரசனுககுப் பிறரோடு மறை நிகழவுழி— எப்பொருளும் ஓரா—யாதொருபொருளையுஞ் செவிகொடுத்தலுக் கேளாது, — தொடரா— அவனை முயிகி வினவுவதுஞ் செய்யாது,— அப்பொருள் விட்டககால கேடக—அமமறைப்பொருள் அவனறானே அடக்காது சொல்லியக்காற கேடக. எறு. ஓாதற்கேற்கும்பொருளாயினுமென்பார, எப்பொருளுமென்றா. மறது வினை மாற்றினகண வந்தது. (௫)

௬௯௬. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேணடுப வேடபச சொல்ல. ச

இ-ள். குறிப்பு அறிந்து— அரசனுககுக் காரியஞ்சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனகுறிப்பினையறிந்து,— காலம் கருதி— சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல் வேணடுப வேடபசு சொல்ல— வெறுப்பில்லாமாய வேணடுவனவுமாய காரியங்களை அவனமனம் விரும்புமவகை சொல்லுக. எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தினகணனறிக் காம வெகுளியுள்ளிட்டவற்றினிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனினறகலிற குறிப்பறிந்துகாலங்கருதியெனறும், அவனுடம்படாதன் முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவெனறும், பயனில்லவும் பயனசுருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேணடுபவெனறும், அவற்றை இனியவாயச சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற சொல்லுகவென்பார வேடபசுசொல்லெனறங்குறினா. (௬)

கூக௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெளுநூன்றுங் ;
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல. எ 1

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன பெரியனவுமாய அரசன விரும்புவன
வுமாய காரியங்களை அவன கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞானம
வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞானமபயனிலவாயவறறை
தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக, எ-து.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும வந்த சொற்களான, அவற்றின மறு
தலைச்சொற்கள வருவிக்கப்பட்டன. வினையானவருகலின வினையெனமும்,வறு
மைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞானமென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்
லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவுகையாற
கூறப்பட்டது. (எ)

கூக௮. இனைய ரினமுறைய ரொன்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப பகிம். அ

இ-ள். இனையா இன முறையா எனது இகழாரா— இவா எமியினையரென
தும் எமக்கினன முறையினையுடையரெனமும் அரசரையவமதியாது,—நின்ற
ஒளியோடு ஒழுக்கப்பகிம்—அவாமாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுக்
தலசெயப்பகிம். எ-து.

ஒளி உறங்காநிறகவுற தாமுலகங்காக்கினற அவா கடவுட்டனமை. அதனோடு
பொருந்தவொழுக்கலாவது அவா கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுக்குதல.
அவ்வொளியாற போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையுமபற்றி இகழுவாரியின,
தாமும் போக்கப்படுவொன்பது கருதது. (அ)

கூக௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செயயார
துளக்கற காட்சி யவர். கூ

இ-ள். கொளப்பட்டேம எனதுஎண்ணிக்கொள்ளாத செயயார—அரசனூல
யாம் நனகுமதிககப்படேமென்று கருதி அவன விரும்பாதவறறைச் செய
யார்— துளக்கு அற காட்சியவர்— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-து.

கொள்ளாதன செய்தழிவெயதுவார கொளப்பாட்டிறகுப பினறமமை வே
றொருவராகக் கருதுவராகலின, முன்னையராகவே கருதியஞ்சியொழுக்குவாராத
துளக்கறகாட்சியவொன்றார். (க)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப பண்பல்ல செயயுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். க0

இ-ள். பழையம எனக் கருதிப பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை—
அரசனாகு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவறறைச் செய
யுமுரிமை— கேடு தரும்— அமைச்சராகுக் கேட்டினைப் பயகரும். எ-து.

அவன் பொறுது செதும்பொழுதின் அபபழைமைநோக்கிக் கண்ணோடாது
உயிராவெளவுதலான, அவனவேண்டாதன செய்தறகேதுவாய கெழுதகைமை
கேடுதருமென்றார். இவைமுன்றுபாட்டானும் பொறுப்பொன்று அரசர் வெறு
ப்பன செய்யறகவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா கருதியவதனை அவா கூறாமலறிதல். இது, மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எ0க. கூறமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா நெடுஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக கணி. க

இ-ள். குறிப்புக் கூறமை நோக்கி அறிவான்—அரசனார் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவகை அவனமுக்கமானது கண்ணாறுநோக்கி அறியுமமை ச்சன— எஞ்ஞானமும் மாறா நீர் வையககு அணி— எஞ்ஞானமும் வறறாத நீராறகுமுப்பட்ட வையததுள்ளாக்ககு ஓராபரணமாம். எ-று. ௧

ஒட்பமுடையயை எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான, வையககணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கென்பது விகாரப்பட்டுநின்றது.

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகத்த துணாவானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக கொளல். உ

இ-ள். அகத்தது ஐயப்படாது உணாவானை—ஒருவன்மனத்தின்கணிகழுவ தனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணரவல்லானை — தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனையாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நனகுமதிக்க. எ-று.

உடம்புமுதலியவற்றான ஒவ்வாயினும் பிறாநினைத்ததுணருந்தெய்வத்தன் மையுடைமையின், தெய்வத்தோடொப்பவென்றார். (உ)

எ0ங். குறிப்பிற குறிப்புணரா வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்ததுங் கொளல். ங

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணாவாரை—தங்குறிப்பு நிகழுமாற்றிந்து அத றை பிறாகுறிப்பறியுநதன்மையாரை, — உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்—அரசா தமமுறுப்புக்களுள் அவா வேண்டுவதொன்றனைக் கொடுத்த தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொளக். எ-று.

உண்ணிகமுநெறியாவாக்குமொத்தலின், பிறாகுறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாடும் யானைகுதிகளும் முதலிய புறத்ததுறுப்புக்கள். இதற்குப் பிறா முக்ககுறிப்பானே அவர்மனக்கு றிப்புணாவாரையென்றுரைப்பாருமுளா. இவைமுன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறி வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

எ0ச. குறித்தது கூறமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு. ச

இ-ள். குறித்தது கூறமைக் கொள்வாரோடு—ஒருவன் மனத்தக கருதிய வதனை அவனகூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓர்னை யா—மறறைமாட்டாதா உறுப்பாலொருதன்மையராகவொப்பாராயினும், — வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொள்ளாதொன்பதுஉம் ஆயினுமென்பதுஉம் அவாயநிலையான வந்தன. சிறந்தவறிவினமையின், விலங்கெனனுங்கருத்தான வேறென்றா. (ச)

எ0டு. குறிப்பிற குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். டு

இ-ள். குறிப்பின குறிப்பு உணராவாயின்— குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற பிறாகுறிப்பினயுணரமாட்டாவாயின்,— உறுப்பினுள் கண என்ன பயத்தவோ—ஒருவனுறுப்புக்களுட சிறந்தகண்கள வேறென்னபயனைச் செய்வன! எ-று.

முதற்கு குறிப்பு ஆகுபெயா. குறிப்பறிதற்கு டீனையாதறசிறப்புப்பற்றி உயிரதுணாவு கணமேவேறற்பட்டது. அககண்களாறபயனிலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறியாரத்திப்பு கூறப்பட்டது. (டு)

எ0க. அடுத்தது காட்டிம பளிங்குபோ நெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டி முகம. க

இ-ள். அடுத்தது காட்டிம பளிங்குபோல—தனனையடுத்தபொருளது நிறத்தை தானே கொண்டிகாட்டிம பளிங்குபோல— நெஞ்சங் கடுத்தது முகம காட்டிம—ஒருவனெஞ்சத்தது மிக்கதனை அவனமுகந் தானேகொண்டு காட்டிம. எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயா. கடுத்ததென்பது கடியெனனுமுரிச்சொலடியாய்வந்த தொழிற்பெயா. உவமை ஒருபொருள் பிற்தொருபொருளினப்பைக கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழிலபற்றி வந்தது. (சு)

எ0எ. முகத்தின முதுகருறைந்த துண்டோ வுப்பினுங்
காயினுந் தானமுந் துறும். எ

இ-ள். உவப்பினும் காயினும் தான முந்துறும்—உயிர் ஒருவனையுவத்தலானுங் காயதலானுமுறின, தானநிறந்து அவறறினகண அதனினமுற்பட்டுநிறகுமாகலான,— முகத்தின முதுகருறைந்தது உண்டோ—முகம்போல அறிவுயிக்கத்து பிறிதுண்டோ இல்லை. எ-று.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திறகிலையென்பாரா நோக்கி, உயிர்து கருத்தநிறந்து அஃதுவக்குறின மலாஹுங் காயவுறிகருகியும் வரலான, உண்டென மறுப்பார்போனது, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிறக வமையு மகநோக்கி
யுறற துணாவாரப் பெறின. அ

இ-ள். அகம நோக்கி உறறது உணாவாரப் பெறின — குறையுறுவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானநிறந்து தானுறறவதனைத் தீர்ப்பாரைப் பெறின,— முகம நோக்கி நிறக அமையும்—அவா தன்முகம நோக்குமவகை தானும் அவாமுகநோக்கி அவவெலலைக்கணிறகவமையும். எ-று.

உணாவாரானக காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினார். அவ்வெலலையைக் கடந்து சொல்லுமாயின இருவாக்குஞ் சிறுமையாமாகலின், அது வேண்டாவென்பதாம். குறையுறுவானியலு கூறுவார்போனது கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0க. பகைமையுங் கேண்மையுந் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணாவாரப் பெறின. க

இ-ள். கண்ணின வகைமை உணாவாரப் பெறின — வேந்தர் தந்நோக்கு வேறுபாட்டினனமையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின, — பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் — அண்க்கு மனததுககிடநத பகைமை யையும் ஏனைக்கேண்மையையும் வேற்றுவேந்தா சொல்லறிநிராயினும் அவா கண்களே சொல்லும். எ-று.

இறுதிககடகண ஆகுபெயா. நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணாதல் அவற்றை அவவகருநிகளானறிதல். (க)

எக௦. நுண்ணிய மென்பா ரளகருங்கோல் காணுங்காற கண்ணல்ல தில்லை பிற. க௦

இ-ள. நுண்ணியம் எனபா அளகரும் கோல்—யாம நுண்ணிவுடையே மெனநிருக்கும் அமைச்சா அரசாகருத்தனையளகருங் கோலாவது—காணுங் கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை — ஆராயுமிடத்து அவாகண்ணல்லது பிறவி ல்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையாமேலேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறாகருத்தளகருமளவைகள் பல, அவையெ லலாம முன்னறிந்தவழி அவரான மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்தொழி கலத்தலான ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறி னா. இனி அலைகருங்கோலென்று பாடமோதி, நுண்ணியமெனநிருக்கும் அமை ச்சனா அரசாலைகருங்கோலாவது கண்ணெனவுரைத்து, தனவெகுநிரோக கால் அவா வெகுடறகுநிப்பறிக்கவென்பது கருத்தாகருவாருமுளா. இவையிர ண்டிபாட்டானும் துண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

எஉ ம் அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையின்தியலபையறிதல். காரியஞ்சொ ல்லுங்கால் அவனகுநிப்பறித்தலையெனநி இதுவும் வேண்டிதலின, இஃததனபின வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின் றொகையறிந்த தூயமை யவா. க

இ-ள. சொல்லின தொகை அறிந்த தூயமையவா — சொல்லின குழுவினை யறிந்த தூயமையினையுடையா — அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக— தாமொன்றுசொல்லுங்கால் அப்பொழுதையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொ ல்லுக. எ-று.

சொல்லினகுழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல் லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின.* தூயமை அவற்றுள் தமக்காகாதன வொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ாண்டதனளவை. அது மிகுதி, ஓப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் தம்மொடு தூக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வகைக்கட்சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன் முடிவிதுவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராய்தல். (க)

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்பவற்றை முறையே வடநூலாரா அபிதை, இலக்கணை, வியஞ்சுனாவிருத்தியென்பா.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்தி
எடைதெரிந்த நனமையவா.

இ-ள். சொல்லின நடை தெரிந்த நனமையவா — சொற்களினடையினை ஆராயந்தறிந்த நனமையினையுடையார்—இடை தெரிந்த நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக — அவைகளை ஒன்றுசொல்லுங்கால் அதனசெவ்வியையாராயந்தறிந்து வழுபபடாமல் மிகவுந்தெளிந்துசொல்லுக. எ-று.

சொற்களினையாவது அமமூவகைச சொல்லும்செம்பொருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு. செவ்விகேட்டற்களை விருப்புடைமை. வழு சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

எகங். அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொல்லின
வகையறியா வலலதா உ மில. ங

இ-ள். அவை அறியார் சொல்ல மேற்கொள்பவா சொல்லின வகை அறியார்—அவையினதளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தமமேற்கொள்வாராசசொல்லுதலினகூறுபாடும் அறியார், — வலலதா உ மில— கற்று வல்லநையும் அவாக்கிலலை. எ-று.

அமமூவகைசசொற்களால் வருகு சொல்லுதலவகைமை கேட்பாரதுணாவுவகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லினவகையறியாரெனமும், இஃதறியார் யாது மறியாரென்று எல்லாராறுமிகழப்பிடுதலின் வலலதா உ மிலென்றும் கூறினார். இதனால் அவையறியாக்கால் வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (ங)

எகசு. ஒளியாரமுன் னொளிய ராதல வெளியார்முன்
வாள்சுதை வண்ணங் கொளல. ச

இ-ள். ஒளியாரமுன் ஒளியா ஆதல— அறிவாரொளியார் அவைக்கடடாமுமொளியாராக, — வெளியாரமுன் வாள்சுதை வண்ணம் கொளல— ஏனைவெள்ளைகளைவகைக் டாமும் வாலியசுதையின்றத்தைக் கொளக. எ-று.

ஒளியாரென்றது மிக்காராயும் ஒத்தாராயும். அது விகாரத்தால் ஒளியாரென நின்றது. ஒளியாராதல தநநூலறிவுரு சொல்வனமையுந்தோன்ற விரித்தல. அவையறியாத புல்லரை வெளியாரென்றது, வயிரயினமரத்தை வெளிநென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும் வெண்மையுடையாராகவென்பார், வாள்சுதைவண்ணங்கொளலென்றார். அவையளவறிந்தாராசெய்யுந்திறம் இதனாறெருகுததுகூறப்பட்டது. முன்னா விரித்துக் கூறுப.

எகரு. நன்றென்ற வறறுளரு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச செறிவு. ரு

இ-ள். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே—ஒருவற்கு இது நன்றென்று கிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டகுணங்களெல்லாவறறுள்ளும் நன்றே—முதுவருண்முநது கிளவாச செறிவு—தமமின் மிக்காரவைக்கண அவரின் முற்பட்டி ஒன்றினைச் சொல்லாதவடக்கம். எ-று.

தங்குறைவும் அவாயிக்குதியும் முநதுகிளநதாற்படுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெ யது நன்மையும் அநிரதேயடங்கினமையின, அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவ துள்ளுநெனறொ. முனகிளததையே விலககினமையின், உடனகிளத்தலும் பினகிளததலுமாமென்பது பெறமும். இதனூ மிககாரவைக்கடசெய்யுநதிறங் கூறப்பட்டது. (டு).

எகசு. ஆறறி னிலைதளாந தறறே வியன்புல

மேறறுணாவார முனன ரிழுககு. சு

இ-ள். ஆறறின நிலை தளாநதறறு—வீடையதறபொருட்டு நனனெறிக்கணின றுறொருவன அநநெறியினனறும் நிலை தளாநது வீழநதாலொக்கும்— வியன் புலம் ஏறறு உணாவாரமுன்னா இழுககு—அகனற தூறபொருளகளையுட்கொ ணரி அவறறினமெயமமையுணரவல்லாரவைக்கண வல்லாறொருவன் சொல விழுக்குப்படுத்தல். எ-று.

நிலைதளாநது வீழ்தல உரனென்னுந் தோட்டியாறொரைநதுகாத்தொழுகி யான பினனிழுககிக கூடாவொழுககத்தறதல. பயனிழுகத்தலேயனறி இகழவும படுமென்பதாம். இதனூ அநகணிகுககிடவழிப்படுககுறறங் கூறப்பட்டது.

எகஎ சுறறறிநதார கலவி விளங்குங் கசடறச

சொறறெறிதல வல்லா ரகதது. எ

இ-ள். கசடு அறச சொறறெறிதல வல்லாரகதது—வழுப்படாமற சொறக னையாராயதலவல்லாரவைக்கடசொல்லின,— சுறறு அநிறதார கலவி விளங் கும — பலநூலகையுகறறு அவறறியுய பயனையறிநதாரது கலவி யாவாக கும விளங்கித்தோன்றும். எ-று.

சொல்லினென்பது அவாயநிலையான வறதது. ஆண்டே சொலகவென்பதாம்.

எகஅ. உணாவ துடையாரமுற சொல்லல வளாவதன்

பாததியு ணீரசொரிந தறறு. அ

இ-ள். உணாவது உடையாரமுன சொல்லல—பிறருணாததலினறிப பொரு ளகளைத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையாரவைக்கட சுறறூ ஒன்றனைச சொல்லுதல—வளாவதன பாததியுள நீசொரிநதறறு—தானே வளாவதொரு பயிர நினற பாததிககண நீரினைச சொரிநதறறபோலும். எ-று.

தானேயும் வளாதறகுரிய கலவி மிக வளருமென்பதாம். இவைபிரணடிர்பா டாரனும் ஒததாரவைக்கண் எவவழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

எககூ. புலலவையுட பொசசாந்துரு சொல்லற்க நலலவையு ணன்கு செலசசொல்லு வார. கூ

இ-ள். நலலவையுள் நனகு செலச சொல்லுவார—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நலலபொருளகளை அவாமனங்கொளளச சொல்லுதறகுரியார — புலலவை யுள பொச்சாநதும் சொல்லற்க—அவையறியாத புலலாரிருந்தவவைக்கண் அவ றறற மறநதுஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லின, தம்மவையறியாமையை நோக்கி நலலவையும், பொருளறியா மையற புல்லவைதானும் இகழதலின, இரண்டவைக்குமாகாரொன்பது கருதிப பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்றூ. (க)

எஉ0. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றும் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். ௧0

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மின
த்தரல்லாதாரவைககண் ஒன்றனையுஞ்சொல்லற்க,—அங்கணத்துள் உக்க அமி
ழ்தறறு—சொல்லின, அது தூயதலலாத முறறத்தினகணுக்க அமிழ்தினையொ
க்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைதொழிற்பெயா முனனின்று பின்னெதிராமறை
யல்விகுதியோடு கூடி “மகனெனல” எனபதுபோனிறதது. சொல்லின அது
வெனபன அவாய்நிலையான வந்தன, பிறொல்லாந் கொளலெனபதனைத தொ
ழிற்பெயராக்கியுரைத்தார, அவா அத்தொழில அமிழ்தெனனும் பொருளுவமை
யோடு இயையாமை நோக்கிறநிலா. சாவாமருநதாதலநிறதது நுகாவாராகை
யினும்படாது அவவங்கணத்துக்குமியைபினறிககெட்டவாறு தோன்ற, உக்க
வமிழ்தெனறூா. அச்சொறபயனில்சொல்லாமென்பதாயிறறு. இவையிரண்டு
பாட்டானும் தாழநதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞ்சொல்லறகவெனபது கூறப்ப
ட்டது. (௧0)

எஃ. ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதறகுரிய அவையினையநிறதது சொல்லுங்கால அதற
கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஉ௧. வகையநிற்து வல்லவை வாய்சோராரா சொல்லின்
றெகையநிற்து தூய்மை யவர். ௧

இ-ள். வகை அநிறதது வல்லவை வாய்சோராரர்—கறறுவல்லவவை, அல்லா
வவைபெனனும் அவைவகையினையநிறதது வல்லவவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்
கால் அச்சத்தான் வருபபடச்சொல்லாரா—சொல்லின தொகை அநிறத தூய்
மையவர்—சொல்லினறெகையெல்லாமநிறத தூய்மையினையுடையார. எ-று.

இருநதாரது வனமை அவைமேலேறறபபட்டது. வல்லவையென்பதறகுத்
தாங்கறறுவல்ல தூற்பொருளகையெனறுரைபாருமுளா. அச்சததானென
பது அதிகாரத்தான வந்தது. சொல்லினறெகை, தூய்மையெனபனவறநிறகு
மேலுரைத்தாங்குரைக்க. (௧)

எஉ௨. கற்றாருட் கற்றா ரொனப்படுவர் கற்றார்முற
கற்ற செலசசொல்லு வார். ௨

இ-ள். கற்றாருள கறரா எனப்படுவார—கறரூொல்லாரினும் இவா நன்குக்
றூொன்று உலகததாராற சொல்லப்படுவாரா—கறராமுன கறற செலச சொல்
லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவாமனங்கொள்ளும்
வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமநிவது அவையையாகலின், அதனற் புகழ்ப்படுவாரும் அவொன்
பதாம். (௨)

எஉ௩. பகையகத்துச் சாவா ஞெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ன

இ-ள். பகையகத்துச் சாவா ஞெளியா—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ
வல்லார உலகத்துப் பலா, —அவையகத்து அஞ்சாதவா அரியா — அவையி
டையஞ்சாது புகுசு சொல்லவல்லா சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவாஞென்பதனெடுங்கூட்டி, அதனா சொல்லவல்லாஞென்பது
வருவித்துகாக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப்
புகூறப்பட்டது. (௩)

எஉ௪. கறறாழுந் கற்ற செலசசொலலிக் தாங்கறற
மிககாருண் மிக்க கொளல. ச

இ-ள். கறறாழுந் கற்ற செலச சொலலி—பலதூலகளைபுகற்றாரவைக்கட்
டாங்கறறவறறை அவாமனங்கொளனாமாறற சொலலி —நாம கற்ற மிக்க
மிககாருள கொளல—அவறறின் மிக்கபொருளகளை அமமிககறறரிடத்தறிர
துகொளக. எ-று.

எல்லாம ஒருவாககுக் கறறல கூடாமையின வேறுவேறைய கலவியுடையார்
பலரிருந்த அவைக்கட டாங்கறறவறறை அவாககேறபச சொல்லுக, சொல
லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ்சொல்லவராகலான, ஏனைகறகப்பெறாதன
கேட்டறியலாமென்பதாயிறறு. இத்தலை அதனதொருசாராயனகூறப்பட்டது.

எஉ௫. ஆறறி ஞெளவறிந்து கறக வவையஞ்சா
மாறறற கொடுததற பொருடடு. ன

இ-ள். ஆறறி ஞெளவு அறிந்து கறக— சொல்லலககணநெறியானே அள
வைதூலை அமைசசா உடபட்டிக கறக, —அவை அஞ்சா மாறறற கொடுதத
றபொருடடு — வேறறுவேறறவையிடையஞ்சாது அவா சொல்லிய சொறகு
உத்தரஞ்சொல்லுதறபொருடடு. எ-று.

அளவைதூல சொனனூல கற்றே கறகவேணடுதலின, அதறகஃதாறென்ப
பட்டது. அளககுற கருவியை அளவெனறூா, ஆகுபெயரான. அவாசொலலை
வெலவதொருசொற சொல்லலாவது நியாயத்து வாத்த செறப விதணடைகரும்
சல சாதிகளும் முதலிய கறறாககேயாகலின, அவறறைப பிழையாமற கறக
வென்பதாம. இத்தலை அதனகாரணகூறப்பட்டது. (௫)

எஉ௬. வாளொடென் வனகண்ண ரல்லாக்ககு தூலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவாககு. ச

இ-ள். வனகண்ணரல்லாக்ககு வாளொடு என—வனகணமையுடையரல்லா
தாக்ககுவாளொடெனவியையுண்டு, —துண்ணவை அஞ்சுபவாககு தூலொடு
என—அதுபேலை துண்ணியாரதவையையஞ்சுவாககு தூலொடெனவியை
புண்டு எ-று.

இருந்தாரது துணமை அவைமேலேறறப்பட்டது. தூறகுரியரல்லொன்ப
தாம. (௬)

எஉ௭. பகையகத்துப் பேடிக்கை யொள்வா ஞெளவையகத்
தஞ்சு மவன்கறற தூல். எ

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஓனவாள்— எறியப்படும் பகைநீடுவண அதனையஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர்வானையொக்கும்— அவையகத்து அஞ்சும் வன் கற்ற நூல்—சொல்லப்படும் அவையநடுவண அதனையஞ்சும்வன கற்றநூல். எ-று.

பேடி பெண்ணியலடிமிக்கு ஆணியலடிமுடையவள். களமும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவள்குற்றத்தால் வாள சிறப்பினரூ யிறைபோல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் கற்ற வனகுற்றத்தால் நூல் சிறப்பின்றியிறது. (எ)

எஉஅ. பலலவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு ணன்கு செலசசொல்லல தார. அ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச சொல்லலதார—நல்லாரிருந்தவவைக்கண நல்லசொற்பொருளகளைத்தமமசசத்தான அவாக்கேறகச சொல்லமாட்டாதார — பலலவை கற்றும் பயம் இலரே— பலநூலகளைக கற்றாராயினும் உலகி ற்குப் பயன்படுத்தலிலா. எ-று.

அறிவாரமுற்சொல்லாமையிற கலவியிருணமையறிவாரிலையெனபதாம். இனிப் பயமிலொனபதற்குக் கலவிப்பயனுடையரல்லொன்றுரைப்பாருமுளா.

எஉக. கல்லா தவறிக் கடையெனப கற்றறிந்து நல்லா ரவையஞ்ச வார. கூ

இ-ள். கற்று அறிந்தும் நல்லா அவை அஞ்சுவார—நூலகளைக் கற்றுவை த்தும் அவற்றறப்பயனறிந்தவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டிச சொல்லலதாரா—கல்லாதவரின கடை எனப—உலகத்தார கல்லாதவரினும் கடையொன்று சொல்லுவார. எ-று.

அக்கலவியறிவுகளற பயனரூமுமெயதாது பிறனாயெயது விப்பதுஞ்செய யாது கலவித்துன்பமேயெய்திறற்றலின, கல்லாதவறிக் கடையென உலகமபழி க்குமென்பதாம். (க)

எஉஊ. உள்ளொனினு மிலலாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக் கற்ற செலசசொல்லல தார். கஊ

இ-ள். களன அஞ்சிக் கற்ற செலச சொல்லலதார— அவைககளத்தையஞ் சித் தாங்கற்றவறறை அதற்கேறகச சொல்லமாட்டாதார,— உள்ள எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பா — உயிர வாழ்கின்றாராயினும், உலகத்தாராவெண்ணப்ப டாமையின இறந்தாரொடொப்பா. எ-று.

ஈண்டிக் களனெனந்து ஆண்டிருந்தாரா. இவையையநதுபாட்டானும் அவை யஞ்சுவாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (கஊ)

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிறது.

எச் ம் அதி.— நாடு.

இனி அவ்வரசனும் அமைச்சனும் கொண்டியக்கப்படுவதாய ஏனைய ரண்முதலிய அங்கங்கட்கு இனறியமையாச சிறப்பிற்குய நாடு ஓர்திகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எகக. தள்ளா விளையுநந் தக்காருந் தாழ்விலாச செலவருளு சோவது நாடு. க

இ-ள். தள்ளா விளையும— குன்றாத விளையுநீச் செய்வோரும் — தக்காரும்— அறவோரும் — தாழவு இலாச செலவரும்—கேடிலலாத செலவமுடையோரும்— சோவது நாடு— ஒருங்கு வாழுவதே நாடாவது. எ-று.

மறறையுயாதிணைப்பொருள்களோடு சோதறறெழிலோடும் இயையாமையின, விளையுள்ளபது உழவாமேனின்றது. குன்றமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுளவாதல். இதனால் வாழ்வார்க்கு வறுமையினமை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோர், அநநணாமுதலாயினார். நறறவகுசெய்வார்க்கிடநதவருசெய்வார்க்கும்;கிடமென்றா பிறரும். இதலை அழிவினமை பெறப்பட்டது. கேடிலலாமை வழங்கத்தொலையாமை செலவா கலத்தினுங் காலி(அ) அரும்பொருடரும் வணிகா. இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருவாயத்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எகஉ. பெரும்பொருளாற் பெட்டகக தாகி யருங்கேடடா லாறற விளாவது நாடு. உ

இ-ள். பெரும்பொருளால் பெட்டககது ஆகி — அளவிறந்த பொருளுடையையாற பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய — அருங்கேடடால் ஆறற விளாவது நாடு—கேடினமையோடு கூடி மிகவிளாவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறப்பு பொருள்களது பனமைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதியுமே நின்றது. கேடாவது மிகப்பெயல், பெயலினமை, எலி, விட்டில, கிளி, அரசனமையெனறிவறறான வருவது. “மிகப்பெய லோடுபெய லினமையெலி விட்டிலங்ளி— யககணர சணமையோ டாறு.” இவற்றை வடநூலார் ராசிக ளென்ப. இவற்றை முன்னையவற்றினமை அரசனறத்தானும், பின்னையகினமை அவனமறத்தானும், வரும். இவ்வினமைகளான மிகவிளாவதாயிற்று.(உ)

எகங். பொறையொருங்கு மேலவருங்காற ருங்கி யிறைவற கிறையொருங்கு நோவது நாடு. ங

இ-ள். பொறை ஒருங்கு மேலவருங்கால் தாங்கி—பிறநாடுகள பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தனகணவருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி — இறைவறகு இறை ஒருங்கு நோவது நாடு—அதனமேறறனரசனுக்கு இறைப்பொருண்முமுதையும் உடம்பட்டிக கொடுப்பதே நாடாவது. எ-று.

பாரங்கு மக்கடடொருகியும் ஆனெருமைமுதலிய விவங்குத்தொருகியும். தாங்குதல் அவை தத்தறதேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசுகோல் கோடியதாக, உண்வினமையானுகத் தனகண வறதால் அவவத்தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைப்பித்தாது தானே கொடுப்பதென்பார், இறையொருங்குநேர்வதென்றார். (ங)

எகச. உறுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியலவது நாடு. ச

இ-ள். உறு பசியும்— மிக்க பசியும்—ஓவாப பிணியும்—நீங்காத நோயும்—செறு பகையும் சேராது—புறத்தநினதுவநகழிவுசெய்யும் பகையுமினறி—இயல்வது நாடு— இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவிளைதலானும் சேராதாயிற்று. ஓவாப பிணி தீக காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் துரபபபிடுமவற்றது தீமையுமினமையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசனூற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரணுமுடைமையிற் சேராதாயிற்று. (ச)

எகரு. பலகுழுவும் பாற்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொலகுறும்பு மிலலது நாடு. ரு

இ-ள். பல குழுவும் — சங்கேதவயத்தான மாறுபடுகிக் கூடும பலகூடமும்—பாறு செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையாநின்றே பாழாகச செய்யு முட்பகையும்—வேந்து அலைக்கும்கொல குறும்பும் இலலது நாடு—அளவுவநால் வேந்தனையலைக்குங்கொலவினைக்குறும்பருமிலலாததே நாடாவது. எ-று. இன் சங்கேதம சாதிபற்றியும் கடவுளபற்றியும் பலாகுளதாமொருமை. உட்பகை ஆறலைப்பார, களவா, குறளைசூறுவார முதலிய மக்களும் பனறி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பெனபன ஆகுபெயா. இம்முனனும் அரசனூறும் வாழ்வாராவங் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடெனபதாம்.

எகசூ. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற
நாடென்ப நாடழிற றலை. சூ

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவராற கெடுதலறியாததாய— கெட்டவிடத்தும் வளம் குன்ற நாடு— அரிதிறகெட்டதாயினும் அப்பொழுதுநதனவளங்குன்றாத நாட்டினை— நாட்டின தலை எனப— எல்லாநாட்டினுநதலையென்று சொல்லுவர் னூலோர். எ-று.

அறியாத குன்றதவெனனும் பெயசொசங்களின்றுதிநிலைகள விகாரததாற ரெககன. கேடறியாமை அரசனூறலானுங் கடவுட்புசையறங்கெனறிவற்றது செயலானும் வரும். வளம் ஆகரங்களிற்றபிவனவும் வயலிறுநதண்டலை யினும் விளைவனவுமாம். குன்றமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயலபாகவே யுளவாயும் முனனீட்டப்பட்டுக்குறைவறுதல. இவையாறுபாட்டானும் நாட்ட திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (சூ)

எகஎ. இருபுனலும் வாயந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாடழிற குறுப்பு. எ

இ-ள். இருபுனலும்— கீழ்நீர் மேனீனொன்பபட்ட தனகணீரும்—வாயந்த மலையும்—வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும்—அதனினைனும் வருவ தாய நீரும்— வல்லரணும் — அறியாத நகரியும் — நாட்டிற்கு உறுப்பு— நாட்டிற்கவயவமாம். எ-று.

ஈணடுப் புனலெனறது துரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதா ரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின. அவற்றன் வானம் வறப்

பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தனவளநதருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழதலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனை அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எங்அ. பிணியின்மை செலவம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாடடிற்கிவ்வைந்து. அ

இ-ள். பிணியின்மை செலவம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து—நோயினமையுரு செலவம் விளைதல இன்பம் காவலென்றிவையுடைமையுமாகிய இவ்வைந்தினையும்— நாடடிற்கு அணி எனப் — நாடடிற்கழுகென்றுசொல்லுவா னாலோர். எ-று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான வருவது. செலவம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுரு சானரோருமுடைமையானும், துகாவனவுடைமையானும், நிலநீரகளது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உணணிகழுவது. காவலெனவே அரசனகாவலும் வாழ்வோரகாவலும் அரணகாவலுமடங்கின. பிறதேயங்களினுள் ளாரும் விழைந்தது பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய அதன்முரு இதனாகூறப்பட்டது. (அ)

எங்ஈ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. கூ

இ-ள். நாடா வளதகன நாடு எனப்—தங்கணவாழ்வார தேடி வருந்தாமல அவாபாற்றினையுடையுரு செலவததையுடையவற்றை னாலோர் நாடென்று சொல்லுவார்,—நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல—ஆதலாற் தேடிவருந்தச் செலவம்டைவிக்ரும நாடுகன நாடாகா! எ-று.

நாடுதல இருவழியும் வருத்தத்தினமேனினறது. பொருளசெய்வார்க்குமஃ திடமென்றா பிறரும். னாலோர்விதிபற்றி எதிமறைமுகததாற்றுகறங்கூறிய வாறு. இவ்வாறனி எனப்பெனபதினை பின்னாகூட்டி இருபொருளபடவுரை பபின, அனுவாதமாம். (ஈ)

எசு0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை விலலாத நாடு. கூ0

இ-ள். வேந்த அமைவு இல்லாத நாடு—வேந்தனோடு மேவுதலிலலாத நாடு—ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே— மேற்சொல்லியருணங்களெல்லாவற்றினும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றை பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையராதலும் அவன்றன் இவாமாட்டருளுடையதைலும் அடங்கின. அவையிலவழி வாழ்வோரினமையின், அவற்றையினின்றாயிறறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனகுற்றங்கூறப்பட்டது. (சு0)

எண் ம் அதி.— அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உபபாயடங்குமாயினும் பகைவரார்பொருளைவுவந்தழி அதுதனக்கும் அரசனானக்கும் ஏமமாதற்கிறப்பிப்பறதிபி பிறிதோரங்கமாக வோதப்பட்ட அரண் இவ்வகிகாரத்தாறகூறுகின்றார்.

எசக. ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற
போற்று பவர்க்கும் பொருள். க

இ-ள். அறறுபவாக்கும அரண் பொருள்—மூவகையாறறலுமுடையாயப பிறர்மேறசெலவாக்கும் அரண் சிறந்தது,— அஞ்சித் தறபோற்றுபவாக்கும் (அரண்) பொருள் — அவையினரித் தமமேலவருவாக்கஞ்சித் தனனையேய டைவார்க்கும் அரண் சிறந்தது. எ-று.

பிறாமேறசெலவாக்கால உரிமை பொருணமுதலியவறறைப பிறனொருவன வெளவாமல வைத்தசு செல்லவேண்டுமாமகலானும், அப்பெருமை கொலைத்தி றுதிவரத்தழிக் கடனடுவணுடைகலத்தார்போனறு ஏமங்காணுதிருவராகலா னும், அறறுபவாக்கும் போறறுபவாக்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில வழி அழியும்பாலராகலின, அவரை முறகூறினார். இத்தலை அரணினது சிறப புக்குறப்பட்டது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற
காடு முடைய தரண். உ

இ-ள். மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழறகாடும் உடையது அரண் —மணிபோலுநிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடைநிலமும் மலையும் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணுவது. எ-று.

எஞ்ஞானமும் வறறாத நீரொன்பார மணிநீரொனமும், நீருநிழலுமில்லா மரு நிலமென்பார மண்ணெனமும், செறிந்த காடென்பார அணிநிழறகாடெனமும் கூறினார். மதிநிழறததமருநிலம்பகைவா அரண்பறறமைப்பொருட்டி. நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரணென இயறகையுரு செயறகையுமாய இநநா னகரணுஞ்சூழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

எசங. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர னென்றுகாககு நூல. ங

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இநநான்கின அமைவு— உயர்ச்சி யும் அகலமுந் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இநநான்கின மிகுதியையுடைய மதிமை— அரண் எனறு உரைக்கும் நூல — அரணென்று சொல்லுவா நூலோர். எ-று.

அமைவு நூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏணியெயதாதது. அகலம் புறத் தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நினறு வினைசெய்யலாந தலையகலமும். திண்மை கலவிட்டிகைகளாறசெய்தலிற குத்தப்பபடாமை. அரு மை பொறிகளான அணுகறகருமை. பொறிகளாவன “வளைவிற் பொறியு மயிற செறி நிலையுந்—கருவிற் லாகமுந் கல்லுமிழ் கவணும—பரிவுறு வெநறெயும் பாகடி குழிசியுந்— காய்பொன னுலையுந் கலலிடு கூடையுந்— தூணடிவந் துடக்கு மாண்டலை யடுபபுந்—கவைபுந் கழுவுந் புறதயும் புழையு—மைய

வித் துலாமுங் கைபெய-ருசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணியு—
மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிற்ற கணையமுங்—கோலங் குந்தமும் வேலுஞ் சூல
மும”* எனநிலை முதலாயின.

(க.)

எசச. சிறுகாபிற பேரிடத்த தாகி யுறுபகை

யூகக மழிப்ப தரண்.

ச

இ-ள். சிறுகாபிற போ இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டிமிடஞ்சிறிதாய்
அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய—உறு பகை ஊக்கம அழிப்பது அரண்—தன்
னைவரது முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணுவது.
எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்களை மலை, காடு, நீரினையெனறிவற்றுள் ஏற
பணவுடைத்தாதலபற்றிச் சிறுகாபின்னெனறும், அகத்தோர் நலிவினறியிருத்
தலபற்றிப் பேரிடத்ததாகியெனறும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்து
மெனறு வருமபகைவர வந்துகண்டால் அவலுக்கமொழிதலபற்றி ஊக்கமழி
ப்பதெனறுகுகிறார்.

(ச)

எசரு. கொளறகரிதாயக கொண்டகூழத் தாகி யகத்தார்

நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

ரு

இ-ள். கொளறகு அரிதாய— புறத்தாராற கோடறகரிதாய — கொண்ட
கூழத்தாகி— உட்கொண்ட பலவகையுணவிறறாய,— அகத்தார் நிலைக்கு எளி
தாம் நீரது அரண்—அகத்தாரது போரினைக்கெளிதாய நீரமையையுடையதே,
அரணுவது. எ-று.

கோடறகருமை இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுதற
கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின, மறறுள்ள ஹகரப்படுவன
வுமடங்கின. நிலைக்கெளிதாநீரமையாவது அகத்தார் விடவாயுதமுதலிய புறத்
தாரமேலெளிதிறசேறலும், அவாவிடன அகத்தாரமேறசெல்லாமையும், பத
ணைப்பரப்பும் முதலாயின.

(ரு)

எசசு. எல்லாப பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு

நல்லா னுடைய தரண்.

சு

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய—அகத்தோர்க்கு வேண்டிமொருள
கள்ளெல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடைத்தாய—இடத்து உதவும் நல்லாள உடை
யது அரண்— புறத்தோரால் அழிவெயதுமெல்லைக்கண அஃதெயதாவ கையு
தவிக்காக்கும நல்லவீரையுமுடையதே அரணுவது. எ-று.

அரசனமாட்டனபும மானமும மறமுமசோர்வினமையும் முதலிய நறகுண்
ங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றார்.

(சு)

எசஎ. முற்றியு முற்று தெறிநது மறைப்படுத்தும்

பற்றற் கரிய தரண்.

எ

இ-ள். முற்றியும்—புகலொடு போககொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்த்தும்—
முற்றது எறிநதும்— அநவனருகுமாத நெகிழ்ந்தவிடனேக்கி ஒருமுசமாகப்

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

பொருதம்;— அறைப்படுத்தும்;— அகத்தோரை அவாதெளிந்தோரைவிட்டுக் கீழறுத்தத கிறப்பித்தகம்—பறறகு அரியது அரண்— புறத்தோராரகொள னுதற்கரியதே அரணுவது. எ-று.

இம்முனறுபாயத்தளளும் முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முறறறறி முற்றி யவரையும் பறறறறிப பற்றியா வெலவ தரண. அ

இ-ள். முறறு ஆறறி முறறியவரையும்—தானைப்பெருமையாற சூழதலவல லராய வநது சூழநத புறத்தோரையும் — பறறியார் பறறு ஆறறி வெலவது அரண்—தனைப்பறறியவகத்தோர தாம பறறியவிடம் விடாதே நினறு பொ ருது வெலவதே அரணுவது. எ-று.

உமமை சிறப்புமமை பறறின்கண்ணேயாறறியெனவிரியும். பறறு ஆகுபெ யா. வெலவதென உடையாறொழில் அரண்மேனினறது. பெருமபடையா னைச சிறுபடையான பொறுத்தது நிறகுநதுணையேயனறி வெலலுமியலபின்தெ ன்பதாம. இதறகுப பிறிதுகாப்பாருமுளா. இவையேமுபாட்டானும் அதனதி லக்கணங்கூறப்பட்டது. (அ)

எசக. முனைமுகத்தது மாறறலர் சாய வினைமுகத்தது வீறெய்தி மாண்ட தரண். கூ

இ-ள். முனைமுகத்தது மாறறலா சாய வினைமுகத்தது வீறு எய்தி—போதொ டங்கினவளவிலே பகைவா கெடுமவண்ணம் அகத்தோரசெய்யும் வினைவேறு பாடுகளான வீறுபெறறு—மாண்டது அரண்—மறறும் வேண்டுமாட்சியெயு டையதே அரணுவது. எ-று.

தொடக்கத்திற கெட்டார பின்னுகூடிப்பொருதல கூடாமையின, முனைமு கத்ததுசசாயவெனறா. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடங்கியபோரி னையறிநது எய்தல, எறிதல, குததுதல, வெட்டுதலென்றிவை முதலாயின வினை களுள அதனைச சாயப்பன செய்தல. மறறும்வேண்டுமாட்சியெனறறு புறத் தோரறியாமற புகுதல போதல செயதறகு கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயி னவுடைமை. (க)

எடு0. எனைமாட்சித் தாகியக கண்ணும் வினைமாட்சி யிலலாக ணிலல தரண. க0

இ-ள். அரண்—அரண்,—எனைமாட்சித்தது ஆகியககண்ணும்— மேறசொல லப்பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாயவிடத்தம,—வினைமாட்சி இல்லாகக ன் இலலது—வினைசெயதறகண் மாட்சியிலலாதாமாட்சி அவையிலதாம். எ-று.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெல்லாம் அடங்க வினைமாட்சியிலலாறொனறும், ஏறறவினையையளவறிறறுசெயது காவா க்கால அம்மாட்சிகளாற பயனினறியழியுமென்பா அவையுடைத்தனறென றுங கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானுங காப்பாரையினறியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எக ம் அதி.— பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணும் ஆக்கவுங் காக்கவும் படுவதாய் பொருளைச் செய்தலினிறம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எடுக. பொருளல லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள். க

இ-ள். பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது—ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் பரிவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய—பொருள் இல்லை—ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை. எ-று.

மதிக்கப்படாதார அறிவிலாதார, இழிகுலத்தார. இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் அறிவுடையாரும் உயாகுலத்தாரும் அவாபாற்சென்று நிறகப் பண்ணுதல். அதனால் நாட்டப்படுவது அதுவே பிறிதில்லையென்பதாம். (க)

எடுஉ. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவா செலவரை
யெல்லாருளு செய்வா சிறப்பு. உ

இ-ள். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவா—எல்லாநன்மையுமுடையாராயினும் பொருளில்லாரை யாவருமிகழுவா, — செலவரை எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வா— எல்லாதீமையுமுடையாராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயரச்செய்வா. எ-று.

உயரச்செய்தல் தாநநாமூஉறு நிறநல். இகழ்தற்கண்ணூந் தாமுதற்கண்ணும் பகைவா, நடடார, ரொதுமலனொன்றும் முவகையாருமொத்தவின, யாவருமென்றார். பின்னுங்கூறியது அதனைவலியுறுத்தற்பொருடே. (உ)

எடுங். பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுககு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. ங

இ-ள். பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம்—பொருளென்று எல்லாரானுஞ்சிறப்பிக்கப்படும நதநாவிளக்கு— எண்ணிய தேயத்துச் சென்று இருள் அறுகுகும்—தன்னைச் செய்தவாக்கு அவா நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்னுமிருளைக் கெடுக்கும். எ-று.

எல்லாக்கும் எஞ்ஞானமும் இன்றியமையாதாரய வருதலபற்றிப் பொய்யாவிளக்கமென்றும், ஏனைவிளக்கோடு இத்தனிடையேறறுமைதோன்ற எண்ணியதேயத்துச்சென்றென்றங் கூறினார். ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

எடுச. அறனீனு மினபமு மீனூந் திறனறிநது
தீதினறி வந்த பொருள். ச

இ-ள். திறன் அறிந்த தீது இனறி வந்த பொருள் — செய்யுந் திறத்தினை யறிந்த அரண்கொடுக்கொன்மையிலகை உளதாய்பொருள்— அறநானும் இன்பமும் ஈனும்— அவனுக்கு அறத்தையுங்கொடுக்கும், இன்பத்தையுங்கொடுக்கும். எ-று.

செய்யுந் திறம் தான பொருள்செய்தற்குரிய நெறி. இலகைகவென்பது இன்றியெனத் திரிந்துகின்றது. செங்கோலென்று புகழ்ப்படுதலானும் கடவுட்

பூசை தானங்களாற பயனெய்தலானும் அறன்னுமெனறும், நெடுங்காலலின்று துய்க்கப்படுத்தலான இன்பமுமீனுமெனறும் கூறினார். அதனான் அதகிறத்தானீட்டுகெவன்பதாம். (ச)

எடுடு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாககம் புலலார புரள விடல. டு

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள ஆக்கம்— தாங்குடி கணமாட்சி செய்யுமருளொடும் அவா தமமாட்சி செய்யுமன்பொடுங்குடி வாராத பொருளீட்டத்தை— புலலார புரள விடல— அரசா பொருந்தாது கழியவிடிக, எ-று.

அவறறோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல. அவவாறு 'வாராத பொருளீட்டம் பசும்மக்கலத்துணர்போலச செய்யதானையுங்கொண்டிறத்தலின, அதனைப் புலலாரொன்றெழியாது புரளவிடலெனறும் கூறினார். (டு)

எடுசு. உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன் றெண்ணீர்த தெறுபொருளும் வேந்தன பொருள. சு

இ-ள். உறு பொருளும்—உடையாரினமெயிற றுனேவந்தறற பொருளும் — உலகு பொருளும்— சங்கமாடிய பொருளும் — தன ஒன்னாத தெறு பொருளும் — தன்பகைவதை திறையாகக்கொள்ளும் பொருளும்—வேந்தன பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருள்கள், எ-று.

உறுபொருள வைத்தாரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தினகட்கிடந்து பின கண்டெடுத்ததூஉம், தாயத்தார பெருத்தூஉமாம். சங்கம் கலத்தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள தெறுதலான வரும் பொருளென விரியும். ஆறிலொன்றெழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் அஃதிட்டுநெறி கூறப்பட்டது. (சு)

எடுஎ. அருளென்னு மன்பீன குழவி பொருளென்னு செலவச செவிலியா லுணடு. எ

இ-ள். அன்பு ன அருள என்னும் குழவி— அன்பினுண்ப்பட்ட அருளென்னுங்குழவி— பொருள என்னும் செலவச செவிலியால உணடு — பொருளென்று உயாததுசொல்லப்படுகசெலவதைதயுடைய செவிலியானவளரும். எ-று.

தொடாபுறறறே வருத்தமுறறாமேற செலவதாய அருள தொடாபுறறிச் செல்லுமன்பு முகிராதுழி உளதாவதாகலின அதனை அன்பினகுழவியெனறும், அது வறியாமேறசெலவது அவவறுமை கனையவல்லாராககாதலிற பொருளை அதற்குச செவிலியெனறும், அஃது உலகிறசெவிலியாபோலாது தானேயெல்லாபபொருளுமுதவி வளாத்தலிற செலவசசெவிலியெனறும் கூறினார். (எ)

எடுஅ. குன்றேறி யானைப்போ கண்டறறற றன்கைத்தொன்றுண்டாகச செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான வினை—தன கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையெடுத்ததுக்கொண்டான அதனைச் செய்தல— குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டறறு—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப்போகாக் கண்டாலொக்கும், எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதலசெய்வானென்றதறாபெற்றும். குன்றேறியான அச்சமும் வருத்தமுமினி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொருபோரைத் தானினிதிருநது காணுமதுபோலக கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டா னும் அச்சமும் வருத்தமுமினி வல்லானாயேவித் தானினிதிருநது முடிக்கு மென்பதாம். (அ)

எருகூ. செய்க பொருளைச் செறுநா செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற கூரிய தில். கூ

இ-ள். பொருளைச் செய்க— தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவாரா பொருளை யுண்டாகக்கு, — செறுநா செருக்கு அறுக்கும் எஃகு— தம்பகைவாதருக்கி னையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம், — அதனிற கூரியது தில்— அதற்கது போலக கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை. எ-று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாயநிலையான வந்தன. பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் நடபுமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருக்கொழிந்து தாமே யடங்குவனொன்பா செறுநாசெருக்கறுக்குமெஃகாமெனும், ஏனையெஃகுகள் அதுபோல அருவப்பொருளையறுக்கமாட்டாமையின அதனிறகூரியதில்லென அறு கூறினார். (க)

எகூ0. ஒன்பொருள காழ்ப்ப விற்றறியார்க கெண்பொரு
ளேனை பிரணி மொருங்கு. க0

இ-ள். ஒன்பொருள காழ்ப்ப இயற்றியார்ககு— நெறியான வரும் பொருளை இறப்ப மிகப்படைத்தாராகு— ஏனை இரணமும் ஒருங்கு என்பொருள்— மற றையறனுமின்பமும் ஒருங்குகெயளியபொருள்களாம். எ-று.

காழ்த்தல் முதிாதல். பயன்கொடுத்தலலது போகாமையின ஒன்பொருளெ னறும், ஏனையிரணமும் அதனவினைவாகலிற முமெயொருகாலத்திலேயுளவா மென்பார என்பொருளென அறு கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் அதனை வரும் பயன கூறப்பட்டது. (க0)

எள ம் அதி.— படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளிணுவதாய வெலவதாய படை இரண்டுகாரத்தாற கூறுவானறொடங்கி, முதற்கட படைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது படை யினது நன்மை.

எகூக. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெலபடை வேந்தன்
வெறுககையு ளெல்லாந் தலை. க

இ-ள் உறுப்பு அமைநது ஊறு அஞ்சா வெலபடை— யானை முதலிய நான குறுப்பானும் நிறைந்துபோரினகணூறுபித்தற்கஞ்சாது நினது பகையை வெல வதாய படை— வேந்தன் வெறுக்கையுள எல்லாம் தலை— அரசனசெல்வ ன்களெல்லாவறறுளருந் தலையாய செலவம். எ-று.

ஈண்டு படையெனறது அநநான்கனறொகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல கூடாமையின ஊறஞ்சாவெனறும், ஒழிந்தவங்ககடக்கும் அரசன்நனக்குந் காவலாகலின வெறுககையுளெல்லாந்தலையென்று கூறினார். (க)

எசு௨. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. உ

இ-ள். தொலைவிடத்து உலைவிடத்து ஊறு அஞ்சா வன்கண்—தான சிறிதாயவழியும் அரசறகுப் போரினகணுலைவுவந்தால் தன்மேலுறுவதற்கஞ்சாது நின்று தாங்கும் வன்கண்மை— தொலபடைககலலால் அரிது— அவனமுனனோதை தொடங்கி வரும் படைககலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாறறொக்கது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்பிப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படையெனனும் அறுவகைப்படையுள்ளஞ்சிறப்புடையது மூலப்படையாகலான, அதனை அரசன் “வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங் — கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளி க்க”* எனபது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலாரா மெளலமென்ப. (௨)

எசு௩. ஒலித்தககா லெனனா முவரி யெழிப்பகை
நாக முபிராப்பக கெடும ன்

இ-ள். எலிப்பகை உவரி ஒலித்தககால எனனும்— எலியாய பகைதிரண்டு கடலபோலவொலித்தால் நாகத்திற்கு எனனவேதம் வரும்! — நாகம் உயிராப்பக கெடும—அநநாகமுயிரத்ததுணையானே அதுதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற றொக்குநினந்து. இத்தொழிலுவமத்தாற நிரட்சிபெற்றும். வீரரல்லாதார பலா திரண்டாரத்தால் அநற்கு வீரனஞ்சான அவன் கிளர்ந்த துணையானே அவாதானகெடுவொன்பது தோன்றநின்றஹம்பின, இது பிறிது மொழிதலெனனும்லங்காரம். வீரரல்லாதாரபலரினும் வீரனொருவனையாடல் நனநென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப்படை ஏனைய நகங்களுட்சிறந்ததென்பது உம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென்பது உம், அதுதன்னுள்ளும் வீரன சிறந்தானென்பது உங் கூறப்பட்டன. (௩)

எசு௪. அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வனக ணத்துவே படை. ஈ

இ-ள். அழிவு இன்று— போரினகட்கெடுத்தினிதி— அறைபோகாதாகி— பகைவராற மேறுக்கப்படாததாய— வழிவந்த வன்கணத்துவே படை—தொன்றுதொட்டிவந்த தறுகண்மையையுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானங்களுடைமையும், அறைபோகாமையான அரசன்மாட்டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை “கணினின்று நெரந்தகணவன் களப்பட்டான—முன்னினறு மொயயவிரதாரொனனையா— பின்னினறு—கைபோயக கணையுதைப்பக் காவலன் மேலாடி—யெய்போற கிடந்தானென னேறு.”† எனபதனைறிக. குறறியலுக்கரத்தின்முன்னா உடம்பரிமெய விகாரத்தான வந்தது. இது வருகின்றபாட்டுள்ளுமொககும். (௪)

* வெண்பாமாலை, துமைப்படலம், ௨.—வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்—கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான—பலபுரவி—நனமணித திண்டோ நயவார தலைப்பிப்பப்—பனமணிப பூணுன படைக்கு.

† வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௨. *

எசுரு. கூறறுடன்று மேல்வரினாக கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. ௩

இ-ள். கூற்று உடன்று மேல்வரினும்—கூற்று வனரூனே வெகுண்டு மேல்
வந்தாலும்—கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்றலதுவே படை—நெஞ்சொத்து எதிர்
நின்று தாங்குமாற்றலைபுடையதே படையாவது. எ-று.

மருநதிலகூறறுகலின், உமமை சிறப்புமமை. மிகப்பலா நெஞ்சொத்தற்குக்
காரணம் அரசன்மேனைபு. ஆற்றல மனவலி. (௩)

எசுசு. மறமான மாண்ட வழிசசெலவு தேற்ற
மெனநானகே யேமம படைககு கூ

இ-ள். மறம் மானம் மாண்ட வழிசசெலவு தேற்றம் என நானகே—தறு
கண்மையும் மானமும் முனவீரராயினா சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும் அரசு
சுற்றேற்றப்படுத்தலுமென இந்நான்குருணமுமே— படைககு ஏமம்—படை
ககு அரணுவது எ-று.

இவற்றான முறையே பகைவகை கடிநிறனொன்றுநிறறலும், அரசனுககுத்
தாழவுவாராமறகாததலும், அழியுநாபுறகொடையிலவாளோசசாமை முத
லியவும், அறைபோகாமையும்^{நிய} செயகைகள் பெறப்பட்டன. இசெயகை
யாககுப் பகைவா நணுகாராகலின், வேறண வேண்டாவென்பதாம். (சு)

எசுஎ. தாராதாங்கிச செலவது தானே தலைவநத
போர்தாங்குந தன்மை யறிநது. எ

இ-ள். தலைவந போர தாங்கும் தன்மை அறிநது — மாற்றரால வகுக்க
பபட்டித தன்மேலவநத படையினபோனா விலக்கும வகுப்பறிநது வகுத்துக்
கொண்டு—தார தாங்கிச செலவது தானே—அவாதுசியைக தன்மேல வாரா
மற்றறிததுத தான அதன்மேறசெலவதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிறறாய, வகையானுள்
காய, விரியானமுபதாம். உறுப்பேழாவன அரமுதறரோட்டியீறாயின. வகை
நானகாவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிலை. விரி முப்ப
தாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், சங்கதவிரியாரும்,
போகவிரியைநதுமெனவிலை. இவற்றின் பெயாகளும் இலக்கணமும ஈண்டு
ரைப்பிறபெருகும், அவையெல்லாம் வடநூலகளுட்கண்டுக்கொள்க. இவைநா
னகுபாட்டாறும் படையினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (எ)

எசுஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மிலலெலினுந் தானே
படைததகையாற பாடு பெறும். அ

இ-ள். தானே— தானே, — அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல என்னும்—பகை
மேற் றுனசென்றிறநதுகணமையும் அது தன்மேலவநதாற பொறுக்குமாற
றலும் இலலையாயினும், — படைததகையால் பாடு பெறும் — தனரோற்றப்
பொலிவானே பெருமையெய்தும். எ-று.

இலலெலினுமெனவே, அவற்றதின்றியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்
தகையென்றது ஒருபெயாமாததிரமாய நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அல
ங்கரிக்கப்பட்ட தோ, யானே, குதிகைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல

வியம், காசுமுதலியவற்றுடனும் அணிந்து தோன்றும்படி பாடி கண்டவள விலே பகைவருசம பெருமை. (அ)

எசுசு. சிறுமையுஞ் செலலாத் துனியும் வறுமையு மிலலாயின வெலலும் படை. சு

இ-ள். சிறுமையும் செலலாத துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் — தான ரேயந்த சிறிதாகலும் மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும் நல்குரவும் தன கதிலையாயின, — படை வெலலும் — படை பகையை வெலலும். எ-று.

விட்டுப்போதலும் நின்றது நல்கூர்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமையான வருவன. செலலாததுனிபாவது மகளிகா வெளவல, இளிவரவாயின செய்தன முதலியவற்றான வருவது. இவையுளவழி அவன்மாட்டனபினறி உற்றுப்பொ ராமையின, இல்லாயின வெலலும்மென்றா. (க)

எஎ0. நிலைமக்கள சால வுடைத்தெனினுந் தானை தலைமக்க ளிலவழி யில. க0

இ-ள். நிலைமக்கள சால உடைத்து எனினும் — போரினகணியுடைய வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும், — தலைமக்கள இவ்வழித் தானை இல—தனக் குத் தலைவராகிய வீரரிலலாதவழித் தானை நிலலாது. எ-று.

படைத்தலைவா நிலையுடையரணிப போவாராயிற காண்போரிலலென்ப பொராது தானும் போமென்பா, தலைமக்களிலவழியிலலென்றா. இவைமு னம்பாட்டானும் முறையே படைத்தகையினமையானும், அரசன்கொடைத் தாழவுகளானும், தலைவரினமையானும், தாழவு கூறப்பட்டது. (க0)

எ அ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃகாவது அபபடையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஎக. என்னைமுன் நிலலன்மின் றெவ்விர பலொன்னை முன்னின்று கன்னின றவா. க

இ-ள். தெவ்விர என ஐமுன நின்ற கல நின்றவா பலா—பகைவீர, இன றிங்கென்றலைவனெதிர போரேற்று நின்ற அவனவேலவாய வீழ்ந்து பினகல லினகண்ணே நின்றவீரா பலா, — என ஐமுன நிலலன்மின் — வீவிர அதன கண்ணறி றுமுமு—தகணிற்றலவேனடின, எனறலைவனெதிர போரேற்றுநிறற லையொழியின. எ-று.

எனனையெனத் தனனெடு தொடாப்புதித்துக் கூறினமையின, அவனவேல வாயவீழ்தலபெற்றும். கல நடுகல. “நம்பன சிலைவாய நடக்குங்களை மிச்சி லல்லா—லம்பொன முடிபூ ணரசுமயிலை”* எனப் பதுமுகன்கூறினும்போல

* சேவகசுநதாமணி, காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், நுகள்.—பெம்பொற புள கப் பருமக்களி யானே யீட்டரு— செம்பொ னெடுநதேர்த் தொகைமாககடற ருனை வெள்ள—நம்பன் சிலைவாய நடக்குங்களை மிச்சி லல்லா — லம்பொன மணிபூ ணரசுமயிலை யென்று நக்கான.

ஒருவீரன தன்மறம் அரசனமேலவைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொழி வஞ்சி.* (க)

எஎஉ. கான முயலெயத வம்பினில் யானே
பிழைத்தவே வேந்த வினிது. உ

இ-ள். கான முயல் எய்த அம்பினில்—கானத்தினகணோடும் முயலைப் பிழையாமலெய்த அம்பையேநதவினும்—யானே பிழைத்த வேல் ஏந்தல் இனிது—வெள்ளிகடையினற யானையெயறிந்து பிழைத்த வேலையேநதுதல் நன்று.எ-று.
கானமுயலெனறதனால் வெள்ளிகடையினறவென்பதும், பிழைத்தவெனறதன்ற பிழையாமலென்பதும்,முயற்சுத்தக எய்தவெனறதனான் யானேகருத்தக எறிதலும், வருவிககப்பட்டன. இது வேறறரசனபடையொடு பொருநாதோவீரன அதுபுறங்கொடுத்ததாக நாணிப பின்னவனறனமேறசெல்லவற்றானது கூறறு. (உ)

எஎஊ. பேராண்மை யென்ப தறுகணென் றுற்றக்கா
ஊராண்மை மறறத னெஃகு. ஊ

இ-ள். ஊகண்போ அண்மை எனப—பகைவாமேற கணனோடாது செய்யும் மறறதை ஊலோர் மிககவாண்டனமைபென்று சொல்லுவா—ஒன்று உறறக்கால ஊராண்மை அதன் எஃகு(என்ப)—அவாகரு ஒருநாமுடி வந்ததாயிற கணனோடி அது தீர்த்துககோடறபொருட்கு ஊராண்மைசெய்தலை ஊலோர் அதற்குக் கூர்மையென்று சொல்லுவா. எ-று.

என்பவென்பது பின்னும்பிணைந்து ஊராண்மை உபகாரியாநதனமை. அஃதாவது இலங்கையாவேந்தன போரிடைத் தனறூனமுழுதும்படத் தமியனாகப்பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோதகியரிறை மேறசெல்லாது இன்றுபோயநானே நினறூனையொடு வாவென விட்டாறபொலவது. இவையிரண்டிபாட்டுநதழிஞ்சி.† (ஊ)

எஎச. கைவேல களிற்றொடு போகசி வருபவன்
மெயவேல பறியா நகும் ச

இ-ள். கைவேல களிற்றொடு போகசி வருபவன் — தனகைப்படையாயவேலைத் தன்மேலவந்த களிற்றொடு போகசி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேனாடித்திரிவான—மெய வேல பறியா நகும்— தன்மார்பினகணினற வேலைக்கண்டு பறித்து மகிழும். எ-று.

களிற்றொடு போககல் களிற்றினதுயிராக கொடுபோமாறு விடுதல், மகிழ்ச்சி தேடியதெய்தலான. இதனுட களிற்றையல்லதெறியானென்பதுஉம, சினமிகுடியான வேலிகடையோழந்ததறிநதிலென்பதுஉம, பின்னும் போமேல் விருப்பினென்பதுஉம, பெறப்பட்டன. ஊழிலாட்டு.‡ (ச)

* நெடுமொழிவஞ்சியென்பது ஒனனாதார படைக்கெழுமித்—தனனாண்மையெடுத்ததைதனறு.

† தழிஞ்சியென்பது அழிபவா புறக்கொடை யயிலவா ளோச்சாக்—கழித்து கணமை காத்தித ஊரைத்தனறு.

‡ ஊழிலாட்டுஎன்பது களங்கெழுமிய படையிரிய — வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சினறு.

எஎடு. விழித்தகண் வேலகொண டெறிய வழித்திமைப்பி
 டோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. (டு)

இ-ள். விழித்த கண்—பகைவரை வெகுண்டுநோக்கிய கண் — வேலகொ
 ண்டி எறிய அழித்தது இமைப்பின்—அவா வேலைகொண்டெறிய அஃதாற்றாது
 அந்நோக்கையழித்தது இமைக்குமாயின்,—வன்கணவர்க்கு ஓட்டி அன்றோ—
 அது வீராககுப் புறங்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெகுளிநோக்கமீட்டலும் போரினகண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செ
 யயாரொன்பதாம். (டு)

எஎசு. விழுப்புண படாதநா ளெல்லாம் வழுககினுள
 வைககுநதன லுளை யெடுத்தது. சு

இ-ள். தன நாளை எடுத்தது—தனக்குச் சென்ற நாள்களையெடுத்ததெண்ணி,
 —விழுப்புண படாத நாளெல்லாம் வழுககினுள வைககும—ஆவற்றுள் விழு
 ப்புணபடாத நாள்களையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும்
 வீரன். எ-று.

விழுப்புண முகத்தினும் மாபினும் பட்டபுண. போபெற்றிருக்கவும் அது
 பெறாத நாள்களோடும்கூட்டுமென்பதாம். இவைமுன்னுபாட்டானும் ஊறஞ
 சாமை கூறப்பட்டது. (சு)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரா
 கழலயாபபுக காரிகை நீர்த்து எ

இ-ள். சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரா—தூறக்கதத்துத்தமமொடு
 செல்லாது வையததைச் சூழ்ந்து நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிராவாழ்த்தலை
 வேண்டாத வீரா—கழல யாபபுக காரிகை நீர்த்து—கழலகட்டுதல அலங்கார
 நீர்மையைபுடைத்தது. எ-று.

வையததைச் சூழ்மெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செய்யப்படுபொருள்
 வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்சல அகததுடல தூறக்கமும் புகழும் எளிதினெயதுவ
 ராகலின், ஆபரணமாவது அதுவேயென்பதாம். (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
 செறினுஞ்சீர குன்ற லிலா அ

இ-ள். உறின உயிர அஞ்சா மறவா—போபெற்றிற் தம்முயிரப்பொருட்டரு
 சாது அதன் மேறசெல்லும் வீரா—இறைவன் செறினும் சீர குன்றல இலா—
 தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென்றமுனியினும் அவ்வீரமிகுதி சூனரா.எ-று.

போபெற்றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசனறியுபினும் நிலலாரொன
 பதாம். பிறரும் “போரொளிற் புகலும் புனைகமுன் மறவா” எனறும் “புடப
 கத—தேவ குகலிற் சாவேம யாமென—நீங்கா மறவா வீங்குதோள் புடை
 ப்ப” எனறும் கூறினார். (அ)

எஎசு. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரா யாரோ
 பிழைத்த தொறுககிற பவர். சு

இ-ள். இழைத்தது இகவாழைச் சாவாரா— தாவகூறின் வஞ்சினந்தப்பா மறப்பொருட்சிசு சென்று சாவவல்ல வீரனா — பிழைத்தது ஒறுக்கிறப்பவா யாரா— அது தப்பியவாறு சொல்லியெளந்தறகுரியா யாவா' எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யெனின் இன்னது தகவெனத் தான வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாயகிலையான வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பானபுககு முன் னே சாலிறுந தொலைவனமையின, அது முடித்தாராவொனச சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு. (க)

எஅ0. புரநதாராகண விராமலகச சாகறபிற சாககா
புரநதுகோட டகக துடைத்து. க0

இ-ள். புரநதார கண்ணீர் மலகச சாகறபின—தமக்குச செயத நனதிகளை நினேநது அண்டவரசா கண்கள நீர் மலகுமவகைபோரிடைச சாவப்பெறின,— சாககாநி இரநதுகோடககது உடைத்து—அச்சாககாநி இரநதுகோடககது கொ ளந்தகுதியையுடைத்து. எ-று.

மலகுதலாநிப இடைய நிகழ்பொருள் நெழுழில் இடையெனமேனிநறது. கிளையமு இல்லடை யாமல் விளிவார பழவிலைப்பயனெயெபதவின, அநி ததவினையாற துறக்கமொபநுசாரீல் இரநதுகோடககதுடைத்தெனரா. இவைநானசுபாட்டானும் உயிரோர்பாமை கூறப்பட்டது (க0)

எகம் அதி— நட்பு.

இ-ரி அப்படைபோல அரசு மட வினையிடநடந்துவதாய நட்பின ஜகத தகாரம் விசிறுக்கத்தாரும் பண்பினை—அகாரம் தெரிமறைமுக்கத்தானுவகறு வானறொடங்கி, முகவதிகாரமடகதுளாநமமுசுகனநடபுககதுகினரா. அத்தாவது இன்னதென்பதுஉம அங்கிமுறைமடமு இரநது விளங்கும்.

எஅக. செயற்கரிய யாவுள நட்பி வறுபோல
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு க

இ-ள் நட்பின செயற்கரிய யா உள—நடப்புட்பாலச செயறுகோடறகரிய பொருள்கள யாவையுள்— அஃபோல வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள— செயற்கொண்டால் அதுட்பாலப் பகைவா செய்யும் வினைக்குப் புகைகரிய காவலாவன யாவையுள் எ-று.

நடபுச்செயற்காவாராப பெறுதும் பெற்றற செயமுமுபாயமுமசெயதா றறியினி ிகிறலுமுதலிப அரியவாகலின நட்பிறசெயற்கரியபனவிலையென தும், செயதாறப் பகையருவி வினொடங்காராகலின அறபோல வினைவாரா மைகசு, அரியகாவலிலையெனறுவ கூறிலா. நட்பு தான இயற்கை செயற்கை யென இருவகைப்படும. அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறைபாறையுளஉம தேய முறையானதுஉமெனவிருவகைப்படும. அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாக லின அது சுற்றநதழாலினடங்கிறது, ஏனையது பகையுடையிட்டதேயத்ததாக லின, அது துணைவலியென வலியறிததுண்டங்கிறது. இனி ராண்டுச சொல்லப் படுவது முனசெய்தவுதவிபற்றி வருளுசெயற்கையேபாகலின, அதனசிறப்பு இதறை கூறப்பட்டது. (க)

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேணமை பிறைமதிப
பின்னீர பேதையார நட்பு. உ

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார நட்புக்கள் பிறை நிறையுநதனமைபோலநாடோறுநிறையுநதனமையவாம்,—பேதையார நட்பு மதிப பின நீர — மறறைப்பேதைமையுடையாரநட்புக்கள நிறைநத மதி பின் குறையுநதனமைபோல நாடோறுங்குறையுநதனமையவாம். எ-று. நீரவொன்றா, இனிமைபற்றி. கேணமை, நடபென்பன ஒருபொருட்களவி. செயதாரது பன்மையான நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ்செயதன முனசருங்கிப பினபெருகறகும்,பேதையாரும்பேதையாருஞ் செயதன முனபெருகிப பினசருங்கறகுநகாரணம் தம்முணமுன்னறியாமை யும் பின்னறிதலுமாம். (உ)

எஅங். நவ்றொறு தூனயம போலும் பயிற்றொறும்
பண்புடை யாளா தொடாபு. ங

இ-ள். பண்பு உடையாளா தொடாபு பயிற்றொறும்—நறகுணமுடையமக்கள தம்முடசெயத நட்புப பயிலுநதோறும் அவாக்கின்பஞ்செயதல—தூல நவி றொறும் நயம்போலும்— தூறபொருள கறகுநதோறும் கறறாக்கின்பஞ்செ யதலையொக்கும். எ-று.

நயத்தினைச செயதலான, நயமென்பப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால மிகுமென்பதாம். இவையிரணிபாட்டானும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது. (ங)

எஅச. நகுதற பொருட்டனறு நடடன் மிகுதிககண்
மேறசென றிடித்தற பொருட்டு. ச

இ-ள். நடடல நகுதறபொருட்டனறு— ஒருவனோடொருவன நட்புசெய தல தம்முணகுதறகியைநதன சொல்லி நகையாடறபொருட்டனறு,—மிகுதி ககண் மேறசெனறு இடித்தறபொருட்டு—அவாக்கு வேண்டாதசெயகையுள தாயவழி முறபட்டிக கழறுத்தறபொருட்டு. எ-று.

பழியும் பாவமுநதருஞ்செயகை துன்பமே பயததலான வேண்டப்படுவதன மையின அதனை மிகுதியென றும், அ ஁செயதறகு முன்னே மீட்டலவேண்டுத லின மேறசென்றெனறும், இனசொறகு மீளாமையின இடித்தறபொருட்டுட னறுங்கூறினா. இதனை நடபினப்பன கூறப்பட்டது. (ச)

எஅடு. புணாசசி பழகுதல வேண்டா வுணாசசிதா
னடபாங் கிழமை தரும். டு

இ-ள். புணாசசி பழகுதல வேண்டா—ஒருவனோடொருவன நட்பாதறகுப புணாசசியும்பழகுதலுமாகிய காரணங்கள வேண்டிவசிலலை,—உணாசசிதான நட்பாம் கிழமை தரும்— இருவாக்குமொத்தவுணாசசிதானே நட்பாமுரிமை யைக கொடுக்கும். எ-று.

புணாசசி ஒருதேயததாராதல, “இன்றே போலகதும் புணாசசி தானே.” எனறதும் அதனை. பழகுதல் பலகாறகண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல. இவளி ரணிமினறிக் கோபபெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராநதையார்க்கும்போல உண

ராசசியொப்பின், அதுவே உடனுயிரீங்குமுரிமைதாய நடபினை பயக்குமெ
ன்பதாம். நடபிறகுப் புணாச்சி, பழகுதல், உணாச்சியொத்தலெனனுங்காரண
முன்றளுளநம பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதறா கூறப்பட்டது. (ரு)

எஅகூ. முகநக நடபது நடபனறு நெஞ்சத்
தகநக நடபது நடபு. கூ

இ-ள. முகநக நடபது நடபு அனறு—கண்டவழி அகமொழிய முகமா
த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நடபாகாது, — நெஞ்சத்தகம நக நடபது
நட்பு— அன்பால் அகமுமலர நட்குமதே நடபாவது. எ-று.

நெஞ்சினகணிகழுவதனை நெஞ்செனறா. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை
விகாரத்தாறறொக்கது. அதனால் இரணமும் ஒருங்கே மலரவேணமென்பது
பெறறும். (சு)

எஅஎ. அழிவினவைநீக்கி யாறுயத தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நடபு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உயதது — கேடழினைத்தருநீடுநெறிகளைச
செல்லுவகால விலக்கி ஏனைநன்னெறிகளைச செல்லாககாற செலுத்தி— அழி
வினகணை அல்ல உழப்பது நடபாம்—தெயவந்நாறகேடுவந்நுழி அது விலக்
கப்படாமையின அத்துன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நடபாவது.
எ-று.

ஆறென வருகின்றமையின, அழிவினைத்தருமவையெனறொழிந்தார. “நெரு
ண்டவறிவினவா” எனபுழிப்போல இனசாரியை நிறக இரண்டறருடி நொக
கது. இனி நவைபென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினரு செலவவழி
வ்ருமவந்த துன்பங்களெனறும், அழிவினகணைபதற்கு யாககையழிவின
கணெனறும் உணாப்பாருமுளா. (எ)

எஅஅ. உடுககை யிறந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுககண் களைவதா நடபு அ

இ-ள. உடுககை இழந்தவன் கைபோல—அவையிடையாடைருலைநதவனுக்கு
அப்பொழுதே கைசெனறுதவி அவவிளிவரல கையுமாறுபோல, — ஆங்கே
இடுக்கணை களைவது நடபாம் — நடவாறுக்கு இடுக்கணை வந்துழி அப்பொ
ழுதே செனறுதவி அதனைக களைவதே நடபாவது. எ-று.

அற்றங்காததற்கட கை தன்மனத்தினுமுற்படுதலின, அவவினாவு இடுக்கணை
களைவுழியம் அசறகொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க, உடையவனறொ
ழில் நடபினமேலேற்றப்பட்டது. (அ)

எஅகூ. நடபிறகு வீற்றிருக்கை யாதென்ற கொட்பினறி
யொலலுமவா யுன்று நிலை. கூ

இ-ள. நடபிறகு வீற்றிருக்கை யாதெனின — நடபினுக்கு அரசிருக்கை
யாதெனின, —கொட்பு இனறி ஒலலுமவாய ஊனறும் நிலை—அஃது எஞ்ஞா
ன்றுநதிரிபினறி இயலுமெலையெல்லாம் அறமப்பொருள்களிறறளரமைத தா
றுக்கு திணமை. எ-று.

ஒருநூன்றும் வேறுபடாது மறுமைமிகமகடகு உறுதியாய அறம்பொருள்களிறறளாநறுழி அததளாசசி நீக்கி அவற்றினகணிற்றுத்ததற்குமேல ஒரு செயலுமினமையின, அதனை நட்பிற்கு முடிந்தவெல்லையெனரா. (க)

எகூ0. இனைய ரிவரொமக கினனமயா மென்று புனையினும் புலவெனனு நட்பு. க0

இ-ள். இவா எமககு இனையா யாம இனனம எனறு புனையினும் — இவா நமககித துனையனபினா யாயியாககித்தனமையமென்று ஒருவரையொருவா புனைந்துசொல்லினும், — நட்பு புலவெனனும் — நட்பு புலவியத தோனமும். எ-று.

இவாககென்பது வருவிககப்பட்டது. தாம் அவ்வொனனும் வேற்றுமையின நிலைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகவின், நட்பு புலவெனனுமெனரா. இவைபெற்றுபாட்டானும் நட்பினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

20 ம அதி.— நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தாராயாராயத்திறதே நடக்கவேண்டிதலின், அவரையாராயுநதிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனை விளங்கும்.

எகூக. நாடாது நடடலிற கேடிலலை நடடபிலா வீடிலலை நடபாள பவாககு க

இ-ள். நட்பு ஆபவாககு நடடபின வீதி இலலை—நட்பினேவிருமி அதனகணனே நிற்பாக்கு ஒருவனேயு நட்புசெய்சபின் அவனை விதித்துண்டாகாது, —நாடாது நடடலிற கேடு இலலை—ஆகலான, ஆராயாது நட்புசெய்தல்போலக் கேடு தருவது பிறிதிலலை. எ-று.

ஆராய்தல் துண்செய்கககள ஏ நனமையாராய்தல். கேடு ஆகுபெயா. நட்கிறறமவொன்றும் வேற்றுமையினமையின வீடிலலையெனமும், அவவேற்றுமையினமையான அவனகடபுதிபாவங்கள தமலாமாகவின் இருமையுங்கெடுவொன்பது நோக்கி நாடாது நடடலிறகேடிலலைபெறுங்கூறினா. (க)

எகூஉ. ஆயநதாயநது கொள்ளாதான கேணமை கடைமுறை தானசார துயரந தரும். உ

இ-ள். ஆயநது ஆயநது கேணமை கொள்ளாதான — குணமுஞ்செய்கையும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும் பலதாராராய்தலும் பலவாறறறாராய்தலும் ஒருவனேயு நட்புக்கொள்ளாதவன்—கடைமுறை தான ஆம துயரம தரும்— முடிவிற முனசாதற்கேதுவாய துன்பத்தினைத் தனமாற்றா வினைக்கவேண்டாமற முனை வினைகரும். எ-று.

கடைமுறைக்கணனென இறுக்ககடடொக்க ஏழாவது விரிக்க. குணமுஞ்செய்வந தீயானேயு கொள்ளின அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாந தன்மேலவாய்ப்பின் அவற்றானிறதுவிதிமென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் ஆராயாவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (உ)

எகூங். குணனுங் குடிமையுங் குறறமுங் குன்ற வினனு மயிரதியாகக நட்பு. ட

இ-ள். குணமும் குடிமையும் குறமும குன்ற இன்னும் அறிந்த—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குறத்தினையும் குறைவற்ற சுறத்தினையும் மாராயந்தறிந்து,—நடபு யாகக—அவனோடு நடபுச்செய்க. எ-று.

குறமில்லாதார உலகத்தினமையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவாநடபு விடறபாறறனறென்பார குறமுமென்றும், சுறப்பிண்புடையார நடாரோடும் பிண்புண்பிவருதலிற் குன்றவினனுமென்றும், விடப்படிற் றவ குறையாமென்பார அறிந்தியாககவென்றுங்கூறினார். (௬)

எகூசு. குடிப்பிறந்து தன்கட பழிநாணு வாணைக
கொடுத்ததுங் கொள்ளவேண்டு நடபு. ச

இ-ள். குடிப்பிறந்து தன்கட பழி நாணுவாணை — உயாநதகுடியின்கடபிறந்து தனமாட்டு உலகாசொல்லும் பழிக்கஞ்சுவாணை — கொடுத்தும் நடபுக கொள்ள வேண்டும்—சில கொடுத்தாயினும் நடபுககோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற றுள் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்றும். இவையிரண்டுமுடையானைப் பெறுதலருமையின், அவனடபை விலைகொடுத்தவர்கொள்கவென்பதாம். (ச)

எகூடு. அழ்ச்சொல்லி யல்ல திறந்து வழக்கறிய
வல்லாரநட பாயந்து கொள்ள. டு

இ-ள். அல்லது அழ்ச சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்க கருதற் சோகமபிறக்கருமவகை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்தது—செய்தக்காற பின்னுஞ்செய்யாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார—அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விலக்கவும் வல்லாரா—ஆயந்து நடபுக கொள்ள—ஆராயந்து நடபுககொள்க. எ-று.

அழ்ச்சொல்லி பிடிநெனவந்த பரிசாரவினைகளான அவற்றிற்கேற்ற குற வினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார அடிப்பட்சு செய்துபோந்த செயல், தமமொடு நடாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரொன்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கடடொக்கது. (டு)

எகூசு. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞாரா
நீட்டி யளப்பதோ கோல. சு

இ-ள். கிளைஞாரா நீட்டி அளப்பது ஓர்கோல—ஒருவனுக்குக் கேட்பென்பது தன்னடடாராகிய புலங்கனையெஞ்சாமலளப்பதோர்கோல, — கேட்டினும் ஒருறுதி உண்டு—ஆகலின் அதனகண்ணும் அவரை பெறப்படுவதோரல்ல நிவுண்டு. எ-று.

தத்தநடபெலைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செலவககாலதற்பு புறத்துத்தோன்றாமறபோந்தார பிண்கேரி வந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேடடால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பதுபற்றிக் கேட்டினைக்கோலாக்கியும், அதனால் அவரையளந்தறிந்தால் ஆவாராயே கோடலின் அவவறிவை உறுதியென்றுங் கூறினார். கிளைஞார ஆகுபெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவைநான்குபாட்டாரும் ஆராயுமாதும் ஆராயந்தால் நடக்கப்படுவார இவ்வொன்பது உங்கூறப்பட்டன.

எகூசு. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார
கேண்மை யொரீஇ விடல். எ

இ-ள். ஒருவறகு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது— பேதையார கேணமை ஓர்இ விடல— அறிவிவாரோடு நடபுகுகொண்டானுயின அதனையொழிந்து அவரினீங்குதல. எ-று.

நடபொழிந்தாலும் நீங்காககால் வெறிகமழ சந்தனமும் வேங்கையுமேமொறுபோலத் தீங்கு வருதலின விடலென்றும, நீங்கியவழித்தீங்கொழித்தலேயனறி இருமைபினபத்சிறகுரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையூதியமென்றுங்கூறினார். (எ)

எசுஅ. உள்ளறக யுள்ளஞ சிறுகுவ கொள்ளறக

வல்லறக னூற்றுப்பார நடபு. அ

இ-ள். உள்ளம சிறுகுவ உள்ளறக — தமமூக்கஞசுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யநினையாதொழிக, — அல்லறகண ஆற்று அறுப்பார நடபுக கொள்ளறக — அ.க.போலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக கைவிடுவார நடபினைக கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தமமினவலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவுமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைதொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின, வலியறுப்பாரானாரா. எதித்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

எசுக. கெடுங்காலைக கைவிடுவார கேண்மை யடுங்காலை

யுள்ளினு முள்ளஞ சுடும. சு

இ-ள். கெடுங்காலைக கைவிடுவார கேணமை — ஒருவன கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடுசெய்த நடபு, — அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம சுடும—தனனைக் கூற்றடுங்காலத்தது ஒருவனினையினும், அநனைத்தவுள்ளதைச்ச சுடும. எ-று.

நனைத்ததுணையானே இயையிலலாத பிறனுகருக கூற்றினுங்கொடிதாமெனக் கைவிடெண்ணிச் செய்த நடபின கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனருனே ஆக்கியகெடு தனையடுங்காலையுள்ளினும் அக்கேடடினஞ்சுடுமென்றுரைப்பாரமுளார். இவைமுன்றுபாட்டானும் ஆராயநதால் நடகப்படாதார இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

௮00. மருவுக மாசறார கேணமையொன நீத்து

மொருவுக வொப்பிலார நடபு. க0

இ-ள். மாச அறார கேணமை மருவுக—உலகோடொத்தக குற்றமற்றார் நடபினையே பயிலக, — ஒப்பு இலார நடபு ஒன்று ரத்தம் ஒருவுக— உலகோடொத்ததலிலலார நடபினே அறியாது கொண்டாராயின, அவாவேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக. எ-று.

உலகோடொத்தார நடபு இருமையின்பமும் பயத்தலின மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறியினாநடபுத் துன்பமே பயத்தலின அதனொழிவை விலைகொடுத்துங்கொள்கவென்றுங் கூறினார். இதனால் அவவிருமையுநதொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (க0)

அகம் அகி.— பழைமை.

அஃதாவது நடடாரது பழையராநதன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரொனினும் பொறுக்கப்படுவகுற்றமுடையராகலானும் ஊழுவகையானும் நடடார மாட்டுப்பிழையுள்ளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நடபாராயதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

அ0க. பழைமை யென்பபடுவ தியாதெனின் யாதுங்
கீழ்மையைக் கீழ்நதிடா நடபு. க

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்— பழைமையென்று சொல்லப்படுவதென்று வினவின, — கீழ்மையை யாதும் கீழ்நதிடா நடபு— அது பழைமையோ உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற்குடமபடும் நடபு. ஏ-று.

கீழ்மை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற கேளாது செய்தல், கெடும்கை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவசசங்களினமையென்றிவை முதலாயின. சிசைத்தல் விலக்கல். இஃன்றை பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நடபென்பது கூறப்பட்டது (க)

அ0உ. நடபிறகு குறுப்புக் கெழுதகைமை மறறதற்
குப்பாதல் சான்றோ கடன உ

இ-ள். நடபிறகு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நடபிற்கவயவமாவன நடடார உரிமையாற்செய்வன, — அதற்கு உப்பாதல் சான்றோ கடன — அதனால் அவ்விமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. ஏ-று.

வேறன்மைதோன்ற உறுப்பென்றா. உறுப்பென்பது அண்டிலக்கணையடியாகவந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவொன்பது தோன்றச்சான்றோமேல் வைத்தார. (உ)

அ0க. பழகிய நடபெவன செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை. க

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை— தாமுடமபடாதனவேனும் நடடார உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல் உடம்படாராயின, — பழகிய நடபு எவன் செய்யும்—அவரோடு பழையதாயவந்த நடபு என்னபயனைச்செய்யும். ஏ-று.

செய்தாற்போல்வுடமபடுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையாலுடம்படுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையான வருமுரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

அ0ச. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பார் கெழுதகையாற்
கேளாது நடடார் செயின். ச

இ-ள். நடடார கெழுதகையால் கேளாது செயின்—தங்கருமத்தை நடடார உரிமையாற்கேளாது செய்தாராயின, — விழைதகையான வேண்டி இருப்பார்

—அச்செயலது விழையப்படுநதனமைபற்றி அதனை விருமபுவா அறிவுடை யாரா. எ-று.

ஒருவாக்குத தங்கருமநதாமறியாமன முடிநதிருததலினூஉங்கு நனமையின மையின, அச்செயல விழையததககதாயிறறு. அதனை அவ்வாறறிந்து விருமபு தல அறிவுடையாக்கலலகினமையின, அவாமேலவைததுககூறினா. வேண டியிருப்பொன்பது எழுநதிருப்பொன்பதுபோல ஒருசொன்னீமைத்தது. இத னற கேளாது செய்துழி அதனைவிருமபுகவென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

அ0ரு. பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணாக நோதகக நடடாரா செயின். ரு

இ-ள. நோதகக நடடாரா செயின்—தாம வெறுக்கததககனவறறை நடடாரா செயதாராயின, —பேதைமை ஒன்றே பெருங்கிழமை என்று உணாக—அத றகுக் காரணம் ஒன்றிற்பேதைமையெனரூதல ஒன்றினமிக்கவுரிமையெனரூ தல கொள்க. எ-று.

ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச்சொல. செயினெனவே, தமமியலபாறசெ யயாமை பெற்றும். இது வருகின்றவறறுளருமொககும். இழிழிமான வரும் பேதைமை யாவாக்குமுனைமையிற நமக்கேதங்கொண்டாரொனரூதல ஊழவ கையான எமயினவறற்பாலது ஒற்றுமைமிகுதிபற்றி அவரினவநத்தெனரூதல கொளவதல்லது அன்பினமையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம்.கெடுமவகை செயயின் அதற்குக் காரணம் இதனாகூறப்பட்டது. (ரு)

அ0சு. எல்லைக்க ணின்றாரா துறவார தொலைவிடத்ததுந தொலைக்க ணின்றாரா தொடாபு. சு

இ-ள. எல்லைக்க ணின்றாரா—நடபுவரமிகவாது அதனகண்ணே நின்றவா —தொலைக்க ணின்றாரா தொடாபு தொலைவிடத்ததும் துறவாரா—தமமொடு பழைமையிறறியாது நின்றாரது நட்பினை அவ்வாறறொலைவுவநதவிடத்ததும் விடாரா. எ-று.

பழைமையிறறியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருட்கேடும போகக்கேடும. (சு)

அ0எ. அழிவநத செயறினு மன்பரூ ரன்பின் வழிவநத கேணமை யவா. எ

இ-ள. அழிவநத செயறினும் அன்பு அரூ— நடடாரா தமக்கழிவுவநதவற றைச் செயதாராயினும் அவாமாடனபொழியாரா — அன்பின் வழி வநத கேணமையவா— அன்புடனே பழையதாயவநத நட்பினைபுடையாரா. எ-று.

அழியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயா. அழிவு மேறசொல்லிய கேடுகள். இவையிரண்டுபாட்டானாக கேடுசெய்தககண்ணும் நட்பு விடறபாறறனறென பது கூறப்பட்டது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங் கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு நாளிழுகக நடடார் செயின். அ

இ-ள. கேள இழுககம் கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நடடாரா செயதபிழையத தாமாகவேயன்றிப் பிறாசொன்னுலங் கொள்ளாத உரிமை

யறியவல்லார்க்கு— நட்பா இழுக்கம் செயின நாள— அவா பிழை செய்வாராயின, அது பயன்பட நாளாம எ-று.

பிழைபாவன சொல்லாது நற்பொருள்வெளவல, பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேடடல உட்கோடல. கெழுதகைமைவல்லாொன்பது ஒருபெயராய்க்கேளாதவெனனுமெசசத்திற்கு முடிபாயிறது. செயதுபோநதுழியல்லது அவவனமை வெளிப்படாமையின, செய்யாதன நாளல்லவாயின. இதனாற பிழைபொறுத்தறசிறப்புக்க கூறப்பட்டது. (அ)

அ0க. கொடாஅ வழிவந்த கேணமையார கேணமை
விடாஅா விழையு முலகு. கூ

இ-ள. கொடா வழி வந்த கேணமையார கேணமை—உரிமையறது பழையதாய வந்த நட்பினையுடையாரது நட்பினை— விடா உலகு விழையும்—அவா பிழைநோக்கி விடுத்தலசெய்யாதாரா உலகம் நட்புகுறித்து விருமபும்.எ-று.

கொடென்பதனின்றுநிலை விகாரத்தாற்றுகக்கது. விடாதாராயெனவே, விடுத்தகாரணங்கூறப்பட்டது. நமமாடும் இவரித்தனமைபராவொன்று யாவருநதாமே வந்து நட்பாவொன்பதாம். கொடொன்று பாடமோநி, நட்புத்தனமையிற கொடாராகியென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

அ0க0. விழையார விழையப் படுப பழையாக்கட
பண்பிற றலைப்பிரியா தாரா. க0

இ-ள. பழையாக்கண பண்பின தலைப்பிரியாதாரா—பழைய நட்பா பிழை செயதாராயினும் அவாமாட்குத் தமபண்பினீங்காதாரா— விழையார விழையப்படுப— பக்கவராரும் விருமப்படுவா. எ-று.

தமபண்பாவது செய்யாதமுன்போல் அன்புடையராதல. மூன்றனுருபுகு சிறப்புமமையும் விகாரத்தாற்றுகக்கன. அத்கிரிபினமை நோக்கிப்பக்கவரும் நட்பாராவொன்பதாம். இவையிரண்பிடாடானும் பழைமைபறிவார எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

அம அதி.— தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின விடற்பாலதாய நட்பு நட்பாராயத்தகடசுருங்கசொல்லிய துணையாண்டங்காமையின அதனையிருவகைப்படுத்தி இரண்டுகாரத்தாற கூறுவானறெடங்கி, முகற்கடஉருட்புக்கூறுகின்றா. அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளநாய நட்பு. குணத்தினநீமை ஒற்றுமைபற்றி உடையாரமேற்றாயது, பின் அவரோடு செய்த நட்பினமேற்றாயிறது. அதிகாரமுறைமை கூறாமையே விளங்கும்.

அ0க. பருகுவார போலினும் பண்பிலார கேணமை
பெருகலிற குன்ற வினிது க

இ-ள. பருகுவாரபோலினும் பண்பு இலார கேணமை—காதனமிகுதிபாற பருகுவாரபோன்றாராயினுந் தீக்குணமுடையாரநட்பு— பெருகலின குன்றல இனிது— வளாதலிறேயதனன்று. எ-று.

“பருகு வனன வருகா நோக்கமொடு” எனறா பிறரும். நறகுணமில்லாரொளவே, தீக்குணமுடையாரொன்பது அருத்தாபத்தியான வந்தது. பெருகி

னூல் வருங்கேடு குனநிலை வாராமையின், குனறலின்தெனரா. இதனற நீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையற கூறப்பட்டது. இனிச சிறப்புவுகையற கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட டறினொருஉ மொப்பிலார கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென. உ

இ-ள். உறின நட்டி அறின ஒருஉம் ஒப்பு இலார கேண்மை — தமக்குப் பயனுளவழி நட்புச்செய்து அஃதிலவழியொழியும் ஒப்பிலாரது நட்பினை— பெறினும் இழப்பினும் என— பெறறால் ஆக்கமியாது! இழந்தாற கேடியாது! எ-று.

தமக்குறறனபாபபார பிறனோடு பொருத்தமில்லராகலின், அவரை ஒப்பிலாரனரா. அவர்மாட்டு நொதமறறனமையே அமையுமெனபதாம். (உ)

அகந. உறுவது சீராகுரு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் களவரு நோ. ந

இ-ள். உறுவது சீராகுரு நட்பும்— நட்பளவு பாராது அதனால் வரும் பயனளவு பாராகும் நட்பாரும்— பெறுவது கொளவாரும் — கொடுப்பாராக கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமகளிரும்— களவரும்— பிறரகேடு நோக்காது அவாசோரவு நோக்குங்களவரும்— நோ— தம்முள்ளொப்பார. எ-று.

நட்பு ஆகுபெயா. பொருளையேருறிதது வருசித்தொழுகலின், கணிகையா களவொன்றிவனோடொப்பொனபதாயிறறு. இவையிரண்டிபாட்டானுந் தமக்குறுவது பாபபார நட்பினீமை கூறப்பட்டது. (ந)

அகச. அமரகத தாறறறுககுங் கல்லாமா வன்னார
தமரிற றனிமை தலை. ச

இ-ள். அமரகதது ஆறறு அறுகும் கல்லா மா அனனார தமரின— அமரவாராதமுன்னெல்லாந் தாறுகுறுவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப்போறு கலவியிலலாத புரவிபோலவாரது தமாமையில் — தனிமை தலை— தனிமை சிறப்புடைத்து. எ-று.

கலாமை கதியைந்தம சாரிபதினெட்டிமபொருமுறறறறறற அறியாமை. துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாந் துணையாவாரபோன்று வந்துழி விட்டுநீங்குறுவொனபது உவமையாற பெறறும். அவா தமராலை வருயிறறு தனியாலை வாராமையின், தனிமையைத் தலையெனரா எனவே, அதுவுநதீதாதல பெறுதம். (ச)

அகரு. செய்தேமரு சாராச சிறியவா புனகேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று. ரு

இ-ள். செயது ஏமம் சாராச சிறியவா புனகேண்மை— செயதுவைத்தாறும் அரனாகாத கீழமக்களது தீநடபு— எய்தலின் எய்தாமை நன்று— ஒருவறகுண்டாசலின் இல்லையாதல நன்று. எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாறறேக்கது. அரனாகாமை தொலைவினகண விட்டுநீங்குதல. எய்தலினெய்தாமை நன்றெனபதற்கு மேலுலாத்தாறுகுறாகக.

சாராதவென்னும்பெயரொச்சம கேண்மையென்னும்பெயா கொண்டது; சிறிய வொன்பதனைக் கொள்ளின, செய்தென்பது நினறு வறறும். இவைபிரண்டிபா ட்டானூர் தொலைவிறறுணையாகாத நடபினநீமை கூறப்பட்டது. (௫)

அகசு. பேதை பெருங்கெழீஇ நடபி னறிவுடையா
ரோதினமை கோடி யுறும். கூ

இ-ள். பேதை பெருங்கெழீஇ நடபின—அறிவிலானது மிகச்செறிந்தநடபின — அறிவுடையார ஏதின்மை கோடி உறும்—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடங்கு நனறு. எ-று.

கெழீஇடவென்பதனிறுதிரிலைவிகாரத்தாற்றொக்கது. பன்மை உயாததற்கண் வந்தது. அறிவுடையானபகைமை ஒருதீங்கும் பயவாமையானும், பேதைநடபு எல்லாததீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறும்என்றார். பெருங்கழிநடபென்று பாடமோதுவாருமுளார். (சு)

அகள். நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவராத
பத்ததித்த கோடி யுறும். எ

இ-ள். நகை வகையா ஆகிய நடபின—நாமறிதலவகையராகாத நகுதல வகையராதற்கேதுவாகிய நடபான வருவனவற்றின — பகைவரால் பத்து அடித்த கோடி உறும்—பகைவரான வருவன பத்துக்கோடிமடங்கு நல்ல. எ-று.

நடபு ஆகுபெயா. அநநடபாவது விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போ னறு பலவகையானகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழியாரோடு உள்ளதாய். பகைவராலென்பது அவாயநிறறலின், வருவனவென்பது வருவிக் கப்பட்டது. பத்ததித்தகோடி பத்தாகத்தொகுத்தகோடி. அநநடபான வருமின்பங்களின அபபகைவரானவருந் துன்பங்கள் இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறொல லாளுசொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொளவுரைத்தார். (எ)

அகஅ. ஒல்லுங் கரும் முடறறு பவாகேண்மை
சொல்லாடார சோர விடல. அ

இ-ள். ஒல்லுங் கரும் உடறறுபவா கேண்மை—தம்மான முடியுங்கரும் ததை முடியாதாக்கிச செய்யாதாரோடு கொண்ட நடபினை —சொல்லாடார சோரவிடல—அது கண்டால் அவரறியச்சொல்லாதே சோரவிடிக. எ-று.

முடியாதாக்ருதல முடியாதாக்ருத்தல. சோரவிடல விடுகின்றவாறு தோன ருமல ஒருகாலைக்கொருகாலையவிடுதல. அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறு தோன்றினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னூட்பாயொழுகக்கருதுவராக லின், சொல்லாடாரொன்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினார். இவைமுன்றுபாட் டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார், இயலவதுசெய்யாதானறிவாக ணடபினநீமை கூறப்பட்டது. (அ)

அகக. கனவினு மின்னாது மன்னே வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடாபு. கூ

இ-ள். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடாபு — வினையுஞ்சொல்லு மொவ்வாறு வேறுவேறுபிரப்பாரநடபு—கனவினும் இன்னாது — நனவினக் கணையனறிக் கனவினகண்ணுமின்னாது. எ-று.

வினை சொற்கள்தொவ்வாமை முத்தனமேலேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினை யிற பகைவராய்ச சொல்லின் நடாராயிருத்தல். நிகழ்வின்கண உளதாயிரு ததலால், கனவினுயினன்தென்றா. உமமை எச்சவுமமை, இழிவுசிறப்புமமை யுமாம். மனனும் ஓவும் அசைநிலை. (க)

அஉ0. எனைத்தாங் குறுகுத லோமபன மனைக்கெழீஇ

மனறிற பழிப்பார தொடாபு. க0

இ-ள். மனைக்கெழீஇ மனறிற பழிப்பார தொடாபு — சுவியே மனைக்க ணிருநதுழி நடபாடிப் பலரோடு மனறினகணிநுநதுழிப் பழிகுறுவாராநட்பு — எனைத்தாங் குறுகுதல ஓம்பல — சிறிதாயினுந் தமமை நணுகுதலைப் பரிக்க ரிக்க. எ-று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மனறினகட்பழித்தலுந் தீதாகலின, அவா ஒருகாலுந் தமமை நணுகாவகை குறிக்கொண்கி காககவென்பார, அவா நடபினமேல வைத்தாக கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சாநடபினறீமை கூறப்பட டது. (க0)

அரு ம அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைக்கூடாநட்புக் கூறுகின்றா. அஃதாவது பகைமையான் அகத் தாற்கூடாநிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுங்குணையும் புறத்தாற கூடி யொழுகுவாரா நட்பு.

அஉக. சீரிடங் காணி நெறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிரந்தவா நட்பு க

இ-ள். நேரா நிரந்தவா நட்பு—கூடாநிருந்தே தமக்குவாய்க்குமிடம் பெறு ந்துணையும்கூடியொழுகுவாராநட்பு,— சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை —அது பெற்றால், அறவெறித்தற்குத் துணையாய் பட்டடையாம். எ-று.

எறியுமெல்லை வாராமுனைல்லாத் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்தழி அற வெறிவிப்பதாய் பட்டடைக்கும் அதனைமைத்தநாய் நடபிற்குந் தொழிலொப்பு மையுணமையான, அதுபற்றி அநநடபினைப் பட்டடையாகவுபசரித்தாரா. தீர்வி டமென்று பாடமோகி முடிவிடமென்றுரைப்பாரமுளா. (க)

அஉஉ. இனம்போன நினைமல்லார கேணமை மகளிர்

மனம்போல வேறுபடும உ

இ-ள். இனம்போனது இனமல்லார கேணமை—தமக்குறறார்போனது உற தாரோடு உளதாய் நட்பு—மகளிர் மனம்போல வேறுபடும—இடம்பெற்றாற பெண்பாலாமனம் போல வேறுபடும. எ-று,

அவாமனம் வேறுபடுதலு “பெணமனம் பேதின ரெருபடுபுப் பேனென்னு மெண்ணி லொருவன்” எனபதனனுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல. இவையிரண்டுபாட்டானும் கூடாநடபினது குற்றங் கூறப்பட டது. (உ)

அஉங். பலநல்ல கற்றக கடைத்து மனநல்ல

ராகுதன் மாணார்க் கரிது. ங

இ-ள. நல்ல பல கற்றககடைததும் — நல்லன பலநூலகளைக் கற்றவிடத்தும்— மனம நல்லா ஆகுதல மாணாககு அரிது— அதனான மனநதிருநதி நடபாதல பகைவாககிலலை. எ-று.

நல்லன மனக்குற்றங்கடுபபன. மனநல்லொனச சினைவினை முதனமேனி ன்றது. நல்லராகுதல செற்றம விடுதல. உள்ளே செற்றமுடையானாக கலவியுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்கவெனபதாம். (க)

அஉச. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தினு

வஞ்சனா யஞ்சப படும. ச

இ-ள. முகத்தின இனிய நகாஅ அகத்து இன்னு வஞ்சனா — கண்டபொழுது முகத்தால இனியவாகச சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாலின்னராய வஞ்சனா— அஞ்சபபடும— அஞ்சலவேணடும. எ-று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச செற்றம நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய நகையைப் புறத்துவினைத்தலின் வஞ்சனொன்றும், அச்செற்றங்குறிப்பறிதற்கருவியாய முகத்தானுந்தோனறமுமையின அஞ்சலசெய்யப்படுமென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றத்திற்கேதுவாய அவா கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

அஉரு. மனத்தி னமையா தவனா யெனைத்தொன்றுநு
சொல்லினுற நேற்றபாற நன்று. ரு

இ-ள. மனத்தின அமையாதவனா — மனத்தாற நமமொடு மேவாதாரா — எனைத்தொன்றும் சொல்லினுல தேற்றபாறறு அன்று — யாதொருகருத்தினுஞ் சொல்லாற நெளிதனமுறைமைத்தனநென்று சொல்லும் நீதிநூல. எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாயநிலையான வந்தது. பகைமைமறைந்ததொருபுடிக் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவனாக் கருமங்களிறெறிதல நீதிநூனமுறைமையன்நென்பதாம். (ரு)

அஉசு. நடடாராபோ னல்லவை சொல்லினு மொட்டாராசொ
லொல்லையுணரப படும. சு

இ-ள. நடடாராபோல நல்லவை சொல்லினும்— நடடாராபோன்று நனமை பயக்குஞ்சொற்களைச் சொன்னாராயினும்,— ஒட்டாரா சொல ஒலலை உணரபபடும — பகைவாசொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்படும. எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற நீமை பயத்தல ஒருதலையென்பாரா, ஒலலையுணரப்படுமென்றார். (சு)

அஉஎ. சொல்லணக்க மொன்றாகட கொள்ளறக வில்வணக்கந்
தினகு குறித்தமை யான. ள

இ-ள. வில்வணக்கம் தீனகு குறித்தமையான—விலவினது வணக்கம் ஏற்ற வாககுத தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால்,— ஒனனாகண சொல்லணக்கம் கொள்ளறக—பகைவாமாடப பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தமக்கு நனமைசெய்தலைக் குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

தம்வணக்கமனறென்பது தோனரச சொல்வண்ககமெனறும், விலவணக கம வேறாயினும் 'வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதனகுறிப்பையேதுவாக்கியுங் கூறினா, விலலியதகுறிப்பு அவனியை வில்வணககத்தினமேனிற்றலான, ஒன்றாதுகுறிப்பும் அவரியை சொல்வண்ககத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுநதீங் குறித்த வண்ககமென்றே கொண்டுகூசிக் காககவெனபதாம். இவைமுன்று பாட்டானும் அவரைச சொல்லாறறெளியறகவெனபது கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னை
ரமுதகண ணீரு மனைத்து. அ

இ-ள். ஒன்றா தொழுத கையுள்ளும் படை ஓடுங்கும்—ஒன்றார் குறிப்பை யுணர்வல்லார்க்கு அவா தொழுந் கையகத்தும் படைசகலம் மறைநதிருக் கும்,— அழுத கணீரும் அனைத்து—அவரமுதகணணீரும் அவவாறே அது மறைநதிருகத்தகிடமும். எ-று.

தாநடபெனபதனைத் தங்கையானுங் கண்ணாறதேற்றிப் பின் கோற்றகு வாங்கவிருக்கின்றபடைசகலம் உபததுணாவுழித் தேற்றுக்கின்றபொழுதே அவ றுள்ளே தோன்றுமென்பாரா, ஓடுங்குமென்றா. பகைவா தமமெனமை கா டடித் தொழினும்ழினும், அவாகுறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவெனபதாம். இதனால் அவரைச செயலாறறெளியறகவெனபது கூறப்பட்டது. (அ)

அஉக. மிகசசெய்து தமமெளளு வாரை நகசசெய்து
நடபினுட சாப்புலலற பாறறு. கூ

இ-ள். மிகச செய்து தம எளளுவாரை—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின கண நடபினை மிகசசெய்து அகத்தினகட்டமமையிகழும் பகைவரை,—நக்ச செய்து நடபினுள சாப் புலலறபாறறு—தாமும் அநநடபின்கணனே நினறு புறத்தின்கண அவாமகிழுவண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண அதுசாமவண் ணம், பொருநதறபானமைபுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நினறென்பதூஉம் அரசநீதியெனபதூஉம் அவாயநிலையான வந்தன. அக் கென்று புறனெனறுதல ஒருவறகுத் தகாதெனினும் பகைவாமாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிதூறறுணிபென்பார், அதனமேலவைத்துக் கூறினா. சாவ வென்பதன்றுதிரிசிலை விகாரததாறறெக்கது, “கோட்டினவாயசசாககுத்தி” என்புழிப்போல. எளளுவாரைப் புல்லெனக்கூட்டுக. (க)

அஉ0. பகைநடபாங் காலம் வருங்கான் முகநட
டகநட பொரீஇ விடல. க0

இ-ள். பகை நடபாம காலம் வருங்கால—தம்பகைவா தமக்கு நட்பாரா யொழுக்குங்காலம் வந்தால்,—முகம் நடபி அகம் நடபு ஓரீஇ விடல—தாமும் அவரோடு முகத்தால் நடபுசசெய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுநத வாக. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீக்கலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவெனபது பெற்றும். இவையிரண்டுபாட் டானும் அநநடபிடையொழுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அச ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நடபினையெதிர்த்துத் துன்பு பகைமுகத்தாறகூறிய தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங்குறமன்மையினுவாய வெருளியானும் காமத் தானும் வருவதாம். அவறறுள வெருளியான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தானும் காம ததானவருவன ஐந்ததிகாரத்தானுகூறுவாரா, அவவிரண்டற்கும் அடியாயமய ககத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டதிகாரத்தாறகூறுவானொடங்கி, முத றகட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதுமறியாரை.

அடக. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் டேயும் போக விடல. க

இ-ள். பேதைமை எனபது ஒன்று— பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குறறங்கொள்ளவறறினுமயிககதொன்று,—யாது எண்ண ஏதமகொண்டு ஊதியம்போகவிடல—அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக் குக்கேடு பயப்பனவறறைக கைகொண்டு ஆககம பயப்பனவற்றைக் கைவி டுதல. எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆககம் செலவம், புகழ், அறங்கள். தானே தன்னிருமைபுகடுகித்துக்கோடலென்பதாம். (க)

அடஉ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை கையலல தனகட் செயல. உ

இ-ள். பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெ ள்வறறுளநும மிகக பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண காதன்மை செயல— தனக்காகாத ஒழுகுகத்தினகட்காதன்மை செயதல. எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய தலென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்ப ட்டது. (உ)

அடங. நாணமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழில. ங

இ-ள். நாணமை—நானவேண்டுமவறறுககு நாணமையும்— நாடாமை— நாடவேண்டுமவறறை நாடாமையும்—நார இனமை—யாவாமாட்டும் முறிந தசொறசெயலுடைமையும்—யாதொன்றும் பேணுமை—பேணவேண்டுமவற் றுள யாதொன்றையும் பேணுமையும்—பேதை தொழில—பேதையது தொ ழில. எ-று.

நானவேண்டுமவை பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை கருமங்களிற்செ யவன தவிரவன. முறிதல கண்ணறுதல. பேணவேண்டுமவை குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுகமுதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞானறுமியல்பாய வருத லின, தொழிலென்றார். (ங)

அடச. ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் பேதையிற பேதையா ரில. ச

இ-ள். ஒதி—மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும், —உணர்ந்தும்— அவவடக்கத்தான் வரும் பயனையுணர்ந்தும்,— பிறர்க்கு

உரைத்தும் — அதனையறியலுறப் பிறாகருகாதும், — தான் அடங்காப் பேதையின்— தான அவையடங்கியொழுகாத பேதைபோல— பேதையார இல— பேதையார உலகத்திலலை. எ-று.

உம்மை முன்னுட்கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவற்றூற்றீராமையானும், வேறதுமருந்தினமையானும், பேதையிற்பேதையாரில லென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. இனிச சிறப்புலகையாறகூறும். (ச)

அந்நி. ஒருமைச செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந் தான்புக கழுந்து மளறு. ரு

இ-ள். பேதை — பேதையாயினன்— எழுமையும் தான புககு அழுந்தும் அளறு—வரும்பிறவிகளெல்லார தானபுககழுந்தும் நிரயத்தினை — ஒருமைச செயல்! ஆறதும்—இவ்வொருபிறப்புள்ளே செயதுகொள்ள வல்லமும். எ-று.

எல்லாபிறப்பும் ஏழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முறதும்மை கொடுத்தார். அமுரதுதற்கிடைய நிரயம். ஈண்டைபிறப்புக்களினுங் கொடுவினைவ யத்தால் அந்நிரயத்துன்பமேயுழந்துவருதலின், எழுமையுந்தான புககழுந்து மளறென்றா. முடிவிலகாலமெல்லாம் தான நிரயத்துன்பமுழத்தற்கேதுவா ன்கொடுவினைகளையேயறிந்து சிலகாலத்துள்ளே செயதுகோடல் பிறாககரிதா கலின், ஆறதுமென்றா. இதனான அவனமறுமைசசெயல் கூறப்பட்டது. (ரு)

அந்நி. பொய்படு மொன்றே புனைபுணுங் கையறியாப் பேதை வினைமேற கொளின். கூ

இ-ள். கை அறியாப் பேதை வினைமேறகொளின்—செய்யமுறைமையறியா த்பேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொளவனாயின், —பொய்படும ஒன்றே புனை புணும்— அதுவும் புரைபட்டித தானுந்தின்புணும். எ-று.

புரைபடுதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச சொல். அதனையுங்கெடுத்தது தானுங்கெடுமென்பதாம். இதனால் அவன் செல் வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

அந்நி. ஏதிலா ராரத தமாபசிபபர் பேதை பெருஞ்செலவ முறறக கடை. ஏ

இ-ள். பேதை பெருஞ்செலவம் உறறககடை — பேதையாயினன் பெரிய செலவத்தைத் தெய்வத்தானையறியவழி, — ஏதிலா ஆரத தமா பசிபபா— தனனோடு ஓரியையுமில்லாதார நிறைய, எல்லாவினையமுடைய தமராயினா பசியாநிறபா. எ-று.

எல்லாநன்மையுஞ்செயதுகோடற்கருவியென்பது தோனறப் பெருஞ்செல் வமெனதும், அதனைப் படைக்குமாறறல்லாமை தோனற உறறக்கடையெ னதும், எல்லாம் பெறுதற்றோனற ஆரவெனதும், உணவும் பெறும் தோனறப் பசிப்பொனறுங்கூறினா. (ஏ)

அந்நி. மைய லொருவன் களித்தற்றும் பேதைதன் கையொன் றுடைமை பெறின். அ

இ-ள. பேதை தனக்கை ஒன்று உடைமை பெறின—பேதையாயினுன் தன் கைக்கண்ணே ஒன்றையுடைமையாகப் பெற்றானாயின, — மையல ஒருவன் களித்தற்று—அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையானொருவன் அம்ம யக்கத்தினமேலே மதுவுண்டி மயங்கிற்றபோலும். எ-று.

பெரினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னுறபெருமை பெற்றும். பேதை மையுஞ் செல்வக்களிப்பும ஒருங்குடைமையால் அவன் செயவன் மையலும் மதுக்களிப்பும ஒருங்குடையான செயவன்போற் தலைதிரிமாறுமென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டாலும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப்பயன்கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

அருகூ. பெரிதினிது பேதையார கேணமை பிரிவின்கட
பீழை தருவதொன் றில். கூ

இ-ள. பிரிவின்கண தருவது பீழை ஒன்று இல்—பின் பிரிவுவரதுழி அஃதி ருவாகருந்தருவதொருநுண்பிலிலை,—பேதையார கேணமை பெரிது இனிது —ஆகலாத் பேதையாரினூ தாமுட்கொண்ட ஈபு மிக்கினிது. எ-று.

நாடோறுந்தேயநது வருதலின், கூனபந்தாராதாயிற்று. புதுவார்போனது பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பினகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அசு0. குழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தறறாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். க0

இ-ள. சான்றோ குழாந், துப் பேதை புகல்—சான்றோரவையின்கட பேதை யாயினுள் புகுதல்—குழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தறறு—துயவல்ல மிதித்த காலை இன்பந்தரும் அமளி்ககண்ணே வைத்தாற்போலும். எ-று.

கழுவாக்காலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படு மாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இஃதனால் அவன் அவையிடையிருக்குமாறு கூறப்பட்டது (க0)

அரு ம அதி.— புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றோ. அ ரு புல்லியவறிவினையாடற் றனமையென விரியும். அஃதாவது தான் செற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து உயாந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை.

அசுக. அறிவினமை பின்மை| ளினமை பிறிதினமை
பின்மையா வையா துலகு. க

இ-ள. இனமையுள் இனமை அறிவினமை—ஒருவனுக்கு இல்லாமை பல வற்றுள்ளும் மிக்கவிலலாமைபாவது அறிவிலலாமை, — பிறிதினமை இன மையா வையாது உலகு — மறறைப்பொருளிலலாமைமேயாவெனின், அதனை அப்பெற்றித்தாய இல்லாமையாகக் கொள்ளார உலகத்தார. எ-று.

அறிவென்பது ஈண்டித் தலைமைபற்றி நல்லறிவினமேனின்றது. புல்லறிவா ளா செல்வமெய்தியவழியும் இமமை மதுமைப்பயனெய்தாமையின் அதனை இனமையுள்ளினமையெனவும், நல்லறிவாளா வறுமையெய்தியவழியும் அஃதி

ழவாமையின் அதனை இனமையாவையாதென நுகுகறினா. இதனா புல்லறிவினது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல பிறிகியாது
மிலலை பெறுவான் றவம. உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞ்சு உவந்து தல — புல்லறிவுடையான் ஒருவனுக்கு மனமுவந்து ஒன்று கொடுத்தல் கூடிற்றாயின, — பெறுவான் தவம் பிழையாதம இல்லை — அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவனலவியே, வேறொன்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந்தீதலகூடவிற புல்லறிவாளரும் நல்வினைசெய்ய என பாக்குப் பெறுவான வீழ்பொருளெய்தியானபோலவதலது இம்மை நோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ரகின்றரலலொனக் கூறியவாறு, கூடிற்றாயின அதற்குக்காரணமெனனுஞ்சொற்கள் அவாயநிலையான வந்தன. இதனால் அஃதுடையார தமமாடிகி நல்லன் செயதலறியாமை கூறப்பட்டது. (உ)

அசங். அறிவிலா தாந்தமமைப் பீழிகுக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செயத லரிது. ங்

இ-ள். அறிவிலா தாம் தமமைப் பீழிகுக்கும் பீழை — புல்லறிவுடையார தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம் — செறுவார்க்கும் செயதல அரிது — அது செயதற்குரியராய தம்பகைவார்க்குஞ் செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிநததொன்றனைக் காலம்பாத்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எககாலததாஞ் செயயமாட்டாமை யின, அவார்க்குஞ்செயதலரிதென்றா. இதனால் அவாதமமாடிகி தீயன் செயதலறிவொன்பது கூறப்பட்டது. (ங்)

அசச. வெண்மை யென்பபடுவ தியாதெனி னெண்மை
புடையமயா மென்னுஞ் செருக்கு. ச

இ-ள். வெண்மை எனப்படுவது யாது என்ன — புல்லறிவுடையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின, — யாம ஒண்மை உடையம் எனலும் செருக்கு — அது தம்மைத்தாமே யாம நல்லறிவுடையமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கம். எ-று.

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியப்பெய் காரணத்திற்காயிறு. உலகத்தாரிகமுதல் அறிநதுவைத்தும் அவவாறு மதித்தான, மயக்கமென்றார். (ச)

அசடு. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும். டு

இ-ள். கல்லாத மேற்கொண்டி ஒழுகல் — புல்லறிவாளா தாங்கல்லாததூலக னையுங் கற்றாராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொண்டி ஒழுகுதல், — கசடு அற வல்லதூஉம் ஐயம் தரும் — கசடறக் கற்றதொருநூலுண்டாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையததை வினைக்கும். எ-று.

வல்லதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொககது. உண்டாயினென்பது அவாயநிலையான வந்தது. ஐயம் அதுவல்லொன்பதூஉம் இவவாறுகொல்லோவென்பது.

அசுசு. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி. கூ

இ-ள். தம் வயின் குற்றம் மறையாவழி — புல்லறிவாளர் தங்கணிகழுல
குற்றங்களையறிந்த கடியாராயின, — அற்றம்மறைத்தலோ புல்லறிவு— ஆடை
யால் அற்றம்றைத்தாராகத் தம்மைக் கருதுதலும் புல்லறிவாம். எ-று.

குற்றம்றைத்தலாவது அவற்றை இலவாககுதல். மறைக்கப்படுவன பலவ
றையுள்ளும் உயாதவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்ததொன்றையே மறை
த்து அவ்வளவாற்றம்மையுமுலகவொழுக்கினராக மதித்தலும் புல்லறிவேன
பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவா தம்மை வியத்தற்குற்றங் கூறப்பட
டது. (சு)

அசுஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனகரு. ஏ

இ-ள். அருமறை சோரும் அறிவிலான் — பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொரு
ளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போகும் புல்லறிவாளன்— தானே தனக
ருப் பெருமிறை செய்யும்—அவ்வுறுதியறியாமையாற ருனே தனகரு மிக்க
வருத்ததைச் செய்துகொள்ளும். எ-று.

சோருமென இடத்து நிகழ்பொருளினரெழிலி இடத்தினமேனினறது. மிக
கவருத்தம் பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோருமென்பதற்
குப் பிறரெல்லாம் உள்ளத்தடக்கப்படுமெனணத்தை வாய்சோருந்து பிறாக
குரைக்குமென்றுகாத்தாரா. அது பேணாமையெனனும் பேதைமையாவதனறிப்
புல்லறிவாண்மையனமையறிக. (எ)

அசுஅ. ஏவவுரு செய்கலான் ருன்றேரு னவ்வுயிரி
போலு மளவுமோரோ நோய. அ

இ-ள். ஏவவும் செய்கலான்—புல்லறிவாளன் தனக்குறுதியாயவற்றை அறி
வுடையார சொல்லாநிற்கவுரு செய்யான, — தான் தேருன்— அதுவன்றித்
தானாகவும் இவை செய்வனவென்றறியான, — அவ்வுயிரி போமளவும் ஓர்
நோய — அவ்வுயிரி யாககையினீங்குமளவும் நிலத்திற்குப் பொறுத்தற்கரிய
தொருநோயாம். எ-று.

உயிரி தான் உணாதற்றன்மைத்தாயிருந் தும் நின்ற யாககைவயத்தான் மரு
டற்றன்மைத்தாய வேறுபடுதலின் அவ்வுயிரொன்றும், அதனினீங்கியபொழுதே
அதற்கு இரண்டனுள்ளொன்றுகூடுதலிற் போமளவுமென்றும், குலமலை முதலிய
பொறுக்கின்ற நிலத்திற்குப் பாவயாககை பெருமொழையாய்த் துன்பஞ்செ
யதலின் ஒருநோயென்றுகூறினார். (அ)

அசுசு. காணாதாற காட்டுவான் ருன்காணன் காணாதான்
கண்டானைத் தான்கண்ட வாறு. கூ

இ-ள். காணாதாற காட்டுவான் தான் காணன்—தன்னை எல்லாமறிந்தானாக
மதித்தலாற பிறரால் ஓன்றறியுநதன்மையிலாதானே அறிவிக்கப்படுவான் அவ
றாபழிக்கப்பட்டுத் தான் அறியாராய முடியும், — காணாதான் தான் கண்ட
வாறு கண்டானும்—இனி அவ்வுறியுநதன்மையிலாதானைக் கொண்டது விடாமை
யாற்றானறிந்தவாற்றால் அதனை அறிந்தாராய முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளாக்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதனறெனபதாம். (க)

*அரு0. உலகத்தா ருண்டென்ப திலலென்பான் வையத் தலகையா வைக்கப் படும. க0

இ-ள. உலகத்தா உண்டி எனபது இல என்பான — உயாந்தோர்பலரும் உண்டென்பதோர்பொருள்த தன புல்லறிவாளிலையென்று சொல்லுவான —வையத்து அலகையா வைக்கப்படும—மகனென்று கருதப்படான, வையத்துக காணப்படுவதோர பேயென்று கருதப்படும. எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும இருவினைப்பயனும் முதலாக அவா உளவென்பன பலவேனுஞ் சாதிப்பறி உண்டென்பதெனறும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப்பும வடிவால் ஒவ்வாமையுமுடைமையிற நனயாக்கக கரந்து மககளயாககையுடடோனதுதலவல்ல அலகையென்றுங்கூறினா. இவைநானகுபாட்டானும் உறுதிசொறகொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

அகம் அதி.—இகல்.

இனி அவற்றான வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசாக்கு வெகுளி பெரும் பானமைத்தாகலின, அதனை வருவன கூறிவானறொடங்கி, முதற்கன இகல் கூறுகின்றா. அஃதாவது இருவா தமமுட்பொருள் வல்தொலைதற்கேதுவாய மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெல்லா வுயிரகும் பகலெனனும் பண்பினமை பாரிககு நோய. க

இ-ள. எல்லா உயிரகும் பகலெனனும் பண்பு இனமை பாரிககும் நோய — எல்லாவுயிரகடும் பிறவுயிரகளோடு கூடாமையெனனும் தீக்குணத்தை வளாககுங்குற்றம் — இகல் எனப — இகலென்று சொல்லுவா நூலோ. எ-று.

மககளையும் விலங்குகளோடொப்பிப்பதென்பது தோன்ற எல்லாவுயிரககு மெனறும், பகுதிககுணத்தை இடக்கின்று விளைத்தலிற பகலெனனும் பண்பினமையென்றுங்கூறினா. நறவுணமினமை அருத்தாபத்தியாற்றிக் குணமாயிறறு. இதனை இகலதுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அருஉ. பகலகருதிப் பற்ற செயினு மிகலகருதி யினஞ்செய யாமை தலை. உ

இ-ள. பகல கருதிப் பற்ற செயினும் — தமமோடுகூடாமையைக் கருதி ஒருவன வெறுப்பன செயதானினும், — இகல் கருதி இன்னு செயயாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்தது தாமவனுக்கு இன்னுதவறறைச செயயாமை உயாந்தது. எ-று.

செய்யிறப்பகைமைவளராத தாந்தாமுறதுவரலானும், ஒழியின அப்பற்றத்தன தாமேடோயந்துபோகத தாம் ஒங்குவரலானும், செயயாமை தலையென்றா. பற்றத்தவென்பது விகாரமாயிறறு. (உ)

அருங். இகலென்னு மெவ்வநோய நீக்கிற் றவலிலலாத
தாவில விளக்கந தரும். ஈ

இ-ள். இகல எனனும் எவவ நோய நீக்கின— மாறுபாடென்று சொல்லப் படுகின்ற துன்பத்தைச் செய்ய நோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமா யின,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம் தரும் — அவனுக்கு அநீககுதல எஞ்ஞானமும் உளனாதற்கேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும். எ-று.

தவலிலலாமை அருந்தாபத்தியான அப்பொருட்டாயிற்று. தாவிலவிளக்கம் வெளிப்படல், யாவருந்நண்பராவா, ஆகவே எல்லாச்செலவமுமெய்திக் கொடை முதலியகாரணங்களாற் புகழ்பெறுமென்பதாம். (ஈ)

அருச. இன்பதது ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட ின்பங் கெழின. ச

இ-ள். இகல எனனும் துன்பத்தது ளுன்பம் கெழின — மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்க துன்பம் ஒருவன்க்கில் லையாயின,— இன்பத்தது ளுன்பம் பயக்கும் — அவ்வின்பம் அவனுக்கு இந் பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்தினைக் கொடுக்கும் எ-று.

துன்பத்துட்பின்பம் பலரோடு பொருது வல்தொலைதலான யாவாக்குமெளி யனாயுவது, அதனை இடையினறியேயத்தலின, இகலென்னுமென்றா. இந் பத்துளின்பம் யாவருந்நண்பாகலின எல்லாபயனுமெய்தியுறுவது. (ச)

அருரு. இகலெநிர் சாயந்தொழுக வல்லாரை யாரோ
மிகலூக்குந தனமை யவா. ரு

இ-ள். இகல எநிர் சாயந்த ஒருக வல்லாரை — தமமுள்ளத்தது மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேற்றுக்கொள்ளாது சாயந்தொழுகவல்லாரை— மிகல ஊக்கும தனமையவா யார— வெல்லக் கருதுநதனமையுடையார யாவா! எ-று.

இக்கையொழிந்தொழுகல் வேந்தாக்கு எவ்வாற்றினும் அரிதாகலின வல்லா ரையென்றும், அவா யாவாக்கும் நண்பாகலின அவரை வெல்லக்கருதுவா யாவருமில்லையென்றுகூறினா. இவைநான்குபாட்டானும் இகலாதாக்கு வரும் நனமை கூறப்பட்டது. (ரு)

அருசு. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணிதது. சு

இ-ள். இகலின் மிகல இனிது எனபவன் வாழ்க்கை — பிறரோடுமாறுபடு தற்கண் மிகுதல எனக்கு இனிதென்று அதனைச் செய்வானது உயிரவாழ்க்கை — தவலும் கெடலும் நணிதது— பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொ முதுள் உளவாம், எ-று.

மிகுதல மேனமேலுக்ககுதல. இனிதென்பது தானவேறலகுறித்தல, பிழை த்தல வறுமையானினனாதல, முற்றக்கெடுதல இறத்தல, இவற்றோடு நணி ததென்பதனைத் தனித்தனிசூட்டி, உமமைகளை எதிரதும் இறந்தகூறத்தீயிய வெசவும்மையாகவுகாக்க, பொருட்கேடும் உயிரக்கேடும் அப்பொழுதேயுள் வாமென்பதாம். (சு)

அருள. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு ரிகள்மேவ
வின்து வறிவி னவா. எ

இ-ள். இகல் மேவல இனனா அறிவினவா — இகலோடு மேவுதலையுடைய இனனாதவறிவினையுடையா—மிகல் மேவல மெய்ப்பொருள் காணா—வெற திபொருநததலையுடைய நீதிதூறபொருளையறியமாட்டாரா. எ-று.

இனனாவறிவு தமக்கும பிறாககுந்திங்கு பயக்குமறிவு. வெறறி வழிநின்றார் க்கு உளதாவது. காணப்படுமபயத்ததகலின், மெயநதூலெனப்பட்டது. இக லால அறிவு கலங்குதலின், காணானறா. இவையிரண்டுபாட்டானும் இகலி னாக்கு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

அருஅ. இகலிற் கெதிரசாயத லாகக மதனை
மிகலாககி னாககுமாங் கேடு. அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிர சாயதல் ஆககம்—தன்னுள்ளதது மாறுபாடு தோன றியவழி அதனையெதிரதலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆககமாம்,—அதனை மிகல ண்க்கின கேடு ண்க்குமாம் — அதுசெய்யாது அதனகணமிருதலை மேற்கொ ளவானாயிற் கேடுநதனகணவருதலை மேற்கொள்ளும். எ-று.

எதிரதல் ஏற்றுக்கோடல். சாயநதபொழுதே வருதலின், சாயதல் ஆக்கமெ னறா. இகலிற் கெனவும அதனையெனவும வநதன வேற்றுமைமயக்கம். (அ)

அருகூ. இகல்காணு னாககம் வருங்கா லதனை
மிகலகாணுங் கேடு தரற்கு. கூ

இ-ள். ஆககம் வருங்கால இகல காணு — ஒருவன் றனகணக்கம் வரும் வழிக் காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான,—கேடு தரற்கு அதனை மிகல காணும்—தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்கட் காரணமின்றியும் அதனகண மிரு தலை நினைகும். எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறரானன்றென்பது தோனாத தரற்கென்றார். நான் காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதனகண வநதன. ஆக்ககேடுகட்கு முன்ன டப்பன இகலினது இனமை உணமைகளென்பதாம். (க)

அரு0. இகலானு மின்துத வெல்லா நகலானு
நன்னய மென்னுளு செருக்கு. க0

இ-ள். இகலான இனனாத எல்லாம் ஆம் — ஒருவனுக்கு மாறுபாடொன ருனே இனனாதனவெல்லாம் உளவாம்,—நகலான நன்னயம் எனனும் செரு க்கு ஆம்—நடபொனருனே நல்லநீதியெனனும் பெருருசெவம உளதாம். எ-று.

இன்னாதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல், நகலென்ப துஉள் செருக்கென்பதுஉம தத்தகாரணங்கடகாயின. நயமெனனுஞ்செருக் கெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தாரா. இவையுன்றுபாட்டானும் அவ் விருமையுங்கூறப்பட்டன. (க0)

அள ம் அதி.—பகைமாட்சி.

அஃராவது அறிவினமைமுதலிய குற்றங்களுடைமையாற பகையை மாட்டிப்படுத்தல. அரசாக்கு எவ்வாறறனும் பகையினமை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான விலக்கப்பட்ட இகலை நண்டுச் சிறப்புவுகையான விதிக்கின்ற ராகலின், இஃததனபின் வைக்கப்பட்டது.

அசுக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியாரமேன மேக பகை. க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல ஒம்புக — தமமினவலியார்க்குப் பகையா யெதிர்தலை ஒழிக,— மெலியாரமேல பகை ஒம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக. எ-று.

வலியாரொன்புழித் துணைவலியுமடங்கலின், மெலியாரொன்புழித் துணைவலியினமையுங்கொள்ளப்படும. அததுணைதான படை பொருணமுதலிய வேற்றுமைத்துணையும் நலவலிவுடைமை நீதிநூலவழியொழுக்கமுதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமெனவிரண்டாம். அவவிரண்டிமில்லலாரா வெலவார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட்பகைமாட்சி பொதுவகையாற கூறப்பட்டது. (க)

அசுகஉ. அனபில னன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான துப்பு. உ

இ-ள். அனபு இலன் — ஒருவன் தனசுற்றத்தினமேலனபிலன், — ஆன்ற துணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான் துவவான்—அதனமேற றுணவலியிலன்,— ஏதிலான துப்பு என பரியும் — அப்பெற்றியான மேலவந்த பகைவன் வலியினை யாங்கனநதொலைக்கும்! எ-று.

சுற்றமும இருவகைத்துணையும் தனவலியுமிலனாகலின், அவனமேற செலவார்க்கு வலி வளாவதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவவான் துவவினைசெய்யான. (உ)

அசுகஃ. அஞ்சு மறியா னமைவில் னீக்கலான
றஞ்சு மெளியன பகைக்ககு ஃ

இ-ள். அஞ்சும — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்,— அறியான— அறியவேண்டுமவற்றையறியான,— அமைவு இலன்—பிறரோடு பொருத்தமில்ன்,— ராகலான— இவற்றினமேலும் யாவாமாட்டிம இவறனமாலையன்,— பகைக்குத் தஞ்சுமெளியன்—இப்பெற்றியான பகைவார்க்கு மிகவெளியன். எ-று.

தஞ்சுமெளியனென்பன ஒருபொருட்பனமொழி. இந்நான்கு குற்றமுமுடையான பகையினறியுமழியுமாகலின், தஞ்சுமெளியனென்றா. (ஃ)

அசுகச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில நெஞ்ஞானும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான்—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான்,— நிறை இலன்— அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன், — எஞ்ஞானும் யாங்கணும்

யார்க்கும் எனிது—அவனமேறசேறல எககாலத்தம் எவவிடத்தம் யார்க்கு மெளிது. எ-று.

நிறை மறையிறறியாமை. வெகுடனமாலையனாகலானும், மறைவெளிப்படுத்தலானும், மேறசெலவாககுக காலமும் இடனும்வலியுமறிந்து சேறலவேண்டாதாயிறறு. இனி இனிதென்றுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதென்றுரைப்பாருமுளா. (ச)

அசுரு. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழிநோக்கான் பண்பிலன் பறறாக கினிது. ரு

இ-ள். வழி நோக்கான—ஒருவன் தீதுதூலையோதான, — வாய்ப்பன செய்யான—அது விதித்ததொழிலகளைச் செய்யான, — பழி நோக்கான—தனக்கு வருமபழியைப்பாரான, — பண்பு இலன்—நான்பண்புடையனல்லன், — பறறாக்கு இனிது—அவனபகைவாககு அப்பகைமையினிது. எ-று.

தொல்லோரடிப்படடு வழங்கிவந்ததாகலான வழியெனறும், தப்பாது பயன்படுத்தலின் வாய்ப்பனவெனறும், இக்குற்றங்களுடையான ருனேயழிதலிற பற்றாக்கினிதென்றுங்கூறினா. (ரு)

அசுசு. காணுச சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான பேணுமை பேண்ப படும. சு

இ-ள். காணுச சினத்தான — தனனையும் பிறரையுந் தானறியாமைககேதுவாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன, — கழி பெருங்காமத்தான—மேன்மேல வளரானிற மிக்க காமத்தையுடையான யாவன, — பேணுமை பேண்ப படும— அவரது பகைமை விருமபிக கொள்ளப்படும. எ-று.

காணுதசினமென்பது விகாரமாயிறறு. முன்னோகுகு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனோகுகுக காரியந்தோனருமையானும், தாமேயழிவொன்பது பறறி, இவாபேணுமை பேண்பபடுமெனறா. (சு)

அசுஎ. கொடுதநுங் கொளலவேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து மாணுத செய்வான் பகை. எ

இ-ள். அடுதது இருந்து மாணுத செய்வான பகை — வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கேலாதன செய்வான பகைமையை—கொடுத்தும் கொளலமன்ற வேணடும — சிலபொருளழியக கொடுத்தாயினுங் கோடல ஒருதலையாகவேணடும. எ-று.

ஏலாதன மெலியரூயவைத்துத்துணிதலும், வலியரூயவைத்துத் தணிதலும், முதலாயின. அப்பொழுது அதறாசிலபொருளழியினும் பின் பலபொருளெய தற்குஜயின்மையின, கொளலவேணடுமன்றவெனறா. இவையாறுபாட்டானும் அது சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்டது. (எ)

அசுஅ. குணனிலரூயக குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க் கினனிலரூ மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். குணனிலரூயக குற்றம் பலவாயின் இனன் இலனும்— ஒருவன் குணனென்றுமிலரூய உடைய குற்றம் பலவாயவழி, அவன துணையிலனும்,

— மர்த்ராககு ஏமாபு உடைதது — அவவிலனாதருணே அவனபகைவாக குத துணையாதலையுடைதது. எ-று.

குணம இறைமாட்சியுடசொல்லியன. குறறம இவவதிகாரததுச சொல்லி யனவும் மறறமததனமையனவும். துணை சுற்றம, நடபு, பொருள, படை முதலாயின. பகைவாககு இவறறனுளதாம பயனருணேயுளதாமாகலின, ஏமா பபுடைததெனரா. இலனாயெனனுரு செபதெனெசசம உடையவென வந்த பெயசொசசககுறிப்புக கொண்டது. (அ)

அசுக. செறுவாக்ககுச சேணிகவா வினப மறிவிலா
வளுசும் பகைவாப பெறின. க

இ-ள. அறிவு இலா அருசம பகைவாப பெறின—நீநியையறிதலிலலாத அரு சம பகைவாப பெறறால்,—செறுவாக்குச சேன இனபம இகவா —அவ கைச செறுவாக்ககு உயாந்தவினபங்கள நீங்கா. எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற செய.அமுடிக்குந தினமையுயிலலாதாரோ பகை வராதல் கூடாமையிறபெறினெனறும், அவ்வாயறிந்து மேறசென்றபொழுதே பகையினமையுரு செலவமும் ஒருங்கேயெயதலிற சேணுடையினபங்கள இக வாவெனறங்கூறினா. (க)

அள0 கலலான் வெகுளுரு சிறுபொரு ளெளுஞான்து
மொலலானை யொலலா தொளி க0

இ-ள. கலலான வெகுளுரு சிறுபொருள ஒலலானை—நீதிநூலைக் கலலாதா னேறி பகைததலான வரும் எளியபொருளை மேவாதானை — எளுஞானறும் ஒளி ஒலலாத—எளுஞானறும் புகழ் மேவாத. எ-று.

சிறுபொருள முயற்சி சிறிதாய பொருள நீதியியியாதானை வேறல் எளிதா யிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற பெரிய பயனெயதுகவென்றவாறாயிற று. இந் தகுப பிறொல்லாம அதிகாரத்தோடு மாறாதனமேலும் ஒப்பொருடொடாபு படாமலுரைத்தார.இவைமுன்றுபாட்டானும் அதலினாய பயன கூறப்பட்டது.

அடிம அதி.— பகைத்திறந்தொரிதல்.

அஃதாவது மாண்பு பகையை அககுதறகுறறமும், முன ஆங்கினற பகை யுள நட்பாககறபாலதும், நொ துமலாககறபாலதும், அவற்றினகடசெயவதும், ஏனைக்களைதறபாலதனகடசெயவனவும், களையும் பருவமும், களையாககறபடு மிழுகமும் எனறு இததிறங்களை ஆராய்தல். இரட்டிறமொழிடுலென்பதனாற பகையது திறமும் பகையிடத்தாககுந திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெ லலாம மாண்பு பகையவாகலின, இது பகைமாட்சியினபின வைக்கப்பட்டது.

அளக. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டறபாற றனறு. க

இ-ள. பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுந தீமைப்பயப்பதனை — ஒருவன நகையேயும் வேண்டறபாறறு அனறு — ஒரு

வன் விளையாட்டினகண்ணையாயினும் விருமபுதலியறகைத்தனறென்று கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாண்புகையையாக்கிக்கோடல எவ்வாறறூர்தீமையேபயததலிற்பண்பில தென்றும், அதனை விளையாட்டினகண் வேண்டினுரு செற்றமே விளைநது மெய்யாமாகவின நகையெயுமென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது துணி வென்பாரநீதிநூன்மேலவைத்துக்கூறினார். அப்பெயர் அவாய்நிலையானவரதது.

அளஉ. விலலே ருழவா பகைகொளினுங் கொள்ளறக
சொல்லே ருழவா பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழவா பகை கொளினும்—ஒருவன் விலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொண்டானாயினும்,—சொல் ஏர் உழவா பகை கொள்ள ற்க — சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ-று.

சொல் ஆகுபெயரான நீதிநூன்மேனின்றது. வீரம சூழ்ச்சியெனலும் ஆற்ற ல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற கேடுவருதல ஒருதலையன்று, வந்ததாயினுந் தனக்கேயாம், ஏனைசூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற நனவழியினு ளளார்க்குந் தப்பாது வருதலின, அது கொள்ளினும் இது கொள்ளறகவென றார். உமமையான அதுவுமாகாமை பெறுதும். இரண்டுமுடையாரோடு கொள ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிறது. உருவகவிசேடம். (உ)

அளங். ஏமுற நவரினு மேழை தமியஞயப
பல்லார பகைகொள பவன். ங்

இ-ள். தமியஞயப பல்லார பகை கொள்பவன் — தான் தனியஞயவைத் துப் பலரோடு பகைகொள்வான்—ஏமுறநவரினும் ஏழை— பித்தறறரினும் அறிவிலன். எ-று.

தனிமை சுற்றம் நட்புப் படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயி னும் ஏமுறநவா அதனாற்றீங்கெய்தாமையின, தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையெனறார். தீங்காவது துணையுளவழியும் வேறல ஐயமாயிருக்க அஃதின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருத்தகண் ணும் ஒருங்குபொருத்தகண்ணும் அழிந்தேவிடுதல. இவைமுன்றுபாட்டானும் பகைகோடறகுற்றம் பொதுவீனாரு சிறப்பினுக்கூறப்பட்டது. (ங்)

அளசு. பகைநட்பாக கொண்டொழுதும் பண்புடை யாளன்
றகைமைககட டங்கிற றுலகு. ச

இ-ள். பகை நட்பாக கொண்டு ஒழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைககண் — வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்தித் தனக்கு நட்பாகசெய்துகொ ண்டொழுதும் இயலபிணையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே — தங்கிறறு உலகு— அடங்கிறறு இவவுலகு. எ-று.

வேண்டியவழியென்பது ஆகக்கத்தானவரதது. வேறுபடுத்தல பகைநிலைமை யினீக்குதல. ஒழுகல் நீதிவழியொழுகல். பெருமை பொருள், படையென இரு வகைத்தாய ஆற்றல். அதனவழித்தாதற்கு எஞ்ஞானறுநதிரிபின்மையின, அத துணிவுபற்றித் தங்கிறறெனறார். (ச)

அ.எ. தன் துணை யின்றும் பகைபிரண்டாற் றுஞெருங்
 னின்றுணையாக கொள்கவறறி னென்று. ௫

இ-ள். தன் துணை இன்று — தனக்குதவுந் துணையோவெனின இல்லை, — பகை இரண்டு—நலிவுசெய்யும் பகையோவெனின இரண்டு, — ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இன்றுணையாக கொள்க— அந்நவனமாயநின்றவழி ஒருவனாகிய தான் அப்பகையிரண்டனுட்பொருந்நியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செய்துகொள்க. எ-று.

பொருந்நியது ஏனையதனை வேறறகு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லம பொழுது. திரிபினறகுச் செய்துகொள்கவென்பாரா, இன்றுணையாவென்றாரா. ஆல்கள அசை. இவையிரண்டுபாட்டானும் நட்பாககற்பாலது கூறப்பட்டது.

அ.எ. தேறினூந் தேறா விடினு மழிவின்கட
 டேறான பகாஅன விடல. ௬

இ-ள். தேறினும் தேறாவிடினும்—பகைவனை முன் தெளிநதானுயினூந் தெளிந் திலனாயினும்—அழிவின்களை தேறான பகான விடல—தனக்குப் புறத்தொருவினையாற்றமுவு வரதழிக் கூடாது நீக்காது இடையேவிட்டு வைக்க.எ-று.

முன்நெளிநதானுயினும் அப்பொழுது கூடாநொழிக்கவென்றது, உள்ளாயநின்ற கெடுத்ததனோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிக்கவென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துணையாதனோக்கி. இதனை நொதுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (௬)

அ.எ. நோவற்க் நொந்த தறியாககு மேவறக
 மென்மை பகைவ ரகத்து. ௭

இ-ள். நொந்தது அறியாககு நோவறக—நொந்ததனைத் தாமாகவறியாத நடடாககுத் தனனோவு சொல்லறக, —மென்மை பகைவரகத்து மேவறக—வலியினமை பாதத்திருக்கும் பகைவாமாட்டு அவ்வலியினமையை மேல்டுக் கொள்ளறக. எ-று.

நோவெனனும் முதனிலைத்தொழிற்பெயா ஈண்டு அதுசொல்லுதற்கணுயிறு. பகைவாகட்டவிரவது கூறுவாரா, நடடாகட்டவிரவதும் உடனகூறினாரா. இதனை அவ்விருபகுதிககணனுக்கு செய்வது கூறப்பட்டது (௭)

அ.அ. வகையறிநது தற்செய்து தற்காபப மாயும்
 பகைவாகட பட்ட செருக்கு. ௮

இ-ள். வகை அறிநது தற்செய்து தற்காபப—தான் வினைசெய்யும்வகையை அறிநது அது முடித்தற்கேற்பத் தனனைப் பெருக்கி மறவி புகாமறனனைக்காகக்கவே, — பகைவாகண பட்ட செருக்கு மாயும் — தன்பகைவாமாட்டுள தாயகளிப்புக் கெடும். எ-று.

வகை வலியனாய்த தானெதிரோ பொருமாறும், மெலியனாய்வளவிற போரவில்லக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள படைகளாற பெருக்க்செய்தல். களிப்பு இவற்றான் வேறுமெனநெண்ணி மகிழ்ந்நிருத்தல். இவ்விறுத்தலறிநது தாமே அடங்குவொன்பதாம். இதனை களைதற்பாலதனகட்டுசெய்வன கூறப்பட்டது. (௮)

அளகூ. இளைதாக முணமரங் கொலக களைபுநர்
கைகொல்லுங் காழத்த விடத்து. ௯

இ-ள். முள மரம் இளைதாகக் கொலக — களையவேண்டிவதாய முண்மரத்தை இளைதாய் நிலைமைக்கட்களைக, — காழத்தவிடத்துக் களைபுநர் கைகொல்லும்—அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக்கட்களையலுற்ற களைவாரைகையினை அதுதான் களையும். எ-று.

களையப்படுவதாய தம்பகையை அது மெலிதாயகாலத்தே களைக அன்றியே வலிதாயகாலத்தக களையலுற்றமமை அதுதான் களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையின, இது பிந்துமொழிதல. இத்தறை களையும்பருவங்கூறப்பட்டது.

அஅ0. உயிர்ப்ப வுளரலலா மன்ற செயிர்ப்பவா
செமமல சிதைக்கலா தாரா. ௧0

இ-ள் செயிர்ப்பவா செமமல சிதைக்கலாதாரா— தமமொடு பகைப்பாரது தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான அது செய்யாதவரசா — உயிர்ப்ப உளரலலா மன்ற—பின் உயிரககுமாததிரத்கிறகும உளரலலா ஒருதலையாக. எ-று.

அவா வலியராயத தமமைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரோயாவ றென்பதாம். அவருயிரத்த துணையானே தாயிறப்பொனினுமமையும். இத்தறை களையாவழிப்படுமிருக்குக் கூறப்பட்டது. (௧0)

அகம் அதி.— உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடஞ்செய்க கொடுத்தது அதுவெல்லுநதுணையும் உள்ளாயநிற்கும் பகை. இதுவும், களையப்படுவதன்பாலதாகலின், பகைத்திறந்து தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅ௧. நிழலீரு மினனாத வினனா தமாரீரு
மினனாவா மினனா செயின. ௧

இ-ள். நிழலீரும இனனாத வினனா— ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டியனவாய நிழலும் நீரும் முன இனியவேனும் பின் நோய்செய்வன இனனாதவாறு — தமாரீரும் இனனாசெயின இனனாவாம்— அதுபோலத தழுவுவேண்டியனவாய தமாரீர்ப்புகளும் முன இனியவேனும் பின் இனனாசெய்வன இனனாவாம். எ-று.

நோய் பெருங்கால, பெருவயிறு முதலாயின. தமொன்றதனால் உட்பகையாதற்குரியராய ஞாநியனென்பதிக. இனனாசெயல முனவெளிப்படாமென்று துணைபெற்றவழிக் கெடுத்தல. (௧)

அஅ௨. வாள்போல பகைவரை யஞ்சறக் வஞ்சக
கேள்போல பகைவா தொடாபு. ௨

இ-ள். வாள்போல பகைவரை அஞ்சறக்—வாள்போல எறிதுமென்று வெளிப்படாநிற்கும் பகைவரை அஞ்சாதொழிக, —கேள்போல பகைவா தொடாபு அஞ்சக்—அவ்வளம் நிலலாது கேள்போல மறைந்துநிற்கும் பகைவாரட்பினை அஞ்சக். எ-று.

முன்னையநிறது காக்கப்படுதலான அஞ்சறகவெனலும், அங்ஙனம் அறிய வும் காக்கவும்படாமையிற கெடுதல ஒருதலையெனப்பதுபற்றி அஞ்சகவென றுங்கூறினா. பின்செய்யும் பகையினுங்கொடிதாக்கலானும், காக்குங்காலம் அதுவாகலானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவாதொடாபாயிறம். இவையி ரண்டிபாட்டானும் உட்பகை ஆதாதெனப்பது கூறப்பட்டது. (உ)

அஅக. உட்பகை யஞ்சித்தற காக்க வுலைவிடத்து

மடபகையின் மாணத் தெறும். கூ

இ-ள. உட்பகை அஞ்சித் தறகாக்க—உட்பகையாயினாராயஞ்சித் தனனைக் காத்துக்கொண்டொழுக்குக,—உலைவிடத்து மடபகையின் மாணத் தெறும்— அங்ஙனமொழுக்காதவழித் தனக்கோதளாசசி வாதவிடத்துக் குயவன மடக் கலததையறுக்குகருவிபோல அவா தப்பாமறகெடுப்பா. எ-று.

காததல அவரணைபாமலும் அவாககுடம்படாமலும் பரிசுரித்தல. மணனை பபுகுக்குங்கருவி மடபகையெனப்பட்டற. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயி ருந்தே கீழறுத்தலின, கெடுதல தப்பாதெனப்பாம். (கூ)

அஅச. மனமாண வுட்பகை தோன்றி வினமாண

வேதம் பலவுந தரும். ச

இ-ள. மனம் மாண உட்பகை தோன்றின—புறநதிருந்தியதுபோன்று அக் கதிருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின,— இனம் மாண ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமக்கேதுவாகிய குற றம்பலவறறையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய்கின்ற வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவா வேறுபட்டவழித் தானேறொழிமையும், பின் அவற்றான விளைவனவுமாம். (ச)

அஅரு. உறமுறையா னுட்பகை தோன்றி வினமுறையா

னேதம் பலவுந தரும். டு

இ-ள. உறல் முறையான உட்பகை தோன்றின—புறத்து உறவுமுறைத் த னமையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின,— இறல் முறை யான ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்கு இறத்தனமுறையோடு கூடிய குறறம்பலவறறையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய நின்றே அது தோன்றாமற கோறனமுதலிய வஞ்சனை செயதலும், அமைச்சாமுதலிய உறுப்புக்களைத் தேயத்தலும் முதலா யின. (டு)

அஅசு. ஒன்றமை யொன்றியார் கடபடி னெஞ்ஞான்றும்

பொன்றமை யொன்ற லரிது. கூ

இ-ள. ஒன்றமை ஒன்றியாகண படின — பகைமை தனக்குள்ளாயினா மாட்டே பிறக்குமாயின, — பொன்றமை ஒன்றல் எஞ்ஞானமும் அரிது— அரசனுக்கு இறவாகை கூடுதல் எஞ்ஞானமமரிது. எ-று.

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாறபெரியயுயகாலத்துமென்பார், எஞ் ஞானமென்றா. இவைநானகுபாட்டானும் அதனாறனக்கு வருந்திக்கு கூறப் பட்டது. (சு)

அஅ௭. செப்பின் புணாச்சிபோற கூடினுங் கூடாதே

புட்பகை புறற குடி.

எ

இ-ள். செப்பின் புணாச்சிபோல கூடினும்—செப்பினது புணாச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாயினும், — உட்பகை உறற குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாயகுடியிலுள்ளார அகத்துத் தம்முட்கூடார். எ-று.

செப்பினதுபுணாச்சி செப்புமடியோடு புணாந்த புணாச்சி. உட்பகையான மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெறறுழி வீற்றுவிற்றுவொன்பதாம். குடிகூடாதென்பதனை நாடி வந்தொருபுறப்போலக் கொள்க. உட்பகை தானு றறகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

அஅ௮. அரம்பொருத பொன்போலத தேயு முரம்பொரு

துட்பகை புறற குடி.

அ

இ-ள் உட்பகை உறற குடி—முன் வளாந்துவந்ததாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம்பொருத பொன் போலப் பொருது உரம தேயும்—அரத்தாற்பொரப்பட்ட இருமப்புபோல அதறைபொரப்பட்டி வலிதேயும். எ-று.

பொருதென்னுஞ்செய்ப்பாட்டுவினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினையென டது. அஃது, உரத்தினறொழிலாயினுங்குடிமேலேற்றுதலின், வினைமுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருத்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேயுதவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன்குடிக்கு வருந்திக்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அஅ௯. எடபக வன்ன சிறுமைததே யாயினு

முட்பகை புள்ளதாங் கேடு.

கூ

இ-ள். உட்பகை எடபகவு அன்ன சிறுமைததே ஆயினும்—அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க எள்ளினபிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம்—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனகத்ததாம். எ-று.

எத்துணையும்பெரிதாய்கேடு தனக்கெலைவருந்துணையும் எத்துணையுஞ்சிறிதாய் உட்பகையுள்ளையடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டிநிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதென்று இகழ்ப்பாடாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அக௦. உடம்பா டிலாதவா வாழ்க்கை குடங்கருட

பாம்போ டிடனுறைந் தற்று.

கஊ

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவா வாழ்க்கை—மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும்வாழ்க்கை—குடங்கருள் பாம்போடு உடன உறைந்தற்று—ஒருகுடிவள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற்போலும். எ-று.

குடங்கமென்னும் வடசொற்றிரிந்துநின்றது. இடச்சிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாறகோட்படல் ஒருதலையாம், ஆகவே, அவவுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றும். இதறை கண்ணோடாதவரைக் கடிக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (கஊ)

கூ0 ம அதி.— பெரியார்ப்பிழையர்மை.

அஃதாவது பெரியாரியினூ அமமதித்த ஒருகாமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனூ பெரியாரொன்பது ஆறறலாறபெரியாராய வேந்தாமேலும் தவ ததாறபெரியாராய முனிவாமேலும் நினைது. மேறசொல்லாது எஞ்சிநினைதா கலின, இது வெஞ்சுளியான வருவனவற்றதிருதிக்கண வைககப்பட்டது.

அகூக. ஆறறுவா ராற்ற லிகழாமை போறறுவார்
போறறறு ளெல்லாந தலை. க

இ-ள. ஆறறுவா ஆறறல இகழாமை—எதிததுககொண்டன யாவும் முடிக கவலலாருடைய ஆறறலகளை அவமதிதாமை — போறறுவா போறறறுள் எல்லாம தலை— தங்கடகவஞ்சுவாராமறகாப்பார செய்யுங்காவலகளெல்லாவற நிறும் மிக்கது. எ-று.

ஆறறலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியெனனும் மூனறனமேலும் நிற றலிற சாகியொருமை. இகழறதவழிக களையவிலலாரொன்பது தோன்ற ஆறறு வாரொன்றும், அரண, படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிறகாவலகள அவரா னழியுமாகலின அவலிகழாமையைத் தலையாயகாவலென்றுங்கூறினா. பொது வகைபால அவலிருத்தறதாராயும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனூகூறப்ப ட்டது. (க)

அகூ௨. பெரியார்ப்பு பேணு தொழுதிற பெரியாராற்
பேரா விடுமபை தரும். ௨

இ-ள. பெரியார்ப்பு பேணு ஒருகிண— ஆறறலகளாறபெரியாராயினூ வேந்தா நன்குமதியாது அவமதித்த ஒருவாராயின, — பெரியாரால் பேரா இடுமபை தரும்—அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவாக்கு எஞ்ஞானறும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அததுன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும மூவகைத்துன்ப ன்களுமாம். அவையெல்லாந தாமே செய்துகொள்கின்றனனொன்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாகவியும்பெரியாராக கருவியாகவியுங்கூறினார். பொது வகையால் அவரைப் பிழைத்தறகுறறம் இதனூ கூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்பு வகையாறகூறப்ப. (௨)

அகூ௩. கெடலவேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
றறு பவாக ணிழுக்கு. ௩

இ-ள. அடல வேண்டின ஆறறுபவாகண இழுக்கு— வேறறுவேந்தரைக் கோறலவேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தாமாட்டுப் பிழையினை— கெடல வேண்டின கேளாது செய்க— தான கெடுதலவேண்டி னுனையின ஒருவன நீதிதூலைக் கடந்துசெய்க. எ-று.

அப்பெரியாராக “காலனூ காலம் பாரக்கும் பாராது — வேலி ன்நிதானை விழுமியோர தொலை—வேண்டிடத தடேம வெலபோர வேந்தா” என்றா பிறரும். நீதிதூல செயலாகாதெனறுகூறலின, கேளாதெனறார். (௩)

அகூ௪. கூற்றத்தைக கையால் விளித்தறற லாற்றுவார்க்
காறறறதா ரின்னா செயல. ௪

இ-ள். ஆற்றுவாக்கு ஆற்றாதார் இன்ன செயல—மூவகையாற்றலுமுடையார்க்கு அவையிலலாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னதவற்றைச் செய்தல்—கூறத்தக்க கையால் விளித்தறறு—தானேயும் வரற்பாலாய கூறறுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிரமுதலிய கோடற்குரியாரை அதற்குமுன்னே விரைந்து தமமேல வருவித்தகொளவார இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேறதாபிழைத்தலின்றகுறறகூறப்பட்டது. (ச)

அகூடு. யாண்டுசென நியாண்டு முளராகார வெந்துப்பின் வெந்து செறப்பட டவா. ரு

இ-ள். வெந்துப்பின் வேறது செறப்பட்டவா—பகைவார்க்கு வெயதாய வலியினையுடைய வேறதுசெறப்பட்ட அரசா— யாண்டுசென்று யாண்டும உளராகார — அவனைத் தப்பி ஁க்கேபோயுளராவா, ஓரிடத்தும் உளராகார. எ-று.

இடைவரத சொறகள அவாயநிலையான வரதன. வெந்துப்பின் வேறதாகலால் தநநிலம் விட்டுப்போயவார்க்கு இடங்கொடுப்பாரிலலை, உளராயின இவா இனியாகாரொன்பது நோக்கி அவனோடு நடபுக்கோடறப்பொருட்டும் தாமே வரதெய்திய அவருடைமையை வெளவுதறப்பொருட்டுங்கொலவா, அனறெனின உடனேயழிவொன்பன நோக்கி, யாண்டுசென்றியாண்டுமுளராகாரொன்றா. இதனால் அக்குறறமுடையார அருமையுடைய அரசன சோந்தும் உயயாரொன்பது கூறப்பட்டது. (டு)

அகூசு. எரியாற் சுடப்படினும் முயவுண்டா முயயார பெரியாரப பிழைத்தொழுகு வார. கூ

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உயவு உண்டாம்—காட்டிடைச சென்றொருவன் ஆண்டைத் தீயாறசுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றானு உயிருயதலகூடும், —பெரியாரப பிழைத்து ஒழுகுவார உயயார—தவததார பெரியாராபிழைத்து ஒழுகுவார எவவாற்றானும் உயிருயயார. எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதவி அதுவழியாக உயிரமேறசேறலின இடையே உய்யவுங்கூடும், அருந்தவாவெகுளி அனனதனறித தானிறபது கணமாய அதற்குள்ளே யாவர்க்குக் காததலரிதாகலின, அது கூடாதாகலான அதற்கேதுவாய பிழை செய்யறகவென்பதாம். (சு)

அகூஎ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வரன்பொருளு மென்றாற் தகைமாண்ட தககார செறின. எ

இ-ள். தகை மாண்ட தககார செறின — சாபவருங்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவா அரசனை வெகுள்வராயின, —வகை மாண்டவாழ்க்கையும் வான பொருளும் எனனும்—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெருமப்பொருளும் எனபட்டுவிடும். எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரசன, படையெனவிவை. செறினென்பது அவர் செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான முன் வருவனவற்றிற்கும்

இஃதொக்கும். அரசா தஞ்செல்வக்கனிப்பான் அருந்தவாமாட்டிப் பிழை செய்வாராயின, அச்செலவம் அவர் வெகுளித்தியான ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடுமென்பதாம். (எ)

அகூஅ. குன்றன்னூர் குன்ற மதிப்பிற குடியொடு
நின்றனனூர் மாயவா நிலத்தது. அ

இ-ள். குன்று அனனூர் குன்ற மதிப்பின்— குன்றத்தைப்பொகும் அருந்தவா கெடநினைப்பாராயின, —நிலத்தது நின்ற அனனூர் குடியொடு மாயவா— அப்பொழுதே இந்நிலத்தது நிலைபெற்றறபோலுஞ்செலவா தங்குடியொடும் மாயவா. எ-று.

வெயில மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின, குன்றனனூரொன்றா “மல்லன் மலையினைய மாதவா” என்றா பிறரும். நிலைபெற்றறபோலாவது இறப்பப்பெரியராகலின் இவாககு எஞ்ஞானம அழிவிலலையென்று கண்டாராகருதப்படுவது. (அ)

அகூகூ. ஏந்திய கொளகையார சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். கூ

இ-ள். ஏந்திய கொளகையார சீறின—காததற்கருமையான உயாதத விரதங்களை உடையார வெகுளவாராயின, — வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து கெடும்—அவரற்றலான இறத்திரனும் இடையே தன்பதம் இழந்துகெடும். எ-று.

“வேந்தன் மெய தீமபுன லலகமும” என்றா பிறரும். நகுடனென்பான் இறத்திரன்பதம்பெற்றுச் செலவின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிக்குதியான அகத்தியன வெகுளவதோபிழைசெய அதற்றைசாப்பமெயதி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவைவானகுபாட்டாம முனிவரைப் பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முயயார
சிறந்தமைந்த சீரார செறின. க0

இ-ள். சிறந்த அமைந்த சீரார கெறின—கழியமிகக தவத்தினையுடையார வெகுளவாராயின, —இறந்து அமைந்த சார்பு உடையாராயினும் உயயார—அவரானவெகுளப்பட்டார கழியப்பெரியசார்பு உடையாராயினும், அதுபற்றி உயய மாட்டார. எ-று.

சார்பு அரண, படை, பொருள், நடபெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகுண்டவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாகலின், உயயாரொன்றா. சீருடையது சீரென்பப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார சார்புபற்றியும் உயயாரொன்பது கூறப்பட்டது. (க0)

சூக ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான வருவன நேரோ பகையல்லவாயினும் ஆககஞ்சிதைத்தல அழிவுத்தலைத்தருதலென்னுந் தொழில்களாற பகையோடொத்தலிற பகைப்பாறப்படுவனவாமாகலான, அவற்றைப் பகைப்பகுதியகிறுத்திககககூறுவான் ரெட்டங்கி, முதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழியொழுக்கப்பாலளாய இல்லாளவழியே தான் ஒழுக்குதல்.

கூக ம அகி.— பெண்வழிச்சேறல்.

கூ0க. மனைவிழைவாரா மாண்பய னெயதார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவாரா மாண்பயன எயதார—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையானே விழைந்த அடன்மையராய் ஒழுக்குவார தமக்கு இன்றுணையாய் அறத்தினையெயதார, — வினை விழைவார வேண்டாப பொருளும் அது— இனிப பொருளசெயதலைமுயலவார அறக்கிடையீடென்று இக்கமும்பொருளும் அவ்வினபம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வினபம் அவடனமையராதற்கு ஏதுவாய்வினபம். அஃது அவளாறபயனாய்வுறத்தினும் அவவறத்திற்குந் தனக்கமும் ஏதுவாய் பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின, விடறபாறறெனபதாம்.

கூ0உ. பேணுது பெண்விழைவாரா குககம பெரியதோ
நான்கு நாணுத் தரும். உ

இ-ள். பேணுது பெண் விழைவான ஆககம்—தன்னுணமையை விடநி மனை யாளது பெண்மையை விழைவான எய்திநின்ற செல்வம்— பெரியது ஓர் நாண ஆக நாணுத் தரும்— இவவுலகத்து ஆண்பாலாக்கெல்லாம் பெரிய தோநாணுண்டாகத் தனக்கமும் நாணுதலைக் கொடுக்கமும். எ-று.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலுக்கலின. அச்செல்வத்தால் நத லுந் துயத்தலும் முதலிய பயன்கொளவான அவளாகலின, அவ்வாணமைச் செய்கை அவளகண்ணதாயிறறென்று ஆண்பாலாயாவரும் நாண அத்நூற னுணமையினமை அறிந்த பின தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரிய தோநான்கு நாணுத்தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங்கூறப்பட்டது. (உ)

கூ0ங. இல்லாள்கட டாழ்ந்த வியலபின்மை யெருஞானு
நல்லாரு ணுணுத் தரும். ங

இ-ள். இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு இனமை—ஒருவன் இல்லாணமாட்டுத் தாழ்ந்தற்கு ஏதுவாய் அச்சம் — நல்லாருள் நாணு எருஞானும தரும் — அஃதிலராய் நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத் துங்கொடுக்கமும். எ-று.

அவடான அஞ்சி ஒழுக்குதல் இயல்பாகலின, அவனையஞ்சுதல் இயல்பின்மையாயிற்று. அங்ஙனமஞ்சியொழுக்குதலின, அவனை நியமிப்பாரிலையாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் வினையுமென்பது நோக்கி, எருஞானும நாணுத்தருமென்றார். (ங)

கூ0ச. மனையானே யஞ்சு மறுமைபி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த பின்று. ச

இ-ள். மனையானே அஞ்சும் மறுமை இலாளன்—தன்மனையானையஞ்சி ஒழுக்குகின்ற மறுமைப்பயனிலலாதானுக்கு— வினை ஆணமை வீறு எய்தல் இன்று — வினையை ஆளுநதன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராரற்கொண்டாட்பட்டாது. எ-று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாயநிலையான வந்தது. இல்லறஞ்செய்தற்குரிய நன்மையினமையின மறுமையிலாளெனினும், வினையயாளுநதன்மை தன்நன்மையிலலாத அவனான முடிவுபோகாமையின வீறெயதலினறென்று ங்கூறினா. (சு)

கூ0டு. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற றெஞ்ஞான்று
நல்லார்ககு நல்ல செயல. டு

இ-ள். இல்லாளை அஞ்சுவான—தன்மனையாளையஞ்சுவான — நல்லார்க்கு நல்ல செயல் எஞ்ஞானும் அஞ்சும— தானறேடிய பொருளேயாயினும் அத னுல நல்லார்ககு நல்லனசெய்தலை எஞ்ஞானும் அஞ்சாநிற்கும். எ-று.

நல்லா தேவா, அருந்தவா, சானறோ, இருமுதுகுரவா முதலாயினாரும் நலவிருந்தினரும். நல்லனசெய்தல அவாவிரும்புவன கொடுத்தல. அது செய யவேண்டும் நாள்களினுமென்பாரா, எஞ்ஞானுமெனறா. “இல்லாளை யஞ்சி விருந்தினமுக்கவ கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாளனாகு”* எனறா பிறரும். (டு)

கூ0சு. இமையாரின் வாழினும் பாடிலலோ யிலுலா
எமையாராதோ ளஞ்சு பவா. கூ

இ-ள். இல்லாள அமை ஆர தோள அஞ்சுபவா—தமமில்லாளுடைய வேய போலுநதோளினே அஞ்சுவாரா,—இமைபாரின் வாழினும் பாடி இலா— வீரத தாறறுறக்கமெயதிரய அமராபோல இவவுலகத்து வாழநதாராயினும், ஆண்மை யிலா. எ-று.

அமராபோலவாழதலாவது பகைத்த வீரா தோள்களையெல்லாம வேறலான நன்குமதிக்கப்படாதி வாழதல. அது கூடாமையின, வாழினுமெனறா. அமை யாராதோளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீராதோள களை வென்றாராயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சுவாரா ஆண்மையிலொன்பதாம். இவைநானகுபாட்டானும் அவனையஞ்சுதற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கூ0எ. பெண்ணேவல செயதொழுகு மாண்மையி னுணுடைப
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. எ

இ-ள். பெண் ஏவல செய்து ஒழுகும ஆண்மையின—நாணினித தனனி லலாளது ஏவறறொழிசை செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டனமையின—நாண் உடைப பெண்ணே பெருமை உடைத்து—நாணினையுடைய அவள பெண்டன மையே மேம்பாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைப்பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவலசெய்வானது நாணினமை முடித்தற்காதலின, அமமறுதலைத்தொழில் வருவிக்கப்பட்டது.

* சீவகசிறதாமணி, மண்மகளிலம்பகம், உகஎ.— இல்லாளை யஞ்சி விருந தினமுக்கவ கொன்ற நெஞ்சிற—புல்லாளனாகு மறநதோறகி லென்பபு கைநது —விலலா ளமுவும பிளந்தாட்டு வெகுண்டி நோக்கிக— கொலயாளை யுநதிக்க குடைமேலுமோ கோறெ டித்தான.

† பெண்மை ஆண்மைக்குப் பொருள கட்டலனாகிய அமைதித்தன்மை ஆளுநதன்மை எனபா நச்சினூக்கினியா.

ஏவல் தீக்குபெயர். இறுதிக்கட்பெண்ணென்பதூஉம அது. ஏவல்செய்விததக் கோடறசிறப்புத்தோனறப பெண்ணேயென்ப பிரித்தார். (எ)

கூ0அ. நீட்டார் குறைமுடியார நன்றறறா நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவா. அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவா—தாம வேண்டியவாறணித தம்மணையாள வேண்டியவாறு ஒழுகுவா—நட்டார குறை முடியார— தம் மொடு நட்டிசெய்தார உறற குறை முடிக்கமாட்டார, —நன்று ஆறறார்— அதுவேயென்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ்செய்யவுமாட்டார. எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை “அமையாதோள்” எனபுழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்து ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமை க்கும் வேண்டிவன செய்யமாட்டாளென்பதாம். (அ)

கூ0கூ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல செய்வாக்க ணில. கூ

இ-ள். அறவினையும்—அறச்செயலும்—ஆனற பொருளும்—அது முடித்த தற்கு ஏதுவாய பொருட்செயலும்—பிற வினையும் — அவவிரண்டின வேறாய இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல் செய்வாக்கண இல—தம்மணையாள ஏவல் செய்வாமாட்டி உளவாகா. எ-று.

புலன்களைநதாகலின, பிறவினையென்ப பனமைபாபிறறு. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னையொழிந்ததாகக்குத் தலைமை அவள கண்ணதாகலின, பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற் றைப் பிரித்துக்கூறினா. இவைமுன்றுபாட்டானும் அவளேவலசெய்தற்குற றங்கூறப்பட்டது. (க)

கூ00. எண்ணேந்த நெஞ்சுத திடனுடையார்க கெஞ்ஞான்றும்
பெண்ணேந்தாம பேதைமை யில. கூ0

இ-ள். எண் சோந்த நெஞ்சுதது இடன உடையார்க்கு— கரும்சூழ்ச்சிக் கட்சென்ற நெஞ்சுத்தினையும் அதனியை செலவததீனையும் உடையராய வேந தார்க்கு—பெண் சோந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல—மனையானேச சேர்தலான வினையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

“இடனிலபருவத்தம்” எனவும் “இடனினறியிரந்தோர்க்கு” எனவும் வ5 தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலிக. இளைமைக்காலத்தமென பா, எஞ்ஞான்றுமென்றா. அப்பேதைமையாவது மேறசொல்லிய விழை தல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலெனும் மூன்றற்குங்காரணமாயது. எதிமறை முகத்தான அம்முனறும் இதறறெருகுத்தக கூறப்பட்டன. (க0)

கூஉ ம அதி.— வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தநநலம் விலைகொடுப்பார் யாவாக்கும் விறபதல்லது அது தற்கு ஆவார் ஆகாதானும் வரைவிலாத மகளிரது இயலவு, ஆதலால் தம் கருவிய மகளிரான வருவகுறறத்தினபின வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருளவிழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ விழுககுத தரும். க

இ-ள். அன்பின் விழையார் பொருள விழையும் ஆய தொடியார்—ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிரா—இன சொல இழுக்குத் தரும்—அது கையுறுநதுணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைநதாராகச்சொல்லும் இனியசொல அவனுக்குப் பின் இஈனமைபைய பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புழி இன விகாரததாறறெக்கது. ஆயநததொடியினையுடையா ரொன்றதனானும், இனியசொல்லென்றதனானும், அவாகருவி கூறப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளறகவென்பதாம். (க)

கூகஉ. பயனறுக்கிப பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிரா
நயன்றுக்கி நள்ளா விடல. உ

இ-ள். பயன னூக்கிப பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல மகளிரா—ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துநதுணையும் தம்பண்புடைமை சொல்லும் பண்பிலலாத மகளிரது—நயன னூக்கி நள்ளா விடல—ஒழுகலாற்றினை ஆராயநதறிந்து அவரைப பொருநதாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லினகணலலது தங்கடங்கிடவாமை தோன்றப பண்பினமகளிரொன்றும், அவாககு அது சாதிதரும்மாதல் னூலானேயன்றி அவாசெயலா னுமறிந்தென்பார நயனறுக்கியென்றும், அவவறிவு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப பின் நள்ளாவிடலென்றுநகூறினார். (உ)

கூகந். பொருட்பெண்டிா பொயமமை முயக்க மிருட்டறையி
லெதில பிணநதழீஇ யறறு. கூ

இ-ள். பொருட்பெண்டிா பொயமமை முயக்கம்—கொடுப்பாரை விருமபாது பொருளையே விருமபும பொதுமகளிரது பொயமமையையுடைய முயக்கம்—இருட்டு அறையில ஏதில பிணம் சழீஇயறறு—பிணமெடுப்பார இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவினறபோலும். எ-று.

பொருட்குமுயநகும் மகளிரா கருததுஞ்செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதனை முயநகுநகால் அவாகுறிப்புக கூலிககுப் பிணமெடுப்பார காணப்படாததோரிடதசினகண இயைபிலலாததோரபிணத்தை எடுக்கநகால் அவாகுறிப்போடொககுமெனவே, அகத்தால் அருவராநினறும் பொருணைக்கிப புறத்தாற்றமுடிவா அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவாசொல்லும் செயலும் பொயயென்பது கூறப்பட்டது. (ந)

கூகசு. பொருட்பொருளார புன்னலந தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவா. ச

இ-ள். பொருட்பொருளார புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்நது பொருளாகிய பொருளையே விருமபும மகளிரது புல்லியநலத்தை—அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்—அருளோடு கூடியபொருளை ஆராயநதசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுதலியநான்கும் பொருளைப்படுத்தலின், பொருட்பொருள் அருட் பொருளை விசேடித்தாரா. புனமை இழிந்ததாகவே உரித்தாதல. தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவாமெயநலம் மறுதலையாகலின், தோயாரொன்பதாம். (ச)

கூகரு. பொதுநலத்தார புன்னலந தோயார மதிநலத்தின் மாண்ட வறிவினவா. ரு

இ-ள். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவா— இயற்கையாகிய மதிநலமையான மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையாரா— பொது நலத்தார புன்னலம் தோயாரா— பொருள்கொடுப்பாக்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது புலலியநலத்தைத் தீண்டார. எ-று.

மதிநலம் முறப்புகுகின்றசெய்த நலவினைகளான மனநெளிவுடைத்தாதல. அதனான்க கலவியறிவு மாட்சிமைப்பாடாமையின் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவொன்றும், அவ்வறிவுடையாக்கரு அவராசையது பெரியமையும் மெயநலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரொன்றுங்கூறினார். (ரு)

கூககூ. தநலம் பாரிப்பார தோயார தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார தோள. கூ

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார தோள— ஆடல், பாடல், அழகென்பவற்றை களித்துத் தமபுலிப நலத்தை விலைகொடுப்பார யாவா மாட்டும் பரப்பும் மகளிர்தோளினை— தம் நலம் பாரிப்பார தோயாரா— அறிவொழுகுகங்களாய தமபுகழை உலகத்தப பரப்புகுறிய உயாந்தோர தீண்டார. எ-று.

ஆடனமுதலிய மூன்றுமுடைமை அவாக்கு மேம்பாடாகலின் தகையென்றும், தோயின் அறிவொழுகுகங்கள அழியுமாகலின் அவற்றைபுகழ்பரப்புவார தோயாரொன்றுங்கூறினார். தநலமென்புழி நலம் ஆகுபெயா. இவையென்றுபாட்டானும் அவரை உயாந்தோர தீண்டாரொன்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூககௌ. நிறைநெஞ்ச மிலலவா தோயவா பிறநெஞ்சிற பேணிப் புணாபவா தோள. எ

இ-ள். நெஞ்சின பிற பேணிப் புணாபவா தோள— நெஞ்சினிறபிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யறபுணரும் மகளிர தோள்களை— நிறை நெஞ்சம் இலலவா தோயவா — நிறையாற்றிருந்திய நெஞ்சமில்லாதார தோயவா. எ-று.

பொருளும் அதனறப்படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்ச அவற்றினமே லதாகலின், புணாவது உடம்புமாததிரமென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாதுநிறகும் நெஞ்சினையுடையார தோயாமையின், அஃகிலார தோயவொன்றார். (கௌ)

கூகஅ. ஆயு மறிவின ரலலாரக கணங்கென்ப மாய மகளிர முயக்கு. அ

இ-ள். மாய மகளிர முயக்கு— உருவசொறசெயல்களான் வஞ்சித்தலைவல்ல மகளிரது முயக்கத்தை— ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப—

அவவருசகை ஆராயநதியுமறிவுடையரலலாககு அணநகுதாக்கென்றுசொல
வுவா நூலோர். எ-று.

அணநகு காமநெறியான உயிரகொளளும் தெயவமகன. தாக்குத் தீண்டல்.
இவவுருவகத்கான அமுயககம முன இனிதுபோன்று யின உயிரகோடல்
பெற்றும். இது நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவாமேலவைத்துக கூறி
ஞா. அப்பெயர் அவாயநிலையான வந்தது. (அ)

கூககூ. வரைவிலா மாணிறையார் மென்றோள் புரையிலாப
பூரியாக ளாழு மளறு. கூ

இ-ள். வரைவு இலா மாண இழையார் மென்றோள்— உயாநதோர் இழிக
தோரெனறு விலைகொடுப்பார் யாவையும் முயங்கும் மகளிரமெல்லிய
தோள்கள்—புரை இலாப பூரியாகள் ஆழும் அளறு—அககுறறத்தையறியும்
அறிவிலலாத கீழமககள் புககமுநதுநிரயம். எ-று.

உயாதற்கேதுவாகலின, புரைபென்பபட்டது. சாதியானிழிறதாரினிக்குத
றகுப புரையிலாபபூரியாகளெனறும், அவர் அழுகறகேது உருவமுதலியமுன
துமென்பது தோன்ற மாணிறையார் மென்றோளெனறும், அவாககு அளறநி
னையிடையினறிப பயககுமென்பது தோன்ற உருவகமாகியுங்கூறிஞா. (க)

கூஉ0. இருமனப பெண்டிருங் களஞ்ஞ கவறுந்
திருநீக்கப பட்டார் தொடாபு. க0

இ-ள். இருமனப பெண்டிரும களஞ்ஞ கவறும் — கவாத்த மனத்தினையு
டைய மகளிரும் களஞ்ஞ சூறமென் மிமமுனறும்— திரு நீக்கபபட்டார்
தொடாபு— திருமகளாறறறக்கபபட்டார்கரு நடபு. எ-று.

இருமனம் ஒருகடுகுரி புணாடலும் புணராறமயம் ஒருகாலத்தேயுடைய
மனம். கவறு ஆருபெயர். ஒத்த குறறத்தவர்களின, களஞ்ஞ சூறும் உடனகூ
றப்படன. வடதுலாரும் இக்கருத்தான விசனமென் உடனகூறிஞா. வரு
கின்ற அகிகாரமுறைமையம் இசனநிக. தினையிராபெண்ணியவழிப பன்
மைபறி முடிபுகோடலின, ாணரி அஃறினையாறகொண்டது. திருநீக்கபபட்
டமை இக்கூறிகளான அறியப்படுமென்பதாம். இவைநானகுபாட்டானும் சோ
வார் இழிகதோரென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூட ம அதி. — களஞ்ஞைமை.

இனி ஒருககமம் உணர்வுமழிகுறறகண அவவரைவின்களிரோடொப்ப
தாய களளினையுணைமையது சிறப்பு எதிரமறைமுகத்தாறகூறுகினறார்.

கூஉக. உடகப பட்டாஅ ரொளியிழிப்ப ரொஞ்ஞான்றுங்
கடகாதல கொணடொழுது வார். க

இ-ள். கடகாதல கொண்டு ஒருவாரா — களளினமேறகாதலசெய்தொழு
முமரசா — எஞ்ஞான்றும் உடகபபட்டார் — எஞ்ஞான்றும் பகைவரானகு
சுப்படார், — ஒளி இழிப்பா—அதுவேயனறி முன்னெய்துகின்ற ஒளியினையு
ழிப்பார். எ-று.

அறிவிண்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றை பெரியராய்காலததும் பகைவர் அஞ்சார், தமமுன்னோரையெய்திநின்ற ஒளியினையும் இகழற்பாட்டான் இழப்பொன்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிதுசெல்லாதென்பது இதறாகூறப்பட்டது. (க)

கூஉஉ. உண்ணறக கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
 வெண்ணப படவேண்டா தார. உ

இ-ள். கள்ளை உண்ணறக—அறிவுகடையராயினா அஃசிலராதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணுதொழிக,— உணில சான்றோரான எண்ணப்பட வேண்டா தார உணக—அன்றியே உண்ணலவேண்டிவார உளராயின, நல்லோரால் எண்ணப்படுத்தலை வேண்டாதார உணக. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானதித்துக்கொளவாரா இயலபாகவே அஃதிலலாத விலங்குகளுடனும் எண்ணுராகலின, சான்றோரா எண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (உ)

கூஉஊ. ஈன்றான முகத்தேயு மினனாதா லெனமற்றுசு
 சான்றோ முகத்துக களி. ஊ

இ-ள். ஈன்றான முகத்தேயும் களி இன்னது—யாது செய்யினும் உவககுற தாயமுன்பாயினும் கள்ளுண்கி களித்தல இன்னதாம்,— மற்றுசு சான்றோ முகத்து என—ஆனபின் குற்றம் யாதும் பொறுத சான்றோமுன்பு களித்தல அவாககியாதாம் எ-று.

மனமொழிமெய்கள தமவயத்தவனமையான நாணழியும், அழியவே,ானரு டகும் இன்னதாயிற்று, ஆனபின,கள இருமையுங்கெறித்தலநது செயமைக்க ணணை கடியுஞ்சான்றோககு இன்னதாதல சொல்லவேண்டிமோவென்பதாம்.

கூஉசு. நானென்னு நல்லாள புறங்கொடுககுங கள்ளென்னும்
 பேண்ப பெருங்குற்றத தார்ககு. ச

இ-ள். கள என்னும் பேண்ப பெருங்குற்றத்தார்ககு— கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருயிகழும் மிக்ககுற்றத்தினையுடையாரா— நாண என்னும் நல்லாள புறங்கொடுக்கும் — நானென்று சொல்லப்படுகின்ற உயாநதவள நோககுற்றககுசி அவாககெதிராமுகமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார செயமைக்கணணை நீங்குவராகலிற பேணு வென்றும், பின் ஒருவாற்றானுங் கழுவப்படாமையிற பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோபானிலலாமையின நல்லாளென்றும், கூறினார். பெண்பாலாக 7 வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமுன்புபாட்டானும் ஒளியிற் றுடையானவ கூறப்பட்டன. (சு)

கூஉடு. னையழி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
 மெய்யறி யாமை கொளல். டு

இ-ள். பொருள் கொடுத்து மெய அறிபாமை கொளல்—ஒருவன் விலைப் பொருளைக் கொடுத்த கள்ளாற்றன்ககு மெய்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்— கை அறிபாமை உடைத்து—அவன்பழவினைப்பயனாய் செய்வதறியாமையைத் தனக்குக்காரணமாகவுடைத்து. எ-று.

தன்னையறியாமையெல்லவே, ஒழிந்தன யாவும்பரியமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருடாதல “பழனுடைப பெருமரம வீழ்ந்தெனக் கையறது” எனபதனும்மிக. அறிவார வின்கொடுத்தது ஒன்றின்கொள்ளு, ஈகாற்றியதுகொள்ளாமையின், மெய்யறியாமையெல்லவே முன்னையறியாமையான வந்ததென்பதாம். (நி)

கூஉகூ. துஞ்சினா செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சண்பார கள்ளண பவா. கூ

இ-ள். துஞ்சினா செத்தாரின் வேறல்ல— உறங்கினா, செத்தாரின் வேறெனப்படாதும, அக்காலத்தறிவினமையான வேறென்பபடா; — கள உண்பவா எஞ்ஞானம நஞ்ச உண்பார— அவ்வாறே கள்ளண்பார, நஞ்சண்பாரின் வேறெனப்படாதும, எக்காலத்தறிவினமையான வேறென்பபடா, அவாதாமையாவா. எ-று

உறங்கினாக்கும் கள்ளண்பாரக்கும் வேறறுமை உயிர்ப்புரிற்றல். வேறெனப்படாதும உறங்கினாக்கும்பெயர் உயமை புணாக்கப்படாது. இதனை நிரணிகையாகக், திரிக்கப்படுத்தலால் உறங்கினும் நஞ்சண்பாருமொப்பா, கைவிடப்படுத்தலாற செத்தாருங்காண்பாருமொப்பானதுரைப்பாருமுளா. அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுயியயிலலாத நஞ்சண்பாரக்கு உவமைபுணாதது ஈணிககூறல் பயனினருகலானும், சொற்குக்கை நிரணிகைகேலாமைபாறும், அஃதுறையனமையறிக. இவையிரண்பாட்டானும் அவர தறிவிழத்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கூஉ௭. உள்ளொற்றி யுள்ளா நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
களொற்றிக கணசாய பவா. எ

இ-ள். கள ஒற்றிக கண சாயபவா—கள்ளைம றையதுண்பி அக்களிப்பாற்றம் மறிவு சளாவார— உள்ளொ உள்ள ஒற்றி எஞ்ஞானம நகப்படுவா—உள்ளொ வாழ்பவரான உண்ணிகழ்ச்சிற்ற யயத்துணாந்து எஞ்ஞானம நஞ்சுதலசெய்யப்படுவா. எ-று.

உள்ளொ அருபெயர், உண்டென்பது அவாயறியையான வந்தது. உயத்துணாதல தளாச்சயாதகறிப்பினையுணாந்து அதற்குள்ளுண்டதுணாதல். (எ)

கூஉ௮. களித்தறியே னென்பது கைவிரிக நெஞ்சுத
தொளித்தது உ மாங்கே மிகும். அ

இ-ள். களித்தது அறியேன எனபது கைவிரிக— மறைந்துணடுவைத்து யான கள்ளுண்டறியேனெனது உண்ணுதபொழுது தம்மொழுகக்கவகூறுதலையொழிக, —நெஞ்சுதது ஒளித்ததும ஆங்கே மிகும்— அவவுண்டபொழுதே யிறறியின இழக்காமென்று முன்னெஞ்சுத்தொளித்தகுற்றமும் முன்னையளவினமிககு வெளிப்படுத்தலான. எ-று.

களித்தறியேனெனக காரியத்தாறகூறினா. இவையிரண்பாட்டானும் அது மறைக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூஉகூ. களித்தானைக காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யறது. கூ

இ-ள். களித்தானைக் காரணம காட்டுதல் — கள்ளநாணி களித்தானொருவனை இஃதொகாதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் — நீக கீழக குளித்தானைத் தீதகரீ நியற்று — நீருண்மூழ்கினொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் நாபிதலையொகரும். எ-று.

களித்தானையென்னுமிரண்டாவது “அறிவுடையநதண னவளைக்காட டென ருளே” எனப்புழிப்போல நின்றது. நீருள் விளக்கசு செல்லாநாறப்போல அவன்மனத்தக காரணஞ்செல்லாதென்பநாம. இதனால் அவனைத்தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூட0. கள்ளநாணைப் போழ்திற களித்தானைக் காணுங்கா லுள்ளானகொ லுண்டதன் சோவு. க0

இ-ள். கள் உணர்பு போழ்தில் களித்தானை—கள்ளநாணொருவன் தான் அஃதுணர்பு தெளிந்திருந்தபொழுதின்கண் உணர் களித்த பிறனைக் காணுமனதே,— காணுங்கால் உண்ட தன் சோவு உள்ளானெனல்— காணுங்கால் தானுண்டபொழுது உளதாருசோவினை அவன்சோவால் அதுவுயிற்றென்று கருதானபோலும் எ-று.

சோவு மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல். கருதலளவையான அதனிழக்கினையுயததுணர்நின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழிந்தகாரணங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூச ம அதி.— சூது.

இனி அக்கள்ளநாண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய யசூதாடலும் பிணியுழதகூலுங்கூறுவானரெடங்கி, முகநக—சூதின்தியலபு கூறுகின்றா.

கூடக. வேண்டறக வென்றிடினூளுஞ் சூதினை வென்றதூஉந தூண்டிற்பொன் மின்விழுங்கி யற்று க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டறக — தான் வெல்லவாற்றலுடையனையினும் சூதாடலை விருமபாடுதாழித, — வென்றதூஉம தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கியற்று — வென்று பொருளெய்தவார உளராலெனின் அவ்வென்றபொருடானும் இரையான மறைந்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினறபோலும். எ-று.

வேறல் ஒருநிலையன்மையின் வென்றிடினும்மென்தும், கருமங்களபலவுங்கடுகிதலின் வேண்டறகவென்றுங்கூறினா. எய்தியபொருள் சூதாடுவார நீங்காமைக்கு இட்டதோதனையென்பதூஉம, அதனாற்பின்றுயருழத்தலும், உவமை யாறபெற்றும். (க)

கூடஉ. ஒன்றெய்கி நூழிழக்குஞ் சூதாககு முண்டாங்கொ னன்றெய்கி வாழுவதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்கி நூறு இழக்கும் சூதாகரும் — அததூண்டிற்பொன் போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதமெனனுங்கருசதால் தூற்றினையிழந்து வறியராஞ்சூதாகரும் — நன்று எய்கி வாழுவது ஓராறு உண்

டாங்ககால — பொருளால் அறனுமினபமுமெயசி வாழுவதொருநெறியுண்டா
மோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாறற்ற பொருளிழந்தேவருதலான, அதனாலெயதம பயனும் அவாக்
கிலலையென்பதாம். (2.)

கூகூ. உருளாய மோவாது கூற்ற பொருளாயம
போலுப புறமே படும. கூ

இ-ள். உருள ஆயம ஓவாது கூறின — உருளுங்கவற்றின்கடப்பட்ட ஆய
ததை இடைவிடாதுகூறிச சூதாடுமாயின,— பொருள ஆயம் போயப புற
மே படும—அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருளவருவாயும் அவனைவிட்டுப்
போயப பகைவாகண்ணே தங்கும். எ-று.

கவற்றினதுருட்சியை அதனியை ஆயநீன்மேறெறியும், சூதாடலை அது
கூறலாகிய காரணத்தினமேலிடிகூறினா. பொருளாயமென்பது உமமைத்
தொகை. ஆயம வடமொழித்திரிசொல. காத்தற்கண்ணும் இப்பற்றகண்ணும்
கருத்திலகைலின, அவையிரண்டும் பகைவாபாற்செல்லுமென்பதாம். (கூ)

கூகூச. சிறுமை பலசெய்து சீரழிககுளு சூதின
வறுமை தருவதொன றில். ச

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர அழிககும சூதின—தனை விழைநதாராககு
முன்னிலலாத துன்பங்களபலவற்றையும் வினைத்து உள்ளபுகழையுங்கடுகிக்
குளு சூதுபோல— வறுமை தருவது ஒன்று இல் — நலகுரவினைக கொடுக்க
வல்லது பிறிதொன்றில்லை. எ-று.

அத்துன்பங்கள் முன்னாககூறுப. நலவினைகளையும் நலவினத்தையும் நீக்கித்
தீவினைகளையும் தீயினத்தையுங்கூட்டுதலால், சீரழிககுமென்றா. வறுமைக்கு
எல்லையாவொன்பதாம். (சூ)

கூகூடு. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருகடு
பிவறியா நிலலாகி யா. டூ

இ-ள். இல்லாகியார — முறகாலத்துத தாமுளராங்கியே இலராகியொழுக்கினா
—கவறும் கழகமும கையும் தருக்கி இவறியா—கவற்றினையும் அஃதாடுங்
களத்தினையும் அவ்வாடருகுயேணிங்கரைத் தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவி
டாத வேந்தா எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லமாய்ப்படப பிடித்தெறிதல. அவ்விவறுதலாற்பாண
டவா தமமாசுவிட்டு வனத்திடைப்போய ஆண்கிமறைந்தொழுகினொன அனு
பவங்கூட்டியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் அதனது வறுமைப்பத்தறகுற
றங்கூறப்பட்டது. (டூ)

கூகூசு. அகடாரா ரல்ல லுழப்பாரு, தென்னு
முகடியான் மூடப்பட டார. சூ

இ-ள். சூது எனனும் முகடியால் மூடப்பட்டார — தன்பெயாசொல்லல
மங்கலமனமையிறகுதென்று சொல்லப்படும் முகடியான விழுங்கப்பட்டார்
—அகடு ஆரார அல்லல உழப்பா—இமமைக்கண வயிரூரப்பெறா, மறுமைக
கண நிரயத்துன்பமுழப்பா. எ-று.

செலவங்கெடுத்தது நலஞ்சுவகொடுத்ததற்குழில வேறுபடாமையிற் சூதெனனு முகடியென்றும், வெற்றிதோலவிகளோகுகி ஒருபொழுதும் விடாராகவின ஈனா டி அகடாரானறும், பொய்யுங் களவும் முதலியபாவங்களீடலின ஆண்டு அல்லலுழப்பொன்றாகுகிறீர். வயிராமை சொல்லவே, ஏனைப்புலனகணுகர பபெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பொன்பது எதிரகாலவினை. (சு)

சுசுஎ. பழகிய செலவமும பண்புங் கெடுகருங்
கழகத்துக காலீ புகின. எ

இ-ள். காலீ கழகத்துப் புகின — அறம் பொருளினபங்கட்கடைத்தகாலம் அரசனுககுடி சூதாடுகததனைகடகழியுமாயின, — பழகிய செலவமும பண்பும கெடுகரும — அககழிவு தொன்றுதொடர்வந்த அவனசெலவத்தினையும் நறநு ணங்கனையும் போகரும். எ-று.

பழகியவென்பது பண்புடையையும். தான செயற்கொள்ளும் அறமுத் லியவேயன்றி முனனோரைத்தொடங்கி வருகின்ற செலவமும முனசெய்த நலவினையின்பயனாய் பண்பும இவ்வாமென்பதாம். (எ)

சுசுஅ. பொருள்கெடுத்தபு பொய்மேற கொளீஇயருள்கெடுத்த
தலல லுழப்பிககுஞ் சூது. அ

இ-ள். சூது—சூது—பொருள்கெடுத்தது—தனைப்பயின்றவன்பொருளைக் கெடுத்தது, — பொய் மேறகொளீஇ — பொய்மையைமேறகொள்ளப்பண்ணி, — அருள்கெடுத்தது— மனத்தெழும் ஆருளைக்கெடுத்தது, — அல்லல உழப்பிக கும— இவ்வாறான அவனை இருமையினூடானபழுதுவிக்கும். எ-று.

இத்தொழில்கண்முன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோலவி, வெற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முன்னதனை இம்மையினும், ஏனையவற்றான மறுமையினுமாம் பொருள்கொடுத்ததென்பது பாடமாயின, அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு மேறகொளீஇயென்புறி மேறகோடலாகிய வினைமுதலவினை. (அ)

சுசுசு. உடைசெலவ முறொளி கலவியென் றைநது
மடையாவா மாயங் கொளின. சு

இ-ள். ஆயம் கொளின— அரசன சூனைத்தனைக்கு வினோத்ததொழிலாக விரும்புமாயின, — ஒளி கலவி செய்ம ஊண் உடை என்ற ஐந்தும் அடையாவாம்— அவனை ஒளியும் கலவியும் செலவமும ஊணும் உடையுமென்றிவ வைநதுஞ்சாராவாம். எ-று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளைக்கிப் பிறழ்கின்றது. செலவம் அறுவகையுறுபுகள்கள். ஊணுடையென்பவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாக் கொள்ளப்படும். காலமும கருத்தும் பெருமைபின், இவைபுளவாகாவென்ப தாம். இவைநான்குபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங்கெடுத்தல கூறப்பட்டது. (சு)

சுசு0. இழத்தொறுஉங் காதலிககுஞ் சூதேபோற றுன்ப
முழத்தொறுஉங் காதற றுயிர். சு0

இ-ள். இழந்தொறுஉம காதலிக்கும் குடேபோல—சூதாடலான் இருமைப் பயனகையுழிகுருந்தோறும் அதனமேறகாதலசெய்யுஞ்சூதன்போல— தன்பம உழத்தொறுஉம காதற்று உயிர்—உடம்பான மூவகைத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்குருந்தோறும் அதனமேறகாதலையுடைத்தது உயிர். எ-று.

குது ஆகுபெயர். உயிரினத்தியாமை கூறுவார்போன்று சூதனத்தியாமை கூறுதல்கருத்தாகலின, அதனையாபபுறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினார். இதனெதிராமறைமுகத்தாற சூதினைவெறுந்தொழிவானையொக்கும் உடம்பினைவெறுத்தொழியுமுயினொனவுகொள்க. இதுணை அஃதொழிதற்கருமையும் ஒழிந்தாரதுபெருமையும்கூறப்பட்டன. (க0)

கூறும் அதி.— மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மககட்கு வாசமுதலியபிணிகளவரும், அவற்றுட்பழவினையான வருவன அதனகழிவினகணலலது தீராமையின் அவையொழிந்து, ஏனைக்காரணங்களான வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின்நிறவகூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவுசெயல்களெனவாவாமயாகலின்பிணிகளுப்காரணத்தான வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று க

இ-ள். மிகினும் குறையினும்— உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொதல்வளவினவன்றி அதனை மிதமாயினும் குறையுமாயினும்— நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று நோய் செய்யும்— ஆயுள்வேசமுடையாரால் வாதமுதலாகவெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுகுத்த துன்பஞ்செய்யும். எ-று.

நூலோர்எண்ணியவெனவே, அவர் அவற்றானவகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி ஐப்பகுதியெனனும் பகுதிப்பாடும் பெற்றும். அவற்றிற்குணவொத்தலாவது சுவை விரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல. செயல்களொத்தலாவது மனமொழிமெய்களாற்செய்யுந்தொழில்களை அவைவருந்துவதற்கு முன்னையொழிதல. இவையிரண்டும் இங்மனமன்றி மிததல குறைதலசெய்யின், அவை தத்ததிலையினிலலாவாய வருத்துமென்பகாம். காரணமிரண்டும் அவாயநிலையான வந்தன. முற்றுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனால், யாககைகட்கியலபாகிய நோய் மூவகைத்தென்பதுஉம, அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்பதுஉம, கூறப்பட்டன. இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னாககூறப்பட. (க)

கூசஉ. மருந்தென வேண்டாவாம் யாககைக கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின. உ

இ-ள். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின — ஒருவன முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிக்காரற்றெளியவறிந்து பின்னுண்ணுமாயின்,—யாககைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம்— அவனயாககைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

கூசகூ. இழிவழிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரியாயான்க ளேய. கூ

இ-ள். இழிவு அநிந்த உண்பான்களை இனபம்போல—அக்குறைதலை நன நெனந்நிந்த அவவாறேயுண்பவனமாட்டு இனபம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறு போல,—கழி பே இரையான்களை நோய் நிற்கும்—மிகப்பெரியவிரையை விழுங்குவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும். எ-று.

அவவாறேயுண்டல உண்ணலாமளவிற்சிந்துகுறையவுண்டல், இன்பமாவது வாதமுதலியமூன்றும் தத்தநிலையிறநிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன வயத்தவாதலும் அதனை அறமுகலியநான்குமெய்தலுமாம். இரையைள வினநியெடுத்தது அதனைவருந்தும் விலங்கோடொத்தலின், இரையானென ரூா. விதியெதிராமறைகளை உவமமும் பொருளுமாகியது இரண்டானும் பெ றுதற்கு. (கூ)

கூசஎ. தீயள வன்றித தெரியான் பெரிதுண்ணி
ளேயள வின்றிப படும. எ

இ-ள். தெரியான தீ அளவு அனநிப பெரிது உண்ணின — தன்பகுதியும் அநாகேறவுணவும் காலமுமாராயாது வேண்டியதோருணவை வேண்டிய தோகாலத்த வயிறுத்ததீயளவனநி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,—நோய் அளவு இனநிப படும—அவனமாட்டு நோய்கள் எல்லையற வளரும். எ-று.

தெரியாமைவினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தானவந்தன.நோய் சாதினொருமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வகையுணாவழிப்படுமிழுக் குக்கூறப்பட்டது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோயமுத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாயப்பச செயல. அ

இ-ள். நோய் நாடி—மருத்துவவையினான் ஆதரனமாட்டு நிகழ்கின்ற நோ யை அதனகுறிகளான இன்னதென்று துணியது,—நோய் முதல நாடி— பின் அதுவருத்தகாரணத்தை ஆராய்ந்து தெனியது,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின் அதுதீர்க்குமுபாயத்தினையறிந்து,—வாயப்பச செயல—அதனைச் செய்யும்வழிப பிழையாமற்செய்க. எ-று.

காரணம் உணவு செயலென முறகூறியவிரண்டும். அவற்றை ஆயுளவேத முடையா நிதானமென்ப. அவைநாடித்தற்பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐய மறத்துணிகல. மருந்துசெய்தல, உதிரங்களைதல, அறுத்தல, சுடுதனமுதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு,அதுதணிக்கும்வாயென்றா. “கமுவாயுமுள்” எனரூா பிறரும். பிழையாமை பழையமருத்துவா செயதுவருகின்றமுறைமை யிறற்பாமை. (அ)

கூசகூ. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமும்
கற்றான் கருகிச செயல. கூ

இ-ள். கற்றான்—ஆயுளவேதத்தினைக் கற்றமருத்துவன்,—உற்றான் அளவும் பிணி அளவும் காலமும் கருகிச் செயல —அவவுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால்,

ஆதாரளவினையும் அவனகணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும் தன்செயற்கேற காலத்தினையும் அந்நூலென்றியால் நோக்கி, அவற்றோடுபொருந்தச்செய்க.எ-று.

ஆதாரளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினளவு, பிணியளவு சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியமெனனூகு சாகிவேறுபாடும்,* தொடக்க நடுவீறென்னும் அதன்பருவவேறுபாடும், வனமை மெனமைகளுமுதலாயின. காலம் மேற்சொல்லியன. இம்முனதும் பிழையாமல் நூலென்றியானும் உணர்வுயிருதியானும் ஆராய்ந்தசெய்கவென்பாரா, கற்றுகருதிசெய்யலென்றாரா. இவையிரண்டிபாட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருந்துவனநீராககுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

சூ0. உற்றவன் நீர்ப்பான் மருந்துழைச செலவானென்
றப்பானும் கூற்றே மருந்து. ௧0

இ-ள. மருந்து— பிணிக் கு மருந்தாவது— உற்றவன்— அதனையுற்றவன், — தீர்ப்பான்— அதனை தீரககுமருந்துவன்,— மருந்து— அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து,— உழைச செலவான எனற அப்பால் நாகூற்று— அதனைப் பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்குபகுதியையுடைய நான்குதிறத்தது. எ-று.

நான்கெனனு மெண்வருகின்றமையின, அதுநோக்கி அப்பாலென்றெழிந்தார். நாகூற்றதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகைநான்காவனபொருளுடைமை, மருத்துவனவழிநிறநல, நோயநிலையுணாததலவனமை, மருந்துததனபம்பொறுத்தலெனவிலை. தீர்ப்பானவகைநான்காவன பலபிணினோயகாண்டறகஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோதியகலவியுறுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலுநதீர்த்துவருதல, மனமொழிமெய்கரீயவாதலெனவிலை. மருந்தின்வகைநான்காவன பலபிணிகடகுமேற்றல, சுவை வீரியம்விளைவாற்றல்களானமேம்படுத்தல, எளிதினையதப்படுத்தல, பகுதியோடுபொருந்துதலெனவிலை. இயற்றுவானவகைநான்காவன ஆதாரளமாட்டனமுடைமை, மனமொழிமெய்கரீயவாதல, சொல்லியன அவவாறேசெய்தலவனமை, அறிவுடைமையெனவிலை. இவையெல்லாங்கூடியவழிபல்லது பிணி தீராமையின, இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றாரா. ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை கால்களாக நடக்குமென்பதுபற்றிப் பாதிமெனதும், இவை மாறுபட்டவழிச சாதகியமுமுதிர்ந்து அசாதகியமாமென்றுநகறினாரா. இதனால் அதனைத்தீர்த்தற்கு வேண்டி வனவெல்லாந்தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (க0)

அங்கவியல முற்றிற்று.

* சாதகியம் தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம் தீர்க்கத்தகாதது. யாப்பியம் பெருமபான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாததுமெனக்கொளாததக்கது.

ஒழிபி யல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியலபு பதினமூன்றதிகாரத்தாற கூறுவானறொடங்கி, முதற்கக்குடிமைகூறுகின்றார்.

கூக ம அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயாந்தகுடியினகட்பிறந்தாரது தன்மை. உயாந்தகுடிப்பிறப்பு நாலவகையருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முனைவைக்கப்பட்டது.

கூடுக. இறப்பிறந்தார கண்ணல்ல தில்லை யியலபாகசு
செப்பமு நாணு மொருங்கு. க

இ-ள். செப்பமும நாணும் —செமமையும் நாணும்—ஒருங்கு இறப்பிறந்தார கண அல்லது இயலபாக இல்லை—சேரக குடிப்பிறந்தாராமாட்டல்லது பிறாமாட்டியறகையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுககுடிமனப்பன ஈண்டியாந்தவற்றினமேல், செமமை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுத்தமமுணமாறாகாமை. நாண பதி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இறப்பிறந்தார்க்காயின ஒருவாகறபிக்கவேண்டாமறமுளவாம, பிறாக்காயிற கறிபித்தவழியும் கெடிதுநிலலாவென்பதாம். (க)

கூடுஉ. ஒழுககமும வாயமைபு நாணுமீம மூன்று
மீழுககார குடிப்பிறந்தார. உ

இ-ள். குடிப்பிறந்தார — உயாந்தகுடியினகட்பிறந்தார — ஒழுககமும வாயமையும் நாணும் இம்முனையும் இழுககார—முககுரிய ஒழுககம மெயமை நானென்பபட்ட இம்முனையகண்ணும் கல்வியானனறித தாமாகவே வழுவார். எ-று.

ஒழுககமுதலியன மெயமொழிமனங்களினவாகலின், அம்முறையவாயின. இழுககுதல அறியாது வருகின்றமையின, இழுககாரொன்றார். (உ)

கூடுங். நகையீகை யினசொ லீகழாமை நான்கும
வகையென்ப வாயமைக குடிககு. ங

இ-ள். வாயமைக குடிககு—எக்காலத்தூநதிரிபிலலாத குடியினகட்பிறந்தார்க்கு—நகை ஈகை இனசொல இகழாமை நான்கும வகை எனப—வறியார் சென்றவழி முகமலாசசியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இனசொறசொலலுதலும், இகழாமையுமாகிய இநநான்கும உரிய கூறென்று சொல்லுவா தூலோர். எ-று.

பொய்மமை திரிபுடைமையிறநிரிபின்மையை வாயமையென்றும், இல்லாராயெல்லாருமெனவராகலின் இகழாமையை அவாகூறுக்கியுங்கூறினார். குடி ஆகுபெயர். நான்கின்வகையென்பது பாடமாயின, வாயமைக்குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறினை வேறுபாதி இநநான்கானுதாமென்றுரைக்க. இவைமுன்றுபாட்டானுங்குடிப்பிறந்தாரதியலபு கூறப்பட்டது. (ங)

கூடுச. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செயத விலர். ச

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும்— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிறரூய பொருளைப் பெற்றாராயினும்;—குடிப் பிறந்தார குன்றுவ செயதல் இலா— உயாந்தகுடியினகடபிறந்தாரதமொழுக்ககங்குன்றுந்தொழில்களைச் செயயார. எ-று.

அடுக்கியகோடியென்பது ரண்டெண்ணப்படிம் பொருண்மேனின்றது. குன்றுந்தொழில்கள குன்றுதற்கேதுவாய்தொழில்கள். (ச)

கூடுடு. வழங்குவ துள்வீழந்தக கண்ணும் பழங்குடி பண்பிற றலைப்பிரித வின்று. டு

இ-ள். பழங்குடி—தொன்றுதொடடுவருகின்ற குடியினகட்பிறந்தார—வழங்குவது உளவீழந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்குமபொருள் பண்டையிறசுருங்கியவிடத்தும்—பண்பின தலைப்பிரிதல இன்று— தம்பண்புடைமையின் நீங்கார. எ-று.

தொன்றுதொடடுவருதல சேர சோழ பாண்டியரொன்றறபோலப் படைப்புக்காலந்தொடங்கி மேம்படடுவருதல. அவாககு நல்குரவாவது வழங்குவது உளவீழ்வதாகலின, அதனையே கூறினார். (டு)

கூடுசு. சலம்பற்றிச சாலபில செயயாரமா சற்ற குலம்பற்றி வாழ்துமென பார். சு

இ-ள். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தும் எனபார் — வசையற்று வருகின்ற நங்குடிமரபினோடொத்து வாழ்ககடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார்,—சலம் பற்றிச சாலபு இல் செயயார் — வறுமைபுற்றவழியும், வருசனையைப்பொருந்தி, அமைவிலவாய தொழில்களைச் செயயார். எ-று.

அமைவினமை அமமரபிற்கேலாமை இவைமுன்றுபாட்டானும் அவர் வறுமைபுற்றவழியும் அவ்வியலபினவேறுபடாரொன்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கூடுஎ. குடிப்பிறந்தார கண்விளங்குங குற்றம் விசுமபின் மதிக்கண மறுப்போ லுயாநது. எ

இ-ள். குடிப் பிறந்தாரகண குற்றம்—உயாந்தகுடியினகடபிறந்தாராட்டிளநாங்குற்றம்—விசுமபின் மதிக்கண மறுப்போல உயாநது விளங்கும்—தானசுறிதேயாயினும் விசுமபினகணமதியிடத்தும்றுப்போல ஓங்கித்தோன்றும். எ-று.

உயாக்குடிமுதலிய பொருள்வகைமுன்றுதற்கும விசுமபு முதலிய! உவமைவகையொத்துப் பானமாறுபட்டது. குடியுதயாச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறாதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

கூடுஅ. நலத்தின்க ணரின்மை தோன்றி னவனைக குலத்தின்க ணையப் படும். அ

இ-ள். நலத்தின்கண நார் இனமை தோன்றின்—குலநலமுடையாய் வருகின்றவன்கணனே நரமினமையுளதாமாயின்,—அவனைக குலத்தின்கண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரினமையாற் கொடாமையுங்கடுஞ்சொல்லுமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றாமவிளக்கின்றது.

நலனுடையரூபவருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாயநிலையானவரத்தது. ஐயப்படலென்பது பாடமாயின, ஐயப்படுகுவென விதியாககியுக்காக. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேறுபட்டவழிப்படுமிடங்களுக்கு கூறப்பட்டது. (அ)

கௌக. நிலத்திற கிடந்தமை காலகாட்டுங் காட்டுங் குலத்திற பிறந்தாவாயச சொல. கூ

இ-ள. நிலத்திற கிடந்தமை கால காட்டும் — நிலத்தினிப்பல்பை அரனகண்முனைத்த முனை காட்டும், — குலத்திற பிறந்தா வாயச சொல காட்டும் — அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதனகட்டிற் பிறந்தாவாயசொந்தாட்டும். எ-று.

கிடந்தமை உள்ளபடி. முனைத்தமாத்திரத்தானே நனமையுத்திமைமுற்றி தலின், இலேமுதலிய கூறராயினா, ஆகவே, பொருளினுஞ் செயலமுதலிபன வேண்டாவாயின. குலத்தியல்பறிதற்கருவி கூறுவார்போனது, இனசொல்வேணடுமென்றவாறாயிற்று. (க)

கௌ௦. நலம்வேண்டி இணுடைமை வேண்டிங் குலம்வேண்டின வேண்டிக யாக்கும பணிவு. கூ

இ-ள. நலம் வேண்டின நாண உடைமை வேண்டிம — ஒருவன தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டிவருமின, நானுணுடையனதுவே வேண்டிக, — குலம் வேண்டின யாக்கும பணிவு வேண்டிக — குலனுடைமையை வேண்டிவருமின, பணிப்பப்பிவார யாவாமாட்டும் பணிதலை வேண்டிக. எ-று.

நலம் புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய நின்றது, “வினைப்படு தொகுதியி னும்கை வேண்டி” எனபுழிப்போல. அந்தணர் சான்றோ அருந்தவத்தோர் தமமுன்தோ தந்தை தாயென்றிவ்வல்லாரும் டங்க, யாக்குமென்றோ. பணிவு இருக்கையெழுவும் எதிரசெல்லும் முதலாயின. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டிவன கூறப்பட்டன. (க௦)

கௌ ம அதி.— மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தாக்கு உரியவாய் குணங்கள் கூறுவானொடங்க, முதற்கண மானங்க வகின்றோ. அஃதாவ ந எஞ்ஞானநு தநநிலையிறழாமையும், தெய்வத்தாரமுழவுவந்தழி உயிவாழாமையும். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை நிறுத்தவனுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி முனைவைக்கப்பட்டது.

கௌக. இனறி யமையாச சிறப்பின வாயினுங் குன்ற வருப விடல. கூ

இ-ள. இனறி அமையாச சிறப்பின ஆயினும் — செய்யாதவழித்த தாம் அமையாதசிறப்பினையுடையவேயெனினும், — குன்ற வருப விடல — தங்குடிப்பிறப்புத தாழ்வருஞ்செயல்களையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இனிவந்தன செயதாயினும் உயகவென்னும் வடநூள் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையினமையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையுந் துக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

கூகஉ. சீரினுஞ் சீரலல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும் சீர அலல செய்யாரா -- புகழ்செய்யுமிடத்தூந்தககுடிமைக
கொவ்வாத இளிவரவுகளைச் செய்யாரா—சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவர்
— புகழுடனே மாணத்தைநிறுத்ததுதலை விரும்புவாரா. எ-று.

எவ்விடத்தும் நிலைதூலியாத ஈண்மையான உளதாதலபற்றிப் பேராண்மை
யெனப்பட்டது. நிலையுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞ்செய்யாரொன்பதாம்.(உ)

கூகக. பெருக்கத்து வேண்டும பணிதல சிறிய
சருக்கத்து வேண்டு முயாவு. கூ

இ-ள். பெருக்கத்துப் பணிதல வேண்டும — குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்த
செலவமுளதாயவழி யாவாமாடும் பணிவு வேண்டும,—சிறிய சருக்கத்து
உயர்வு வேண்டும—குறைந்த நலஞ்சூவுளதாயவழிப் பணியாமை வேண்டும.
எ-று.

பணியாமை தாழ்வுவாராமற பழையவுபாசசிக்கண்ணே நிறறல். செலவக
காலை அஃதுயாசசி செய்யாத தாநதாமுதலும், அலலறகாலை அது தாழ்வுசெய்ய
யத் தாமுயாதலும், வேண்டுமென்பதாம். இவைமுனறுபாட்டானும் தாநதாமு
தற்கேதுவாயின செய்யாமைச்சிறப்புக கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகச. தலையி னிழிந்த மபிரணையா மாநதா
நிலையி னிழிந்தக கடை. ச

இ-ள். மாநதா—குடிப்பிறந்தமாநதா,—நிலையின இழிந்தககடை—தமமுய
ர்ந்தநிலையைவிட்டு அதனினினறுதாமுதவழி,—தலையின இழிந்த மயிரணையா
—தலையைவிட்டு அதனினினறும் வீழ்ந்த மயிரினையொப்பா. எ-று.

அநநிலையை விடாதுநின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத்தாமுதவழி இழி
க்கப்படுதலும், உவமைபாறபெற்றும். (ச)

கூகரு. குன்றி னனையாருங் குன்றுவா குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின. ரு

இ-ள். குன்றின அனையாரும—குடிப்பிறப்பான மலைபோலுயாரந்தோரும
— குன்றுவ குன்றி அனைய செயிற் குன்றுவா— தாமுதற்கேதுவாகியசெய
ல்களை ஒருகுன்றியளவாயினுஞ் செய்வராபிறறாமுவா. எ-று.

குன்றியனையவுமெனனும் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாறறெக்கத்து. தாமு
தற்கேதுவாய செயல்களாவன இளிவந்தன, சொற்பின்வருநிலை. (ரு)

கூககூ. புகழின்றற புத்தேனாடு யெய்யாதா லென்மற
றிகழுவார்பின் சென்று நிலை. கூ

இ-ள். இகழுவார்பின் சென்று நிலை—மாணத்தைவிட்டுத் தனனையவமநிப்பா
ர்பின்னே ஒருவனசென்று நிறுக்கிறநிலை — புகழ் இன்று— இவவுலகத்துப்
புகழ்பயவாது,—புத்தேன நாட்டு உய்யாது—ஏனைப்புத்தேனலகத்துச் செலு
த்தாது,—மறறு என—இனி அவனுக்கு அது செய்வதாயாது! எ-று.

புகழ்பயப்பதனைப் புகழென்றா. பயரூய இவ்விரண்டினிற்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னெயென்பதாம். இவையெனப்பாட்டானும் அவை செயதற்குறறங்கூறப்பட்டது. (க)

கூகௌ. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழுகளி நந்நிலையே கெட்டா நென்பபடுத னன்று. எ

இ-ள். ஒட்டார்பின் சென்று ஒருவன் வாழுகலின்—தன்னையிகழ்வார்பினனே சென்று பொருளபெற்று அதனாலொருவன் உயிரவாழுகலின்,— அந்நிலையே கெட்டான எனப்படுதல நன்று—அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்லப் படுதல அவனுக்கு நன்று. எ-று.

ஒட்டிதல பொருநதுகல. அந்நிலையெயென்றது செல்லாத முன்னிலைக்கணணை நின்றென்றவாறு, அப்பொழுதேபென்றுமாம். புகழும் புத்தேணும் பயவாதேனும் பொருளபெற்று உயிரவாழ்வாமென்பானா நோக்கிக் கூறியது.

கூகஅ. மருநதோமற றானோமபும வாழுககை பெருநதகைமை பீடழிய வந்த விடத்து அ

இ-ள். பெருநதகைமை பீடி அழிய வந்தவிடத்து— உயாகுடிப்பிறப்புத தனவலியாகிய மானம் அழியவந்தது, — ஊன் ஓமபும வாழுககை மறறு மருநதோ — இறத்தலொழிந்தது பயனிலலாதவுடம்பின்க காக்கும்வாழ்க்கை பினனுயிறவாமைக்கு மருநதாமோ! எ-று.

மறறென்பது மேறசொல்லிய இறப்பின மாரறிநின்றது. நற்குணங்கடகெல்லாம இடனாதசிறப்புப்பறறிப் பெருநதகைமையெனறும், அவையெல்லா வறறுள்ளும் அதற்கு வலியாதசிறப்புப்பறறிப் பீடெனறும், அஃதழிந்தால நின்றவெறுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை ஊனெனறும், பினனுயிறத்தல ஒருதலையென்பார மருநதோவென்றுங்கூறினா. மானத்தினறொழில் அதற்கு டனுகிய குடிப்பிறப்பினமேனின்றது. (அ)

கூககூ. மயிராபீப்பின் வாழாக கவரிமா வன்னு நுயிராபீப்பா மானம் வரின. கூ

இ-ள். மயிராபீப்பின் வாழாக கவரிமா அனனா—தனமயிராததிரளின் ஒரு மயிரா பீங்கினும் உயிரவாழாத கவரிமாவையொப்பார,— மானம் வரின உயிராபீப்பா — உயிராக்கத்தான மானமெய்துமெல்லவரின, அதனைத்தாங்காஹிறப்பா. எ-று

இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றுககது. உயிரும் மானமும் உடனிலலாமைக்கண், பினனும் போவதாய உயிராகீதது எஞ்ஞானறும் நிற்பதாய மானத்தையெய்துவொன்பதாம். உவமை அவாக்கு அஃதியலபென்பது விளக்கி நின்றது. (க)

கூகௌ. இளிவரின வாழாத மானமுடையா ரொளிதொழு தேதது முலகு. கௌ

இ-ள். இளி வரின வாழாத மானம் உடையார் ஒளி — தமக்கோரிழிவுவந்தவழிப் பொறுத்து உயிரவாழாது அதனைநீத்த மானமுடையாராது புகழ்வுட

வினை — தொழுது ஏத்தம் உலகு — எஞ்ஞானறுதொழுது துதியாநிற்பர் உலகத்தார். எ-று.

“புலவா பாடும் புகழுடையோ விசும்பின—வலவ னேவா வான லூதி யெய்து”வராகலின, துறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிறு. இவைநான குபாட்டானும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

கூடி ம அதி.— பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியசெய்தல், தருக்கினமை, பிறாகுறறங்கூறுமை யெனநினைமுதலிய நற்குணங்களாறபெரியாரது தனமை. நிலையினுமேனமே லுயர்த்தற்பயந்தவாயவிவை உளவாவது நிலையிறுமாமையுளவழியாகலின, இது மானத்தினபின வைக்கப்பட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற குள்ள வெறுககை யினியொருவற
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல. க

இ-ள். ஒருவறகு ஒளி உள்ள வெறுககை—ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா டொயற்கரிய செயவேமெனது கருதும் ஊக்கமிகுதி,— ஒருவறகு இனி அஃ து இறந்து வாழ்தும் எனல — ஒருவனுக்கு மாகாவது அச்செயலையொழிந்து உயிர்வாழ்க்கடவேமெனது கரு துதல். எ-று.

ஒளி தானுளவாகலதது மிககுத்தோனறுதலுடைமை. “ஒளிகிறு னோருகு புகழ் செய்யான” எனரா பிறரும். மேலும் செயற்கரியசெய்வார பெரியொ னாராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறந்தவொப்புரவு ஈகைமுதலியவாம். அவ றறினாயு பெருமைபை அதனகாரணத்தினமேலிட்டு உள்ளவெறுககையெ னறும், அதுதன்னையே அதனகாரியமாகிய ஒளியாக்கியுறகூறினா. இவ்வாறு இதனெதிராமறைக்கணனுமொக்கும். இதனா பெருமையினசிறப்புக் கூறப் பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேறறுமை யான். உ

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பு ஓகும்— எல்லாமக்களுயிர்க்கும் பொது வாகிய பிறப்பியல்பு ஓகுகமேயெனினும், — சிறப்பு ஓவ்வா செய்தொழில் வேறறுமையான — பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுற்தொழில்களது வேறுபாட்டான. எ-று.

வேறுபாடு நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்லவாயி னவுமாய அளவிறந்த பாதுபாடுகள். வினையயத்தாற பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்தினது அதன்பயனனுபவித்தல் எல்லாவருணத்தார்க் குமொத்தலிற பிறப்பொக்குமெனறும், பெருமைசிறுமைகட்குக் கட்டளைக்கல் லாகிய தொழிற்பாதுபாடுகள் வருணநதோறும் யாககைதோறும் வேறுபடுத லிற சிறப்பொவ்வாவெனறுறகூறினா. (உ)

கூஎஃ. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல லவர். ஈ

இ-ள். மேல அல்லலா மேல இருதம மேல அல்லா—செயற்கரியசெய்க லாது சிறியராயினா, உயாந்தவமனிமுதலியவற்றினியிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகார,—கீழ அல்லலா கீழ இருதம கீழ அல்லலா —அவைசெய்து பெரியராயினா, தாமுத வறுநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகார. எ-று.

மேலிருத்தல்கீழிருத்தல்களாற்செல்வநலஞ்சுவகளும, மேல கீழ்களாற்பெரு மைசிறுமைகளும், கருதப்பட்டன இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே குடி மைமாததிரத்தானுஞ் செல்வமாததிரத்தானும் அஃதுளதாகாமையுடையது.

கூஎச. ஒருமை மகளிரோ போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான கொண்டொழுதி னுணடு.ச

இ-ள். ஒருமை மகளிரோ போல — கவராமனத்தினையுடைய மகளிர் நிறை யினவழுவாமற் றமமைத தாங்காததுகொண்டொழுதுமாறுபோல, —பெரு மையும் தன்னை தான கொண்டி ஒழுநின் உணடு—பெருமைக்கண்ணும், ஒரு வன் நிறையினவழுவாமற் றனைத தானகாத்துக்கொண்டொழுதுவாறாயின, அவன்கண்ணடாம். எ-று.

பொருளினறொழில் உவமையினும் வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்றநின்ற மையின், உமமை எச்சவுமமை. ஒழுக்குதல் மனமொழிமெய்களையொடுக்கி ஒப்புரவு முதலிய செயற்போதல். இதனால் அஃதுளதாமாய் கூறப்பட்டது.

கூஎடு. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல். டு

இ-ள். பெருமை உடையவா— அவ்வாற்றற பெருமையுடையராயினா — அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவா— தாம் வரியராயவழியும் பிற ராற்செய்தற்கரியவாய தஞ்செயல்களை விடாந் அவைசெய்யுநெறியாற் கடை போகச்செய்தலை வல்லராவா. எ-று.

வறியராயவழியுமென்பது, முன்செய்துபோதமை தோன்றப் பெருமையு டையவொன்றற்கணும், ஆற்றுவாரொன்றற்கணும், பெற்றும். இதனால் அதனை யுடையராசெய்தி கூறப்பட்டது. (டு)

கூஎகூ சிறியா ருணாச்சியு ளிலலைப் பெரியார்பா
பேணிககொள வேமென்னு நோகரு. கூ

இ-ள். பெரியார்பா பேணிக கொளவேம என்றும் நோகரு—அப்பெற்றிய ராய பெரியாராவழிபட்டு அவரியலபினை யாங்கோடுமென்னுங்கருத்து — சிறியா உணாச்சியு ளிலலை — மறறைச் சிறியராயினுர்மனத்தின்கண் உள தாகாது. எ-று.

குடிமை, செல்வம், கலவியெனறிவற்றது உண்மைமாததிரத்தால் தமமை வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியலபென்று அமைந்திருப்பாரா வழிபட்டு அஃதுடையாராதல் கூடாதென்பதாம். (கூ)

கூஎள. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றொகு சிறப்புந்தான்
சீரல லவாகட படின. எ

இ-ள். சிறப்புத் தானும்—தனக்கொக்கும்பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாய்சிறப்புத்தானும்,— சீர அல்லவாகட படின — தனக்கொவ்வாத

சிறியாடத்துப்பிமாயின, — இறப்பே புரிந்த தொழிறரும் — அதனையொழிந்து தருக்கினகண்ணே மிகச்செயலையுடைத்தாம். எ-று.

தருக்கின மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்புகருமுமை, செல்வம், கலவிகளினாயமிகுதி. இவையிரண்டிபாட்டானும் அஃகிலாசெய்தி கூறப்பட்டது. (எ)

கூஎஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை

யணியுமாந் தன்னை விபந்தது. அ

இ-ள். பெருமை என்றும் பணியும்—பெருமையுடையார அச்சிறப்புண்டாயினானுந் தருக்கினறி அமைந்தொழுகுவாரா, — சிறுமை (என்றும்) தன்னை வியந்து அணியும்—மறறைச சிறுமையுடையார அஃகிலாதொருநதமமை வியந்து புனையாநிற்பா. எ-று.

பொருளின்றொழில்கள பண்பினமேலேற்றப்பட்டன. இஃது அற்றமறைக கும்பெருமையென்புழியுமொக்கும். எனறுமென்பது பின்னும்வந்தியைந்தது. ஆமென்பனவிரண்டிம அசை. புனைதல பிறிற்றமககோமிகுதியையேற்றிக கோடல. இதற்கு உபாந்தார தாமவார தாமந்தார உயாவார இஃதொரு விரோதமிருந்தவாறென்னென உலகியலையியந்து கூற்றற்குகுவாருமுளா. (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை

பெருமித மூரந்து விடல. கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம் இனமை—பெருமைககுணமாவது காரணமுண்டாயவழியும் அஃதியலபாதனோக்கிந் தருக்கினறியிருந்தல, — சிறுமை பெருமிதம் ஊரந்து விடல— சிறுமைககுணமாவது அஃகிலவழியும் அதனை யேற்றிக்கொண்டி தருக்கினமுடிவின்கண்ணே நினறுவிதிதல. எ-று.

அளவறத்தருக்குதலென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதுவாருமுளா: முறறுத்தொடரும் எழுவாயத்தொடரும் சமமுளியையாமையின், அது பாட மன்மையுணர்க. (க)

கூஅ0. அற்ற மறைககும பெருமை சிறுமைதான்

குற்றமே கூறி விடும கூ0

இ-ள். பெருமை அற்றம் மறைககும—பெருமையுடையார பிறாமானத்தை யேகூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பா, — சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும—மறறைச சிறுமையுடையார பிறாகுணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடு வா. எ-று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்துமியைந்தன. அற்றம் ஆகுபெயா. தா னென்பது அசை. இவைமுன்றுபாட்டானும் இருவாசெயலும் ஒருங்குகூறப் பட்டன. (க0)

சூசு ம் அ.தி.— சான்றூண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்து அவற்றையாடற்றன்மை. பலகுணங்களானுமென்பது சாலுத்தறொழிலாறபெறப்படுதலின், அவற்றையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுளடங்காத குணங்கள்பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டிற்றலின், இஃத்தன்பின வைக்கப்பட்டது.

கூஅக. கடனென்ப நலலை யெலலாக கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள பவர்க்கு. க

இ-ள். கடன அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொளபவர்க்கு— நமக்குத்தரு
வது இதுவென்றறிந்து சான்றாண்மையைமேற்கொண்டொழுதுவர்க்கு —
நலலை எல்லாம் கடன எனப— நலனைவாயகுணங்களெல்லாம் இயல்பா
யிருக்குமென்று சொல்லுவா நூலோ. எ-று.

சிலகுணங்களிலவாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டவாயவழியுஞ்சான்
ராண்மையெனனுஞ்சொற்பொருள் கூடாமெயின், நூலோ இவவேதுபபெயா
பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவொன்பதாம். (க)

கூஅஉ. குணநலன சானரோ நலனே பிறநல
மெநலத துள்ளநூஉ மன்று. உ

இ-ள். சானரோ நலன குணநலமே — சானரோநலமாவது குணங்களா
ரூபநலம்;— பிற நலம எநநலதும் உள்ளது அன்று — அஃதொழிந்தது
துபுகங்களாயநலம் ஒருநலசூழிமுள்ளதன்று. எ-று.

அநலத்தை முன்னேபிரித்தமைமீன ஏனைபுறநலத்தைப் பிறநலமென்றும்,
அது குடிப்பிறப்புங்கலியிழுமுதலாக நூலோரொழிந்தநலங்களுட்புகுதாமையின்
எநநலதுள்ளநூஉமன்றென்றுகூறினா. இவ்விரண்டுபாட்டானும் சாலபி
றகேற்றகுணங்கள் பொதுவகையாறகூறப்பட்டன. (உ)

கூஅங். அன்புநா னொப்புரவு கணனோட்டம வாயமையோ
டைந்துசால புனறிய தூண் ங்

இ-ள். அன்பு — சூதறததாரமேலைபன்றிப் பிறாமேலுமுளதாயவன்பும்—
நாண்— பழிபாவங்களினுணவும்— ஒப்புரவு— யாவாமாட்டுமொப்புரவுசெ
யதலும்— கணனோட்டம — பழையாரமேற்கணனோட்டலும் — வாயமை
— எவவிடத்தும் மெய்மகமகூறலுமென— சாலபு ஊன்றிய தூண் ஐந்து—
சாலபென்றும்பாரதலதந்தாயபிய தூண்களைந்து. எ-று

என்னோடு முன்னவற்றோடுநிக கூடிற்று. இக் குணங்களிலவழிச் சாலபு நிலை
பெறாமையின், இவற்றைத் தூணென்றா ஏகேச்சவுருவகம். (ங்)

கூஅச. கொல்லா நலத்தது நோனமை பிறாதிமை
சொல்லா நலத்தது சாலபு ஈ

இ-ள். நோனமை கொல்லா நலத்தது — பிறவறங்களுமவேண்டிமாயினுந
தவம் ஒருயிராயுகொல்லாதவறத்தின்கண்ணதாம், — சாலபு பிறா தீமை
சொல்லா நலத்தது—அதுபோலப் பிறகுணங்களும வேண்டிமாயினுஞ் சாலபு
பிறாகுறத்தைச்சொல்லாத குணத்தின்கண்ணதாம். எ-று.

நலமெனும் ஆகுபெயாப்பொருளிரண்டனையுந தலைமேதோன்ற இவ்விர
ண்டறகும் திகாரமாகக்கூறினா தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ்சிறந்தாற்போ
லச் சாலபிற்குப் பிறாகுறஞ்சொல்லாக்கணஞ்சிறந்ததென்பதாம். (ச)

கூஅடு. ஆற்றுவா ராறநல பணித லதுசானரோர்
மாறரா மாறலும் படை. டு

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆறநல பணிதல— ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பார தாறநலாவது அதற்குத்தனையாவாத தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல, — சான்றோ மாறறூரை மாறறும் படை அது—இனிச சாலபுடையார தம்பகை வரைப பகைமையொழிக்குங்கருவியும் அது. எ-று.

ஆறநல அதுவல்லராதனமை. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை விகாரத தாறறெக்கது. சாலபிறகேற பணிதற்குணத்ததுசிறப்புகூறுவார, ஏனைய துமுடன்கூறினார். (டு)

கூஅசு. சாலபிறகு கட்டளை யாதெனிற ரேல்வி
துலையலலார கண்ணுற கொளல. கூ

இ-ள். சாலபிறகு கட்டளை யாது எனின— சாலபாகிய பொன்னினளவ நித்தரு உரைகலலாகியசெயல யாதெனின, — தோலவி துலை அல்லாகண்ண ணும கொளல—அது தமயினுயார, தாமாடிகுகொள்ளுநதோலவியை இழிந தாமாடிகூட்கோடல. எ-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவுமமையான இருதிறத்தாரகண்ணும் வேணிதல பெற ரும். கொள்ளுதல வெல்லுமாறறலுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல. இழிநதாரை வெல்லுதலகருதித் தமமோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோலவி யான் அவரினுயாவராயின, அந்நாசாலபளவறியப்படுமென்பதாம். (சு)

கூஅஎ. இன்னசெய தாரகரு மினியவே செயயாககா
லெனன பயத்ததே சாலபு. எ

இ-ள். இன்ன செயதாரகரும இனியவே செயயாக்கால— தமக்கினனாத வறறைச செயதாரகரு சாலபுடையார இனியவறறைச செயயாராயின, — சாலபு எனன பயத்தது— அச்சாலபு வேறெனனபயனையுடைத்து எ-று.

சிறப்புமமை அவா இன்னசெயத்தகூடகூடலினக்கவினறறு. ஓகாரம அசை. வின எதிராமறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னசெயவராயின, சாலபாலொருபய னுமிலையெனபதாம். இவையைநதுபாட்டானு சிறப்புவுகையறகூறப்ப ட்டது. (எ)

கூஅஅ. இனமை யொருவற கிளிவனறு சாலபென்னுந
திணமையுண டாகப பெறின. அ

இ-ள். சாலபு எனனும திணமை உண்டாகப பெறின— சாலபென்றுசொ லப்பபிம வலியுண்டாகப்பெறின, — ஒருவறகு இனமை இளிவு அன்று— ஒருவனுக்கு நலகுரவு இனிவாகாது. எ-று.

தளராமையாட்கூறின, வலியாயிறறு. இனமையான வருவதனை இனமை தானுகவுபசரித்துக்கூறினார். சாலபுடையார நலகூராதவழியும் மேம்படுத்தலு டையொனபதாம். (அ)

கூஅகூ. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார சான்றணமைக
காழி யெனப்படு வார. கூ

இ-ள். சான்றணமைக்கு ஆழி எனப்படுவார— சாலபுடைமையாகிய கட றகுக் கரையென்றுசொல்லப்படுவார, — ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார— ஏனைக்கூடலும் கரையுணில்லாமற காலந்திரிந்தாலும், தாரதிரியார. எ-று.

சானுணமையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாககியும், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்தவரின் அஃதுடையாகக் கரையாககியுங்கூறினா, “பெருமை உடற காழி யணையன் மாதோ” என்றா பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (க)

௬௯0. சான்றவா சானுணமை குன்றி விருநிலநதான்
 ருங்காது மனனோ பொறை. க0

இ-ள். சான்றவா சானுணமை குன்றின — பலகுணங்களாணுநிறைந்தவந் தந்தன்மை குன்றவராயின, — இருநிலநதான் பொறை தாங்காது — மறநறையிருநிலநதானுந தன்பொறையைத் தாங்காதாயமுடியும். எ-று.

தானுமென்னுமெச்சவுமமை விகாரத்தாற்றுகக்கது. அவர்க்கதுகுணமுமையும் அதற்கதுதாங்கலும் இயலபாகலான, அவையெருநானமுளவாகாநின்றன வென்பது தோன்றநின்றமையின், மன ஒழிமிசைக்கணவநசது. ஓகாரம் அசை. இதற்கு இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவாதுணையாகவருதலானஅதுவும் அகி தாங்கலாற்றுகின்றனாபபாருமுளா. இவைமுன்றுபாட்டானும் அவற றுநிறைந்தவரது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (க0)

க00 ம் அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சானுணமைகளிற்றமவமுவாதுநின்றே எல்லா ரியலபுகளும்நிறதொத்தொழுதல, “பண்பென்ப பவது பாடநிந தொழு கல்” என்றா பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௬௯௧. எனபத்ததா லெயத லெளிதென்ப யாமாடடும
 பண்புடைமை யென்னும் வழககு. க

இ-ள். யாமாடடும எனபத்ததால் — யாவாமாட்டுமெளியசெவவியராத லால் — பண்புடைமை எனனும் வழககு எயதல் எளிது எனப — அரிதா யபண்புடைமையென்னும் நன்னெறியினையெயதுதல் எளிதென்றுசொல்லுவா னாலோர். எ-று.

குணங்களாநிறைந்து செவவியெளியருமாயக்காற பண்புடைமைதானே உளதாமாகலின், எனபத்ததாலெயதலெளிதென்றும, அஃதுலகத்தையெல்லாம் வசிகரித்தறயத்ததாகலின் அதனைத் தொல்லோசென்ற நன்னெறியாககியும், அதனையெளிதினையதுதற்கு இது தூலோரோதியவுபாயமென்பார் அவாமேல வைத்துங்கூறினார். (க)

௬௯௨. அன்புடைமை யானற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
 பண்புடைமை யென்னும் வழககு. ௨

இ-ள். அன்புடைமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் இவ்விரண்டும் — பிறாமேல ன்புடையனாதலும் உலகத்தோடமைந்தகுடியின்கட்பிறத்தலுமாகிய இவ்விர ண்டும் — பண்புடைமை எனனும் வழக்கு — ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையெ னது உலகத்தாசொல்லும் நன்னெறி. எ-று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறநதாசெயலை. தனித் தவழி ஆகாது இரண்டுகூடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முறறும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாகவுபசரிக்கப்பட்டன. இவையிரண்டிபா ட்டானும் பண்புடையராதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (௨)

௯௯௩. உறுப்பொத்தன மக்களொப பன்றூல வெறுத்தகக
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. ௩

இ-ள. உறுப்பு ஒத்தல மக்கள ஒப்பு அனறு—செறியத்தகாதவுடம்பாலொ
த்தல ஒருவனுக்கு நனமக்களோடொப்பாகாமையின அதுபொருந்தவதனறு,
—ஒப்பதாம ஒப்பு வெறுத்தகக பண்பு ஒத்தல — இனிப் பொருந்துவதாய
வொப்பாவது செறியத்தகக பண்பாலொத்தல. ஏ-று.

வடநூலார அங்கமென்றமையின, உறுப்பென்றா. ஒருவனுக்கு நனமக்க
ளோடு பெறப்பட்டுமொப்பாவது உயிரினவேறாய நிலையதலிலாவுடம்பொத்தல
னறு வேறென்றநிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான, அப்பெற்றித்தாய அவா
பண்பினையுடையனாகவென்பதாம. (௩)

௯௯௪. நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராடடு முலகு. ௪

இ-ள. நயனெடு நன்றி புரிந்த பயன உடையார பண்பு—நீதியையும் அறத்
தையும் வீருமபுலாற பிறாகருத்தமகரும் பயன்படுத்தலுடையாரது பண்பினே
— உலகு பாராடடும— உலகத்தார கொண்டாடாநிற்பா. ஏ-று.

புரிந்தவெனறும்பெயொச்சம ராண்ககாரணப்பொருடடு. நயனெடுநன்றிபு
ரித்தலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின, அதனைப்பாராட்டு
மென்றா. (௪)

௯௯௫. நகையுள்ள மினனா நிகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார மாடடு. ௫

இ-ள. இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இனனாது—தன்னையிகழ்தல ஒருவற்கு வீளை
பாடடினகண்ணும் இனனாது, —பாடு அறிவாரமாடடுப் பகையுள்ளும் பண்பு
உள— ஆகலாற பிறாபாடடுந்தொழு நவாரமாடடுப் பகைமையுளவழியும் அஃ
துளதாகாது இனியவாய பண்புகுள்ள உளவாவன. ஏ-று.

பாடறிவாரொனவே, அவனினறும்பறிதலும் பெற்றும். அதனைப்பறிந்தவா
யின அதுவெயபார இனிப்பெய்செய்வாரொனபது கருத்தது. இதற்குப் பிறொல
லாம இரணத்தொடருத்தமமுடறி வயயாமலுரைப்பாரும், இனனாதென்னுஞ்சொ
ற்குப் பிறவாதெனறுரைப்பாரும்மாடடு. (௫)

௯௯௬. பண்புடையார்ப் பட்டுணடு லக மதுவினறேன்
மண்புகரு மாயவது மன. ௬

இ-ள. பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு — பண்புடையாரகண்ணே
படுத்தலால உலகியல எஞ்ஞானறுமுண்டாய வாராநின்றது, —இன்றேல அது
மண்புகரு மாயவது— ஆண்டுப்படுத்தலிலையாயின, அது மண்ணினகட்புகரு
மாயந்துபோவதாம. ஏ-று.

பட்டுவென்பது திரிந்துகின்றது. உலகு ஆகுபெயா. மறறைப்பண்பில்லார சா
ர்பன்மையின ஓசாரபுமின்றி மண்ணினகட்புகருமாயுமதுவேண்டாவாயிறறெ
ன்பது பட்டுநின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. இவைநான்குபாடடா
றும் அதனையுடையாரதுயாச்சி கூறப்பட்டது. (௬)

கூக௭. அரம்போலுங் கூர்மைய றோனு மரம்போல்வர்

மககடபண் பிலலா தவா.

எ

இ-ள. மககடபண்பு இல்லாதவா—எனமககடகேயுரிய பண்பிலலாதவா,— அரம்போலும் கூர்மையறோனும்—அரத்திசு கூர்மைபோலுங் கூர்மையையுடையரோயாயினும்,—மரம போலவா— ஓர்நிவிறறாயமரத்கீனையொப்பா எ-று.

அரம ஆகுபெயா. ஓர்நிவு ஊறநினைய நிதல. உவமைபிரண்டஊள், முன்னது தான மடிவின்றித தன்னையுறறப்பொருள்களை மடிவித்தலாகிய தொழிலபற்றி வந்தது, ஏனையது விசேடவறிவினமைபாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசேடவறிவிறகுப பப்பைய மககடபண்பினமைபின், அதுதானுமில்லையென்பதாயிற்று. (எ)

கூகஅ. நண்பாற்றா ராசி நயமில் செயவாாகும்

பண்பாற்றா ராதல கடை.

அ

இ-ள. நண்பு ஆற்றாநி நயம இல் செயவாாகும்—தமமொநி நட்பினைச்செய்யாது பகைமைபைச் செய்தொழுதுவாராமாடும்— பண்பு ஆற்றாராதல கடை— தாமபண்புடையரையொழுக்காமை அறிவுடையாக்கிழுக்காம. எ-று.

நயம எரம. சிறப்புமமை அவா பண்பாற்றாமக கட்டாதல் போன்றநின்றது. அதனைச்செய்யிறறும் அவாதனைமபராவொன்பா, கடையென்றா. (அ)

கூகக. நகலவல்ல ரலலாக்கு மாயிரு ஞாலம்

பகலும்பாற பட்டன றிருள.

க

இ-ள. நகல வல்லா அல்லாக்கு—பண்பினமைபான ஒருவரோடுநகலந்து உணமகிழ்தனமாட்டாதாக்கு — மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாறபட்டனறு— மிகவுட்பெரியஞாலம் இருளிலலாத பதற்பொழுதினும் இருளினகட்கிடந்ததாம். எ-று.

எல்லாரோடுநகலந்தறியப்பெறாமையிற்பண்பிலலாக்கு உலகியல் தெரியாதென்பா, உலகியிருளினகட்பட்டதென்றா. பாழ்பட்டனறிருளெனறுபாடமோதி, இருணிககிறறனறென்றுபாப்பாருமுளா. (க)

க000. பண்பிலான பெற்ற பெருஞ்செலவ நன்பால்

கலந்திமை யாற்றிரிந தறறு.

க0

இ-ள. பண்பு இலான பெற்ற பெருஞ்செலவம் — பண்பிலலாதவன் முன்னைநலவினையானையதிய பெரியசெலவம் அககுற்றத்தால் ஒருவறகுமபயன்படாதுகெடுதல— நனபால் கலந்திமையால் துரிந்தறறு — நலலவானபால் ஏற்றகலத்தினகுற்றத்தால் இனசுவைத்தாகாது கெட்டாறபோலும். எ-று.

கலத்திமையென்பது மெலிநதுநின்றது. தொழிலுவமமாகலன், பொருளினகண ஒத்ததொழில் வருவிககப்பட்டது.படைக்குமாற்றலிலனாதேறாறப்பெற்றவெனறும், எல்லாப்பயனுங்கோடறகேற்ற இடனுடைமைதோன்றப்பெருஞ்செலவமென்றுவகூறினா. அச்செலவமும் பயன்படாதென்ற இதனான வருகின்ற அதிகாரப்பொருணமைபுந்தோற்றுவாயசெய்யப்பட்டது. இவைரானகுபாட்டானும் அஃதிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

க0க ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டிபாறக்கும் பிறாக்கும் பயன்படுத்தில்லாத செல்வத்தின் தியலடி. உடையானதுகுற்றஞ் செல்வத்தினமேலேறப்பட்டது. அதிகாரமு றைமை மேறறேறறுவாயசெய்தவதனாபெற்றம்.

க00க. வைத்தானவாய சானற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணுன்
செத்தான செய்ககிடநத தில. க

இ-ள். வாய சானற பெரும்பொருள வைத்தான அஃது உண்ணு—தன மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாயபெரும்பொருளையீட்டிவைத்து உலோ பத்தால அதனையுணனாதவன — செத்தான செய்க கிடநதது இல—உளையி னுஞ் செத்தானும், அதனகண அவனாசெய்ககிடநத்தோருரிமையினமையான. எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல அதனுனைமுடிவகையும துக ராதல. வாயசானறபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன அதனையுணனாதுசெத் தவழி அதனகண அவனாசெய்ககிடநத்தோருரிமையிலையாகலான, வையாது பெற்றபொழுதே துகாகவெனறுபாபினுமமையும். இதற்குச் செத்தானென பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (க)

க00உ. பொருளான மெல்லாமென நியா திவறு
மருளான மாண்ப பிறப்பு உ

இ-ள். பொருளான எல்லாம் ஆம் எனறு—பொருளானறுமுண்டாக அத னெல்லாமுண்டாமெனநிறுது அதனையீட்டி—யாது இவறும மருளான் —பின பிறாககீயாது புறறுள்ளுசெய்யுமயக்கத்தாலே — மாண்ப பிறப்பு ஆம்—ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேயப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினுமெயதுமின்பங்களபலவுமடங்க எல்லாமெனறும, ஈட்டிதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பினமயங்குதலின மருளெனறும, பொருளுண்டாயிருக் கப் பிறாபசிகண்டிருந்ததீவினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந தும் பிறப்புளதாமெனறுங்கூறினா. (உ)

க00ஈ. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவா
தோற்ற நிலககுப பொறை. ஈ

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவா தோற்றம்—பாம பிறரின்றி கவீட்டுதுமெனறு பொருளினதீட்டன்மாதநிரததையேவிருமபி அதனபயரூய புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு—நிலககுப பொறை—நிலத்திறகுப பார மாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின ாகையான அதனையேவேண்டல் செயயாது ஈட்டறறுன்பத்தையும் காத்தறறுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின் மைப்பற்றி,நிலககுப்பொறையென்றா,பிறப்பெனறுது அதற்குரியவுடம்பினை. (ஈ)

க00ச. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
எச்சப் படாஅ தவன். ச

இ-ள. ஒருவரால் நசுப்படாதவன்— ஒருபொருளுமீநதரியாமையின் ஒரு வராலும் நசுப்படுத்திலலாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல்— தானிறந்தவழி ஈண்டொழிந்ததுநிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-று.

ஈண்டொழிந்ததுநிறகுமபுகழ் அவானமேலனி நிலலாமையின் அவனுககத னேடியாதுமியைபிலையென்பார, எனெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஓகாரம் அசை. இவைமுன்னுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (ச)

க00௫. கொடுப்பதூஉந் துயப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய கோடியுண டாபினு மில். ௫

இ-ள. கொடுப்பதூஉம் துயப்பதூஉம் இல்லார்க்கு — பிறக்கீவதும் தானு காவதமாய் இரண்டுசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல—பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமில்லை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தறொழில் முற்கூறப்பட்டது. அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்படும பொருண்மேனினறது. ஒன்றுமில்லார்போலப் பயனிரண்டிமிழத்தலின், இல்லென்றார். (௫)

க00கூ. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தானுயவவான நககார்க்கொன்றித் தியிலபிலா தான. கூ

இ-ள. தானு யவவான தக்காரர்க்கு ஒன்று ஈதல் இயலிலாதான—தானுக ஈராய அதன்மேலுந்தகுதியுடையார்க்கு அவாவேண்டியதொன்றனை ஈதலிய நகையிலனாயின—பெருஞ்செல்வம் ஏதம்—இரண்டுசெய்தறகிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

தகுதி தானங்கோடநகேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். நகரப்படுத்தலும் ஈயப்படுத்தலுமாகிய தொழிறகுரியநனை அனறக்கினமையின், நோயென்றார். ஈதலியலிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுகரு ஈட்டல் காந்தனமுதலியவ நறால் தன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவவிருமையும் உடனகூறப்பட்டன. (கூ)

க00எ. அறறாககொன் முறறாதான செல்வ மிகநலம் பெற்றற டமியணமுத தற்று. எ

இ-ள. அறறாக்கு ஒன்று ஆறறாதான செல்வம்—ஒருபொருளுமில்ராயினா க்கு அவாவேண்டியதொன்றனைக கொடாதானது செல்வங் கொன்னேகழி தல்—மிகநலம் பெற்றற தமியள முத்தற்று—பெண்டின மிகநலத்தினைப் பெற்றறொருத்தி கொடுப்பாரினமையிற கொழுநனினறித் தமியளாய முத்த தனமைத்தது. எ-று.

நலம் வடிவின்னமையும் குணத்தின்னமையும். இரண்டுமொருங்குபெறுத லரிதாகலின், பெற்றறொன்றார். கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடுவமைகூறினமையின், தானுமேறபானுமேயன் றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று. (எ)

க00அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவரு ண்ச்சு மரமபமுத் தற்று. அ

இ-ள். நசுசப்படாதவன் செலவம்—வறியாக்கணியவியிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்படாதவன் செலவமெயதுதல—ஊர் நடுவுள் நசுசுமரம் பழுததற்று — ஊரிடைநிற்பதோர்நசுசுமரம் பழுததாறபோலும். எ-று.

கடுவூரென்பது பின்முனனுகத்தொக்கவாரும்வேறறுமைத்தொகை. அண்மையுடைமைகளாற பயனிலையென்பதாம். (அ)

க00க. அனபொர்இத தறசெற றறநோககா தீட்டிய
வொண்பொருள கொளவார பிறா. கூ

இ-ள். அனபு ஓர்இ—ஒருவன் கொடாமைப்பொருட்டுச் சுற்றத்தாராட்டார்கள் அனபுசெய்தலையொழிந்தது—தறசெறறு—வேண்டிவன் துகராது தன்னைசெயுதது—அறம் நோககாது—வறியாக்கரு நதனமுதலியவறத்தை நினைப்பதஞ்செய்யாது—ாட்டிய ஒண்பொருள கொளவார பிறா—ாட்டிய வொளனியபொருளைக் கொண்டிபோய்ப பயன்பெறுவார பிறா. எ-று.

பயனாய அறனும் இன்பமுஞ்செய்துகொள்ளாதானுககுப்பொருளானது ஈட்டறறுன்பமேயென்பது தோன்ற ஈட்டியவெனறும், அவனவழியினுள்ளார க்கும் உதவாதென்பது தோன்றப் பிறொன்றுங்கூறிரா. (க)

க00க. சீருடைச செல்வர் சிறுதுனி மாரி

வறங்கூர் நனைய துடைத்தது. க0

இ-ள். சீர் உடைச செல்வா சிறுதுனி—புகழுடைத்தாய செலவத்தினையுடையவரது நிறகுங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை — மாரி வறங்கூர்நனையது உடைத்து—உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்ததுமேகம் வறுமைமிககாறபோலவதோரியலினைபுடைத்தது. எ-று.

துனி வெறுப்பு, அதனைசெய்தலாறறுனியென்பப்பட்டது. யாவாக்குமபயன்பட்டார அதனைவறியராயவழியும் அவவறுமை கடிதின்னக்குதலிற் பின்புஞ்செல்வராய்ப பயன்படுவொன்பது உவமையாற்பெறப்பட்டது, பட்டவே, நன்றியில்லாதசெலவம் எஞ்ஞானறும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வா இரவலரோடு வெறுகும் நிலையில்வெறுப்பு மாரிவறங்கூர்நனைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமைமேலும் ஓர்பொருட்டொடாபுட்டாமலுபாபாருமுளா. இவைநான்குபாட்டானும் அச்செல்வத்ததுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

க02 ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பண்புமுதலியகுணங்களானாயாதோ தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையாராதனமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க00க. கருமத்தா னணுத் தணுத் திருதுத்

னல்லவர் நாணுப் பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல்—நன்மக்கணுவது இழிந்தகருமங்காரணமாக நாணுதல்,—பிற திருதுதல் நல்லவா நாணு—அஃதென்றி மன

மொழிமெய்கள்தொடுக்கத்தான வருவனவோவென்ன, அவை அவரளவல்ல அழகியதுதலிணையுடைய குலமகளிராண்கள். எ-று.

பிற குலமகளிரானென்றதனான ஏனையது நனமக்கண்ணென்பதும், நாணுதலென்றதறை கருமத்ததிழிவும், பெற்றும். திருநுதன்லலவொன்பது புகழ்ச்சிககுறிப்பு. ஏதுபபன்மைபற்றிப் பிறவென்றா. இனி அறமறைத்தனமுதலியன பொதுமகளிரானோடொக்குமென்றுரைப்பாருமுளா. அவாக்கு நாணகேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவாபெயராதகூறப்பட்டாமையானும், அஃதுறையனமையறிக. இதனான நாணிந்தலக்கணங்கூறப்பட்டது.(க)

க0கஉ. ஊணுடை யெச்ச முயிராககெல்லாம வேறல்ல

நாணுடைமை மாநதா சிறப்பு. உ

இ-ள். ஊண உடை எச்சம உயிராககெல்லாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிராககெல்லாம் பொது, — மாநதா சிறப்பு நாணுடைமை—நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல. எ-று.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமுங்காமமும். சிறப்பு அவையிராகளினவேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

க0கங. ஊணைக குறித்த வுயிரொல்லா நாணென்னு

நனமை குறித்தது சாலபு. ங

இ-ள். உயிரொல்லாம ஊணைக குறித்த— எல்லாவுயிர்களும் உடம்பினைத்தமக்கு நிலைகளனாகுகொண்டு அதனைவிடா, — சாலபு நாண எனனும் நன்மை குறித்தது — அதுபோலச சூலபு நாணெனநுநனமைககுண்தலைத் தனக்கு நிலைக்களனாகுகொண்டு அதனை விடாது. எ-று.

உடம்பென்பது சாதிவொருமை. நனமை ஆகுபெயா. உயிர உடம்போடு கூடியல்லது பயனெயதாதவாறுபோலச சாலபு நாணோடுகூடியல்லது பயனெயதாதென்பதாம். ஊணைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (ங)

க0கச. அணியன்றே நாணுடைமை சானரோக்கஃ தின்றேற
பினியன்றே பீடு நடை. ச

இ-ள். சானரோக்க நாணுடைமை அணியன்றே — சானரோக்க நாணுடைமையாபரணமாம், — அஃது இன்றேல பீடு நடை பினியன்றே— அவ்வாபரணமில்லையின் அவாபெருமித்ததையுடையநடை கண்டார்க்குப் பினியாம். எ-று.

அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தறக்கருமையிற பினியென்றும் கூறினா. ஓகாரவிடைச்சொற்கள் எதிர்மறைக்கண வந்தன. இவையென்றுபாட்டானும் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

க0கரு. பிறாபழியுந் தமபழியு நாணுவாரா நாணுக

குறைபதி யென்னு முலகு. ரு

இ-ள். பிறா பழியும் தமபழியும் நாணுவாரா — பிறாக்கு வரும்பழியையும் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமதித்தது நாணுவாரா—உலகு நாணுக்கு உறைபதி எனனும்— உலகத்தாரா நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவா. எ-று.

ஒப்பமதித்தல் அதுவுநதமக்குவநததாகவே கருதுதல். அக்கருததுடையாரா பெரியராகலின், அவரை உயாநதோராயாவரும் புகழ்வானெபதாம். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக கூறப்பட்டது. (டு)

க0கசு. நாணவேலி கொள்ளாது மனனோ வியன்ஞாலம்
பேணலா மேலா யவா. கூ

இ-ள். மேலாயவா—உயாநதவா,—வேலி நாண கொள்ளாது—தமக்கேம மாகநாணினைகொளவதன்றி,—வியன் ஞாலம் பேணலா—அகன்றஞாலத் தைக்கொள்ள விருமபாரா. எ-று.

பழிபாவங்கள புகுதாமற்காததலின், வேலியென்றாரா. நாணும் ஞாலமுநதம் முணமாறாயவழி அநநாணினைக கொளவதல்லது அவை புகுதுநெறியாய ஞால ததினைக்கொள்ள விருமபாரென்பதாம். மனனும் ஒவும் அசை. நாணுகிய வேல் யைப்பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விருமபாரெனதுரைப்பாருமுளா. (சு)

க0க௭. நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருடா
ணைநிறவாரா நாணுள பவா. ஏ

இ-ள். நாண ஆளப்பவா—நாணினதுசிறப்பறிநது அதனை விடாநொழுகு வாரா—நாணுல உயிரைத் துறப்பாரா—அநநாணமுயிருநதம்முணமாறாயவழி நாணசிறையாமறப்பொருடா உயிரைநீப்பா, —உயிர்ப்பொருடா நாண துற வாரா—உயிரசிறையாமறப்பொருடா நாணினை நீக்காரா. எ-று.

உயிரினும் நாணசிறந்ததென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவாசெயல் கூறப்பட்டது. (எ)

க0கஅ. பிறாநாணத் தக்கது தானுண லுயி
றநாணத் தக்க துடைத்தது. அ

இ-ள். பிறா நாணத்தக்கது தான நாணுலயின்—கேட்டாருங்கண்டாருநா ணத்தக்கப்பழியை ஒருவன் தானுணதுசெய்யுமாயின்,—அறம் நாணத்தக்கது உடைத்தது—அநநாணமை அவனை அறம் விட்டுநீங்கத்தக்க குற்றத்தினையுடை தது. எ-று.

தானெனச செயவானைப் பிரிக்கின்றாராகலின், பிறானாரா. நாணுடையப ல்லாதானை அறஞ்சாராதென்பதாம். (ஆ)

க0ககூ குலஞ்சுடுங் கொளகை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணினமை நின்றக கடை. கூ

இ-ள். கொளகை பிழைப்பிற குலம் சுடும்—ஒருவனுக்கொழுக்கம் பிழை க்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவனகுடிப்பிறப்பொன்றையுங்கெடுக்கும்,—நாணி னமை நின்றககடை நலம் சுடும்—ஒருவன்மாடா நாணினமை நின்றவழி அநநிலை அவனலமயாவற்றையுங் கெடுக்கும். எ-று.

சிறநல் ஒருபொழுதுநீக்காகமை. நலம் சாடியொருமையாகலின், பிறப்பு, கலவி, குணம்,செயல்,இன்மென்றிவற்றான வந்தனவெல்லாகுகொள்ளப்படும. ஒழுக்கவழிவினும் நாணழிவு இறப்பததீதென்பதாம். (கூ)

க0உ0. நாணகத் திலலா ரியகக மரப்பாவை
நாண லுயிர்ப்பொருடா யறது. க0

இ-ள். அகத்து நான் இல்லார இயக்கம்— தம்மனத்தினகண் நாணிலலா தமக்கள உயிருடையார்போன்றியங்குகின்றவியக்கம்— மரப்பாவை நாணல் உயிர் மருட்டியறறு — மரத்தாறசெயத்பாவை இயநதரக்கயிறறினூய தன் னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கின்றபோலும். எ-று.

கருவியே கருத்தாவாயிறறு. நாணிலலாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவை யியக்கம்போலவதலலது உயிரியக்கமனறென்பதாம். இவையுமுனறுபாட்டானும் நாணிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

க0௩ ம் அதி.— குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனருளபிறந்தகுடிபை உயரச்செயதலினிறம். இது தாழ்வினகணுதலுடையாககுள தாவதாகலின நாணுடைமையினபின வைக கப்பட்டது.

க0௨க. கருமஞ செயவொருவன் கைதூவே னென்னும் பெருமைபிற பீடுடைய தில். க

இ-ள். கருமம் செயக கைதூவேன எனறும் பெருமையின்—தன் குடிசெய தறபொருட்டித் தொடங்கிய கருமமுடியாமையின் எண்ணியகருமஞ்செயதற கியான்கையொழியேனெனறும் ஆளவினைபெருமைபோல — ஒருவன் பீடு உடையது இல் — ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடையபெருமை பிறிதில்லை. எ-று.

குடிசெயதறகென்பது அதிகாரத்தான வந்தது பலவகைத்தாயகருமச்செ யலாற செலவமும் புகழுமெய்கிக குடியுயருமாகலின, பீடுடையதில்லெனறூர் குடிசெயதறகருமமே நடந்தலால், தனகருமஞ்செயயவெனறும் பிறாகருமஞ செயயவெனறுமுறைபாருமுளா தனகருமமும் அதுவேயாகலானும், பிறோ வலசெயதல் தலைமையனமையானும், அவையுரையனமையறிக. (க)

க0௨உ. ஆளவினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி னீளவினையா னீளுங் குடி. உ

இ-ள். ஆளவினையும் ஆனது அறிவும் என இரண்டின் நீளவினையான்—முயற் சியும் நிறைந்தவறிவுமெனறுசொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையருத் கருமச்செயலால்— குடி நீளும்— ஒருவன்குடியுயரும. எ-று.

நிறைதல் இயற்கையறிவு செயற்கையறிவேடுகூடி நிரம்புதல், ஆளவினை மடிபுகுதாமறபொருட்டி. ஆனறவறிவு உயாதறகேற்றசெயலகரும அவைமுடி கருநகிறமும் பிழையாமலெண்ணுதறபொருட்டி. இவையிரண்டிபாட்டானும் அச்செயற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

க0௨௩. குடிசெயவ லென்னு மொருவறகுத் தெயவ மடித்தறறுத் தானமுந துறும் னு ?

இ-ள். குடி செயவல் எனறும் ஒருவறகு— என் குடியினையுயரச்செய்யக்க டவேனெனறுகொண்டி அதறகேற்ற கருமங்களினமுயலும் ஒருவனுக்கு — தெயவம் மடி தறறுத் தான முநதுறும்—தெயவம் ஆடையைத் தறறுக்கொ ண்டி தானமுநதுறறுநிறகும எ-று.

கூசு , ௧௦௩ ம் அதி.— குடிசெயல்வகை.

முயற்சியை அதன்காரணத்தாறகூறினா. தறுதல இறுகவுத்தல, முன் னடப்பாசெயல் நியதிமேலேற்றப்பட்டது. (௩)

௧௦௨௪. சூழாமற் றுனே முடிவெய்துந் தங்குடியைத் தாழா துளுற்று பவர்க்கு. ௪

இ-ள். தங்குடியைத் தாழாது உளுற்றுப்பவர்க்கு — தங்குடிக்காம்வினையை வினாந்துமுயல்வார்க்கு—சூழாமல் தானே முடிவெய்தும்— அவ்வினைமுடிக்குநீறும் அவாகுழவேண்டாமற் றுனே முடிவெய்தும். எ-று.

* குடி ஆகுபெயர். தெய்வமுந் துறுதலாற் பயனகூறியவாறு. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வநுணையாதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௧௦௨௫. குற்ற மிலனாக குடிசெய்து வாழ்வானேச சுற்றமாச சுற்று முலகு. ௫

இ-ள். குற்றம் இலனாக குடி செய்து வாழ்வானே— குற்றமாயின செய்த யாது தன்குடியையுயரச்செய்தொழுதுவானே— சுற்றமாச சுற்றும் உலகு— அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சென்றுகுழுவா உலகத்தாரா. எ-று.

குற்றமாயின அறநீதிக்கடகு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்த னோகி யாவருஞ்சென்றுசாராவொன்பதாம். (௫)

௧௦௨௬. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த விலலாண்மை யாகுகி கொளல். ௬

இ-ள். ஒருவற்கு நல்லாண்மை எனபது— ஒருவனுக்கு நல்லாண்மையெ னறு உயாததுசொல்லப்படுவது— தான பிறந்த இல்லாண்மை ஆகுகிக்கொ ளல் — தான பிறந்தகுடியினையாளுந் தனமையைத் தனக்குளதாகுகிக்கோடல். எ-று.

போததொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தாரா. குடியினை யாளுந் தனமை குடியிலுள்ளாராயுயரச்செய்து தனவழிப்படுத்தல். அதனை ச்செய்துகோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்றபாட்டாறபெறப்படும.(௬)

௧௦௨௭. அமரகத்து வன்கண்ணா போலத் தமரகத்து மாறறுவார மேற்றே பொறை. ௭

இ-ள். அமரகத்து வன்கண்ணாபோல— களத்தினகட்சென்றா பலராயினும் போதாங்குதல் வன்கண்ணாமேலதாறாபோல, — தமரகத்தும் பொறை ஆறறுவாரமேற்றே— குடியினகட்பிறந்தார பலராயினும் அதன்பாரம்பொறு த்தல் அதுவல்லாமேலதாம். எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன குமதிக்கப்படுவார அவரோயென்பதாம். இவையுணறுபாட்டானும் அதுசெய வாரொய்துஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௧௦௨௮. குடிசெய்வார்க கிலலைப் பருவ மடிசெய்து மாணங் கருதக் கெடும. ௮

இ-ள். மடி செய்து மாணம் கருதக் கெடும— தங்குடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தேநோக்கி மடியினைச்செய்துகொண்டு மாண

ததையுங்கருதுவராயிற சூடி கெடும.—சூடி செய்வாக்குப் பருவம் இலலை— ஆகலான அவாக்குக்காலநியதியிலை. எ-று.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல வெயினமழைபனியென்பனவுடைமைநோக் கிப பின்னாசெய்தமென்றொழிந்திருத்தல. மானங்கருதுதல இகசூடியிலுள ளாயாவரும் இன்பமுற இக்காலத்தததுன்பமுறுவேன் யானேவென்று உட் கோடல. மேல இகலவெலலுமவேதாக்கு வேண்பிமபொழுதென்றதுடகொ ண்டி இவாககுமவேண்பிமோவெனதுகருதினும் அதுகருதற்கவென்று மறுத்த வாறு. (அ)

க0உசு. இடும்பைககே கொளகலங் கொல்லோ குடுமபத்தைக குற்ற மறைப்பா னுடமடி. சு

இ-ள. குடுமபத்தைக குற்றம் மறைப்பான உடமடி—மூவகைததுன்பமுமு றறபாலதாய தனசூடியை அவையுமுறநகாக்கமுயலவானது உடமடி—இடும பைககே கொளகலங்கொல—அமமுயற்சித்ததுன்பத்திற்கே கொளகலமாதது னையோ, அஃதொழிந்து இன்பத்திற்காதல்லையோ! எ-று.

“உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன பெருமநிற குறித்து வருவலே” எனபுழியும் மறைத்தல இப்பொருட்டாயிற்று. ஏனசூடிமுழு கமின்புறயுயாவே நானிருமையுமெய்துதலான இமமெயவருத்தமாத்நிரம எனக்குந்நென்று முயலுமறிவுடையான அஃதொருநூனறுமொழியாமெநோக்கி, இடுமபைககே கொளகலங்கொல்லோவென்றா. இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்டுபாட்டா னும் அவா அதுசெய்யுமியலடி கூறப்பட்டது. (ஆ)

க0உ0. இடுககண்கால கொன்றிட வீழு மடித்துன்று நல்லா ளிலாத சூடி. சு0

இ-ள. இடுககண கால கொன்றிட வீழும்—துன்பமாகிய நவியம் புகுநது தனமுதலைவெட்டிச சாயகக ஒருபறநினறி வீழாநிற்கும்—அடுத்து ஊனநும நல்லாள இலாத சூடி — அக்காலத்தப பறநுவனகொடுத்தத தாங்கவல்ல நல்லவாண்மகன பிறவாத சூடியாகியமரம். எ-று.

முதல அதன்வழிக்குரியார. வளாப்பாரைப் பெற்றுழி வளாநதுபயன்பித லும அல்லாவழிக் கெடுத்தலுமுடைமையின, மரமாக்கினூ, “தாங்குசிறை வாவ லுறை தொன்மாங்க எனன — வோங்குருல ரையவத னுடபிறந்த வீரா— தாங்கலகட னூருந்தலை சாயப்பவரு தீசசொ—நீங்கனமட வாரகளகட னென நெழுநது போநதான.”*என்றா பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனை அவ ரிலலாதசூடிக்குளதாங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

க0ச ம் அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகாக்கும பெருமபான்மை வேளாளாக்கு முரித்தாய உழுதறொழில். செயவிக்குங்கால ஏனையோககுமுரித்தது. இது, மேற்கூடியுயாதற்கேதுவென்ற ஆளவினைவகையாகலின, சூடிசெயலவகையின் பின வைக்கப்பட்டது.

* சீவகசிரதாமணி, காந்தருவதையாரிலம்பகம், சு.

க0௩௧. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதன
 உழநது முழவே தலை. க

இ-ள். சுழன்றும் ஏப்பின்னது உலகம்— உழுதலானவரும் மெய்வருத்த
 நோக்கிப் பிறதொழிலகளைச் செய்துநின்றதும், முடிவில் ஏருடையாவழியதா
 யிற்று உலகம்,— அதனை உழந்தும் தலை உழவே—ஆதலான எல்லாவருத்த
 முறையும், தலையாயதொழில் உழவே. எ-று.

ஏ ஆகுபெயர். பிறதொழிலகளாற்பொருளெய்சிபவழியும் உணவின்பொரு
 ட்டி உழவாரகடசெல்லவேணந்திற சுழன்றுமேர்ப்பின்னதுலகமென்றும்,
 வருத்தமில்வதும் பிறதொழிலகள நடையென்பது போதா உழந்துமுழவே
 தலையெனதுகூறினார். இ-ஈ. உழவே உழவினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

க0௩௨. உழுவா ருலகத்தாராக காணியிஃ நாரற்ற
 தெழுவாரா யெல்லாம பொறுத்தது. உ

இ-ள். அஃது ஆற்றது எழுவாரா எல்லாம பொறுத்தது — அவவுழுதலைச்
 செய்யமாட்டாது பிறதொழிலகண்மேறசெல்லவா யாவராயுநதாவகுதலால்,
 —உழவார உலகத்தாராக ஆணி — அதுவல்லார உலகத்தாராகிய தோக்கு
 அச்சாணியாவார். எ-று.

காடுகொன்று நாடாகக்கி குளந்தொட்டென்றபேரால் உழுவாரொன்றது உழு
 விப்பாராமேலுஞ்செல்லும். உலகத்தாரொன்றது ஈண்டிவரையொழிந்தாரை, கல
 ங்காமனிசுத்தற்கண் ஆணிபோறலின், ஆணியென்றார். பொறுத்தலானென்பது
 திரிந்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். அஃநாரற்றா தொழுவாரேயெல்லாமபொ
 றுத்தென்று பாடமோதி, அதுமாட்டாதார புரப்பாசெய்யும்பரிபவமெல்லாம்
 பொறுத்தது அவரைத்தொழுவாரேயாவரென்றுரைப்பாரும்பார். (உ)

க0௩௩. உழுதுண்டு வாழவாரே வாழவாரமற் றெல்லாந்
 தொழுதுண்டு பின்செல பவா. ன

இ-ள். உழுது உண்டு வாழவாரே வாழவாரா—யாவருமுண்ணுமவகை உழு
 தலைச்செய்து அதற்றாருமுண்டு வாழ்கின்றாரே தமக்குரியராய வாழ்கின
 ரவா,— மற்ற்ெல்லாம தொழுது உண்டு பின்செலபவா — மற்ற்ையாரொ
 லாம பிறரைத்தொழுது அதற்றாருமுண்டு அவரைப் பின்செல்கின்றவா. எ-று.

மற்ற்ென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமுமக்கடபிறப்பினராயவைத்துப்
 பிறரைத்தொழுது அவர் சிலகொடுப்பத தமமுயிரோம்பி அவாபின்செல்லவா
 தமக்குரியரல்லென்பது கருத்தது. (ஈ)

க0௩௪. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழக காண்ப
 ரலகுடை நீழ லவா. ச

இ-ள். அலகு உடை நீழலவா—உழுதற்றெழிலான் ரெல்லையுடையராய
 தண்ணளியுடையாரா— பலகுடைநீழலும் தங்குடைக்கீழக காண்பார்— பல
 வேந்தாகுடைநீழலதாய மணமுழுதீனையுந் தமவேந்தாருடைக்கீழே காண்பார்.
 எ-று.

அலகு கதிர, அஃதீண்டாருபெயராய் ரெனமேலதாயிற்று. உடையவென்ப
 து குறைந்துநின்றது. நீழல்போறலின், நீழலென்பப்பட்டது. நீழலவரென்றது

இரப்போர்க்கெல்லாமாதனோக்கி. ஒற்றுமைபற்றித் தவருடையென்றார்; குடை நீழலென்பது உம் ஆகுபொயா, “ஊன்றுசாந மருககி னின்றதன் பயனே” என்றதனால் தம்மரசனாகுக கொற்றமபெருகி மணமுழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பொன்பதாம்; “இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழுவீடை விளைப்போர்” எனரா பிறரும். (ச)

க0௩௩ இரவா ரிரப்பாக்கொன நீவா கரவாது
கைசெய்தான மாலையவா. (ரு)

இ-ள். கைசெய்து ஊண் மாலையவா இரவா— தங்கையாலுமுதுண்டீலியிலப்பாவுடையா பிறதை நாயிரவா, — இரப்பாக்கு ஒன்று கரவாது சவா — தம்மையிரப்பாக்கு அவாவேண்டியதொன்றனைக் கரவாதுகொடுப்பா. எ-று.

செய்தென்பதற்கு உழுதலையெனவருவிகக, கைசெய்தான் மாலையவொன்பது ஒருநூன்தும் அழிவல்லாதசெல்வமுடையொன்னும் ஏதுவையுட்கொண்டி நின்றது. (ரு)

க0௩௪. உழவினா கைம்மடங்கி னிலலை விழைவது உம்
விட்டேமென பாரக்கு நிலை. (சு)

இ-ள். உழவினா கைம்மடங்கின — உழுதலையுடையாரை அதனைச் செய்வது மடங்குமாயின, — விழைவது உம் விட்டேம எனபாக்கு நிலை இல்லை — யாவரும் விழையுமுணவும் யாநதுநதோமென்பார்க்கு அவ்வறத்தின்கணிற் றலுமுளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுதிககண்ணும் வந்தியைநதது. உணவினமையால், தாமுண்டலும் இல்லறஞ்செய்தலும் யாவாருமில்லையாயின. அவருடையுமாதிரிமாயகை வாளாவிருப்பின உலகத்து இம்மை மறுமை வீடென்னும் பயன்கள் சிகழாவென்பதாம். ஒன்றனை மனததாலவிழைதலுமொழிந்தேமென்பார்க்கெனவுரைப்பாருமுளா. இவையைநதுபாட்டானும் அதனைச் செய்வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

க0௩௫. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும. (எ)

இ-ள். தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் — ஒருநிலத்தினையுமுதவன் ஒருபலப்புழுதி கஃசாமவண்ணம் அதனைக் காயவிடுவனாயின, — பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப் படும — அதனகடசெய்தப்பிர ஒருபிடியின்கண்டங்கிய எருவுமிடவேண்டாமற் பனைத்துவிளையும். எ-று.

பிடித்து பிடியின்கண்ணது. பிடித்தவென்பதனவிகாரமென்பாருமுளா. வேண்டாமல், சான்று எனபன திரிநதுநின்றன. (எ)

க0௩௬. ஏரினு நன்ற லெருவிடுதல கட்டபி
நீரினு நன்றதன் காப்பு. (அ)

இ-ள். ஏரினும் ஒரு இடுதல நன்று — அப்பயிர்க்கு அவவுமுதலினும் ஒருப் பெய்தல் நன்று; — கட்டின அதனகாப்பு நீரினும் நன்று — இவ்விரண்டுஞ்செய்து களைகட்டால் அதனைக்காதல அதற்கு நீராலயாத்தலினுநன்று. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காதல பட்டிமுதலியவற்றான அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீகாலயாதல, காதலென்றிம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

க0௬கூ. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடெ. கூ

இ-ள். கிழவன் செல்லான இருப்பின—அநிலததிற்குரியவன் அதனகண்டோறுஞ்சென்றுபாதது அநிததனசெய்யாது மடிநதிருக்குமாயின,—நிலம் இலலாளிற புலநது ஊடிவிடெ —அஃது அவனிலலாளபோலத தனனுள்ளே வெறுத்தப் பின்னவதேடிவிடெ. எ-று.

செலலுதல் ஆகுபெயர். பிறரையேவியிராது தானேசேறலவேண்டுமென்பது போதரக கிழவனென்றார். தனகட்சென்று வேண்டினவெய்யாது வேறிடத்திருநதவழி மனையானுமிமாறுபோலவென்றது அவன போகயிழத்தனோககி. இவையுறையாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

க0௪0. இலமென் றசைஇ யிருப்பாராக காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். க0

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருப்பாராக காணின—யாம வறியேமென்றுசொல்லி மடிநதிருப்பாராக கண்டால், —நிலம் எனனும் நல்லாள நரும்—நிலமகளென்று உயாததுசொல்லப்படுகின்ற நல்லாள தனனுள்ளே நகாநிறகும். எ-று.

உழுதனமுதலிய செயவாராயவாகருளு செலவங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி நல்லாளென்றும், அதுகண்டிவைத்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்றபேதைமைபற்றி நகுமென்றுகூறினார். இரப்பாராயென்று பாடமோதுவாருமுளா. இதனை அதுசெய்யாதவழிப்பயிழக்குக்கூறப்பட்டது. வருகின்றவதிகாரமுறைமைக்குக்காரணமுயிது. (க0)

க0௫ ம் அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது துரப்படுவனயாவுயிலலாமை.

க0௪க. இன்மையி னின்துத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்து தது. க

இ-ள். இன்மையின இனதுத யாது எனின—ஒருவனுக்கு வறுமைபோலவின்னதுத யாதென்று வினவின,—இன்மையின இனதுதது இன்மையே—வறுமைபோலவின்னதுதது வறுமையே, பிறிதிலலை. எ-று.

இன்னதுத துன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதிலையெனவே, மிக்கதின்மை சொல்லவேண்டாவாயிறறு. (க)

க0௪உ. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இன்மையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுகிறொருபாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருகுகால் அவனுக்கு மறுமையின்பமுயிமமையினபமுயிலையாக வரும். எ-று.

இனமையெனவொருபாவியென்பதற்கு மேல அழக்காறெனவொருபாவியென்புழியுரைத்தாகுகாக்க. மறுமை இம்மையென்பன் ஆகுபெயர். ஈயா மையானுர துவவாயையானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று புடமோதிப பாவியாலென விரித்தாபாபாருமுளா. (உ)

க0சக. தொலவரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை. ன.

இ-ள. நல்குரவு எனனும் நசை — நல்குரவென்று சொல்லப்படுமாசை — தொலவரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் — தன்னுறப்பறப்பபட்டாருடைய பழையகுடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கேகெடுக்கும். எ-று.

நசையிலவழி நல்குரவுமில்லையாகலின் நல்குரவையே நசையாக்கி, அஃது அக்குடியிறொல்லோராக்கிலாத இழிதொழில்களையும் இனிவந்தசொற்களையுமுளவாக்கலான அவ்விரண்டினையுமொருங்கு கெடுக்கும்மன்றா “குடிப்பிறப் பழிகும் விழுப்பங் கொல்லும்” என்றா பிறரும். தோலாவது “இழுமென மொழியால விழுமியது துவறல்” என்றா தொலகாப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பெனதுபாபாருமுளர் அஃத்தற்குப்பெயராயினும் உடம்புகெடுக்குமென்றற்கோர்பொருட்சிறப்பிலாமையறிசு. (ஈ)

க0சச. இறபிறந்தார் கண்ணையு மின்மை யிளிவந்த
சொறபிறக்குஞ் சோரவு தரும். ச

இ-ள. இறபிறந்தார்கண்ணையும்—இனிவந்தசொறபிறவாத குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும்—இனிவந்த சொற பிறக்கும் சோரவு இனமை தரும்—அதுபிறத்தற்கேதுவாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும். எ-று.

சிறப்புமமை அவாமாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இனிவந்த சொல இனிவந்தற்கேதுவாகியசொல. அஃதாவது எமக்கீயவேண்டுமென்றல. சோரவு தாமுறுகின்றதுன்பிக்குதிபறறி ஒரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல். (ச)

க0சரு. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும. ரு

இ-ள். நல்குரவு எனனும் இடுமபையுள்—நல்குரவென்று சொல்லப்படுகிறது என்பமொன்றனுள்ளே— பஃதுன்பங்கள் சென்று படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவினையும். எ-று.

குரை இசைநிறை. செலவு விகாவின்கண்வந்தது. துன்பமுநதானுமுடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைத்துன்பமாக்கியும், அததுன்பமடியாகச் செலவாகடை நோக்கிச்சேற்றதுன்பமும், அவகாககாண்டறதுன்பமும், கண்டானமறுத்துழிநிகமுநதுன்பமும், மறவுழியும் அவாகொடுத்ததுவாங்கற்றுன்பமும், அது கொடுவந்து துகர்வனகூட்டறதுன்பமுமுதலாயின நாடோறும் வேறுவேறுக வருதலின் எல்லாததுன்பங்களுமுளவாமென்றுவகறினா, இவையெந்தபாட்டானும் நல்குரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (ரு)

க0சசு. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்குரந்தார்
சொறபொருள் சோர்வு படும. சு

இன். நற்பொருள் நனகு ஊனாத சொல்லினும்—மெய்ந்நறபொருளைத் தெளியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்கூர்ந்தார சொல்வொருள சொல்பு பரிம்—நல்கூர்ந்தாசொல்லுஞ்சொற பொருளினமையைத்தலைப்பரிம். எ-று.

பொருளினமையைத்தலைப்பரித்தலாவது யாமிவாசொல்லியன விருமபிககேட குமாயிற கண்ணோடி இவருறுகின்ற குறைமுடிக்கவேண்பிடுமென்றஞ்சி யாவரு ஹகேளாமையிறபயனிலசொல்லாயமுடிதல. கலவியும் பயன்படாதெனபதாம்.

க0சஎ. அறஞ்சாரா நல்குர வீனறதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப படும. எ

இன். அறம் சாரா நல்குரவு — அறத்தோடியில்லாத நல்குரவுடையான — ஈனற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும — தன்னையீனறதாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும. எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியங்களுளொன்றாயியயாமை. நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்புமமை அவளசியறகையனபுடைமை விளக்கின்றது. கொள வதினறுதலேயனறிக கொடுப்பதுண்டாதலுமுடைமையின, அதுநோக்கிசு சுற ந்ததார்யாவருந்நறப்பொனபதாம். (எ)

க0சஅ. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு. அ

இன். நெருநலுங் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு—நெருநறந்நறங்கொன்றதுபோ னது எனக்கினனாதவறறைச்செய்த நல்குரவு — இன்றும் வருவதுகொல்— இன்றும் எனபால் வரக்கடவதோ, வரதால் இனி யாதுசெயவேன! எ-று.

அவவினனாதனவாவன மேறசொல்லிய துன்பங்கள. நெருநறமிகவருந்நித தன்வயிறுநிறைத்தானெருவனகூறறு. (அ)

க0சக. நெருப்பினுட டிருசலு மாரு நிரப்பினுள
யாதொன்றுங் கணபா டரிது. கூ

இன். நெருப்பினுள தஞ்சலும் ஆகும்—மந்நிரமருந்நறங்களான ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையேகிடந்நறங்கலுமாம்,—நிரப்பினுள யாதொன்றும் கணபாடு அரிது— நிரப்புவரதுழி யாதொன்றானுமுறக்கமில்லை. எ-று.

நெருப்பினும் நிரப்புக்கொடிதென்றவாறாயிறறு. இதுவுமவனகூறறு. இவை நானகுபாட்டானும் நல்கூர்ந்தாக்குளதாங்குறறங்கூறப்பட்டது. (க)

க0டு0. துப்புர விலலார துவரத் துறவாமை
புப்பிறகுங் காடிககுங் கூறறு. க0

இன். துப்புரவு இலலார துவரத துறவாமை— துறப்படுமபொருள்களி ல்லாதார தம்மாறசெயறபாலது முறறததுறத்தலேயாகவும அதுசெய்யாதொ ழிதல்— உப்பிறகும காடிக்கும கூறறு— பிறரிலலினுளவாய உப்பிறகுங்கா டிக்குங்கூறறும். எ-று.

மானமழியாமையிற செயறபாலது அதவேயாயிறறு. முறறததுறத்தல் சுறறதானேவிட்டமையின ஒருவாறமுறறுறநதாராயினா நின்ற தம்முடம்பி னையுறதறதல். அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல் இரண்டினையுமாளபண்ணு தலின, அதனை அவறறிறகுக்கூறறென்றார். இனி முறறததுறத்தலாவது துப

புரவிலலாமையின் ஒருவாற்றாற்றநதாராயினா பின்னவற்றைமனதாற்றற
வாமையெனறுரைப்பாருமுளா. இதனை அஃதுளதாயவழிச் செய்வது கூறப
பட்டது. (௧௦)

கௌ ம் அதி.—இரவு.

இனி மானந்திராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின, அதனும் வீடெபதற
பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநூலவழக்குப்பற்றி மேலெயதிய
துவரத்தறத்தல விலக்குத்தறப்பாருட்டு இரவுகூறுகின்றா. அதிகாரமுறைமை
யும் இதனே விளங்கும்.

௧௦௧௧. இரகக வீரத்தககாரக காணிற கரப்பி
னவர்ப்பழி தம்பழி யன்று. க

இ-ள். இரத்தககாரக காணின இரகக — நலகூர்நதா இரத்தற்கேற்புடை
யாராக காணின, அவாமாட்டிரக்க, — கரப்பின் அவாப்பழி தம்பழி அன்று
—இரநதால அவா கரநதாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழி
யாகாமையான. எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர்திறுதிக்கண நானகனுருபு விகாரத்தா
றறெக்கது. இரத்தறகேற்புடையராவா உரையாமமுனனுருமொன்மை
யுடையராய மாற்றுகிவா. அவர் உலகத்தரியராகலற காணினெனறம, அவா
மாட்டிரநதார்க்கு இரவானவருமிழிவினமையின இரககவெனறம, அவரீதலற
குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றம, காட்டுவராயின அப்பழி துவெள்ளறு
வைககண மாசுபோல அவாகடகடிதுசேறலின அவாப்பழியெனறம, ஏறபிலா
மாட்டிரவனமையிற நம்பழியனறெனறுகூறினா. (௧)

௧௦௧௨. இனப மொருவற கிரத்த விரந்தவை
துனப பூறாஅ வரின். உ

இ-ள். ஒருவறகு இரத்தல் இனபம — ஒருவறகு இரத்தறறும் இனபத்தி
றகேதுவாம, — இரநதவை துனபம உற வரின் — இரநதப்பாருளகள் ஈவார
துணாவுடைமையாற றுனறுனபுறமல வருமாயின. எ-று.

இனபம் ஆகுபெயா. உறமலெனபது கடைக்குறைநதுகின்றது. துனபம
சாதியொருமைப்பெயா. அவையாவன ராவாகடகாலமுமிடனுமிநதுசேற
லும், அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தமவயத்தராககலும், அவாமனநெகிழய
னநாடிச்சொல்லுமுதலியவற்றான வருவனவும், மறுத்தழி வருவனவுமாம்.
அவையுறமல வருதலாவது அவா முனனுணாநதியக்கோடல. இரநதவர்து
னபமுறவரினெனறு பாடமோதி, இரககப்பட்டவா பொருளினமைமுதலிய
வறறறறுனபுறது எதிவநதிவராயினெனறுரைப்பாருமுளா. இவையிரண்டு
பாட்டானும் நல்குரவானுயிரீங்குமெலலைககண இனிவிலலாவிரவு விலக்கப்ப
டாதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௧௦௧௩. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்பமுமோ ரோள ருடைத்து. க

இ-ள். கரபிலா நெஞ்சிற கடன அறிவார முன நின்று இரபபும்—கரத்த வில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவாரமுன்னாநின்று அவாமாடடொன்றிர ததலும்—ஒரோ உடைத்து—நலகூர்நதாக்கு ஓரமுழுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கதுவேணிமுயாவென்றதனால, அவாக்கு அதுகடனெனப்ப டடது. அதனையறிதல சொல்லுதலுறறுகாகலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய லபினையறிதல. அவவறிவுடையாராககு முன்னிறறனமாததிரமேய்மைதலின மு ன்னினறென்றும், சொல்லுதலானவருஞ்சிறுமையெய்தாமையின ஓரோருடை ததென்றுங்கூறினார் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கினின்றது. (௩)

க0௩ச. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல
கனவிலுந் தேற்றாதார மாடடு. ச

இ-ள். கரத்தல கனவிலும் தேற்றாதாரமாடடு இரத்தலும்—தமக்குளளது கரத்தலைக் கனவினகண்ணுமறியாதாரமாடடுசெனொருநனையிரத்தலும்— ஈதலேபோலும்—வறியாககீதலேபோலும். எ-று.

உமமை ஈணடுமவவாறுநின்றது. தான புகழ்பயவாதாயினும் முன்னுளதாய புகழ்கெடவாராமையின, ரதலேபோலுமென்றார். ஏகாரம ஈற்றகை. (ச)

க0௩டு. கரபிலார் வையகத துணமையாற கண்ணின்
றிரப்பவா மேற்கொள வது. டு

இ-ள். கண்ணினறு இரப்பவா மேற்கொளவது — சொல்லுதனமாட்டாது முன்னிறறனமாததிரத்தான இரப்பார உயிரோமறப்பொருட்டு அதனை மேற கொண்டு போதுகின்றது—கரபிலார வையகதது உணமையான—அவாககு உள்ளதுகரவாது கொடுப்பாராசிலா உலகத்தளராய தனமையானே, பிற்தொ னருணன்று. எ-று.

அவரிலையாயின, மானகீக்கமாட்டாமையின உயிரீப்பொனபதாம். (டு)

க0௩கூ. கரபிடும்பை யிலலாராக் காணி னிரபிடும்பை
யெலலா மொருங்கு கெடும். சூ

இ-ள். கரபிடும்பை இலலாராக் காணின—உள்ளதுகரத்தலாகியநோயில லாராக் கண்டால்,— நிரபிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானமவிடா திரப்பார்க்கு நிரப்பான வருநதுனபங்கெல்லாளுசேரக்கெடும். எ-று.

கரத்தல ஒருவறகு வேண்டிவதொன்றனமையின அதனை நோயென்றும், அஃ திலலாத இரக்கத்தக்ககாராக கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின எல்லாமொருங்குகெடுமென்றுங்கூறினார். இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெ டுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமறகெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (கூ)

க0௩௭. இகழ்நதெள்ளா தீவாராக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ஞவப்ப துடைத்து. எ

இ-ள். இகழ்ந்து உள்ளாது ஈவாராக் காணின — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாராகக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுள்ளேயுலக்குந தனமையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடுமபை கெடுத்தலளவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரினபெய்திருரா கக கருதலான், உளஞ்ஞவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந் துபாட்டானும் அவ்விரததக்காரதியலுபு கூறப்பட்டது. (எ)

க0௫அ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால மரப்பாவை சென்றுவந் தறறு. அ

இ-ள். இரப்பார இல்லாயின, —வறுமையுறநிரப்பாரிலையாயின, — ஈர்க்க ண மா ஞாலம்—குளிர்நதவிடததையுடையபெரியஞாலத்தானளார செலவு வர வுக்கள்—மரப்பாவை சென்று வநதறறு—உயிரிலலாத மரப்பாவை இயந்நீரக் கயிறறறுசென்றுவநதாறபோலும். எ-று.

ஐகாரம் அசைநிலை. ஞாலமெனனும் ஆகுபெயாப்பொருட்டு உவமையோ டொத்ததொழில் வருவிககப்பட்டது. ஞாலத்தானளாரொன்றது அவவையொழிந தாரை. அவாககீதலைச்செய்து புகழும் புண்ணியமுமெயதாமையின, உயிருடை யரல்லொன்பதாம், “ஈவாரநு கொளவார நு மிலலாத வானதது—வாழ்வாரே வனக ணவா” எனாரா பிறரும். இத்தொடையினபநேக்காது இரப்பவரிலலா யினென்று பாடமோதுவாரமுளார். (அ)

க0௫க. ஈவாரக ணென்னுண்டார் தோற்ற மிரந்துகோண் மேவா ரிலாஅக கடை. க

இ-ள். இரந்துகோள மேவார இலாககடை— அவாபாறசென்று ஒன்றனை யிரந்துகோடகை விரும்புவாரிலவழி— ஈவாரகண் தோற்றம் என உண்டாம் —கொடுப்பாரமாடகி எனனபுகமுண்டாம் யாதுயிலை. எ-று.

தோற்றம் ஆகுபெயா. மேவுவாரொன்பது விகாரமாயிறறு, கொடுத்தலவன் மை வெளிப்படாமையின, அதறறுபுகழெயதாரொன்பதாம். இவையிரண்டுபா ட்டானும் உலகிறகிரப்பாரவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

க0௬0. இரப்பான் வெகுளாமை வேணடு நிரப்பிடுமபை தானேயுஞ் சாலுங் கரி. க0

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேணடும — ஈவானுக்குப் பொருளுதவா வழி இவெனனககீசினறிலெனன்று அவனையிரப்பான் வெகுளாதொழிதலவே ண்டும், — நிரப்பிடுமபைதானேயும் கரி சாலும்— அது வேணடியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடுமபைதானே யுஞ்சான்றாதலமையும். எ-று.

யாவாகுமவேண்டுதலும் நிலையினமையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பது பட நின்றமையின, உமமை எச்சவுமமை. தனக்கேயன்றி மறறையிரந்தார் க்கும் அறறைக்கன்று பொருளகடைக்கூட்டற்கு அவனுறறுதன்பதைத் தன க்கேயாகவைத்துத் தானுறறுதன்பநதானறிறது வெகுளறகவென்பதாம். இத் ஞல் அவர்க்கின்றியமையாததோரியலுபு கூறப்பட்டது. (க0)*

கௌ ம் அதி.— இரவச்சம்:

அஃதாவது மானந்தீரவருயிரவிறகஞ்சதல. அதிகாரமுறைமையும் இத னுனே விளங்கும்.

க0கக. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்ரா கண்ணு
மிரவாமை கோடி புறம். க

இ-ள். கரவாது உவந்த நயும் கண அனனூர்கண்ணும் இரவாமை— தமக் குளளது கரவாது இவா வரப்பெற்றேமென்று உணமகிழந்துகொடுக்குங்கண போலச சிறந்தார்மாட்டிம் இரவாதே ஒருவன வறுமைகூதல — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெயநலிற் கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

நலகுரவுமறைக்கப்படாத நடடாமாட்டிம் அகாதென்பதுபடநின்றமையின், உமமை உயர்வுசிறப்பினகணவந்தது. அவவிரவானமானந்தீராதெனனூரதுணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோமுயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்தது. (க)

க0கஉ. இரந்து முயிர்வாழதல வேண்டிற் பரந்து
கெடிக வலகியறயி யான. உ

இ-ள். உலகு இயற்றியான இரந்தும் உயிரவாழதல வேண்டின—இவவுலகத தைப்படைத்தவன இதன்கண வாழ்வார்க்கு முயன்றுயிரவாழதலையனி இர ந்துமுயிரவாழதலவேண்டி விதித்தானாயின,— பரந்து கெடிக — அககொடி யோன்றானும் அவகாப்போன்று என்குமலமந்த கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிரககெல்லாம வாழநாளும் அதற்கு வேண்டியதாயவுண்டியும் அத றகேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினைவபத்தாற் கருவொடுகலந்தவனறே அவ ன்கற்பிக்குமன்றே, அவற்றுட்சிலவுயிரககு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின அததிவினைபாற் றானும் அததுன்பமுறலவேண்டிமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவவிரவினகொடுமை கூறப்பட்டது. (உ)

க0கங. இன்மை யிடுமபை யிரந்துதீர் வாமெனனும்
வனமையின் வனபாட்ட தில. ங

இ-ள். இன்மை இடுமபை இரந்து தீர்வாம் எனனும் வனமையின்— வறு மையான வருந்தனபததை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருத்தது இரந் துநீக்கக்கடவேமென்று கருத்தும் வனமைபோல்— வனபாட்டது இல்—வலி மைப்பாடுடையது பிற்சிலலை. எ-று.

நெறியாய முயற்சி நிறக நெறியல்லாத இரவாற்றீரகக்கருத்ததலின், வன மையாயிற்று. வனபாடு முருட்டித்தனமை, அஃதாவது ஓராதுசெய்துநிறநல். இதனை வறுமைதீர்த்தற்குநெறி இரவன்றென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

க0கச. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச சாலபு. ச

இ-ள். இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சாலபு—துகரவேண்டியவனவி ன்றி நல்கூந்தவழியும் பிறப்பாறசென்றிரத்தலையுடம்படாத அமைதி—இட மெல்லாம் கொள்ளாத தகைத்தே—எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைந்தர ளுங்கொ ள்ளாதபெருமையுடைத்து. எ-று.

அவ்விரத்தலை சாலபு விலகருமாகலின, இரவொலலாமை அதனமேலே நறப்பட்டது. இதனான அநநெறியல்லதனை சாலபுடையா செய்யானபது கருத்த. (ச)

௧௦௬௫. தெண்ணீ ரடுபுறகையாயினுந் தாடந்த துண்ணவி னூங்கினிய தில. ௫

இ-ள. தாள தந்தது தெண்ணீர அடுபுறகையாயினும்—நெறியாய முயற்சி கொடுவநது தந்தது தெள்ளிநதநீரோலும் அடுபுறகையேயாயினும்—உண்ண லின் ஊங்கு இனியது இல— அதனையுண்டறகுமேலினியதிலலை. எ-று.

தாடநதகூழ் செறிவினறித தெண்ணீர்போன்றதாயினும் இழ்வாய இரவா ன்வந்ததனித தமமுடைமையாகலின, அமிழத்ததோடொக்குமென்பதாம். இதலை நெறியினையது சிறிதேனும் அது செய்யுமினபம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

௧௦௬௬. ஆவிற்கு நீரொன் றிரப்பினு நாவிற கிரவி னினிவந்த தில. ௬

இ-ள. ஆவிற்கு நீரொன்று இரப்பினும்— தண்ணீர்பெறாது இறக்குநிலைமை ததாபதோராவினை கணடு அறனோக்கி இதற்குத் தண்ணீர்தரலவேண்டிமெ னநிரந்தசொல்லவகாலும்— இரவின நாவிற்கு இனிவந்தது இல— அவ்வி ரவுப்பால் ஒருவனாழிநகினிவந்தது பிநிதிலலை. எ-று.

ஆகாததோம்பல பேரறமாகலின ஆவிறகெனறும், பொருள்கொடுத்துககொ ளளவேண்டாத எண்மைததாகலின நீரொன்றும், இரக்கினறானுக்கு இளிவு அச்சொல்லளவேயாகலின நாவிறகெனறும், அதுதான எல்லாவிளிவினும் மே றப்பிதலின இளிவந்ததிலலென்றுகூறினா. இதனான அறறும் முயன்றுசெ யவதலலது இரந்துசெய்யறகவென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௧௦௬௭. இரப்ப னிரப்பாரா யெல்லா மிரப்பிற் கரப்பா ரிரவனமி னென்ற. ௭

இ-ள. இரப்பாரா எல்லாம் இரப்பன — இரப்பாராயெல்லாம் யானிரவா நினறேன, — இரப்பிற கரப்பா இரவனமின என்று — யாது சொல்லியெ னின, தமக்கிரகவேண்டிமாயிற நமக்குளளது கரப்பாராயிரவாதொழிமினெ னறுசொல்லி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரததாறறொக்கது. இவ்விளிவந்தசெயலான ஊட்டியவ றியும் உடம்பு நிலலாதாகலின இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்பனெ னறா. இதனான மானநதீரவருமிரவு விலக்கப்பட்டது. (௭)

௧௦௬௮. இரவென்னு மேமாப்பி ரேணி கரவென்னும் பார்தாககப பக்கு விடும். ௮

இ-ள. இரவு எனனும் ஏமாப்பு இல தோணி—இவ்வறுமையென்னுங்கடலை இதனாக்கததமென்றுகருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற தோணி —கரவு எனனும் பா தாககப பக்குவிடும்— அதனகனோடுககார கரத்தலெ ன்னும் வண்ணிததோடு தாககுமாயிற பிளந்தபோம். எ-று.

௧௦௭௪. அகப்படடி யாவாக காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச செம்மாககு கீழ். ச

இ-ள். கீழ்—கீழாயினுள், — அகப்படடி ஆவாகக் காணின்— தனவிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுதுவாகக் கண்டானுயின், — அவரின் மிகப்பட்டுச செம்மாககு — அவ்வொழுதுகதனைகண் அவரிற்றுனமேம்பட்டு அத்நூற் றன்மிகுதிகாட்டியிதுமாககும. எ-று.

அகப்படடி அகமாகியபட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறெயொழுதுகலின், பட்டியென்றா, “நேரதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி” என்றா பிறநும. இத்தலை அவா மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

௧௦௭௫. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாளு சிறிது. ரு

இ-ள். கீழ்களது ஆசாரம அச்சமே— நயவரதாயவாசாரங்கண்டதுண்டா யின் அதற்குககாரணம் அரசனான ஏதம^{பு}ருமென்றருசமச்சமே, — எச்சம் அவா உண்டேல சிறிது உண்டாம்—அஃதொழிந்தால், தமமால் அவாவப்பரிம பொருள் அதனலுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம். எ-று.

ஆசாரத்தின்காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென றுங்கூறினர். எச்சத்தின்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கடொக்கது. பெ ரும்பானமை அச்சம், சிறுபானமை பொருட்பேறு இவலிரண்டானுமணி இய ல்பாகவுண்டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயலபு ஆசாரஞ்செய்தல இயல்பன்றென்பது இத்தனூகூறப்பட்டது. (ரு)

௧௦௭௬. அறைபறை யன்னா கயவாதாங் கேட்ட
மறைபிறாக குயததுகாக லான. கூ

இ-ள். தாம் கேட்ட மறை உயததுப பிறாககு உகாககலான்—தாங்கேட்ட மறைகளை இடந்தோறுநதாங்குககொண்டிசென்று பிறாககுசொல்லுதலான, —கயவா அறை பறை அன்னா—கயவா அறையப்பரிம பறையினையொப்பா. எ-று.

மறை வெளிப்படிற்றமுற்றமவினையுமென்று பிறமைதைத்து ஒருவன்சொல் லிய சொல். பிறா அமமறைத்தற்குரியாா. உயததென்றா, அவாக்குபெரும் பாரமாதகைகி. பறை ஒருவன்கையாற்றனையறிவித்ததொன்றனை இடந் தோறுங்கொண்டிசென்று யாவாயுமறிவிககுமாகலான, இதுதொழிவுவமம். இத்தலை அவரதுசெறிவின்மை கூறப்பட்டது. (கூ)

௧௦௭௭ ஈர்ங்கை விதிரா கயவா கொடிதுடைககுங்
கூன்கைய ரல்லா தவாககு. எ

இ-ள். கயவா கொடிது உடைககும கூன்கையா அல்லாதவர்க்கு—கயவா தங்குதுபினைநெரிப்பதாக வளைந்த கையினையுடையரல்லாதாராககு— ஈர்ங்கை விதிரா—தாமுண்டிபூசியகையைத் தெறித்தலவேண்டுமென்றிரநாலுநதெறி யாா. எ-று.

வளைந்தகை முறுக்கியகை. மெல்வாராககு யாதுங்கொடாரா, நல்லவார்க்கு எல் லாங்கொடீப்பொன்பதாம். (எ)

கௌடி. சொல்லப பயன்படுவா சானரோ கருமபுபோற
கொல்லப பயன்படுங கீழ். ௮

இ-ள. சொல்லப பயன்படுவா சானரோ—மெலியா சென்று தங்குறையைச்சொல்லியதுணையானே இரங்கிப் பயன்படுவா மேலாயினா;—கீழ் கருமபுபோல கொல்லப பயன்படும்—மறறைக்கீழாயினா கருமபுபோல வலியாரையெருக்கியவழிப் பயன்படுவா. எ-று.

பயன்படுதல உள்ளதுகொடுத்தல. கீழாயினாத்திவிடுதொன்ற, மேலாயினாையும் உடனகூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவா கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (௮)

கௌசு. உடுப்பது உ முண்பது உங காணிற பிறர்மேல
வடுக்காண வறறாகுங கீழ் ௯

இ-ள. உடுப்பது உ உண்பது உம கீழ் காணின—பிறா செலவததாறபட்டுருகிலுமுடித்ததையும் பாலோடடிசிலுண்டலையும் கீழாயினுன காணுமாயின, —பிறாமேல வடுக்காண வறறாகும்—அவறறைப் பொருது அவாமாட்டி வடுவில்லையாகவும் உண்டாகவல்லமும். எ-று.

உடுப்பது உண்பதென்பனாண்டவவததொழினமேனின்றன; அவறறறற் றுண்டல ஊாதனமுதலிய பிறதொழில்களுங்கொள்ளப்படும. அவறறைக கண்டதுணையானே பொருமையெய்தவிற காணினென்றம, கேட்டா இதுகூடுமென்றியையபடைத்தல அரிதாகவின வறறாகுமென்றுங்கூறினா. இதனாற பிறா செலவம்பொருமை கூறப்பட்டது. (௯)

கௌடி. எற்றிற குரியா கயவரொன றுறறக்கால
விறறற குரியா விராநது. ௧0

இ-ள. கயவா ஒன்று உறறக்கால விராநது விறறறகு உரியா—கயவா தமமை யாதானுமொருதனபமுறறக்கால அதுவே பறறுக்கோடாக விராநது தமமைப் பிறாககு விறறறகுரியா, —எற்றிறகு உரியா—அதுவனறி வேறெத்தொழிறகுரியா! எ-று.

உணவின்மையாகப் பிரிதாக ஒன்றுவந்தறறதுணையானென்பது தோன்ற ஒன்றுறறக்காலென்றம, கொள்கின்றா தங்கயமையநிறது வேண்டாவென்றறகுமுன்னே விற்றுநிறறவின விராந்தெனதுங்கூறினா. ஒருதொழிறகுமுரியரல்லொன்பது குறிப்பெச்சம் இதனாறறமபிறாக்கடிமையாயநிறப்பொன்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

ஒழிபியல முற்றிறறு.

பொருட்பால் முற்றிறறு.

காமத் துப்பால்.

களவியல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய இம்மையே பயப்பதாய்வினபங்கூறுவானெடுத்ததுகொண்டாரா. ஈண்டினபமென்றது ஒருகாலத்தொருபொருளான ஐம்புலனுறுகாத்நிறப்புடைத்தாய்காமவினபத்தினை. இச்சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட்போசராசனூஞ் சுவைபலவென்று கூறுவாரா கூறுகயாங்கூறுவதினபச்சுவையொன்றையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான். இது புணாச்சி பிரிவெனவிருவகைப்படும. ஏனையிருத்தல, இரங்கல், ஊடலென்பனவோவெனின, இவா பொருட்பாருபாட்டினை அறம்பொருளினபமென வடநூலவழக்குப்பற்றியோதுதலான, அவவாறேயவறறைப்பிரிவினகண்டக்கிறொனக. இனி அவைதமமையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணாச்சியைக்களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெருமபானமைப்பற்றி வகுத்து, அவறறைச்சுவைமிகுதியப்ப உலகநடையோடு ஒப்புமொவ்வாமைபுமுடையவாககிக் கூறுகின்றாரா. அக்கைகோளிரண்டினுள்ளங் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்களினறி எஞ்ஞானறுமொருதன்மைபராய உருவுநதிருவுமருவமுங்குலனுங்குணனுமன்புமுதலியவற்றற நமமுளொப்புமையுடையராய தலைமகனுநதலைமகளும பிறாகொடுப்பவுமநிப்பவுமன்றிப் பாலவகையாறமுமையெதிராப்பட்டுப்புணாந்துவருவது. அதனையேழ்திகாரத்தாறகூறுவானொடங்கி, முத்தகட்டகையணங்குறுத்தல்கூறுகின்றாரா.

க0க ம அது.— தகையணங்குறுத்தல.

அஃதாவது பொழிலவினையாட்கிருப்பான ஆயநீங்க அதனகட்டமியளாயநினருளை வேட்டகிருப்பான இனையாரீங்கத் தமிழரையவந்துகண்ணுறற தலைம்கன அவளவனப்புத் தனனைவருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல. இது, கண்ணுறறபொழுதே நிகழ்வதாகலின, முத்தகட்கூறப்பட்டது.

க0அக. அணங்குகொ லாயமயில கொல்லோ கனங்குழை
மாதாகொன மாலுமென னெஞ்சு. க
தலைம்களுருவுமுதலியன முனகீண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின
அவளைத் தலைம்கனையுறந்து.

இ-ள். கனங்குழை— இக்கனவியகுழைபையுடையாள்— அணங்குகொல— இப்பொழிறகண்ணுறறவாளோராதெய்வமகளோ, — ஆயமயிலகொல— அனறியொருமயிலவிசேடமோ, — மாதாகொல— அனறியொருமானுடமாதரோ, — என நெஞ்சு மாலும— இவனையினனொன்று துணியமாட்டாது எனனெஞ்சு மயங்காரின்றது. எ-று.

ஓ அசை. ஆமயில் படைத்தோன விசேடமாகவாயநறுபடைத்த மயில், மயிறசாதிட்டெரிந்தெத்தமயிலென்றுமாம். கணங்குழை ஆகுபெயர்.*கணங்குழையென்று பாடமோசிப பலவாயச்சிரண்டகுழையென்றுரைப்பாரும் ளா. எழுதலாகாவுருவநசனவருத்தமுமபற்றி அணங்குகொலென்றும, சாயலும பொழில்வயினிறலுமபற்றி ஆமயில்கொலென்றும, தன்னெருசகுசென்றமையும் அவளெதிரோக்கிவாறுமபற்றி மாதாகொலென்றுங்கூறினா.

க0அஉ. நோகநிலை நோககெதிர நோககுத முககணங்கு
தானைககொண்டன்ன துடைத்து. ௨

மானுடமாதராத்றென்றத தலைமகன் அவனோக்கினைய
வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். நோககினா நோககெதிர நோககுதல் — இப்பெற்றித்தாய வனப
பினையுடையாள எனனோக்கிறகெதிரநோககுதல்— தாகரு அணங்கு தானைக்
கொண்டன்னது உடைத்து— தானே தாககிவருத்துவரோணங்கு தாககுத
றகுத தானையயுகொண்டிவந்தாறபோலுநதன்மையையுடைத்து. ௭-று.

மேலும் அணங்குகொலாயமயில்கொலென்றமையான, இகாசகூட்டு வருவிக்
கப்பட்டது. எதிரநோககுதலென்றமையின, அது குறிப்புநோக்காயிற்று. வன
ப்பாலவருநததன்மேலுங் குறிப்புநோக்காலவருநததல் கூறியவாறு. நோக
கினொன்பதற்கு எனனோக்கப்பட்டாளென்றுரைப்பாரும் ளா. (௨)

க0அக. பண்டறியேன் கூறறென பதனை யினியறிந்தேன
பெண்டகையாற பேரமாக கட்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன்— கூறறென்று தூலோசொ
வதனைப் பண்டுகேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன், — இனி அறிந்தேன்—
இப்பொழுது கண்டறிந்தேன், — பெண்டகையால் போ அமாக கட்டு—அது
பெண்டகையுடனே பெரியவாய அமாதகண்களையுடைத்து. ௭-று.

பெண்டகை நாணம், மடம், அசசம், பயிப்பென்னுங்குணங்கள். அவை
அவ்வககுறிகளானறிப்பப்பட்டன. அமாததல் அமாசெய்தல், பெயரடியாயவினை.
பெண்டகையால் இன்பமயத்தலுமுண்டேனும் துன்பமயத்தனமிகுதிபற
றிக கூறறுக்கிக் கூறினா. (௩)

க0அச. கண்டா ருயிருணணுந தோற்றத்தாற பெண்டகைப
பேதைக கமாத்தன கண. ௪

இ-ள். பெண்டகைப பேதைக்குக் கண—பெண்டகையையுடையவிப்பேதை
க்கு உளவாய கண்கள் — கண்டா உயிர உண்ணும் தோற்றத்தான அமா
த்தன — தமலைமககண்டாருயிருணணுநதோற்றத்துடனேகூடி அமாத்றிருந
தன். ௭-று.

*கணங்குழையென்றதனை ஆகுபெயரென மறுத்து, அனமொழித்தொ
கையெனக்கொளவா இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியாரா. ஆகுபெயர்க்கும் அன
மொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை தொல்காப்பியசூத்திரவிருத்தியிறகானக.

அமரத்தல மாறுபடுதல. குணங்கட்கும பேதைமைககுமேலாது கொடிய வாயிருந்தனவென்பதாம் (ச)

௧0௮௫. கூறறமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர

தோககமீம மூன்று முடைத்து. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கூறறமோ—எனனைவருத்ததுதலுடைமையாறகூறறமோ,—கண்ணோ—எனமேலோடுதலுடைமையாறகண்ணோ,—பிணையோ—இயல்பாகவெருவு தலுடைமையாற பிணையோ, அறிகின்றிலேன்,—மடவரல நோக்கம இமமூ னறம உடைத்து—இமமடவரல கண்களினோக்கம இமமூன்றறனமையை யுமுடைத்தாயிராநின்றது. எ-று.

இன்பமுநதுன்பமும ஒருங்குசெய்யாநின்றநென்பகாம். தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலையுமவம். (ரு)

௧0௮௬. கொடுமபுருவங் கோடா மறைபயி னடுங்கரு

செய்யல மனனிவள கண. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். கொடுமபுருவம் கோடா மறைபயி—பிரியாநட்பாய் கொடுமபுருவ னகடாரு செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின,—இவள கண நடுங்கு அரு செய்யல—அவற்றைக்கடந்து இவளகண்கள் எனக்குநடுங்குநதுயரைச்செய்ய யமாட்டா. எ-று.

நட்டாராக்கமுறுவாராகுத தாருசெமமையுடையராதலவேண்டலிற கோடா வெனறம, செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும இடைநின்றவிலக் குநராளுஞ்சிறிதிடைபெற்ற அதுவழியாக வந்து அருசெய்யுமாகவின் மறை பயினெனறமகூறினா. நடுங்கரு நடுங்கறகேதுவாயவரு. தாயியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான அவற்றை மிகுதிக்கணமேறசென்றிடிக்கமாட்டாவா யினவென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண வந்தது (சு)

௧0௮௭. க்டாஅக களிற்றினமேற கடபடா மாதா

படாஅ முலைமேற றுகில. ௭

அவணமுலைகளியை வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். மாதா படா முலைமேறறுகில—இமமாதா படாமுலைகளினமேலிட்ட றுகில,—கடாக களிற்றினமேற கடபடாம அவை கொல்லாமறகாததலின், கொலவதாய மதக்களிற்றினமேலிட்ட முகபடாததினையொக்கும். எ-று.

கண்ணைமறைத்தல்பற்றிக் கடபடாமென்றான். துகிலானமறைத்தல நாணு டைமகளிராகியல்பாகவின், அத்துகிலோடு அவற்றினவெமமையுமபெருமயு ங்கண்பு இததுணையாற்றலுடையன இனியெருளுனறுஞ்சாயவிலவெனக்கரு திப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொலலுமென்ப துதோன்ற நின்றது. (எ)

௧0௮௮. ஒண்ணுதற் கோலு வுடைந்ததே ஞாட்பினு

ண்ணுரு முடகுமென் பீடு. ௮

துதலியை வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். ஞாட்பினுள் நண்ணும உட்கும என பீழி — போர்க்களத்து வரது நேராத பகைவரும் நேராதாராயககேட்டருசுதற்கேதுவாய என்வலி — ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே — இம்மாதரதொளளியறுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது. எ-று.

மாதொன்பது அதிகாரத்தான வரதது. ஞாட்பினுள்ளென்றதறை பகைவராதல பெற்றும். பீடென்றபொதுமையான மனவலியுங்காயவலியுங்கொள்க. ஒவெனலுமவியப்பினகட்குறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் றுதலது சிறுமையுநீதோன்ற நின்றுது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற றறபுகழ்தலன்றாயிறு. (அ)

க0அசு. பிணையோ மடநோககு நாணு முடையாடகணியெவலே வேதில தந்து. ௯

அணிரலததாஸுய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். பிணையோ மடநோககும நாணும உடையாடகு—புறத்து மான்பிணையொத்தமடநோககிணையும் அகத்து நாணியுமுடையளாயவிவட்கு— ஏதிலத்தது அணி எவன—ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளேயமறகிருக்க வேற்றுமையுடையவணிகளைப் படைத்தணிதல என்னப்பலுடைத்து எ-று.

மடநோக்கு வெருத்தலுடையநோககு. இவட்குப்பாரமாதலும் எனக்கணங்காத்தலங்கருநாமையின, அணிந்தார அறிவில்லொன்பதாம். (க)

க0க0 உண்டாக ணலல தடுநருக காமமபோற் கண்டார மகிழ்செய்த லின்று ௧0

தலைமகளுகுறிப்பறிதலுற்றான சொல்லியது.

இ-ள். அடுநரு—அடப்படுநரு,—உண்டாகண அல்லது—தன்னையுண்டா மாட்டு மகிழ்ச்சிபைச செய்வதலன்று,— காமமபோல கண்டார மகிழ்செய்தல இன்று— காமமபோலக் கண்டாரமாட்டு மகிழ்ச்சியைசெய்தலுடைத்தன்று. எ-று.

அடுநரு வெளிப்படை, காமமென்றது ாண்டு அதுநுகாதற்கிடனுகியாரை. கண்டாக்கணெனதுமேழாவது இறுதிககடடொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட காமம நறவினுஞ்சிறாகதேயெனினும் இவளுகுறிப்பாராயநதரியாமையின யானதுபெற்றிலென்னக குறிப்பெச்சம வருவித்தனாகக, “ அரிமயித்திரணமுனகை” எனலும் புறப்பாடிறகுறிப்புப்போல. (க0)

கக0 ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன தலைமகளுகுறிப்பிணையறிதலும், தோழிகுறிப்பிணையறிதலும், அவடான அவவிருவாகுறிப்பிணையறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகன தலைமகளைக்கூடுகால இதுவேண்டுமாகலின, தகையணங்குறுத்தலினின் வைக்கப்பட்டது.

க0கக. இருநோக கிவளுணக ணுள்ள தொருநோககு நோயநோககொன றநநோய மருந்து. ௧

தலைமகன தலைமகளுளப்பாட்டுககுறிப்பிணையவணைக்கிணைறிந்தது.

இ-ள். இவள் உண்கண உளளது இருநோககு—இவளுடையவண்கண்கத் ததாய நோககு இதுபொழுது என்மேவிரண்டுநோககாயிறறு,—ஒருநோக்கு நோய நோககு ஒன்று அநநோய மருந்து — அவறறுள் ஒருநோககு என்஑ யோயசெய்யுநோக்கு, ஏனையது அநநோயககு மருந்தாயநோககு. எ-று.

உண்கண மையுண்டகண. நோயசெய்யுநோககு அவணமனத்தியூய காம ககுறிப்பினைவெளிப்பழிக்கின்ற நோககு. மருந்தாயநோககுத தனகணிக்குகி னற அறபுநோககு. நோயசெய்யுநோககினைப பொதுநோககென்பாருமுளா. அது நோயசெயிற கைககினையாவதல்லது அகமாகாமைப்பறிக. இவவருத்தந தீருமவாயிலுமுண்டாயிறறென்பதாம். (க)

க0கூஉ. கண்களவு கொள்ளுரு சிறுநோககங காமத்திற செம்பாக மன்று பெரிது. உ

இதுவுமது.

இ-ள். கண களவுகொள்ளும சிறுநோககம — இவளகண்கள யானகாண மல எனமேனோககுகின்ற அருகியநோககம—காமத்தில செம்பாகம அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணாச்சியின ஒத்தபாறியளவனறு, அநினுமிக்கும். எ-று.

தானோககியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோககாவழி உற்றுநோககியும் வருத லாற களவுகொள்ளுமெனறும, அஃதுளநாங்காலஞ்சிறிதாகலிற சிறுநோகக மெனறும, அஃது உளப்பாறியவழி நிகழ்வதாகலின இனிப்புணாதல் ஒருதலை யென்பான செம்பாகமன றுபெரிநென்றுஙகூறினா. (உ)

க0கூ௩. நோககிண னோககி யிறைஞ்சியு ளஃதவள யாப்பினு ளட்டிய நீர். ௩

நோககிணுநாணிணுமறிந்தது.

இ-ள். நோககிண — யானோககாவளவிற றுனெனனையன்போடுநோககி னா, —நோக்கி இறைஞ்சினா—நோககி ஒன்றையுட்கொண்டு நாணி இறை ஞ்சினா,—அஃது யாப்பினுள் அவள அட்டிய நீர்— அக்குறிப்பு இருவேயி டையுநதோனறிய அறப்புப்பயிவளர அதனகணவளவாறத்த நீராயிறறு. எ-று.

அஃதென்றுஞ்சுட்டிப்பெயா அசசெய்கைககேதுவாய குறிப்பினமேனின றது. யாப்பினுயைதனை யாப்பெனறா. ஏகதேசவுருவகம. (௩)

க0கூ௪. யானோககுங காலை நிலனோககு நோககாககாற் றுனோககி மெல்ல நகும. ௪

நாணிணுமகிழ்ச்சியினுமறிந்தது.

இ-ள். யான நோககுங்காலை நிலன நோககும — யானறனைநோககுங காற றுனெனநோககாது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிறகும,— நோககா க்கால தான நோககி மெல்ல நகும—அஃதறிந்தியானோககாககாற றுனென் னைநோக்கித தனறுள்ளே மகிழாநிறகும. எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற புணாதறகுறிப்பினிதுவிளங்கும். மெல்லநகுமென்பதறகு முறுவல்ககுமென்றுரைப்பாருமுளா. (௪)

க0கூ௫. குறிககொண்டு நோககாமை யல்லா லொருகண் சிறககணித்தாள் போல நகும. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். குறிகொண்டு நோக்காம அலலால்— நோ குறிகொண்டுநோக்காத்துணைலலது — ஒருகண சிறககணித்தாளபோல நரும் — ஒருகண்ணைசிறமகணித்தாளபோல எனனைநோக்கிப் பிளநனனுள்ளேமகிழாநிறகும்; எ-று.

சிறககணித்தாளென்பது செய்யுள்விதாரம. சிறககணித்தல் சுருங்குதல். அதுதாஹம் வெளிப்பட நிகழாமபிற போலவெனறான. நோக்கியென்பது சொல்லெச்சம். இனியிவனையெய்ததல ஒருதலைபென்பது குறிப்பெச்சம். (௫)

க0கூசு. உறாஅ தவாபோற சொலினுளு செறாஅசொலொலலை யுணரப படும. கூ

தோழிசேட்பித்தவழி அவளகுறிப்பறிநதலைமகன் தனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். உறாதவாபோல சொலினும்—புறதது நொதுமலாபோலக கடுஞ்சொறசொனாராபினும்,—செறா சொல ஒலை உணரப்படும—அகததுச செறுதல்லாதாசொற பிறப்பததல குறையுறராறகடித்தெறியப்படும. எ-று.

கடுஞ்சொலென்பது இவ்விடங்காவனமிக்குடியுடைதது வரறபாலிரல்லீனென்றனமுதலாயின செறானெவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தனகுறைமுடிகககருதியே சேட்பிடுகின்றமை குறிப்பானறிநது, உலகியனமேலிடிக்குறியவாறு. இது வருகின்றபாடபிறகுமொகுகும். (கூ)

க0கூஎ. செறாஅச சிறுசொலலுளு செறார்போ னேககு முறாஅபோன துறரா குறிப்பு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். செறாச சிறுசொலலும்—பின்னிநிநாய முன்னினனாதாயசொலலும் —செறராபோல நோகுகும் — அகததுசசெறாநிறுநதே புறததுசசெறார்போனற வெகுநினோகுகும்— உறாபோனறு உறரா குறிப்பு—நொதுமலாபோனறு நடப்பாபினாககு ஒருகுறிப்புப்பறி வருவன். எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயா. இவை உள்ளேபொருபயனகுறித்ததுசெய்கின்றன இயல்பல்லவாகலான, இவற்றிற்கஞ்சவேண்டாவென்பதாம். (எ)

க0கூஅ. அசையிற குண்டாண்டோ ரேளாயா னேககப பசையினள பைய நரும். அ

தனனைநோக்கிமகிழநதலைமகனைககணி தலைமகனகூறியது.

இ-ள். யான நோக்கப் பசையினள பைய நரும் — எனையகறறுகின்ற சொறகாறறாநியானிரநதுநோக்கியவழி அஃதறிநது நெகிழநது உள்ளே மெல்லகாநின்றான,— அசை இயறகு ஆண்டு ஒரோ உண்டு—அதனால் துடங்கியவியல்பினையுடையாடகு அநகையினகண்ணேதோனறுகின்றதோரநமைக்குறிப்புண்டு. எ-று.

ஏ அகுபெயா. அககுறிப்பு இனிப்பமுதாகாதென்பதாம். (அ)

க0கூகூ. ஏதிலார போலப் பொதுநோககு நோககுதல் காதலார் கண்ணே யுள. கூ

தோழி மகிழுடம்பிவாடன்னுள்ளேசொல்லியது.

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோகரு நோகருதல் — முன்னறியாதார்போல ஒருவரையொருவர பொதுநோககதநோகருதல்—காதலாரகண்ணே உள்— இக்காதலையுடையாரகண்ணேயுள்வாசாரினறன். எ-று.

பொதுநோகரு யாவாமாடும் ஒருதன்மைததாய நோகரு. நோகருதறறொழில், ஒன்றையாயினும் இருவாரகண்ணுநிகழ்தலானும், ஒருவாரகட்டானுங்குறிப்புவேறுபாட்டாறபலவாமாகலானும், உள்வென்பபன்மையாற கூறப்பட்டது. இருவரும் மதுமறைநதுண்டோமகிழ்ச்சிபோல உள்ளததுள்ளே மகிழ்தலின் அதுபறறிக் காதலாரென்றும், அது புறததுவெளிப்படாமையின் ஏதிலார்போலவென்றுங்கூறினாள். (க)

கக00. கண்ணொடு கண்ணினை நோகுகொகுகின் வாய்ச்சொறக
 ளென்ன பயனு மில். க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணொடு கண்ணினை நோகரு ஒக்கின—காமததிறகுரியவிருவருள் ஒருவாரகண்களோடு ஒருவாரகண்கள் நோகுகாலொகருமாயின், —வாய்ச்சொறகள் என்னபயனும் இல் — அவாவாயமைதோன்றச சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொறகள் ஒருபயனுமுடையவல்ல. எ-று.

நோகுகாலொததல் காதலோகுகினவாதல். வாய்ச்சொறகள் மனததின்கணி னறி வாயாவிறறோன்றுகின்றசொறகள். இருவாரசொல்லுங்கேட்டு உலகிபன் மேலவைததுகூறியவாறு. இருவாரசொல்லுமாவன் அவள் புளங்காவன்மே லும் அவன் வேடததின்மேலுருசொல்லவன். பயனில்சொறகளாகலின், இவை கொள்ளப்படாவென்பதாம். இவை புணாதனிமித்தம். (க0)

ககக ம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃநாவது அங்ஙனங்குறிப்பறிந்து புணாத தலைமகன் அப்புணாச்சி யினை மகிழ்ந்துகூறல். அந்காரமுறைமையும் இத்தனே விளங்கும்.

கக0க. கண்டுக்கேட மிணடுயிராத துறறறியு மைமபுலனு .
 மொண்டொடி கண்ணே யுள். க

இயறகைப்புணாச்சியிறுதிக்கடசொல்லியது.

இ-ள். கண்டு கேட்டு உண்டு உயிராதது உறறு அறியும் ஐம்புலனும்—கண்ணைகண்டும் செவியாறகேடும் நாவாலுண்டும் மூக்கானமோரதும் மெய்யாறறநீண்டியும் அனுபவிககப்படுமைம்புலனும் — ஒண்டொடிகண்ணே உள் — இவ்வொள்ளியதொடிகையுடையாளகண்ணேயுள்வாயின். எ-று.

உமமை முறறுமமை. தேறறேகாரம் வேறிடததின்மை விளக்கினறது. வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிககப்படுவன் ஒருகாலத்து இவள்கண்ணேயனுபவிககப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார இடக்காரப்பொருளவாகச சொல்லிய புணாச்சித்தொழில்களும் ஈண்டக்கக்கூறப்பட்டன. (க)

கக0உ. பிணிககு மருந்து பிறம் னணியிழை
 தனனோய்க்குத தானே மருந்து. உ
 இடாதலைப்பாட்டின் கடசொல்லியது.

இ-ள். பணிக்கு மருநது பிற—வாதமுதலியபிணிகடகு மருநதாவன அவற நிறகு நிதானமாயினவனறி மாறாயவியலபிணையுடையனவாம,—அணியிழை தன நோயககு மருநது தானே—அவவாறனறி இவவணியிழைபிணையுடையாள தன்னினியபிணிககு மருநதுநதானேயாயினுள். எ-று.

இயறகைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முனவருநதினுகைவிற நனனேபென றும, அவவருநதநமியானையிடத்தெஞ்சாப்படுத்த தீராதானுகைவிற ருனேமருந தெனறுங்குறினா. இப்பிணியும் எளியவாயவறறறநீரப்பெறநிலமெனபதப டநினைமமையின, மன ஒழியிசைக்கணவந்தது. (உ)

கக0௩. தாமவீழ்வார மெனரேட மியிளி வினிதுகொ
றாமகை கண்ணு னுலகு. ௩

நிரத்சயவினபததிறகுரிபரீ இச்சிறநிபபததிறகினையாதல்
தகாதென்ற பாங்குக்குச சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார மெனரேடமியிலின இனிதுகொல—ஐம்புலனகளையு துகாவாக்குத தாமவிருமபுமகளிாமெல்லியரோளினகடமியிலுந் தயிலபோல வருநதாமலையதலாமோ — தாமரைக்கண்ணை உலகு — அவறறைத்தற நதயோகிகளெயதுஞ்செங்கணமாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலனகளையுதுகாவாரெனமபெயா அவாயநிலையான வந்தது. இப்பெ றநிதநாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான வருநதவேணநிதலின,எம்மனே ராககாகாதெனறுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றா. இவ்விரனுலகென றுரைப பாருமுளா தாமரைக்கண்ணுனைபது அவனுக்குப் பெயரனமையின, அஃ துரையனமையறிக. (௩)

கக0௪. நீங்கிற நெறாஉங குறுகுங்கால நண்ணெனனுந
தீயாணிப பெறறா ளிவள. ௪

பாங்கறகூட்டத்திறுதிக்கடசொல்லியது.

இ-ள். நீங்கின தெறாஉம குறுகுங்கால தண்ணெனனும் தீ—தனையகன றுழிச சுடாநிறகும அணுகுழிக குளிராநிறகும இப்பெறநிதநாயதீயை — இவள யாணிப பெறறாள் — எனகட—ருந்தகு இவளெவவுலகத்துப்பெற றுள்! எ-று.

கூடாமுனறுன்புறுதலின நீங்கிறநெறாஉமெனறும, கூடியபினினின்புறுதலிற குறுகுங்காறறண்ணெனனுமெனறும, இப்பெறநியதோதி உலகத்திலையா மாகலின யாணிப்பெறறாளெனறுங்குறினா. தன்காமத்தீத்தனனையே அவ டநதாளாகக்குறினா,அவளானஅது வெளிப்படுத்தலின. (௪)

கக0௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார கதுப்பினு டோள. ௫

தோழியிறகூட்டத்திறுதிக்கடசொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின அவையவை போலுமே — மிகவீணியவாயபொ ருளகளைப் பெறறு அவறறினமேலவிருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின்கண் அவைய வைதாமேவந்தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல் இன்பஞ்செய்யும்,—தோட்டார கது

பயிஞ்சள் தோள—எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவினையணிந்த தழைந்த கூந்தலினைபுடையாள்கள். எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கறகூட்டத துககனை முன்னனோ நிகழ்ச்சிநுககப் பின்னரும் புன்பவாய நெஞ்சம்பிணித்த லின், அவவாராமைபற்றி இவ்வாறுகூறினான். தொழிலுவமம். (ந)

கக0௬. உறுதோ றுயிர்தளிாப்பத தீண்டலாற பேதைக
கமிழ்தி னியன்றன தோள. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர உறுதோறு தளிாப்பத தீண்டலால்—தன்னைப்பெறாது வாடிய என்னுயிர பெற்றுறுநீதோறுந் தளிாககுமவகை தீண்டிலான,—பேதைக்குத் தோள அமிழ்தின இயன்றன—இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்படுவதோ ரமிழ்தினாசெய்யப்பட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற நீண்டல அமிழ்நற்குமெய்திறு. வாடியவுயிரைத் தளிாப்பி ததலபற்றி, அவையமிழ்தினியன்றனவென்றான். தளிாததல் இன்பத்தாற்றழை ததல். (க)

கக0௭. தீமயி லிருநது தமதுபாத் துண்டறறு
லமமா வரிவை முயககு. எ

இவனை நீவநாநதுகொண்பி உலகோர தமயிலலிருநது
தமதுபாநதுணையிலலறத்தோடுபடலவேண்பிமென்ற
தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். அம மா அரிவை முயககு—அழகிய மாமைநிறத்தைபுடைய அரிவை யது முயககம்—தமயில் இருநது தமது பாதது உண்டறறு—இன்பமயதத் தறகூட்டமககுரியவிலலினகணிநருநது உலகோர தந்தாளானவந்த பொருளைத் தென்புலத்தார தெய்வம் விருந்தொக்கலகடகுப்பகுத்துத் தங்குறறையுண்டா ற்போலும். எ-று.

தொழிலுவமம். இல்லறஞ்செய்தாரொயதுந் தறககத்தினபம் எனக்கிப்புண ாச்சியேதருமென வராவுடன்படானகூறியவாரூயிறறு. (எ)

கக0௮. வீழு யிருவாக வினிதே வளியிடை
போழ்ப படாஅ முயககு. அ

ஒத்தவன்புடைய துமககு ஒருபொழுதும்விடாத முயககமே
இனியதென வராவுகடாயதோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொககும, — வளி இடை போழ்ப்படா முயக்கு — ஒருபொழுதுநெகிழாமையிற காற்றலிடையறுககப்படாதமுயககம்—வீழு ம இருவாககு இனிதே — ஒருவரையொருவா விழ்வாரிருவாககுமினிதே. எ-று.

முறறும்மை விகாரத்தாற்றுககது. ஏகாரம் தேற்றத்தினகண்வந்தது. ஈண்பி இருயாரிலலை இன்மையான இஃதொவ்வாறென்பது கருத்தது. களவிறபு ணர்ச்சியைமகிழ்நது வராவுடன்படான்கூறியவாறு. (அ)

அனிச்சம ஆகுபெயா. வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுநதருக்கினையொழிவாயாகவென்பதாம். அதுபொழுதுறற்றி நதானாகலின, ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினுன. இன்னீரளென்று பாட மோதுவாருமுளா. (க)

கக௧௨. மலாகாணின மையாததி நெஞ்சே யிவள்கண் பலாகாணும பூவொககு மென்று. ௨
இடநதலைப்பாட்டினகடசொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே—இவள கண பலாகாணும பூ ஒககும என்று —யானேகாண்பபெற்ற இவளகணகளைப் பலரானுகாணப்படும பூக்கள ஒகீ குமென்று கருதி—மலாகாணின மையாததி—தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலாகளைக்கண்டால் மயங்காநின்றபு, நினனறிவிருநதவாறென! எ-று.

மையாததல ாணி ஒவ்வாதவறறையொககுமெனககோடல, இயமாததல செமமாததலென்பனபோலவொருசொல. இயறகைப்புணாச்சிநீக்கமுதலாகத் தலைமகளகணகளைக் காண்பபெறாமையின அவறறேடொருபுடைபொககுமல ரகளைக் கண்டுழியெல்லாம அவறறினகடகாதலசெய்துபோநதான, இதுபொ முது அககண்களினலமுமுதுநதானேதவியானையிடத்தெதிராபபட்டனுபவித்தா ளாகலின அமமலாகள ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சையிகழ்நது கூறியவாறு. (௨)

கக௧௩. முறிமேனி முதத முறுவல வெறிநாறறம வேலுணகண வேயத்தோ ளவடகு. ௩
கூட்டுதலுறறபாங்கறகுத தலைமகனறலைமக ளதியலபுகுறியது.

இ-ள். வேயத்தோளவடகு—வேயபோ லுந்தோனினையடையவடகு—மேனி முறி — நிறதள்ளாநிறமாயிருக்கும், — முறுவல முததம— பலலுமுததமா யிருக்கும், —நாறறம வெறி—இயலபாயநாறறம நறுநாறறமாயிருக்கும், — உணகண வேல — உணகண்கள வேலாயிருக்கும். எ-று.

பெயரடையாணும ஓரியலபு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயா. உருவகவகையாறகூறினமையின, புனைந்துரையாயிற்று. நினறாகருதப்பட்டா னையறியேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத தலைமகன சொல்லியது உமாம.

கக௧௪. காணிற குவளை கவிழநது நிலகைககு மாணிழை கண்ணெவவே மென்று. ௪
பாங்கறகூட்டததுசசென்றுசாரதலுறுவான சொல்லியது.

இ-ள். குவளை—குவளைபபூக்கடாமும், — காணின—காண்டற்றொழிலையுடை யவாயின, — மாண இழை கண ஒவவேம என்று கவிழநது நிலன நோக்கும்— மாண்டவிழையிழையுடையாளகணகளை யாமொவவேமென்றுகருதி அநநாணி னுலிறைஞ்சி நிலத்தினேநோக்கும். எ-று.

பண்பானேயன்றித் தொழிலா னுமொவ்வாதெனபான காணினைன்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தாமெனபது தோன்றக் கவிழ்ந்தென்றுகடறினான். காட்சியுநாணுமினமையிற செமமாநது வானேநேர்க்கினவெனபதாம். (சு)

கககரு. அனிச்சப்பூக் கால்கனையாள் பெய்தா னுசுப்பிறகு நல்ல படாஅ பறை. ரு

பகற்குறிக்கட்பூவணிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள. அனிச்சப்பூக் கால்கனையாள் பெய்தாள— இவள தனமெனமைகருதாது அனிச்சப்பூவை முகிழ்க்கையாது சூடினாள்,— துசுப்பிறகு நல்ல பறை படா— இனியிவளிடைக்கு நல்லபறைகொளியா. எ-று.

அமமுசிழப்பாரம்பொருமையின் இடை முரியும், முரிந்தால் அதற்குச் செத சாக்கூரிய ரெய்தறபறையே பிவதெனபதாம். மககடூரிய சாக்கூடும் பறைபித்தலும் இலக்கணைககுறிப்பால் துசுப்பினமேலேற்றப்பட்டன.* (ரு)

கககசூ. மதியு மடநதை முகனு மறியா பதியிற கலங்கிய மீன. சூ

இரவுககுறிககண மறிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள. மீன— வானதது மீன்கள்,— மதியும் மடநதைமுகனும் அறியா— வேறுபாடு பெரிதாகவும் தமமதியினையும் எமமடநதைமுகத்தினையும் இதுமதி இதுமுகமென்றறியமாட்டாது,— பதியிற கலங்கிய— தநநிலையினின்றுகலங்கித் துரியாரினறன். எ-று.

ஒரிடத்தகிலலாது எப்பொழுதுமியங்குதலபறறிப பதியிறகலங்கியவென்றன. வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும. இனியிரண்டனையும் பதியிறகலங்காத மீன்களறியும்லலது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினும் மையும. (சூ)

கககௌ. அறுவாய நிறைந்த வவிரமதிககுப்புபோல மறுவுண்டோ மாதா முகத்தது. எ

இதுவுமது.

இ-ள. அமமீன்கள் அங்கவனங்கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?— அறுவாய நிறைந்த அவிர மதிக்குப்போல— முன்குறைந்தவிடம் வந்தநிரமபியே விளங்குமதிககடபோல— மாதா முகத்தது மறு உண்டோ— இமமாதாமுகத்தது மறுவுண்டோ! எ-று.

இடம கலை. மதிககெனபது வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையுமினமைபறறி வேறுபாடறியலாயிருக்க அறிந்திலவெனவிகழ நதுகூறியவாறு. (சூ)

கககஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வலையேற காதலை வாழி மகி. அ

இதுவுமது.

*இவ்விலக்கணையடியாய்த தோன்றியகுறிப்பை வடநூலார இலக்கணமூலத்தொனியெனபா.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளி வீட வல்லையேல் காதலை—இம்மாதாமுகம்போல யான மகிழ்மவகை ஒளிவீ சவல்லையாயின, நீயுமெனகாதலையுடையாயாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய், மாட்டாமைமையின் எனறற்காதலிக்கவும் படாயெனபதாம். வாழியெனபது இகழ்ச்சிககுறிப்பு. (அ)

கக௧௯. மலரனன கண்ணாண முகமொத்தி யாயிற
பலாகாணத தோனறன மதி. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலா அனன கண்ணாண முகம ஒத்தியாயின—இம் மலரபோலுங்கண்ணினையுடையாண்முகத்தை நீயொக்கவேண்டுமெனவியின, — பலா காணத் தோனறல— இதுபோல யானகாணத தோன்று, பலாகாணத தோன்றாதொழி. எ-று.

தானே முகத்தினலமுமுதுவகண்டறுபவித்தானாகலின நனநிம பலாகாண த்தோனறலையிழித்துக்கூறினான. தோன்றின நினக்கவ்வொப்புண்டாகாதென பதாம். (க)

கக௨௦. அனிசசமு மனனத்தின் றாவிபு மாத
ரடிககு நெருஞ்சிப பழம். க௦
உடன்போககுறாதத தோழிககு
அதனதருமைகூறி மறுத்தது.

இ-ள். அனிசசமும அனனத்தின றாவிபும்—உலகத்தாரான மெனமைக்கெ டிக்கப்பட்ட அனிசசபுலும் அனனப்புள்ளினிசிறகுமாகிய விரண்டும்—மாதா அடிககு நெருஞ்சிபபழம்— மாதரடிக்கு'நெருஞ்சிபபழம்போல வருத்தஞ்செ யயும். எ-று.

முள வலிதாதலுடைமையிற பழமென்றான. இதனமைத்தாயவடி பரத்தி யனனகுமிக்கூர்வகறகையுடைய வெருசுரத்தை யாங்கனங்கடக்குமெனபது குறிப்பாறபெறப்பட்டது. செம்பொருளேயனறிக குறிப்புப்பொருளும் அடி ரலனழியாமையாகலின, இதுவுமவவதிகாரத்தாயிறு. (க௦)

கக௩ ம் அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன தனகாதனமிகுதிக்கூறலும், தலைமகள் தனகாதன மிகுதிக்கூறலுமாம். இது, புணாச்சியும் நலனுமபற்றி நிகழ்வதாகலின, புணா ச்சிமகிழ்தல நலம்புனைந்துரைத்தல்களினபின் வைக்கப்பட்டது.

கக௨௧. பாலொடு தேன்கலந தறறே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். க
இயற்கைப்புணாச்சியிறுதிக்கட்டலைமகன
றனையப்புணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால எயிறு ஊறிய நீர் — இம்மெல்லியமொழியினையுடையானது வாலியவெயிறுறியநீர்— பாலொடு தேன கலந்தற்று— பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும். எ-று.

கலந்ததறென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடு தேனென்றவதென அதனசுவைபோலுஞ் சுவையிணையுடைத்தென்பதாயிற்று. எயிறுநியவென இடத்துநிகழ்பொருளினரெழில இடத்தினமேனின்றது. வேறுவேறறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுந்தேனுங்கலந்துழி அக்கலவை இன்ன சென்றறியலாகாத இனசுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்கருமெய்துவிக்க. (க)

ககஉஉ. உடம்பொயிரியிரிடை யெனன மறறன்ன
மடந்தையொடெமமிடை நடபு. உ
பிரிவசசவகூறியது.

இ-ள். உடம்பொயிரியிரிடை எனன அனன— உடம்போயிரியிரிடையுளவாய நடபுக்கள எத்தனமைய அத்தனமைய— மடந்தையொடு எமமிடை நடபு— இமமடைந்தையொடு எமமிடையுளவாய நடபுக்கள. எ-று.

எனனவென்ப பனமையாறகூறியது, இரண்டுநொண்டுகொடடு வேறறுமையினறிக கலந்தவருதல், இன்பத்துன்பங்கொக்கவனுபவித்தல், இன்றியமையாமையென்றிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணாச்சியாகலான அதுபொழுது உணாச்சியிலளாகியான பினளுடையளாமனறே, ஆயவழி இவனயாவன கொலெனவும் எனகணையுடையனகொலெனவும் இன்னுமியனைத்தலைப்பெய்தலகூடுகொலெனவும் அவனமனத்தினகணிகமுட, அநநிகழ்வனவற்றைகருப்பானநிறு அவைநீரகூறியவாறு. எனையெனது பாடமோதுவாருமுளா.

ககஉக. கருமணியிற பாவாயநீ போதாயாம வீழும்
திருநுதற கிலலை யிடம க

இடந்தலைப்பாட்டினகட்டலைமகணீககதகுச சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற பாவாய நீ போதாய — எனகணணிகருமணியினகணுறையும் பாவாய, நீயங்குகின்றம போதருவாயாக, — யாம வீழும் திருநுதற்கு இடம இலலை— போதராதிருத்தியாயின், எமமாலவீருமப்பபட்ட திருநுதலையுடையாரு இருக்கவிடமில்லையாம. எ-று.

யானகாணுதமையாமையின் இவாபுறத்துப்போகற்பாலன்னறி எனகணணுளிருக்கற்பாலள, இருக்கருங்கால நினறெனொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நினன்னுஞ்சிறந்தவிவடரு அவவிடத்தைக்கொடுத்து நீபோதுவாயாகவென்பநாம. (க)

ககஉஉ. வாழ்த லுயிராககளை ளாயிழை சாத
லதற்களை லீங்கு மிடத்தது. ச
பகற்குறிககடபுணாநுநீங்குவான சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிரக்கு வாழ்தல் அனனள — தெரிந்தவிழையிணையுடையாள எனக்குப புணருமிடத்தது உயிரக்குடம்போடுகூடிவாழ்தல்போலும், — நீங்குமிடத்தது அதற்குச சாதல் அனனள — பிரியுமிடத்தது அதற்கு அதனினீங்கிப்போதல்போலும். எ-று.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாயநிலையான வந்தன. வாழுக்காலத்து வேறறுமையின்றி வழிநிறறலாஹும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலாஹும், அவற்றை அவளபுணாவுபிரிவுக்குவமையாக்கிணு. (ச)

ககஉரு. உள்ளவன மன்யான மறப்பின் மறப்பறியே
 னொளளமாக கண்ணுள குணம். ரு

ஒருவழித்தணரதுவந்தலைமகன் நீயிதணந்தருளறு
 எம்மையுள்ளியுமறிதிரோவென்ற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். ஒளளமாக கண்ணுள குணம் யான மறப்பின் உள்ளவன — ஒள
 னியவாய அமரைசெய்யுங்கண்ணினையுடையாளகுணங்களை யானமறந்தேன
 யின், நீனைப்பேன்,—மறப்பு அறியேன—ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன,
 ஆகலான நீனைத்தலையுமறியேன. எ-று.

மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு
 முதலாயின. இத்துணையுந்தலைமகன்கூறறு, மேற்றலைமகன்கூறறு. (ரு)

ககஉசு. கண்ணுள்ளிற போகா ரிமைப்பிற பருவரா
 றுணணியொங் காத லவா. சு

ஒருவழித்தணப்பினகட்டலைமகனைத் தோழி இயறப்
 பிககுமென்றஞ்சி அவளகேட்பத் தன
 னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணமைப்பறிய செயமைககடபோயினொனறு கருதுவா கரு
 துக,—எங்காதலவா கண்ணுள்ளிற போகா—எம்முடையகாதலாஎங்கண்ண
 கத்துறினறும் போகா,— இமைப்பிற பருவரா— யாமறியாதிமைத்தேமா
 யின் அதனல்வருந்தவதுஞ்செய்யார,— றுணணியா—ஆகலாற காணப்படா
 றுணணியா. எ-று.

இடைவிடாதநினைவினமுதிராசரியான எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற
 கண்ணுள்ளிறபோகாரொன்றும், இமைத்துழியும் அது நிறறலான இமைப்பிற
 பருவராரொன்றாகுகிறுள. (சு)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளாரா காத லவராகக் 'கண்ணு
 மெழுதேங் கரப்பாக கறிந்தது. எ
 இதுவுமது.

இ-ள். காதலவா கண உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம்—காதலா எப்பொ
 முதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற கண்ணினையஞ்சனத்தாலெழுதுவதுஞ்செ
 யயேம,— கரப்பாககு அறிந்தது — அத்துணைக்காலமும் அவாமறைத்தலையறி
 ந்தது. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாகக்கென்பது வினைப்பெயர். வருதி
 னற வேபாக்கென்பதும். யானிடையீழின்றிக்காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரொ
 னறு கருதுமாறெனையென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தாரா காத லவராக வெயதுண்ட
 லஞ்சதும் வேபாக கறிந்தது. அ .

இ-ள். காதலவா நெஞ்சத்தாராக வெயது உண்டல அஞ்சதும்—காதலா
 ளநெஞ்சினுள்ளாராகலான உண்ணுங்கால வெயதாக உண்டலையஞ்சாரின
 றேம்,—வேபாககு அறிந்தது—அவா அதனை வெயதுறையறிந்தது. எ-று.

எப்பொழுதும் என்னெஞ்சினகணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருது மாறெனையெனப்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

கக௨௯. இமைப்பிற கரப்பாக கறிவ லனைத்திறகே
யேதில றென்னுமிவ ளூ. ௯

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவினகட்டலைமகளாறறுதற்பொருட்டுத்
தோழி தலைமகனையிறப்பித்தவழி அவளியறப்படமொழிந்தது.

இ-ள். இமைப்பிற கரப்பாககு அறிவல் — என்கண்ணிமைகடமாயின உள் ளிருக்கின்ற காதலா மறைதலையறிந்து இமையேன, — அனைத்திறகே ஏதிலர் எனும் இவளூ — அவ்வளவிற்கு அவரைத் துயிலாரோயசெய்தாரா அன்பி லொன்று சொல்லாநிற்கும் இவளூ. எ-று.

தனகருத்தறியாமற்பறிப்புலந்துசொல்லுகின்றாளாகலின், தோழியையே றுபித்தது இவளூனென்றாள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்கறபாலையலையெனப்பதாம். (க)

கக௩௦. உவந்துறைவ ருளளத்து றென்று மிகந்துறைவ
ரேதில றென்னுமிவ ளூ. ௧௦

இதுவுமது.

இ-ள். என்றும் உள்ளத்துள் உவந்து உறைவர் — காதலா எருளுன்றும எனனுள்ளத்துள்ளேயுவந்துறையாநிற்பா, — இகரது உறைவா ஏதிலா எனும் இவளூ — அதனையறியாது அவரைப் பிரிந்துறையாநின்றாரா அன்பிலொன்று சொல்லாநிற்கும் இவளூ. எ-று.

உவந்துறைவொன்றதலை அன்புடைமைகூறினாள். பிரியாமையும் அன்புமு டையாரா இலொன்ப பழிக்கறபாலையலையெனப்பதாம். (௧௦)

ககசு ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றரூய தலைமகன் தோழிக்குத் தன் னுண்பிறவுரைத்தலும், அறத்தொழிநிற்பிக்கவற்ற தலைமகன் அவட்குத் தன்னு ண்பிறவுரைத்தலுமாம். இது, காதனமிகமுழி நிகழுவதாகலின், காதற்பிறப்பு ரைத்தலினபின் வைக்கப்பட்டது.

கக௩௧. காம முழந்து வருந்தினாக கேம
மடலலல திலலை வலி. ௧

சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றரூய தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். காமம் உழந்து வருந்தினாகரு — அரியராய மகளிரோடு காமத்தை யனுபவித்துப் பின்னதுபெறாது துன்புற்றவாடவாககு — ஏமமடல அல்லது வலி இலலை — பண்பும் ஏமமாயவருகின்ற மடலலலது இனியெனக்ககு வலி யாவதிலலை. எ-று.

ஏமமாதல் அத்துன்பநீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தினைக்கொடுத்தல். வலி ஆகுபெயர். பண்புமடலவராயினார் இன்பமெய்திவருகின்றவாறுநிற்க நின்றைய தற்குத்துணையென்று கருக்கி கொன்னேமுயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லா மையையறிந்தேனாகலான இனி யானும்வவாற்றின அதனையெய்துவென்பது கருத்தது. (௧)

கக௩௨. நோனா வடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினே நீக்கி நிறுத்தது. ௨

நாணுடையதுமககு அது முடியாதென மடலிலககலுறமுட்டுச்
சொல்லியது.

இ-ள். நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல ஏறம் — அவவருத்தத்தனைப்பொ
ருதவுடம்புமுயிரும் அதற்கேமமாய மடனமாவினையூக்கருதாநின்றன, — நா
ணினே நீக்கிநிறுத்தது — அதனை விலகருவதாய நாணினையகற்றி. எ-று.

வருந்தினாககென மேலவாதமைபிற செயப்படுபொருள் ஈணடுக கூறரா
யினா. மடல ஆகுபெயா. நீக்கிநிறுத்தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்தது. அநி
வுநிறையோரப்புககடைப்பிடிமுதலிய முன்னேநீங்கவும் நாணீங்காதுநின்றது,
அதுவுமிதுபொழுதுநீங்கிறென்பான, உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாந
தமமுணீங்காமறப்பொருட்கு மடலேறமென்றது அவள தன்னுறமுமயநிறுது
கடிதிறகுறைநோதனோக்கி. (௨)

கக௩௩. நானொடு நல்லாண்மை பணடுடையே னீன்றுடையேன
காமுறமு ரேறு மடல. ௩

நானேயனநி நல்லாண்மையுமுடைமையின்
முடியாதெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். நானொடு நல்லாண்மை பணடு உடையேன — நாணும் மிககவாண்
டகைமையும் யான பணடுடையேன, — காமுறமு ஏறம் மடல இன்று
உடையேன — அவை காமத்தானீங்குதலான, அக்காமமிககாரோறம் மடலினே
யின்றையேன. எ-று.

நாண இழிவாயினசெயதற்கணவிலகருவது. ஆண்மை ஒன்றற்குநதளராது
நிறறல். அவை பணடுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற கடிவின்முடியு
மென்பதாம். (௩)

கக௩௪. காமக் கடுமபுன லுயககுமே நானொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. ௪

நாணுநல்லாண்மையுந காமவெள்ளத்திறகுப் புணையாகலின்
அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவேபெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். நானொடு நல்லாண்மை என்றும் புணை — யானறனைக்கடத்தற்குக்
கொண்டநாணும் நல்லாண்மைமுமாகிய புணைகளை — காமக் கடுமபுனல உய
க்குமே — எனநிறிபிரித்துக் காமமாகிய கடியபுனல கொண்டிப்போகாநின்றது.
எ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத ஏனைப்புனலினீக்குதற்குக் கடுமபுனலென்றான். இப்
புனற்கு அவை புணையாகா, அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம். (௪)

கக௩௫. தொடலைக குறுந்தொடி தநதாண் மடலொடு
மாலே புழுகருந துயா. ௫

இவ்வாறமுமையும் மடலும் துமக்கெவ்வாறு
வநதனவெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள. மாலை உழககும் துயா மடலொடு— மாலைப்பொழுதின்கணனுபவிக குந்துயரினையும் அதற்குமருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன்,— தொடலைக குறுந்தொடி தந்தாள— இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத்தொடாந்த சிறு வளையினையுடையாடநாள. எ-று.

காமம ஏனைப்பொழுதுகளினுமுளதேறும் மாலைக்கணமலாதுடைமையின மாலைபுழக்குந்துயரொனதும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவயிழிவும் அவளாற்றரப்பட்டதெனதும், அவடான நீசூறியதேசூறுமீளமையனென்பது தோன்றத் தொடலைககுறுந்தொடியெனறுங்கூறினான். அப்பெயா உவமை த்தொகைப்பற்றத்துப்பிறந்தவனமொழித்தொகை. இவைபயவடந்தனவாகலின் நினனான் வகுமென்பது கருத்தது. (௫)

கக௩௬. மடலூராதல யாமதது முளளுவேன் மன்ற படலொலலா பேதைககென் கண். கூ மடலூருமபொழுது இறறைக்குங்கழிந்ததென்றாடகுச சொல்லியது.

இ-ள. பேதைக்கு என கண் படல ஓலலா— நினபேதைகாரணமாக என கண்கள ஒருகாலுறதுயிறலைப்பொருந்தா, — யாமததாம மன்ற மடலூராதல உள்ளவேன் — அதலை எல்லாருந்துயிலுமிடையாமததும் யானிருந்த மடலூராதலையே கருதாநிற்பேன். எ-று.

பேதையென்றது பருவமபற்றியனறு மடமைபற்றி. இனிக்குறைமுடிப்பது நாளையெனவேண்டாவென்பதாம். (௬)

கக௩௭. கீடலன்ன காம முழநது மடலேருப பெண்ணிற பெருந்தகக தில. எ

பேதைககென்கணபடலொலலாவென்பதுபற்றி அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையராயவாடவரன்றே ஆற்றறபாலொன்றாடகுச சொல்லியது.

இ-ள. கீடல அன்ன காமம உழநதும் மடல ஏறாப பெண்ணின—கடலபோல ககாயற்றகாமநோயினையுபவித்ததும் மடலூராதலைசெய்யாது ஆற்றியிருக்கும பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தககது இல — மிக்கதகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்திலை. எ-று.

பிறப்புவிசேடத்தால அவவடக்கம எனக்கல்லையாகாநின்றது, நீயஃதறிகின் நிலையென்பதாம். இத்தனையுநதலைமகனகூறறு, மேற்றலைமகனகூறறு. (௭)

கக௩௮. நிறையரியா மன்னளிய ரொனனாது காம மறையிறந்து மன்று படும. அ

காப்புச்சிறைமிகக்குக காமமபெருதியவழிச சொல்லியது.

இ-ள. நிறை அரியா (எனனாது)— இவாநிறையால நாமீனூராதற்கரியரென்றருசுதலசெய்யாது, — மன அளியர் எனனாது — மிகவுமளிக்கத்தககாரொனநிரங்குதலசெய்யாது,—காமம மறை இறந்து மன்றுபடும— மகளிராகாமமும அவாமறைத்தலைக்கடந்து மனநின்கணனே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ-று.

எனனொன்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிொன்பது வருவிககப்பட்டது. எச்ச
வுமமை விகாரததாற்றெககது. மனறென்பது தந்தைதனையகாரேககி. உல
கத்துப பெண்பாலாகாமதகியலபுகூறுவாளபோன்று, தனகாமம பெருகியவா
றும இனியறத்தொடுநிறறலவேணமிமென்பது நகுறிப்பாறகூறியவாறுயிறறு.

கக௩௯. அறிவிலா லொலாரு மென்றேயென காம

மறுகின மறுகு மருணடு.

கூ

இதுவுமது.

இ-ள். லொலாரும் அறிவிலா என்று—யானமுன்னடங்கி நிறறலான லொலா
ருமென்னையறிதலிலா இனியவவாறுநிலலாதுயானேவெளிப்பட்டறிவிப்பெண்
றுகருதி,—எனகாமம மறுகில மருணடு மறுகும்—எனகாமம இவ்வூாமறுகி
னகண்ணே மயங்கிச் சமுலாசினறது. எ-று

மயங்குதல் அமபலாதல். மறுகுதல் அலராதல். அமபலுமலருமாயிறறு, இனி
யறத்தொடுநிறறலவேணமிமென்பதாம. அறிவிலாரொன்பது உம பாடம். (க)

கக௪௦. யாங்கண்ணிற காண நகுப வழிவிலலார

யாமபட்ட தாமபடா வாறு. க௦

செவிலிககறத்தொடுகினறுவைத்து யானிறகுமாறெனனை

யென்று நகையாடிய தோழியொடு புலநது

தனறுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம கண்ணிறகாண அறிவிலலார நகுப—யாங்கேட்குமாறுமனறிக
கண்ணைகாணுமாறு எமமையறிவிலார நகாநினரூ, — யாம பட்ட தாம
படாவாறு—அவரகறணஞ்செய்கினறது யாமுறறநேயகன தாமுறமையான.
எ-று.

கண்ணினெனறது முனகண்டறியாமையுணரநினறது. அறத்தொடுகினற
மையறியாதுவகையுமாடிகமபபடுகினறிலெனப புலககினரூளாகலின, ஏதி
லாளாககிக கூறினாள். இது, நகாநினறுசேடபடுகருநதோழிகுத தலைமகன
கூறியதாங்கால, அதிகாரத்திறகேலாமையறிக. (க௦)

ககடு ம அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுக்கமவேணடிய தலைமகன பிறாகூறுகினறவலர்
தனககாநினறவாறறறை தோழிககறிவுறுத்தலும், வகாவாக உடனபோககாக
ஒன்றுவேணடிய தலைமகளுநதோழியும் அவவலரையவனறனககறிவுறுத்தலும்
மாம. இது, நாணுத்துறறதவழி நிகழ்வதாகலான, நாணுத்துறறவுகாததலினபி
ன வைககப்பட்டது.

கக௪௧. அலரொழ வாருயிர நிறகு மதனைப

பலறறியார் பாககியத தால. க

அலலகுறிப்பட்ட பிறறைஞானறு வறத தலைமகனைத் தோழி

யலாகூறி வகாவுகடாயவழி அவன சொல்லியது.

இ-ள். அலா எழ ஆருயிர நிறகும் — மடநதையொடெம்மிடைநட்பு ஊரி
ன்கணலராயெழுதலான அவனைப்பெருதுவருநதுமெனனரியுயிர பெறறது

போனறு நிலைபெறும்;— அதனைப் பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை
பெறறைத் தெய்வத்தால் யானேயறிவதல்லது கூறுகின்றபலருமறியார்.எ-று.

அலலகுறிப்பட்டுத் தலைமகனையெய்தப்பெறாத வருத்தமெல்லாதோன்ற
அறியவுயிரென்றும், அங்ஙனமறியானே எளியளாக்கியெடுக்கின்றமையின், அஃத
வவாருயிர்க்குப் பறறுக்கோடாகாநின்றதெனபான அலலொழுவாருயிர்நிற்குமெ
ன்றும், பறறுக்கோடாதலை அவவேதிலாரறியிறுந்நறகுதொழிவா ஒழியவே ஆரு
யிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகின்றது தெய்வத்தானென்றுங்கூறினான்.
முறறுமமை விகாரத்தாற்றுகுகது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலரெமக கீந்ததிவ ளூ. உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலர அன்ன கண்ணு ளருமை அறியாத—மலரபோலுங்கண்ணை
யுடையாளது எய்தறகருமையறியாது, — இவ்வுர் அலர எமக்கு ஈந்தது—
இவ்வுர் அவனையெளியளாக்கி அவளோடலாகுறலை எமக்குபகரித்தது. எ-று.
அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்ததென
ருன, தனக்குப்பறறுக்கோடாகலின். அலரகூறுவாரை அவாசெய்தவுதவிப்பறி
இவ்வுளொன்றான். (உ)

ககச௩. உறாஅதோ ளூறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெறறன்ன நீர்தது. ன

இதுவுமது.

இ-ள். ஊர அறிந்த கௌவை உறாதோ—எங்கடருக்கூட்டமுண்மை இவ
ளூறிதலான வினைநதவலர எனக்குறுவதொன்றன்றோ, —அதனைப் பெறாது
பெறறன்ன நீர்தது—அதுகேட்டவெனமனம் அக்கூட்டத்தைப்பெறுதிறுந்தே
பெறறறபோலுநீரமையையுடைத்தாகலான். எ-று.

பெறறன்னநீரமை பெறறவழியுளதாமின்பமபோலுமின்பமுடைமை. நீர்த்
தென்பதறகேற்ற மனமெனனும் வினைமுதல வருவிககப்பபட்டது. (௩)

ககச௪. கவவையாற கவ்விது காம மதுவினறேற்
றவ்வென்னுந தன்மை யிழந்து. ச

இதுவுமது.

இ-ள். காமம கவ்வையால கவ்விது—எனகாமம் இவ்வுளொடுக்கின்ற அலரா
னையலர்தலையுடைத்தாயிறறு, — அது இன்றேல தன்மை இழந்து தவ்வென
னும்— அவவலரிலையாயின், தன்னியலிழந்து சுருங்கும். எ-று.

அலரதல மெனமெனயிருதல. செவ்வையுடையதனைச்செவ்விதெனறறபோ
லக் கவ்வையுடையதனைக் கவ்விதென்றா. இயலவு இன்பமபயத்தல. தவ்வெ
ன்னுமென்பது குறிப்படிமொழி, “நூலகால யாதத மாலை வெண்குடை — தவ்
வென் றசைஇத தாமுதளி மறைபப” எனபுழியுமது. (௪)

ககச௫. களித்தொறுங களளுண்டல வேட்டற்றூற் காமம்
வெளிப்படுந் தேரறு மினிது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். களித்தொறும் கள் உண்டல வேட்டறறு—கள்ளுண்பாக்குக களிக் குந்தோறுங்கள்ளுண்டல இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுதோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராதோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டறறலென்பது வேட்டறறலெனநின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இனபஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (௩)

ககசசு கண்டது மன்னு மொருநா எலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண்டறறு. சு

இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானுந் தலைமகனையெய்தப்பெறாத தலை
மகள் அவனசிறைப்புறத்தானாகத் தோழிகுஞ்சுச் சொல
லுவாளாய அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள—யான் காதலரைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருநா னன்றே,—அலா திங்களைப் பாம்பு கொண்டறறு—அதனினியுவலா அவவளவி றறநறித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலாபோன்று உலகெங்குமபரந்தது. எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டறறென்றானுள். இருவழி யும் மனனும் உமமையும் அசைநிலை. காட்சியினறியும் அலாபரக்கின்ற இவ்வொ முக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடலவேண்டுமென்பதாம். (௪)

ககசஎ. ஊரவா கெளவை யெருவாக வனனைசொன்
ளீராக நீளுமிந் நோய் எ

வரைவுநீட ஆறறளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானைத்
றிந்ததோழி ஊரவரலரும் அனனைசொல்லுநோக்கியாற்றலவே
ண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவனசொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவா கெளவை எருவாக அனனைசொல் னீராக நீளும்—இவ்வூரினமகளிரொடுக்கின்ற அலா எருவாக அது கேட்டு அனனை வெகுண்டுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் னீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவொன்பது தொழிலான ஆனொழித்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம் சுரு ங்குதற்கேதுவாவன தாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவென்பதாம். வரைவா னைதல பயன. (௫)

ககசஅ. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றறறற கெளவையாற
காம நுதுப்பே மெனல. அ
இதுவுமது.

இ-ள். கெளவையால் காமம் நுதுப்பேமெனல— ஏதிலாரொடுக்கின்ற அல ரால் நாங்காமத்தையவித்துமெனறு கருதுதல்—நெய்யால் எரி நுதுப்பேமெ ன்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்துமெனறு கருதுதலோடொகும். எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கணவர்தன. கிளாதற்காரணமாய அலரால் அவித் தலகூடாதென்பதாம். (௬)

ககசக. அலர்நாண வொல்வதோ வருசலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. சு

வகாவிடைவைததுபிரிவினகற்றமுளாய தலைமகன அவனவ
 நது சிறைப்புறத்தானுதலநது அலரஞ்சியாற்றலவேண
 மெனற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள. அஞ்சலோம்பு எனரூர் பலா நாண நீத்தககடை— தமமையெஜிர்
 பபட்டனூன்று நினைநிபிரியேன அஞ்சலோம்பெனறவாதாமே இன்று கண்
 டாபலரும் நாணுமவகை நமமைத துறநதபின்—அலா நாண ஒவவதோ—
 நாமேதிலாகூறுமலருக்கு நாணககூடுமோ கூடாது. ஏ-று.

நாணவெனறும் வினையெசசம ஒவவதெனறூந்தொழிற்பெயருள ஒவலுதற
 ரெழிலோடு முடிநதது. கண்டாநாணுநிலைமையமாய யாம நாணுதல யாண்
 டையதெனபதாம். (க)

ககடு0. தாமவேணடி னலசுதெயகாதலா யாமவேண்டுங்
 கெளவைவ... லூர். க0

தலைமகன்பிரிவுரைக்கும் வன்கதாழி தலைமகடகுசசொல
 லுவாள்வ அந்நனு நவைன உடனபோககு
 நயப்பச் செவ்வியது.

இ-ள. யாம வேணும் கெளவை இவலூர் எடுகரும்—உடனபோகுகேது
 வாகனெககி யாமபண்டேவிரும்புவதாயவலரை இவலூராதானையெடாநினறது,
 —காதலாதாம வேணடின நலருவா—இனிககாதலாதாமும் யாமவேணடிய
 ககால அதனைவினிதினோவா, அதனால் இவவலா நமக்குநரையவநதது. ஏ-று.
 எசசவுமமை விகாரத்தாற்றுககது. நககட்காதலுடைமையின மறரொன
 பது தோன்றக காதலொன்றாள். இவவிருபதுபாடும் புணாதனித்ததம். (க0)
 களவியல முறற்றறு

க ற் பி ய ல்.

இனிக கறப்பு பதினெட்டதிகாரத்தாற கூறுவானரெடங்கி, முறறகடபி
 ரிவாற்றமுமை கூறுகின்றார்.

ககசு ம அதி.—பிரிவாற்றமுமை.

அஃதாவது வகாந்தெயதியினை தலைமகன அறம்பொருளினபங்களின
 பொருட்குச் சேயிடையினும் ஆயிடையினும் தலைமகளைப் பிரிந்துசெல்லும் செல
 லுருன்று அபிரிவினை அவளாற்றாளாந்தனமை. அஃது நாண்டுப் பிரிவுணாத
 றியதலைமகறகுத தோழி கூறலும், அவுடனககுத தலைமகடானே அவனகுறிப்பா
 னுணாநதுகூறலும், பிரிவுணாததியவழிககூறலும், தலைமகன்பிரிநதுழி ஆறறு
 விக்குநதோழிககுத தலைமகளமறுத்துககூறலுமென நாலவகையாறகூறப்பயிம்.

ககடுக. செல்லாமை புண்டே லெனககுலா மறறுநினை
 வலவரவு வாழ்வாக குறா . க
 பிரிநதுகடிதனைவருவலெனற தலைமகறகுத
 தோழி சொல்லியது.

இ-ள். செல்லாமை உண்டேல எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையுண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல, — மற்ற நின் வலவரவு வாழ்வார்க்கு உரை—அஃதொழியப் பிரிந்துபோய விரை துவருதலெசொலவையாயின அதனை அப்பொழுது உயிவாழ்வார்க்குச் சொல. எ-று.

தலைமகனையொழித்து எனக்கென்றோ, தானவென்னும் வேற்றுமையினமையின. அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவ்வரவுகாணவல்லஎல்லஎ, பிரிந்தபொழுதேயிறநதுபடுமென்பதாம். அமுங்குவிததல பயன. இதனைத் தலைமகனகூற்றுககியுரைப்பாருமுளா. (க)

ககருஉ. இன்க னுடைத்தவா பார்வல பிரிவஞ்சும்

புன்க னுடைத்தாற புணாவு. உ
பிரிவு தலைமகன் பானநிறத் தலைமகள்
தொழிபுகொண்டறது—அதனை

இ-ள். அவா பார்வல இன்கணுவலாபோன்று உலகென னணியுங்கொண்டிபினனிநறநூன்று அவாரோக்குடையபாபுடனான குறித்தமையான நமக்கினபமுடைத்தாயிருக்கும், — புணையு பிரிவஞ்சும் புன்கண உடைந்து— இன்று அப்புணாசசிதான நிகழாநிறகவும் அது பிரிவொன்றஞ்சுமசசத்தனை யுடைத்தாயிறது, அவரனபினிலைமையிது. எ-று.

பார்வலென்றதனாறு புணாசசிபெறாத பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தனமேலதாயிறது. அவவசசத்தினையுடைத்ததாலாவது “முளநூறழ முனையெயிற நமிழ்தூறுந தீநீராக—கள்ளினு மகிழ்செய்யு மெனவுரைத்து மமையானெ—னொள்ளிழை திருத்தம்” பண்டையிற்சிறப்பால் அவன பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அமுங்குவிததல பயன. (உ)

ககருந. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார கண்ணும்

பிரிவோ ரிடத்துணமை யான. ந
இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையாரகண்ணும்—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரிவாற்றாமையும் அறிதலுடையராய காதலாகண்ணும், —ஒரிடத்துப் பிரிவு உண்மையான—ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான, —தேற்றம் அரிது—அவாசொல்லும் தலைவளியும்பற்றி நமமாட்டனபுடையொனத தேறுநதேற்றம் அரிதாயிருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உமமை உயாவுசிறப்பின்கண வந்தது. (ந)

ககருச. அளித்தஞ்ச லென்றவா நீப்பிற நெளிதக்சொற

நேறியாக குண்டோ தவறு. ச
இதுவுமது.

இ-ள். அளித்து அஞ்சல என்றவா நீப்பின—எதிர்ப்பட்டநூன்றே தலையளிசெய்து நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலென்றவாதாமே பின் பிரிவராயின, — தெளித்த சொற நேறியாக்குத் தவறு உண்டோ — அவாககனி அவா தெளிவித்தசொல்லி மெய்யெனத் தெளிந்தாக்குக குற்றமுண்டோ! எ-று.

தேறியானபது தண்பை பிறாபோறகூறல. சொல்லுஞ்செயலுமொவ்வா
மைக்குறறம அவாககெயதும், அஃதெயதாவகையமுநகுவிசெயன்ப தகருதது.

ககருடு. ஒம்பி னமைந்தார பிரிவோம்பன் மறறவர்
நீங்கி னரிதாற் புணாவு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. ஒம்பின அமைந்தார பிரிவு ஒம்பல்—என்னுயிராசசெல்லாமற்காத்
தியாயின, அதணையாளுத்தகமைந்தாருடைய செலவினை அமுநகுவிப்பாயாக;
—மறறு அவா நீங்கிற் புணாவு அரிது—அமுநகுவிப்பாரினறி அவாசெலவ
ராயின அவராலாபப்படவுயிருஞ்செலலும், செனமுற பின்னவகாககூடுதல
எனக்கரிதாம். எ-று.

ஆளுத்தகமைதல இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாலேபுடையராதல. மறறு
வினைமாற்றினகண வந்தது. (௩)

ககருசு. பிரிவுகாககும் வனகண்ண ராயி னரிதவா
நலகுவ ரெனனு நசை. ௬

தலைமகன பிரிவுணாததியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிகுசு
சொல்லியது.

இ-ள. அவா பிரிவு உகாககும் வனகண்ணராயின்—நங்கவவுக்கிமையறி
நத்தலைவாதாமே நமமுனின்று தம்பிரிவினையுணாததும் வனகணமையுடைய
ராயின,—நலகுவா எனனும் நசை அரிது—அத்தனமையார பின்பு நமமாறமு
மையறிந்த வந்து தலையளிசெயவரொன்றிருக்குமாசை விடப்படும. எ-று.

அருமை பயன்படுதலல்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பினறிப் பிரிவெண்ணுத
லும் உணாததலும்வல்லராயினா பிரிந்துபோய அன்புடையராய நமமைநினை
த்துவந்து நலகுதல யாண்டையதென்பதாம். அமுநகுவித்தல பயன். (௬)

ககருஎ. துறைவன றுறந்தமை தூறமுக்கொள முன்கை
யிறையிறவா நினற வளை. ௭

இதுவுமது.

இ-ள. துறைவன துறந்தமை—துறைவன என்னைப் பிரியலுறறமையை—
முன்கையிறை இறவாநினற வளை தூறமுக்கொள—அவனுணாததாமறமுமேயு
ணரந்து எனமுன்கையினிறையினன்றுங்கமுலாநினற வளைகள் எனக்கறிவியா
வோ, அவனுணாததவுணாந்துவந்து நீயறிவித்தலவேண்கிமோ! எ-று.

முன்னேநிகழ்ந்தமையிற றுறந்தமையெனறும், கேட்டதுணையான மெலி
ந்து ஆறமுமையின இறவாநினறவென்றுங்கூறினா. அமுநகுவித்துவந்துகூற
றபாலையலையாய நீயும் இவ்வளைகள்செய்தனவே செயதாயென்ப புலந்துகூறி
யவாறு. (௭)

ககருஅ. இன்னு தினனில்லார் வாழ்த லதனின்று
யின்னா தினியார்ப் பிரிவு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள. இன்ன இல ஊர் வாழ்தல இன்னது—மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுற
தோழியரில்லாத வேறாநினகண வாழ்தலினனது,—இனியார்ப்பிரிவு அதனி

ஊம இன்னது—அதனமேலுந் தன்காதலரைப்பிரிதல் அதனிணுமினது.எ-று.

தலைவனசெல்லினையமுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டிவநதமைபற்றிப் புல ககிருளாகலின, இன்னிலலுனொன்றார். உலகியலகூறுவாளபோன்று தனக்க வயிரண்டிமுணமைகூறியவாறு. (அ)

கககூ. தொழிற சுடினலலது காமநோய போல
விழற சுடலாற்றுமோ தீ. கூ

காமநதீயேபோன்று தானினறவிடத்தைச சிமிகலான
நீயாற்றலவேணமிமென்ற தோழிகுஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். தீததொழிற சுடிற சுடலலலது — தீத தனனைத்தொட்டாறசுமிமா யிறசுகிதலலலது— காமநோயபோல விழற சுடல ஆறறுமோ—காமமாகிய நோய்போலத் தனனையகன்றறப்பானசுகிதலை வறறே, மாட்டாது. எ-று.

சுமிமாயினென்பது மந்திரமருந்துகளாற்றமடிககப்படாதாயினென்றவாறு. காமத்திறகதுவுமில்லைபென்பாள வாளா சுடலென்றார். அகறல துகராமை. சுடலென்பது முணனுங்கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யானுறறுமாறெ னையென்பதாம். (க)

கககூ. அரிதாற்றி யலலனோய நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பினனிருநது வாழ்வார பலா. க0

தலைவியாபலரும் பிரிவாற்றியிருப்பா அது நீசெய்கின
றிலையென்ற தோழிகுஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—அரிது ஆற்றி அல்லல நோய நீக்கி— பிரிவுணாததியவழி அற்றகுடம்பட்டுப் பிரியுங்கால நிகழும் அல்லலையினையு நீக்கி—பிரிவு ஆற்றிப் பின இருநது வாழ்வார பலா—பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன் னையுமாற்றிப் பின்னுமிருநது உயிவாழும்களிர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

பண்டையிறசிறப்பத தலையளிப்பெற்றினபுறுகின்றவெலலைககணனே அஃதி ழநது துன்புறுத்தகுடம்படுதல் அரியதொன்றாகலின அரியதனைசசெய்தென்று ம, செலலுந்தேயத்து அவாககியாது நிகழும்மென்றும் வருநதுணையும் யாமாற றியிருக்குமாறென்னென்றும் அவ்வரவுதான எஞ்ஞான்று வந்தெயதுமென்றும் இவ்வாற்றுகிழங்குவலை மனத்துநீங்காதாகலான அல்லலையநீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருநதுணையும் அகந்து நிகழுகாமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளாப்பனவும் ஆற்றலரியவாக லிற பிரிவாற்றியென்றும், தன்காதலரையினறியமையா மகளிருள இவையெ லலாம பொறுத்தது பின்னுமிருநது உயிவாழ்வார ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பாற்றேன்றப்பினனிருநதுவாழ்வாரபலொன்றுகூறினார். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவினகணிகழவனவறறைப் பிரிவென்றார். செயது, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான அவ்வவற்றத்தருமையுணர் நின்றன. சிற பபுமமை விக்காரத்தாற்றுககது. யானுமிற்றதுபடுவெனப்பது கருத்து. (க0)

ககள் ம அதி.— படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படர்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றினாய தலைமகள் தானுதினற துன்பதகினை எப்பொழுதும் நினைததலின அநநினை வான மெலிந்திரங்குதல. அதிகாரமுறைமையும் இதனனே விளங்கும்.

ககசுக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவாக
கூற்றுநீர் போல மிகும். க
காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நினனானுககேலா
தென்ற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். நோயை யான மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறிந்ருணி யான மறையாநினறேன, — இஃதோ இறைப்பவாககுஊற்றுநீர்போல மிகும்—நிற்ப வும், இஃது அநநானவகா நிலலாது நீர்வேண்கிமென்றிறைப்பவாககு ஊற்று நீர்மிகுமாறுபோன மிகாநினறஹ. எ-று.

ஆமமறைத்தலற பயனெனென்பதுபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக கணவந்தது. “இஃதோ செலவாக கொத்தனெனயான” எனபுழிப்போல எண் டிச சுட்டுப்பெயர்று திரிந்தனினறது. இஃதோநோயையென்று பாடமோது வாருமுளா, அது பாடமனமையநிக இனி அநநகநித்தது நீசெயலவேண்கி மென்பதாம். (க)

ககசுகஉ. கரத்தலு மாறறேனிந் நோயையேநாய செயதாராக
குரைத்தலு நாணுத தரும. உ
ரண்டையாரறியாமன மறைத்தல ஆண்டையாரறியத்ததுவி
பிதலெனறுமிரண்டனா ஓன்றுசெயலவேண்கிமெ
ன்ற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோயைக கரத்தலும் ஆறறேன—இந்நோயை ரண்டையாரறியா மனமறைத்தலும் வல்லெனுகினறிலேன, — நோய செயதாராககு உரைத்தலும் நாணுத தரும — ஆகாககால, நோயசெயதவாககுரைக்கவெனின, அதுவும் எனக்கு நாணினைத்தாராநினறது, இனியெனசெயகோ எ-று.

ஒருகாலைகொருகாணமிருதலற கரத்தலுமாறறேனென்றும், சேயிடைச்செ ன்றவாககு இதுசொல்லித் துதுவிட்டால இன்றுமிருந்தேனென்பது பயக்கு மெனனுங்கருத்தால நாணுத்தருமென்றுகூறினாள். (உ)

ககசுகஉ. காமமு நாணு முயிரகாவாத தூங்குமென்
தோலை வுடம்பி எனகத்து. ௩
இதுவும்.

இ-ள். காமமு நாணு — காமநோயும் அதனைச் செயதவாககு உரைக்க லொல்லாத நாணு — நோன என உடம்பின அகத்து—தமமைப்பொருத எனனுடம்பினகண்ணே—உயிர காவாத தூங்கும்— உயிர காத்தண்டாக அத னிருதலையினுற தூங்காநினறன. எ-று.

பொருமை மெலிவானது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண் டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்ற, நின்றது. தூதுவிடவும் ஒழியவும்பண்ணுவன வாய காமநான்கள தம்முள்ளொத்தது உயிரினையறிவியாநினறன, யான் அவற்று ளொன்றினகணிநகமாட்டாமையின இஃதிறறேவிமென்பதாம். (௩)

கககச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ச

தலைவியா காமக்கடற்படார படினும் அதனை ஏறற
புணையானீநற்க் கடப்பொன்ற தோழிக்குச
சொல்லியது.

இ-ள். உண்டு காமக்கடலே—யாவாக்கும் உளவாயவருகின்ற இவ்விரண்ட
னுளளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே, —அது நீர்தம் ஏமப் புணை இல்
—அதனை நீர்தம் அரணுநிய புணையிலலை. எ-று.

இருவழிபும மன்னும் உமமும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குப்புணையாகற
பாலையாயநீயும் ஆயிறநிலையென்பது கருத்தது. (ச)

கககரு. துப்பி னெவனுவா மறகொ துயர்வரவு
நடபினு ளாறறு பவா. ரு

தூதுவிடாமெனோக்கித தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். நடபினுள் துயாவரவு ஆறறுபவா—இன்பஞ்செய்தற்குரிய நடபின்க
ணனை துன்பவரவினைச் செய்யவல்லவா—துப்பின எவனுவாகொல்—துன்ப
ஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வாகொல்லோ. எ-று.

துப்புப் பகையுமாதல் “துப்பெதிர நோக்கே யுள்ளாச சேயமைய—னட
பெதிர நோக்கே யங்கை யணமைபன்” எனபதனனுமறிக. அப்பகைமை
நுண்பிக்காணமையின அவாசெய்வதூமறியப்பெற்றநிலைமென்பதுபட நின்றமை
யின, மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயாவருதலை விலக்கலாயிருக்க அதுசெ
ய்கின்றநிலையென்ப புலக்கின்றமையின, துயாவரவுசெய்தாளாக்கியும் பிறளாக்
கியுங்கூறினாள். (ரு)

கககசு. இன்பங் கடன்மறறுக காம மஃதடுங்காற
றுன்ப மதனிற பெரிது. சு

காமத்தானின்பமுறறாக்கு அதனினுய துன்பமும் வரு
மென்ற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். காமம் இன்பம் கடல்—காமம் புணாவாலின்பஞ்செய்யுங்கால, அவ
வின்பங்கடல்போலப்பெரிதாம், —மறறஃது அடுங்கால துன்பம் அதனிறபெ
ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாறறுன்பஞ்செய்யுங்கால, அத்துன்பம் அக்கடல்
னுமப்பெரிதாம். எ-று.

மறறு வினைமாற்றினகண் வந்தது. அடுங்காலென வந்தமையின, மறுதலை
யெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோடொத்ததுவரின் ஆற்றலாம்,
இஃதெனதளவனென்பது கருத்தது. (சு)

கககஎ. காமக் கடுமபுன னீந்திக கலாகானேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன். எ

காமக்கடல் நிறை புணையாக நீர்தப்படு
மெனகுடகுசு சொல்லியது.

இ-ள. காமக கடுப்புனல நீந்திக கரை காணேன்—காமமாகியகடலை நீந்தா தேனல்லேன், நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேன்,—யாமத்தும் யானே உளேன்—அககாணுமைக்காலந்தான் எல்லாருடையிலும் அறையிருளாயிற்று, அவ்வறையிருட்கண்ணும் அதற்கொருதுணையினறி யானேயாயினேன், ஆயும் இறந்துபட்டுயந்தடோகாதுளேனாகாநின்றேன், ஈதொருதீவினைப்பயனிருந்த வாறென! எ-று.

கடுமை ஈணடு மிருதிககனின்றது. உமமை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. யானேயாயினேனென்பது நீதுணையாயிற்றிலையென்னுங்குறிப்பிற்று. (எ)

கககூஅ மன்னுயி ரொல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னலல திலலை துணை. அ

இரவினகொடுமைசொல்லியிரங்கியது.

இ-ள. இரா அளித்தது—இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது,—மன உயிர எல்லாம துயிற்றி எனனலலது துணை இலலை—உலகத்தது நிலப்பெறுகின்ற உயிரகளையெ லலாந் தானே துயிலப்பண்ணுதலான எனனையலலது வேறுதுணையுடைத்தாயிற் றிலலை. எ-று.

துயிற்றியெனது திரிந்துகின்ற வினையெச்சம் அவாயநிலையான்வந்த உடைத் தாதலோடு முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிரகளெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுமெல்லையென எனனையே துணையாகக் கோடலின அறிவின்றென பதுபற்றி அளிந்தெனறாள், இகழ்ச்சிககுறிப்பது. (அ)

கககூகூ. கொடியார கொடுமைபிற றுங்கொடிய விந்நா
ணைய கழியு மிரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. இந்நாள நெடிய கழியும் இரா—காதலரொடு நாயினபுறற முன்னு ளகளிற் குறியவாய அவாபிரிவாற்றேமாநின்ற இந்நாளகளிலே நெடியவாயச செலகின்ற கங்குல்கள்—கொடியார கொடுமைபின் தாம் கொடிய—அக் கொடியாரது கொடுமைககுமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்றன. எ-று.

தனறாறாமை கருந்தாது பிரிதலின், கொடியாரொன்றாள், கொடுமை கடிதின் வாராதுநீட்டித்தல். அவாபிரிவாறும் நீட்டிப்பானுமுளதாய ஆறாமைக்குக் கண்ணோடாமைமேலும் பண்டையினெடியவாயக கொடியவாகாநின்றனவெ னபதாம். (கூ)

கககூ௦. உள்ளம்போன் றுள்வழிச செலகற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மனனோவென் கண். க௦

நின்கண்கள பேரழகழிகின்றனவாகலின் அழறபாலை
யலையென்றாடகுச சொல்லியது.

இ-ள. உள்ளம்போன்று உள்ளவழிச செலகற்பின்—மனம்போலக் காதல ருள்ளதேயத்தக கடித்திற்செல்லவல்லனவாயின,—என கண் வெள்ளநீர் நீந் தல்—என்கண்கள இவ்வனம் வெள்ளமாகிய தந்நீரை நீந்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமைபின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலையுள்ளதென்பது படநின்ற மையின், மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது நினைவே

யாகவின் உள்ளம்போன்றெனறும், மெய்க்கு நடநதுசெல்லவேணிதலிற கண
கள அதனொடுசென்று காதலரைக் காண்டலகூடாதென்னுகருத்தாற செல
கறபினென்றுங்கூறினாள். இதனை வருகின்றவழிகாரமுநதோற்றுவாயசெய
யப்பட்டது. (க௦)

ககஅ ம அதி.— கண்விதுப்பழிதல்:

அஃதாவது கண்கள தங்காட்சிவிதுப்பான வருந்துதல. காட்சிவிதுப்புத
தலைமகளைக் காண்டறகு விராதல. இது, படரானமெலிரதவழி நிகழ்வதாகவி
ன, படாமெலிரதிரங்கவினபின வைக்கப்பட்டது.

ககஎக. கண்டாங் கலுழுவ தெவன்கொலோ தண்டாரோய
தாங்காட்ட யாங்கண்டது. க
நின்கண்கள கலுழுவ தம்மழுகிழவாநின்றன சீயாற்றல
வேண்டுமென்ற தோழிகருத்த தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். தண்டாரோய யாம கண்டது தாம் காட்ட— இந்நணியாரோயை
யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலானன்றே, —கண தாம் கலு
ழுவது எவன்கொல்—அன்று அததொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் கா
ட்டச்சொல்லியமுநின்றது என்கருதி எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிககப்பட்டது. இன்றுந
தாமேகாட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல யாண்டையதென்பதாம். (க)

ககஎஉ. தெரிநதுணரா நோக்கிய ஷண்கண பரிநதுணராப
பைத லுழப்ப தெவன. உ
இதுவுமது.

இ-ள். தெரிநது உணரா நோக்கிய உண்கண— மேலவினைவநனைபாராயந
தரியாது அன்று காதலரை நோக்கிநின்ற உண்கண்கள்—பரிநது உணராப
பைதல உழப்பது எவன்— இன்று இது நம்மாலவந்நதாநலிற பொறுத்தல
வேண்டுமெனக் கூறுபடுததுணராது துன்பமுழப்பது என்கருதி எ-று.

வினைவது பிரிந்துபோயவா வாராமையிற காண்டறகரியராய வருந்துதல.
முன்னே வருவதறிந்த அதுகாவாநார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே
யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருந்துதல கழிமடச்செய்கையென்பதாம். (உ)

ககஎ௩. கதுமெனத தானோக்கித் தாமே கலுமு
மிதுநகத தகக துடைதது ன
இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுமும இது—இக்கண்கள் அன்று
காதலரைத் தாமே விராந்துநோக்கி இன்றுந தாமேயிருந்தமுக்கின்றவிது —
நகத்தக்கது உடைதது—நம்மாறசிரிக்கத்தககவியலப்பினையுடைதது. எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழி
மடச்செய்கையை. அது வருமுன்னாக்காப்பார்க்கு நகைவினைக்குமாகலான,
நகத்தக்கதுடைத்தென்றால். (௩)

ககஎச. பெயலாற்றா நீருலந்த வுன்க னுயலாற்றா
வுயவீனே யென்க ணிறுத்து. ச

இ-ள். உண்கண—உண்கண்கள், —உயலாற்றா உயவு இல ரோய என்கண்
றியுத்து—அன்று யா நுபயமாட்டாமெக்கேதுவாய ஒழிவில்லாதநோயை என்
கண்கண ிறுத்து, —பெயலாற்றா நீர் உலகை—நாமமுத்தலைமாட்டாவண்ணம்
நீர்வற்றிவிட்டன. எ-று.

நிறுத்தல பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையானாக காட்டி அதனால் நிலைபெ
றச்செய்தல. முன என்கணினுதனசெய்தலாத பின சமக்கணனாகன தாமே
வந்தனவென்பதாம். (ச)

ககஎடு. படலாற்றா பைத லுழகருங் கடலாற்றுக
காமநோய செய்நவென கண. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கடல ஆற்றுக காமநோய செய்ந என்கண—எனக்குக கடலுஞ்சி
நிதாமவண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்ந என்கண்கள்—படல ஆற்றா
பைதல் உழகசும்—அதீதவினையாற ருமுநுயில்கலவாயது துன்பதையுமுழ
வாதினறன். எ-று.

காமநோய காட்சியான வந்ததாகலின், அதனைக் கண்களே செய்ததாகிக
கூறினாள். தன்பம் அமுதலாடியது. (ரு)

ககஎசு. ஒல வினிகே யெமகநீநரோய செயதகண
டாஅ மிதறபட டது சூ

இதுவுமது.

இ-ள். எமக்கு இவ்வோய செய்ந கண்களும் இதறபட்டது—எமக்கிக்கா
மநீநாயினைச் செய்ந கண்கடாமும் இததுயிலாதமுநறகண்களேபட்டது—ஒல
இனிகே—மிகவுமினிதாபிறறு. எ-று.

ஒவ்வொன்று மிகுதிப்பொருட்கணவந்த குறிப்புச்சொல். தமமால் வருந்தமு
றறவெமக்கு அது தீரநாறிப்பானறதென்பதாம். (சூ)

ககஎள உழநதுழந துணை ரறுக விழைநதிழைந்து
வேண்டி யவாககண்ட கண. எ

இதுவுமது.

இ-ள். விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவாக கண்ட கண—விழைந்து உண்
ணெழிந்து விடாதே அன்று அவரைக்கண்ட கண்கள்—உழநதுழநது உள
நீர் அறுக—இன்று இந் துயிலாதமுநகலாய துன்பத்தினையுழநதுழநது தமமக
ததுள்ளநீர் அறறேபோக. எ-று.

அங்கு இடைவிடாமெக்கண வந்தது. அதுதலாதிப இடத்துநிகழ்பொரு
ளினரெழில் இடத்தினமேனினறது. (எ)

ககஎஅ. பேணது பெட்டா ருளாமனனே மறறவாக
காணு தமைவில கண. அ

காதலா பிரிந்துபோயிரைலலா அவர்ணடுளா
அவரைக் காணாமளவும் நீயாறறலவேணநி
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணுது பெட்டார உளா—ரெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச சொன மாதிரத்தால் விழைந்தவா இவவிடத்தேயுளா; —மற்று அவாக் கண காணுது அமைவில்—அவவுணமையாற பயன யாது, அவரைக் கண்கள காணுதமைகினற னவிலலையாயின. எ-று.

செயலாறபிரிநதுநினறமையிற பேணுதெனறும், முன்னலமபாராட்டிப்பிரிவ ச்சமும் வனபுறையுக்கறிஞராகலிற பெட்டாரெனறங்கூறினா. மன ஒழியி சைக்கண வந்தது. மற்று வினைமாற்றினகண வந்தது. ஓகாரம அசைநிலை, யா னுறறவுய கண்கள அவரைக் காண்டறகு விருமபாநினறனவென்பதாம. இனிக கொணகனையென்று பாடமாயின, எனகண்கள தமமைக் காணுதமைகினற கொணகனைய தாங்காணுதமைகினறனவிலலை இவவாறே தமமையொருவாவி னுயாதிருக்கத தாமவரை விழைந்தார உலகத்துளரோவெனறுரைக்க. இத றகு மன அசைநிலை. (அ)

ககஎசு. வாராககாற றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை யாரளு நுறறன கண. சூ

நீயுமாற்றி நினகண்களுநதுயிலவனவாதலவேணி மெனற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால துஞ்சா—காதலா வாராதருளறு அவாவரவுபார்த்ததுத துயிலா,— வரின துஞ்சா—வந்தருளறு அவாபிரிவஞ்சித துயிலா,— ஆயி டைக கண் ஆரளு உறறன—ஆகலான அவவிருவழியும் எனகண்கள பொறு ததற்கரிய அனபத்தினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச சுடடு நீண்டது. இனி அவறறிற்குத துயில் ஒருருளறுபி ல்லையென்பதாம. (க)

ககஅ0. மறைபெற லூராக கரிதன்ற லெம்போ லறைபறை கண்ணு ரகதது. க0

காதலரை இவவூ இயறப்பழியாமல அவாகொடுமையை மறைக்கவேணிமெனற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். எம்போல அறைபறை கண்ணு அகதது மறை பெறல் — எமமைப போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையா தந்ரெஞ்சினகண்டக்கிய மறையையறிதல்—ஊராகக்கு அரிதன்று—இவவூநினகணுள்ளாரக்கு எளிது. எ-று.

மறையெனறது ாணி மறைக்கப்படுவதனை. அகததுநிகழுவதனைப புறதது ள்ளராககரிவித்தலாகிய தொழிலான ஒற்றுமையுண்மையின, அறைபறையா கியகண்ணெனறாள். இவ்வனஞ்செய்யுளவிகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ணு ரென்று பாடமோதுவாருமுள். யான மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாநி னறனவென்பதாம். (க0)

கககம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புறப்பருவரென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானாய் வருத்தம். இதனைப் பந்தெறிந்தவயாவென்பறபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற்றாமையான வருவதோரிற்றவேறுபாடி. இது, தலைமகளைக் காண்பெறாத வழி நிகழ்வதாகலின், கணவிதுப்பழிதலினபின் வைக்கப்பட்டது.

ககஅக. நயந்தவாகு நலகாமை நோந்தேன பசந்தவென
பண்பியாக குகாககோ பிற. க

முன பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற்றாது பசந்தவழித்
தனனாளே சொல்லியது.

இ-ள. நயந்தவாகு நலகாமை நோந்தேன — எனனை நயந்தவாகு அது பொழுது பிரிவையுடம்பட்டநான்—பசந்த எனப்பண்பு யாககு உகாககோ— அதனையாற்றாது இதுபொழுது பசந்தவெனனியலபினை யாககுச சொல்லவேன! எ-று.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதலகுறித்துப் பிரிவுணாததினராகலின் அவரன்புடையொன்னுங்கருத்தான நயந்தவொனமும், இதுவேயுடம்படாக மேலும் பிரிவுநிகழாமாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங்கருத்தான நலகாமைபெனமும், முன்னருடம்படிதலும்பின்னராற்றாது பசத்தலும் பிறாசெய்தனவல்லவென்பாள பசந்தவென்பண்பெனமும், யான செய்துகொண்டதுன்பத்தினை இனியொருவாககுச சொல்லலும் பழியாமென்னுங்கருத்தால் யாககுகாககோவென மறுக்கறினாள். (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா றென்னுந் தகையா விவாதநடுதன்
மேனிமே லூரும் பசப்பு உ

ஆற்றாளெனக் கவனற தோழிககு ஆறறுவலென்பது
படச சொல்லியது.

இ-ள. யானுறறியுள்ளோகவும், — பசப்பு—இப்பசப்புத்தான, — தந்தா அவா எனனும் தகையால்— எனனையுண்டாகக்கிரா அவொனனும் பெருமித்ததான், — எனமேனிமேல் இவாதந்து ஊரும்— எனமேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தாநின்றது. எ-று.

“ குருதிகொப பிளிக்கும் வேலான கூந்தனமா விவாதது செலல்” எனபுறியும் இவாதல் இப்பொருட்டாதலிக. இஃது உரிமைபற்றியூகின்றது, இத்தகு நீகவல்லவேண்டாவென்பதாம். (உ)

ககஅ௩. சாயலு நாணு மவாகொண்டார கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்தது. ௩

அழகுநாணுமழியாமல் நியாற்றலவேண்டுமென்ற
தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள. கைம்மாறு நோயும் பசலையும் தந்தது — பிரிகின்றநூன்றே அவவிரண்டறகுந்தலைமாறாக இக்காமநோயினையும் பசலையையும் எனக்குத் தந்தது, — சாயலும் நாணும் அவா கொண்டார — என்மேனியழகினையும் நானினையும் அவாகொண்டுபோயினா, எ-று.

எனிரன்றை. அடக்குநதோறும் மிததலான, நோய நாணிதகுத தலைமா ருயிறு. இனி அவா தந்தாலல்லது அவையுளவாகலும் இவையிலவாகலுங்கூ டாவென்பதாம். (௩)

ககஅசு. உள்ளூவன் மனயா னுரைப்ப தவாதிற்றமாற களளம பிறவோ பசப்பு
ச
பிரிவினறவா தெளிவித்த சொற்களையம் அவா
நற்றிறங்கையுமறிசியாகலின் நீட்டியாது வருவொன்ற
வழிச சொல்லியது.

இ-ள். யான் உள்ளூவன்—அவாசொற்களை யான் மனத்தானினையாநிற்பேன், —உரைப்பது அவாசிறம்—வாககாலுரைப்பதும் அவாநற்றிறங்களையே,— பசப்புக் களளம்—அவ்வளவுசெய்யாநிறக்கூடும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது வருசனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஒவும் உசைநிலை. மெய் மறைமனவாக்குக்களின்வழித்தாகலின் அதனகண்ணும் வரறபாற்றளமுயிருக்க வந்தமையின், இதனசெயல் களளமா யிருந்ததென்ற தானூறுகின்றமை கூரியவாருயிறு. (௪)

ககஅரு. உவககாணெங் காதலா செலவா ரிவககாணென் மேனி பசப்பூ வது. (௫)

காதலா பிரிந்தனித்தாயிருக்கவும் அற்றுக்கினிலையென்ற
தோழிகு முன்னிகழ்ந்தது கூரியது.

இ-ள். எங்காதலா உவககாண செலவா—பண்டும் நவகாதலா உங்கேசெல் வாராக,—என்மேனி பசப்பூவது இவககாண—என்மேனி பசப்பூவதற்கே யன்றோ அப்பெற்றியறு இன்று பித்தொன்றமோ எ-று.

உவககாண இவககாணென்பன் ஁ட்டிநின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவண் மையாற காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவாசெலவும் பசப்பின் தவரவும் பக லிரவுகாணசெலவும்வரவுமேபோலவதறிநூறுவைத்து அறியாதாயபோல நீசொ லலுக்கின்றதெனனைப்பென்பதாம். (௫)

ககஅசு. விளககற்றம் பாகக்கு மிருளேபோற கொண்கன முயக்கற்றம் பாகக்கும் பசப்பு. (௬)

இ-ள். விளககு அற்றம் பாகக்கும் இருளேபோல—விளக்கின்ற மெலிவுபா ரத்து நெருங்கிவருமிருளேபோல—கொண்கன முயக்ககு அற்றம் பாகக்கும் பசப்பு—கொண்கன முயக்கின்ற மெலிவுபாரத்து நெருங்கிவரும் இப்பசப்பு. எ-று.

பாகக்குமென்பன் இலக்கணைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாச மபாரத்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் எனசெய்யாதென்பதாம். (௬)

ககஅள புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயாந்தேன் வவளவளி லளளிக்கொள வறறே பசப்பு. எ
இதுவும்து.

இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயாந்தேன்—முன்னொருநாளறு காத லரைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயாந்தேன்,—அவளவில

பசப்பு அளளிக்கொளவறது— அப்புடைபெயாநதவளவிலே பசப்பு அளளி
க்கொளவதுபோல வந்த செறிந்தது. எ-று.

கொளவென்பது குறைந்தநின்றது. அளளிக்கொளவது அளளிக்கொளப
பிடுமபொருள். அப்புடைபெயாசசிமாந்ஜ்ரதகிறகு அவவாராயது இப்பிரிவின
கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (௭)

ககஅஅ. பசநதா ளிவளென்ப தல்லா ளிவள்த

துறநதா ரவொன்பா ளில். அ

நீயிங்நம பசகதரபாலையலைபென்ற நோழியொடு

புலநதுசொல்லியது.

இ-ள். இவள் பசநதாள் எனபது அல்லால்— இவள் ஆறறியிராது பசநதா
ளென்று எனனைப் பழிகூறுவதல்லது — இவளை அவா துறநதாள் எனபா
ரில்— இவளையவா துறநதுபோயினொன்று அவகாக கூறுவாரொருவருமில்லை.
எ-று.

என்பாரொன் வேறுபித்துக்கூறினாள், தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புல
க்கின்றமையின. (அ)

ககஅகூ. பசகாமற பட்டாங்கென மேனி நயப்பித்ததா

நனனிலைய ராவ றொனிள். கூ

இதுவும் க.

இ-ள். நயப்பித்ததா நன்னிலையராவா எனின— இப்பிரிவையானையுடம்பபிடு
வகை சொல்லியவா இன்று நின்கருத்தான நல்லநிலையினராவராயின, — என
மேனி பட்டாங்கு பசகக— எனமேனி பட்டதூபடப் பசப்பதாக. எ-று.

நனனிலையராதல் நனமைக்கண்ணேநிறழையுடையராதல். பட்டாங்காகவெ
ன ஆக்கம் வருவித்ததாகக்க. முன் இப்பிரிவின்கொழிமைப்பிபாநவெனனை
இதற்குடம்பித்திபி பிரித்தவா சுவரிலராகவேவேண்டிவது, எனமேனியும் பச
பபும் யாதுசெய்யினெனென்பதுபட நின்றமைபின, மன ஒழியிசைக்கண்
வந்தது. (க)

கககூ0. பசப்பென்ப போபெறுத னனறே நயப்பித்ததா

நலகாமை தூற்றா றொனிள் க0

தலைமகனாறறுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையற

பழித்தவழி அவள் இயறபடமொழிந்தது.

இ-ள். நயப்பித்தா நலகாமை தூற்றாறொனிள்— அன்று தாங்குறைநயப்பித்
துக கூடினவாக்கு இன்று நலகாமையை நடடோர் தூற்றாராயின, — பசப்
பென்ப போபெறுதல் நனறே— பசப்புறாறொன் வேறுமைபானனறிப் பச
பபுத்தானாயினொள்ள ஒறறுமையாறறாஞ்சொல்ல அப்பெயரைப்பெறுதல் என
க்கு நன்று. எ-று.

நட்டாரொன்பது அவாயநிலையான வந்தது. இயறபழித்தல்பொறாது புலக்
கினறாளாகலின், இக்கழ்ச்சிக்கருதிப்பாறகூறினாள். அவகா அருளிலொனனது
இன்னும் பசநதாளிவளென்கையே யானாறறுநெறியாவதென்பதாம். (க0)

௧௨0 ம் அதி.— தனிப்படாமிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும். அஃதாவது படாமிகுதி தலை வனகண்ணிற்றித் தனகண்ணதேயாதல கூறுதல. அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிதலின அவனகண இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புறவு வருந்தியாட்குரியதா கலின, பசப்புறபருவரலினபின வைக்கப்பட்டது.

௧௧௯௧. தாமவீழ்வார தமவீழ்ப் பெற்றவா பெற்றாரோ
காமத்துக காழில கனி. க

காதலரும் நினைநுமாறறாராயக கடிதின்வருவா நீயவரொடு
பேரினபதுகாசியெனற தோழிகுசு சொல்லியது.

இ-ள். தாம வீழ்வார தம வீழ்ப் பெற்றவா—தமமாறகாதலிக்கப்படுங்கண் வா தமமைக காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர் — பெற்றாரோ காமத்துக காழ் இல கனி—பெற்றாரன்றே காமதுகாசியெனறும் பரல்லலாத கணியை. எ-று.

காமம் ஆடுபயா. அதது அலவழிக்கண வந்தது. முன்னேநலவினை இல வழிப் பெறப்படாமையிற் பெற்றொன்றும், அவராற றடையினறி துக்கப்படு தலிற் காழிலகனியெனறகூறினாள். நங்காதலா பிரிதலேயன்றிப் பின வாரா மையுமுடைமையின், அககனி யாம பெற்றிலேமென்பதாயிற்று. (க)

௧௧௯௨. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. உ

இதுவுமது.

இ-ள். வீழ்வார்க்கு வீழ்வா அளிக் தம் அளி—அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிந்தாற றமமையினரியமையா மகளிர்க்கு அவரையினரியமையாக கணவா அளவறிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி — வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்று— தன்னையே நோக்கி உயிரவாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்துபெய்தாறபோலும். எ-று.

நங்காதலா நமமை விழையாமையின் அததலையளியில்லையாகலான, மழை வறந்துழி அதனை வாழ்வார்போல இறந்துபுதிதலே நமக்குள்ளதென்பதாம்.

௧௧௯௩. வீழ்நா வீழ்ப் படுவார்க்கு கமையுமே
வாழ்ந மென்னுஞ் செருக்கு. ட

இதுவுமது.

இ-ள். வீழ்நா வீழ்ப்படுவார்க்கு அமையுமே — தாம் விழையுங்கணவரான விழையப்படுமகளிர்க்கு ஏற்புடைதது—வாழ்நம் எனறும் செருக்கு— காற லா பிரிந்தாராயினும் நமமை நினைந்து கடிதின்வருவா வந்தால் நாமினபுறது வாழ்குமென்றிருக்கத்தருக்கு. எ-று.

நாம் அவரான வீழ்ப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடுன்பதாம்.

௧௧௯௪. வீழ்ப் படுவா கெழீஇயிலா தாமவீழ்வா
வீழ்ப் படாஅ ரொனின். ச

காதலரையிறப்பித்தலையொடு அவருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட்
கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுத்யெ
ன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள. வீழ்ப்படுவாரா — கறபுடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும்—
தாம வீழ்வாரா வீழ்ப்படாரொன்றிற் கெழீஇயிலர— தாம வீரும்புங்கணவரான
வீரும்புப்படாராயிற் நீவினையாட்டியா. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரததாற்றொக்கது. கெழீஇயினமை நல்வினையின்மை; அஃ
து அருத்தாபதத்யாற்றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேறகு அந்நன்
குமதிப்பாற பயனிலையென்பதாம். (ச)

கககசு. நாங்காதல கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல கொள்ளாக் கடை. ௩

அவாமேறகாதலுடைமையின் அவாகருத்தநிதாற்றினு
யென்ற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள. நாம காதல கொண்டார நமக்கு எவன் செய்ப—நம்மாற்காதலசெ
ய்யப்பட்டவா நமக்கெனவின்பததைச செய்வா, — தாம காதல கொள்ளா
ககடை—அவவாறே தாமும் நங்கடகாதலசெய்யாவழி. எ-று.

எச்சவுமமை விகாரததாற்றொக்கது. அககாதலுடைமையால் நாம் பெற்றது
துன்பமேயென்பதாம். (௩)

கககசு. ஒருதலையா னின்னது காமங்காப் போல
வீருதலை யானு மினிது. ௬
இதவுமது.

இ-ள. காமம் ஒருதலையான இனனது — மகளிர் ஆடவொன்னுமிருதலையி
னும் வேடகை ஒருதலைக்கண்ணையாயின அஃதெனது, — காப்போல இரு
தலையானும் இனிது—காவினதுபாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின, அஃ
தினிது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருணமைக்கண வந்தன. கா ஆகுபெயர். எனமா
ட்டுண்டாயவேடகை அவாமாட்டுமுண்டாயின, யானிவ்வாறு துன்பமுழததல்
கூடுமோவென்பதாம். (௬)

கககசு. பருவரலும் பைதலுங் காணன்கொல காம
னொருவாக ணினறொழுகு வான. ௭

இ-ள. ஒருவாகண நினறு ஒழுகுவான காமன்—காமநுகாதற்குரியவீருவரிட
த்தம் ஒப்பநிறறலொழிந்து ஒருவரிடததே நினறு பொருகின்ற காமக்கட
வுள்— பருவரலும் பைதலும் காணன்கொல — அவவிடததுப் பசப்பானாய
பருவரலும் படாமிகுதியும் அறியானகொலோ! எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமினி எல்லாகண்ணுநிகழந்தனவறிதற்குரிய கடவுளும்
எனகண வேறுபட்டான, இனி யானுபயமுமொறெனையென்பதாம். (௭)

கககசு. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாது துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில. ௮
தலைமகனறுதுவரககாணது சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்வாரின் இன்சொற் பெறாது வாழ்வாரின—தம்மால் வீரும்புப்ப
டுவகாதலாதிறததுநின்றும் ஓரினசொல்லளவும் பெறாதே பிரிவாற்றி உயிவா

ழ்கின்ற மகனிர்போல—வனகணா உலகத்து இல —வனகண்மையுடையார் இவவுலகத்திலை. எ-று.

காதலாதிறத்துசொல யாதானும் எனககினிதெனனுங்கருத்தால், இன்சொ லெனருள. இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றெருககது. யான வனகண்ணேனா கலின, அதுவுமபெருது உயிரவாழாநினேறெனென்பதாம். (அ)

ககககக. நசையியார நலகார ரொனினு மவாமாட
டிசையு மினிய செவிககு கூ
இதுவுமது.

இ-ள். நசையியார் நலகார எனினும்— என்னுல நசசப்பட்டகாதலா என மாட்டன்பிலரோயாயினும்,— அவாமாட்டு இசையும் செவிககு இனிய— அவா திறத்தியாதானுமோசொல்லும் எனசெவிக்கினியவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, அவா வாரலொனனுருசொல்லாயினும் அமையுமென்ப துபட, நின்றது. அதுவும பெற்றிலெனென்பதாம். (க)

கஉ00. உறாஅக குறுநோ யுரைப்பாய கடலைச
செராஅஅய வாழிய நெருசு. க0
தலைமகனறு துவரப்பெருது நானறு துவிடக்கருதியாள
நெருசொடு சொல்லியது.

இ-ள். உறாககு உறுநோய உரைப்பாய நெருசு—நினனோடுருதாராககு நின னுறுநோயையுரைக்கலுற்ற நெருசே,— கடலைச செறாய— நீயாற்றாயினும் அரிதாய அதனையொழிந்தது, நினககுத துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத தூர்க்க மு யலவாயாக, அஃதெளிது. எ-று.

உரைக்கலுற்றது அளவிற்றநோயாகலானுங் கேட்பார உறவிலராகலானும் அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனிலையென்பது கருத்தது, முய லாநினருயெனனுங்குறிப்பான, வாழியவெனருள. (க0)

கஉக ம் அதி.— நினைந்தவாபுலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடியஞானறையினபத்தினை நினைந்து தலைமகடனிமையெய்தலும், பாசறைக்கடலைமகனறனிமையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவ ர்க்கும் பொதுவாதலபற்றிப் பனமைப்பாலராகுறப்பட்டது. இது, படாமிகுதி தனகண்ணதாகினைந்த தலைமகடருமுரித்தாகலின, அவ்வியையுபற்றித் தனி ப்படாமிகுதியினபின வைக்கப்பட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப பெருமகிழ் செய்தலாற
களளினுங் காம மினிது. க

துதாயச்சென்ற பாங்கனுககுத தலைமகன சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளினும் தீராப பெருமகிழ் செய்தலால்—முன்கூடியஞானறையி னபத்தினைப் பிரிந்ததுழி நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றறம்போல் நீங்காத மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,— களளினும் காமம் இனிது— உண்டுழியல லது மகிழ்ச்சியையாத களளினுங் காமம் இன்பமயத்தலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந் தலைமகனைமறவாமையுங்குறியவாறு. (க)

கஉ0௨. எனைத்தொன நினைதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல்—தமமால் வீருமப்பபி
வாபை பிரிவினகண்ணைத்தால அநநினைவாக்கூ அப்பிரிவான வருவதோது
னப்பில்லையாம், — காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் — அதற்றகாமம்
எத்துணையேனுமினித்தொன்றே காண். எ-று.

புணாநதுழியும் பிரிநதுழியும் ஒப்பவினிதென்பான, எனைத்துமினிதென்றான.
சிறப்புமமை விக்கரத்தாற்றெக்கது. தாற்றறியவகை கூறியவாறு. (௨)

கஉ0௩. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ ழுமமல
சினைப்பது போன்று கெடும. ௩

தலைமகளை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிகுஞ்சு
சொல்லியது.

இ-ள். துமமல சினைப்பதுபோன்று கெடும — எனக்குந துமமல எழுவது
போன்று தோனறிக கெடாநின்றது, — நினைப்பவாபோன்று நினையார்கொ
— அதற்ற காதலா என்னைநினைப்பார்போன்று நினையார்கலவேணும், எ-று.

சினைத்தல அருமபுதல. சேயமைக்கண்ணராய கேவிர நினைந்துழி அநநி
னைக்கப்பட்டார்க்குத் துமமறோன்றுமென்ற முலங்கியலபற்றித் தலைமகனெடுத
துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமையுணர்ந்தாள சொல்லியதா
யிற்று. (௩)

கஉ0௪. யாமு முனோங்கொ லவாநெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோலு வுளரே யவா. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். எந்நெஞ்சத்து அவா ஓ உள்ளோ — எமமுடையநெஞ்சத்து அவா
எப்பொழுதுமுள்ளோயாயிராநின்றோ, — அவா நெஞ்சத்து யாமும் உளேங்
கொல்—அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தம் யாமுமுள்ளமாதமோ, ஆகே
மோ! எ-று.

ஓகாரவிடைச்சொல் ரண்டிடைவிடாமையுணர்த்துகின்றது. உளமாயும் வினை
முடியாமையின் வாராராயினோ, அது முடிந்தம் இலமாகலின் வாராராயி
னோவென்பது கருத்து. (௪)

கஉ0௫. தந்நெஞ்சத் தெமமைக கழிகொண்டாரா நாணர்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தந்நெஞ்சத்து எம்மைக கழிகொண்டாரா— தமமுடையநெஞ்சின்க
ண்ணே யாஞ்செல்லாமல் எம்மைக காவல்கொண்ட காதலா— எந்நெஞ்சத்து
ஓவா வரல நாணர்கொல்—தாமெமமுடையநெஞ்சின்கண் ஒழியாது வருதலை
நாணர்கொல்லோ! எ-று.

ஒருவரைத் தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலமுடம்படாது தாம்வாகட்பலகாறு
ஞ்சேறல் நாணுடையாசெயலன்மையின், நாணர்கொலென்றான. (௫)

கஉ௦௬. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா
 னுறநா ளுள்ள வுளேன். கூ
 அவரோடு புணராதநூனறையின்பதை நினைநது இறநதுபாடெய
 தாநினரூய அதுமறததலவேணடுமெனரூடருச
 சொல்லியது.

இ-ள். யான அவரோடு உறநா ளுள்ள உளேன்—யான் அவரோடு புண
 ராதநூனறையின்பத்தை நினைதலான் இத்துணபவெளததம உயிரவாழ்கி
 னறேன்,—மற்று யான எனனுளேன்—அதுவினரூயின, வேறெததால உயிர
 வாழ்வேன் எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிரவாழ்தற்கு வேறுமுள், அவைபெற்றிலெனென்பது
 பட நினைமையின, மன் ஒழியிசைக்கண வந்தது. அவை அவனறுதுவருதல்,
 தனறுதுசேறமுதலாயின. அவை யாவுயினமையின, இ நவல்லது எனககு
 ப பறறுக்கோடிலையென்பது கருதது (க)

கஉ௦௭. மறப்பி னெவனுவன் மறகொன் மறப்பயியே
 னுள்ளினு முள்ளு சுடும். எ
 இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன் உள்ளினும் உள்ளம சுடும்—அவவின்பத்தை மற
 ததலறியேயு இன்றுள்ளாநிறகவும், பிரிவு என்னுள்ளததைச சுடாநின்றது,
 —மறப்பின எவனுவன்—அங்வன்ம பிரிவாறறுத யான மறநதால இறநதுப
 டாது உளேனுவது எததாலி எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான வந்தது. மனாண்டும அது படநின்றது ஒழி
 யிசையாயிற்று. கொல அசைநிலை. (எ)

கஉ௦௮. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றே
 காதலா செய்யுளு சிறப்பு அ
 இத்துணபமறிநதுவந்து காதலா நினக்கின்பரு
 செய்வொனரூடருச சொல்லியது.

இ-ள். எனைத்து நினைப்பினும் காயா — தமமை யானெத்துணையும் மிகரி
 னைநதாலும் அதற்கு வெகுளார, — காதலா செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன
 ரே—காதலா எனககுச செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றே 1 எ-று.

வெகுளாமை அதற்குடம்பட்டு நெஞ்சினகணீறநல். தனக்கு அவவின்பத்தி
 ற்சிறநத்தினமையின, அதனைச சிறப்பெனரூள். காதலர்நமமாடருளென
 தும், செய்யுங்குணமெனதும், பாடமோதுவாருமுளா. தோழி கூறியவதனைக
 குறிப்பானிகழநதுகூறியவாறு. (அ)

கஉ௦௯. விளியுமெ னின்னாயிர வேறல்ல மென்பா
 ரளியினமை யாறற நினைநது. கூ
 தலைமகனறுதுவரக காணுது வருநதுகினரூள் வறபுறுததந
 தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். வேறு அல்லம் எனப்பா அளியினமை ஆறற நினைநது — முன்பெ
 லலாம நாயிருவரும் வேறல்லமெனறு சொல்லுவாரதளியினமையை மிகவுநி
 னைநது,— என இன்னுயிர விளியும்—எனதினியவுயிர கழியாநின்றது.எ-று.

அளியினமை பின்வருவராகலுமாய்பிரிதலும், பிரிந்தவாராமையும், ஆண்டுநின்றழித னாதவிடாமையும் முதலாயின, பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வறபு அத்தாடகு எனையா கழிகின்றது பிரிவிற்கனது அவரன்பினமைககென எதிரழிந்தது கூறியவாறு. (க)

கஉ௧௦. விடாஅது சென்றூரைக கண்ணினூற காண்ப
படாஅதி வாழி மதி. ௧௦

* வன்புறையெதிரழிந்தாள காமமிக்ககழிபடராறசொல்லியது.

இ—ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றூரைக கண்ணினூல காண்ப படாதி—என்னெஞ்சின இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்படுபாயினூறா யானெனகண்ணளவானாயினும் எதிர்ப்படுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ—று.

கண்ணளவானெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவரானூரோக்கப்படுதலின இருவாகண்ணும் அதனகண்ணே சோதல. முதலொடு சினைக்கொற்றமமையுணமையிற சென்றூரைக்கானவென்றும், குறையறுகின்றூளாகலின வாழியென்றும் கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின, கனவிடைக கண்ணினூறகாணுமாறு மதி பங்கின்றதிலையென அதனூறயில்பெருது வருந்துகின்றூள கூற்றக்குக. இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை. (௧௦)

கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தானகண்ட கனவினதுநிலைமையைத் தோழிகுசுசொல்லுதல். அககனவு நனவினகண்ணினைவுமிகுத்யாறகண்டதாகலின, இதுநினைந்தவாபுலம்பலினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௧௧. காதலா தூதொடு வந்த கனவினூக்
கியாதுசெய வேன்கொல விருந்தது. க
தலைமகனூறுதுவரக்கண்டாள சொல்லியது.

இ—ள். காதலா தூதொடு வந்த கனவினூக்கு—யான வருந்துகின்றதறிந்து அதுதீரக காதலா விடுத்த தூதினைக்கொண்டு எனமாட்டுவந்த கனவினூக்கு—விருந்தது யாது செயவேன—யான விருந்தாக யாற்றிசெயவேன! எ—று, விருந்தென்றது விருந்திற்குச்செய்யமுடிகாரத்தினை. அது கனவிற்கொன்று காணாமையின, யாதுசெயவேனென்றாள். (௧)

கஉ௧௨. கயலுண்கண் யானிரப்பத துஞ்சிற கலந்தாாக
குயலுண்மை சாற்றுவேன மன். உ

னாதுவிடக்கருகியாள சொல்லியது.

இ—ள். கயலு உண்கண் யான இரப்பத துஞ்சின— துஞ்சாதுவருந்துகின்ற என்கயல்போலுமுண்கண்கள் யானிரந்தாற துஞ்சுமாயின, — கலந்தாாககு உயலு உண்மை சாற்றுவேன—கனவிடைக காதலரைக காண்பேன, கண்டால் அவாக்கியானூற்றியுள்ளேயாதனமையை யானே விரியச்சொல்வேன். எ—று.

கயலுண்கண்ணென்றாள், கழிந்தநலத்திற்கிரங்கி. உயலு காமநோய்க்குத் தப்புநல, தூதர்க்குச்சொல்லாது யாமடக்குவனவும சொல்லுவனவற்றுள்ளுஞ்சுரு

க்குவனவறநின்பரப்புதோன்றச்சொல்வென்னுங்கருத்தாறசாறறுவேனெனறாள். இனி அவையுந் தஞ்சா சாறறலுங்கூடாதென்பதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. முன அங்கண்டாள் கூற்றுகலின், கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (உ)

கஉக௩. நனவினா னலகா தவரைக கனவினா
காண்டலி னுண்டென னுயிரா. ௩

ஆற்றெனக் கவனமுடகு ஆற்றுவலென்பதுபடச
சொல்லியது.

இ-ள். நனவினா நலகாதவரை—நனவினகண வந்தது தலையளிசெய்யாதாரை—கனவினா காண்டலின் என உயிரா உண்கி—யான கனவினகட்கண்டகாட்சியானே எனையிருண்டாகாநின்றது. எ-று.

மூன்றறுருபுகள மூன்றன்பொருணமைக்கண வந்தன. அக்காட்சியானே யானாறறியுள்ளானு சினதேன நீகவலலவேண்டாவென்பதாம். (௩)

கஉக௪. கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னலகாரா நாடித் தாறகு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினா நலகாரா நாடித் தாறகு—நனவினகணவந்த தலையளிசெய்யாதாரா அவாசென்றுழி நாடிககொண்டிவந்து கனவு தருதலான,—கனவினா காமம் உண்டாகும்—அக்கணவின் கண்டேன எனக்கின்பமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

காமம் ஆகுபெயா. நானகாவது மூன்றன்பொருணமைக்கண வந்தது. இயலபான நலகாதவரை அவாசென்று தேயமநீரது சென்று கொண்டிவந்தருந்து நலகுவித்த கனவால யானாறறுவலென்பதாம். (௪)

கஉக௫. நனவினா கண்டது உ மாங்கே கனவுநதான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினா கண்டது உம் (இனி ௩) ஆங்கே—முன்னனவினகண அவரைக்கண்டு துகாநதவின்பநதாறுமினிதாயிற்று அப்பொழுதே,—கனவுநதானகண்டபொழுதே இனிது—இன்று கனவினகட்கண்கி துகாநதவின்பமும் அக்கண்டபொழுதேயினிதாயிற்று, அதனான எனக்கிரண்கிமொத்தன. எ-று.

இனிதென்பது முனநுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயா. முன்னம் யானபெற்றதிவவளவே, இன்னும் அதுகொண்டாறறுவலென்பதாம். (௫)

கஉக௬. நனவென வென்றிலை யாயிற் கனவினா
காதலா நீங்கலா மன். ௬

இதுவுமது.

இ-ள். நனவென ஒன்று இலையாயின—நனவென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவிடிலையாயின,—கனவினா காதலா நீங்கலா—கனவின் கணவந்தது கூடிய காதலா என்கைப் பிரியா. எ-று.

ஒன்றென்பது அதனகொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையேபுகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பதுபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. கனவிற்பெற்றறுகின்றமை கூறியவாறு. (௬)

கஉகஎ. நனவின
 நென்னெ
 விழிததுழிக் கா
 ஆறரு

இ-ள். நனவினான நல்காக் கொ
 தலையளிசெய்யாத கொடியவா— மமப் பீழிப்பது என—ரா
 டோறுங்கனவினகனைவந்து நமமைவரு, பவியைப்புறறி எ-று.
 பிரிதலும பின்னினைநதுவாராமையுநோக்கிக் கொடியொனாமு, கனவிற்
 ரேணமேலராய விழிததுழிக் கரத்தலின அதனூறுநதுன்பமாகாநினற்தென
 பாள பீழிப்பதெனறுங்குறினாள். நனவினிலலது கனவிற்றுமில்லையென்பா, அது
 கண்டிலமென்பதாம். (எ)

கஉகஅ. துஞ்சுங்காற ரேணமேல ராநி விழிகுங்கா
 நெஞ்சுதத ராவா விராநது. அ
 தானுறுதற்பொருட்டுத சலைமகணையிறப்பழித்தாடகு
 இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சுங்கால தோணமேலராகி — எனநெஞ்சுவிடாதுறைவினறகா
 தலா யானறுஞ்சுமபொழுது வந்து எனரேணமேலராய— விழிகுங்கால
 விராநது நெஞ்சுததராவா—பின் விழிகுமபொழுது விராநது பழையநெஞ்
 சினகண்ணராவா. எ-று.

கலவிவிட்டுமறையுங்கடுமைபறறி விராநதெனறாள். ஒருகாலும் என்னினீங்
 கியறியாதாரை நீ நோவறபாலையலையென்பதாம். (அ)

கஉகசு. நனவினா னலகாரா நோவா கனவினா
 காதலாக காணா தவா. சு
 இதுவுமது.

இ-ள். கனவினா காதலாக காணாதவா — தமக்கொருகாதலரினமையின்
 அவகாக கனவினகண்டறியாத மகனீர் — நனவினான நல்காரை நோவா—
 தாமறிய நனவினகண வந்து நல்காத நங்காதலரை அன்பிலொன நோவா
 நிற்பா. எ-று.

இயற்பழித்ததுபொறுது புலக்கினறாளாகலின, நனமைதோனறக் கூறினாள்.
 தமக்குங்காதலருளராய அவகாககனவிற் கண்டறியாராயின நங்காதலா கன
 வினகணறறிநலகுதலறிந்து நோவாரொன்பதாம். (க)

கஉஉ0. நனவினா நநநீத்தா ரொன்பா கனவினா
 காணாகொ விவலு ரவா. க0
 இதுவுமது.

இ-ள். இவ்லுரவா நனவினான நநநீத்தா எனபர் — இவ்லுரினமகனீர் நன
 வினகண நமமை நீத்தாரொன்று நங்காதலகாக கொடுமைகூறறிற்பா,—கன்
 வினா காணாகொல—அவா கனவினகண நீங்காதுவருதல கண்டறியாரோ
 எ-று.

எனனொடு தனனிகை வேறுறுமையினறூயின யானகண்டது தானுங்கண்ட
 மையும், அதுகாணது அவகாக்கொடுமைகூறுகினறமையின் அயலாளையொமெ
 னனுங்கருத்தால், இவ்லுரவொனறாள். (க0)

க்குவனவற்றினபரப்புர்தோன்றச்சொல்வெண்ணூரடி-ரங்கல்.

எனாள். இனி அவையுந் தஞ்சா சாற்றலுங்கூடாச்செக்கண்டு தலைமகளிரங்குதல். மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. முன அங்குண்டாள்பொழுதாற்றியிருந்தாட்கு உரி ததலாயிற்று. வைககப்பட்டது.

கஉஉக. மாலையே னலகா தவணநதா ருயிருண்ணும
வேலைநீ லுணுடொழுது. க

பொழுதொழிபுல்லது சொல்லியது.

இ-ள். பொழுது—பொழுதே— நீ மாலையோ அலை— நீ முனனாள் க
ளின வந்த மாலையோவெனின, அலை,—மணநதாா உயிர உண்ணும வேலை
— இருந்தவாற்றான அநநாடகாதலமைநநக மகளிருயிராயுணனும் இது
திக்காலமாயிருந்தாய். எ-று.

முனனாள் கூடியிருந்தாள். அநநாணமணநதாானவே, பினபிரந்தாராதல
பெறுதும். வாழியென்பது குறிப்புச்சொல் “வாலிழை மகளி ருயிரப்பொதி
யவிழுகருங் காலை” என்றதபோல ஈண்டுப் பொதுமையாற கூறப்பட்டது.
வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாரு
முளர். (க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேளபோல
வன்கண்ணை தோநின் றுணை. உ

தன்னுடையாற்றை அதனமேலிட்ச சொல்லியது.

இ-ள். மருண்மலை— மயங்கியமாலாய்,—புனகண்ணை—நீயுமமபோலப்
புனகணுடையாயிருந்தாய்,—நின் றுணை எங்கேளபோல வன்கண்ணைதோ
—நின் றுணையும் எந் துணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.
மயங்குதலபகலுமிரவுந்தமுள்ளேவிரவுதல், கலங்குதலுந்தோன்றநின்றது.
புனகண் ஒளியிழத்தல், அதுபற்றித் துணையுமுண்டாக்கிக் கூறினாள். எச்ச
வுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. எமக்குத்தனப்பஞ்செய்தாய், நீயுமின்பமுற்றி
லையென்னுங்குறிப்பால் வாழியெனனாள். (உ)

கஉஉ௩. பனியருமபிப பைதலகொண் மலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். ௩

ஆற்றலவேணடுமென்ற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மலை — கா தலாகூடியநாளெல்லாம்
எனமுன நடுக்கமெபதிப்பசநதுவந்த மலை— துனி அருமபித் துன்பம் வளர
வரும்—இநநாள எனக்கிறந்தபாடி வந்துதோன்றி அதற்குளதார்துன்பம் ஒரு
காலைக்கொருகால் மிகவாராநின்றது. எ-று.

குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவருமலையென்னுஞ்செம்பொருள் இக்குறிப்புண
ரநின்றது. துனி உயிரவாழ்தற்கணவெறுப்பு. அதனால் யானுறுமாறெனனை
யென்பது குறிப்பெச்சம். (௩)

கஉஉ௪. காதல ரிலவழி மலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும். ச

இதுவுமது.

இ-ள. மாலை—காதலருளபொழுதெல்லாம் எனனுயிரதளிப்ப வந்தமாலை, —காதலா இல்வழி—அவரிலலரத இப்பொழுது—கொலைக்களத்த ஏதி லாபோல வரும்—அஃதொழிந்ததுநிறையேனதிக கொலலுங்கூறியிறகொலை ரூ வரும்புபோல அவையிகைகோடறகு வாராநின்றது. எ-று.

ஏதிலா அருளயாதியிலலா. முன்னெல்லாம் எனக்கு நடப்பாய இன்பஞ்செய்துவந்தபொழுதும் இன்று எனமேறபகையாயத் துன்பஞ்செய்துவாராநின்றது, இனி யாராறதுமாறெனையென்பதாம். (ச)

கஉ௨௫. காலேக்குச செய்தநன நென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலேக்குச செய்த பகை. (௫)

இதுவுமது.

இ-ள. காலையும், மாலையும், அவா கூடியனானதுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராநின்றன. அவற்றுள்,—யான காலேக்குச செய்த நன்று என. —யான காலேக்குச செய்தவுபகாரம் யாது? —மாலேக்குச செய்த பகை எவன்—மாலேக்குச செய்த அபகாரம் யாது? எ-று.

கூடியனானது பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலே அஃதொழிந்த இஞ்ஞான்று கங்குலவெள்ளத்திற்குக் கரையாய வாராநின்றதென்னுங்கருத்தால் நன நென்கொலெனமும், கூடியனானது இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்தது இஞ்ஞான்று அளவிறுன்பஞ்செய்யாநின்றதென்னுங்கருத்தாற பகையெவன்கொலென்றுங்கூறினாள். பகை ஆகுபெயர். தனனோடொத்த காலேபோலாது மாலை தன்கொடுமையாறதுன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (௫)

கஉ௨௬ மாலேநோய் செய்தன மணநதா ரகலாத
காலே யறிந்த திலேன. ச

இன்று இனையாகின்ற நீ அன்று அவாபிரிவிற்சுடும்பட்ட
தெனையென்றாடகுச சொல்லியது.

இ-ள். மாலே நோய் செய்தல் — முன்னெல்லாம் எனக்குநடப்பாய இன்பஞ்செய்துபோந்த மாலை இன்று பகையாயத் துன்பஞ்செய்தலை—மணநதார் அகலாத காலே அறிந்தது இலேன — காதலா பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றதிலேன்! எ-று.

இவ்வனம வேறுபடுதலறிந்திலேன, அறிந்தேனாயின அவாபிரிவிற்சுடும்பட்டெனப்பதாம். (சு)

கஉ௨௭. காலே யருமபிப பகலெல்லாம் போதாது
மாலே மலருமிந் நோய. எ

மாலேப்பொழுதினகண இனையாதற்குக் காரண
மெனையென்றாடகுச சொல்லியது.

இ-ள. இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பூ—காலே அரும்பி—காலேப்பொழுதின்கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது ஆகி—பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய முதிர்ந்தது,—மாலே மலரும் — மாலேப்பொழுதினகண மலராநிற்கும். எ-று.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற் கனவீனகட்கூட்டநினைந்தாறறுதலபற்றிக் காலை யருமபியெனறும், பின் பொழுது செலசெல அதுமறந்து பிரிவுள்ளியாற்றாளாதலபற்றிப் பகலெல்லாமபோதாக்கியெனறும், தத்தநதுணையுள்ளிவந்து 'சேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுங்கண்டு தான அககாலத்தினுகாரதவின்பநினைந்தாறறுமையிடுகிப்பற்றி மாலேமலருமென்றாகுகறினாள். பூப்போல இந்நோய காலவயத்ததாகாநின்றதென்பது உருவகத்தாறபெறப்பட்டது. ஏகதேசவுருவகம். (எ)

கஉ௨அ. அழலபோலு மாலேகருத் தூதாதி யாயன் குழலபோலுங் கொலலும படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆடன குழல — முன்னெல்லாம இனிதாயப்போந்த ஆயனகுழல — அழலபோலும் மாலேகருத் தூதாதி — இதுபொழுது அழலபோல்ச சூடுவதாய மாலேக்குத் தூதுமாய, — கொலலும் படை — அது வந்தென்கைகொலவுழிக் கொலலும் படையுமாயிற்று. எ-று.

பின்னிற்ற போலுமென்பது உரையசை. முன்னரே வரவுணாததலிற் றூதாயிற்று, கோற்றகருவியாகலிற் படையாயிற்று. நானே சுடவலமமலை இததுணையும் பெற்றால் எனசெய்யாத்தென்பதாம். (அ)

கஉ௨க. பதிமருணடி பைத லுழகரு மதிமருணடி மாலே படாதரும போழ்து. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இதற்கு முன்னெல்லாம யானே மயங்கி நோயுழந்தேன், — மதி மருணடி மாலே படாதரும போழ்து — இனிக் கண்டாரும் மதிமருளுமவகை மாலே வருமபொழுது — பதி மருணடி பைதல உழக்கும — இப்பதியெல்லாம் மயங்கி நோயுழக்கும. எ-று.

மதிமருளவென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்தினைந்து. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினார்களின, மாலேபடாதருமபோழ்தென்றாள். யானிறந்துபடுவென்பதாம். மாலே மயங்கிவரும் போழ்தென மகிழ்க்கைவகி நோயுழக்குமென்றுரைப்பாருமுளா. (க)

கஉ௩0. பொருண்மலை யாளரை யுள்ளி மருண்மலை மாயுமென மாயா வுயிர். கூ0

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிர் — காதலாபிரிவைப் பொறுத்தது இறந்துபடாதிருந்த என்னுயிர் — பொருண்மலையாளரை உள்ளி மருண்மலை மாயம் — இன்று பொருளியலபே தமக்கியலபாகவுடையவரை நினைந்து, இம்மயங்குமாலேக்கணணே இறந்துபடாநின்றது. எ-று.

குறித்தபருவங்கழியவும் பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையிற் சொல்வேறு படாமையாகிய தமயியலபொழிந்தவா அப்பொருளியலபே தமயியலபாயினா, காலம்துவாயிற்று, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாற பயனிலையென்பதாம். (க0)

கஉச ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடனகண்ணும், தோளும், துதலுமுதலாய அவயவங்கள தமமழகழிதல். இஃது, இரககமிககுழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டி ரங்களினபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௩க. சிறுமை நமககொழியச சேடசென்றூ ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க

ஆறமுமைமிகுதியான வேறுபட்ட தலைமகடகுத
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச சேடசென்றூ உள்ளி—இவ்வாறமுமை நக கண்ணேநிற்பத தாருசேனிடையசென்ற காதலரை நீநினைநமுதலால், — கண் நறுமலர் நாணின — நினகண்கள் ஒளியிழந்து முன்றமககுநாணிய நறு மலரகடகு இன்று தானாணிவிட்டன. எ-று.

நமககெனபது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவெனபது உள்ளியெனத திரிந்து நின்றது. உள்ளதெனபது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவை கண்டார அவகைகொடுமைகூறுவா நீயாற்றலவேண்டிமெனபது கருந்து. (க)

கஉ௩உ. நியநதவா நலகாமை சொல்லுவ போலும்
பசநது பனிவாருங் கண். உ

இதுவுமது.

இ-ள். பசநது பனிவாரும் கண்—பசப்பெய்தனமேனீவார்கின்ற நினகண் கள்—நயநதவா நலகாமை சொல்லுவபோலும்—நமமானயக்கப்பட்டவரது நலகாமையைப் பிறாகருச சொல்லுவபோலாரின்றன, இனி நீயாற்றலவேண் டிம். எ-று.

சொல்லுவபோறல் அதனையவருணாதற்கனுமானமாதல். நயநதவாககென்று பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

கஉ௩௩. தீணநதமை சால வறிவிப்ப போலும்
மணநதநாள வீங்கிய தோள். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணநத நாள வீங்கிய தோள்—காதலர் மணநதநூன்று இன்பமிகு தியாறழிரித்த நினரோள்கள்—தணநதமை சால அறிவிப்பபோலும்—இன்று அவாபிரிந்தமையை விளங்க உணராததுவபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது. எ-று.

அன்றுமவவாறுபூரித்து இன்றுமியவாறுமெலிந்தால் இரண்டிங்கண்டவா கடி தின்றிந்து அவரைத் தகவினமைகூறுவொன்பதாம். (௩)

கஉ௩௪. பனைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொலகவின் வாடிய தோள். ச

இதுவுமது.

இ-ள். துணைநீங்கித் தொலகவின் வாடிய தோள் — அன்றுநதநதுணை வா நீங்குதலான அவராறபெற்ற செயற்கையழகேயன்றிப் பழையவியற்கைய

றது. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவள தோணைக்கியிறப்புழித்தன்மேலும் அதனாறனக்காரற்றமைமிகளமேலும் நின்றது. நினனுக்கேட்டலும் அவர் வருவார், வந்தால் இவையெல்லாரீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக காலத்தினாறசெய்தநன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெய்துகியென நுகருந்தாற பாடு பெறுதியோவென்றாள். (எ)

கஉ௩அ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது

பைந்தொடிப் பேதை நுதல். அ

வினைமுடித்து மீடலுற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது

நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். முயங்கிய கைகளை ஊக்க—தன்னையிறுக்க முயங்கிய கைகளை இவட்டுருமென்றுகருதி ஒருஞானறியானெகிழ்ந்தேனை, —பைந்தொடிப் பேதை நுதல் பசந்தது—அதனுடைய பொருது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது நுதல் பசந்தது, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிருக்கியாதுசெய்யுமோஎ-று.

இனிக் கடித்தெசெல்லவேண்டிமென்பது கருத்து. (அ)

கஉ௩க. முயக்கிடைத் தணவளி போழ்ப் பசப்புறற

பேதை பெருமழைக கண.

க

இதுவுமது.

இ-ள். முயக்கிடைத் தண் வளி போழ—அருவனங்கைகளை யூக்குதலான அம் முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக, —பேதை பெருமழைககண பசப்புறற—அதனுடையிடையீடும பொருது, பேதையுடைய பெரியமழைககண்கள பசப்புறறன், அததன்மைப்பவான கண்கள மலைகளும், காடும், காடுமாய இவ விடையீடுகளையெல்லாம் யாங்கனம் பொறுத்தன! எ-று.

தன்மை ஈண்டு மென்மைமேனின்று. போழ்வென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி. (க)

கஉ௪0. கண்ணின பசப்போ பருவர லெய்தினறே

யொண்ணுதல் செய்தது கண்கி.

க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின பசப்போ பருவரல் எய்தினறு— தணவளி போழ்வரந் கண்ணின்பசப்புத் துன்பமுறறது, — ஒண்ணுதல் செய்தது கண்கி— தனக்கயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக கண்கி. எ-று.

அது கைகளை யூக்க அவ்வளவிற்பசந்தது, யான கைகளை யூக்கி மெய்களுநீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குறதுணையும் பசந் திலெனத்த தணவனமையும் அதன்மென்மையுக்கருதி வெள்கிறறென்பதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள ஒன்றி னொன்று முறபட்டி நலனழியும், யாங்கடித்தெசெறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

கஉரு ம அதி.— நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றமை மீதாரத் தனக்கோபற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள தன்னெஞ்சொடு செய்திறறறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்புநலனழித்தலினினை வைக்கப்பட்டது.

கஉசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வரோய தீர்க்கு மருந்து. க

தனனூறமைதீருந்திறழடிபுது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வரோய தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று—
இவ்வெவ்வரோயினைத் தீர்க்கும் மருந்தாவதொன்றை, —எனைத்து ஒன்றும் நினை
த்துச் சொல்லாய்— யானறியுமாற்றலிலை, எத்தனமையதியொன்றாயினும்
நீயநிறதெனக்குச் சொல். எ-று.

எவ்வம ஒன்றானூறநீராமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிடநிச செய்வதியா
தொன்றாயினுமென்பாள, என்ததொன்றுமென்றாள். (க)

கஉசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது

பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ

தலைமகனைக் காண்டறகண வேடகையிடுகியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என நெஞ்சு வாழி — எனனெஞ்சே, வாழ்வாயாக, —அவா காதல
இலராக நீ நோவது—அவா நங்கடகாதலிலராகவும் நீயவாவரவுநோக்கி வரு
ந்துதற்கேது— பேதைமை—நின்பேதைமையே, பிழிதலை. எ-று.

நமமை நினையாமையின் நங்கடகாசல்லொன்பதறியலாம், அஃதறியாமை
மேலும் அவாபாற்செல்லக் கருதாது அவாவரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய்,
இது நீசெய்துகொளநின்றதெனநுங்கருத்தாற் பேதைமையென்றாள். வாழி
இகழ்ச்சிககுறிப்பு. யாமவாபாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

கஉச௩. இருந்துளளி யென்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல
பைதலேய செயதாக்க ணில. னு

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இருந்து உளளிப் பரிதல என—நெஞ்சே, அவாபாற்செல்
வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிறந்துபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவாவரவுநினைந்து
நீவருந்துகின்றதெனனை! — பைதல நோய செயதாக்கண பரிந்து உளளல
இல்— இப்பையுளையெய்தாரமாட்டி நமக்கிரங்கிவாக்கருத்துநல உண்டாகா
து. எ-று.

நமமாட்டருளுடையரன்மையிற முமாக வாரா, நாஞ்சேறலே இனித தகு
வதென்பதாம். (௩)

கஉசச கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவாககாண லுறறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும் கொளச்சேறி—நெஞ்சே, நீயவாபாற்சேறலுறறு
யாயின இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செலவாயாக, —இவை அவாக காணல
உறறு எனனைத் தினனும்—அன்றி நீயே சேறியாயின, இவைதாங்காட்சிவிதப
பினுல் அவரைக் காண்டலவேண்டி நீகாட்டென்று எனனைத் தின்பன்போன்று
நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டென்பது கொள்வெனத் திரிந்துநின்றது. தின்னுமென்பது இலக்க
ணைக்குறிப்பு. அந்நலவுதிர்க்கவேண்டுமென்பதாம். எனந்து தானசேறலகு
றித்து. (ச)

கஉசடு. செற்ற ரொனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்ற லுறாஅ தவா

டு

இதுவுமது

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம உற்றால் உறாதவா — யாம தமமையு
றத் தாமுறாத நவகாதலரை—செற்றாரெனக் கைவில உண்டோ—வெறுத்தா
ரொன்று கருதிப் புலநது கைவிட்டிருக்கும் வலி நமககுண்டோ, இல்லை. எ-று.

உறுதல அனபுபிதல. அவவலியின்மையின் அவாபாறசெலவதே நமககுத
தகுவதென்பகாம. (டு)

கஉசசு. கலந்துணாததுங் காத்தலர்க் கண்டாற புலநதுணராய
பொயக்காய்வு காயதியென நெஞ்சு. சூ
தலைமகன்கொடுமைநினைநது செலவு—
படாதநெஞ்சினைக கழறியது.

இ-ள். என நெஞ்சு — எனநெஞ்சே, — கலந்து உணாதகம காத்தலாக
கண்டாற புலநது உணராய—யானறமொடு புலநதால் அப்புலவியைக கல
விதனானே சீதகவலல காத்தலரைக கண்டாற பொயயேயாயினும் ஒருகாற
புலநது பின்னதனைநீங்கமாட்டாய்,—பொயக காயவு காயதி— அதுவுமாட
டாததீ இப்பொழுது அவாக்கொடியொன்ப பொயக்காயவுகாயாநின்றாய், இனி
யிதனையொழிந்தது அவாபாறசெலவத துணிவாயாக. எ-று.

கலத்தலானெனலும் பொருட்டாய் கலக்கவென்பது திரிந்துநின்றது. அக
னானுணாத்தலாவது கலவியினபததைக காட்டி அகனானமயக்கிப் புலவிககுநி
பினையொழிந்தல. பொயக்காயவு நிலையிலவெறுப்பு. கண்டானமாட்டாததீ
காணாதவழி வெறுக்கின்றதன்ற பயனிலையென்பதாம். (சூ)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றே நாணவிடு நன்னெஞ்சே
யானே பொறேனிவ வீரன்டு. எ

நாண்டித்தலின் அச்செலவொழிவாள சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—நல்லநெஞ்சே, — ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினுண
விடமாட்டாயாயிற காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நாண விடு—ஒன்றின
துவிடமாட்டாயாயின நாணனை விடு, — இவ்விரண்டு யானே பொறேன—
அன்றியே இரண்டும்விடாமை நின்கருத்தாயின, ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய
இவ்விரண்டினையும் உடனறங்குமதுகை யானிலன். எ-று.

யானேவெனலும் பிரிநிலை நீபொறுப்பிறுமென்பதபுட நின்றது. நன்னெ
ஞ்சேயென்றது, இரண்டையும் விடாது பெணமையை நிலைபெறுததலின, நல்லை
யென்னுங்குறிப்பிறது. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல சாலாமை
யின, அதற்காகின்றிலேனென்பதாம். முற்றமமை விகாரத்தாற்றுககது. (எ)

கஉசஅ. பிரிந்தவா நலகாரொன் றேங்கிப் பிரிந்தவா
பின்செலவாய் பேதையென் நெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—அவர் பிரிந்து நல்காரொன்று—அவர்
இவ்வாற்றுகமையையறியாமையின் நொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினாரொ

கடகூ0 . கஉகூ ம. அதி.— நிறையழிதல்.

ன்றுகருதி—பிரிந்தவர்பின ஏங்கிச் செலவாய பேதை—அஃதறிவித்தறபொருட்டி நமமைப்பிரிந்துபோயவார்பின ஏங்கிச் செலலுற்ற நீ யாதாமறியாய், எ-று.

ஆற்றமைகணடுவைததம நலகாது போயினுரைக் காணாதவழிச் சென்றறிவித்ததுணைபானே நலகவருவொன்று கருதினமைபிற பேதையென்றாள், (அ)

கஉசகூ. உள்ளத்தாரா காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச சேறியென் னெஞ்சு. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். என நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—காதலவா உள்ளத்தாராக—காதலா நின்னகத்தாராக,—நீ உள்ளி யாருழைச சேறி—முன்பெல்லாங்கணடுவைத்து இப்பொழுது நீபுறத்துக் தேடிச் செல்கின்றாயரிடத்து எ-று.

உள்ளமென்புழி அமரூப பருசிப்பொருளவிகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவவா அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல நகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (க)

கஉரு0. துன்னாத துறந்தாரா நெஞ்சுத் துடையேமா
வின்னு யிழத்ததுங் கவின. க0

அவமைற்றநதாறலவேண்டுமென்பதுபடச சொல்லியது.

இ-ள். துன்னாத துறந்தாரா நெஞ்சுத்து உடையேமா — நமமைக்கூடாவண்ணநதுறந்துபோயினுரை நாம நமமகத்துடையேமாக,—இன்னும் கவின இழந்தம் — முன்னிழந்த புறக்கவினையன்றி நின்ற அக்கவினுயிழப்பேமெ. எ-று.

“சூன்றி—எனஞ்சுபக வெறிந்த வருசூடா நெடுவேல”என்புழிப்போல நெஞ்சென்பது ஈன்றும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவா நமமைத்துன்னமுற்ற நநதாராகவும், நாமவரைமறத்தனமாட்டேமாகவும், போன மெய்ககவினையன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமென்பதாம். (க0)

கஉகூ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கறபாலனவற்றை வேட்கையிருதியான அடக்கமாட்டாது வாயவிடுதல் “நிறையென்ப படுவது மறைபிற ரறியாமை” என்றா பிறநம. அஃதழித்தகாரணம் நெஞ்சொடுகிள்ளாதமையின, இது நெஞ்சொடுகிளத்தலினபின வைக்கப்பட்டது.

கஉருக. காமக கணிச்சி யுடைகரு நிறையென்னு

நாணுத்தாழ வீழத்த கதவு. க

நாணுநிறையுமிழியாமை நீயாற்றலவேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத்த தாழ வீழத்த நிறையென்னும் கதவு—நாணுய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை —காமக் கணிச்சி உடைக்கும்—காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிறறலுமில்லை, யானுற்றலுமில்லை. எ-று.

கணிச்சி கூந்தலி, நாணுள்ள துணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாமாக்கியும், அகததுக்கிடந்தன பிறாகொள்ளாமறகாததலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாபத தாமாக நீங்காத அவவிரண்டனையும் ஒருங்குநீக்கலிற்றனகாமவேடகையைக் கணிச்சியாக்கியுங்கூறினாள். (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கணணின்றென் னெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுந் தொழில. ௨

நெஞ்சினகடடோன்றிய காமம நெஞ்சாலடக்கப்படு
மெனமுட்குச சொல்லியது.

இ-ள். யாமத்தம என நெஞ்சத்தைத் தொழில ஆளும்—எல்லாருந்தொழிலொழியுமிடையாமத்தம எனநெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழிலகொள்ளாநின்றது,— காமமென ஒன்று கண இன்று — ஆகலாற் காமமெனறுசொல்லப்பட்டவொன்று கணனோடமின்றாயிருந்தது. எ-று.

ஒவென்பது இரக்கககுறிப்பு. தொழிலினகணனையாடல தலைமகன்பாற்செல்லவிடுதல. தாயைப்பணிகோடல உலகியலனமைபிற காமமெனவொன்றென்றும், அது தனைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கணணினறென்றுங்கூறினாள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉரு௩. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மலபோற் றேன்றி விடும். ௩

மகளிராகாமம மறைக்கப்படுமெனமுட்குச சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான மறைப்பேன் — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேன்,—குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போல தோன்றி விடும்— அதனை இஃதெனக்கருத்தின் வாராது தும்மலபோல வெளிப்பட்டேவிடாநின்றது. எ-று.

மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண வந்தது. தும்மலடங்காதாறபோல அடங்குகின்றதலைவென்பதாம். (௩)

கஉருச. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானோவென் காம மறைபிறந்து மன்று படும. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். யான நிறையுடையேன என்பேன்—இன்றினூங்கெல்லாம் யானெனனைநிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன், — என காமம மறை இறந்து மன்று படும— அதனை இன்றெனகாமம மறைத்தலைக்கடந்து மனநினகணவெளிப்படாநின்றது. எ-று.

மனனும் ஒவும் மேலவற்றினகண வந்தன. மன்றுபடுதல பலருமறிதல். இனி எனவரைத்தனறென்பதாம். (௪)

கஉருரு. செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை காமநோ யுற்றா ரறிவதொன றன்று. ௫

நம்மைமறந்தாரா நாமுமறக்கறபாலமெனமுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். செற்றூர்பின் செல்லாப பெருநதகைமை—தம்மையகன்றுசென்றூர்பின் செலலாது தாரும் அகன்றுநிறகுநிறையுடைமை — காமநோய உறரா அறிவது ஒன்று அன்று — காமநோயினையுறதாரா அறிவதொன்றறி உறரா அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இன்பத்தொடுகழியுறகாலத்தைத் துன்பத்தொடுகழியுமாறு செயதலிற் செற்றூரொன்றாள். பின்சேறல மனதநால் இடைவிடாதுநினைத்தல, பெருநதகைமை மாண்டாகுபெயா, காமநோயுறதாரா மாணமுடையாரா, நனறெனவுணராரா மாட்டுஞ் சென்றேநிறகும யானறிவதொன்றனறென்பதாம். (ரு)

கஉருசூ. செற்றவர் பின்சேறல வேண்டி யளித்தரோ
வேற்றென்னை புற்ற துயர். கூ
இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவாபின் சேறல வேண்டி — எனனையகன்றுசென்றூர்பினனே யான சேறலைவேண்டிதலான, — எனனை உற்ற துயா எறு அளித்தது—எனனை புற்றதுயா எத்தனமையது சரலனறு. எ-று.

செற்றவொன்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டியெனத் திரிந்துநின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிககுறிப்பது. இக்காமநோய யான்சொல்லவுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலககொடித்தென்பதாம். (சு)

கஉருள. நானென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியாரா பெடப செயின். எ

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாறகூடிய
தலைமகள் நீ புலவாமைகருக காரணம் யாதென்ற
தோழிககுசு சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற பெடப செயின்— நமமால விரும்பப்பட்ட வா வந்த காமத்தால நாம விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின், — நாண என ஒன்றோ அறியலம்—நானென்றென்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரானச செயப்படுபொருள வினைமுதலபோலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன வேட்கைமிகவிழைகருதியிருந்த கலவிகள். நாண பரத்தையாதோ யந்தமாறப்பத தோயத்தற்கு நாணுதல, ஒன்றென்பது ராண்சி சிறித்தெனலும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான அறியாது கூடிய தனகுற்றநோக்கி, அவனையமுளப்படுத்தான. (எ)

கஉருஅ. பன்மாயக களவன பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மையுடைகரும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெணமை உடைகரும் படை — நநநிறையாசியவரணையழிக்குற தானை—பன்மாயக் களவன பணிமொழியன்றோ— பலபொயகளைவல்ல கள் வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ ஆனபின் அதுநிறகுமாறெனனை! எ-று.

பெண்மை நாணத்த தலைமையறி நிறைமேனிளந்து. வந்தாறபுலகக்ககட வேமென்றும் புலந்தால அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கமென்றும் இவைமுதலாகவேண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணுது கலவிக்கட்ட

ன்னினுமுறபடுமவகை வந்துதோன்றினென்பான, பன்மாயக்கள்வனென
றான. பணிமொழி நமயினுநதானன்புமிசுதியுடையனாகச் சொல்லுகுசொற்கள்.
அவன் அததன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நநநிறையழியாதொழியுமோ
வென்பதாம். (அ)

கௌகூ. புலப்ப லெனசசென்றேன் புல்வினே னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது கண்டு. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். புலப்பல எனச சென்றேன் — அவாவந்தபொழுது புலக்கக்கடவே
னென்று கருதி முன்னிலலாது பிந்தோரிடத்துப் போயினேன், — நெஞ்சம்
கலத்தலுறுவது கண்டு புல்வினேன்—போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினிலலாது
அறைபோய அவரோடு கலத்தறொடங்குதலையறிந்து, இனி அது வாயாதென்று
புல்வினேன். எ-று.

வாயாம புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சதானே கலத்தற்கருவியாய நிறறவன்
அது முடியாமை. (ஆ)

கௌ௦. நிணந்தீயி லிடடன்ன நெஞ்சினாக குண்டோ
புணாநதுடி நிறபே மெனல. க௦
இதுவுமது.

இ-ள். நிணம் தீயில இட்டன்ன நெஞ்சினாககு— நிணத்தைத் தீயினகண்
னையிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காதலாக கண்டால் நிறையழிந்
துருகுநெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, — புணாநது ஊடி நிறபேம எனல உண்
டோ— அவா புணர யாமுடிப பின்பு உணராது அநநிலையே நிறக்ககடவே
மென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணாதல ண்டி மிகநணுகுதல, எதிப்பபடலுமாம். புணரவென்பது புணாந
தெனத்திரிந்துகின்றது. யானத்தன்மையேனாகவன் எனக்கஃதிலையாயிறற
ன்பதாம். (க௦)

கௌ ம அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைப்பிரிவினகட்டலைமகளுநதலைமகளும வேட்கையிச
வினை ஒருவரையொருவா காண்டறகு வினாதல். தலைமகன்பிரிவும தலைமகளா
றறும்பும் அதிகாரப்பட்டுவருகின்றமையின, இருவரையுஞ்சுட்டிப் பொதுவா
கிய பன்மைப்பாலாதகறினா, பிறொல்லாம இந்நினை தலைமகனைநினைந்து தலை
மகளவிதுப்புறவென்றா சுட்டிப்பெயா சொல்லுவராகுறிப்பொடு கூடியபொ
ருளுணாததுவதல்லது நானொன்றறகுப் பெயராகாமையானும், கவிசூறைய
அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயாததறபன்மையாறகூறப்படாமையானும், அஃது
ரையன்மையறிக. இதனுடடலைமகனகூறறு நிறையழிவானிகழந்ததாகவின்,
அவ்வியைப்புறறி நிறையழிதல்வின்னை வைக்கப்பட்டது.

கௌக. வாளறறுப புறகென்ற கண்ணு மவாசென்ற
நாளொறறித தேயந்த விரல. க
தலைமகன் காண்டலவிதுப்பிறைசொல்லியது.

இ-ள். அவா சென்ற நாள ஓற்றி விரல தேயநத;— அனா நமமைப்பிரி > துபோய நாள்கள் சுவரீன்கணிகழைத்தவறதைதொட்டு எண்ணுதலான என விரல்கடேய்நதன;— கண்ணும வாள அறறுப புறகென்ற— அதுவேயனறி அவாவரும்வழிபாதது எனகண்களும் ஒளிமிழநது புல்லியவாயின, இவ்வா ருயும் அவாவரவுண்டாயிறறிலலை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல துண்ணியகாணமாட்டாமை. ஓற்றவென பது ஓற்றியெனத திரிநதுகின்றது. இனி யானகாணுமாறெனனையெனபதாம். நாளெண்ணலும் வழிபாததலும் ஒருகாறசெய்தொழியாது இடையினறிசசெ யதலான, விதுப்பாயிறறு. (க)

க௨௬௨. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேணமேற
கலங்கழியுங் காரிகை நீதது. ௨

ஆற்றமைமிகுதலின இடையினறிநினைக்கறபாலையல்ல
சிறிதுமறக்கலவேணடுமென்ற தோழிககுச
சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய — விளங்காரினறவிழையினையுடையாய,—இன்று மறப்பின—காதலரை இன்று யானமறப்பேயின, —மேல காரிகை நீதது எனறேள கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையெனனைநீப்ப எனறேளகள வளை கழலவனவாம். எ-று.

இலங்கிழாயெனபது இதற்கு நீ யாதும்பரியலையெனனுங்குறிப்பிறறு. இன று யானிறநதுபுகின்றவினறு. மேலும் மறுபிறப்பினும். எச்சவுமமை விகார ததாற்றெக்கது. நீப்பவென்பது நீததெனத திரிநதுகின்றது. கழியுமெனலும் இடததுநிகழ்பொருளினறொழில இடததினமேனினறது. இவ்வெலலைக்கண்ணினை நதால் மறுமைக்கண அவகையெய்கியினபுறலாம், அதனான மறக்கறபாலேனல லெனென்பதாம். (௨)

க௨௬௩. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச சென்றா
வரனசைஇ யினனு முளேன. ௩
இதுவுமது.

இ-ள். உரன நசைஇ உள்ளம துணையாகச சென்றா — இன்பதுகாதலை நசசாது வேறலை நசசி நாந் துணையாதலையிகழநது தம்முககநதுணையாகப்போ யினா— வரல நசைஇ இன்னும் உளேன — அவறறையிகழநது காணடுவரு தலை நசசுதலான், யானிவ்வெலலையினுமுளேனையினேன. எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அநநசையானுயிர்வாழாநினறேன, அஃதிலலையா யின இறநதுபடுவெனென்பதாம். (௩)

க௨௬௪. கூடிய காமம் பிரிநதா வரவுளளிக
கோடுகொ டேறுமென னெஞ்சு. ௪
இதுவுமது.

இ-ள். பிரிநதா கூடிய காமம் வரவு உள்ளி—நீங்கியகாமத்தராய நமமை ப்பிரிநதுபோயவா மேறகூடியகாமத்துடனே நங்கண்வருதலை நினைநது, — எனெஞ்சு கோடுகொடு ஏறும்— என்னெஞ்சு வருத்தமொழிநது மேனமே ற்பனைத்தெழாநின்றது. எ-று.

வினைவயிற்பிரிவுழிக காமவீன்பநோக்காமையும் அதுமுடிநதுழி அதுவே நோக்கலுநதலைமகநகியலபாகலின, கூடியகாமமொடெனமுள். ஒடுவுருபு விகாரததாற்றெருக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் நெஞ்சினமே லேறறப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைநதுநினறது. அஃதுள்ளிறறிலேயின இறநதுபடுவெனபதாம். (ச)

கஉசூடு. கர்ணகமற கொண்கனைக கண்ணூரக் கண்டபி
னீங்குமென் மெனரோட பசபபு. டு

தலைமகனவரவுகூறி ஆறரூயரயப பசகநபாலை
யலலையென்ற தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். கண ஆரக கொண்கனைக காணக — எனகணகளாருமவகை என கொண்கனை யான காணபேனாக, — கண்டபின என மெனரோடபசபபு நீங்கும் — அநவநனங்கண்டபின, எனமெல்லியதோளினகடபசபபுத தானே நீங்கும். எ-று.

காணகவென்பது ஈண்டு வேண்டுககோடறபொருடும். அது வேணும்மென் பதுபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கண வநதது. கேட்டதுணையானீங்கா தென்பதாம். (டு)

கஉசூசு. வருகமற கொண்க நெருநாட பருகுவன்
பைதனே யெலலாங் கெட. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன ஒருநாள் வருக — இத்தனைநாளும வாராககொண்கன ஒருநாள எனகண வருவானாக, — பைதல நோயெலலாம கெடப பருகுவன் — வநதாற பையுனைசெய்கின்ற இநநோயெலலாங்கெட அவவயிழதததை வாயிலகளைநதானும் பருக்ககடவேன. எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மனனென்பதற்கும் மேலுணாததவாறே கொளக. அக குறிப்படி அவ்வொருநாளைகளுளே இனி வரக்கடவநோயகளுங்கெடுப்பென பதாம். (சு)

கஉசூஎ புலப்பேன்கொல புலலுவேன கொல்லோ கலப்பேன்கொல
கணணன்ன கேளிர வரின. எ

இதுவுமது.

இ-ள். கண அனன கேளிர வரின — கணபோறசிறநத கேளிர வருவராயின், — புலப்பேன்கொல — அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான புலக்கககட வேனே, — புலலுவேன்கொல — அனறி எனனாற்றாமநோக்கிப் புலலக்கடவேனே, — கலப்பேன்கொல — அவவிரண்டும் வேணிதலான அவ்விருசெயல களையும் விரவக்கடவேனே, யாதுசெயயக்கடவேன! எ-று.

புலவியும் புலலும் ஓர்பொழுதினகண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலெ னமுள். மூனறையுஞ்செயதல கருததாகலின, விதுப்பாயிற்று. இனிக் கலப பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெயயாது பிரியாதநாட்போலக கலநதொ முகுவேனெவனறுபாப்பாருமுளா. (எ)

கஉ௬அ. வினைகலந்து வென்றிக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயாகம் விருந்து. அ

வேந்தற்குறறுழிபிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்
துழித தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

இ-ள். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றிக — வேந்தன் வினைசெய்தகையுபுரி
ந்து வெல்வானாக, — மனை கலந்து மாலை விருந்து அயாகம்—யாழும் மனைவி
யைச் சென்றுகூடி ஆண்டைமாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக. எ-று.

மனையென்பது ஈண்டாகுபெயா, “மங்கல மென்ப மனைமாட்சி” எனபுழி
ப்போல. வினைசெய்தற்கணவந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிராகோடல அலங்கரி
ததன் முதலியவினமையின், மனைகலந்துமாலைக்கு விருந்தயாகமென்றான். நான
கனுருபு விகாரத்தாற்றுககது. இது வினைமுடியாமுனகூறலான விதுப்பாயி
றறு. பிறொல்லாம இதனைத் தலைமகனகூறறுக்கியுரைத்தாரா. தலைமகனைக் கூ
றுது வேந்தன்வெலகவெனறும், மனைகலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண
விருந்தயாகமென்றும் வந்த அவவுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியா
யிறறு. (அ)

கஉ௬க. ஒருநா ளெழுநாளபோற செலலுஞ்சேட சென்றா
வருநாளவைத் தேங்கு பவாககு. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். சேண சென்றா வருநாள வைத்து ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடையசெ
ன்ற தங்காதலா மீண்பிரககுறித்த நாளையுட்கொண்டு அதுவருந்துணையும்
உயிராதங்கி வருந்துமகளிர்க்கு—ஒருநாள எழுநாளபோல செலலும் — ஒரு
நாள பலநாளபோல நெடிதாகக் காட்டும். எ-று.

ஏழென்பது அதற்குமேலாய மிககபனமைகுறித்துநின்றது, “ஒருவாகுறை
யெழுவருபிதது” என்றறபோல. தலைமகளவருத்தம் பிறாமேலிடிக கூறிய
வாறு. இதனான இதுவுந்தலைமகளகூறறுகாமையறிக. இருநாளென்று பாட
மோதுவாருமுளா. (க)

கஉஎ0. பெற்றினென்மை பெற்றககா லென்ற முற்றினென்மை
முள்ள முடைந்துககக கால. க0
இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம் உடைந்து உக்கககால—காதலி நம்பிரிவினையாற்றது உள்ள
ளமுடைந்திறந்துபட்டவழி, — பெற்றின என — நம்மைப் பெறக்கடவளாளு
லென, — பெற்றககால என—அதுவன்றியே பெற்றலென, — உற்றின என—
அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றினென, இவையொன்றானும் பயனிலை,
எ-று.

இம்முன்றும் உடம்பொடுபுணாததிக்க கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முனை
வழககுணமையின். அதற்குமுன்னே யானசெல்லவேண்டுமென்பது கருத்தா
கலின், விதுப்பாயிறறு. இது தலைமகளகூறறுயவழி இரங்கலாவதல்லது விது
ப்பாகாமையறிக. (க0)

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன, தலைமகள், தோழியென்றிவா ஒருவாகுறிப்பினை யொருவாக்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்தபோய தலைமகனவந்தகூடியவழி நிகழ்வதாகலின், அவாவியினவிதமபலன்பின வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாரின் னுண்க
னுணைக லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துகூடிய தலைமகன வேடகையிகவிழைபுதுவதுபனனானுமபாராட
டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைதெனவஞ்சியவழி அதனையவள
குறிப்பானறிந்து அவனவடஞ்சுசொல்லியது.

இ-ள. கரப்பினும— நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும,—ஒலலா கையிக
ந்து—அதற்குடம்படாதே நினனைக் கைகடந்து—நின் உண்கண உணைககலு
றுவது ஒன்று உண்டு— நினனுண்கண்களே என்கஞ்சு சொல்லலுறுவதொரு
காரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்லவாயாக,எ-று.

கரத்தல நாணடைக்குதல. தனகடபிரிந்தகுறிப்புளதாகக் கருந் வேறுபட்
டானது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவடக்குத் தன்பிரியாமைக்குறிப்பறிவு
றுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக காமபோதோட பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீமை பெரிது. உ

நாணை அவள அதுசொல்லாளாயவழி
அவளறேழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் நிறைந்த காரிகைக காமபு ஏ தோடபேதைக்கு — என்கண்
ணிறைந்தவழிகிணையும் வேயையொத்த தோளினையுமுடைய நினபேதைக்கு—
பெண் நிறைந்த நீமை பெரிது—பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்
வளவனறி மிகுந்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கனேற்றி அதற்கஞ்சுதலான, இவ்வாறுகூறின. (உ)

கஉஎ௩. மணியிற நிகழ்தரு நூலபோன் மடநதை
யணியிற் நிகழுவதொன் றுண்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணியில் திகழ்தரும நூலபோல— கோக்கப்பட்ட பளிகுமணிய
கததுக கிடந்து புறத்துப் புலனூலபோல—மடநதை அணியில் திகழ்வது
ஒன்று உண்டு— இமமடநதையதணியகததுக் கிடந்து புறத்துப் புலனுகின்ற
தொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணாச்சியானுவழகு. அதனகததுககிடத்தலாவது அதனோடு உட
னிகழ்தற்பாலதனறிவைத்து உடனிகழ்தல. அதனை யானறிஞ்நறிலேன், நீயறி
ந்துகூறலவேண்டுமென்பது கருத்தது. (௩)

கஉஎ௪. முகைமொக்கு னுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு னுள்ளதொன் றுண்டு. ௪
இதுவுமது.

இ-ள். முகை மொக்குள உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையதுமுகிழம்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனுகாத நாற்றம்போல—பேதைநகை மொக்குள உள்ளது ஒன்று உண்டு—நின்பேதை எனனெடுநி நகைகருதற்கையதுமுகிழப் பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனுகாததோகுறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழப்பு முதிசசியாற்புடைபடுதல. நகை புணாசசியினபததானிகழவது.

௧௨௮௩. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயா
நீர்க்கு மருந்தொன றுடைதது. ௩.

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்—நெருங்கிய வீளைகையுடையாள என்கணிலலாததொன்றையுட்கொண்டி அதுகாரணமாக் எனனைமறை ததுப்போன குறிப்பு — உறு துயா நீர்க்கும மருந்து ஒன்று உடைத்து— எனமிககதுயரைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றையுடைதது. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயா. மறைத்தற்குறிப்புத் தானுமு டன்போக்குட்கொண்டது. உறுதுயா நனறுசெய்யத் தீங்குவிளைதலானும் அது தானநீர்திறம்பெறாமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவினமை தோழி யாறறெளிவித்தல. நீயதுசெய்தலவேண்டுமென்பதாம். (௩)

௧௨௮௪. பெரிதாற்றிப் பெடபக கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழுவ துடைத்து. ௪

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகன அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற தோழிககறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெடபக கலத்தல — காதலா வரது தம்பிரிவின னுய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழுவவண்ணங்கலக்கின்ற கலவி—அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழுவது உடைத்து — இருந்தவாற்றான மேலுமத்தன பத்தினை அரிதாகவாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுநதனமையுடைத் தது. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினுசெய்கின்றதாகலான, முடிவில் இன்னதாகாநின்றதென்ப தாம். (௪)

௧௨௮௫. தண்ணந் துறைவன றணநதமை நமமினு
முன்ன முணாநத வீளை. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணநதுறைவன தணநதமை — குளிர்நததுறையையுடையவன நமமை மெய்யாறகூடியிருந்தே மனத்தாற்றிரிந்தமையை— நமமினும் வீளை முன்னம உணாநத — அவன்குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வீளைகள் முன்னேயறிந்தன. எ-று.

கருத்துநிகழ்ந்ததாகலிறணநதமையென்றும், யானறெளியவுணாதற்குமு னனே தோள்கணுமலிந்தனவென்பாள அதனை வீளைமேலேறி அதுதண்ணீ யுணாவுடைத்தாக்கியுறகூறினாள். (௫)

௧௨௮௬. நெருநற்றுச சென்றொம் காதலர் யாழு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். எங்காதலா செனரா நெருநறு — எங்காதலா பிரிந்துபோயினார் நெருநறே,— யாரும் மேனி பசநது எழுநாளேம— அப்பிரிவிறகு யாரும் மேனிபசநது எழுநாளுடையமாயினேம. எ-று.

நெருநறுசெய்த தலையனியாற பிரிவு துணியப்பட்டதென்பாள நெருநறுச்செனரானெனும், அதனையெயறுசெசெல்கின்றது எழுநாளுண்டாகலின் அன்றே மேனிபசநதென்பாள மேனிபசநதெழுநாளேமெனறுங் கூறினார். இவ்வாறற்ற தலைமகனதுபிரிதற்குறிப்பினையுணராத்கின்றது. (அ)

கடஎகூ. தொடிநோகுகி மென்றோளு நோகுகி யடிநோகுகி யஃதாண்டவளசெய தது. கூ

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகற்கறிவித்தது.

இ-ள். யானதுதெளிவித்தவழித் தெளியாது,— தொடி நோகுகி—அவா பிரிய யானீண்டிருப்பின இவை நிலலாவெனத தனறெழியை நோகுகி, — மென்றோளும நோகுகி — அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத தனமென்றோள் களையுநோகுகி,— அடி நோகுகி— பின்னிவவிரணமும் நிகழாமல் நீராநடந்து காததலவேண்டுமெனத தனனடியையுநோகுகி, — ஆண்டு அவள செய்தது அஃது — அவநனம் அவளசெய்த குறிப்பு உடன்போக்காயிருந்தது. எ-று.

செய்தகுறிப்புச் செபதற்கேதுவாய குறிப்பு. அஃதென்றோள், செறிதொடி செய்கிறந்தகள்ளமென்றோளுகலின். பிரிதற்குறிப்புண்டாயின அஃதழுங்குதல் பயன். (க)

கடஅ0. பெண்ணினற பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினற காமநோய சொல்லி யிரவு. க0

தலைமகன பிரியாமைக்குறிப்பினத தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். காமநோய கண்ணினற சொல்லி இரவு — மகளிர் தங்காமநோயினைத் தோழியாகும் வாயாறசொல்லாது கண்ணினறசொல்லி அதுதூக்க வேண்டுமென்று அவ்வாயிரவாது உடன்போதல்குறித்ததுத் தமமடியினையிரத்தல—பெண்ணினற பெண்மை உடைத்து எனபு—தமக்கியல்பாகிய பெண்மைமேலும் ஓர்பெண்மையுடைத்தென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர். எ-று.

தலைமகனதுடன்போதறறுணிப்பு தோழியாறறென்றானாகலின், தன்பிரிவின்மைக்குறிப்பினையறிவுறுப்பான, அவளபெண்மையினைப் பிறாமேலிடவியநதுகூறியவாறு. (க0)

கடகூ ம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுந் தலைமகனும் புணாச்சிக்கண்கணை விவாதல.மேற் புணாச்சிமிகுதிபற்றித் தலைமகன்பிரிதற்குறிப்பறிவுறுத்ததலைமகள அவனமாட்டே நிகழாது வேட்கையிக்குறிப்பினனூற்தன்கண்கணை நிகழ்தலான, இது குறிப்பறிவுறுத்தலினின வைக்கப்பட்டது.

கடஅகூ. உள்ளக களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங் களளுக்கில் காமதிற குணம். க

பிரிதற்குறிப்பினனாகியானே நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென நகையாடிய தோழிகுதத் தலைமகள சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளக் களித்தலும்—நினைந்ததுணையானே களிப்பெய்தலும்—காண மகிழ்தலும்—கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும்— களஞ்சுகு இல கா மத்திற்கு உணர்—களஞ்சுகுடாக்கிலலை, காமமுடையாக்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உணர் பழியல்தினமையிற் களஞ்சுகிலலென்றாள். உண்டென்பது இறுதிவீளககு. அப பெற்றித்தாய காமமுடைய யான புலத்தல யாண்டையதென்பதாம். (க)

கஉஅஉ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங் காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின்—மகரிாககுக காமம் பனைய எவிலும் மிகவுண்டாமாயின, — தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும்— அவ ரால், தனகாதலரோடு தினையளவுமுறிதலசெய்யாமை, வேண்டப்படும். எ-று.

பனைத்துணையுமென்புறி ஐந்தனுருபு விசாரத்தாற்றொக்கது. ஊடின வருத்த மிகுமென்ப பிறாககுறுதிகூறுவாளபோன்றது, தனவிதுபபுக கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங. பேணுது பெட்பவே செயயினுங் கொண்கனைக் காணு தமையல கண். ங

இதுவுமது.

இ-ள். பேணுது பெட்பவே செயயினும்—நமமையவமதித்தது தான வேண்டியனவே செயயுமாயினும், — கொண்கனைக் கண் காணுது அமையல—கொண்கனை என்கண்கள காணுதமைகின்றனவிலலை. எ-று.

தனவிதுபபுக கண்கணமேலேறறப்பட்டது. அததனமையானொடு புலககு மாறெனையென்பதாம். (ங)

கஉஅச. ஊடறகட சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து கூடறகட சென்றதென் னெஞ்சு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழி, —ஊடறகண் சென்றேன்—காதலரைக் காணமுன் அவாசெய்த தவறதை தன்னொடுநினைந்து யானவரோடுமீதறகண்ணே சென்றேன், —என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடறகண் சென்றது— கண்டபின் என நெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதறகண்ணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழ்தலநினைத்தநெஞ்சிற்குமொத்தவின், அது மறந்தென்றாள். அச்செலவாற பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெலையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான, அது முடிந்ததிலையென்பதாம்.

கஉஅரு. எழுதுங்காற கோலகாணுக் கண்ணேபோற கொண்கன் பழிகரணேன் கண்ட விடத்து. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுங்கால கோல காணுக் கண்ணேபோல—முன்னெல்லாங்கண் டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியலபுகாணமாட்டாத கண்ணே போல, —கொண்கன்பழி கண்டவிடத்துக் காணேன்— கொண்கனது தவறு காணுதவிடத்தெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேன். எ-று.

கோல ஆகுபெயா. இயலபு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின மேலும் அது முடியாதெனபதாம். (டு)

கஉஅசு. கானுங்காற காணேன நவறய காணுககாற்
காணேன் நவறல லவை. சு

இதுவுமது.

இ-ள. காணுங்கால தவறய காணேன—கொண்களை யான காணும்பொழுது அவனறவறயவறறைக காண்கினறிலேன,—காணுக்கால தவறலலவை காணேன — காணுதபொழுது அவையேயலலது பிறவறறைக காண்கினறிலேன. எ-று.

செயப்படுபொருள அகிகாரததான வந்தது. முனபு நானின்னெடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணுமையிற புலந்தலேனெனபதாம். (சு)

கஉஅஎ. உயதத லறிநது புனலபாய பவரோபோற
பொயதத லறிநதென புலநது. எ

இதுவுமது.

இ-ள. உயததல அறிநது புனல பாயபவரோபோல—தமமையீரததுககொண்புபோதலறிநதுவைதது ஒழுக்கினற புனலுட்பாயவாராசெயலபோல,—பொயததல அறிநது புலநது என—புலவி முடிவுபோகாமையறிநதுவைததுககொண்களேடு புலநதுபெறுவதென! எ-று.

பாயபவரொனபது ஆகுபெயா. பொயததல புராபிதல. புலநதாலும் பயனி லையெனபதாம். பொயததலறிநதேனென்பது பாடமாயின, உயததலறிய ஒநீருட்பாயவாராபோல முடிவறியப பண்டொருகாறபுலநது முடியாமையறிநதேன இனி அதுசெயறபாறறனறெனவுகாகக. (எ)

கஉஅஅ. இளிததகக வினா செயினுங களிததாக்ககுக்
களளறறே களவறின மாபு. அ

தலைமகன்புணாசசிவி துப்பறிநத தோழி
தலைமகறகுச சொல்லியது.

இ-ள. களவ—வகுசகா, — களிததாக்கரு இளிததகக இனா செயினும் களளறறே—தனையுணுகளிகித்தாக்கரு இளிவரததகக இனாதவறறைச செயயினும், அவரால மேனமேல விருமப்பபிவநாய களளுப்போலும்—நின மாபு—எங்கடகு நினமாபு. எ-று.

அவவினாத்தன நாணினமை, நிறையினமை, ஒழுக்கமினமை, உணர்வினமையெனறியைமுதலாயின. எங்கடகு நாணினமை முதலியவறறைச செயயுமாயினும் எங்களால மேனமேல விருமப்பபடாநின்றதெனபதாம். களவவெனறதும் அதுநோககி. (அ)

கஉஅசு. மலரினு மெலலிது காமரு சிலரதன
செவ்வி தலைப்படு வார. சு

உணாபபுவியினவாராஜூதகடடலைமகன
சொல்லியது.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலவிது — காமவினபம மலரினுமெலவிதாயிருக
கும்— அதனசெவவி தலைப்பிவாரா சிலா—அங்நனம மெலவிதாதலையறிந்து
அதனசெவவியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலா. எ-று.

தொட்டதுணையானே மணசசெவவியழிவதாய மலா எல்லாவற்றினும் மெ
ல்லிதென்பது விளக்கலின், உமமை சிறப்பினகண வந்தது. குறிப்பும, வேட
கையும், நுகர்ச்சியும், இனபமும், ஒருகாலத்தினகணையொத்ததுகாதற்கு
ரியாரிருவா அதற்கேற்ற இடனுங் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக் கூடிது
கரவேணுதிதலின் அதனசெவவிதலைப்பிவாராசிலானும், அவற்றுள் யாதா
னுமொன்றற்ற சிந்தி வேறுபடினும் வாழிதலின் மலரினுமெலவிதென்றுங்கூ
றினான். குறிப்பொவ்வாயின யானதுபெறுகின்றிலேனென்பதாம். தலைமக
ளுடனீர்வது பயன. (க)

௧௨௯0. கண்ணிற நுனித்தே கலங்கினுள் புலலுத
லெனினினுந் தானவிதுப் புறறு. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணின நுனித்தே — காத்தி முன்னொருநானறு புலலவிதுப்பி
சென்ற எனனெடு தனகணமாத்திரத்தானாடி, — புலலுதல எனினினும்
ந விதுப்புறறுக் கலங்கினுள் — புலலுதலை எனினினுந் தானவிதுமபலால
தனையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள, அதனால் யானித்தனமை
னாகவும் விதுப்பினறியூழிநிறகின்றவிவள அவளலலள். எ-று.
ணமாத்திரத்தானாடல் சொனனிகழ்ச்சியினறி அது சிவந்ததுணையேயாதல்.
ளாயின இங்நனமுடறகண்டாளென்பது பயன. (௧0)

௧௩0^{ம்} அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாயவழியும் புலகக்கருதாது புணாச்சிவிதும்
ன்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள புலத்தலும், தலைமகன புலத்தலுமாம். அதிகா
றைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௨௯௧. அவாநெஞ்சுவாக்காதல கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக காகா தது. ௧

தலைமகனகட்டவறுண்டாயவழியும் புலவிகருதாத

நெஞ்சிறகுத தலைமகன சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — அவா நெஞ்சு அவாக்கு ஆதல கண்டும—
ருடையநெஞ்சு நமமை நினையாது அவாககாயநிறறலகண்டுவைத்தும்,—
மககு ஆகாது எனன்— நீயெமககாய நிலலாது அவனா நினைத்தற்கார
ர யாது! எ-று.

அவாக்காதல அவாக்கருதியதற்குடம்படுதல. எமக்காகாததென்றது புலவிக
மபடாமையை. ஒருகருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டாதார செ
னாராககண்டாயினுஞ்செய்வா, நீயதுவுஞ்செய்கின்றிலையென்பதாம். (௧)

௧௨௯௨. உறாஅ தவாககண்ட கண்ணு மவரைச
செறொனச சேறியென் னெஞ்சு. ௨

இதுவுமது.

இ-ள. எனனெஞ்சு—என்னெஞ்சே,— உறுதவாக் கண்டகண்ணும்—மேலு ம நமமாட்டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாற்றிந்தவிடத்தும்,— செறொன அவகாச சேதி— நாஞ்சென்றால் வெகுளாரொன்பதுபற்றி நீயவாமாட்சிச் செ லலாநின்றாய், இப்பெற்றியதுமேலுமோரறியாமையுண்டோ! எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகு ளாரொன்பது கந்தாகச சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கஉக௩. கெட்டாக்கரு நடடாரில் லென்பதோ நெஞ்சே நீ
பெட்டாங் கவாபின செல்ல. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெட்டாங்கு அவாபின செல்ல— என மாட்டுநிலலாது நீவிருமியவாறே அவாமாட்சிச் செல்லுதற்குக காரணம்— கெட்டாக்கரு நடடா இல்லென்பதோ— கெட்டாக்கரு நடடா உலகத்தீல லையென்னுகிணையோ, நினையிலபோ, கூறுவாயாக. எ-று.

எனனைவிட்டி அவாமாட்சிச்சேறல நீபணடேயின்றசென்பாள பெட்டாங் கென்றும், தானிதுபொழுது மானயிலளாகலிற கெட்டாக்கென்றுங்கூறினாள். பின்னென்பது ஈண்டிடப்பொருட்டு. செல்லென்பது ஆகுபெயர். ஒலகிடத்து லப்பிலாவுணர்விலலா தொடர்பாயிற்று நின்றொடாபென்பதாம். (௩)

கஉக௪. இனியனன நினனெடு சூழவாயா நெஞ்சே
துனிசெயது துவவாயகாண மறறு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள. நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துனி செயது மறறுத் துவவாய — நீய வரைக்கண்டபொழுதே இன்பதுகரக கருதுவதல்லது அவாதவறுநோக்கி மு ன்புலவிபையுண்டாகுகி அதனையளவறிந்து பின்னுகரக்கருதாய்,— இனி அன்ன நினனெடு சூழவா யா—ஆகலான, இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நினனோ டெண்ணுவா யா! யானதுசெய்யென. எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குற்திறங்கள். காணென்பது உராயசை. மறறு வினைமாற்றினகண வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணாசசிவிதுமபலின, இவ்வாறு கூறினாள். (௪)

கஉக௫. பெறாஅமை யஞ்சும பெற்றிபிரி வஞ்சு
மறறு விடும்பைத்தென நெஞ்சு. ௫
வாயிலாகச சென்ற தோழி கேட்பத தலைமகா
சொல்லியது.

இ-ள. பெறாமை அஞ்சும— காதலரைப் பெறாதானது அப்பெறாமைக்க ஞ்சாரின்றது,— பெற்றி பிரிவு அஞ்சும—பெற்றக்கால வரககடவிரிவினை யுட்கொண்டு அதற்கஞ்சாரின்றது,— எனனெஞ்சு அரு இடம்பைத்தது—ஆக லான, எனனெஞ்சும எஞ்சானதும் நீங்காதவிடம்பையுடையதாயிற்று.எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல உறுதியன்றென்னுங்கருத்தான வாயினோகின்றாளாகலிற பெறாமையஞ்சுமெனதும், கலவியாராமையின இன னுமிவாபிரிவராயின யானது செயதுமென்பது நிகழ்தலிற பெற்றிபிரிவஞ்சுமெ

னறும், இவ்விரண்டுமல்லது பிறிதின்மையின எஞ்ஞானறுமறாவிடும்பைத்தென்றுமகூறினாள். (௫)

௧௨௯௬. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கார லென்னைத் திரிய விருந்ததென் னெஞ்சு. ௬

இதுவுமது.

இ-ள. எனனெஞ்சு இருந்தது— எனனெஞ்சு ராணடிருந்தது, — தனியே இருந்த நினைத்தக்கால — காடலரைப் பிரிந்திருந்தது அவாகொடுமைகளை யானறனனெடுநினைத்தக்கால, — எனனைத் திரிய — அவவளவறிந்து எனனைத் தீனபதுபோன்று துன்பஞ்செய்தறகே. எ-று.

எனமாடடிருந்தது அன்று அவாகொடுமைகளையுட்கொண்டு எனக்காறறுமைசெய்தறகே, இன்று அவைநோக்கி அவரொடு புலத்தறகனறென்பதாம். (௬)

௧௨௯௭. நாணு மறந்தே னவர்மறக கல்லாவென மாணு மடநெஞ்சிற பட்டு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள. அவர் மறக்கல்லா என மாணு மடநெஞ்சிற பட்டு — தன்னைமறந்த காதலரைத் தானமறக்கமாட்டாத எனமாட்சிமையிலலாத மடநெஞ்சுடனே கூடி, — நாணும மறந்தேன் — எனனுயிரினுஞ்சிறந்த நாண்டனையும் மறந்துவிட்டேன். எ-று.

மாணுமை ஒருநிலையினிலலாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணவழி மறக்குந்தவறறைக காணவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல். நாண் எஞ்ஞானறுங்கூடியொழுதினும் அஞ்ஞானறு கண்டார்போன்றொடுங்குதல். கண்டபொழுதே புணாச்சிவிதம்பலன், உதனைமறந்தேனென்றாள். (௭)

௧௨௯௮. எள்ளி னிளிவாமென றெண்ணி யவாதிற் முள்ளு முயிரக்காத னெஞ்சு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள. உயிரக காதல் றெஞ்சு— உயிரமேறகாதலையுடைய எனனெஞ்சு, — எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி— நமமையெள்ளிச்சென்றொன்று நா முமெளஞ்சிவமாயிற பின்னமகிளிவாமென்று கருதி, — அவா திறம் உள்ளும் — அவா திறத்தினையே நினையாநின்றது. எ-று.

எள்ளுதல் வாயினமறுத்தல். இளிவு வழிபடாமையானும், பிரிவாறறுமையானும், நாணும திறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினோதலும் வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இளிவிறகஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமை யானுங் கூடக்கருதாநின்றதென்பதாம். (௮)

௧௨௯௯. துன்பத்திற் யியாரோ துணையாவார் தாமுடைய நெஞ்சந துணையல வழி. ௯

உணாப்புயலினவாராஜுடறகட்டலைமகன சொல்லியது.

இ-ள. துன்பத்திற்கு — ஒருவாக்குத துன்பமவரதுழி, அதற்குக்குதற்கு, — தாம் உடைய நெஞ்சம துணையலவழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய

நெஞ்சந துணையாகாவழி,—துணையாவா யாரோ—வேறுதுணையாவா ஒருவ ருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது ஊடலுணாப்புவயின் வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந துணையாகாமையாவது அவ்வையனபிலனென்றொழியாது கூடற்கண்ணே விது ம்பல. ஒருதுணையுமினமையின, இஃதுறறுவித்தலேயுள்ளதென்பதாம். (க)

கந-00. தருசந் தமரலல ரோதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந தமரல வழி. க0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம தமா அலவழி—தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம ஒருவாக்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலா தமா அல்லா தருசம—அயலாரா தமர லலராதல சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறனொருத்தியைக காதலியென்று கருதி எனனெஞ்சே எனனை வருததா னினறபின அப்பிறள புலக்கினறதெளித்தென்பதாம். (க0)

கநக ம் அதி.—புலவி.

அஃதாவது இருவாரெஞ்சம புணாசசிவி துமபாது புலகககருதியவழி ஒருவரோடொருவா புலததல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கந-0க. புலலா திராஅப புலததை யவருறு
மலலனேய காண்கரு சிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள வாயினோதறபொருட்டு
அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவா உறும் அல்லல நோய சிறிது காண்கம—அங்குநமபுலநதாற காதலையதுமலலனேயினை யாருசிறிதுகாண்ககடவேம,—புலலாது இராப புலததை—நீயவவாவிகாரதுசென்று புலலாதே இத்தொழிலேமேலிடிககொ ண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ-று.

அலலனேய துன்பத்தைச்செய்யுங்காமநோய. சிறித்தென்றாள், புலவியைநீ ளவிடலாகாதென்பதுபற்றி. புலததையென்பழி ஐகாரம “கடம்புணடொரு கானீவநதை” என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிசுகி. புலததையென்பதுஉம பா டம. புலவிகருறிப்புககண்டு அவளவழியளாய நின்று நாமுற்றவருத்தம அவ ருஞ்சிறிதுறறநிதலவேண்டுமென நகையாடி நோவித்தவாறு. (க)

கந-0உ. உப்பமைந் தற்றூற் புலவி யதுசிறிது
மிககறறு னீள விடல். உ

புலவியொழிந்த வாயினேருமவகை
அவளசொல்லியது.

* இ-ள். புலவி உப்பு அமைநதறறு—புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண டிமளவிற்றுதல உப்புத் துயப்பனவறறை இன்சவையாக்கற்கு வேண்டிமள வி றறுதலபோலும்,—சிறிது நீள விடல அது மிககறறு—இனி அதனையவ்வளவி ற்சிறிதுமிகவிடுதல அவ்வுப்பு அளவினமிக்காரப்போலும். எ-று.

நீளவிடல அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுந்தகுறிப்பமுங்குமளவுஞ செய்தல. சிறிதுநீளவிடலாகாதெனறாள், நோவிக்கினறாள் கலின. உப்புமிக்க வழித துயப்பது சுவையினறாறபோலப் புலவிமிக்கவழிக கலவி இனபமன் றுமென்றமையின, இது பண்புவமை. (உ)

கூ0கூ. அலநதாரா யல்லதேய் செயதற்றாற மமைப் புலநதாராப் புல்லா விடல. கூ

பரததையரிடததுநினறும் வந்த தலைமகனெடு தலைமகள் புலநது சொல்லியது.

இ-ள். தமமைப் புலநதாராப் புல்லா விடல— தமமைப்பெறாது புலநத மகனிராப் புலவிநீக்கிக் கலவாது ஆடவாசேறல — அலநதாரா அல்லல நோய் செய்தற்று—பண்டே துன்பமுற்றழிநதாரா அதனமேலும் மிக்கதுன பத்திணைசெய்தாற்போலும். எ-று.

பிறாபாறசேறலின துமமைப்பெறாது புலநதுடிபிருக்கின்ற பரததையரைப் போயப் புலவிநீக்கிப் புலவீராயின, அவராற்றொன்பதாம். (கூ)

கூ0சு. ஊடியவரை புணராமை வாடிய வளளி முதலரிந தற்று. ச இதுவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை — துமமோடிய பரததையரை ஊடலு ணாததிக கூடாதொழிதல—வாடிய வளளி முதல அரிநதற்று—பண்டே நீர பெறாது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுத்தாற்போலும். எ-று.

நீர பரததையரிடத்திராயவழி எம்புநலவரைக்கண்டாற்றியிருக்கற்பாலமாய யாம் துமமோடீந்தற்குரியமல்லம, அனமையின எமமையுணாததலவேண்டா, உரியராயுடிய பரததையரையே உணாததலவேணடுவது, அதனால் ஆண்டுச செனமினென்பதாம். (சு)

கூ0ரு. நலத்தகை நல்லவர்க கேளா புலத்தகை புவன்ன கண்ணா ரகத்து. ரு தலைமகளைப் புலவிநீக்கிக் கூடிய தலைமகள் நனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏா — நற்குணங்களாற்றகுதியுடையராய தலைவாக்கும் அழகாவது — பூ அனன கண்ணா அகத்துப் புலத்தகை— தம்பூவனனகண்ணாநெஞ்சினகண நிகழும் புலவிமிகுதியுண்டே. எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தவறிலலார்க்கும் புலவி இனிதென பாண, நலத்தகைநல்லவர்க்குமெனறாள். அழகு இனப்பயனைத்தலைப்படுதல. தானுகாந்தவின்பத்திற்கேதுவாகிய புலவியை வியநதுகூறியவாறு. (ரு)

கூ0கூ. துனியும் புலவியு மிலலாயிற காமங் கனியுங் கருக்காயு மற்று. சூ இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும் இல்லாயின—முதிராதகலாமாகியதுனியும் இளை யகலாமாகியபுலவியும் இல்லையாயின்,—காமம் கனியும் கருக்காயும் அறது— காமம் செவ்விமுதிராதபழமும் இளைங்காயும்போலும். எ-று.

மிகமுதிர்ந்திறீமெலலைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற்
முனியில்லையாயிற்கனியறநென்றும், கட்டினைமைத்தாய காய நுகருஞ்செவ்வித்
தனரூகலிற் புலவியில்லையாயிற் கருக்காயறநென்றுங்கூறினா. இவ்விரண்
பிம வேண்டிமென்று வியநதுகூறியவாறு. (க)

க௩0௭. ஊடலி னுண்டாங்கோர துன்பம் புணாவது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. ௭

இதுவுமது.

இ-ள், புணாவது நீடுவது (கொல) அன்றுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி
நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான்,— ஊடலின் ஓர் துன்பம் உண்டு
— இன்பத்திற்கினறியமையாத ஊடலின் கண்ணையும் ஒரு துன்பநிகழும். ௭-று.
எனநென்னுமெச்சத்திற்கு கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்
புமமை விகாரத்தாற்றுககது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங்கூ
டடுக. ஆடுகென்பது அசைநிலை. ஊடல கூடற்கணவிரைவித்தலகூறியவாறு.

க௩0௮. நோத லெவன்மற்று நொநதாரொன் றுத்தறியுந்
காதல ரிலலா வழி. ௮

உணாப்புவயினவாராளுடற்கடலைமகன தலைமகளோடு
புலநது சொல்லியது.

இ-ள், நொநதாரொன்று அஃது அறியும் காதலா இலலாவழி— இவர் நம்பொ
ருடாக நொநதாரொன்று அநநோவியறியுமன்புடையாரைப் பெறாவழி—
நோதல மற்று எவன்— ஒருவா நோகின்றதனறையினென்! ௭-று.

அறிதலாண்டேலையினிதுணாதல, மற்று வினைமாற்றினகண் வரதது. இவள்
நங்காதலியலலன், அனமையின் இநநோவறியாள, அறியாமையின் நாம் புலக்
கின்றதனறையினிலையெனத தனனறையுணாததுயவாறு. (அ)

க௩0௯. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழூநா கண்ணே யினிது. ௯

இதுவுமது.

இ-ள், நீரும் நிழலதே இனிது— உயிரககின்றியமையாத நீரும் நிழலினகண்
ணதே இனிதாவது, ஏனெவெயிலினகண்ணது ஆகாது,— புலவியும் வீழூநாகண்
ணே இனிது— அதுபோலக் கலவிககின்றியமையாத புலவியும் அனபுடையார்
கண்ணே இனிதாவது, ஏனையனபிலாகண் ஆகாது. ௭-று.

நிழற்கணிநுநத நீா குளிர்ச்சிமிககுத தாகநதணித்தலின் இனிதாயிறறு. வீழூ
நா ஆற்றமைக்கு நோதலுந் கூடுதற்கண் வேடகையுமுடையராவா. இவள்
நமமாடடு அவவிரண்டுமினமையின் இப்புலவிதானுமினனாதாகாநின்றதென்ப
தாம். (க)

க௩௧0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள், ஊடல உணங்க— தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,— விடுவா
ரோடு கூடுவேம் எனபது எனெனஞ்சம் அவா— விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூட
ககடவேமென்று எனெனஞ்சம் முயற்றகேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை, ௭-று.

அன்புமருளுமில்லாதாரை உடையொன்றும் அவரோடியாவகூடுவமென்று
ங்கருதி அதற்கு முயறல் அவாவற்றாசெயலாகலின, கூடுவேமென்பதவாவெ
னரூள். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்ப
தாம். (க0)

கநஉ ம் அதி. — புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுககமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுநதலைமக
னும் ஓரமளிக்கக்கூடியிருநதுழி அவனமாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லையாகவுங்
காதல கைம்மிகுதலான நுண்ணியதோகாரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனை
யவனமேலேறி அவள புலத்தல. காரணத்தினுணுககம் காரியத்தினமேனின
றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கநகக. பெண்ணியலா ரொலலாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தரின மாாபு. க

உலாபபோயவந்த தலைமகன பள்ளியிடத்தானாகத்
தலைமகன சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாய், — பெண்ணியலா எல்லாரும கண்
ணிற பொதுவுண்பா — நினனைப் பெண்ணியலினையுடையா யாவருநதங்க
ண்ணுற பொதுவாகவுண்பா, — நின மாாபு நண்ணேன்—அதனால் அவாமிச்சி
லாய நினமாாபினைப் பெருருந்தேன். எ-று.

கற்புநாண்முதலியநறஞ் சுவகளினைமையிற் பரத்தையாக்குள்ளது பெண்ணி
யற்கைமாததூமேயென நுங்கருந்தற பெண்ணியலாரொனூள். பொதுவாக
வுண்டல தருசேரிச்செலவீன முறையானறி ஒருகாலத்தொருங்குநோகரு
தல் அதுவுமொகுற்றம். தானோக்கியினபுறவாறே அவருநோக்கியினபுறுவ
ொனவாசங்கிதது அவாபாறபொருமையெயதுதலின, நுணுககமாயிறறு. (க)

கநகஉ. ஊடி யிருந்தேமாத துமமினா யாநதம்மை
நீடுவாழ கெனபாக கயிந்து. உ

தலைமகன்க்கததுச சென்ற தோழிகருத தலைமகன
பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருந்தேமாத துமமினா—யாநதம்மோடிையுளையாடாதிருந்தே
மாகக் காதலா துமமினா, — யாம் தமமை நீடு வாழ்கெனபாககு அறிநது—
அதுநீங்கித் தமமை நீடுவாழ்கெனறுளையாடுவேமாகக கருதி. எ-று.

தும்மியக்கால வாழ்த்துதல மரபாகலான, உளையாடலவேண்டிறறென்ப
தாம். இயலபானிகழ்ந்த தும்மலைசு குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின, நுணு
க்கமாயிறறு. (உ)

கநகக. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காபு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரொன்று. க

தலைமகன்புலவிகருநிப்பினைக கண்டு நீவிராகூடியொழுக்காரிற்
வும் இது நிகழ்ந்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழி
கருத தலைமகன சொல்லியது.

இ-ள். கோட்டுப்பூச சூடினும் — யான கோடுதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடினேனாயினும், — ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று கர்ப்பும் — தம்மாற்காதலிக்கப்பட்டாரொருத்திக்கு இப்பூவணிகாட்டலவேண்டிச் சூடினீர் என்று வெகுளாநிற்கும், இதனமைபாட்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ! எ-று.

கோடென்பது முதலிலைத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வளையமாகச்சூடினுமென்பதாம், “கோட்டங் கண்ணியங் கொடுநதிரை யாடையும்” என்றாபிறரும். இனிமம்முதலிலைத்துப் பூவனறி வேற்றுநிலைத்துக்கோட்டுப்பூவைச்சூடினேனாயினும் ஈண்டையாள பிறொருத்திக்கு அவவேற்றுப்பூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடினீர் என்று வெகுளுமெனிணுமமையும். (௩)

கந.கச. யாரினுங் காதல மென்றேனா ஆடினாள்

யாரினும் யாரினு மென்று. ச

இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் எனறேனா — காமநுகாதற்குரியவிருவராயினாயாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையேமென்பது கருதி யாரினுங்காதலமென்றேனாக, — யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினாள் — சினரேழி அது கருநாது, என்றாகாதலிக்கப்பட்டமகாரிபலருளநம் நினகடகாதலுடையெனென்றேனாகக்கருதி, அமமகளிராயாரினும் எனகடகாதலுடையராயினீர் என்று சொல்லிப் புலந்தாள. எ-று.

தலைமகள்கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயாச்சிக்கணவந்தது. யானையுமிகுதியாற் சொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகாரணமில்லையென்பதாம். (ச)

கந.கரு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக

கண்ணிறை நீர்கொண்ட வள. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் எனறேனா — காதலமிகுதியான இம்மையாகியபிறப்பின்கண யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக, — கண நிறை நீர் கொண்டனா — அதனை ஏனே மறுமையாகியபிறப்பின்கட்பிரிவென்னுங்குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவள தன்கண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டாள. எ-று.

வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்ளுதலல்லது என்பாற்றவறிலையென்பதாம். (ரு)

கந.கசு. உள்ளினே நென்றேனமற றென்மறந்தீ ரொன்றெனனைப்

புல்லாள புலத்தக களள. சு

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளினேன எனறேன — பிரிந்தகாலத்து நினைநையிடையினறி நினைந்தேனென்னுங்கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன; — மறு எனமறந்தீர் என்று எனனைப் புல்லாள புலத்தககள்ள் — என, அதனை ஒருகானமறந்து பின்னினேந்தேனென்றதாகக் கருதி, என்னையிடையே மறந்தீர் என்று சொல்லி முன்புலலுத்தகமைந்தவள அஃதொழிந்து புலத்தகமைந்தாள. எ-று.

மறு வினைமாற்றின்கண வந்தது. அருத்தாபத்திவகையான மறத்தலையுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம். (சு)

கூ.க௭. வழத்தினு மிம்மினே ஐக வழிததமுதாள்
யாருள்ளித தும்மினீ றென்று. ஏ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேஐக வழத்தினுள்—கூடியிருக்கின்றவள யானறுமமினே
ஐகத் தன்னியறகைபறறி வாழத்தினுள்,— அழித்தது யார உளளித தும்மி
னீர் என்று அமுதாள— அறநனம வாழத்திய தானே மறித்தது, தும்மைநி
னீன்தது வருநதுகின்ற மகளிருள் யாவாநினைத்தலாறறுமமினீர்றென்று சொல்
லிப புலநதமுதாள. ஏ-று.

வாழத்தலொடு புலத்தல இயையாமைபின, அழித்தெனறூன. அனபுடை
யார நினைத்தவழி அநநினைக்கப்பட்டாககுத் தும்மறேன்றுமென்பது மக
ளிவழககு. இலவழககை உளவழககாகக் கருதிப புலநதாளென்பதாம். (ஏ)

கூ.க௮. தும்முச செறுபப வழதா னுமருள்ள
லெமமை மறைத்திரோ வென்று. அ

இ-ள். தும்முச செறுபப — எனக்குத் தும்மறேன்றியவழி யாருள்ளித
தும்மினீர்றென்று புலத்தலையுஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன, அறநனமடக்கவும,
— துமா உள்ளல எமமை மறைத்திரோ என்று அமுதாள— துமா தும்மை
நினைத்தலை எம்மைமறைக்கவற்றிரோவென்று சொல்லிப புலநதமுதாள. ஏ-று.

தும்முசெறுபபது முதனிலைத்தொழிற்பெயா. செறுபபவுமென்பழி இறநத
துதழீஇயவெச்சவுமமை விகாரத்தாறறெக்கது. எமமையென்பது தும்மோ
டியா துமியைபிலலாதவெமமையென்பதுபடநின்ற இசையெச்சம. இதனை வட
நூலா காடுவென்ப. தும்மினுக்குறறம் ஒழியினுக்குறறமாயக்காற செயற்பா
லதியாதென்பதாம். (அ)

கூ.க௯. தனனை புணாததினுங் காபும் பிறாககுநீ
நிநநீர ராகுதி றென்று. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். தனனை உணாததினும் காபும்—இவ்வாறறூடிய தனனை யான பணி
நதுணாததுங்காலும் வெகுளாநிறகும, — பிறாககும நீர் இநநீரா ஆகுநீர்
என்று—பிறமகளிராகும அவருடியவழி இவ்வாறே பணியதுணாததுநீர்மை
யையுடையீராகுதிறென்று சொல்லி. ஏ-று.

இவள தெளிவித்தவழியுந தெளியாளென்பதுபறறி எனமேலேறறிய தவற
றை உடம்பட்டுப பணியதேன, பணிய அதுதானும் புலத்தறகேதுவாய முடிந
தது, இனியிவணமாட்டுச செய்யத்தருவதியாதென்பதாம். (கூ)

கூ.உ.0. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காபு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் றென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைத்தது இருநது நோக்கினும் காபும்— எனசொற்களுஞ்செயலக
ளுமபறறித் தான வெகுடலான, அவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவஙக
ளதொப்பினமையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், எனனை வெகுளாநி
றகும,— அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார உள்ளி என்று—என்னவயவமனைத்

தம் நோக்கினர் அவற்றதொப்புமையான எமமகளினா நினையதென்று சொல்லி. எ-று.

யான எல்லாவயவவங்களானும் ஒருத்தியோடொத்தலகூடாமையின ஒன்று லொருவராகப் பலையுநினைக்கவேண்டும் அவ்வொல்லாராயும் யானறியச சொல்லியினென்னுங்கருத்தால், அனைத்தநோக்கினர் யாருள்ளியெனருள. வானா விருத்தலகருற்றமாயிறெனபதாம். (க 0)

கந.ந. ம் அதி. — ஊடலுவலை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற நமக்குக் கூடலின்பஞ்சிறந்தழி அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவலுடலை தலைமகளுவத்தலும் தலைமகளுவத்தலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கந.உ.க. இலலை தவறவாக காயினு மூடுதல

வல்ல தவரளிகு மாறு. க

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலககினறமை கேட்டதோழி

அநவனநீபுலககினறதெனனையெனருட்கு அவள

சொல்லியது.

இ-ள். அவாக்குத் தவறு இல்லையாயினும், — அவாமாட்டுத்தவறிலையாயினும், — அவா அளிகுமாறு ஊடுதல வல்லது — நமக்கவாதலைபளிசெய்கின்றவாறு அவரோடுதலைவினைகக வறறுகின்றது. எ-று.

அவாக்கென்பது வேறுமைமயக்கம். அளவிற்றதவின்பத்தராகலின் யானெய்தற்பாலதாய இததலையளி ஒழிந்தாருமெயதுவொனக கருதி அதுபொருமை யான ஊடனிகழாநின்றதெனபதாம். (க)

கந.உ.உ. ஊடலிற ருன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி'

வாடினும் பாடு பெறும். உ

புலவாககாலும் அததலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து

புலவியானவருநதுவதெனனையெனருட்கு அவள

சொல்லியது.

இ-ள். ஊடலின தோன்றும் சிறுதுனி — ஊடலேதுவாக நங்கட்டோன்றுகின்ற சிறியதுனிதனானுல — நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும் — காதலாசெய்யுநல்லதலையளி வாடிமாயினும் பெருமையெய்தும். எ-று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றனூடல கடிதீனீங்கலின் அத்துன்பமுநிலலாதென்பாள சிறுதுனியென்றும், ஆராமபற்றி நிகழ்தலின் அத்துனை நல்லளி வாடாதென்பாள வாடினும்மென்றும், பின்னே பேரின்பமயக்குமென்பாள பாடுபெறுமென்றுங்கூறினாள். அது வருத்தமென்பபடாதெனபதாம். (உ)

கந.உ.ந. புலத்தலிற புத்தேணு மிண்டோ நிலத்தொடு

நீரியைந் தன்ரு ரகத்து. ந

இதுவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீ இயைநதன்றாகத்துப் புலத்தலின் — நிலத்தொடு நீகலந்தாறபோல ஒற்றுமைபுடையகாதலாமாடும் புலத்தலபோல — புத்

தேள நாயி உண்டோ — நமக்கின்பநதருவதொருபுத்தேனலகமுண்டோ, இலலை. எ-று.

நீர் தானினற நிலததிரயலபிறமுமாறுபோலக காதலருந தாங்குடியமகளிர்யலபினராகலான அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமென்பாள நிலத்தொடுநீரியைநதனனூரகத்தென்றும், அவர் நமக்குமனனராகலின அப்புலவி பின்னே பேரினபம்பயவாரினறதென்பாள புலத்தலிற்புத்தேனூடுண்டோவென்றுநகூறினாள். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (௩)

க௩௨௪. புலவி விடாஅப புலவியுட டோனறுமென்

னுள்ள முடைககும படை. ச

அப்புலவி இனி யாதானீங்குமென்றாட்சுச
சொல்லியது.

இ-ள். புலவி விடாப புலவியுள் தோன்றும்—காதலரைப் புலலிக்கொண்டு பின்விடாமக்கேதுவாகிய அப்புலவிககண்ணேயுளதாம் — என உள்ளம் உடைககும படை— அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளதைக கெடுககும படை ககலம், எ-று.

புலவியுள்ளென்றுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிககண வந்தது. என்னுள்ளமுடைக கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலமென்றாள், அவற்றான அப்புலவியுள்ளமழிதலின. புலவிநீங்குநதிறங்கூறியவாறு.

க௩௨௫. தவறில ராயினுந தாமவீழ்வார மென்றே

ளகறலி னாகுகொன றுடைத்தது. ௫

தலைமகளை யூடனீககிக கூடிய தலைமகன கழிபுவகையாயுத
தனனுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தவறு இலராயினும் தாம் வீழ்வார மென்றேள அகறலின — ஆடவா தங்கடடவறிலராயினும் உடையார்போலஜூடப்பட்பித தாமவிருமபுமகளிருடைய மெல்லியதோளகளைக கூடப்பெறாதவெலலைக்கண— ஆங்கு ஒன்று உடைத்தது—அவர்க்கு அப்பெற்றியதோரினபம் பயத்தலுடைத்தது. எ-று.

உடையராயக்கால இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமுமெயதுவராகலின அது மிகநன்று, மறறையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழநத்திலலையென்னுங்கருத்தால, தவறிலராயினுமாகுகொன்றுடைத்தென்றான். ஊடலினாய வின்பம் அளவிறத்தலிற கூற்றகரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறினியூடியதூஉம எனக்கின்பமாயிறென்பதாம். (௫)

க௩௨௬. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்

புணாதலி னூட லினிது. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். உணலினும் உண்டது அறல இனிது—உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்னுண்டதறுதல இன்பநதரும்;— காமம் புணாதலின ஊடல இனிது— அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணாதலினும் முன்னீததவறுபற்றி யூற்தல இன்பநதரும். எ-று.

காமத்திற்கெனபுழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாறறொககண. பசித்துணனுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இன்கவைத்தமாம அதுபோல அகனறுகூடுமவழி ஆராதாமாயப பேரின்பத்தமாமெனத தனனனுபவமபறறிக கூறியவாறு. (க)

ககூ.உஎ. ஊடலிற ரோற்றவர் வென்ற ரதமன்னுங
கூடலிற காணப படிம். எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின தோற்றவா வென்றா—காமதுகாதற்குரிய இருவருள ஊடலினகட்டோற்றவா வென்றாராவா, —அது கூடலிற காணபபடிம்— அஃதப பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைப்புணாசசியின்கண அவராலறியப்படும். எ-று.

தோற்றவா எதிரதலாற்றது சாயந்தவா. அவா புணாசசிக்கட்பேரினபமெயதலின வென்றாராயினா. மனனும் உமமும் அசைநிலை. யானதுபொழுதசாயதலின இதுபொழுது பேரினபமபெற்றேனென்பதாம். (எ)

ககூ.உஅ. ஊடிப பெறுகுவங கொல்லோ துதலவெயாபபக
கூடலிற ரோன்றிய வுபபு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். துதல வெயாபபக் கூடலில தோன்றிய உபபு—இதுபொழுது இவனுதலவெயாக்குமவகை கலவியின்கணுளதாய இனிமையை —ஊடிப பெறுகுவங்கொல்லோ—இன்னுமொருகால இவளுடி யாமபெற்றவல்லேமோ! எ-று. கலவியதுவிசேடமபறறி துதலவெயாபபவென்றான. இனிமை கண்டுக்கேடுண்மியாததறறறிதலானாயவினபம. இனி அபபேறு கூடாதெனப பெற்றதன சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

ககூ.உக. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரபப
நீடுக மன்னோ விரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள இன்னுமெமமோடுவாளாக, —யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன்— அங்ஙனம் அவளுடிநிறறற்கும் அதனையுணாததுதறபொருட்டு யாமிரததுநிறறற்குகாலமபெறுமவகை இவ்விரவு விடியாதநீட்டிதலவேணடுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கோடறபொருள. மனனிரணமும் ஆகக்கத்கின்கண் வந்தன. ஓகாரங் கள அசைநிலை. கூடலின ஊடலேயமையுமென்பதாம். (க)

ககூ.க0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப பெறின். க0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல்—காமதுகர்ச்சிக்கின்பமாவது அதனை துகாதற்குரியராவா ஆராமபறறித தம்முண்டுதல, — அதற்கு இன்பம்

கூடி முயங்கப் பெறின்— அவ்வுதிதற்கினபமாவது, அதனையளவறிநதுநீங்கித் தம்முடகூடிமுயங்குதலகூடுமாயின, அமமுயக்கம. ௭-து.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல. முதிர்நதுனியாயவழித் துன்பமபயத்தலா னும், முதிர்நதுபலவியாயவழிக் கலவியினபமபயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிநது நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக் கூடிமுயங்கப்பெறினெ னரூன. அவவிரணடின்பமும் யான பெற்றேனென்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதமபற்றிச் செலவு ஆற்றுமை விதுபபு புலவி யெனநாலவகைத்தாகிக் கூறினா. அவற்றுட்செலவு பிரிவாற்றுகையுள்ளும், ஆற்றுமை படாமெலிரதிரங்கன்முதல நிறையழிதலீரூயவற்றுள்ளும், விதுபபு அவாவயினவிதும்பனமுதற்புணாச்சிவிதுமபலீரூயவற்றுள்ளும், புலவி நெரு சொடுபுலத்தனமுதல ஊடலுவகையீரூயவற்றுள்ளுகணடுகொளக. அஃதேல வடநூலாரா இவற்றுடனே சாபதகிருையநீக்கத்தினையுங்கூட்டிப் பிரிவினை ஐவ கைத்தெனரூராலெனின, அஃது, அறம்பொருளினபமெனனும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவனமையானும், முனிவராணையான ஒருகாலத்தோருற்றதது ளதாவதலலது உலகியல்பாய வாராமையானும், ரண்டொழிக்கப்பட்டதெனக.

கறபியல முற்றிற்று.

காமத்துபபால முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருநா
முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீர்த தெய்வத திருவள னுவாதங *
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரித்துரைத்தான் *
பன்னு தமிழ்தோ பரிமே லழகனெனு *
மன்னு முயாநாமன் வந்து. *

பாலெலலா நலலாவின பாலாமோ பாரிலுள்ள *
நூலெலலாம் வள்ளுவாசெய நூலாமோ— நூலிற *
பரித்தவுரை யெலலாம் பரிமே லழகன் *
/ நெரித்தவுரை யாமோ தெளி. *

திருக்குறளின்
சிறப்புப்பாயிரமாகிய
திருவள்ளுவமாவலை.

~~~~~
அசரீரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோ
திருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுருத்திர சனம லொனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல.

இ-ள். திருத்தகு தெய்வத்திருவள்ளுவரோடு—அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத் தக்க தெய்வத்தன்மையையுமுடைய திருவள்ளுவரோடு—உருத்தகு நற்பலகை உருத்திரசனமா ஒக்க இருக்க என உரைத்து—அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசனமா ஒருவரே ஒப்பவேறியிருக்கவென்று கூறி, — வானில் ஒருக்க ஓசொல ஒவென்றது— ஆகாசத்திலிருந்து அவவிடத்துள்ள புலவாசுருக்கையெல்லாம் ஒற்றுமைசெய்யும்படி ஒருவாக்கியம் ஒவென்று இரைந்தெழுந்தது. எ-று.

“அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட செல்வம்” எனப்பவாகலின், திருவென்றற்கு அப்பொருளுக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குக. தெய்வத்தன்மையிலலாககு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெருமபயன விளைபாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவனொன்னும் பெயருள, திருவென்பது உயாவையும், வளனொன்பது வண்மையையுடையொன்பதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறை காய்கள போற பல்விடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருளசெய்தவனொன்னுங் காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள முத்தனிலை, அர இறுதிநிலை, உ சாரியை. அம்முத்தனிலைக்குப் பொருளாகை. உருத்திரசனமா உருத்திரலை அடைந்த சன்மத்தையுடையவொன விரியும். அவா முருக்ககடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிறனெறிய மூங்கைப்பிள்ளையா. அசரீரி அருவமாய் என்கு நிறைந்துள்ள முத்தறெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டறகுத் தகுதியுடையோர் யானொன யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. எனந்தென்ப படர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்றே கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவராதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனொன்றிக. (க)

நாமகள்.

உ. நாடா முதலான் மறைநான் முகனாவிற்

பாடா விடைப்பாடாதம்பகாந்தேன்—கூடாரா

யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபின்

வள்ளுவன் வாயதென் வாககு.

இ-ள். கூடாரா எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரை ப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோலும் வேறபடையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்தா விதிவிலகக்குகளை அறிந்த உய்யும்வழியை நாடி,—முதல் நானமுகன நாவில் நானமறை பாடா— படைப்புக்காலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதங்களையும் பாடி, — இடைப பாரதம் பகர்ந்தேன்—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்,— பின் என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவன்வாயின்கண்ணதா யிற்று. எ-று.

தன்கணவனுகலின் நானமுகனாவிலிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கெனதும், கூறினான். பாரதம் வியாசனாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதலை நானமறை பூவவேதமும், பாரதம் மத்திய வேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், எனறதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பது உம், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமானத்திற சிறப்புடைத்தென்பது உம், சொல்லியபடி. (உ)

இறையனார்.

ஈ. என்றும் புலரா தியாணாநாட செலலுகினு

நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீாமையதாயக—குன்றாத

செந்தளிர்க கறபகத்தின் நெபவத திருமலர்போன

மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச சொல.

இ-ள். மன புலவன் வள்ளுவன் வாய்சசொல் — புலவாககரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற பிறந்த திருக்குறளானது,—எனதும் யானா புலராது நாட்செல்லுகினும் நின்று அலாநது தேன பிலிற்று நீாமையதாய—எக்காலத்துநத னனமுகு கெடாது நெடுங்காலக்கழியினும் நிலைபெறறு மலாநது தேனைச்சொரிக்கின்ற குணமுடையதாய விளங்குமாதலால்,—குன்றாத செந்தளிர்க் கறபகத்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்—குறைவுபடாத செய்யதளிர்களையுடைய கறபகத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயாவாகிய மலர்போலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருணமுடிபினகுணங்களும், அலர்தல என்கும் பரவுதலும், தேனபிலிற்றல இருமையின்பங்களும் விளைத்தது மாம். சொல ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்நென்னுந் துணிவு தோனற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
முன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நான்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ
சிரதிகக கேட்க செவி.

இ-ள். நான்முகத்தோன் தான் மறைந்து வள்ளுவனாய் நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாத தந்து உரைத்த நான்முறையை—நான்முகன் தான் தன்னுரு மறைந்து திருவள்ளுவனாய்வதரித்த நான்குவேதகனிணுண்மைப்பொருளை அறம பொருள இனபமெனநும முப்பாறப்பொருளதாகத் தமிழிறநந்துகூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—செனனி வாதிக்க—என்றலை வணங்குக,—வாய வாழ்த்துக—வாய துதிகக,—நன்னெஞ்சம சிரதிகக—நல்லமனம் தியானிக்கக,—செவி கேட்க—காது கேட்க. எ-று.

முப்பொருள ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சம்பாசாரியர்களாலும் பிராராலும் ஒன்றறகொன்று மாறாகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்களபோலவதனறென்பது தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றோ, கலைபுணர் புலமையிற நிலைமையோனாகி விதிமுறை வழாது முதலிலம் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப பெருவழுதி யெனநூர் தனனிக ரில்லா மனனவா பெருமான தான் மேற்கொண்ட சிறப்பை பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினான், “மனன னெப்படி மன்னுயி ரப்படி.” ஆகலின். இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசுதது மெய் மொழி மனங்கனால வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டிமென்று சொல்லியபடி.

(ச)

கபிலர்.

ரு. தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான—மனையளகு
வள்ளைக குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனா
வெள்ளைக குறடபா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வள்ளைககு உறங்கும் வளநாட—மனையில் வளாககப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள உலககைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே,— வள்ளுவனா வெள்ளைககுறடபா விரி—திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறளவெண்பா யிகப்பெரிய பொருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்—தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்தது—தினையரிசியினளவுக்கும போதாத சிறியபுல்லினது துனியின்கணுள்ள பனிநீர் உயர்ந்த பனையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுகுகுணம்போலுங் குணத்தையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்ககப்பாட்டு மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிகின்றபோது பாடும் பாட்டு, விரி விரித்தல்.

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்தூளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தினசாயை அடக்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இககுறளவெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்தப்படி லவராலே பாடப்பட்டன. (௫)

பரணர்.

சு. மாலுங் குறளாய வளாநதுரணி மாண்டியான
 ஞால முழுது நயநதளந்தான—வாலறிவின
 வளளுவருந தங்குறளவெண் பாவடியால வையத்தா
 ருளளுவவெல லாமளந்தா ரோரநது.

இ-ள். மாலுங் குறளாய வளாநது இரணி மாண்டியால் ஞாலம் முழுதும் நயநது அளந்தான—திருமாலுங் குறளாயப் பிறநது வளாநது இரணி பெரிய அடிகளால் உலகமனைததையும் விருமபி அளந்தான,— வாலறிவின வளளுவரும் தம் குறளவெண்பா அடியால் வையத்தாரா உளருவ எல்லாம் ஓர்ந்து அளந்தாரா— மெய்யறிவினையுடைய திருவளருவரும் தம்மினினதுநதோனறி அநநிலைநிறகின்ற வெண்பாககுறளின இரணிசிறிய அடிகளால் அவவுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் ஆராயநது அளந்தாரா. எ-து.

உம்மைவிரண்டும், முறையே தேவநிற பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரிற்சிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருளபட நின்றன. உவமானத்திலே வளாதலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணாகிய நிலைநிறறலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே குறளாதலும் பின்பு அநநிலை நிலலாது வளாதலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவளருவருக்குத் தம்மினினதுங் குறளை உண்டாககுதலும் அது தன்னிலைநிறறலும் அதனசிறறடிகளால் அளவுபட்டாத நினைப்பின விடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும், வேறுறுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதன்கத்த அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (சு)

நக்கீரா.

எ. தானே முழுதுணாநது தண்டமிழின் வெண்குறளா
 லானு வறமுதலா வநநானகு—மேனோருக
 கூழி னுரைத்தாறகு மொணணீர் முகிலுக்கம
 வாழியுல கென்றாறு மறறு.

இ-ள், தானே முழுது உணாநது—தானே வேதப்பொருளனைததையும் அறிந்தது—தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆன அறம் முதலா அநநானகும் ஏனோருக்கு ஊழின உரைத்தாறகும்— தணணிய தமிழினகண குறள்வெண்பாகக்ளால் விட்டிலீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அநநானகுபொருள்களையும் அவற்றையறியாதவார்களுக்கு அவா எளிதினறிய முறையாற சொல்லியருளிய திருவளருவருக்கும்—ஒணணீர் முகிலுக்கும்—ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்தது

க்தும்—உலகு மறநு என ஆறும்—இவவுலகம் எதிரனநி யாது செய்யும்! செயக்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை,—வாழி—அவரும் அதவும் வாழுகள—று.

ஆனமை நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே, ஆசாரியராயிருந்து பிறரறிவிக்க அந்நதிலொன்றதாயிற்று. முழுதமெனநுமுமமை தொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேனின்றது. முறை நூலினமுப்பொருள்களின கிடக்கை யொழுங்கு. நாயனாகொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (எ)

மாழூலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னுமந நானகின
 ிற்றநதெரிந்து செப்பிய தேவை—மறநதேயும
 வளனுவ நெனபானோ பேதை யவனவாய்ச்சொற
 கொள்ளா ரறிவுடை யார.

இ-ள். அறம் பொருள இன்பம் வீடு எனனும் அநநானகின திறம் தெரிந து செப்பிய தேவை—அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவவேதப்பொருள்களா கிய நானகனது கூறுபாட்டையும் தெரிந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தே வனை—மறநதேயும் வளனுவன என்பான பேதை—மறநதாயினும் ஒருமனித னாக உட்கொண்டு வளனுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளாயின, அவன் அறிவில்லாதவனவன், —அவன் வாய்ச் சொல் அறிவு உடையார கொள்ளார் —அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லே அறிவுடையார கொள்ளார். எ-று.

அறமுதலியவற்றின கூறுபாடு அவற்றினது தொகை வகை விரிகள. மறந தேயுமென்றதனால், நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற பேதையாமென் றதாயிற்று. முன்னும் பின்னமுள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மை யைக் குறிப்பிக்கமுடிய நன்குமதித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒரும னிதனாகவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது, அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே சாதுயிழிவு தோன்ற வளனுவனென்பானெனினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காஞ்சுரமென்பார், தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லி யபடி. (அ)

கல்லாடர்.

க. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
 னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
 வெப்பா லவரு மியைபவே வளனுவனா
 முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயத்தார் ஒன்றே பொருள எனின் வேறு எனப் — அதுவ கைமதத்தோரும் ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளு மாகிய பொருள்கள் ஒன்றையென்று நாட்டுவராயின, மறறொருமதத்தார் த மது நூலிலே அதனை மறுத்து அவை வேறெனென்று நாட்டுவார், —வேறு எனி ன் அன்று என்ப—அப்படிவேறென்று நாட்டின, பின்னொருமதத்தார் அதனை அன்றென்று மறுப்பார்; ஆதலால், சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்ப டுகின்றன.—வளனுவனா முப்பால் மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவ

ரும் இயைபு— திருவளஞ்சுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை நன்
றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் உடன்படுவாரா. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலி
மதம், கபிலமதம், கணுதமதம், அக்ஷபாநமதம், அனநிச சைவ வைணவமு
தலியவற்றைக் கூறினோம். எச்சமயத்தாருமெனனது எப்பாலவருமென்றத
னால, வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரோயெனநிப புறப்பட்ட சைனம், பௌ
தம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாந்யாரும், தேசத்தாரும், கால
த்தாரும், பிறரும், தழுவுப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (க)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

க0. முமமலையு முநநாடு முந்நதியு முப்பதியு
முமமுரசு முததமிழு முக்கொடியு—முமமாவு
தாமுடைய மன்னா தடமுடிமேற ரூரன்றோ
பாமுறைதோ வளஞ்சுவரமுப பால.

இ-ள். வள்ளுவர் பா முறை தோ முப்பால்—திருவளஞ்சுவரது பாக்களினமு
ன்பின முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது,—முமமலையும்—கொல்லி
மலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்— முநநாடும்
—குடநாடு புனனூரிதெனனூரி எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—முந்நதியு
ம்—பொருநரைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—
முப்பதியும்—கருஞ்சூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபுதியையும்—
முமமுரசும்—மககலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்று
முரசுகளையும்—முததமிழும்—இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என
ப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும்—முக்கொடியும் — விற்கொடி புலிக்கொடி
மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும்—முமமாவும்— கனவட்ட
ம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிகளையும்—தாம் உடைய
மன்னா தடமுடிமேல் தார அன்றோ — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபா
ண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப
ட்ட மாலையன்றோ. எ-று.

அன்றோவென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆகுபெயர். முமமுரசும் மு
ததமிழும் அம்மூவரசாக்கும் பொதுமையவாயினும், இம்முறையுரிமை அவா
குடிமரபிற்கு இயைநதன்போலும். அரசாமூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புசு
சொல்லியபடி. (க0)

மருத்துவன்ருமோதரனார்

கக. சீந்திரீர்க கண்டந் தெறிசுக்குத தேனளாய
மோந்தபின் யார்க்குந தலைக்குத்திலு—காநதி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலார்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காநதி மலைக்குத்தும் மால்யானை—தன்பகையென வெகுண்டி மலை
யைக் குததுகின்ற பெரிய களிற்றுபோலுள்ள அரசனே,—சீந்திரீர்ககண்டம்

தெறி சக்குத தேன அளாய் மோந்தபின் யாக்கும் தலைக்குத்து இல்—சீர்தி
 ரீாசசருககரையையும் சிதைக்கப்பட்ட சக்கையும் தேனெறி கலரது மோந்த
 பின் அதனால் தலைக்குத்துடையோ யாவாக்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும்.
 —வள்ளுவர் முப்பாலால் சரத்தற்குத் தலைக்குத்துத் தீரவு— திருவள்ளுவர்
 அருளிச்செய்த முப்பாலினால் சீத்தலைச்சாத்தனர்க்குத் தலைக்குத்து இல்லை
 யாயிற்று. எ-று.

யானைபோலபவனை யானையெனலால், ஆகுபெயர். முன்கேட்கப்பட்ட னு
 லகளிலெல்லாம் பலசொற்றகுற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்டு பொ
 ருது தலையில் அறைந்துகொண்டுவந்தமையால், புன்பட்டுக்குத்தல உண்டாயி
 ருந்தது, இதன்கண் ஓங்குற்றமுங்காண்பெறாமையால் அது நீங்கிற்றென்க.
 எப்படி அம்முன்றுசரகம அதற்கு மருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்
 முன்றுபாலும் மருந்தாயினவென்பதாம். தீரவெனணுநொழிற்றெயர் முற்று
 பபொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை சொல்லியபடி. (கக)

நாகன்றேவரை.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
 வேளா தொழிதல வியப்பன்று—வாளாதா
 மப்பா லொருபாவை யாய்பவோ வள்ளுவரை
 முப்பான மொழிமூக்கு வார.

இ-ள். தாள ஆர் மலர்ப்பொய்கை குடைவார் தண்ணீரை வேளாதொழி
 தல வியப்பு அன்று—நாளத்தோடு பொருந்திய தாமமாலாகியுடைய ஒரு
 குளத்துநீரின்கண்ணே மூழ்குவோர் வேறுதண்ணீரை விரும்பாதொழிதல வி
 யப்பைச செய்வதன்று;— வள்ளுவரை முப்பால் மொழி மூழ்குவார் தாம்
 வாளா அப்பால் ஒருபாவை ஆய்பவோ—திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய
 னூலின்கண்ணே மூழ்குவார் தாம் வீணாக அப்பால் ஒருநூலை விரும்புவ
 ரோவிரும்பார், ஆகலின், இதுவே வியப்பைச செய்வதாம். எ-று.

தாளார்மலரெனலால், தாமமாலெனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை
 வியப்பென்றார். மூழ்குதல இங்கே கருத்துமுழுதும் அமுரதிநிறனமேனின
 றது. மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிராமறை. விரும்புதலாகியுாரணத்தை
 ஆய்பவோவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பென்றமைமையால்,
 இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதிநீழிவா
 னபொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இனசுவை நறு
 மணம் முதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப் பெ
 ர்றோர்க்கு அதற்றானே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெற விரும்
 பாமை வியப்பைச செய்வதாயிற்று, ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோ
 ர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க, இப்
 போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இ
 தனால் இரதூலகத்து எந்தூறப்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்க
 பட்டது. பலநூல்களையும் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைத
 ல் சொல்லியபடி. (கஉ)

அரிசிம்கிழார்.

கந. பரந்த பொருளெல்லாம் பாரதிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரசு—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரா வள்ளுவரல் லால்.

இ-ள். பரந்த பொருளெல்லாம் பார அறிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே
ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நாலவகைப்பொருள்களையும் இப்பூயியிலுள்
ளோ அறிதற்பொருட்டு வேறாகப் பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேரசு சுருங்கிய
சொல்லால் பொருள் விளங்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லாரா— அது அது
தனது தனது வகையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க
விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல் வல்லாரா—வள்ளுவரல்லால் ஆர்—வள்ளு
வரல்லது ஒருவருமில்லை. எ-று.

பார ஆகுபொயா. திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல்
விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ
அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும
நாயனாகும தகுதி சொல்லியபடி. (கந)

பொன்முடியார்.

கசு. கானினற தொங்கலாய காசிபனா தந்ததுமுன்
கூநினற றளநத குறளென்ப—நூன்முறையான
வானினறு மணணின் றளநததே வளளுவனா
தாநின் றளநத குறள்.

இ-ள். கான நின்ற தொங்கலாய —மணநதங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய
பாண்டியராசனே,—முன் காசிபனா தந்தது கூநின்று அளநத குறள் எனப்
—முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளை மணணின்கணணே நினறு உலகத்தை
அளநத குறளென்று சொல்லுவா,—தாம் நினறு வளளுவனா அளநத குற
ள் நூன்முறையான வான நினறு மண நினறு அளநதது—தாம் இங்கே எழு
நதருளித் திருவளளுவராலே தரப்பட்ட குறள் நூலின் முறையோடு கூடி
விண்ணின்கணணே நினறும் மணணின்கணணே நினறும் உலகத்தை அளந
தது. எ-று.

கு கூ எனநீண்டது. ஆனூருடி ஒலிவருபின் பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வ
ருசித்துப் பெற்றளத்தலால் நூன்முறையோடு கூடாதாயிற்று. இக்குறளுக்கு
ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டிவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வா
னாகலின் வானினறென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மணனாகலின் மணணினறென
றும், கூறினார். இக்குறளுக்கு நூன்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மி
குத்துச் சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாலுமென்பாட்டிலே
நாயனாக்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கு மாலவதாரக்குற
ளுக்கும், ஒப்புமை குறித்துச் சொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொரு
ளெல்லாம் இஃது அளத்தறசிறப்புச் சொல்லியபடி. (கசு)

கோதமனார்.

கரு. ஆற்ற ஸழியுமீன் றந்தணர்க னுண்மறையைட்
பேர்ந்ரியுடாத் தேடின் புறத்தெழுதா—ரோட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் ஊளுவனார் முப்பாலைச
சொலவிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உடைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று ஏட்டினபுறத்து எழுதார்—அந்தணர்களானானகுவேதங்களையும் வாய்ப்பாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஒதுவராகலின் இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டின்கண் எழுதார்;—வள்ளுவனார் முப்பாலை ஏட்டி எழுதி வல்லுநரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற்றல் சோர்வின்று— திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்து வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஒதினாலும், வலிமை குறைதலிலலை. எ-று.

அவவேதத்துக்கு உதாததம் அறுதாத்தம் சுவரிதமெனனுஞ்சூரங்களின் வழுவாமல் ஒதலவேண்டிமெனனும் விதியுளதாகலின், அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரோ அதிகாரிகளாயினா, இதற்கு அஃதிலலாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவொன்றிக. சொலவிடினுமெனறதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டிமெனப்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் சொறசெறிவன்றிட்டம். இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதூஉம், பெறப்பட்டன. ஒதப்படுதலின் அவவேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆயிரத்து முந்நாறறு முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தினேடு பகாந்ததறபின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராயக்கேடக வீற்றிருக்க லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினேடு ஆயிரத்துமுந்நாறறுமுப்பது அருங்குறளும் பகாந்ததறபின்—போய் ஒருததா வாய்க்கேடக நூல உளவோ—பாயிரநான்கதிகாரங்களோடு சேரந்து தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்துமுந்நாறறுமுப்பது குறள்வெண்பாக்களையும் ஒதியுணர்ந்ததின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு நூலுளவோ! இல்லை:—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக்கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிப் பிறர் தம்மிடத்து வந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீற்றிருத்தல் ஒருசபைநடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில ஏறியிருத்தல். இவற்றுடன் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்கிநிறைவின், கேட்க நூலுளவோவென்றார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு. இவை ஆயிரத்துமுந்நாறறு முப்பதுகுறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஒதியோர்க்கு வரும் இமமைப்பயன் சொல்லியபடி. (கசு)

முகைய லூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார.

‘கள.’ உளளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்தனைத்
தெளளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுநீர்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகாவா
ரொப்பா வலரினு மில.

இ-ள். வளளுவரை முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப் பகாவா எப் பாவலரினும் இல் — திருவளளுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட நூலொன்று உள்தென்று சொல்லவல்லவா எவ்வகைப்பட்ட புலவருளளும் இல்லை,—செ யற்பால, உளளுதல உள்ளி உரைத்தல உரைத்தனைத் தெளளுதல அன்றே— ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செய்க்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சி ரித்தித்துக்கொளளுதலும், சிறித்தித்துப் பிறாககு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறா லே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே! எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தவின மிக்கமொழியெ னதும், தமிழினமாத்கிரமனறி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவராயுந தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமெனதும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்தனைத் தெளளுதலெனதும், கூறினார். உளளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெ னவே அவ்வாரொழுகலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுமுமாறு சொ ல்லியபடி. (கள)

ஆசிரியர் நல்லந்துவரை.

கஅ. சாற்றிய பலகலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரொப்பா வலரினு மில.

இ-ள். சாற்றிய பலகலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொரு ளெல்லாம் தோற்ற — அறிவுடையோரார சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும் தப்பாத அரியவேததினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருநது உலகத்தாக்குச் சொ ல்லப்பட்ட விடயங்களைல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி—முப்பால் மொ ழிந்த முதற்பாவலர் ஒப்பா எப்பாவலரினும் இல்—திருக்குறளைச் சொல்லிய திருவள்ளுவரையொப்பவா எவ்வகைப்பட்ட பாவலருளளும் இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறுமையால் தப்பாவென்றும், பொ ருளுணர்த்தற்கேயனறி ஒதுதற்கும் எளிதன்றாகலின அருவெனதும், விசேட ணஞ்செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினும் இதுதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் முதன்மையையுடைய பாவலர், நாலவகைப்பாக்களி ல் வெண்பாக்களும் அவற்றுளளும் குறளவெண்பாவும் தலைமை பெற்று நிற றலின், அக்குறளவெண்பாவால் நூல்செய்த வலமையுடையொன்றாமாம். புலமையிலே நாயனருக்கு ஒப்பினமை சொல்லியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற ருமாண்ட பாடலினுள்
முப்பாலி னறப்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுகி மளமகிழ்த்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ-ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத் திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப் பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன் மனமகிழ—தப்பா முதற்பாவால தாம் மாண்ட பாடலிலுல முப்பாலின் நாற பால மொழிந்தவா—சொல்லப்பட்டபொருள் வழுவாமல முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினுலே மூன்றுபால்களிலே அறமுதலிய நான்குபகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர்ந தவா—தெய்வத்திருவள்ளுவா—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநா யனா. எ-று.

கூர் சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுள் நான்கடங்கா மையின், வியந்த கூறப்பட்டதாயிற்று. தூலசெய்த சிறப்பும், அதனால் அரசு னை மகிழ்வித்தமையும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார.

உ0. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்தது மூன்றென்றாமு—கூடுபொரு
ளெளளி லெழுப திருபதிற றைநதில்பம
வள்ளுவா சொன்ன வகை.

இ-ள். வள்ளுவா சொன்ன வகை—திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரத்தை யுடைத்தது,—அறம் முப்பத்ததுமூன்று—அறம் முப்பத்ததுமூன்றதிகாரத்தையு டைத்தது,—ஊழ ஒன்று—ஊழ ஓர்திகாரத்தையுடைத்தது,—பொருள் எழுப து—பொருள் எழுபத்ததிகாரத்தையுடைத்தது,—இன்பம் இருபத்திறைந்து— காமம் இருபத்தைந்ததிகாரத்தையுடைத்தது. எ-று.

அறத்துப்பாலுடங்காது அதனை விட்டு தூறகெல்லாம் பொறுவாய நிற றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மதுமை. லீர் மூன்றும் பயத் தற்சிறப்பிறைய மூன்றனுண் முதன்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவாக்கு ம பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்துக்கூறுபாடு இவையேயாக லின் நாடிய முப்பத்ததுமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன பமும் கைகூடித்தற்குத் துணையாய நிறறலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொரு ளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபத்தென்றும், கூ றினா. எள்ளல இகழ்தல். சிலபழைய நூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறு பாடு இதற்கும்,வரிமும் வருமென்று ஆசங்கித்து, இதன்திகாரங்களுக்கு இங றனந்தொகைசெய்தாரா. பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற நிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ0)

நல்கூர்வேள்வியார.

உக உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோணமணந்தா
னுத்தர மாமதுகை கச்செனப—விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில புலச்செய்யாப
போதார புன்றகூடற கச்சு.

இன் உப்பக்கம் ரேர்க்கி உபகேசி தோள் முண்டதான் உத்தர மஃ மது
 னர்க்கு அச்சு என்யு அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோருகிய உமாதேவி
 மினது தோளை முணந்த கடவுளை வடமதுகாக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்,
 —இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மது இல் புலச் செநராப்போதார் புனற்கூட்டற்கு
 அச்சு— இப்பக்கம் மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய
 தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலையுடையவர் நாவளத்தைபு
 டைய தென்மதுகாக்கு ஆதாரமாவர், எ-று.

உப்பக்கம் இடைக்காடா அரசன் தனபாடலை அவமதித்தமைபற்றிப் பின்
 ன்கிச்சென்ற பக்கம், உபக்ககரோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர், கேசி
 திருமால், இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே
 பிறநதவள் உபகேசியென்றாயது, உபேரதிரென்பதுபோல, மாதானுபங்கி
 மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின், அவள்
 பின்னாமேலேபோல் இவர் உலகததாரமேல அருள்செய்தல சொல்லப்பட்ட
 தாயிற்று. நாப்போதேன்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன ஆரோபிக்கப்பட்ட
 து. அச்சுப்போற்றுகுதலால், அச்செனறா. நாயனாராலே திககட்டுகையு
 டைச் சீர்சாலவழுதியுள் சங்கப்புலவருநதழைத்தினிதோங்கிய மதுகாக்கு உ
 ண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

தொழித்தலைவிழுத்தண்டிஞர்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேமொன்று காமத்
 திறமூன் நெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
 நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணாவா
 போலு மொழிந்த பொருளா.

இன். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அ
 றப்பாலினுட்பிரிவுகள் நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச
 சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரி
 வுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆண்பாறகூறறு,
 பெண்பாறகூறறு, அவவிருபாறகூறறெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகணமூன
 றுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலு மொழிந்த பெருநாவலரே—பெ
 றுதற்கரிய அறம் பொருளா இனபம் வீழி எனப்படுகிற நான்குபொருளையும்
 சொல்லிய பெருநாவலரே—ஒழிந்த பொருள் நனகு உணர்வார்போலும்—அ
 றறறுளடங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின, அதனை நனறாக அறியவல்ல
 வர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவறறேடுங்கூட்டப்பட்டது. நாவலரேயென்றமை
 யர்ல், பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியறறொகையும், இ
 வற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உஉ. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் னுவர்மொழிந்த
 பெய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
 வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
 யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில.

இ-ள் செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்தக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழியினொருவோர்க்கும்—யன்வினைவிலே பொய்ப்பாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும். பொருள் ஒன்றே—ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அநதனரோ—ஆராயுங்கால், செய்யப்படாத அவ்வேதமோ அதற்குரியவர் அநதனரோ,—ஏனையிதற்கு உரியர்—அல்லாதார் இல்—பொய்ப்பாத இத்திருக்குறளோ அதற்கு உரியவரல்லாதவர்க்கு உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூவவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தெனமொழியுமாய் நின்று சிலவேறுபாடுடையன போற்றேனினும் அண்ணுணாவானோகருவார்க்குக் கருதது வேறுபாடாமையின், பொருளொன்றையெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்தித் கூறினார். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அனமொழித்தொகைகள். இதற்குரியவரல்லாதாரில் லெனாததனும் பொதுவேதமாதலிசு. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறேவென்றும், இதனையோதற்குகாரிகளாவார் யாவோவென்றும், நிகழ்கின்ற ஜயமொழித்தபடி. (உ.க.)

மாங்குடிமருதனார்.

உச. ஒத்தற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றே
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்டி.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்டி—திருவள்ளுவரது வாயினின்றித் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின,—ஒத்தற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஒதப்படுதற்கு எளிய சொற்களையுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமென்படுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின மிக விளங்கி,—தீதற்றேர் உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்கும்—குறறமற்றேர் கள் நினைகருந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் அவாகளுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ-று.

ஒத்தற்கெளிதாயெனவே நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுக்கனிமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றேர் பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற அண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருக்குமெனவே, மூன் காணப்பட்டதனும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தம் விரிந்ததே தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அறபுதமான குணமுடைமைச்சிறப்பிச் சொல்லியபடி. (உச)

எறிச்சலூர்மலாடலூர்.

உரு. பாயிர நான்கில லறயிருபான் பன்மூன்றே
 தூய துறவற்மொன் தூழாக—வாய
 வறத்துப்பா னால்வகையா வாயநதுரைத்தார் தூலின்
 நிறத்துப்பால வளளுவலா தோநது.

இ-ள். வள்ளுவலா ஆயநது தூலின திறத் துப்பால தோநது—திருவளரு
 வநாயலா அவ்வேதத்தின கருத்துக்களையாராயநது, தமமாஸே செய்யப்பட
 ட'தூலினது திறத்திறகுத தக்க நனமையுடைமையால் இவையே உரியவை
 பென்று தெரிநது,—பாயிரம நான்கு—பாயிரம நான்கதிகாரமும்,—இல்ல
 நம இருபான்—இல்லைவியல் இருபத்திகாரமும்,—ஐறவறம பன்மூன்று—
 துறவறவியல் பதினமூன்றதிகாரமும்,— ஊழ ஒன்றாக —ஊழ ஓரதிகாரமு
 முடையனவாக,—ஆய அறத்துப்பால நால்வகையா உரைத்தார்—இவவாரூய
 அறத்துப்பாலை பாயிரமுதலிய நால்வகையுடைத்தாகக் கூறினார். எ-று.

முப்பாறபொருள்களினும் முத்திககுக் காரணமாதற்சிறப்புடைமையின்,
 தூய துறவறமென்றார். துப்பு நனமை, அது எல்லாவருசைசிரமங்களுக்கும்
 பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாவிவலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உசு. அரசிய லையைந தமைச்சிய லீலாந்
 துருவல லரணிரண்டொன ரெணகூ—ழிருவிய
 நிணபடை நடப்பு பதினேழ குடிபதினமூன
 ரென்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல் ஐயைநது—அரசியல் இருபத்தைநத்திகாரமுடைத்தது,—
 அமைச்சியல் ஈகாரது — அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்தது, — அரண
 இரண்டு—அரணியல் இரண்டதிகாரமுடைத்தது,—கூழ ஒன்று—பொருநியல்
 ஓரதிகாரமுடைத்தது,—படை இருவியல்—படையியல் இரண்டதிகாரமுடை
 தது,—நடப்பு பதினேழ—நடபியல் பதினேழதிகாரமுடைத்தது,—குடி பதி
 னமூன்று—ஒழிபியல் பதினமூன்றதிகாரமுடைத்தது,— எண்பொருள இவை
 ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு இவ்வியல்களேழாம். எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடபம் சிறத்தலின் உருவலலரணெனறும், பொருளுடை
 யாகக்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளெனறும், படைக்குக் கமீட்போ
 ரிற பின்கொடாத திணமை உரித்தாகலின், திண்படையெனறும், கூறினார்.
 பிறகாலத்தார அமைச்சு முதலியவைநதனையும் அங்கவியலென ஒரியலாகநியு
 ம் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசு)

மோசிகிரலூர்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாநிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
 பூண்பா விருபாலோ ராறாக—மாண்பாய
 காமத்தின பக்கமொரு மூன்றாகக் கடடுரைத்தார்
 நாமத்தின் வள்ளுவலா நன்கு.

இ-ள். ஆண்பால ஏழ—ஆண்பாற்கூற்று ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறி
ரண்டு—பெண்பாற்கூற்றுப் பன்னிரண்டதிகாரமும்,— அடித்து அன்பு பூண்
பால இருபால ஓராறாக—ஒருவனாயொருவா அடித்து அணைப் பூணுதற்பகு
தியுடைய அவவிருபாற்கூற்று ஆறதிகாரமுமாக,—மாண்பு ஆய காமத்தினைப்
ககம ஒருமூன்றாக நாமத்தின் வள்ளுவரை நன்கு கட்டுரைத்தாரா — மாட்சி
யான காமத்துப்பாலினியல்கள் மூன்றாகப் பெயாபெற்ற திருவளருவா நன்
சூகூறினார். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக களவியல கற்பியலென இரண்
டாககப்பட்டன. காமத்துப்பாலியல்திகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உள்)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருளவிளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிறகுத் தான்வள ருவனாகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம் நூறும் ஐயாறும் மூன்றுமா — அதிகாரம் நூற்றுமுப்ப
த்துமூன்றாக,—மெய்யாயவேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்க—வடமொழி
யிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யுறது விளங்கும்பொருட்டு,—
அந்தாமரைமேல் அயன் தான் வளருவனாகித் தந்தான்—அழகிய தாமரைம
லாமேல் வீற்றிருக்கும் நானமுகக்கடவுள் தானநிருவளருவனாகி உலகத்தாரா
க்குத் தமிழிற்செய்து தந்தான். எ-று.

உலகு இங்கே மக்களை உணர்த்தி நின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொ
ய்யாது விளங்கவெனவே, இதற்கு முன் மெய்யாயபொருள் பொய்யாய ம
றைதும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய விளங்கியும், கிடந்தமைச் சொல்ல
ப்பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியலுச் சொல்லியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

உகூ. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா வுளவிதன்பா
எல்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற—சொல்லாற
பரந்தபா வாலென் பயனவள ருவனா
சுரந்தபா வையத் துணை.

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் இதன்பால் உட்பலவகைநூல்களாலுஞ் சொ
ல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருளும் இந்நூல்கத்தட்டங்கியிருக்கின்றன,—இதன்பா
ல இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை—இதனிடத்திலலாத யாதொருபொருளும்
எந்நூல்கத்தம் இல்லை,—சொல்லாற பரந்த பாவால் பயன் என—ஆதலால்,
சொல்லாவினாலே விரிந்த நூல்களாற பயன் யாது!—வளருவனா சுரந்த பா
வையத்துணை—திருவளருவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மண்ணுலகத்
தாருக்குத் துணையாதலையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூலகைப்பட்ட அந்
நூல் பொருணூல இன்பநூல் வீட்டுநூல் எனப்பவற்றிற் செம்பொருள் ஆககப்

பெருநூல் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாம் கொள்ளுக்கிடந்த கார்த்தியப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரேவழிய் பொருளெனற்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறிக. பின்னும், அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலிலாதவெப்பொருளுமில்லையென்றார். சொல்லாறபராதவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. புரத்தல் பதினாயிரம் நூறுயிரமுதலிய கிராதவனவையால் விரிதல். சொல்லாற்பரந்தநூல்களை ஆயவோர் மலையகழ்ந்தது எலிபிடித்தலபோல மிகவருநதிச் சிறுபுயன கொள்ளுதலால், எனபயனென்றார். ஆல அசை, டா, வையம் ஆகு பெயர்கள். சினனூட்பல்பிணிச் சிறுநறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்முற்றும், உள்ளங்கைநெலிக்கனிபோலக் கணபி தெளியுமாறு உணர்த்தித் தமீமாற்றந்தீர்த்தலின், வையத்தனைபென்றார். முற்றொருங்குணர விழைவார்க்கு இஃக இன்றியமையாசிறப்பிறென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

௩௦. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி நறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ—ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பண்டை மறை நேர்வன— பாரதம் பழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதததையும், ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின அறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர் செப்ப வரும் முப்பாறகு நிகர் இலலை— எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகையோரும் அவற்றின்றனமையோடு அறிய அவாக்குச் சொல்லுமபடிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன்றில்லை. எ—று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய வேதாரதப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளுமென்றும், உயாகுலத்தாரோனறி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயநதிரிபினறியறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதவே சுருதிக்குருவிரண்டுமாமென்றற்குச் செப்பியவென்றும், கூறினார். பண்டையெனபது சீராமகதைக்குங்கூட்டிக. கதாரூபமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், விதிருபமாயிருந்து சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதலவே தத்திற்கின்மையால், முன முப்பாலின மிக்கமொழியெனற அதனறபெறப்பட்ட வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி. (௩௦)

உருத்திரசன்மகண்ணார்.

௩௧. மணற்கிளைகக நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துண்ச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பரன் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொது மூறு மறிவு.

இ-ள். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டிநீதோறும் நீர் பெருகும்;—மைந்தாகள வாய வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதலவர்கள் வரயவைத்து உணணுந்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும்;—பிணக்கு இலா வாயமொழி வளருவர் முப்பால் ஆயதொறும் மதிப்புலவோர்க்கு, அறிவு ஊறும்—அவைபோல, பிணைகுதற்கு ஏதுவில்லாத வாயமைச்சொல்லையுடைய திருவளருவாது திருக்குறளை ஆராயுந்தோறும், அறிவுடைய புலவாக்கு அறிவு வளரும். ௭-று.

கற்பிதமாகிய சாதிரிமயங்கனினை மாண்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இலத்தை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புணரது பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாயமொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவற்றமெனவே, அவா அவவறிவைக்கொண்டு பிறாக்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டிமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற்பயிறலிளமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டிமென்றபடி. (௩௧)

பெருஞ்சீத்தனர்.

௩௨. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறளவெண் பாவினு
லோதியி வெண்பொரு ளெல்லா முறாதததறும்
முதவிழ தாமாற தாமே தமைபயந்த
வேதமே மேதக கன.

இ-ள். தாது அவிழ தா மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியராசனே;— ஏதம இல வளருவா இன்குறளவெண்பாவினுல ஓதிய ஒண்பொருளெல்லாம் உறாதததறும்—குறறயிலலாத திருவள்ளுவா இனிய குறளவெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாவ் கூறினமையால்;—மேதக்கன தாமே தமைபயந்த வேதமே — மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை அக்குறளவெண்பாக்களோ, முதலூராய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ! நீ சொல்வாயாக. ௭-று.

தாம தமமை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை எனனும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலாசிரியாக்கெல்லாம் அவொதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டிருந் குறறம்போலவது இவாக்கு இலையென்றதகு ஏதமில்வளருவொன்றும், தாவகுறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமையறி இன்குறளென்றும், உணாவுடையோராலே விருமப்பட்ட நற்குணமுடைமையறி ஒண்பொருளென்றும், கூறினார். நூலாசிரியாக்கும்; நூலுக்கும், நூலுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடண்குணங்களாலே, இவவேதம் அவவேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (௩௨)

நரிவெருத்தலையார்.

௩௩. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறிபச சொன்ன முதுமொழிநான்—மன்பதைகட
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தவர் குறள.

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மனப்பதைக்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதமொழிநூலுள்ள அறிது எனறு— இன்ப முதலிய இந்நாற்பொருளியலபுகளையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணகு சொல்லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஒதியுணரப்படுதற்கறி தென்று, — வள்ளுவர் அவை உலகம் கொள்ளுக குறள் மொழிநதாரா— திருவள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தாரா எளிதினுணரும்படி திருக்குறளைக் கூறினார். எ-று.

முன்பறியவெனவே, உற்சாபிணியாகலின், அக்காலத்தோர்க்கு உணராதற கேற்ற ஆயுண்டீசியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதாஉம, அவசாபிணியாகலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதாஉம, பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன மூன்றும்பாட்டுகொயிறகாணக. தேயவழக்கிற்படாததம் வருந்திக் கறபோர்க்குமாததிரம் புலப்படுவதுமாய எல்லாமொழிகடரும் முறப்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய நிறறலின், முதுமொழியென்றார். அறமுதலியநான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றாமையை உடைத்தாகலின், உள்ளவரிதாயிறறு. பழையவேதம் உளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணம் உணரத்தியபடி.

(கூ.)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

கூசு. புலவா திருவள ஞுவரன்றிப் பூமேற
சிலவா புலவொனசு செப்ப—நிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயாமாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவா திருவள்ளுவரன்றிச் சிலவா புலவொனசு செப்பல—பூவுலகின்கண்ணே புலவொனசு திருவள்ளுவரையன்றி வேறுசிலரையும் புலவொன்று சொல்லுதல்—மாலை நிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயா மறறும் கறங்கு இருள மாலைக்கும் பெயா (செப்பல)—மாலையென்பது நிலவால விளங்குகின்ற அந்நிகழும் பெயராக மறறும் குழுகின்றவிருளையுடைய அந்நிகழும் பெயராகச் சொல்லுதல்போலும். எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பல்வேறுவகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயர்வொப்பற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குகால ஏனையோர் புலமை புலமையன்றாய முடிதலின், இவ்வாறு கூறினார். புலவொனசு நாயனாக்கே காரணப்பெயராமென்றபடி.

(கூசு)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டூர்.

கூரு. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி யுணர வுரைத்தாரோ யோதுசீர்
வளஞுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர்—பின் வரக்கடவனவாய சுகமுநதுக்கமுமெனப்பட்டு இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராயநதரியவும்,— அன்பு ஒழியாது மனம், மகிழ—த
மமேலன்பு நீங்காமல உள்ளங்களிகூரவும்,— மனப்பதைக்கெல்லாம் ஓது சீ
வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்தது உரைத்தாரா—மககட்பரப்புககெல்லாம் புகழ்ப்ப
டுஞ்சீரையுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்ததாகத் திருக்குறளைக் கூறினார்.
எ-று.

இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்கு
றளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன அவற்றைச் செயதலும்
தவிரதலுமாம். வேண்டிவனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின, மனமகிழ்தல்
சொல்லப்பட்டது. அவவேதம்போலாது பலாக்கும் உபயோகியாகக் கூறலின்,
மனப்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்ததீனியலடி “வாயுறை வாழ்ததே
வயநக நாடின—வேம்புக கழிவும் போல வெளுசொற—றுகுத லினறி வழி
நனி பயக்குமென — றேம்படைக கிளவியின வாயுறுத தறறே ” எனனூ
தொலகாப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எநிகாலவினையுணாசசி பயத்தல சொல்
லியபடி. (௩௩)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௬. பூவிறகுத தாமரையே பொன்னுகஞ்சுச் சாம்புநத
மாவிற கருமுனியா யானைக கமரருமப
றேவிற திருமா லெனசசிற்றந்த தென்பவே
பாவிறகு வள்ளுவாவெண பா.

இ-ள். பூவிறகுத தாமரை—மலாகளுகளுளே தாமரைமலரும்— பொன்
னுகஞ்சு சாம்புநதம்—பொனகளுகளுளே சாம்புநதப்பொன்னும்— ஆவி
றகு அருமுனி ஆ—பசுக்களுகளுளே காமதேனும்—யானைக்கு அமரா உம்
பல—யானைகளுகளுளே ஐராவதமும—தேவில் திருமால் என—தேவாகளு
களுளே திருமாலும்போல,—பாவிறகு வள்ளுவர் வெண்பாச சிற்றந்தது என
ப—நூலகளுகளுளே திருவள்ளுவரது குறளவெண்பாச சிற்றந்தது என்று அ
றிவுடையோர் சொல்லுவார். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாத்நபம், சாம்பு
நதம் என நாலவகைப்பரிம. காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்தானளதாகலின்,
அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்து
நிறகின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (௩௬)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

௩௭. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தினபத்
திறமிறுபத தைநதாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவன
ரோதவழுக கறற துலகு.

இ-ள். அறத்திறம் முப்பத்தெட்டால் — அறத்தினகூறுபாடு முப்பத்தெட்
டகிகாரங்களாலும்,—பொருட்டிறம் எழுபதால்— பொருட்கூறுபாடு எழுப
தகிகாரங்களாலும், — இன்பத்திறம் இருபத்தைநதால் — காமத்தினகூறு
பாடு இருபத்தைநதகிகாரங்களாலும்,—தெளிய—தெளியும்பொருட்டு,—மு

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஒத்காரணகாரியவொழுங்கால் வேதத்தினுயர்வர்கிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவள்ளுவனார் ஒதலால்,—உலகு வழக்கு அற்றது— உலகமானது வழுவதலினின்றும் நீங்கிறது. எ-று.

திறமும் ஆனும் முன்னுங்கூட்டப்பட்டன. உயாவாகிய பொருள கருமகாண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுளளும் சிறந்தபொருள. வழக்குதல விதியை விலக்கெனதும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு மககையுணாததி நின்றது. துணிவுபற்றி அறந்தென இறந்தகாலத்தாற கூறினார். முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களினதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி. (௩௭)

கோவூர்க்கிழார்.

௩௮. அறமுத னன்கு மகவிடத்தோ ரொல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக—குறளவெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல நான்கும் அகவிடத்தோர எல்லாம் திறம் உறத தோந்து தெளியக் குறளவெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறை—அறமுதலியநான்குபொருள்களையும் மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராயந்து தெளியும்பொருட்டுக் குறளவெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவநாயனார் முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே—முன்னை முதுவோர் மொழி நேர் ஒவ்வாது— முற்காலத்தினுள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு நோதல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். பெரியோராவார வடமொழியிலும், தெனமொழியிலும், பிறமொழிகளிலும், நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களாவன மனு முதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூலமுதலியன. இதனபுத்தகத்தில் முன்னுல்களிலொன்றும் சோக்கப்படுத்தாத தருவதனறென்று சொல்லியபடி. (௩௮)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

௩௯. தேவிற சிறந்த திருவள னுவாகுறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திழுப் பாலபகரார்—நாவிற்
சுயலிலலை சொறசுவை யோர்விலலை மறறுகு
செயலிலலை யென்னுந் திரு.

இ-ள். தேவிற சிறந்த திருவளனுவா குறளவெண்பாவிற் சிறந்திழு முப்பாலபகரார்—தெய்வத்தன்மையாற சிறந்த திருவளனுவா குறளவெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றின முப்பால்களையும் ஒதாரது—நாவிற் கு உயல இல்லை—வாகுகிறகு இனசொறசொலலி வாழ்தல உண்டாகாது,—சொறசுவை ஓரவு இல்லை—மறததிறகுச் சொறகளினசுவையை அறிதல் உண்டாகாது,—மறறும் செயல இல்லை—இவையனறியும் காயத்துக்கு நல்ல செய

ஊண்டாகாத—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அணிதததுச் சேரார். எ-று.

சுவையேராதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதாக்களுவாகாமை கூறவே, ஓதுவோர்க்கு இவையுளவாகலின, வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல், பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனிலவிழைதல், பிறன்பொருளவிழைதல், பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுயாக கிறுகியெண்ணல்களும், காயத்திற்குப் பிறனமனைபுணாதல், உயிராககொலை செய்தல், பழியூணுணல், பிறாபொருளவெளவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவின்பங்கட்குக் காரணமாதற்கின்ற பபுடைய பொருட்பேறு இஃதோதலின உளதாமென்படி. (கூ)

இழிகுட்பெருங்கண்ணொர்.

சு0. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைககுளு
செமமை நெறியிற் நெளிவுபெற—முமமையின்
வீடவறநி னுன்கின விதிவழங்க வளளுவனா
பாடின ரினகுறள வெண பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைகசும் செமமை நெறியின தெளிவு பெற—இகபரங்கட் காவனவிரண்டையும் வினைப்பயனறொடாதற்குரிய ஏழு பிறப்பிற்குமாகச் செவ்வையானவழியால் யீவரும் தெளிதலபெறவும்,—முமமையின அவற்றின வீடு நானகின் விதி வழங்க—அறம் பொருள இன்பமெனனும் முப்பால்களுள அம்முப்பாறபொருள்களோடு வீடுமாகிய நாதபொருள்களது விதிகளும் வழங்கவும்,—வளளுவனா இன் குறள்வெண்பாப பாடினா—திருவளளுவநாயனா இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினா. எ-று.

செவ்வையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் நோயாளிக்கு மருந்தும் அனுபானமும் பத்தியமுமபோல ஒன்றறகொன்று முரணுது கூடி நிற்கும் வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற்கானக. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயககுமாறு சொல்லியபடி. (சு0)

செயிர்க்காவிரியார்மகளுர் சாத்தனார்.

சுக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லர ரொடுத்தியமபத—தேவர்
திருவள் ளுவாதாமுளு செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கமபூண் டாா.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார் யாவரும் எடுத்தியமப வல்லார—மககளுக்கு ஆவனவறறையும் ஆகாதவறறையும் அறிவுடையார் யாவரும் இனி இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவாரா,—தேவா திருவள்ளுவா செப்பியவே பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார செய்வார்—ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவறறையே ஒப்பிலலாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இந்நகரங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாற்றேத்துச்சொல்லுதல அந்நீட்டையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமறசெய்தல கூடாமை காட்டப்பட்டது. நாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டுடொழுதுவோர்க்கும், வரும் நன்மை சொல்லியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணூர்.

சஉ. வேதப பொருளை விரகால விரிததுலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருளனும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாயமொழி மாட்டு.

இ-ள. வேதபொருளை உலகோ ஓத விரகால விரிததுத தமிழால் உரை செய்தா—வேதத்தின்பொருளை உலகத்தா ஓதிபுணருமபொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத் தமிழ் மொழியினாலே சொல்லியருளிநூ, —ஆதலால் உள்ளூர் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வளனுவா வாய்மொழிமாட்டு உண்டு எனப—ஆதலால், நினைப்பவா நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம் திருவள்ளுவர் திருவாயிற்றிறந்த திருக்குறளினகண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவா. எ-று.

உபாயத்தால் விரித்தல் சொறடிருக்கத்தால் ஒத்தென்பிதென மனவெழுச்சியுண்டாகக்கி கற்போரது அறிவளவிறகேறகப் பொருளளவு விரிய வைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதனகண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றாநின்றவென்று கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனூர்.

சங. ஆரியமுளு செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றென்றைச செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்கிரு வளருவன
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

இ-ள. ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்நது இதனை இது சீரியது என்று ஒன்றைச் செப்பரிது—வடமொழியையுந் தெனமொழியையும் ஆராய்நது இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிநதுசொல்லுதல கூடாது, —ஆரியம் வேதம் உடைத்துத் தமிழ் திருவள்ளுவனூர் ஒது குறட்பா உடைத்து—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவராயனூர் சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து, ஆதலால். எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும் தெனமொழியும் பிறமொழிகள்போலாது பாணியினாரும் அகத்தியனருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருநகி நின்றனமுதலிய குணங்களுடையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நிறறலாலும், ஒன்றறகொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயாவு தெனமொழிக்கண்ணே திருக்கு

றள உண்டாதவின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றெனரை
 ச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு
 ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சக.)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னேதுந்
 தரும முதன்குளு சாலு—மருமறைக
 னைந்துளு சமயநா லாறுநம் வள்ளுவனார்
 புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐந்தும் சமயநூல ஆறும் நம வள்ளுவனார் புந்தி மொ
 ழிந்த பொருள் — இருக்குமுதற்பாரதமீறுகிய அரிய வேதங்களைநதம் அவ்
 வேதத்தின்வழிப்பட்ட சமயநூல்களாறும் நமமுடையதிருவள்ளுவரால் உல
 கத்தார்க்குப் புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூல்லடங்கும்,—ஒருவா இருகுற
 ளே முப்பாலின ஒதும் தருமமுதல நானகும் சாலு—ஆதலால், ஒருவா ஒரு
 விசுறபமும் இருவிசுறபமும்மாகிய இருவகைக்குறள்களையுமே முப்பால்களில்
 அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற அறமுதலிய நாத்பொருள்களும் அவ
 ருக்குப் போதும். எ-று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஒதியுணர் முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரி
 களுடைமைபற்றி, அருமறைகளைநதமென்றா. சமயநூலாறும் ஒன்றேபொரு
 ளென்னும் பாடிலையிறகாணக. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கககொருத்தி
 கல்வழிப்படுத்த வந்த பரமாசாரியா இவரேயென்னுமுரிமைதோன்றற்கு நம
 வள்ளுவனாரொன்றா. மறைகளைநதஞ் சமயநூலாறும் நமவள்ளுவனார் புந்தி
 மொழிந்தபொருளெனலால், அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்படடுச
 சிறந்துநின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அடங்குகிறகின்
 றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் ஆருபெயா. ஒருவனொன்ப பொதுப
 படக்கூறலால், இதனை ஒதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென
 பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொருநூலோதியுணர்நதோரா அருமறைகளைநது
 குசமயநூலாறும் ஒதியுணர்நதோராவொன்றபடி. (சச)

நச்சுமனார்.

சரு. எழுத்தசை சீரடி சொறபொருள் யாபபு
 வழக்கில வனப்பணி வண்ண—மிழுககின்றி
 யென்றெவர் செயதன வெல்லா மியம்பின
 வின்றிவ ரின்குறளவெண பா.

இ-ள். எழுத்து அசைசீர அடி சொல் பொருள் யாபபு வழக்கு இல வனப
 பு அணி வண்ணம் இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன — எழுத்தமுதல
 வண்ணமீறகச் சொல்லப்பட்ட இவறறுள் வழவுதலில்லாமல் எக்காலததில்
 எவரால் எவை செய்யப்பட்டன,— எல்லாம் இன்று இவா இன குறள்வெண
 பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இததிறுவள்ளுவராலே செய்ய
 பபட்ட இவ்வியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. எ-று.

வண்ப்பு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோலு, விருந்து, இயைபு, புலன், இழைப்பு, அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவந்து நகிகைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொருகுணத்தினுலே சிறந்த விளங்கு ஊலசெய்தனர், இவரோடுவெண்ண எல்லாக்குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செய்தமையின, இவ்வாறு கூறினார், இதனபாககனினை சிறப்புச சொல்லியபடி. (சுரு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

சக. கலைநிரமபிக காண்டற கினிதாகிக கண்ணி
 னிலைநிரமபு நீரமைத தெனினூர்—தொலைவிலா
 வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
 பானூ னயத்தின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரமபிக் காண்டறகு இனிதாகிக கண்ணினிலை நிரம்பு நீரமைத்து எனினும்—மதியமும் முப்பானூலும் பதினறுகலைகளாலும், அறுபத்தாறு அகலைகளாலும், நிறைந்து, நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாகி, முக்கணணினிலையில், அக்கணணினிலையில், நிரம்புகின்ற தணமைபுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும்,— வள்ளுவர் முப்பானூல நயத்து இன்பயன தொலைவு இலா வான ஊர் மதியநதனக்கு உண்டோ—திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனானது ஒழிவினறி ஆகாசத்தினகண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ-று.

மதியநதனக்கென்றது வேறுறுமைமயக்கம். ஓகாரம் எதிர்மறை. ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாதீர் வான ஆதாரமாகக் கோடலின, இழிவு தோன்றத் தொலைவிலாவானூர்மதியமென்றார். நயம் மறுப்பபடாமை, மழுங்காரமை, குறைவுற்றமை முதலியன. பயன் இமை மறுமை வீட்டினபங்களி. ஒப்புமைசொல்லுதற்கு ஊலகளில ஒன்றும் இனமைபால், ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமென்ப புகின் அதுவும் இதனறறகுவதன்றென்றபடி. (சுக)

நப்பாலத்தனார்.

சஎ. அறந்தகனி யானற பொருடிரி யின்பு
 சிறந்தநெய செஞ்சொறந்த தண்டு—குறும்பாவா
 வள்ளுவன ரோற்றினார் வையத்து வாழ்வாரக
 னீள்ளினரு னீக்கும விளக்கு.

இ-ள். அறந்தகனி—தருமம் அகலம்,—பொருள் திரி—பொருள் திரியும், —இனபு நெய—காமம் நெய்யும்,—செஞ்சொல தீ—செவ்வியசொல நெருப்பும்,—குறும்பாத் தண்டா—குறட்பாத தண்டிம் ஆக,—வள்ளுவனார் வையத்து வாழ்வார்கள் உள்ளினருள் நீக்கும விளக்கு ஏற்றினார்—திருவள்ளுவராயனார் பூயியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருனை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றினார். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகனி முதலியவற்றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனாரது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின், இங்
 னனம் உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அமமனை
 யகத்துள்ளாராகுமாததிரமே உபயோகியாய நின்றலாலும், அகத்திருளைக் கெ
 டிக்கவல்லதன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர பலாகும் உபயோ
 கியாய நின்றலாலும், அகத்திருள கெடுத்தலாலும், அதனை இது பலகோடி
 மடங்கு மிககுச சிறந்து நிற்கின்றமை உணர்த்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக கமல மலாததி யுளத்துள்ள
 தளறற கரியவிரு டளளுதலால்—வள்ளுவனார்*
 வெவளைக குறடபாவும வெங்கதிரு மொககுமெனக
 கொள்ளத் தருங்குணத்தைக கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தளறறகு அரிய இருள
 தளளுதலால்—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலாததி மக்களது அகத்திலு
 ளள பிறிதொன்றானலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவீருளை நீக்குதலால்,—வள
 ளுவனார் வெவளைககுறடபாவும வெங்கதிரும குணத்தைக்கொண்டு ஓகும்
 எனக கொள்ளத்தகும— திருவள்ளுவரது குறளவெண்பாவும, புறத்துத் தா
 மரைமலரை மலாததிபு புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அச்செய்கையை
 க்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும. எ-று.

கேபலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது, அது மல
 ராதலும், தளளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளை
 க்கொண்டு ஒக்குமெனக கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுககெல்லாம்
 பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடைவொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

சக. பெரியபபால பொய்யேயாயப போயினபொய யலலாத
 மெய்பபால மெய்யாய விளங்கினவே—முப்பாலிற
 மெய்வத திருவள ளுவாசெப பியகுறளால்
 வையத்து வாழ்வார மனத்து.

இ-ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர் முப்பாலிற செப்பிய குறளால்— தெய்வத்த
 னமையையுடைய திருவள்ளுவராயனார் மூன்றுபால்களையுடையதாகக் கூறிய
 குறணுலைக் கேட்டறிதலால்,—வையத்து வாழ்வார மனத்துப் பொய்பபா
 ல பொய்யேயாயப போயின—உலகினகண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொ
 யயினபகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் பொய்யேயாயப போயின, — பொய்ய
 ல்லாத மெய்பபால மெய்யாய விளங்கின—பொய்மமையல்லாத மெய்யினப
 குதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய விளங்கின. எ-று.

குறளற பொய்பபால பொய்யேயாயப போயின மெய்பபால மெய்யேயா
 ய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உணமை துணியப்படாமையி
 ன், பொய்பபால மெய்பபாலபோன மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்பபால பொ
 ய்ப்பாலபோற கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று. இதன்மெ
 ய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சக)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

௫௦. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள ஆர் நெடுமாற—பகைவனாயெறிந்த வரட்படை-
தங்கிய வீரோங்கும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனார்தம் வாயாற் கேளாத
னவெல்லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம்—திருவள்ளுவநாயனாரது வாக
கால இதறகுமுன கேட்கப்பட்டில்லாதவைவெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அற
த்தின்றிறததையறிந்தேம், —பொருட்டிறன் அறிந்தேம்— பொருளினறிந்த
தை அறிந்தேம்,—இனபின திறன அறிந்தேம்— இனபததின்றிறத்தை அறிந்
தேம்,—வீட்டுத் திறன தெளிந்தேம்—வீட்டினறிந்ததை அறிந்தேம். எ-று.

திறன அறமுதலியவறரோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன ஆகுபெயர். கேளா
தன பிறநூலாசிரியாகக்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமு
தலியவறறினுட்பங்கள. இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணாதற்குரிய உ
றுதிப்பொருணைகுமுணாதலின, இனி யாதொன்றாலுங் குறைவில்லையென
றபடி. (௫௦)

கவுணியனார்.

௫௧. சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாங்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருநது—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறளவெண் பா.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாம அறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய
இன்குறளவெண்பா— முறப்பட்டதாகிய நலவழியை நாமறியும்பொருட்டு நா
வால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவநாயனாராற சொல்லப
ட்ட இனியகுறளவெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கு இனிய—நினைத்தால் மனத்திற
கு இனப்பஞ்செய்வன,—செவிக்கு இனிய—கேட்டாற காதுக்கு இனப்பஞ்செ
ய்வன,—வாய்க்கு இனிய—ஒதினால் வாய்க்கு இனப்பஞ்செய்வன,—வந்த இ
ருவினைக்கு மா மருநது— தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்க
ளுக்ககுப் பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏறக வினையை நோயெனகுமையால்,
ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையெனரா.
முறப்பட்ட நலவழி நன்மக்களுக்ககு அநாதியாயமைநதுள்ளது; அது சமயத்
தாரது பல்வகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைப்பட்டு நின்றமைபின், நாமறிய
வெனரா. இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தனமுதலியன செய்யுங்காலும் சொ
ற்பொருணையங்களாலே இன்பம் வினைத்துத் தெய்வத்தனமையால் வினைத்து
யரும் ஒதிக்குமென்றபடி. (௫௧)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

௫௨. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிவ விவண்டிகள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெளளிய
வள்ளுவ ரினகுறள வெண்பா வகிலத்தோ
ருளளிரு ணீக்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிகள் புறவிருளைப் பொ
ள்ளென நீக்கும்—சுககிரன சரகுரு சூரியன சந்திரன எனபன புறத்திருளை
விராவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்,— தெளளிய வளளுவா இனகுறளவெண்பா
அகிலத்தோர உளளிருள நீக்கும் ஒளி—முறறுணாத திருவளவராயனரது
இனிய குறளவெண்பா உலகத்தோரது உளளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃகொ
ன்றே உளதெனறதாயிற்று. அவற்றுள ஒருலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை
நீக்கவல்லதாகலின, இதற்கு எவ்வாற்றலும் ஒப்பதொன்றினறெனறபடி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

௫௩. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின்றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற—றொள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான மகிழ்நது.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின வளம் உரைக்கின வாய்மடுக்கும் தெள்ளமுதி
ன்றீஞ்சுவையும் ஒவ்வாது — திருவளளுவாது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச்
சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெளளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சு
வையும் ஒப்பாகாது,—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார தேவர்—அத்தெளளிய
அமுதையுண்டு அதனச்சுவையை அறிபவா தேவர்கள்,—வண்டமிழின் முப்பா
ல் உலகடைய மகிழ்நது உண்ணும்—வளம் பொருந்திய தமிழினகண்ணதா
கிய முப்பாலாகிய அதின முமடிசிறந்த பாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ்
நது உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ-று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவ்வமிரதம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிறப
ட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு ரெஞ்சினகணிலை
பெறறு ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின, ஒவ்வாதெனறார். முப்பால் சிலி
ஷ்டருபகம். இனி எவ்வுலகத்தாரருக்குங் கருமபூமியாகிய இவவுலகத்தாட்டோ
ன்றி மெய்ப்பொருளுணாநதனறி வீட்டினபம் பெறுதல் கூடாமையின, உல
கடையவுண்ணுமெனறார். அனறி, அவவுலகத்தாத தேவர்களும் தமது மேறப
ட்டவறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பறற குணத்தை அறிநது முக்கியப்பி
ரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூவொன்பதுபற்றி, அங்ஙனங்கூறினாரெனினு
மமையும். இஃது இவவுலகத்தாராகவேன்றி அவவுலகத்தாரக்கும் பயன்படு
மாறு சொல்லியபடி. (௫௩)

திருத்தணிகைச சரவணப்பெருமாயை செயத

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடாபாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்.

இள். குறள்—நாயனாது துலின ஆயிரத்து முந்நாறறுமுபபது குறளவெண்பாக்களும்,—கடுகைத் துளைத்து ஏழகடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த—கடுகை அதனடுவே துளைசெய்து எழுகடனீரையும் அததுளையுட்பெய்து தன்னளவிற குறுகும்வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அதுபோலவனவாகும். எ-று.

மிகக் சிறறளவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படுவதொரு துண்பொருளாகலின், கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனூறு தறித்தவெனவினை கொண்டது. துளைத்தல் உள்ளீடு போக்குதல. புகவிடெனபது புகட்டென விகாரப்பட்டு முத்தனிலையாய நிறறலின, புகட்டியென்றாயது. துளையினிடவெளிக்கும அதன புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்த பங்கு, பெரிதாகலின், குறுகவென்றா. தறித்தாலன்னவெனறபாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளை உவமானமாகக் கூறலின், இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின், தறித்தவென்ப பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பாலபகாவஃறிணைப்பெயராகலின், இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங்கூறவே, குறட்பாவின சொறசருக்கமும அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அக்கடுகும் ஏழகடனீரும்போலுமென்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொல்லிப்படி.

இப்பாட்டிலே “அணுவைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்—குறுகத் தறித்த குறள்.” என முதறசொலலை மாற்றி ஒளவையாரற புகழ்ச்சி செய்பபட்டது.

ஆசிரியர்கிருநாமங்கள்—கூ.

- திருவள்ளுவர்.
- நாயனார்.
- தேவர்.
- முதற்பாவலர்.
- தெய்வப்புலவர்.
- நான்முகனார்.
- மாதானுயங்கி.
- செந்நாப்போதார்.
- பெருநாவலர்.

துளின்றிருநாமங்கள்—கூ.

- திருக்குறள்.
- முப்பானூல.
- உத்தரவேதம்.
- தெய்வநூல.
- திருவள்ளுவர்.
- பொய்யாமொழி.
- வாயுறைவாழ்த்து.
- தமிழ்மறை.
- பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

திருக்குறள்கராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அகடாராரல	- 2௬௬	அரிதரோதேற	- ௩௩௨	அழககொண	- ௧௬௩
அகப்பபடி	- ௩0௮	அரிதாறறி	- ௩௩௪	அழச்சொல	- 2௩௧
அகரமுதல	- 2	அரியகறறுசற	- ௧௪௬	அழலபோ	- ௩௩௪
அகலாத்ணு	- 202	அரியவறறு	- ௧௩௧	அழிவதூஉ	- ௧௩௬
அகழவாரை	- ௪௩	அரியவெனறு	- ௧௩௮	அழிவந்த	- 2௩௪
அகனமாறது	- 2௮	அருங்கேட-	- ௩௬	அழிவினவை	- 22௧
அகனமாறதீ	- ௩0	அருஞ்செவ	- ௧௬௬	அழிவினற	- 222
அஃகாமை	- ௩௧	அருட்செல	- ௬௮	அழுககறற	- ௪௬
அஃகியகன்	- ௩௧	அருமறை	- 2௪௩	அழுககாறவா	- ௧௩
அங்கணத்தி	- 2௧0	அருமையு	- ௧௩௬	அழுககாறுடையா	௪௮
அசையிற-	- ௩௧௩	அருமபய	- ௩௬	அழுககாறுடையானசக	- ௪௬
அசசமுடை	- ௧௩௮	அருவினையென	- ௧௪௩	அழுககாறறி	- ௪௮
அசசமேகீ	- ௩0௮	அருளலலதி	- ௭2	அளவலலசெய	- ௮2
அஞ்சாமைய-	- ௧௪௭	அருளிலலா	- ௭0	அளவளாவில	- ௧௩௩
அஞ்சாமையீ	- ௧௧௩	அருளென	- 220	அளவறிந்தா	- ௮2
அஞ்சுமறியா	- 2௪௬	அருளொடு	- 220	அளவறிந்து	- ௧௪2
அஞ்சுவதஞ	- ௧2௭	அருளகருதி	- ௮௧	அளவினகணி	- ௮௧
அஞ்சுவதொ	- ௧0௮	அருளசா	- ௬௬	அளித்தஞ்ச	- ௩௩2
அட்சகமம	- ௩௭	அருவெஃகி	- ௩௧	அறங்குறூன	- ௩2
அடல்வேண	- ௧௬	அலந்தாரை	- ௩௭௬	அறஞ்சாரா	- ௩00
அடற்றகை	- 22௩	அலரெழவாரு	- ௩2௮	அறஞ்சொல	- ௩௩
அடக்கியகொ	- 2௭௩	அலராண	- ௩௩0	அறத்தாறிது	- ௧௪
அடக்கியரினு	- ௧௮௩	அலலலரு	- ௬௬	அறத்தாறறி	- ௧௭
அடித்ததுகா	- 20௬	அலலவை	- ௩௧	அறத்தானவ-	- ௧௪
அணங்குகொலா	- ௩௧0	அலலறபட	- ௧௬௩	அறத்திறகே	- 2௬
அணியனறே	- 2௧௧	அவாதறதா	- ௩௪௧	அறத்தினூஉள்	- ௧௩
அநதனொன	- ௧2	அவாறெரு	- ௩௭2	அறமபொரு	- ௧௪௮
அநதனாதுற	- ௧௬0	அவாவில்லா	- ௧0௮	அறவாழிய	- ௩
அமரகத்தாற	- 2௩௬	அவாவினை	- ௧0௮	அறவினையா	- ௧௧
அமரகத்துவ	- 2௧௪	அவாவென்ப	- ௧0௬	அறவினையு	- 2௬2
அமிழ்கினு	- 22	அவிசொரிந	- ௭௩	அறனழிதி	- ௩2
அமைறதாங்	- ௧௪0	அவையறிந	- 20௭	அறனறிந்தா	- ௧௮௬
அரங்கினறி	- ௧20	அவையறியா	- 20௮	அறனறிந்துமூ	- ௧௩௧
அரம்பொரு	- 2௩௬	அவவித்தமூக	- ௪௬	அறனறிந்துவெ-	- ௩2
அரம்போலு	- 2௮௭	அவ்வியறெ	- ௪௬		

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறனாக்கம்	- ௪௮	அன்புநாடு	- ௨௮௩	இடுக்கண்கா	- ௨௬௫
அறனியலா-	- ௪௪	அன்புமறனு	- ௧௭	இடுக்கணவ	- ௧௮௨
அறனிமூக்கா	- ௧௧௪	அன்புமறமாந	- ௨௫	இடுமைபக்கி	- ௧௮௨
அறனீனு	- ௨௧௬	அன்பொர் இ	- ௨௧0	இடுமைபக்கே	- ௨௬௫
அறனெனப	- ௧௮	அன்போடியை	- ௨௫	இடைதேரிச	- ௨0௮
அறனேக்கி-	- ௫௪	அன்றறியாமெ	- ௧௪	இணமுந் த	- ௧௧0
அறனகடை	- ௪௩			இணரொத்தோ	- ௮௮
அறனவலா	- ௪௫	ஆகாறளவிட	- ௧௪௨	இசீனைய்தன	- ௧௫௩
அறிகிலா	- ௩௨௮	ஆகூழாற	- ௧௧0	இமைப்பிற்கர	- ௩௨௫
அறிகொள-	- ௧௮௭	ஆககவகரு	- ௧௩௭	இமையாரின	- ௨௬௧
அறிதோற்றி	- ௩௧௧	ஆககமதாவி	- ௧௭௪	இமமைப்பிறப	- ௩௭௧
அறிநதாற்றி	- ௧௫௩	ஆககயிமுந	- ௧௭௪	இயலபாகு	- ௧௯
அறிவறறவ-	- ௧௨௫	ஆககமுந	- ௧௮௮	இயலபின	- ௧௭
அறிவிலாராதாந	- ௨௪௪	ஆங்கமை	- ௨௩௫	இயலபுளி	- ௧௬௧
அறிவிலானெ	- ௨௪௪	ஆபயனகு	- ௧௬௫	இயற்றலு	- ௧௧௪
அறிவினா	- ௮௧	ஆபுமறிவி	- ௨௬௪	இரககவிர்	- ௩0௧
அறிவினுளெ	- ௫௭	ஆயந்தாயந	- ௨௩0	இரத்தலினி	- ௧௪௪
அறிவினமை	- ௨௪௩	ஆராவியறகை	- ௧0௧	இரத்தலுமீ	- ௩0௨
அறிவுடையாரா	- ௧௨௭	ஆவிற்சூர்ொ	- ௩0௫	இரநதுமுயி	- ௩0௪
அறிவுடையாரொ	- ௧௨௭	ஆளவினையு	- ௨௬௩	இரப்பனிரப	- ௩0௫
அறிவுருவா	- ௨00	ஆறறருமா	- ௧௪௬	இரப்பாரை	- ௩0௩
அறுவாயசி	- ௩௨௧	ஆறறினளவறிநது	- ௨௧௧	இரப்பானவெ	- ௩0௩
அறுவப்பறை	- ௩0௮	ஆறறினளவறிநதீ	- ௧௪௧	இரவாரிரப	- ௨௬௭
அறகாங்கியல-	- ௧௬	ஆறறினளவருந	- ௧௩௬	இரவுள்ளவுள	- ௩0௬
அறறத்திறநது	- ௨௭௨	ஆறறினிலைத	- ௨0௧	இரவெனனு	- ௩0௫
அறறமறைகரு	- ௨௮௨	ஆறறினெழு	- ௧௮	இருணீங்கி	- ௧0௨
அறறமறைத்த	- ௨௪௫	ஆறறபவாக	- ௨௧௬	இருநோக்கி	- ௩௧௩
அறறவொன	- ௧0௮	ஆறறவா	- ௧௩௭	இருநதுளளி	- ௩௫௮
அறறரழிபசி	- ௬௩	ஆறறவா	- ௧௩௬	இருந்தோம்பி	- ௨௭
அறறறாததே	- ௧௫0	ஆறறவா--லபணி	- ௨௮௩	இருபுனலும	- ௨௧௪
அறறறாககொன	- ௨௮௧			இருமனப்பெண	- ௨௬௫
அறறறளவறிந	- ௨௭௨	இகலானு	- ௨௪௮	இருமைவகை	- ௧
அறறேமென	- ௧௮௩	இகலிறகெ	- ௨௪௮	இருவேறுல	- ௧௧௧
அனிசசப்பூ-	- ௩௨௧	இகலினமி	- ௨௪௭	இருளசேரிரு	- ௩
அனிசசமு	- ௩௨௨	இகலெதா	- ௨௪௭	இலககமுடம	- ௧௮௩
அன்பகத்தில	- ௨௬	இகலெனப	- ௨௪௬	இலங்கிழா	- ௩௬௪
அன்பறிவாரா	- ௧௧௧	இகலெனனு	- ௨௪௭	இலமெனறசை	- ௨௬௮
அன்பறிவு-	- ௧௫௨	இகலகாநு	- ௨௪௮	இலமெனறுவெ	- ௫0
அன்பிலன	- ௨௪௧	இகழ்ச்சியிற	- ௧௫௧	இலாபலராகிய	- ௭௬
அன்பிலாலல	- ௨௫	இகழநதெ	- ௩0௨	இலனெனறுதீய	- ௫௮
அன்பிறகுமு	- ௨௪	இடமெல்லா	- ௩0௪	இலனெனனு	- ௬௨
அன்பினவழி	- ௨௭	இடனிஸபரு	- ௬௧	இலவாமுலா	- ௧௫
அன்பினவி-	- ௨௬௩	இடிக்குநது	- ௧௩௨	இலலதெனி	- ௧௧
அன்பினுமா	- ௨௫	இடிபுரிநதெள	- ௧௭௮	இல்லாரை	- ௨௧௧
அன்புடை--லவ	- ௨௮௫	இடிப்பாரை	- ௧௩௩	இல்லானையரு	- ௨௬௧
அன்புடை--லவே	- ௧௧௧	இடுக்கடப	- ௧௧௧	இல்லாளகட	- ௨௬0

குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.
இலலைதவற	- ௩௮௧	இனனாசெ-கா	- ௮௧	உலகத்தாரு	- ௨௪௬
இவறலுமாண்	- ௧௨௮	இனனாசெ-ா	- ௨௮௪	உலகத்தோ	- ௪௨
இழத்தொறுஉ	- ௨௭௦	இனனாகிரக்	- ௬௩	உலகநதழீஇ	- ௧௨௬
இழிவநிநதுண	- ௨௭௩	இனனானின்	- ௩௩௩	உலைவிடத	- ௨௨௨
இழுககலுடை	- ௧௨௩	இனனாமை	- ௧௮௪	உவக்காரணெங்	- ௩௪௨
இழுககாமை	- ௧௩௮	இனனாவெ	- ௧௦	உவநதுறை	- ௩௨௩
இழைத்ததிக	- ௨௨௬			உவப்பத	- ௧௧௮
இளித்தகக	- ௩௭௧	நட்டமிய	- ௨௮௮	உழநதுழந	- ௩௩௧
இளிவரின	- ௨௭௧	நதவ்ஸைப	- ௬௩	உழவிடா	- ௨௧௭
இளைதாகமு	- ௨௩௪	நாதவககு	- ௬௪	உழுதுணி	- ௨௧௬
இளையரின	- ௨௦௪	நாங்கைவி	- ௩௦௮	உழுவாரு	- ௨௧௬
இறநதமைந	- ௨௩௧	நவாராகணெ	- ௩௦௩	உழைப்பிரி	- ௧௩௬
இறநதவெ	- ௧௩௭	நானறபொ	- ௨௩	உளபோன	- ௧௬௧
இறநதாரிந	- ௮௮	நானருணமு	- ௨௬௬	உளொனினு	- ௨௧௨
இறப்பேபுரி	- ௨௮௧	நானருளபசி	- ௧௧௨	உளொனனு	- ௧௨௧
இறலீனும்	- ௩௨			உளவகாண	- ௧௪௨
இறுதிபய	- ௨௦௨	உடமபாடி	- ௨௩௬	உளளக்களித	- ௩௬௧
இறைகடி	- ௧௬௬	உடமபொ	- ௩௨௩	உளளத்தார	- ௩௬௦
இறைகாக	- ௧௬௧	உடுககையி	- ௨௨௧	உளளத்தாலு	- ௮௦
இறப்பற-கண்ண	- ௨௭௩	உடுபபதுஉ	- ௩௦௧	உளளத்தாற	- ௮௪
இறப்பற-கண்ண-௨௧௧	- ௨௧௧	உடைசெல	- ௨௭௦	உளளமியலா	- ௧௭௩
இறத்தாற	- ௧௬௭	உடைத்தம	- ௧௪௦	உளளமுடை	- ௧௭௪
இனமடோன	- ௨௩௮	உடைமையு	- ௨௧	உளளமடோ	- ௩௩௭
இனியவுள	- ௩௨	உடையொ	- ௧௭௪	உளளறக	- ௨௩௨
இனியனன	- ௩௭௩	உடையார	- ௧௧௮	உளளியதெ	- ௧௩௧
இளைத்தனைத	- ௨௮	உடகப்படா	- ௨௬௩	உளளியவெ	- ௮௮
இளையரிவ	- ௨௩௦	உடபகைய	- ௨௩௩	உளளினு	- ௩௪௬
இனகணுடை	- ௩௩௨	உணாவது	- ௨௦௧	உளளினே	- ௩௭௧
இனசொலாலீ	- ௧௧௩	உணலினு	- ௩௮௨	உளளருவதெல்	- ௧௭௩
இனசொலாலீர	- ௩௦	உண்டாராக	- ௩௧௩	உளளருவன-னு	- ௩௪௨
இனசொலி	- ௩௨	உண்ணறக	- ௨௬௬	உளளருவன-ம	- ௩௨௪
இன்பங்க	- ௩௩௬	உண்ணாது	- ௪௭	உளளொறநறி	- ௨௬௭
இன்பத்து-பய	- ௨௪௭	உண்ணாமையு	- ௭௨	உறநருவ	- ௧௮
இன்பத்து-வி	- ௧௮௪	உண்ணாமையே	- ௭௨	உறநமுறை	- ௨௩௩
இன்பயிடை	- ௧௦௧	உதலிவரைதத	- ௩௩	உறாஅதவாக்	- ௩௭௨
இன்பமொ	- ௩௦௧	உபபமைந	- ௩௭௩	உறாஅதவாபோ	- ௩௧௩
இன்பமவிழை-னி	- ௧௮௩	உயாவகலந	- ௨௧௬	உறாஅதா	- ௩௨௧
இன்பமவிழை-ன	- ௧௮௦	உயிரு-மபி	- ௧௪	உறாஅககு	- ௩௪௬
இனமையிடு	- ௩௦௪	உயிரப்பவு	- ௨௩௪	உறினட்ட	- ௨௩௬
இனமையினி-ந	- ௨௧௮	உயததல	- ௩௭௧	உறினயி	- ௨௨௬
இனமையினி-து	- ௧௬௪	உரமொரு	- ௧௭௬	உறதோறு	- ௩௧௮
இன்மையு	- ௪௩	உரனசைஇ	- ௩௬௪	உறுபகிய	- ௨௧௪
இன்மையெ	- ௨௧௮	உரனென	- ௧௦	உறுபொரு	- ௨௨௦
இன்மையொ	- ௨௮௪	உருவுகண்	- ௧௧௩	உறுபபமைந	- ௨௨௧
இன்றியமை	- ௨௭௭	உருளாய	- ௨௬௧	உறுப்பொத	- ௨௮௬
இன்றுமவ	- ௩௦௦	உரைப்பா	- ௬௩	உறுவதுசீர்	- ௨௩௬

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
உறைசிறி	ககக	எல்லாக்குற	௩௮	ஒத்ததறிவா	௬௦
உறறநோயநீ	க௩க	எல்லாகக்குமெ	௧௭௧	ஒப்புரவினா	௬௨
உற்றநோயநோ	௭௪	எல்லாவிளக	௮௫	ஒருதலைபா	௩௪௫
உறறவன்	௨௭௪	எலலைக்கணி	௨௩௪	ஒருநாளெ	௩௬௬
உறறூனளவு	௨௭௩	எவவுழறை	௧௨௬	ஒருபொழுது	௬௭
		எழுதுங்கு	௩௭௦	ஒருமைகக	௧௧௧
ஊககமுடை	௧௪௪	எழுதிறப்பு	௨௨	ஒருமைச	௨௪௨
ஊடலிறேற	௩௮௩	எழுமையெ	௩௪	ஒருமைமக	௨௮௧
ஊடலிறேறா	௩௮௧	எளிதென	௪௪	ஒருமையுளா	௩௮௮
ஊடலினுண	௩௭௭	எள்ளாத	௧௩௧	ஒல்ததக்கரா	௨௨௨
ஊடலுணக	௩௭௭	எள்ளாமை	௮௦	ஒலலுங்கரு	௨௩௭
ஊடலுணாதல	௩௧௧	எள்ளினிளி	௩௭௪	ஒலலுமவகை	௧௩௩
ஊடமகட்	௩௭௦	எறறிரு	௩௦௬	ஒலலுமபாபெ	௧௩௭
ஊடிப்பெ	௩௮௩	எறெண	௧௧௨	ஒலலறிவ	௧௪௦
ஊடியவ	௩௭௬	எனைத்தாறுந	௧௨௪	ஒழுக்கத்தெனெ	௪௧
ஊடியிருந	௩௭௮	எனைத்தாறுமெ	௬௦	ஒழுக்கத்திடு	௪௧
ஊடுகமள	௩௮௩	எனைத்தெ	௧௧௬	ஒழுக்கத்து	௬
ஊடுதல	௩௮௩	எனைத்தாய	௨௩௮	ஒழுக்கமுடைமை	௪௦
ஊணுடை	௨௧௧	எனைத்துண	௪௩	ஒழுக்கமுடைய	௪௨
ஊதியமென	௨௩௧	எனைத்துதி	௩௪௮	ஒழுக்கமும	௨௭௫
ஊரவாகெளவ	௩௩௦	எனைத்தொ	௩௪௭	ஒழுக்கமவி	௪௦
ஊருணிநீர்	௬௧	எனைப்பகை	௫௮	ஒழுக்காரூ	௪௭
ஊழிபெய	௨௮௪	எனைமாட்சி	௨௧௮	ஒளியாராமு	௨௦௮
ஊழிறபெ	௧௧௨	எனைவகை	௧௫௨	ஒளியொருவ	௨௮௦
ஊழையு	௧௮௧	எனபிலதனை	௨௬	ஒறுத்தாரா	௪௬
ஊறொரா	௧௧௪	என்றுமொ	௧௧௧	ஒறுத்தாராக	௪௬
ஊனைக்கு	௨௧௧	எனனைமுன	௨௨௪	ஒறுத்தாற	௬௦
				ஒறுறினாடு	௧௭௨
எச்சமென	௨௮௮	எதமபெருகு	௨௮௧	ஒறுமு	௧௭௧
எடபகவ	௨௫௬	ஏதிலாரார	௨௪௨	ஒறறொறறி	௧௭௩
எண்சோந	௨௬௨	ஏதிலாராகு	௫௪	ஒறபெறு	௧௭௩
எண்ணித்து	௩௩௮	ஏதிலாராபோ	௩௧௫	ஒன்றாகல	௧௨
எண்ணிய	௧௧௫	ஏதிப்பகொ	௨௫௩	ஒன்றமை	௨௫௫
எண்ணியா	௧௪௬	ஏழறறவ	௨௫௨	ஒன்றவுவக	௬௫
எண்ணொப	௧௧௭	ஏரினூன்	௨௧௭	ஒன்றனு	௩௧
எண்பதத்தாலெ	௨௮௫	ஏரினூழா	௭	ஒன்றெயதி	௨௬௮
எண்பதத்தாடு	௧௪௧	ஏவவுஞ்செ	௨௪௫	ஒன்றாத	௭௪
எண்பொருள	௧௨௬				
எண்பொருளகா	௧௨௭	ஐநதவித்தா	௧௦	ஒஒதலவே	௧௧௧
எநநனி	௩௪	ஐயத்தினி	௧௦௨	ஒதியுணாந	௨௪௧
எப்பொருளு	௨௦௩	ஐயப்படா	௨௦௫	ஒம்பினமை	௩௩௩
எப்பொருளெ	௧௦௩	ஐயுணாவெ	௧௦௩	ஒாததுளா	௧௦௪
எப்பொருளயார	௧௨௬			ஒாநதுகண	௧௬௦
எயதற்கரி	௧௪௫	ஒட்டார	௨௭௧	ஒஒவினிதே	௩௩௧
எரியாரதச	௨௫௮	ஒண்ணுதற	௩௧௨		
எல்லாப்பொ	௨௧௭	ஒண்பொரு	௨௨௧	கடலன்ன	௩௨௭

குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.
கடலோடா -	கசௌ	கல்லாதமே -	௨௪௪	காமக்கரி—னீ -	௩௩௪
கடனறிந் -	௨௦௧	கல்லாதவிற -	௨௧௨	காமக்கணிச -	௩௬௦
கடனென்ப -	௨௮௩	கல்லாதவருந் -	௧௨௦	காமமுநாணு -	௩௩௫
கடாககளி -	௩௧௨	கல்லாதானெ -	௧௨௦	காமமுநுந் -	௩௨௫
கடாஅவுரு -	௧௭௨	கல்லாதான -	௧௨௦	காமமென -	௩௬௩
கடிதோசசி -	௧௬௫	கல்லாபயி -	௧௬௮	காமமவியி -	௩௫௧
கடிநதசடிந் -	௧௧௩	கல்லாபொரு -	௧௨௧	காமமவெதுளி -	௧௦௫
கடுஞ்சொல -	௧௬௬	கல்லானவெ -	௨௫௩	காலங்கருசி -	௧௪௪
கடுமொழியுங் -	௧௬௭	கவறுங்கழ -	௨௬௧	காலத்தினுற -	௩௩
கடைக்கொட -	௧௧௪	கவையயாற -	௩௨௯	காலாழகனி -	௧௪௮
களைக்கொழி -	௭௧	கழாஅககால -	௨௪௩	காலேககுச -	௩௫௩
கணகளைவு -	௩௧௪	களவினூலாகி -	௮௦	காலையருமபி -	௩௫௩
கண்டதமன -	௩௩௦	களவினக -	௮௪	கானமுயலெ -	௨௨௫
கண்டாங்கலு -	௩௩௮	களவெனனு -	௮௪		
கண்டாருயிரு -	௩௧௧	களித்தறியே -	௨௬௭	குடமபை -	௬௭
கணங்கிகட் -	௩௧௬	களித்தானை -	௨௬௭	குடிசெயவ -	௨௧௩
கணனிறைந் -	௩௬௭	களித்தொறு -	௩௨௧	குடிசெயவார -	௨௧௪
கணனிநகணி -	௧௬௧	களவாராகு -	௮௨	குடிசீழி -	௧௬௧
கணனிற்றுனி -	௩௭௨	களளுண்ணை -	௨௬௮	குடிபுறங்காத -	௪௬௨
கணனின்பச -	௩௫௭	கறந்நினு -	௮௧	குடிப்பிறந்தார -	௨௭௬
கணனின்றுக -	௫௩	கறக்கசடற -	௧௧௬	குடிப்பிறந—கு -	௧௪௧
கணனு வகொ -	௩௫௮	கறநத்தூலா -	௩	குடிப்பிறந—த -	௨௩௧
கணனுடைய -	௪௧௭	கறநிறந்தார -	௨௦௧	குடிமடிநா -	௧௭௭
கணனுள்ளார -	௩௨௪	கறமுருடகற -	௨௧௦	குடிபாணமை -	௧௭௮
கணனுள்ளறி -	௩௨௪	கறமுாமுற -	௨௧௧	குடியெனனுங் -	௧௭௬
கண்ணெடுக -	௩௧௬	கறநிலையினு -	௧௨௩	குணநலஞ -	௨௮௩
கண்ணேடை—த -	௧௬௮	கறநீணி -	௧௦௩	குணநாடி -	௧௫௦
கண்ணேடை—யி -	௧௭௦	கற்றுக்கண -	௨௦௦	குணமெனனுங் -	௧௧
கண்ணேடை—மெ-க -	௧௬௮	கணவினூறுண -	௩௫௦	குணநிலைய -	௨௫௦
கதநகாததுக -	௩௧௧	கணவினூமி -	௨௩௭	குணநுங்குடி -	௨௩௦
கதுமெனத்தா -	௩௩௮			குலஞ்சிறி -	௨௧௨
கயலணகண -	௩௪௪	காககபொரு -	௩௮	குழலிநிதி -	௨௩
கரத்தலிமாற -	௩௩௫	காககைக்கர -	௧௫௬	குறிக்கொண -	௩௧௪
கரப்பவாக -	௩௦௬	காடரிககெ -	௧௬௫	குறித்தநக -	௨௦௫
கரப்பிலம்பை -	௩௦௨	காணசசின -	௨௫௦	குறிப்பநிந்து -	௨௦௩
கரப்பிலாநெ -	௩௦௧	காணுகாற -	௨௪௫	குறிப்பிற—ரா -	௨௦௫
கரப்பிலார -	௩௦௨	காணிற்ருவ -	௩௨௦	குறிப்பிற—ர -	௨௦௫
கரப்பினுங் -	௩௬௭	காணுங்காற -	௩௭௧	குறநமலைய -	௨௧௪
கரவாதுவந் -	௩௦௪	காணகமுற -	௩௬௫	குறநமகாக -	௧௨௧
கருமஞ்சிதை -	௧௭௦	காதலகாத -	௧௩௦	குறநனனூ -	௨௫௧
கருமஞ்செய -	௨௧௩	காதலில -	௩௫௨	குறநினனை -	௨௭௮
கருமணியிற -	௩௨௩	காதலானா -	௩௪௧	குறநேறி -	௨௨௦
கருமத்தானு -	௨௧௦	காதலவரி -	௩௫௮		
கருவியுங்கா -	௧௮௪	காதனமை -	௧௫௦	கூடியகாமம் -	௩௬௪
கலங்காதுக -	௧௧௫	காமக்கடன் -	௩௩௬	கூத்தாட்ட -	௧௫
கலந்துணா -	௩௫௧	காமக்கரி—லு -	௩௨௬	கூழங்குடிய -	௧௬௩

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கூழுமையே	200	கோளில்	9	செய்யமுடை	100
கூறற்குறி	65	சமஞ்செய	100	செய்யினடி	200
கூறத்ததை	200	சலத்தாற	100	செயற்கரியசெ	100
கூற்றமோ	100	சலம்பற்றி	200	செயற்கரியயா	200
கூற்றுடனறு	200	சாதலினின	100	செயற்கைய	100
கெடல்வே	200	சாயலுரா	100	செயற்பாலசெ	100
கெடாஅவழி	200	சாபுணாந	100	செயற்பாலதோ	100
கெடுங்கா	200	சாலபிறகுச	200	செயிரிறறலை	100
கெடுபபு	100	சான்றவா	200	செய்கபொ	200
கெடுவையா	100	சிதைவிடத	100	செய்தக்க	100
கெடுவாக	100	சிறப்பறி	100	செய்தேமரு	200
கெட்டாக்க	100	சிறப்பி—மு	100	செய்யாமறசெய	100
கேடறியா	200	சிறப்பி—ம	100	செய்யாமறசெற	100
கேடிலவி	100	சிறப்பொடு	100	செய்வானை	100
கேடுமபெ	100	சிறியாருணா	200	செயவினை	100
கேட்டராப	100	சிறுகாபி	200	செருக்கரு	100
கேட்டினு	200	சிறுபடை	100	செருவந்த	100
கேட்டினுங	100	சிறுமைந	100	செல்லாமை	100
கேளிமுககங்	200	சிறுமைபல	200	செல்லாவி	100
கைமாறுவே	100	சிறுமையுரு	200	செல்லான	200
கையறியா	200	சிறுமையுணீ	100	செல்லிடத	100
கைவேலக	200	சிறைகாக்கு	200	செலவத்தூட	100
கொக்கொக	100	சிறைநல	100	செலவிருந	200
கொடியரா	100	சிறறினம	100	செவிகைபப	100
கொடியரா—யி	100	சிறறினப	100	செவிக்குண	100
கொடியரா—யு	100	சினத்தைப	100	செவிச்சொல	200
கொடுத்தது	100	சினமெனனு	100	செவியிறகுவ	100
கொடுத்தது	200	சீரிடங்கா	200	செவியுணவி	100
கொடுப்பத	100	சீரினுஞ்சீ	200	செருஅச்சிறு	100
கொடுப்பது	200	சீருடைசசெ	200	செறிதொடி	100
கொடுமபுரு	100	சீரமைசிற	100	செறிவறிந	100
கொடைய	100	சுடச்சுட	100	செறுநரை	100
கொலைமே	100	சுவையொளி	100	செறுவாக்க	200
கொலையிற	100	சுழலுமிசை	200	செற்றவாபி	100
கொலைவினை	100	சுழனறுமோ	200	செற்றாரொண	100
கொல்லாந	200	சுறத்ததாற	100	செற்றாராபி	100
கொல்லாமை	100	சூழாமறற	200	செற்றாவி	100
கொல்லான	100	சூழச்சிமுடி	100	சென்றவிட	100
கொளப்பட	200	சூழ்வார்கண	100	சொல்லவல	100
கொளறகரி	200			சொல்லுக—லி	100
கொன்றன	100			சொல்லுக—லை	100
கொட்டுப	100			சொல்லுதல	100
				சொல்லபப	100
				சொல்லவண	200
				சொற்றகோட்	100

குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்
ஞாலங்கருதி - -	கௌ	தானந்தவ - - -	அ	தெரிதலுந - - -	கஅரு
தகுதியென - -	நரு	திறனல்ல - - -	சசு	தெரிந்தவி - - -	கௌ
தக்காங்கு - - -	கசுரு	திறன்றிர - - -	கஅக	தெரிந்துண - - -	ந.ந.அ
தக்காரின - - -	கநஉ	தினற்பொரு - - -	எஉ	தெருனாதா - - -	எ௦
தக்காராதக - - -	நசு	தினேததுணைந - - -	ந.ந	தெளிவில்லத - - -	கௌ
தஞ்சந்தம - - -	ந.எரு	தினேததுணையா - - -	கஉஅ	தென்புலத - - -	கசு
தணந்தமை - - -	ந.ருரு	தினேததுணையு - - -	ந.எ௦	தேரானபிற - - -	கரு௦
தண்ணந்தறை - - -	ந.சுஅ	திப்பாலதான - - -	ருஅ	தேரானறெ - - -	கருக
தந்தைமகற - - -	உந	தியவைசெய - - -	ருக	தேவரணைய - - -	ந.௦எ
தந்தலம - - -	உசுச	தியவைதிய - - -	ருஎ	தேற்றக - - -	கருக
தந்தெருசுத - - -	ந.சுஎ	தியளவனநி - - -	உஎந	தேறினுந - - -	உருந
தம்ராகித - - -	கருசு	தியினுறசுட்ட - - -	ந.க	தொக்சசொ - - -	உ௦௦
தம்பொரு - - -	உஉ	திவ்ணையார - - -	ருஎ	தொடங்கற - - -	கசுரு
தமயிலிருந - - -	ந.கஅ	துஞ்சினூ - - -	உசுஎ	தொடலை - - -	ந.உசு
தமயிற்பெரி - - -	கநஉ	துஞ்சங்காற - - -	ந.ருக	தொடிநோக - - -	ந.சுசு
தமயிறம - - -	உந	துணைநலமா - - -	ககக	தொடிப்பழு - - -	உசுஎ
தலைப்பட்டார - - -	க௦௦	துபபாக்கு - - -	சு	தொடியொடி - - -	ந.ருசு
தலையினிழந - - -	உஎஅ	துபபினெவ - - -	ந.ந.சு	தொடிற்றசுடி - - -	ந.ந.சு
தவஞ்செய - - -	எரு	துபபுரலில - - -	ந.௦௦	தொட்டணைத - - -	ககஅ
தவமறைந - - -	எஎ	துமமுசசெறு - - -	ந.அ௦	தொலவர - - -	உகக
தவறாதவ - - -	எச	துளியினமை - - -	கசுசு	தொழுதகை - - -	உச௦
தவறிலரா - - -	ந.அஉ	துறந்தா—த - - -	எச	தோன்றிற - - -	சுசு
தள்ளாவின - - -	உகந	துறந்தா—ந - - -	கசு	நகவல்லர - - -	உஅஎ
துறகாத்துத - - -	உ௦	துறந்தாராபடி - - -	கஎஉ	நகுதற்பொரு - - -	உஉஅ
துனக்குவமை - - -	ச	துறந்தாராபெரு - - -	க	நகையீகை - - -	உஎரு
துனியேயிருந - - -	ந.எச	துறந்தாரிற் - - -	சஎ	நகையமுவ - - -	அசு
துனகுற்றநீக - - -	கஉக	துறப்பார - - -	ககஉ	நகையுள்ளு - - -	உஅசு
துனுணையின - - -	உருந	துறைவன - - -	ந.ந.ந	நகைவகை - - -	உ.ந.எ
துன்னுயிரககின - - -	க௦	துணியுமபுல - - -	ந.எசு	நகைஇயார - - -	ந.சுசு
துன்னுயிரதா - - -	எரு	துண்பத்திற - - -	ந.எச	நசசப்பபடா - - -	உ.அக
துன்னுயிரீ - - -	கந	துண்பமுறவ - - -	ககசு	நடுவினநி - - -	ரு௦
துன்னானபெரு - - -	எக	துண்புறஉ - - -	ந.க	நட்டாராகுறை - - -	உசுஉ
துன்னெருசறி - - -	அந	துணரூது - - -	ந.சு௦	நட்டாராக்கு - - -	ககஅ
துண்ணைததான—க - - -	அசு	துணனியார - - -	ருசு	நட்டாராபோ - - -	உ.ந.சு
துண்ணைததான—த - - -	ருக	துங்காமை - - -	ககசு	நடபிறகுவி - - -	உ.உ.சு
துண்ணையுணா - - -	ந.அ௦	துங்கு - - -	ககசு	நடபிறகுறு - - -	உ.ந.ந
தாயினபுறு - - -	ககக	துயமைது - - -	உ.௦க	நண்பாற்றறு - - -	உ.அ.எ
தாமவீழ—த - - -	ந.சுச	துஉயமையெ - - -	க௦எ	நததம்போற - - -	சுசு
தாமவீழ—மெ - - -	ந.கஎ	தெண்ணீரடு - - -	ந.௦ரு	நயந்தவாக - - -	ந.சுசு
தாமவேண - - -	ந.ந.க	தெய்வத்தா - - -	கஅக	நயந்தவாநல - - -	ந.ருரு
தூராதாங்கி - - -	உ.உ.ந	தெய்வந - - -	கக	நயனிஸசொல - - -	ருசு
தூரானாமையி - - -	கஅ௦			நயனிலனெ - - -	ருரு
தூரானாமையெ - - -	கஅ௦				
தூராதாறி - - -	சு௦				

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
நபனீன்று -	நக	நானென -	உசுசு	நெருநற்றுச -	நசுஅ
நயனுடை -	சுச	நானெயி -	நஉசு	நோக்கினு—கி -	நகசு
நயனெயி -	உஅசு	நானவேல் -	உகஉ	நோக்கினு—கெ	நகக
நயனசாரா -	ருரு	நானல் -	கஅஅ	நோத்வேவன -	நஎஎ
நலகசூரியா -	சச	நானென -	கசு	நோயெலலா -	கக
நலத்தகை -	நஎசு	நிணநதீயி -	நசுந	நோயநாடி -	உஎந
நலத்தினக -	உஎசு	நிலத்தியல -	கநசு	நோவறக -	உருந
நலமவேண -	உஎஎ	நிலத்திற -	உஎஎ	நோனுவடம -	நஉசு
நலகுரவெ -	உகக	நிலவகாரீ -	சுரு	பகசசொல -	ருந
நலலைவ -	ககக	நிமைகக -	உஉசு	பகலகருதி -	உசுசு
நல்லாண -	உகசு	நியையசூசி -	கந	பகலவேல -	கசுந
நல்லாாகட் -	கஉசு	நியையிறி -	நஅ	பீகுததுண -	கஉ
நல்லாறென -	கஉ	நிலலாதவ -	கரு	பகைகடபாக -	உருஉ
நல்லாறெனி -	சுஉ	நிழனீருமின -	உருசு	பகைகடபாங -	உசு0
நல்லாறற -	சுஅ	நிறைநீர -	உஉஅ	பகைகடபாவம -	சச
நல்லினத்தி -	கநசு	நிறைநெரு -	உசுசு	பகைகமபு -	உ0சு
நவிரெறு -	உஉஅ	நிறைமொழி -	கக	பகையகத்துச -	உகக
நற்பொரு -	உகக	நிறையரி -	நஉஎ	பகையநத்துப -	உகக
நனலிணை -	நரு0	நிறையுடைமை -	சசு	பகையென -	உருக
நனவினான -	நருசு	நிறையுடையே -	நசுசு	பசககமற -	நசுந
நனவினானலகாக -	நருசு	நினைத்திருந -	நஅ0	பசநதாளி -	நசுந
நனவினானலகாத -	நரு0	நினைத்தொ -	நருஅ	பசப்பென -	நசுந
நனவினானலகானா -	நருசு	நினைப்பவா -	நசுஎ	படலாறற -	நநக
நனவென -	நரு0	நீங்கானவெரு -	உசுக	படியுடை -	கஎஅ
நனமையுந -	கருக	நீங்கிறற -	நகஎ	படியபயன -	ரு0
நனற்றிவா -	ந0எ	நீரின்றமை -	அ	படைகுடி -	கசுந
நனறகுமாக -	கந	நீருநிழல -	நஎஎ	படைகொண் -	எக
நனறுகா -	ககஉ	நுணங்கிய -	கஉசு	பணியுமாடெ -	உஅஉ
நனறறற -	கநக	நுணணியநா -	கக0	பணிவுடைய -	நக
நனறிககு -	சஉ	நுணணியமெ -	உ0எ	பணைநீங்கிய -	நருரு
நனறிமறப -	சசு	நுணமாணு -	கஉக	பண்டறியே -	நகக
நனறென -	உ0அ	நுணிக்கொம -	கசுக	பண்ணென -	கசுக
நனறேதரி -	நரு	நூலாருணூல -	உ00	பண்பிரான -	உஅஎ
நனனீரைவா -	நநக	நெருசுத்தாரா -	நஉசு	பண்புடை -	உஅசு
நாங்காதல -	நசுரு	நெருசிறுறற -	எஅ	பகிடருணயி -	நருசு
நாசசெறறு -	கசு	நெடுநகட -	எ	பயனிலபல -	ருரு
நாடாதுந -	உந0	நெடுநீாமற -	கஎஎ	பயனிலசொற -	ருசு
நாடென்ப -	உகரு	நெடுமபுன -	கசுசு	பயனமரமுள் -	சுக
நாடொறுநாடி -	கசுந	நெய்யாலெ -	நந0	பயனணுசகா -	நந
நாடோறுநாடுக -	கருசு	நெருப்பினு -	ந00	பயனணுகி -	உசுந
நாணகத்தி -	உகஉ	நெருநலுள -	கஎ	பரிநதவாநல -	நருக
நாணமை -	உசுக			பரிநதோம்பிக -	ச0
நாணலு -	உகஉ			பரிநதோம்பிப -	உக
நாணுமற -	நஎசு			பரியதுகூர -	கஎசு
நானென -	நசுஉ				

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
பரியினுமா - -	ககக	பீலிபெய -	கசுக	பேதைபெருங் -	உ.ந.எ
பருகுவாரா - -	உ.ந.ரு	புகழினரூற -	உ.எ.அ	பேதைப்ப -	கக 0
பருவத்தோ -	கசுக	புகழநதவை -	கருக	பேதைமையு -	உசுக
பருவரஹம் -	ந.சு.ரு	புகழ்பட -	கசுக	பேதைமையெ -	உசுக
பலகுடைநீ - -	உ.க.சு	புகழ்புரிசு -	உக	பேதைமையொ -	உ.ந.சு
பலசொல்ல -	கக 0	புகழிலமை -	க.அ	பேராண்மை -	உ.உ.ரு
பலநல்லகற -	உ.ந.அ	புணாசசிபழ -	உ.உ.அ	பொச்சாப்பாரா -	கருள
பலகுழுவ -	உ.க.சு	புத்தேனூல -	சு 0	பொச்சாப்புக -	கருள
பல்லவைக -	உ.க.உ	புரநதாரகண -	உ.உ.எ	பொதுநலத -	உ.சு.சு
பல்லாரப்பக -	க.ந.ந	புலத்தலிற -	ந.அ.க	பொதுநோக -	கருசு
பல்லாரமுனி -	ரு.ரு	புலப்பலென -	ந.சு.ந	பொயயப்டிமொன -	உ.ச.உ
பழகியசெல -	உ.எ 0	புலப்பேன -	ந.சு.ரு	பொயமையு -	அ.ந
பழகியநட -	உ.ந.ந	புல்லவையுட -	உ.0 க	பொயயாமையொ -	அ.சு
பழமையெ -	உ.ந.ந	புல்லாசிரா -	ந.எ.ரு	பொயயாமைய -	அ.சு
பழிமலை -	க.க.உ	புல்லிககிட 5 -	ந.ச.உ	பொருடூர -	ரு.சு
பழியருசி -	க.சு	புல்லிவிடா -	ந.அ.உ	பொருட்பெணடி -	உ.சு.ந
பழுதெண -	க.அ.எ	புறவருளறி -	எ.அ	பொருட்பொரு -	உ.சு.ந
பழையமெ -	உ.0 ச	புறங்கூறிப -	ரு.உ	பொருணீவ -	சு.க
பற்றற்றகண்ணு -	கருசு	புறத்துறுப -	உ.சு	பொருணமா -	ந.ரு.சு
பற்றற்றகண்ணெ -	க.0 க	புறந்துய -	அ.ரு	பொருளகருவி -	க.க.எ
பற்றறறே -	எ.எ	புளகண்ணை -	ந.ரு.உ	பொருளகெடுத்த -	உ.எ.0
பறநிவிடா -	க.0 0	பெண்ணிய -	ந.எ.அ	பொருளல்லவரை -	உ.க.க
பறறுகப்பற -	க.0 க	பெண்ணிற -	க.க	பொருளல்லவற -	க.0.உ
பறறுள்ள -	க.ந.0	பெண்ணிரூற -	ந.சு.க	பொருளறறூரா -	எ.0
பனியருமபி -	ந.ரு.உ	பெண்ணைவல -	உ.சு.க	பொருளாடசி -	எ.க
பனமாயககள் -	ந.சு.உ	பெயககணி -	க.எ.0	பொருளான -	உ.அ.அ
பாபிபெறு -	ந.ரு.சு	பெயலாறற -	ந.ந.க	பொருளென -	உ.க.க
பாததுண -	சு.சு	பெரிதாறறி -	ந.சு.அ	பொள்ளென -	க.சு.சு
பாலொடு -	ந.உ.உ	பெரிதினிது -	உ.ச.ந	பொறியின -	க.அ.க
பிணிகுருமருந -	ந.க.சு	பெரியாரை -	உ.ரு.எ	பொறிவாயி -	சு
பிணியினமை -	உ.க.ரு	பெருக்கத்து -	உ.எ.அ	பொறுத்தலிற -	சு.ரு
பிணையோ -	ந.சு.ந	பெருங்கொடை -	க.ரு.ரு	பொறையொ -	உ.க.ந
பிரித்தலும் -	க.அ.ரு	பெருமைசுரு -	ரு.0	பொறறினரி -	2.0.2
பிரிவுரை -	ந.ந.ந	பெருமைபெ -	உ.அ.உ	ம.உ.ந.ற.ந.த -	உ.சு
பிழைத்துணா -	க.உ.சு	பெருமையு -	உ.அ.க	ம.க.க.ண.மெ.ய -	உ.ந.
பிறப்பெனனு -	க.0.சு	பெருமையொரு -	உ.க.ந	ம.க.க.ள.ே.போ.ல -	ந.0.எ
பிறப்பொக -	உ.அ.0	பெருமையரு -	ந.எ.ந	ம.வ.க.ல.மெ.ன.ப -	உ.க
பிறாக்கின -	க.க	பெறினென -	ந.சு.சு	ம.ட.லூ.ர.த.ல -	ந.உ.எ
பிறாநாணத -	உ.க.உ	பெறுமவற -	உ.க	ம.டி.ம.டி.க -	க.எ.எ
பிறாபழியு -	உ.க.க	பெற்றற -	உ.0	ம.டி.மை.கு.டி.மை -	க.எ.அ
பிறவிப்பெ -	சு	பேணுதுபெட்டா -	ந.ந.க	ம.டி.யிலா.ம.ன -	க.எ.க
பிறன்பழி -	ரு.ந	பேணுதுபெடப -	ந.எ.0	ம.டி.யு.ள.ா.ண -	க.அ.க
பிறன்பொரு -	சு.ந	பேணுதுபெண -	உ.சு.0	ம.டி.யை.ம.டி.யா -	க.எ.எ
பிறன்மனை -	சு.சு				

குறள்.	பககம்.	குறள்.	பககம்.	குறள்.	பககம்.
மடுத்தவா -	கஅ௩	மன்னர்விழை -	௨௦௨	யாதானுரா -	ககஅ
மணிரீருமண் -	௨௧௬	மன்னுயிரொல -	௩௩௭	யாமுமுளே -	௩௪௭
மணியிறறிக -	௩௬௭	மன்னுயிரோ -	௬௧	யாமெய்யா -	அடு
மண்ணேடியை -	௧௬௧			யாரினுங்கா -	௩௭௧
மதியுடப -	கஅ௬	மாதாமுகம -	௩௨௧	யானுநீ -	௧௦௦
மதியுமடநதை -	௩௨௧	மாலேநோய -	௩௩௩	யாநீ -	௩௧௪
மயிரீபின -	௨௭௧	மாலேயோவல -	௩௩௨		
மருந்தாகித -	௬௧	மாறுபாடி -	௨௭௨	வகுத்தான -	௧௧௧
மருந்தென -	௨௭௧			வகைமாண -	௨௩அ
மருந்தோமற் -	௨௭௧	மிகச்செய் -	௨௪௦	வகையறச் -	௧௩அ
மருவுகமாசற -	௨௩௨	மிகனமேவன -	௨௪அ	வகையறிந்து -	௨௩௩
மலரன்ன -	௩௨௨	மிகினுங்குறை -	௨௭௧	வகையறிந்து -	௨௧௦
மலரன்ன -	௩௨௨	மிகுதியான -	௪௭	வசையிலாவ -	௬௭
மலரினுமெல -	௩௭௧			வசையெனப -	௬௭
மலாகாணின -	௩௨௦	முகத்தான -	௩௦	வசையொழி -	௬௭
மலாமிசை -	௩	முகத்தினினி -	௨௩௧	வஞ்சமனத்தா -	௭௬
மழித்தலுரீ -	௭௧	முகத்தினமு -	௨௦௬	வருகமறகொ -	௩௬௩
மறத்தலெவ -	அ௬	முகநகநடப -	௨௨௬	வருமுன்னா -	௧௨௧
மறந்துமி -	௩அ	முகநோக்கி -	௨௦௬	வருவிருந்து -	௨அ
மறப்பினு -	௪௧	முககெமொக -	௩௬௭	வனாவிலாமா -	௨௬௩
மறப்பினெவ -	௩௪அ	முடிவுமிடை -	௧௧அ	வலியாராகு -	௨௪௧
மறமானமா -	௨௨௩	முதலிலாக் -	௧௩௩	வலியாராமுற -	௭௦
மறவறகமா -	௩௪	முயக்கடை -	௩௩௭	வலியினிகை -	௭௭
மறைந்தவை -	௧௭௩	முயங்கிய -	௩௩௭	வழங்குவ -	௨௭௬
மறைபெற -	௩௪௦	முயறசிதிரு -	௧அ௦	வழிநோக -	௨௩௦
மறைப்பேனமற -	௩௬௧	முரண்சோந -	௧௪௬	வழுத்தினுயி -	௩அ௦
மறைப்பேனமண -	௩௩௩	முறிமேனி -	௩௨௦	வறியாக -	௬௨
மறறியானெ -	௩௪அ	முறைகோடி -	௧௬௪	வனகணகு -	௧அ௩
மறறுந்தொடர் -	௧௦௦	முறைசெய -	௧௧௩		
மனத்ததுமா -	௭அ	முறைப்பட -	௧அ௭	வாணிகஞ்செய -	௩௭
மனத்தானு -	௧௩௪	முறறறறி -	௨௧அ	வாயமையை -	அ௩
மனத்தினமை -	௨௩௧	முறறியுமுற -	௨௧௭	வாராககாற -	௩௪௦
மனத்துக்கண -	௧௩	முனைமுகத் -	௨௧அ	வாரிபெருக -	௧௩௨
மனத்துளது -	௧௩௩	முன்னுறக்கா -	௧௩அ	வாழ்தலுயிர் -	௩௨௩
மனத்தொயி -	அ௪			வாழ்வாராக -	௩௪௪
மனநலத்தி -	௧௩௬	மேலிருந்து -	௨அ௦	வாளறறுப -	௩௬௩
மனநலநனகு -	௧௩௬	மேறயிறந்தா -	௧௨௨	வாளொடென -	௨௧௧
மனநலமன -	௧௩௩			வாளபோல -	௨௩௪
மனநனயார் -	௧௩௩	மையலொரு -	௨௪௨	வானினதுல -	௬
மனநனய -	௧௩௩			வானுயாதோ -	௭௭
மனமாணவு -	௨௩௩	மோப்பககு -	௨௧	வானோக்கி -	௧௬௦
மனைத்தகக -	௧அ				
மனைமாட்சி -	௧௧	யாகாவாரா -	௩௬	விசம்பிறறு -	௭
மனையானீ -	௨௬௦	யாங்கணணி -	௩௨அ	விடாஅது -	௩௪௬
மனைவிழை -	௨௬௦	யாண்டிசெச -	௨௩அ	விடுமாறற -	௨௦௧
மன்னாககு -	௧௬௪	யாதனினயா -	௧அ	விண்ணினறு -	௬

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
விததுமிடல	- ௨௮	வினைகருரி	- ௧௫௩	வெள்ளத்தனையவி	௧௮௨
வியவறக	- ௧௩௦	வினைசெய	- ௧௪௨	வேட்ட	- ௩௧௪
விருநதுபுற	- ௨௪	வினைத்திட்ட	- ௧௧௩	வேட்பத்தா	* - ௧௮௧
விருப்பரூச்	- ௧௫௪	வினைபகை	- ௧௧௪	வேட்பன	- ௨௦௪
வினாநது	- ௧௦	வினையான்	- ௧௧௮	வேண்டறக	- ௧௩
வில்லக்கொடு	- ௨	வினைவலியு	- ௧௪௦	வேண்டறக	- ௨௧௮
வில்லெருழ	- ௨௫௨			வேண்டா	- ௧௦௪
விழித்தகண்	- ௨௨௬	வீழப்படுவா	- ௩௪௪	வேண்டிய	- ௪௫
விழுப்புண்ப	- ௨௨௬	வீழநாவீழ	- ௩௪௪	வேண்டினு	- ௧௧௧
விழுப்பேற	- ௪௮	வீழமிருவா	- ௩௧௮	வேண்டின	- ௧௦௪
விழைதகை	- ௨௩௩	வீழநாளப	- ௧௪	வேண்டிதல்	- ௩
விழையார	- ௨௩௫	வீழவாரினி	- ௩௪௫	வேலன்று	- ௧௧௧
விளககறற	- ௩௪௨	வீறெயதி	- ௧௧௫	வேலொடு	- ௧௧௩
விளிநதாரின்	- ௪௩				
விளியுமென்	- ௩௪௮	வெண்மை	- ௨௪௪	வைத்தான	- ௨௮௮
வினைகலநது	- ௩௧௬	வெருவநத	- ௧௧௬	வையத்துள்	- ௧௮
வினைககணவினை	- ௧௧௧	வெள்ளத்தனையம்	- ௧௧௫		
வினைககணவினையு	௧௫௩				

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தி.
சுந	உஉ	பேதையாயாரில்	பேதையாரில்
ருந	க	புறங்கூராமை	புறங்கூரமை
“	நச	பொளின	பொருளின
ருச	நந	ஒபபக்	ஒபபக்
எஉ	நஉ	விலைப்பொட்டு	விலைப்பொருட்டு
“	நந	விறபார	விறபார
ககஅ	க	உளளப	உளளப
கநச	நஎ	இனததானுமன்று	இனததானுமென்று
ககரு	உஅ	ஒருசொல	ஒருசொல
உ0உ	உஉ	இகலவேந்தொன்றா	இகலவேந்தொன்றா
உஉச	நச	காந்தருவததையார்	காந்தருவததையார்
உநச	கக	பேதைமைஒன்றே	பேதைமைஒன்றே
உநஎ	க	கேழீஇய	கேழீஇய
உருக	கக	மல்லன	மல்லன
உகந	உக	பெண்டி	பெண்டி
உஎஎ	உ	பாடமாயின	பாடமாயின
உகக	உ	யென்பன	யென்பன
நநஅ	உஅ	பொறுத்தலன்றே	பொறுத்தலன்றே
நரு0	க	நனவின	நனவின